

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 225

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 27. jūlijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	ATZINUMI	
	Reģionu komiteja	
	95. plenārā sesija 2012. gada 3. un 4. maijā	
2012/C 225/01	Reģionu komitejas atzinums "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2011.–2012. gadā"	1
2012/C 225/02	Reģionu komitejas atzinums "Zaļā grāmata par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos"	7
2012/C 225/03	Reģionu komitejas atzinums "ES politikas gaisa kvalitātes un emisiju jomā pārskatīšana"	11
2012/C 225/04	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikumi tiesību aktiem par kopējās zivsaimniecības politikas reformu"	20
2012/C 225/05	Reģionu komitejas atzinums "Aktīvas vecumdienas: inovācija – progresīva veselības aprūpe – labāka dzīves kvalitāte"	46
2012/C 225/06	Reģionu komitejas atzinums "Energoefektivitāte pilsētās un reģionos. Atšķirības starp lauku apvidiem un pilsētām"	52

LV

Cena:
EUR 8,50

(Turpinājums nākamajā lappusē)

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

REĢIONU KOMITEJA

95. plenārā sesija 2012. gada 3. un 4. maijā

2012/C 225/07	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par fondiem, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars"	58
2012/C 225/08	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums regulai par ERAF"	114
2012/C 225/09	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums regulai par Eiropas Sociālo fondu"	127
2012/C 225/10	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums regulai par Kohēzijas fondu"	143
2012/C 225/11	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas Transporta tīkla tiesiskā regulējuma pārskatīšana"	150
2012/C 225/12	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam"	159
2012/C 225/13	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas Savienības Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programma"	167
2012/C 225/14	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikumi tiesību aktiem par kopējās lauksaimniecības politikas un lauku attīstības politikas reformu pēc 2013. gada"	174
2012/C 225/15	Reģionu komitejas atzinums "Erasmus visiem"	200
2012/C 225/16	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas telekomunikāciju tīkli"	211
2012/C 225/17	Reģionu komitejas atzinums "Patērētāju tiesību aizsardzības programma 2014.–2020. gadam"	217
2012/C 225/18	Reģionu komitejas atzinums "Programma "Veselība izaugsmei" – Trešā ES daudzgadu rīcības programma veselības aizsardzības jomā 2014.–2020. gadam"	223

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

ATZINUMI

REĢIONU KOMITEJA

95. PLENĀRĀ SESIJA 2012. GADA 3. UN 4. MAIJĀ

Reģionu komitejas atzinums “Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2011.–2012. gadā”

(2012/C 225/01)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka visas valstis ⁽¹⁾, uz kurām attiecas paplašināšanās stratēģija, ir oficiāli ratificējušas Eiropas Padomes Konvenciju par cilvēktiesībām un Eiropas Vietējo pašvaldību hartu, un aicina valstis pildīt un īstenot šīs saistības;
- vērš uzmanību uz to, ka kandidātvalstīs ļoti svarīgi ir veidot un attīstīt daudzlīmeņu pārvaldību, neatkarīgus plašsaziņas līdzekļus un pilsonisko sabiedrību, un mudina minētās valstis atbalstīt pilsonisko brīvību un demokrātisko procesu ievērošanu politiskajā dzīvē;
- uzsver, ka ļoti svarīgi ir katrā ES paplašināšanās posmā veikt oficiālu apspriešanās procedūru starp kompetentajām valsts iestādēm un vietējām un reģionālajām pašvaldībām, jo tādējādi var palielināt sabiedrības līdzdalību, palīdzēt piemērot subsidiaritātes principu un tuvināt iedzīvotājus ES. Ja vietējā un reģionālā līmeņa pārstāvji ir labi informēti par integrācijas procesu, tad ir arī vieglāk īstenot tiesību aktus un tiek veicināta efektīvāka IPA līdzekļu izmantošana;
- rosina izveidot vai nostiprināt vietējās un reģionālās pašvaldības apvienojošas organizācijas, kā arī sadarboties ar to līdziniecēm ES dalībvalstīs, jo tas varētu sekmēt pieredzes apmaiņu un palīdzēt integrācijas procesā;
- pozitīvi vērtē kandidātvalstīs notiekošo integrācijas procesu un atzīmē, ka to būtu jāizmanto kā vienu no elementiem decentralizācijas procesā, kura pamatā likta pārskatāma īstenošana;
- uzsver gan to, ka svarīgi ir ievērot ES dalībvalstu, kandidātvalstu un pārējo valstu labu kaimiņattiecību principu, gan arī minēto valstu pārrobežu un reģionālās sadarbības izvēršanas nozīmīgumu.

⁽¹⁾ Izņemot Kosovu, atbilstīgi ANO rezolūcijai 1244/1999.

Ziņotājs	Stanisław SZWABSKI kgs (EA/PL), Gdiņas pilsētas domes priekšsēdētājs
Atsauces dokuments	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2011.–2012. gadā"
	COM(2011) 666 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgi ieteikumi

1. uzsver, ka ES paplašināšanās mērķis ir paplašināt miermīlīgas attīstības un sadarbības telpu Eiropā; tādēļ Eiropas Savienība ir gatava uzsākt sarunas ar ikvienu valsti, kas vēlas pievienoties, kas ciena un atbalsta demokrātiskās vērtības un izpilda dalības kritērijus; norāda, ka paplašināšana ir iespējama tikai tad, ja ir nodrošināta pievienojošos valstu sekmīga integrācija Eiropas Savienībā;

2. vēlas atgādināt, ka visas valstis⁽²⁾, uz kurām attiecas paplašināšanās stratēģija, ir oficiāli ratificējušas Eiropas Padomes Konvenciju par cilvēktiesībām un Eiropas Vietējo pašvaldību hartu; aicina valstis pildīt un īstenot šīs saistības;

3. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu lielākā mērā izmantot pirmspievienšanās instrumenta (IPA) līdzekļus, lai veicinātu un paātrinātu uz rezultātu sasniegšanu vērstus reformu centienus. Atbilstošos gadījumos iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības, iespējams veicināt saņēmējvalsts līdzekļu absorbcijas spēju un veiktspējas attīstīšanu, kas tādējādi ļautu efektīvāk izmantot IPA līdzekļus;

4. uzsver, ka paplašināšanās ir paredzēta, lai ES un tās kandidātvalstu iedzīvotājiem nodrošinātu stabilitāti un pieaugošu labklājību un lai panāktu, ka uz līdzatbildības pamata tiek veidota aizvien plašāka miera, brīvības, drošības un tiesiskuma telpa, kurā funkcionē iekšējais tirgus un tiecas sasniegt tādus mērķus kā ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija, nediskriminācija, tolerance, tiesiskums, solidaritāte un vīriešu un sieviešu līdztiesība;

5. atgādina, ka sekmīgu un noturīgu reformu priekšnosacījums ir visu sabiedrības līmeņu iesaistīšana. Laba pārvaldība — tostarp valsts, reģionālajā un vietējā līmenī koordinēta valsts sektora modernizācija — rada labākus priekšnosacījumus visaptverošai un spēcīgākai demokrātijai, lielākai pārredzamībai un sistēmām, kurās mazāk sastopama korupcija un nepotisms. Decentralizēta sistēma dod plašākas iespējas pieprasīt atbildību sabiedrības priekšā, kā arī ļauj iedzīvotājiem vieglāk iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesos;

6. vērs uzmanību uz to, ka kandidātvalstīs ir svarīgi veidot un attīstīt daudzlīmeņu pārvaldību, neatkarīgu plašsaziņas līdzekļus un pilsonisko sabiedrību, un mudina minētās valstis vēl vairāk atbalstīt pilsonisko brīvību un demokrātisko procesu ievērošanu politiskajā dzīvē;

7. uzsver, ka katrā ES paplašināšanās posmā ļoti svarīgi ir veikt oficiālu apspriešanās procedūru starp kompetentajām valsts iestādēm un vietējām un reģionālajām pašvaldībām, jo tādējādi var palielināt sabiedrības līdzdalību, palīdzēt piemērot subsidiaritātes principu un tuvināt iedzīvotājus ES. Ja vietējā un reģionālā līmeņa pārstāvji ir labi informēti par integrācijas procesu, ir atvieglota arī tiesību aktu īstenošana un veicināta efektīvāka IPA līdzekļu izmantošana;

8. rosina izveidot vietējās un reģionālās pašvaldības apvienojošas organizācijas, kā arī sadarboties ar to līdziniecēm ES dalībvalstīs, jo tas varētu sekmēt pieredzes apmaiņu un palīdzēt integrācijas procesā;

9. pozitīvi vērtē kandidātvalstīs notiekošo integrācijas procesu un atzīmē, ka to būtu jāizmanto, lai vienlaikus veiktu decentralizāciju, kuras pamatā ir pārskatāma īstenošana;

10. atzīmē to, ka paplašināšanās virzība un sekmes lielā mērā ir atkarīgas no tā, vai kandidātvalstis patiešām panāks progresu to reformu īstenošanā, kas virzītas uz Kopenhāģenas kritēriju izpildīšanu;

11. uzsver, ka ir lietderīgi paātrināt Adrijas–Jonijas jūras makroreģionālās stratēģijas apstiprināšanas procesu Eiropadomē. Šīs stratēģijas pievienotā vērtība ir EEZ Eiropas Savienības kandidātvalstu un iespējamo kandidātvalstu pievienošanās procesa sekmēšana un nostiprināšana. Turklāt stratēģija dod iespēju veicināt demokrātijas procesu konsolidāciju Vidusjūras reģiona teritorijās;

12. uzsver gan to, ka svarīgi ir ievērot ES dalībvalstu, kandidātvalstu un pārējo valstu labu kaimiņattiecību principu, gan arī minēto valstu pārrobežu un reģionālās sadarbības izvēšanas nozīmīgumu;

(2) Izņemot Kosovu, atbilstīgi ANO rezolūcijai 1244/1999.

13. mudina to valstu iestādes, kuras pretendē iestāties ES, sadarbībā ar vietējā un reģionālā līmeņa pārvaldes iestādēm izstrādāt kopējus noteikumus un valsts stratēģiju, kā arī piešķirt vietējām un reģionālajām pašvaldībām līdzekļus, lai tās varētu īstenot Stratēģiju sociāli atstumto grupu integrācijai;

14. uzsver, ka jācenšas kandidātvalstīs sniegt visaptverošu un objektīvu informāciju par ES, tās iestādēm, integrācijas procesu un pārmaiņām, ko minētais process izraisīs katrā valstī, kā arī par grūtībām un iespējām, ar ko iedzīvotājiem būs jāsaskaras. Šāda informācija, kuras lielākā daļa jāizplata kandidātvalstu iestādēm, ir ļoti nozīmīga, lai iedzīvotāji varētu aktīvi iesaistīties savas valsts integrācijā ES un saskaņot ieguvumus no potenciālās iestāšanās;

15. aicina visas kandidātvalstis savu oficiālo pilnvaru robežās piedalīties ES un tās iestāžu attīstībā un nostiprināšanā;

16. uzsver, cik svarīga nozīme ir faktam, ka ES skaidri un nepārprotami apstiprina savu apņemšanos iekļaut paplašināšanās procesā kandidātvalstis, kas atbilst pievienošanās kritērijiem;

HORVĀTIJA

Horvātijas gūtie panākumi pievienošanās procesā

17. pauž prieku par Pievienošanās līguma ar Horvātiju parakstīšanu, jo tas iezīmē svarīgu datumu Eiropas integrācijā; ar nepacietību gaida ratifikācijas procedūru sekmīgu pabeigšanu, lai 2013. gada 1. jūlijā varētu sveikt Horvātiju kā jaunu dalībvalsti;

18. ir gandarīta par ES dalības kritēriju izpildes panākumiem, ko Horvātija sasniegusi laikposmā no pieteikuma iesniegšanas 2003. gadā līdz sarunu sekmīgam noslēgumam 2011. gada jūnijā un labvēlīgam Komisijas 2011. gada oktobra atzinumam par Horvātijas pievienošanos ES;

19. pozitīvi vērtē to, ka Slovēnija un Horvātija ir vienojušās neatrisināto jautājumu par robežām iesniegt šķīrējtiesā, un cer, ka šķīrējtiesas lēmums par robežu divpusējo nolīgumu tiks īstenots sekmīgi;

20. uzsver, ka Horvātija ir labi sagatavojusies dalībai ES, tomēr vienlaikus aicina Horvātiju turpināt ES *acquis* konsolidāciju un pilnīgu ieviešanu, jo īpaši attiecībā uz tiesu iestādēm, korupcijas apkarošanu, tiesību aktu īstenošanu diskriminācijas novēršanas jomā, konkurences politiku un plašsaziņas līdzekļu brīvību un plurālismu;

21. atzinīgi vērtē 2012. gada janvārī notikušā referenduma par Horvātijas pievienošanos ES pozitīvos rezultātus;

ISLANDE

Kandidātvalsts gūtie panākumi

22. atzinīgi vērtē Islandes pievienošanās sarunās gūtos panākumus; uzsver Islandes un ES ļoti konstruktīvo sadarbību EEZ un Šengenas zonā;

23. uzskata, ka, pamatojoties uz principu, ka katra pieteikuma iesniedzējvalsts jāvērtē pēc tās sasniegumiem, Islande varētu pievienoties ES jau tuvākajā laikā, un mudina turpināt bez kavēšanās pielāgot atlikušās politikas jomas;

24. ļoti atzinīgi vērtē to, ka Islande zināmā mērā ir pārvarējusi saimnieciskās grūtības, un Islandes neatlaidību nepieciešamo reformu īstenošanā;

25. pauž bažas par to, ka trūkst spēcīga sabiedrības atbalsta integrācijai;

BIJUŠĀ DIENVIDSLĀVIJAS MAĶEDONIJAS REPUBLIKA

Kandidātvalsts statusu ieguvušas Rietumbalkānu reģiona valsts gūtie panākumi

26. atzinīgi vērtē bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas veiktos pasākumus virzībā uz pievienošanos ES;

27. pozitīvi vērtē bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdības veiktos pasākumus, kuru mērķis bija sekmēt bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas iestāšanos Eiropas Savienībā, tomēr ir norūpējies, ka trūkst efektīvas rīcības, kas ļautu rast apmierinošu risinājumu formālajam jautājumam par valsts nosaukumu; ļoti svarīga ir labu kaimiņattiecību saglabāšana, tai skaitā sarunas, kas notiktu ar ANO atbalstu, par savstarpēji pieņemamu risinājumu attiecībā uz valsts nosaukumu;

28. pozitīvi vērtē kārtējos pasākumus, kuru mērķis ir valsts tiesiskās sistēmas pielāgošana ES tiesiskajam regulējumam; tomēr vērs uzmanību uz to, ka jāturpina reformas tieslietu, sieviešu un mazākumtautību pamattiesību un publiskās administrācijas jomā;

29. vērs uzmanību uz to, ka jāapkaro augsta līmeņa korupcija un plašsaziņas līdzekļos jānodrošina vārda brīvība;

30. pozitīvi vērtē progresu, kas gūts valsts iestāžu, dažāda līmeņa pašvaldību un nevalstisko organizāciju sadarbības jomā;

31. atzinīgi vērtē progresu, kas gūts valodu likuma, decentralizācijas likuma un vienlīdzīgas pārstāvības likuma īstenošanā, un mudina turpināt darbu pie tādiem vēl neatrisinātiem problēmjautājumiem kā izglītība un harmoniskas attiecības starp visām kopienām;

MELNKALNE**Kandidātvalsts statusu ieguvušas Rietumbalkānu reģiona valsts gūtie panākumi**

32. tā kā Padome 2012. gada jūnijā plāno sākt pievienošanās sarunas, atzinīgi vērtē Melnkalnes tiesību aktu grozīšanu un pielāgošanu tādās jomās kā publiskās administrācijas reforma, statistiskās uzskaites veikšana valstī, plašsaziņas līdzekļu brīvība, kā arī korupcijas un organizētās noziedzības apkarošana; zināmi uzlabojumi veikti arī attiecībā uz cilvēktiesību, dzimumu līdztiesības un mazākumtautību tiesību ievērošanu;

33. pozitīvi vērtē iniciatīvas, kas mazina korupciju, un iesaka pastiprināt cīņu ar korupciju, jo īpaši privatizācijas, teritoriālās plānošanas, izglītības un veselības aizsardzības jomā, kā arī vietējās un reģionālajās pašvaldībās;

34. augstu vērtē centienus, kas veikti mazākumtautību tiesību aizsardzības jomā un virzīti uz to, lai nodrošinātu mazākumtautību pārstāvību valsts pārvaldes un pašvaldību iestādēs;

35. pauž gandarījumu, ka pieņemts lēmums izveidot apvienoto konsultatīvo komiteju (*Joint Consultative Committee*), kas būs ES Reģionu komitejas un Melnkalnes vietējo pašvaldību dialoga forums;

TURCIJA**Kandidātvalsts gūtie panākumi**

36. pozitīvi vērtē pārmaiņas, kas sekmē Turcijas politiskās dzīves un sabiedrības demokratizāciju; norāda uz Turcijas saistībām uzturēt labas attiecības ar kaimiņvalstīm un aicina Turciju neveikt nekāda veida rīcību pret ES dalībvalstīm vai to suverēnajām tiesībām, kā noteikts Kopenhāgenas kritērijos un ES un Turcijas 2005. gada 3. oktobrī apstiprinātajā sarunu programmā; izsaka neapmierinātību par Turcijas paziņojumu, kurā tā apstiprina savu nodomu iesaldēt attiecības ar ES prezidentvalsti 2012. gada otrajā pusē, un pauž cerību, ka pastiprināsies reģionālā sadarbība;

37. pauž sarūgtinājumu par to, ka Turcija pastāvīgi nepilda savas saistības saskaņā ar EK un Turcijas asociācijas līgumam pievienoto protokolu, un aicina Turciju protokolu īstenot pilnībā;

38. ar bažām atzīmē, ka Turcijā nav pietiekamā mērā ieviesti tie tiesību akti, kas pieņemti saskaņā ar Kopenhāgenas kritērijiem; izsaka nožēlu par to, ka nav skaidri redzams progress attiecībā uz vietējās pašpārvaldes un pilsoniskās sabiedrības attīstību. Tomēr pauž cerību, ka pašreizējais konstitucionālās reformas process ļaus panākt būtisku progresu. Komiteja apstiprina, ka Reģionu komitejas un Turcijas vietējo un reģionālo pašvaldību apvienotās konsultatīvās komitejas izveide varētu sekmēt, ka pienācīga uzmanība tiek veltīta decentralizācijas jomā izvirzītajām ES prasībām;

39. izsaka bažas par nepietiekamo progresu attiecībā uz vārda brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību, reliģiskās pārliecības brīvību, sieviešu tiesībām un mazākumtautību tiesību ievērošanu, kā arī par centieniem trūkumu rast taisnīgu risinājumu Kipras jautājumam. Mudina Turcijas valdību aktīvi atbalstīt notiekošās sarunas un veikt pasākumus, lai pilnībā atrisinātu Kipras jautājumu;

40. ir ļoti norūpējusies un mudina Turciju pamattiesības un pamatbrīvības vairāk iekļaut tiesību aktos un labāk ievērot praksē. Nopietnas bažas rada praksē novērotie plašsaziņas līdzekļu brīvības ierobežojumi, tiesas prāvas, kas sāktas pret rakstniekiem, žurnālistiem, akademiķiem, demokrātiski ievēlētiem pārstāvjiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī regulārā interneta vietņu aizliegšana, un šie problēmjautājumi Turcijas valdībai būtu jārisina;

41. aicina Turciju aktīvāk ieviest pašvaldību pārvaldes reformu, lai palielinātu decentralizāciju un efektīvāk izmantotu vietējo un reģionālo iestāžu pārvaldes institucionālās spējas. Svarīgi elementi ir lielāks un taisnīgāks vietējā līmeņa pārvaldes finansējums, konsultāciju mehānismi starp dažādajiem pārvaldes līmeņiem saskaņā ar daudzlīmeņu pārvaldības principiem un lielāks atbalsts vietējai pārvaldei ES integrācijas procesā;

42. izsaka bažas arī par tendenci, ka strauji samazinās sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu interese un ticība, ka Turcija kādreiz pievienosies ES. Tāpēc aicina Eiropas Savienību turpināt sarunas "pozitīvas darba kārtības" ietvaros, kas kļūs par svarīgu jautājumu, tiklīdz Turcija izpildīs pievienošanās kritērijus;

43. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu paplašināt ES dalībvalstu vietējo un reģionālo pašvaldību un Turcijas attiecīgo struktūrvienību sadarbību;

44. uzsver, ka Reģionu komiteja, pielietojot pašreizējos ES un Turcijas sadarbības instrumentus, pārrobežu programmas, reģionālo sadarbību un pašvaldību iestāžu sadarbību, vēlas atbalstīt vietējās pašvaldības un sekmēt subsidiaritātes principa piemērošanu un sabiedriskās dzīves demokratizāciju;

ALBĀNIJA**Iespējamās kandidātvalsts gūtie panākumi**

45. aicina Albānijas varas iestādes turpināt reformas, jo līdz šim veiktās reformas tikai zināmā mērā tuvinā valsti Kopenhāgenas kritēriju izpildei;

46. vērs uzmanību uz to, ka integrācijas procesā galvenā nozīme ir labu kaimiņattiecību principa un reģionālās sadarbības īstenošanai un demokrātisku procesu, vietējās pārvaldes un pilsoniskās sabiedrības attīstībai;

47. mudina Albānijas valdību un opozīciju atjaunot un uzturēt konstruktīvu politisku dialogu, lai veicinātu galveno demokrātisko institūciju nevainojamu darbību un neatkarību; mudina Albānijas varas iestādes pastiprināt pūliņus, lai veicinātu un īstenotu pirmspievienšanās procesam nepieciešamās reformas, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām, dzimumu līdztiesību, mazākumtautību un īpašumtiesību aizsardzību, korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanu un konstruktīvu emigrācijas politiku;

48. ar bažām konstatē, ka netiek ieguldīti viennozīmīgi pūliņi, kuri ļautu apkarot publiskajā dzīvē plaši sastopamo korupciju, kas nākotnē varētu nopietni traucēt valsts attīstībai;

49. aicina Albānijas valdību kopā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām aktīvi veicināt decentralizāciju un ES integrāciju;

BOSNIJA UN HERCEGOVINA

Iespējamās kandidātvalsts gūtie panākumi

50. atzinīgi vērtē reformas, ko veikusi Bosnijas un Hercegovinas valsts iestādes; tomēr vēš uzmanību uz to, ka visu līmeņu valsts iestādes, tostarp Bosnijas un Hercegovinas Federācijas un Serbu Republikas (*Republika Srpska*) iestādes, varētu pastiprināt pasākumu savstarpēju koordinēšanu;

51. uzskata, ka Bosnijas un Hercegovinas Federācijas valsts iestādēm jāpastiprina pasākumi minēto reformu īstenošanai; vēš uzmanību uz to, ka reformu īstenošana atbilstoši Kopenhāgenas kritērijiem vidēji ilgā laika posmā būs iespējama vienīgi ar iestāžu ievērojamu līdzdalību, turpretī reformas vides jomā būs iespējamas vienīgi ilgtermiņā;

52. izsaka bažas par politiskajām problēmām valstī un nespēju rast vienošanos starp atsevišķu politisku grupu īpašajām interesēm, un tas ievērojami aizkavē Bosnijas un Hercegovinas pievienošanu ES. Plašāk un ciešāk iesaistot attiecīgos dalībniekus, it sevišķi vietējās pašvaldības, būtu iespējams efektīvāk izmantot IPA līdzekļus. Tādējādi tiku sniegts lielāks labums arī iedzīvotājiem, vienlaikus viņiem arī skaidri parādot, kādus personiskus ieguvumus nestu tuvināšanās Eiropas Savienībai;

53. piekrīt Komisijas veiktajam novērtējumam par Bosnijā un Hercegovinā valdošo situāciju attiecībā uz pastāvošajiem konfliktiem, strupceļa situāciju un politisko paralīzi, un tāpēc vēlas atkārtoti uzsvērt savu 2010. gadā pausto viedokli⁽³⁾. Sadaļitajai Bosnijai nepieciešama politiska vadība, kas spētu pārvarēt pretrunas un rast kopīgus risinājumus. Komiteja mudina Eiropas Savienību skaidri norādīt, ka vienīgā politiskā alternatīva ir valsts atvēršana četrām iekšējā tirgus brīvībām;

54. uzsver, ka dažādu pārvaldes līmeņu sadarbība valstī ir ļoti vāja; tā jāuzlabo, un visiem valsts politiskajiem spēkiem vajadzētu sadarbību atbalstīt;

55. norāda: lai valstī izveidotu konstruktīvas sadarbības klimatu, vajadzīga funkcionējoša pārvaldes struktūra, kurā dažādi politiskās pārvaldes līmeņi viens otru papildina un pārvar pretrunas. Komiteja atkārtoti, ka Bosnijā un Hercegovinā vairākās jomās nepieciešams stiprināt valsts līmeņa pārvaldi. Ir jāatbalsta tādi reformu centieni, kuru mērķis ir gan stiprināt valsti, gan īstenot decentralizācijas procesu, kurā pašvaldībām tiek piešķirtas lielākas pilnvaras;

56. izsaka pārliecību, ka jāpastiprina reālā pārrobežu sadarbība, kā arī centrālo varas iestāžu un vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbība;

KOSOVA⁽⁴⁾

Iespējamās kandidātvalsts gūtie panākumi

57. pozitīvi vērtē Kosovas pūliņus Eiropas integrācijas procesa ietvaros tuvināties Eiropai;

58. izsaka cerību, ka ES dalībvalstu vispārējais vienprātības trūkums attiecībā uz Kosovas formālo statusu nekavēs izvērtēt ES un Kosovas savstarpējās attiecības nolīgumu formā un uzskata, ka šobrīd, par pamatu izmantojot neitrālu pieeju Kosovas statusam, varētu meklēt un atbalstīt praktiski pielietojamus, *ad hoc* risinājumus;

59. uzsver, ka ES saskaņā ar saviem pieņemtajiem principiem ir apņēmusies pilnībā atbalstīt Rietumbalkānu, tai skaitā Kosovas, Eiropas perspektīvu;

SERBIJA

Kandidātvalsts gūtie panākumi

60. atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumu par ES kandidātvalsts statusa piešķiršanu Serbijai;

61. atzinīgi vērtē Eiropadomes lēmumu piešķirt Serbijai ES kandidātvalsts statusu un mudina Serbiju turpināt sistēmiskas un strukturālas reformas; uzsver, ka jāveic pasākumi, lai normalizētu attiecības ar Kosovu saskaņā ar stabilizācijas un asociācijas procesa nosacījumiem, pilnībā ievērojot reģionālās sadarbības principus un iesaistot visas ieinteresētās puses; vienlaikus pauž cerību, ka netiks darīts nekas tāds, kas varētu apdraudēt abu valstu progresu ceļā uz iestāšanos ES;

62. mudina Serbijas iestādes turpināt konstruktīvos pasākumus, ko tās veikušas, lai sekmētu sadarbību un stabilitāti reģionā;

⁽³⁾ CdR 345/2009.

⁽⁴⁾ Saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūciju 1244/1999.

63. pozitīvi vērtē to, ka pirmspievienšanās posmā Serbija ir veiksmīgi pielāgojusi tiesību aktus daudzās jomās, tostarp cilvēktiesību, tiesu sistēmas, plašsaziņas līdzekļu brīvības un Helsinku kritēriju jomā;

64. vērs uzmanību uz to, ka integrācijas procesā svarīgi ir īstenot labu kaimiņattiecību principu un reģionālo sadarbību un

nostiprināt demokrātiskus procesus, mazākumtautību tiesības, vietējās pašvaldības un pilsonisko sabiedrību;

65. pozitīvi vērtē to, ka tiek aizsargātas ar valodu saistītās tradicionālo mazākumtautību tiesības, kā arī to, ka 2011. gada septembrī tika pieņemts likums par valsts īpašumu un ka daļa pilnvaru tika nodota Vojvodinas provincei un vietējām pašvaldībām;

Briselē, 2012. gada 3. maijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Zaļā grāmata par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos”

(2012/C 225/02)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka nepieciešamība vispusīgi risināt ar tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos saistītās problēmas radusies laikā, kad uzmanības centrā ir arī jaunā Eiropas programma integrācijai (CdR 199/2011) un Eiropas daudzlīmeņu pārvaldības kultūra (CdR 273/2011) — jautājumi, kuriem Reģionu komiteja veltīs īpašu uzmanību;
- norāda, ka saskaņā ar zaļo grāmatu direktīva dažos gadījumos tiek izmantota kā iebiedēšanas instruments, un uzsver, ka ģimenes atkalapvienošanos nevar uzskatīt par migrācijas plūsmas ierobežošanas instrumentu. Savukārt ģimenes atkalapvienošanās īpašie mērķi ir legālo migrantu labāka integrācija un tiesību uz ģimenes veidošanu ievērošana;
- uzsver, ka personas tiesības dzīvot kopā ar ģimeni, kā arī tiesības un vienlaikus arī pienākums aprūpēt, izglītēt un audzināt bērnus, un tātad dzīvot ar viņiem kopā, ir personas pamattiesības un pamatpienākums neatkarīgi no pilsonības; atgādina, ka tas ir atzīts vairākās valstu un starptautiskās deklarācijās, kurās pausta vienāda nostāja šajā jautājumā;
- atgādina, ka konkrētos dalībvalstu pasākumos jāievēro gan proporcionalitātes, gan subsidiaritātes princips, lai izlēmīgāk īstenotu vietējo un reģionālo pašvaldību iniciatīvas integrācijas jomā un lai tām nodrošinātu stabilu un stingru juridisko pamatu;
- aicina daudzlīmeņu pārvaldībā plašāk iesaistīt vietējo līmeni. Tas ir svarīgs nosacījums, lai īstenotu saskaņotu migrācijas politiku, kurā ievērotas pamattiesības un veicināta gan uzņēmējvalsts sabiedrības, gan imigrantu labklājība.

Ziņotājs

Sergio SOAVE kgs (IT/PSE), Saviljāno mērs

Atsauces dokuments

Zaļā grāmata par Eiropas Savienībā dzīvojošo trešo valstu valstspiederīgo tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu (Direktīva 2003/86/EK)

COM(2011) 735 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārēja informācija

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu uzsākt debates, kuru temats, t. i., tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu, jau ir izskatīts Direktīvā 2003/86/EK un kuru mērķis ir izvērtēt dažas problēmas, kas radušās minētās direktīvas piemērošanā, un turpināt apspriest dažādu ieinteresēto pušu (NVO, vietējo pašvaldību, universitāšu) izteikto kritiku;

2. atzinīgi vērtē lēmumu, ka debašu pamatā jābūt zaļajai grāmatai, kurā ir uzsvērti direktīvas galvenie aspekti un izvirzīti vairāki būtiski jautājumi. Komiteja ir gandarīta, ka Eiropas Komisija par konkrētiem pasākumiem lems tikai pēc tam, kad apspriešanās būs noslēgusies;

3. atgādina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir būtiska loma integrācijas politikas un sociālās kohēzijas politikas pasākumu vadīšanā un tādēļ tās pilnā mērā jāiesaista diskusijā par to tiesību aktu īstenošanu, kuri saistīti ar tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu; tādējādi tiktu atvieglota gan imigrantu integrācija uzņēmējvalstī, gan iespējamā direktīvas pārskatīšana;

4. uzsver, ka iniciatīvas īstenošanā jāņem vērā Stokholmas programmā (2009. gada decembris) un Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā (2008. gada septembris) izvirzītie ieteikumi;

5. norāda, ka nepieciešamība vispusīgi risināt ar tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanu saistītās problēmas radusies laikā, kad uzmanības centrā ir arī jaunā Eiropas programma integrācijai (CdR 199/2011) un Eiropas daudzlīmeņu pārvaldības kultūra (CdR 273/2011) — jautājumi, kuriem Reģionu komiteja vēltīs īpašu uzmanību;

Atzinuma politiskais konteksts

6. apzinās, ka pašreizējā ekonomikas krīze, kas spēcīgi satricinājusi Eiropu, varētu sagrozīt vērtējumu attiecībā uz direktīvu; cits faktors šajā sakarā ir jaunu imigrantu ierašanās Eiropā, un to ierašanās iemesli ir saistīti ar visnotaļ nozīmīgo un pozitīvu politisko kustību t. s. "arābu pavasari", kas skar vairākas Vidusjūras dienvidu piekrastes valstis;

Principi un izvērtējums

7. norāda, ka saskaņā ar zaļo grāmatu direktīva dažos gadījumos tiek izmantota kā iebiedēšanas instruments, un šajā saistībā uzsver, ka ģimenes atkalapvienošanu nevar uzskatīt par

migrācijas plūsmas ierobežošanas instrumentu. Tā ir problēma, kas jārisina tās pirmsākumos un citā veidā. Savukārt ģimenes atkalapvienošanās īpašie mērķi ir legālo migrantu labāka integrācija un tiesību uz ģimenes veidošanu ievērošana — tas ir visās tiesību hartās nostiprināts princips;

8. uzsver, ka personas tiesības dzīvot kopā ar ģimeni, kā arī tiesības un vienlaikus arī pienākums aprūpēt, izglītēt un audzināt bērnus, un tādā dzīvē ar viņiem kopā, ir personas pamattiesības un pamatpienākums neatkarīgi no pilsonības; atgādina, ka tas ir atzīts vairākās valstu un starptautiskās deklarācijās, kurās pausta vienāda nostāja šajā jautājumā. Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas (1948. gads) 16. pantā teikts, ka "ģimene ir dabiska sabiedrības pamatšūniņa, un tai ir tiesības uz sabiedrības un valsts aizsardzību"; Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 9. pantā noteikts, ka pie personas pamattiesībām pieder ģimenes veidošanas tiesības;

9. pauž cerību, ka minētās pamattiesības tiks ņemtas vērā imigrācijas pārvaldības politikas pasākumos un tajos tiks pilnībā ievērotas saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas (Strasbūrā) un Eiropas Savienības Tiesas (Luksemburgā) deklarācijām, kurās vairākkārt pausts skaidrs viedoklis par aplūkojamo jautājumu;

10. aicina no praktiskā viedokļa izvērtēt ģimeņu atkalapvienošanās sekas. Direktīvā norādīts, ka ģimeņu atkalapvienošanās palīdzētu radīt sociokulturālo stabilitāti, kas atvieglotu integrāciju un veicinātu arī ekonomisko un sociālo kohēziju, sniedzot labumu uzņēmējvalsts vietējām pašvaldībām. Jāatzīst, ka tad, ja īstenotu tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu, būtu panākts kvalitatīvi jauns pavērsiens imigrācijas politikas jomā, kas savu briedumu apliecina, uzmanību pievēršot imigrantu klātbūtnes stabilizācijai, kura nepieciešama efektīvai sabiedrības un ekonomikas integrācijai uzņēmējvalstī. Tas būtu arī būtisks solis ar konkrētu ietekmi virzībā uz nelegālās imigrācijas ierobežošanu un bīstamu sociālās atstumtības veidu izskaušanu;

11. norāda, ka visu Eiropas valstu konstitucionālajās tiesībās ģimenes saites atzītas par pamatu īpašiem pienākumiem ekonomiskās un sociālās solidaritātes jomā. Faktiski atzīstot tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu, varētu stiprināt arī imigrantu ģimenes saites, un minētās tiesības būtu īpašs instruments, kas ļautu ārzemniekiem saprast, ka viņiem noteiktās dažādās administratīvās vai organizatoriskās saistības ne tikai izriet no represīvas politikas vai policijas instrumentiem, bet ir arī daļa no

plašāka projekta, kura mērķis ir vispusīga sabiedrības attīstība un kurā būtu aktīvi jāpiedalās arī imigrantiem, ne tikai pieprasot tiesības, bet arī atzīstot savus pienākumus, ar kuriem nostiprina tādus principus kā pilsoniskā lojalitāte un atbildība pret līdzcilvēkiem;

12. šajā sakarā vēlas, lai, pirmkārt, īpaša uzmanība tiktu veltīta t. s. nukleārajām ģimenēm, kurām direktīvā jau pievērsta pastiprināta vērība, un, otrkārt, lai rūpīgi tiktu skatīts jautājums par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos, kas saistīta ar nepilngadīgiem bērniem, kuriem nepieciešama speciāla un arī augstāka līmeņa aizsardzība. Komiteja uzskata, ka, runājot par citiem ģimenes locekļiem un ņemot vērā imigranta izcelsmes valsts noteikumus un paražas, katra konkrētā gadījuma un faktu izvērtējums jāatstāj dalībvalstu ziņā. Ja pēc konsultēšanās Eiropas Komisija secinās, ka ES līmenī vajadzīga kopīga ģimenes definīcija, tad šādi definīcijai jābūt saskanīgai ar definīcijām, kas minētas citos ES instrumentos;

13. ņemot vērā, cik svarīgi ir šie vispārējie principi un minētais izvērtējums, nav jēgas būtiski ierobežot dalībvalstu rīcības brīvību, kas ir atzīta direktīvā un apstiprināta Lisabonas līgumā. Komiteja atgādina, ka konkrētos dalībvalstu pasākumos jāievēro gan proporcionalitātes, gan subsidiaritātes princips, lai izlēmīgāk īstenotu vietējo un reģionālo pašvaldību iniciatīvas integrācijas jomā un lai tām nodrošinātu stabilitu un stingru juridisko pamatu;

II. ZAĻAJĀ GRĀMATĀ UZDOTIE JAUTĀJUMI

KOMITEJA

Ģimenes koncepcija un prasības attiecībā uz ģimenes saitēm

14. uzskata, ka, neskarot visu to trešo valstu valstspiederīgo tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos, kuri legāli uzturas ES teritorijā, ir pamatoti, ka šādas tiesības ir saistītas ar konkrētiem nosacījumiem, ja vien tie ir saskaņā ar direktīvu, kuras mērķis ir veicināt integrāciju un stabilizāciju;

15. uzskata, ka pašreizējais direktīvas formulējums var radīt tiesisku nenoteiktību un izraisīt dažādas interpretācijas, un aicina izvērtēt, vai tad, ja ieinteresētās personas piedalās brīvprātīgas atgriešanās programmās, Eiropas līmenī būtu lietderīgi, izmantojot migrācijas modelim analogus cirkulārās migrācijas modeļus, noteikt minimālo uzturēšanās laiku, kas vienlaikus atbilstu gan stabilitātes nodrošināšanas prasībām, gan tiesībām uz ģimenes dzīvi;

16. runājot par minimālo vecumu, kas noteikts attiecībā uz dzīvesbiedra tiesībām ieceļot un uzturēties ES teritorijā, iesaka to piemērot atbilstīgi pilngadības vecumam attiecīgajā uzņēmējvalstī, izņēmuma gadījumos nodrošinot šādu iespēju personām, kas

jaunākas par konkrēto pilngadības vecumu. Tādējādi rastos iespēja nodrošināt maksimālu saskaņotību un izvairīties no diskriminācijas vecuma dēļ;

17. norāda, ka divi ierobežojumi (4. panta 1. punkta pēdējais ievilkums un 6. punkts), kas saistībā ar tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos ir paredzēti nepilngadīgiem bērniem, varētu tikt svītroti, jo tos reti izmanto praksē. Attiecībā uz lēmumu pieņemšanu šajā jomā iesaka vienmēr priekšplānā izvirzīt bērnu interešu ievērošanu un nepilngadīgu bērnu tiesību aizsargāšanu. To pašu iemeslu dēļ Komiteja iesaka arī gadījumos, kad bērna vecākus nesaista laulības saites, garantēt tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos nepilngadīgiem bērniem, tādējādi novēršot diskrimināciju attieksmē pret laulībā dzimušiem un ārvalstīs dzimušiem bērniem;

18. uzskata, ka attiecībā uz fakultatīviem noteikumiem par citiem ģimenes locekļiem (kas nav ne dzīvesbiedri, ne reģistrēti partneri, ne bērni) dalībvalstīm jābūt iespējai brīvi noteikt atbilstības kritērijus. Komiteja norāda, ka spēkā esošā direktīva neparedz (bet tai būtu jāparedz), kādas sekas var būt ģimenes locekļiem apgādnieka nāves gadījumā vai laulības atzīšanas par neesošu gadījumā, laulāto šķiršanās gadījumā, vai pēc tā izbraukšanas no dalībvalsts, vai gadījumā, kad tiesā panākta paternitātes apstrīdēšana;

Integrācijas pasākumi

19. iesaka preventīvi izvērtēt, cik efektīvi ir īstenotie pasākumi (pirms izbraukšanas īstenotie pasākumi un pasākumi, ko piemēro uzņēmējvalstī). ņemot vērā minētās sākotnējās izpētes rezultātus, Komiteja tomēr iesaka izvairīties no pasākumiem, kuri veicami pirms izbraukšanas no izcelsmes valsts, kuri apgādnieka ģimenes locekļiem praksē var izrādīties neīstenojami analfabētisma, materiālo izmaksu vai līdz pilsētai lielā attāluma dēļ, un tas faktiski nozīmē zaudēt tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos. Komiteja turklāt uzskata, ka gadījumā, kad apgādnieka ģimenes locekļiem pēc ierašanās uzņēmējvalstī ir prasīts apmeklēt valodu kursu un/vai pilsoniskās izglītības kursu un/vai apgūt zināšanas par uzņēmējvalsts vēsturi un kultūru, šādas mācības jānodrošina bez maksas, lai nepieļautu diskrimināciju, kuras pamatā ir ienākumu līmenis, un šādas mācības jāorganizē, izmantojot citastarp Eiropas integrācijas modeļus (*European Integration Modules*);

Nogaidīšanas laiks un uzņemšanas iespējas

20. kad tiek izvērtēti citi dalībvalstī mītošam apgādniekam noteikti materiālie nosacījumi (mājieta, veselības apdrošināšana, kā arī stabili, regulāri un pietiekami ienākumi), Komiteja iesaka ievērot proporcionalitātes principu un neradīt patvaļīgus ierobežojumus. RK ļoti cer, ka dalībvalstis direktīvas īstenošanas ietvaros pieņems tādas tiesību aktus, kas minēto nosacījumu izpildi ļaus izvērtēt, balstoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem, nevis uz vispārīgiem noteikumiem, kuru interpretēšana ļautu noteikt patvaļīgus ierobežojumus;

21. kad tiek izvērtēts, vai personai tiks piešķirtas tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu vai ne, Komiteja iesaka atteikties no dalībvalsts "uzņemšanas spējas" kritērija, kas uzskatāms par papildu līdzekli migrācijas plūsmas kontrolei un ir pretrunā Eiropas Savienības tiesībās noteiktajiem principiem;

22. uzskata, ka uzturēšanās atļaujas derīguma termiņš apgādnieka ģimenes locekļiem jāaskaņo ar apgādnieka uzturēšanās atļaujas derīguma termiņu, turklāt jāapsver, vai tad, ja ieinteresētās personas piedalās brīvprātīgas atgriešanās programmās, būtu iespējams piemērot cirkulārās migrācijas modelim atbilstošus risinājumus;

Ar patvērumu saistīti jautājumi

23. runājot par ģimenes atkalapvienošanās tiesībām trešo valstu valstspiederīgiem, kuriem tiek nodrošināta īpaša aizsardzība (patvēruma, bēgļa statusa, alternatīva aizsardzība), uzskata, ka saskaņā ar Stokholmas programmas noteikumiem tiem visiem piemērojami īpaši, autonomi noteikumi, kas ņem vērā konkrētās situācijas (piemēram, grūtībās saistībā ar informācijas sniegšanu vai personas dokumentu uzrādīšanu), kurās nonākušas minētās personas. Tātad, ja personai tiek nodrošināta īpaša aizsardzība, direktīvas vispārējie nosacījumi par ģimenes atkalapvienošanu kārtību nebūtu jāattiecinā uz šā ārzemnieka ģimenes locekļiem. Šādos gadījumos būtu jāpiemēro īpašs regulējums, kurā ņemtas vērā arī tādas ģimenes attiecības, kuras izveidotas pēc ierašanās uzņēmējvalstī;

Krāpšana, ļaunprātīga izmantošana, procesuāli jautājumi

24. uzskata, ka dažās dalībvalstīs pieņemtais lēmums izmantot DNS testu ģimenes saišu pierādīšanai (ja vien tā nav vienīgā un pēdējā iespēja), ir proporcionalitātes principa pārkāpums, turklāt tādējādi tiek pārkāptas arī pamattiesības, tai skaitā arī tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību (Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pants);

25. attiecībā uz bažām par krāpšanu aicina Komisiju un/vai dalībvalstis apkopot informāciju par to, cik faktiski izplatīta ir fiktīvo laulību slēgšana. Komiteja uzskata, ka tad, ja nav konkrētu faktu, ir jāveic mērķtiecīgi pētījumi visās dalībvalstīs,

lai gūtu skaidrāku priekšstatu par patieso stāvokli, turklāt ir jāveicina laba prakse šo problēmu risināšanai;

26. attiecībā uz izmaksām, kas apgādniekam jāuzņemas ģimenes atkalapvienošanās īstenošanai, norāda, ka vairākas dalībvalstis mākslīgi paaugstina administratīvās izmaksas, lai tādā veidā patvaļīgi ierobežotu ieceļošanu. Šāda rīcība ir pilnīgā pretrunā proporcionalitātes principam, kas prasa, lai līdzekļi būtu atbilstīgi izvirzītajam mērķim, un mērķis ir veicināt aplūkojamo tiesību īstenošanu, nevis likt tai šķēršļus. Tāpēc jāpanāk, ka dalībvalstis izmaksu apjomu nosaka tādā veidā, kas nekaitē direktīvas praktiskajai piemērošanai;

27. uzskata, ka ģimenes atkalapvienošanās pieprasījuma gadījumā dalībvalstīm jāiesaka ievērot direktīvā paredzētos lēmuma pieņemšanas termiņus. Ja valsts atkāpjas no noteiktās kārtības, lai nepamatoti pagarinātu minēto termiņu, tā liek šķēršļus pilnīgai direktīvas īstenošanai;

Horizontālo noteikumu piemērošana

28. runājot uz iespējamām grūtībām ievērot divus obligātos horizontālos noteikumus, ko paredz direktīva, pauž cerību, ka Eiropas Komisija pieņems visus līgumos paredzētos instrumentus un pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilnībā ievēro ES tiesību aktus;

III. NOBEIGUMA APSVĒRUMI

29. Komiteja aicina daudzlīmeņu pārvaldībā plašāk iesaistīt vietējo līmeni. Tas ir svarīgs nosacījums, lai īstenotu saskaņotu imigrācijas politiku, kurā ievērotas pamattiesības un veicināta gan uzņēmējvalsts sabiedrības, gan imigrantu labklājība. Daudzos Eiropas reģionos un vietējās pašvaldībās ir veiksmīgas integrācijas piemēri un bieži vien neskaidrības valstu tiesību aktos attiecībā uz direktīvas praktisko piemērošanu ir veiksmīgi atrisinātas, pateicoties vietējo iestāžu pieredzei. RK uzsver, ka ir svarīgi apkopot pēc iespējas vairāk informācijas par šiem jautājumiem. Komiteja ir pilnībā gatava sadarboties ar dalībvalstīm un citām Eiropas iestādēm, lai apkopotu un izplatītu vietējā un reģionālajā līmenī pieejamo informāciju par labas prakses piemēriem.

Briselē, 2012. gada 3. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “ES politikas gaisa kvalitātes un emisiju jomā pārskatīšana”

(2012/C 225/03)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka gaisa kvalitātes uzlabošanās kļuvusi gausāka galvenokārt tāpēc, ka ES politika piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā nav īpaši vērienīga un ka pasākumi valstu līmenī nav pietiekami. Problēmu risināšanā liels slogs un atbildība tiek novirzīti uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām. Nepieciešama daudzlīmeņu pieeja, kurā katrs pārvaldības līmenis (Eiropas, valsts, reģionālais un vietējais līmenis) uzņemas atbildību un veic pasākumus, kurus attiecīgajā līmenī var un vajag īstenot;
- uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt ES emisiju politikas un emisiju politikas saskaņotību. Šajā nolūkā jau politikas izstrādes posmā ES emisiju politikai un emisiju politikai jānosaka līdzīgi tālejoši mērķi un īstenošanas termiņi;
- iesaka stiprināt ES emisiju politiku, konkrēti, pietiekami tālejoši pārskatot ES direktīvu par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisijas līmeni, lai samazinātu fona koncentrāciju, nosakot stingrākus *Euro* standartus transportlīdzekļu NO₂ un NO_x un daļiņu emisijām un citu mobilo avotu emisiju standartus, lai mazinātu atšķirības starp transportlīdzekļu emisiju ES standartiem un faktiskajos braukšanas apstākļos radīto emisiju līmeni, vienlaikus cenšoties mazināt ūdens un gaisa transporta radīto emisiju, kā arī lauksaimniecības nozares radīto amonjaka emisijas līmeni;
- ar gaisa kvalitātes direktīvu (2008/50/EK un 2004/107/EK) pārskatīšanu iesaka panākt, lai tiktu samazināts vielu, mērķvērtību un robežvērtību skaits, lielāku vērtību pievēršot vielām, kuras rada vislielāko piesārņojumu, un rādītājiem, kuri vislabāk atspoguļo sabiedrības veselības aspektus; noskaidrots, vai smalko daļiņu koncentrācija, elementārais ogleklis un oglekļa sodrēji būtu efektīvāki rādītāji un kādā veidā tos varētu iekļaut direktīvā; izvērtēta gada vidējās PM₁₀ robežvērtības izmantošana, pamatojoties uz vairāku gadu vidējiem koncentrācijas rādītājiem; plašāk izmantota iespēja piemērot papildu atkāpes NO₂ līmeņa samazināšanai stingri noteiktos apstākļos un noteikti precīzāki noteikumi mērīšanas staciju izvietojumam, lai nodrošinātu rezultātu salīdzināmību.

Ziņotājs**Cor LAMERS** kgs (NL/PPE), Houten pilsētas mērs**Atsauces dokuments**

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka 2011. gada 19. jūlija vēstule

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

A. Vispārīgas piezīmes

1. ir informēta par Komisijas nodomu 2013. gadā nākt klajā ar pilnībā pārskatītu ES politiku gaisa kvalitātes jomā, nosakot jaunus ilgtermiņa mērķus laika posmam pēc 2020. gada. Runa ir par visaptverošu politikas pārskatīšanu, kas ietver šādus aspektus:

— pārskatīt tematisko stratēģiju par gaisa piesārņojumu, COM(2005) 446 final,

— stiprināt ES politiku emisiju samazināšanai to rašanās vietā,

— vienā direktīvā apvienot šādas direktīvas:

— pārskatītās Direktīvas par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai (2008/50/EK un 2004/107/EK);

— pārskatīto direktīvu par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/EK);

2. ir gandarīta, ka Eiropas Komisija ir lūgusi Komiteju izstrādāt perspektīvas atzinumu par ES gaisa kvalitātes politikas nākotni;

3. norāda, ka šajā atzinumā⁽¹⁾ aplūkoti gan administratīvi un politiski, gan arī tehniski jautājumi (ieteikumi attiecībā uz tiesību aktiem un priekšlikumi par procedūrām), jo perspektīvas atzinums izstrādāts laikā, kad tiek apkopoti ekspertu atzinumi par Eiropas lēmumu pieņemšanas procesu;

4. secina, ka gaisa kvalitāte ietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīvi un veselību gan pilsētu, gan lauku teritorijās. Sabiedrības veselībai un videi ir jābūt par prioritātēm gaisa kvalitātes uzlabošanas jomā. Vienlaikus ir jācenšas nodrošināt, lai līdzsvarā būtu ekonomiskās attīstības un gaisa piesārņojuma novēršanas pasākumi. Turklāt vides un veselības aizsardzības uzlabošanas pasākumi var radīt arī stimulus ekonomikas attīstībai un samazināt izmaksas, kas saistītas ar slimību un veselības traucējumu ārstēšanu;

5. pauž gandarījumu, ka gaisa kvalitāte Eiropā ir ievērojami uzlabojusies, pateicoties ES politikas šajā jomā un dalībvalstu

veikto pasākumu (valsts, reģionālajā un vietējā līmenī) kopējai ietekmei. Uzlabošanās tendence vērojama pēdējo divdesmit gadu laikā. Taču Komiteja pauž bažas, ka uzlabošanās process pēdējā laikā kļuvis gausāks;

6. norāda, ka visnopietnākās problēmas un grūtības gaisa piesārņojums rada pilsētu aglomerācijās. Neraugoties uz vietējā un reģionālā līmenī īstenotajiem pasākumiem, daudzās Eiropas pilsētās nav izdevies noteiktajā laikā panākt cieto daļiņu (PM₁₀, PM_{2,5}) un slāpekļa dioksīdu (NO₂) emisijas robežvērtību ievērošanu. Un tāpēc liela daļa Eiropas iedzīvotāju dzīvo teritorijās, kur ir veselībai bīstama gaisa piesārņojuma koncentrācija;

7. turklāt secina, ka gaisa piesārņojums skar arī lauku teritorijas un priekšpilsētas, tādējādi vēra ņemams kaitējums tiek nodarīts videi, laukaugiem un dabai;

8. piekrīt, ka gaisa piesārņojums ir jāsamazina, taču vienlaikus ir jāaglabā pienācīga pilsētu sociālā un ekonomiskā darbība. Vairumā dalībvalstu mehāniskie pasažieru un kravas autotransportlīdzekļi (kas darbojas galvenokārt ar dīzeļdegvielu un benzīnu) ir viens no galvenajiem NO₂ gaisa piesārņojuma tiešajiem izraisītājiem "karstajos punktos". Ir vajadzīgs efektīvāks risinājums gan emisiju standartu, gan satiksmes pārvaldības jomā;

9. uzskata, ka ES politikas gaisa kvalitātes jomā pārskatīšanā galvenais jautājums ir noteikt, kā ar Eiropas tiesību aktiem (t.i., ar kāda veida regulējumu vai pasākumiem) panākt situācijas uzlabošanu. Šajā sakarā jāņem vērā vairāki aspekti, proti, daudzlīmeņu pārvaldības pieeja, visaptveroša pieeja un ES regulējuma efektīva īstenošana Eiropas pilsētās. Par prioritāti jāizvirza ES direktīvas piemērojamība un tās īstenošanas problēmas pilsētās un reģionos;

10. piekrīt, ka svarīgs aspekts, ieviešot jaunus Eiropas tiesību aktus gaisa kvalitātes jomā, būs pārvaldība. Gaisa piesārņojumam ir gan pārrobežu, gan valstu dimensija un tāpēc pasākumi veicami ikvienā (Eiropas, valsts, reģionālā un vietējā) pārvaldes līmenī. Komiteja iesaka daudzlīmeņu pieeju, kurā katrs pārvaldības līmenis uzņemas atbildību un veic pasākumus tikai tad, ja tie ir vispiemērotākie īstenošanai konkrētajā līmenī;

11. uzsver, ka jauno Eiropas tiesību aktu izstrādē jāpiemēro visaptveroša pieeja. Jādara viss iespējamais, lai novērstu piesārņojumu Svarīgi ir noteikt piesārņojuma rašanās iemeslus un ekonomiski visizdevīgākajā un videi visnekaitīgākajā veidā novērst emisijas to rašanās vietā;

⁽¹⁾ Par šo atzinumu RK apspriedās ar subsidiaritātes uzraudzības tīklu. Ziņojums par apspriešanos publicēts 2011. gada decembrī.

12. piekrīt, ka sabiedrības veselības nodrošināšanai nepieciešama vērienīga Eiropas politika gaisa kvalitātes jomā. Eiropas imisiju politikai, saistītai ar piesārņojošo vielu robežvērtību, jābūt saskaņotai ar efektīvu politiku emisiju jomā, kuras pamatā ir Eiropas mēroga pasākumi emisiju samazināšanai to rašanās vietā. Pārskatāmās direktīvas prasību līmenis rūpīgi jāaskaņo ar valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisijas apjomu un ES politiku emisiju jomā (politiku emisiju samazināšanai to rašanās vietā). Šajā sakarā Komiteja uzskata, ka Direktīvu par gaisa kvalitāti (2008/50/EK un 2004/107/EK); apvienošana ar direktīvu par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/EK) veicinās dažādo emisijas līmeņu saskaņošanu;

B. Tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu un tās īstenošana dalībvalstīs

Tematiskā stratēģija

13. uzskata, ka tematiskā stratēģija par gaisa piesārņojumu palīdzējusi samazināt gaisa piesārņojuma iedarbību uz iedzīvotājiem un uzlabot vides kvalitāti;

14. pauž nožēlu, ka ne visi tematiskajā stratēģijā minētie pasākumi piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā īstenoti praksē. Minēto Eiropas pasākumu piesārņojuma samazināšanai būtiskākie trūkumi ir šādi:

- netiek īstenota integrēta pieeja slāpekļa apsaimniekošanai,
- nav pārskatīta Direktīva par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/EK), kurai ir būtiska nozīme ciņā ar fona koncentrāciju, diemžēl tās pārskatīšana atlikta jau vairākkārt;

Stratēģijas īstenošana vietējā un reģionālajā līmenī

15. secina, ka vietējās un reģionālās pašvaldības īsteno daudzus pasākumus gaisa kvalitātes uzlabošanai, piemēram,

- sekmē ilgtspējīgāku transporta veidu izmantošanu, piemēram, radot efektīvāku un pievilcīgu sabiedrisko transportu, iekārtojot veloceliņus, nosakot piekļuves ierobežojumus vieglajām un kravas automašīnām (kas piesārņo visvairāk) (vides zonas) un veicinot "tīru" ("tīrāku") automašīnu izmantošanu, nosakot tām piekļuves priekšrocības un/vai īpašu autostāvvietu politiku,
- uzlabo transporta pārvaldību, uzlabota satiksmes plūsma, nosakot ātruma ierobežojumus un izstrādājot inovatīvus loģistikas veidus piegāžu nodrošināšanai pilsētas centrā,
- veic pasākumus atkārtoti suspendēto putekļu novēršanai, uzlabojot ceļu segumu un aizliedzot pilsētas centrā tādu automašīnu kustību, kuru riepām ir radzes,
- uzlabo infrastruktūru un veic būvniecību; piemēram, pieņemot pašvaldības dekrētus par apkures jautājumu (ja valsts tiesību akti to atļauj), samazinot emisijas no telpu

apkures, veicinot centralizētas siltumapgādes sistēmu izmantošanu, modernizējot apkures iekārtas, nosakot lielāku attālumu ievērošanu starp ceļiem un dzīvojamām mājām un palielinot zaļo zonu apjomu. Jāņem vērā, ka īpašs efekts nav sagaidāms no zaļajām zonām, kas atrodas ceļu malās un brauktuvju starpjoslās (braukšanas joslu norobežošanai). Tikai lielām zaļajām zonām, piemēram, parkiem un mežiem, ir reāla pievienotā vērtība;

16. uzsver, ka Eiropas politika visos līmeņos arī turpmāk pastiprināti jāorientē uz transporta plūsmas samazināšanu un individuālās un preču pārvadājumu autosatiksmes telpisku pārvirzīšanu un pārvirzīšanu uz citiem transporta veidiem. Tomēr ir jānorāda, ka vien arī šādiem pasākumiem nav pietiekami, lai panāktu PM₁₀, PM_{2,5} un NO₂ emisijas robežvērtību ievērošanu. Tam par iemeslu ir trīs veidu šķēršļi: ierobežota ietekme, ierobežotas rīcības iespējas un ierobežotas pilnvaras (skatīt 17., 19. un 22. punktu);

17. uzskata, katrai pašvaldībai atsevišķi ir ierobežotas iespējas ietekmēt gaisa kvalitātes uzlabošanu konkrētajā attiecīgajā teritorijā (pirmā veida šķēršļi). Vietējā un reģionālā politika vērsta uz emisiju samazināšanu no vietējiem avotiem, taču īpaši smalko daļiņu PM₁₀, PM_{2,5} un ozona vietējo koncentrāciju lielā mērā faktiski rada tieši pārrobežu vai pārreģionālās emisijas;

18. norāda, ka novērotā augstā piesārņojuma fona koncentrācija un Direktīvas par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/EK) bieži vien neatbilstīga transponēšana un pārskatīšana būtiski ierobežo vietējo pašvaldību iespējas sekmīgi īstenot pasākumus, kuru mērķis ir ievērot Eiropas standartus gaisa kvalitātes jomā. Kopējais emisiju daudzums (vietējā, reģionālā, valsts un starptautiskā līmenī) veido t.s. fona koncentrāciju. Fona koncentrācijas līmenis var būt tik augsts, ka pat neliels piesārņojums vietējā līmenī piesārņojuma līmeni pietuvina robežvērtībai vai pat to pārsniedz. Ir saprotams, ka šajos gadījumos attiecīgo pilsētu un reģionu spēja ietekmēt situāciju ir ierobežota;

19. secina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir ierobežotas iespējas veikt attiecīgos pasākumus (otrā veida šķēršļi). Pilsētās īstenotā politika vērsta uz mobilitāti, teritorijas plānošanu un pasākumu īstenošanu gaisa piesārņojuma "karsto punktu" izskaušanai. Vietējo un reģionālo pašvaldību kā pakārtota pārvaldes līmeņa rīcībā tikpat kā nav neviena efektīva pasākuma, kas būtu balstīts uz piesārņojuma rašanās vietas iezīmēm;

20. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības, izstrādājot savu politiku gaisa kvalitātes jomā, jau ņēmušas vērā priekšrocības, kuras varētu sagaidīt pēc ES mēroga pasākumu īstenošanas emisiju samazināšanai to rašanās vietā. Atskatoties pagātnē, jāsecina, ka nepietiekami vērienīgā politika emisiju samazināšanai to rašanās vietā, kas ne vienmēr devusi plānotos rezultātus arī attiecībā uz transportu Eiropā (skatīt D sadaļu), ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc robežvērtības tiek pārsniegtas vietējā un reģionālajā līmenī;

21. secina, ka piesārņojuma koncentrācijas tālāka samazināšana vietējā līmenī, veicot tikai un vienīgi vietēja mēroga darbības, ir saistīta ar ievērojamu slogu un var ievērojami ietekmēt ikdienas dzīvi, taču vietējo un reģionālo pašvaldību rīcībā bieži vien nav tam nepieciešamo finanšu līdzekļu; visās dalībvalstīs vietējām un reģionālajām pašvaldībām nav piešķirtas attiecīgas pilnvaras. Turklāt izmaksu ziņā lietderīgāka ir starptautiskā un Eiropas politika emisiju samazināšanai to rašanās vietā;

22. atzīmē, ka vietējo un reģionālo pašvaldību pilnvaras ir ierobežotas (trešā veida šķēršļi), un pauž nožēlu, ka daudzās dalībvalstīs nav paredzēti valsts mēroga atbalsta pasākumi vai arī tie nav pietiekami un tas vēl vairāk vājina vietējo un reģionālo pašvaldību iespējas. Piemēram, ne visās dalībvalstīs ir izstrādāti valsts plāni gaisa kvalitātes jomā, turklāt parasti tās šajā jomā nav izvēlējušās integrētu, visiem pārvaldes līmeņiem saistošu pieeju. Atsevišķos gadījumos valsts pārvaldes iestādes neiesaka vai pat aizliedz vietējām un reģionālajām pašvaldībām veikt papildu vai stingrākus pasākumus. Vairākās dalībvalstīs tikai valsts pārvaldes iestādes ir tiesīgas noteikt zemu emisiju zonas, bet pašvaldībām tādu tiesību nav. Arī ES iekšējā tirgus noteikumi ierobežo vietējās un reģionālās politikas ietvaros īstenojamo pasākumu klāstu. Precu un personu brīvu kustību ierobežo plašu vides zonu noteikšana (piemēram, reģionālā zonas) un ceļu vai tiltu slēgšana. Minētā iemesla dēļ nav iespējams arī piesārņojošo transportlīdzekļu aizliegums dalībvalstu līmenī;

23. norāda, ka vairākas dalībvalstis patlaban izstrādā valsts tiesību aktus, kas paredz pārvirzīt uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām finansiālās sankcijas par Eiropas Savienības tiesību aktu pārkāpumiem. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām robežvērtību ievērošana jāpanāk ar to ierobežotajām iespējām un līdzekļiem. Eiropas un valstu iestāžu rīcībā ir daudz iedarbīgāki un efektīvāki instrumenti. Robežvērtību neievērošanas gadījumā arī turpmāk dalībvalstīm jābūt atbildīgām par naudassoda samaksu. Komiteja uzskata, ka nav taisnīgi minētās finansiālās sankcijas novirzīt uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām, un iebilst pret šādu rīcību;

Daudzlīmeņu pārvaldības pieeja

24. norāda, ka gaisa kvalitātes uzlabošanās kļuvusi gausāka galvenokārt tāpēc, ka ES politika piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā nav īpaši vērienīga un ka pasākumi valstu līmenī nav pietiekami. Problēmu risināšanā liels slogs un atbildība tiek novirzīti uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

25. norāda arī, ka dalībvalstu pasākumi gaisa piesārņojuma novēršanai nav pietiekami saskaņoti. Piemēram, informēšanas un trauksmes sliekšņa rādītāji kaimiņvalstīs ir atšķirīgi. Nav paredzēta reāllaikā notiekoša organizēta informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm bīstama piesārņojuma gadījumā un dalībvalstu rīcības plāni gadījumiem, kad piesārņojums skar vairākām dalībvalstīm piederošas lielas teritorijas, nav saskaņoti;

26. uzsver, ka atrisināt gaisa kvalitātes problēmas un īstenot ES politiku vienā pārvaldes līmenī vien nav iespējams. Nepieciešama daudzlīmeņu pieeja, kurā katrs pārvaldības līmenis (Eiropas, valsts, reģionālais un vietējais līmenis) uzņemas atbildību un veic pasākumus, kurus attiecīgajā līmenī var un vajag īstenot;

27. norāda, ka vietējās un reģionālajās pašvaldības daļēji ir atkarīgas no pasākumiem, kas valstu un starptautiskajā līmenī tiek īstenoti, lai būtiski samazinātu fona koncentrāciju, samazinot emisijas. Pamatojoties uz minētajiem pasākumiem, vietējās un reģionālās pašvaldības varēs pārstrādāt savu politiku gaisa kvalitātes jomā, piemēram, nosakot stingrākus noteikumus piekļuvei vides zonām;

28. uzskata, ka tiesību aktu īstenošana gaisa kvalitātes jomā nav tikai tiesiskas īstenošanas jautājums (transponēšana valsts tiesību aktos). Ja to ļauj dalībvalsts iekšējā kārtība, Komiteja iesaka izstrādāt valstu un/vai federālos plānus gaisa kvalitātes jomā un/vai piesārņojuma samazināšanas jomā, kuros paredzēta integrēta un saskaņota pieeja un ņemti vērā apkarojamās parādības pārrobežu aspekti. Komiteja atbalsta daudzlīmeņu pārvaldības pieeju un norāda, ka dalībvalstīs ir jāizveido administratīvās sadarbības grupas, kas valstu plānus un programmas ļautu kopīgi izstrādāt dažādus līmeņus pārstāvošiem ekspertiem (?). Šāds pasākums uzlabos vispārējo saskaņotību un valsts un vai federālo, reģionālo un vietējo pasākumu koordināciju;

29. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas centienus vērst uzmanību uz vietējo un reģionālo pašvaldību paraugpraksi un aicina turpināt šādu politiku;

30. atzīmē, ka svarīga ir konsekvence un sinerģija ar norisēm starptautiskajā līmenī, un norāda, ka maksimālajam pieļaujamajam emisiju apjomam, kas noteikts pārskatot Gēteborgas protokolu, jāklūst par neatņemamu papildinājumu ES direktīvas par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/EK) pārskatīšanā;

C. ES emisiju un imisiju politiku saskaņotība un sinerģija

Integrēta pieeja ⁽³⁾

31. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt pasākumu, kas attiecas uz dažādām piesārņojošām vielām, saskaņotību un sinerģiju. Lai to panāktu, ES politika gaisa kvalitātes jomā ir jāveido, paredzot integrētu pieeju un ņemot vērā arī citas darbības jomas, piemēram, klimata, rūpniecības, transporta, mājokļu un enerģētikas jomu. Nodrošinot transporta politikas ilgspējību un ieviešot ilgspejīgus enerģijas ražošanas un patēriņa veidus, varētu panākt būtisku gaisa piesārņojuma samazināšanos;

(2) Minēto ekspertu grupu veidošana ierosināta dokumentā CdR 164/2010 fin.

(3) Ar šādu ieteikumu RK nākusi klajā vairākkārt (skatīt CdR 164/2010 final un CdR 140/2011 final).

32. pauž nožēlu, ka pastāvīgi netiek nodrošināta dažādu pasākumu sinerģija. Daži pasākumi, kas pozitīvi ietekmē vienu jomu, var negatīvi ietekmēt citu jomu. Palielināta biomasas, piemēram, biodīzeļdegvielas izmantošana nelielās iekārtās var izraisīt sodrēju emisijas palielināšanos, kas apdraud gaisa kvalitāti un sabiedrības veselību. Palielinoties to automašīnu skaitam, kuras izmanto dīzeļdegvielu, var samazināties CO₂ emisijas, taču tas negatīvi ietekmē daļiņu emisijas. Daļiņu emisiju samazināšanas paņēmieni savukārt var negatīvi ietekmēt NO₂ emisijas automašīnām, kuras darbojas ar dīzeļdegvielu — tas palēnina (un ir palēninājis) NO₂ koncentrācijas samazināšanos. Šīs negatīvās sekas ir jānovērš pēc iespējas aktīvāk, palielinot politikas jomu integrāciju. Tāpēc tiek ieteikts censties panākt visām pusēm izdevīgu stāvokli visās saistītajās darbības jomās vai vismaz noteikt kritērijus, kas vajadzības gadījumā ļauj noteikt, kurš no mērķiem izvirzāms par prioritāti;

33. uzskata, ka būtu lietderīgi gaisa kvalitātes uzlabošanas politiku saistīt ar alternatīvu enerģijas avotu izmantošanas politiku. Alternatīvu enerģijas avotu (piemēram, iekārtas zemes siltuma izmantošanai, saules baterijas u. c.) izmantošana ievērojami uzlabotu gaisa kvalitāti;

34. norāda uz integrācijas trūkumu starp klimata pārmaiņu novēršanas politiku un politiku gaisa kvalitātes jomā. Gaisa kvalitātes jomā īstenotā politika pozitīvi ietekmē to, kā tiek ņemtas vērā klimata pārmaiņas. Toties ar klimata pārmaiņām saistītā politika tikai nedaudz ietekmē gaisa piesārņojuma novēršanu. Ar klimatu saistītajai politikai ir sava dinamika un savs grafiks. Tā vairāk ir plānota ilgtermiņā pretēji gaisa kvalitātes politikai, kas ir vērsta uz īsu un vidēju termiņiem;

35. uzskata, ka gaisa kvalitātei un politikai trokšņa jomā ir liels sinerģijas potenciāls, īpaši ja ir iespējams panākt satiksmes intensitātes samazināšanos, un tādā gadījumā izdevīgu situāciju būtu jācenšas panākt abām minētajām darbības jomām⁽⁴⁾;

36. aicina emisiju un imisiju novērtēšanā izmantot tā dēvēto integrēto uzraudzību (*integrated monitoring*), kurā ietilpst emisiju savstarpēji saskaņota aprēķināšana un novērtēšana, citu novērtējamo piesārņojošo vielu iekļaušana, ja var atbilstoši pierādīt, ka tās patiešām ietekmē cilvēku veselību vai vidi, vai, novērtēšanas gadījumā, to ierobežojot ar uzraudzību, izmantojot modelēšanu, kā arī paplašināšanas modelējumi, piesārņojuma telpiskā sadale kādā laika periodā un piesārņojuma ietekme. Jāuzsver, ka tas nedrīkst ievērojami palielināt administratīvo slogu;

ES emisiju un imisiju politiku savstarpējā saikne

37. uzsver, ka ārkārtīgi svarīga ir konsekvence un sinerģija ES imisiju (ES robežvērtības) un emisiju (ES pasākumi piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā) politiku jomā. Imisijas ir emisijas

līmeņu, tās atrašanās vietas, izplatības un izplatīšanās apstākļu rezultāts. Vērienīga politika emisiju samazināšanas jomā varētu būt visefektīvākais līdzeklis imisiju (koncentrācijas līmeņa) samazināšanai;

38. secina, ka ES vērienīgā politika imisiju jomā nav automātiski nodrošinājusi arī vērienīgu ES politiku emisiju jomā un tas radījis nelīdzsvarotību; tāpēc īstenošanas problēmas daudzās Eiropas pilsētās (skatīt B sadaļu) un gaisa kvalitātes uzlabošanās palēninājums lielā mērā izskaidrojams ar ES politiku imisiju un emisiju jomā nepietiekamu saskaņotību, un šim jautājumam būtu jāpievēršas, izstrādājot turpmāko politiku un pasākumus, un jācenšas abas politikas jomas līdzsvarot, proti,

a) pašreizējie gaisa kvalitātes direktīvas mērķi nav pietiekami tālejoši; tie neatbilst ne pasākumu mērķiem, ko ES īsteno piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā, ne arī konkrētajiem rezultātiem (skatīt D sadaļu), un tāpēc šie mērķi un rezultāti jāaskaņo,

b) ES imisiju un emisiju politiku īstenošanas termiņi nav saskaņoti. Dalībvalstīm jānodrošina atbilstība gaisa kvalitātes standartiem pirms noteiktā termiņa beigām, kā tas ir, piemēram, attiecībā uz *Euro* standartu ieviešanu uz Eiropas ceļiem. *Euro* standartu ietekme (emisiju vērtība) būs jūtama un izmērāma vien pēc vairākiem gadiem. Turklāt šie standarti attiecas tikai uz nelielu transportlīdzekļu daļu – jaunām automašīnām. Jaunie emisiju standarti būs efektīvi tikai tad, ja vecās automašīnas aizstās ar jaunām. Šādi transportlīdzekļu aizstāšanai vajadzīgi daudzi gadi. Tātad arī daudzi gadi jāgaida līdz jaunie standarti varēs ietekmēt situāciju (radītu reālus uzlabojumus);

c) Komiteja aicina Eiropas Komisiju pārskatītājā tematiskajā stratēģijā norādīt, cik ilgs laiks nepieciešams atjaunošanas ciklam, kuru paredz minētie pasākumi piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā, citiem vārdiem sakot — precīzēt, cik ilgi pēc pasākumu ieviešanas piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā reālos apstākļos būs iespējams ievērot noteiktās robežvērtības. Būtu arī jāizvērtē, cik laika nepieciešams, iekams vecos transportlīdzekļus aizstās ar jauniem, mazāk piesārņojošiem transportlīdzekļiem. Izmaiņas imisiju jomas politikā būtu jāaskaņo ar atjaunošanas ciklu;

39. norāda, ka jaunajiem mērķiem attiecībā uz vēlamo gaisa kvalitāti (stingrākas robežvērtības) jābūt izpildāmiem un īstenojamiem, turklāt tiem jābūt saskaņotiem ar pasākumiem (piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā), kas būtiski samazina emisijas visā Eiropas Savienībā. ES politikām imisiju un emisiju jomā jābūt saistītām. Tāpēc politikas izstrādes posmā jāparedz vienlīdz vērienīgi mērķi un saskaņoti laika grafiki ES piesārņojuma izcelsmes avotu politikā un ES imisiju politikā (skat. iepriekšējo punktu). Tāpat Komiteja aicina pievērst uzmanību īstenošanas posmam, kad var notikt tā, ka: pārskatītājā tematiskajā stratēģijā noteiktie pasākumi piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā netiek īstenoti vai ar minētajiem pasākumiem praksē neizdodas samazināt attiecīgās emisijas (kā to paredz emisiju samazināšanas politika). Komiteja iesaka, ka tādā gadījumā Eiropas Komisijai jāveic kompensējoši pasākumi. Tādējādi

⁽⁴⁾ Šis priekšlikums jau tika pausts RK atzinumā par tematu "Vides trokšņa direktīva — turpmākā virzība" (190/2011 rev. 2).

var novērst to, ka atkal rodas pašreizējā neatbilstība starp emisiju un imisiju politikas pasākumiem, vietējām un reģionālajām pašvaldībām atkal liekot risināt neatrisināmus uzdevumus;

40. atbilstoši Komitejas redzējumam par konsekvenci starp abām politikas jomām, tā ierosina šādus termiņus jaunās ES gaisa kvalitātes politikas izstrādei:

- a) 2013. gada sākumā nākt klajā ar pārskatītu tematisko stratēģiju gaisa kvalitātes jomā, lai 2013. gadā to iekļautu Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā;
- b) 2013. gada nogalē nākt klajā ar pārskatīto direktīvu gaisa kvalitātes jomā un pasākumiem piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā;
- c) 2017. gadā veikt starpposma novērtējumu un nepieciešamās korekcijas, ņemot vērā jaunus rādītājus (skatīt E sadaļu);

D. Politika emisiju jomā

ES politika piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā

41. secina, ka gaisa piesārņojumu galvenokārt rada ceļu un gaisa satiksme, kuģniecība, apkure, mājsaimniecības, rūpniecība un intensīvā lopkopība. Tāpēc ir nepieciešama vērienīga politika emisiju samazināšanai to rašanās vietā⁽⁵⁾. Šajā saistībā jāpatur prātā, ka motorizētie transportlīdzekļi ir viens no tiešajiem gaisa piesārņojuma cēloņiem “karstajos punktos” pilsētu teritorijās;

42. no gaisa kvalitātes viedokļa atzinīgi vērtē tālejošos mērķus, kas noteikti Baltajā grāmatā “Ceļvedis uz Eiropas vienoto transporta telpu — virzība uz konkurētspējīgu un resursetīvu transporta sistēmu”, COM(2011) 144 galīgā redakcija. Tomēr lai gaisa kvalitātes mērķi būtu pietiekami tālejoši, Komiteja aicina izstrādāt ES rīcības plānu, kurā noteikti starpposma mērķi, konkrēti pasākumi (piemēram, Eiropas mēroga pasākumus piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā) un izvērtēšanas termiņi⁽⁶⁾;

43. aicina Eiropas Savienību sistemātiskāk nekā līdz šim pievērsties ne tikai emisiju samazināšanai no katra atsevišķa mobila jeb stacionāra piesārņojuma avota, bet arī emisiju avotu kopējā daudzuma samazināšanai. Par šādiem emisiju samazināšanas pasākumiem līdz šim lielā mērā ir bijušas atbildīgas pašvaldības un reģioni. ES vispirms varētu pievērsties šādiem pasākumiem:

— plānojot un veicinot Viseiropas tīklu attīstību, priekšroku dot sabiedriskajiem transportlīdzekļiem nevis individuālajiem transportlīdzekļiem;

— paplašināt ES ražoto produktu kvalitātes jēdzienu, kas pašreiz koncentrējas uz produktu ietekmi uz veselību un vidi (ekodizains), un tajā iekļaut mērķi samazināt materiālu un enerģijas izmantošanu;

44. uzskata, ka ES politikai emisiju jomā jābalstās uz standartiem (un uz mērķu sasniegšanu vērsta darbību, ko papildina atbilstoši noteikumi), lai nekavētu tehnoloģiju jauninājumu ieviešanu;

45. iesaka ieviest “izvairīšanās prasību” (līdzīgi kā atkritumu jomā), kas dotu iespēju attiecīgi apsaimniekot pieejamos resursus;

46. norāda, ka plašā NO₂ robežvērtību pārsniegšana lielā mērā ir saistīta ar to, ka ES nepietiekami vai novēloti ir ierobežojusi emisijas (mehāniskajiem transportlīdzekļiem) un tāpēc iesaka pēc iespējas ātrāk noteikt transportlīdzekļiem stingrākus Euro standartus attiecībā uz NO₂/NO_x un cietajām daļiņām. Svarīgi ir stingri ievērot Euro-6 standartu ieviešanai noteiktos termiņus;

47. iesaka noteikt stingrākus emisiju standartus arī citiem mobilajiem avotiem, piemēram, iekārtas bezceļa apstākļiem (*off-road*), filtru uzstādīšana jau ekspluatācijā esošajiem transportlīdzekļiem (*retrofit*) vai aktualizētas Eiropas līmeņa prasības motocikliem;

48. norāda uz ES regulējuma un transportlīdzekļu radīto faktisko emisiju savstarpējo neatbilstību. Euro-5 standarti bija (un ir) vērienīgi. Taču šo vērienīgo pasākumu rezultātā nav vērojama būtiska gaisa piesārņojuma samazināšanās. Galvenais iemesls tam ir ES regulējuma tiesiskās realitātes neatbilstība autotransporta radīto emisiju faktiskajam apjomam. Ieviešot Euro-3 standartus kravas automašīnām, kļuva skaidrs, ka emisiju faktiskais apjoms ir daudz lielāks nekā paredzēts un neatbilst plānotajai emisiju samazināšanai. Tāda pati problēma bija vērojama saistībā ar Euro-4 un Euro-5 standartu ieviešanu attiecīgi dīzeļdegvielas kravas transportlīdzekļiem un dīzeļdegvielas vieglajiem transportlīdzekļiem un — kaut arī mazākā mērā — vieglo automašīnu radītām slāpekļa oksīdu emisijām. Lai sasniegtu ES tiesību aktos paredzētos tālejošos mērķus, ir jāraugās, lai Euro-6 standarts, ko piemēro transportlīdzekļu emisijām testa ciklā, vairāk atbilstu faktiskajam emisiju apjomam, kas rodas, kad transportlīdzekļi izmanto pilnā mērā;

49. vērš uzmanību uz to, ka jaunas kravas automašīnas praksē tiek tehniski pārveidotas. Tātad reālos apstākļos sēra dioksīda (SO₂) un cieto daļiņu emisijas līmenis ir daudz augstāks nekā to paredz apstiprināšanas testi. Tāpēc līdz ar Euro-5 standartu ieviešanu no šādas prakses visos iespējamos veidos jāizvairās un par to jānodrošina. Lai minēto problēmu novērstu, Komiteja aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis pastiprināt gan tiesību aktus, gan apstiprinājumus, ko izsniedz kravas automašīnām, gan ar šo jomu saistītās pārbaudes. Vienlaikus būtu jāapsver, vai nākotnē automašīnu tehnisku pārveidošanu nevarētu padarīt neiespējamu;

50. aicina īpašu uzmanību pievērst smagajiem transportlīdzekļiem (autobusiem un smagajām kravas automašīnām), kas parasti piesārņo visvairāk. Arī vidējās kategorijas transportlīdzekļu (vieglo kravas automašīnu) radītais slāpekļa oksīdu

⁽⁵⁾ Komiteja par šo jautājumu izteikusies jau vairākkārt. Skatīt: 190/2011 rev2, CdR 140/2011 fin, CdR 101/2011 fin, CdR 164/2010 fin, CdR 159/2008 fin

⁽⁶⁾ Šādu ierosinājumu Komiteja jau izteikusi dokumentā CdR 101/2011.

emisiju apjoms ir daudz lielāks nekā vidējais rādītājs. Tāpēc ES politikā emisiju jomā būtu jānosaka stingrāki emisiju standarti smagajiem un vidējas kategorijas transportlīdzekļiem, kā arī vieglajiem automobiļiem ar dīzeļdzinēju, papildinot šos standartus ar tirdzniecības loģistikas pārvaldības atbilstošiem pasākumiem, kā arī ar vietējā sabiedriskā transporta veicināšanas un uzlabošanas pasākumiem;

51. norāda, ka riepu un bremžu disku nodilums kopā ar ceļa seguma nodilumu un ceļa seguma daļiņu atkārtotu suspendēšanos veicina cieta daļiņu augstas koncentrācijas veidošanos, un iesaka ES Pētniecības pamatprogrammas ietvaros veikt pētījumu par šāda veida piesārņojuma samazināšanas iespējām. Komiteja arī ierosina izstrādāt labas prakses ceļvedi, kurā būtu izklāstīti ieteikumi putekļu piesaistīšanas risinājumu izmantošanai, lai novērstu piesārņotāju atkārtotu nokļūšanu gaisā;

52. konstatē, ka rūpniecība joprojām rada būtisku Eiropas emisiju kopējā apjoma daļu. Šo emisiju samazināšana ir noteikta direktīvā par rūpnieciskajām emisijām (2010/75/ES). Tālejoši vislabāko pieejamo tehnisko paņēmieni (LPTP) atsaucēs dokumenti un tajos izdarītie secinājumi ir būtiski instrumenti fona koncentrāciju samazināšanai. Lai arī nākotnē būtu iespējams strādāt ar LPTP, regulāri ir jāpārskata tehniskie atsaucēs dokumenti par LPTP un tajos izdarītie secinājumi. LPTP jābūt pietiekami tālejošiem, lai fona koncentrācijas samazinātu visā Eiropā. Maksimāli ir jāierobežo arī atbrīvojumu piešķiršana (?);

53. konstatē, ka daļu gaisa piesārņojuma rada lauku saimniecības. Amonjaka emisijas būtiski veicina acidifikāciju un eitrofikāciju. Lai sasniegtu dabas aizsardzības mērķus un jo īpaši — nodrošinātu "Natura 2000" teritoriju aizsardzību, ir nepieciešams vēl vairāk samazināt NH₃ līmeni. Šo emisiju samazināšana ir noteikta Direktīvā par rūpnieciskajām emisijām (2010/75/ES). Arī lieliem lauksaimniecības uzņēmumiem, kam ir rūpniecisks ražošanas veids, ir svarīga iespēja nākotnē strādāt ar labākajiem pieejamajiem tehniskajiem paņēmieniem (LPTP), regulāri ir jāpārskata tehniskie atsaucēs dokumenti par LPTP ("*documents de référence MTD*");

54. konstatē, ka jūras transporta emisiju ietekme uz gaisa piesārņojošo vielu koncentrāciju var būt būtiska pilsētās un ostu teritorijās, iekšējos ūdeņos, kuros ir liela satiksme, kā arī piekrastes pilsētās un reģionos. Komiteja aicina valstu pārvaldes iestādes rūpēties par to, lai Starptautiskās jūrniecības organizācijas direktīvas tiktu piemērotas visos Eiropas Savienības piekrastes ūdeņos. Attiecībā uz iekšējo ūdensceļu kuģiem būtu jāparedz emisiju samazināšanas pasākumi, kas attiecas gan uz daļiņām, gan NO_x emisijām;

55. secina, ka gaisa satiksmes radītās emisijas palielina gaisa piesārņojošo vielu fona koncentrāciju. Komiteja aicina Eiropas Savienību un valstu iestādes veikt nepieciešamos pasākumus un paredzēt stingrākus noteikumus par gaisa kuģu emisijām;

Direktīvas par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/EK) pārskatīšana

56. uzsver, ka Direktīva par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju ir vispiemērotākais instruments fona koncentrācijas samazināšanai. Daudzās dalībvalstīs gaisa pārrobežu piesārņojums veido būtisku fona koncentrācijas daļu, un atsevišķu piesārņojošo vielu koncentrācijas līmenis var sasniegt pat 50 % (valstu vidējais rādītājs). Komiteja uzskata, ka šīs direktīvas pārskatīšanai jābūt pietiekami vērienīgai, lai samazinātu fona koncentrāciju visā Eiropas teritorijā. Un tādā gadījumā arī vietējā un reģionālā politika gaisa kvalitātes jomā būs izpildāma un īstenojama;

57. secina, ka Direktīva par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju ir nozīmīgs instruments, lai panāktu, ka dalībvalstis veic pasākumus piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā. Un tāpēc ir jāsaņem emisijas līmeņi, kas noteikti iepriekšminētajā direktīvā un politikā piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā, ar Direktīvā par gaisa kvalitāti (2008/50/EK un 2004/107/EK) noteiktajiem līmeņiem. Direktīvās par gaisa kvalitāti noteiktos mērķus izdosies sasniegt vien tad, ja pietiekami augstus mērķus izvirzīs gan PEN direktīva, gan politika piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā. Šajā sakarā Komiteja uzskata, ka PEN direktīvas apvienošana ar direktīvām par gaisa kvalitāti veicinās dažādu emisijas līmeņu saskaņošanu;

58. pauž bažas, ka dalībvalstu ambīcijas attiecībā uz gaidāmo Gēteborgas protokola (starptautiskie nolīgumi par noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju) pārskatīšanu nav pietiekami vērienīgas. Gēteborgas protokola pārskatīšana ietekmēs PEN direktīvas pārskatīšanu un tādā arī noteiks, cik stingras gaisa kvalitātes prasības tiks noteiktas tiesību aktos. Komitejai aicina dalībvalstis Gēteborgas protokola pārskatīšanas ietvaros izvirzīt augstākas prasības;

59. prasa, lai tiktu vismaz veikta elementārā oglekļa vai oglekļa sodrēju emisiju uzskaitē, un lai tiktu nodrošināta uzraudzība tādu jaunu piesārņojošo vielu noteikšanai gaisā, kuras nākotnē varētu iekļaut šajā protokolā;

E. Politika imisiju jomā: direktīvu par gaisa kvalitāti (2008/50/EK un 2004/107/EK) pārskatīšana

Direktīvu pārskatīšanas vispārīgie principi

60. norāda, ka direktīvas par gaisa kvalitāti (2008/50/EK un 2004/107/EK) ir nozīmīgs instruments, lai mazinātu gaisa piesārņojuma iedarbību uz iedzīvotājiem un vidi. Pēc obligāto aizsardzības līmeņu noteikšanas visās dalībvalstīs pieņemti pasākumi, lai samazinātu emisijas apjomu un mazinātu koncentrāciju "karsto punktu" apkārtne. Emisijas apjoma samazināšana vienā valstī vienlaikus mazina gaisa pārrobežu piesārņojumu, tāpēc kaimiņvalstis atbalsta viena otru, lai ievērotu robežvērtības;

(?) Šis ierosinājums ir iekļauts arī RK atzinumā par tematu "Rūpnieciskās emisijas" (CdR 159/2008 fin).

61. uzskata, ka minēto direktīvu pārskatīšanas pamatā jābūt sabiedrības veselības un vides aizsardzības aspektam. Lai uzlabotu sabiedrības veselību, jāparedz augstāks prasību līmenis. Tomēr šajā jomā Komiteja, kā norādīts 57. punktā, uzstāj, ka pārskatīšanas ietvaros noteiktais prasību līmenis rūpīgi jāaskaņo ar valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisijas apjomu un ES politiku emisiju jomā (politiku piesārņojuma samazināšanai tā rašanās vietā);

62. norāda, ka pašlaik direktīvās par gaisa kvalitāti noteiktas 27 robežvērtības un mērķvērtības. Komiteja arī norāda, ka vairākas robežvērtības pārkāpjas (piemēram, PM_{10} dienas un gada robežvērtība un PM_{10} un $PM_{2,5}$ gada robežvērtība) un ka jau vairākus gadus lielākajā daļā Eiropas Savienības dažas robežvērtības nav tikušas pārsniegtas. Tāpēc Komiteja ierosina apsvērt, vai mērķvērtību koncepcijai ir kāda pievienotā vērtība attiecībā uz vielām, kurām direktīvās jau noteiktas robežvērtības;

63. secina, ka direktīvās noteiktā prasība ziņot par reģistrētajiem koncentrācijas līmeņiem, kā arī par gaisa kvalitātes plānu izpildi, prasa daudz laika un uzliek vietējām un reģionālajām pašvaldībām papildu administratīvo slogu;

64. uzskata, ka no sabiedrības veselības un zinātniskās pētniecības viedokļa un rūpējoties par labāku likumdošanas procesu un administratīvā sloga samazināšanu, un komunikācijas ar iedzīvotājiem uzlabošanu, varētu samazināt vielu, robežvērtību un mērķvērtību daudzumu. Viens no veidiem, kā to panākt, ir īpašu uzmanību pievērst vielām, kas rada vislielāko piesārņojumu, un rādītājiem, kas vislabāk atspoguļo sabiedrības veselības aspektus;

Elementārais ogleklis/sodrēji

65. attiecībā uz satiksmes radīto piesārņojumu iesaka izvēlēties rādītāju, kas vislabāk atspoguļo sabiedrības veselības aspektus. Pašreizējā direktīvā ir noteikti PM_{10} , $PM_{2,5}$ un NO_2 standarti. Taču daži pētījumi liecina, ka elementārais ogleklis (oglekļa sodrēji) un daļiņu koncentrācija (ar degšanu saistīti aerosoli) vislabāk uzrāda gaisa piesārņojuma sastāvdaļas, kuras saistītas ar automobiļu satiksmi un kuras būtiski kaitē sabiedrības veselībai. Elementārais ogleklis vai oglekļa sodrēji ir sodrēju daļa, kas izdalās, degot jebkurai degvielai, kuras pamatā ir ogleklis (tai skaitā dīzeļdegviela un benzīns). It īpaši tas attiecas uz automašīnu un kuģu dzinējiem. Tāpēc Komiteja iesaka apsvērt iespēju ieviest standartu, kura pamatā ir daļiņu koncentrācija un oglekļa vai oglekļa sodrēju rādītāji;

66. atzīmē, ka lielāka vērtība oglekļa vai oglekļa sodrēju rādītājam atbilstu gan ANO Vides programmā izvirzītajiem ieteikumiem, gan Konvencijai par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos;

67. iesaka direktīvā paredzēt vidustermiņa pielāgošanas iespēju (ar pārstrādāšanas procedūru). Ja pētījumi (skat. 65. punktu) un pozitīvas atsauksmes patiešām ļauj secināt, ka standarti, kuru pamatā ir elementārais ogleklis, kā indikators ir vairāk piemēroti, būtu jāapsver vai un kādā veidā šis standarts iekļaujams direktīvā;

Daļiņu piesārņojums gaisā

68. norāda, ka pašreizējā direktīvā noteiktas trīs robežvērtības un viens cietao daļiņu (PM_{10} un $PM_{2,5}$) emisijas samazināšanas mērķis. Attiecībā uz cietajām daļiņām direktīvā noteiktas arī citas robežvērtības, vidējās gada robežvērtības un dienas robežvērtības. Šādi noteikumi apgrūtina direktīvas īstenošanu praksē un rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Komiteja ir informēta par debatēm, kas norit saistībā ar situācijas vienkāršošanu, atsakoties no viena no diviem cietao daļiņu (PM_{10} vai $PM_{2,5}$) standartiem, ja to pienācīgi pamato ar pētījumiem par ietekmi uz veselību un vidi. Komiteja nepauz savu nostāju šajā jautājumā;

69. atzīst, ka dažās vietās PM_{10} robežvērtības ievērot ir ļoti grūti. Šīs grūtības var būt saistītas ar vietējiem apstākļiem, piesārņojuma avotiem, īpašiem laika apstākļiem un/vai liela apjoma gaisa piesārņojuma periodiem, taču arī kravu pārvadājumi lielos attālumos var radīt lielu daudzumu no kopēja emisiju apjoma. Ņemot vērā vēlamu elastību, Komiteja ierosina apsvērt, vai novērtējumu, kura pamatā ir gada vidējā robežvērtība var veikt, izmantojot vairāku gadu vidējo robežvērtību;

70. norāda, ka $PM_{2,5}$ standarta ieviešana tika atbalstīta, jo, domājams, ka tas ir atbilstošāks nekā PM_{10} standarts, lai izvērtētu [piesārņojuma] ietekmi uz veselību. Taču ir noteiktas atšķirīgas $PM_{2,5}$ robežvērtības, kā arī piesārņojuma iedarbības un tā procentuālā samazinājuma robežvērtības. Un šī iemesla dēļ iestādēm ir grūti ievērot visu noteikto vērtību visus aspektus. Pagaidām vēl nav skaidrs, vai vietējās un reģionālās pašvaldības spēs ievērot $PM_{2,5}$ robežvērtības un panākt noteikto procentuālo samazinājumu. Minētajā jautājumā trūkst informācijas un šo pasākumu ietekmi vēl nav iespējams novērtēt. Komiteja iesaka $PM_{2,5}$ standartu izvērtēšanā ņemt vērā faktu, ka šai jautājumā nav pietiekamas informācijas, un apsvērt, vai atsevišķos gadījumos nevajadzētu paredzēt papildu laiku, lai panāktu minēto standartu ievērošanu;

NO_x / NO_2

71. kamēr tiek gaidīti pētījumu rezultāti par alternatīvām šā standarta formulējuma iespējām, Komiteja ierosina Eiropas Komisijai apsvērt, vai ir vajadzīga robežvērtība attiecībā uz NO_2 koncentrāciju stundā, jo noteiktā gada robežvērtība šķiet "stingrāka" un vietējā līmenī nav iespējams veikt pasākumus, lai samazinātu NO_2 koncentrāciju stundā;

72. ierosina direktīvā noteikt prasību, ka piesārņojuma robežvērtību pārsniegšanas gadījumā jāizstrādā rīcības plāns iedzīvotāju stāvokļa uzlabošanai;

73. uzskata: ņemot vērā īpašās problēmas, kas saistītas ar NO_2 līmeņa samazināšanu gaisā, jānodrošina plašākas iespējas pagarināt termiņus (papildu izņēmums). Lai dalībvalsts varētu saņemt termiņa pagarinājumu, tai jāpierāda, ka visi iespējamie pasākumi, tai skaitā pasākumi automobiļa nobrauktā attāluma samazināšanai, ir veikti, taču, neskatoties uz to, ES noteikto

robežvērtību nav iespējams ievērot, jo transportlīdzekļu dzinēji neatbilst *Euro* standartu noteiktajam emisiju līmenim (citiem vārdiem, neatbilstošas Eiropas "piesārņojuma samazināšanas tā izcelsmes vietā" politikas dēļ);

Ozons

74. norāda, ka ozons (O_3) gaisā veidojas saules starojuma ietekmē, reaģējot savienojumiem, ko dēvē par "prekursoriem", proti, slāpekļa oksīds, oglekļa monoksīds, metāns un citi gaistošie organiskie savienojumi. Augsta ozona koncentrācija reģistrēta vairākās pilsētās, tostarp Eiropas dienvidos. Vietējās pašvaldības nekādi nevar ietekmēt ozona koncentrāciju attiecīgajā pilsētā, bet, samazinot transportlīdzekļu radīto emisijas līmeni, tās var sekmēt koncentrācijas pazemināšanos citviet. Komiteja uzskata, ka valstu un Eiropas gaisa kvalitātes politikā par prioritāti jāizvirza augsta ozona koncentrācijas samazināšana pilsētu teritorijā. Politika attiecībā uz gaistošo organisko savienojumu emisiju tiek uzskatīta par visefektīvāko līdzekli;

75. norāda uz Nīderlandes sabiedrības veselības un vides institūta (*Nederlandse Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu*)⁽⁸⁾ pētījumu, kurā noskaidrots, ka dalībvalstis var maz ietekmēt ozona koncentrācijas gada vidējo radītāju un nav gandrīz nekādu iespēju ietekmēt paaugstinātu ozona līmeni attiecīgajā teritorijā. Vienlaikus fona koncentrācija plašā mērogā nedaudz paaugstinās. Komiteja uzskata, ka šī tendence jāņem vērā ozona mērķvērtību izvērtēšanā (ilgtermiņa mērķis), kā arī to, kā tas ietekmē politikas izstrādi un ziņojumu sagatavošanu. Panākt atbilstību ozona mērķvērtībām ilgtermiņā īpaši grūti ir dienvidu valstīs, kurās ir lielāks saulainu — lielākas saules radiācijas — stundu skaits un ir augstāka vidējā temperatūra. Tie ir faktori, kas sekmē troposfēras ozona veidošanos. RK iesaka izpētīt, vai minēto parādību var klasificēt kā "dabisku" gaisa piesārņojumu, lai tai piemērotu tādu pašu pieeju kā jūras sāļi un Sahāras smiltīm;

76. lai mazinātu ozona koncentrāciju, Komiteja iesaka pievērst uzmanību ozonu radošo gāzu emisijas samazināšanai,

pārskatot direktīvu par valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (2001/81/CE) un pieņemot stingrākus nozaru tiesību aktus attiecībā uz būtiskiem piesārņojuma avotiem;

77. uzsver, ka laika apstākļiem var būt būtiska negatīva ietekme uz gaisa piesārņojuma līmeni. Piemēram, ārkārtējais sausums lielā daļā Rietumeiropas 2011. gada pirmajos mēnešos izraisīja augstu PM_{10} koncentrāciju. Šādu ietekmi nav iespējams novērst ar vietējā vai reģionālā mēroga pasākumiem, tāpēc ES tiesību aktos tas ir jāņem vērā un tādiem gadiem, kad ir īpaši nelabvēlīgi laika apstākļi, ir jāparedz īpaši noteikumi, piemēram, jāievieš daudzgadu vidējo robežvērtību;

78. šajā sakarā uzsver ekonomikas attīstības tendenču un gaisa piesārņojuma savstarpējo saistību, kas būtu jāņem vērā turpmākās politikas izstrādē. Pašreizējā ekonomikas krīze mazinājusi saimnieciskās darbības (mobilitātes, rūpniecības un kuģniecības) aktivitāti un līdz ar to samazinājis arī emisijas apjoms. Vienlaikus patlaban gan privātpersonām (apkures iekārtu vai automašīnu atjaunošanai), gan rūpniecībā pieejamie finanšu līdzekļi arī ir krietni ierobežotāki. Tiklīdz saimnieciskā darbība atjaunosies, šīs tendences atkal varētu mainīties;

79. norāda, ka mērīšanas staciju izvietojums dalībvalstīs var būt atšķirīgs. Tā kā dažādās vietās ir atšķirīgi ģeogrāfiskie apstākļi, kas var ietekmēt gaisa kvalitāti, Komiteja iesaka, lai uzraudzība (pasākumi) arī turpmāk būtu obligāti, bet tie jāuzlabo, izstrādājot īpašus noteikumus par mērīšanas staciju izvietojumu, lai nodrošinātu mērīšanas rezultātu salīdzināmību;

80. šajā sakarā ierosina izveidot platformu, lai reāllaikā apmainītos ar informāciju par gaisa kvalitāti, kā arī ierosina saskaņot informācijas un trauksmes sliekšņus, lai labāk varētu koordinēt pasākumus, ko dalībvalstis īsteno pastiprināta gaisa piesārņojuma situācijās.

Briselē, 2012. gada 3. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja

Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ RIVM, "Dossier Ozon 2011: een overzicht van de huidige stand van kennis over ozon op leefniveau in Nederland" (Pētījums par ozonu 2011: pārskats par pašreizējām zināšanām par troposfēras ozonu Nīderlandē), 2011. gada jūnijs.

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikumi tiesību aktiem par kopējās zivsaimniecības politikas reformu”

(2012/C 225/04)

REĢIONU KOMITEJA

- atbalsta Eiropas Komisijas darbību, kuras mērķis ir ierobežot daudzdu zivju krājumu samazināšanos un nodrošināt jūras bioloģisko krājumu izmantošanu tādos apmēros, lai līdz 2015. gadam visos iespējamajos gadījumos netiktu pārsniegts maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms;
- uzskata, ka visos iespējamajos gadījumos izmetumu aizliegums jāievieš pakāpeniski, tam jāattiecas galvenokārt uz komerciāli izmantojamām sugām, tomēr jāatļauj ielaist atpakaļ jūras organismus, kas spēj izdzīvot pēc atlaišanas atpakaļ jūrā;
- vērš uzmanību, ka gadījumā, ja nododamu zvejas koncesiju sistēmas ieviešanu noteiktu par obligātu, tas varētu izraisīt apdraudējumu un negatīvas sekas, un iesaka tādas sistēmas noteikt par brīvprātīgām sistēmām, kuras ir katras dalībvalsts kompetencē;
- atzīst, ka akvakultūras ekonomiskā un stratēģiskā nozīme ir pietiekami liela un attaisno pasākumus nozares attīstības veicināšanai, izmantojot neatkarīgu regulu;
- mudina pastiprināt kopējās zivsaimniecības politikas reģionalizāciju; pilnībā atbalsta tāda procesa ieviešanu, kurā ņemta vērā reģionu specifika un vajadzības, ietverot sadarbību ar reģionālajām konsultatīvajām padomēm (RKP), lai kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanas nolūkā pieņemtu gan saglabāšanas, gan tehniskos pasākumus un tādējādi politiku labāk pieskaņotu katras zvejas vietas stāvoklim un specifikai, tostarp pārrobežu problēmām;
- atzinīgi vērtē to, ka Eiropas jūrniecības un zivsaimniecības fonds (EMFF) būs vienotā stratēģiskā satvara sastāvdaļa un būs saskaņots ar citiem reģionālās un lauku attīstības fondiem; tomēr prasa garantēt, ka zivsaimniecībai un akvakultūrai būs pieejams finansējums un ka reģioni varēs piedalīties tā stratēģiskā izmantošanā.

Ziņotājs	Mieczysław STRUK kgs (PL/PPE), Pomožes vojevodistes maršals
Atsauces dokumenti	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju
	COM(2011) 416 final
	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Kopējās zivsaimniecības politikas reforma"
	COM(2011) 417 final
	Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Par ziņošanas pienākumiem, kuri noteikti Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku"
	COM(2011) 418 final
	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par kopējās zivsaimniecības politikas ārējo dimensiju
	COM(2011) 424 final
	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējo zivsaimniecības politiku
	COM(2011) 425 final

1. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Ilgttermiņa pārvaldība

1. uzskata, ka kopējai zivsaimniecības politikai jāsekmē ilgttermiņā noturīgi vides, ekonomiskie un sociālie apstākļi. Turklāt tai jānodrošina zvejniecības nozarē dzīves līmeņa uzlabošanās, stabils tirgus, resursu pieejamība un tas, lai produkti patērētājiem būtu pieejami par saprātīgām cenām;

2. atbalsta Eiropas Komisijas darbību, kas izriet no 2002. gadā Johannesburgā notikušajā Pasaules sammitā par ilgtspējīgu attīstību pieņemtās deklarācijas, kuras mērķis ir ierobežot daudzu zivju krājumu samazināšanos un nodrošināt jūras bioloģisko krājumu izmantošanu tādos apmēros, lai līdz 2015. gadam — visos iespējamajos gadījumos — netiktu pārsniegti maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms;

3. vērs uzmanību uz to, ka attiecībā uz dažiem krājumiem, lai sasniegtu maksimālās ilgtspējīgas ieguves mērķi, ir nepieciešami steidzami pasākumi, taču šāda steiga varētu radīt negatīvas sociālās un ekonomiskās sekas. Paraleli ierobežošanas un aizsardzības pasākumiem noteikti būtu jāīsteno reāli nozares pārstrukturēšanas centieni, piemēram, uzņēmumu attīstības, izglītības un drošu pensijas nosacījumu jomā. Finansējums šādiem pasākumiem būtu jāmeklē gan valsts un reģionālajā (atbilstoši reģionu iespējām un pilnvarām), gan arī ES līmenī;

4. piekrist tam, ka jūras bioloģisko resursu ilgtspējīga izmantošana jābalsta uz piesardzības un ekosistēmas pieeju nolūkā mazināt zvejas darbības ietekmi uz vidi, kā arī samazināt un pakāpeniski izskaust nevēlamu nozveju;

5. uzsver, ka mērķis — bioloģisko resursu ilgtspējīga izmantošana — jāsasniedz, pielietojot zvejniecības pārvaldībā daudzgadu pieeju un par prioritāriem nosakot daudzgadu plānus, kas atspoguļo dažādu zivsaimniecību specifiku un ietver mehānismus par lēmumu pieņemšanu neparedzētos gadījumos;

6. uzskata, ka jāizmanto uz ekosistēmu balstīta pieeja un saskaņā ar to daudzgadu plānos iespēju robežās jāiekļauj daudzi krājumi, ja šie krājumi tiek izmantoti kopīgi. Attiecībā uz krājumiem, par kuriem nav izveidots daudzgadu plāns, jāievieš maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms, nosakot nozvejas un/vai zvejas piepūles limitus.

a) Daudzgadu plānos jāparedz skaidri mērķi, to īstenošanas termiņi un metodes un periodiskas kontroles. Gan termiņiem, gan metodēm jābūt piemērotiem attiecīgās sugas dinamikai.

b) Īstenojot un izstrādājot daudzgadu plānus, jāierosina uz pārdomātu saimniecisko pieeju pamatotī pasākumi un jāņem vērā nepieciešamība pielāgojumus veikt pakāpeniski, kā arī jāizvairās no pārāk īsu termiņu noteikšanas, izņemot

gadījumus, kad tas steidzami nepieciešams. Šiem pasākumiem jābūt objektīvi pamatotiem un no sociālekonomiskā viedokļa īstenojamiem. Vienlaikus jāveic sociālekonomiskās ietekmes novērtējums, kurā iekļautu arī iesaistīto dalībnieku vai to likumīgo pārstāvju viedokli;

7. uzskata: lai zvejniecības pārvaldībā varētu pamatoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, ņemot vērā zvejnieku no paaudzes paaudzē uzkrātās ekoloģiskās zināšanas, vajadzīgi saskaņoti, uzticami un precīzi dati. Vērs uzmanību uz to, ka datu vākšanā jāsadarbojas ar zivsaimniecības nozari. Aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis piešķirt pētniecībai un ekspertīzei atbilstīgu finansējumu. Uzsver Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas (ZZTEK) nozīmi; tā ir zinātniska struktūra, kas atbalsta Eiropas Komisijas darbību zvejniecības ilgtspējīgas pārvaldības jomā;

8. ņemot vērā, ka datu vākšana vajadzīga, lai veiktu ekonomisko un sociālekonomisko novērtējumu par uzņēmumiem, kuri darbojas zvejniecības nozarē, akvakultūras nozarē un zvejas un akvakultūras produktu apstrādē, un par nodarbinātības tendencēm šajās nozarēs, ES vajadzētu valstu un reģionālajām struktūrām piešķirt atbilstošus resursus šādu datu apkopošanai;

Piekluve piekrastes ūdeņiem

9. ar gandarījumu piekrīt Eiropas Komisijas viedoklim, ka pašreizējie noteikumi, kas ļauj piekļūt dalībvalstu resursiem tikai 12 jūras jūdžu zonās, ir bijuši pietiekami efektīvi un sekmējuši krājumu saglabāšanu, ierobežojot zvejas piepūli visjutīgākajā ES ūdeņu daļā. Šajā ziņā, pēc Reģionu komitejas domām, minētie noteikumi būtu jāturpina piemērot;

10. uzsver, ka jūras bioloģiskie resursi ap tālākajiem reģioniem arī turpmāk jāuzskata par īpaši aizsargājamiem, jo tie palīdz saglabāt šo reģionu vietējo ekonomiku, ņemot vērā to strukturālo, sociālo un ekonomisko situāciju;

11. vērs uzmanību uz ANO Jūras tiesību konvencijā minēto izcelsmes valsts principu un aicina dalībvalstis savās ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās ievērot tā nosacījumus, lai saglabātu apdraudēto upēs nārstojošu (anadromo) savvaļas zivju krājumu iespējas izdzīvot;

12. uzskata, ka dalībvalstīm, attiecībā uz savu 12 jūras jūdžu zonu un ņemot vērā ekoloģisko un sociālekonomisko ietekmi uz ģeogrāfisko apakšapgabalu vai zemāku līmeni, saglabāšanas un pārvaldības pasākumus, kas piemērojami visiem ES zvejas kuģiem, jāļauj pieņemt ar nosacījumiem, ka tad, ja šādi pasākumi attiecas uz ES zvejas kuģiem no citām dalībvalstīm, pieņemtie pasākumi nav diskriminējoši, ka ir notikusi atbilstīga iepriekšēja apspriešanās ar citām ieinteresētajām dalībvalstīm, veikti informēšanas pasākumi un ka ES nav pieņēmusi pasākumus, kuri īpaši attiecas uz saglabāšanu un pārvaldību minētajā 12 jūras jūdžu zonā;

Izmetumu ierobežošana

13. piekrīt, ka vajadzīgi pasākumi, lai samazinātu un pēc iespējas izskaustu šobrīd lielos nevēlamas nozvejas un izmetumu apjomus, jo tie ir ievērojama resursu šķērdēšana un negatīvi ietekmē jūras bioloģisko resursu un jūras ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī zivsaimniecību rentabilitāti. Ņemot vērā iepriekš minēto, uzskata, ka jāmudina izvēlēties labāku aprīkojumu un nozvejas paņēmienus, lai, cik vien iespējams, samazinātu izmetumu apjomu. Visos iespējamajos gadījumos izmetumu aizliegums jāievieš pakāpeniski, tam jāattiecas galvenokārt uz komerciāli izmantojamām sugām, tomēr jāatļauj ielaist atpakaļ jūras organismus, kas spēj izdzīvot pēc atlaišanas atpakaļ jūrā;

14. uzskata, ka nevēlamo nozveju izkrāvumi nedrīkst uzņēmiem sniegt pilnīgus ekonomiskos ieguvumus un ka pārstrāde zivju miltos nav pareizais risinājums, lai īstenotu Komisijas izvirzītos mērķus vides jomā;

15. turklāt norāda, ka pamatregula nav piemērota vieta, kur sniegt precīzu sarakstu sugām, uz kurām attiecas nozvejas izkraušanas pienākums. Lietderīgāk būtu informāciju par šo pienākumu iekļaut dažādos (vienu vai vairākas sugas aptverošos) pārvaldības plānos attiecībā uz atsevišķām sugām;

Piekluve resursiem

16. uzskata, ka pašreiz spēkā esošie noteikumi jau ļauj dalībvalstīm, kuras to vēlas, ieviest zvejas flotē nododamu individuālo kvotu sistēmas, neraugoties uz to radīto spekulāciju un koncentrāciju. Ņemot vērā iepriekšminēto, nevajadzētu katrai dalībvalstij noteikt pienākumu ieviest tirgojamas vai izīrējamās zvejas tiesības;

17. turklāt uzskata, ka nododamu zvejas koncesiju sistēmu darbības laika noteikšana jāatstāj dalībvalstu kompetencē;

18. vērs uzmanību, ka gadījumā, ja nododamu zvejas koncesiju sistēmas ieviešanu noteiktu par obligātu, tas varētu izraisīt apdraudējumu un negatīvas sekas, un iesaka tādas sistēmas noteikt par brīvprātīgām sistēmām, kuras ir katras dalībvalsts kompetencē;

19. uzsver, ka dalībvalstīm pirms nododamu zvejas koncesiju sistēmas ieviešanas savi tiesību akti jāpielāgo tā, lai piemērotā veidā tiktu ņemtas vērā piekrastes zvejniecības intereses un vienlaikus tiktu nodrošināta aizsardzība pret tādām negatīvām sistēmas ieviešanas sekām kā pārmērīga koncentrācija vai spekulācijas;

20. attiecībā uz kapacitātes pārpalikuma novēršanu atgādina par pozitīvo pieredzi saistībā ar atbalstu zvejas kuģu nodošanai metāllūžņos;

21. uzskata, ka nozares specifika un sociāli ekonomiskā nestabilitāte daudzās dalībvalstīs un dalībvalstu atšķirīgās sociālekonomiskās politikas prioritātes attiecībā uz zivsaimniecību nozīmē to, ka obligāta nododamo koncesiju sistēma nav piemērota un ka par zvejas iespēju piešķiršanas metodi un noteikumiem par to nodošanu arī turpmāk jāņem vērā dalībvalstu līmeni;

22. turklāt aicina, nosakot mazām flotēm maksimālo pieļaujamo zvejas kapacitāti, ņemt vērā attālāko reģionu īpašos apstākļus un tajos saglabāt pašreizējās robežvērtības;

Ārējā dimensija

23. uzsver, ka Eiropas Savienībai kopējās zivsaimniecības politikas mērķi jāpopularizē starptautiskā mērogā. Šajā nolūkā Eiropas Savienībai jācenšas uzlabot reģionālo un starptautisko organizāciju darbību starptautisko zivju krājumu saglabāšanā un pārvaldībā, proti, jānodrošina lēmumu pieņemšanā gan pamatoties uz zinātņi un labāk ievērot noteikumus, gan uzlabot pārredzamību un iesaistīt ieinteresētās aprindas, īpaši zvejniekus, kā arī jācinās ar nelegālas, neregistrētas un neregulētas (NNN) zvejas darbībām;

24. piekrīt, ka ar ilgtspējīgas zvejniecības nolīgumiem ar trešām valstīm jānodrošina piekļuves tiesības apmaiņā pret Eiropas Savienības finansiālu ieguldījumu un ka tiem jāpalīdz minētajās valstīs izveidot kvalitatīvu pārvaldes sistēmu, lai nodrošinātu efektīvus uzraudzības, kontroles un pārraudzības pasākumus zivju resursu ilgtspējīgai izmantošanai; tāpat uzskata, ka nolīgumiem ar trešām valstīm būtu jānodrošina stabilitāte, dzīvotspēja un rentabilitāte, lai garantētu nākotni ES zvejas flotei, kas ir atkarīga no šiem līgumiem;

25. uzskata, ka zvejniecības partnerattiecību nolīgumiem ar trešām valstīm jāveido tiesiskais, ekonomiskais un ekoloģiskais pamats zvejas darbībām, ko veic ES kuģi, vai ES operatoru veiktajiem ieguldījumiem zivsaimniecības jomā saskaņā ar attiecīgajiem pasākumiem, kurus pieņēmušas starptautiskās organizācijas, tostarp reģionālās zvejniecības organizācijas (RZO). Nolīgumi zivsaimniecības nozarē paredzēti arī tam, lai nodrošinātu, ka zvejas darbības trešās valstīs noris ilgtspējīgos apstākļos un saskaņā ar savstarpēji apmierinošiem nosacījumiem;

Akvakultūra

26. atzīst, ka akvakultūras ekonomiskā un stratēģiskā nozīme ir pietiekami liela un attaisno pasākumus nozares attīstības veicināšanai, izmantojot neatkarīgu regulu par ES vadlīnijām valstu stratēģiskajiem plāniem. To uzdevums ir uzlabot akvakultūras nozares konkurētspēju, veicinot ekoloģiski, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgu attīstību un inovāciju visā ražošanas un tirdzniecības ķēdē, kā arī diversifikāciju un apstrādi vietējā līmenī un tādējādi arī sekmējot dzīves kvalitātes uzlabošanu piekrastes un lauku reģionos; jāizstrādā arī mehānismi, ar kuriem starp

dalībvalstīm varētu apmainīties ar informāciju un labāko praksi, izmantojot atvērtās koordinācijas metodi attiecībā uz valsts pasākumiem tādās jomās kā uzņēmējdarbības drošība, piekļuve ES ūdeņiem un teritorijai — īpaši pievērsties jautājumam par vides saglabāšanas un darbības attīstības savienojamību "Natura 2000" tīkla teritorijās — un atļauju un licenču piešķiršanas procedūru vienkāršošanu;

27. atzīst vajadzību izveidot tādu Konsultatīvo padomi akvakultūras jautājumos, kas tiešām spētu pienācīgi paust nozares viedokli, un tāpēc tajā jābūt pārstāvētiem attiecīgiem ražošanas nozares dalībniekiem (profesionālajām apvienībām, ražotāju organizācijām vai tirdzniecības palātām);

Zvejas produktu tirgus

28. piekrīt tam, ka zvejas darbību neparedzamības dēļ ir lietderīgi izveidot pārtikā paredzētu zvejas produktu uzglabāšanas mehānismu, lai veicinātu lielāku tirgus stabilitāti un palielinātu ienākumus no produktiem, piemēram, radot pievienoto vērtību. Šis mehānisms būtu jāattiecinā arī uz akvakultūras produktiem;

29. atzīst, ka kopēju tirdzniecības standartu piemērošanai jāpaver iespēja piegādāt tirgum ilgtspējīgus produktus, pilnībā izmantot zvejas un akvakultūras produktu iekšējā tirgus potenciālu un veicināt tirdzniecību, kas balstīta uz godīgu konkurenci, un tādā veidā palīdzēt uzlabot ražošanas rentabilitāti;

30. uzskata, ka aizvien lielākas zvejas un akvakultūras produktu daudzveidības dēļ ir būtiski skaidrā un saprotamā veidā nodrošināt patērētājiem obligāto informācijas minimumu par galvenajām produktu īpašībām;

31. uzsver, ka kopīgas tirgus organizācijas īstenošanā jāievēro ES starptautiskās saistības, jo īpaši Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumi, neskarot veselības un higiēnas pasākumu saskaņošanu un apstiprināšanu attiecībā uz produktiem, kuru izcelsme ir trešās valstīs, un tādās tirdzniecības prakses attīstīšanu jūrniecības un zivsaimniecības nozarē, kas sekmē NNN zvejas izskaušanu;

32. aicina visos iespējamajos gadījumos ieviest Eiropas Savienības zivsaimniecības produktu publisku sertifikāciju, lai nodrošinātu, ka tie nāk no atbildīgi pārvaldītām zivsaimniecībām;

Reģionalizācija

33. mudina pastiprināt kopējās zivsaimniecības politikas reģionalizāciju tā, lai visu ieinteresēto pušu, it sevišķi reģionālo pārvaldes iestāžu, zināšanas un pieredzi varētu pielietot kopējā zivsaimniecības politikā, un uzsver makroekonomisko stratēģiju nozīmīgumu;

34. uzsver, ka palielinās amatierzvejas, profesionālo zvejnieku un ar zveju saistītās sabiedrības daļas mijiedarbība;

35. pilnībā atbalsta tāda procesa ieviešanu, kurā ņemta vērā reģionu specifika un vajadzības, ietverot sadarbību ar reģionālajām konsultatīvajām padomēm (RKP), lai kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanas nolūkā pieņemtu gan saglabāšanas, gan tehniskos pasākumus un tādējādi politiku labāk pieskaņotu katras zvejas vietas stāvoklim un specifikai, tostarp pārrobežu problēmām;

36. turklāt uzskata, ka būtu jānostiprina RKP vai līdzīgas partnerības struktūras, lai nodrošinātu, ka vietējie iedzīvotāji ne tikai tiek uzklausi, bet faktiski piedalās savu vietējo zvejas resursu pārvaldībā;

37. uzsver, ka kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanā jāņem vērā mijiedarbība ar citiem jūrlietu aspektiem, apzinoties, ka visi jautājumi, kas attiecas uz Eiropas okeāniem un jūrām, ir savstarpēji saistīti, tostarp jūras telpiskā plānošana, kas stiprina integrēto jūrniecības politiku;

38. uzsver, ka kopējā zivsaimniecības politikā nedrīkst piemirst par ūdens ekosistēmu aizsargāšanu, to sarežģītību un mijiedarbību, jo pārejas ūdeņi un upju un ezeru ekoloģiskie koridori, kā arī tajos savvaļā mītošās zivju populācijas ir ļoti neaizsargātas; īpaša uzmanība jāpievērš ar izmiršanu apdraudētu vērtīgo sugu, it sevišķi anadromo un katadromo sugu, saglabāšanai un pavairošanai;

Eiropas Jūrniecības un Zivsaimniecības fonds

39. apzinās, ka, ņemot vērā gan problēmas, kas konstatētas zvejniecības nozares attīstībā un tās pārvaldībā, gan arī dalībvalstu ierobežotos finansiālos resursus, bez atbilstoša finansiālā atbalsta dalībvalstis nevar pienācīgi sasniegt kopējās zivsaimniecības politikas mērķus;

40. tāpēc uzsver: lai palīdzētu sasniegt šos mērķus, konkrēti, lai paaugstinātu šīs tautsaimniecības nozares un it īpaši zvejas flotes efektivitāti, izveidotu jaunas darba vietas, kā arī veiktu modernizāciju un ieviestu jauninājumus, jāparedz atbilstoša Eiropas Savienības daudzgadu finansiālā palīdzība, kas vērsta uz kopējās zivsaimniecības politikas prioritātēm, tostarp drošu un ilgtspējīgu kuģu būvniecībai;

41. aicina nodrošināt, lai atbalstu attālāko reģionu zvejas flotes atjaunošanai un modernizācijai paredzētu arī laika posmam no 2014. līdz 2020. gadam;

42. uzskata, ka ES finansiālā palīdzība jāpiešķir ar nosacījumu, ka dalībvalstis un uzņēmēji ievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus. Tāpat šādas finansiālās palīdzības sniegšana jāpārtrauc, jāaptur vai jākorģē gadījumos, kad dalībvalstis neievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus vai uzņēmēji tos būtiski un atkārtoti pārkāpj;

43. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas jūrniecības un zivsaimniecības fonds (EMFF) būs vienotā stratēģiskā satvara sastāvdaļa un būs saskaņots ar citiem reģionālās un lauku attīstības fondiem, lai nodrošinātu integrētas vietējās attīstības pamatprogrammas un sekmētu fondu pieejamības vienkāršošanu vietējā un reģionālajā līmenī. Tomēr prasa garantēt, ka zivsaimniecībai un akvakulturai būs pieejams finansējums un ka reģioni varēs piedalīties tā stratēģiskā izmantošanā;

44. atzīst, ka zivju krājumi, kā arī ezeru un upju biotopi ir vērtīgi no bioloģijas, ražošanas un vēstures viedokļa, un uzskata, ka tāpēc Eiropas Savienībai būtu jāpiešķir šai nozarei finansiāls atbalsts, arī tādēļ, lai atslodotu jūras nozveju, samazinātu importu un paaugstinātu teritoriālo konkurētspēju;

Eiropas Komisijas pilnvaras

45. atzīst: lai sasniegtu kopējās zivsaimniecības politikas mērķus, Komisijai jāpiešķir pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu, lai galvenajā tiesību aktā papildinātu vai grozītu nebūtiskus elementus; tomēr iesaka tik plašas Komisijas pilnvaras pieņemt deleģētus aktus uzmanīgi un padziļināti izvērtēt no juridiskā un politiskā aspekta un nodrošināt, ka tiek skaidri noteikti pilnvaru deleģēšanas mērķi, saturs, apjoms un ilgums;

46. uzsver, ka deleģēto aktu pieņemšanas priekšdarbu laikā Komisijai jāriko pienācīgas apspriešanās, tostarp jākonsultējas ar ekspertiem un reģionālajām iestādēm;

47. uzskata, ka Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina, ka attiecīgos dokumentus vienlaikus, savlaicīgi un pienācīgi nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei;

48. stingri atbalsta un rosina izmantot "uz sabiedrību orientētu vietējo attīstību", kā izklāstīts Komisijas pamatregulā par vienoto stratēģisko satvaru, lai vietējā un reģionālā līmeņa dalībnieki papildus struktūrfondiem un lauku attīstībai paredzētajiem līdzekļiem varētu saņemt Eiropas jūrniecības un zivsaimniecības fonda resursus. Fondu koordinēšanai jānotiek elastīgi un tādējādi jāpalielina iespējas saņemt fondu atbalstu. Pašvaldības būtu jāiesaista stratēģiskā satvara un darbības programmu izstrādē;

49. uzsver: lai kopējās zivsaimniecības politikas īstenošana būtu sekmīga, ir vajadzīga efektīva kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēma, tostarp cīņai pret NNN zvejas darbībām. Eiropas Savienības kontroles, pārbaudes un noteikumu izpildes sistēmas ietvaros jāveicina modernu tehnoloģiju izmantošana. Dalībvalstīm vai Komisijai jābūt iespējām īstenot jaunu kontroles tehnoloģiju un datu pārvaldības sistēmu izmēģinājuma projektus;

50. uzskata, ka atbilstība ES regulai jāpārbauda ik pēc pieciem gadiem.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Dokuments COM(2011) 425 final

1. grozījums

5. apsvērumus

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(5) Johannesburgā 2002. gadā rīkotajā Pasaules samitā par ilgtspējīgu attīstību Savienība un tās dalībvalstis apņēmas cīnīties pret daudzu zivju krājumu nepārtraukto samazināšanos. Tāpēc Savienībai būtu jāuzlabo tās kopējā zivsaimniecības politika, lai nodrošinātu, ka prioritārā kārtā jūras bioloģisko resursu krājumu izmantošanas līmeņi līdz 2015. gadam tiktu atjaunoti un uzturēti tādā līmenī, lai no zvejoto krājumu populācijām varētu gūt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Ja zinātniskā informācija ir nepietiekama, šādā gadījumā maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma noteikšanai var būt nepieciešams izmantot tuvinātas vērtības.	(5) Johannesburgā 2002. gadā rīkotajā Pasaules samitā par ilgtspējīgu attīstību Savienība un tās dalībvalstis apņēmas cīnīties pret daudzu zivju krājumu nepārtraukto samazināšanos. Tāpēc Savienībai būtu jāuzlabo tās kopējā zivsaimniecības politika, lai nodrošinātu, ka prioritārā kārtā jūras bioloģisko resursu krājumu izmantošanas līmeņi līdz 2015. gadam tiktu atjaunoti un uzturēti tādā līmenī, lai no zvejoto krājumu populācijām <u>visos iespējamajos gadījumos</u> varētu gūt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu. Ja zinātniskā informācija ir nepietiekama, šādā gadījumā maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma noteikšanai var būt nepieciešams izmantot tuvinātas vērtības.

Pamatojums

2002. gadā pieņemtajā Johannesburgas vienošanās dokumentā atzīts, ka attiecībā uz dažām sugām un krājumiem līdz 2015. gadam maksimālo ilgtspējīgo ieguves apjomu, iespējams, nevarēs sasniegt, un ir iekļauti vārdi “visos iespējamajos gadījumos”, pieļaujot tādu iespēju. ES nevajadzētu uzņemties saistības, kas lielākas par tās starptautiskajām saistībām.

2. grozījums

6. apsvērumus

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(6) Zvejniecības mērķi tika noteikti lēmumā par stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, ko pieņēma Konvencijas par bioloģisko daudzveidību pušu konferencē; kopējai zivsaimniecības politikai būtu jānodrošina saskaņotība ar bioloģiskās daudzveidības mērķiem, kurus pieņēmusi Eiropadome, un mērķiem, kas norādīti Komisijas paziņojumā “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam”, jo īpaši, lai līdz 2015. gadam sasniegtu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.	(6) Zvejniecības mērķi tika noteikti lēmumā par stratēģisko plānu bioloģiskās daudzveidības jomā 2011.–2020. gadam, ko pieņēma Konvencijas par bioloģisko daudzveidību pušu konferencē; kopējai zivsaimniecības politikai būtu jānodrošina saskaņotība ar bioloģiskās daudzveidības mērķiem, kurus pieņēmusi Eiropadome, un mērķiem, kas norādīti Komisijas paziņojumā “Mūsu dzīvības garantija, mūsu dabas kapitāls — bioloģiskās daudzveidības stratēģija līdz 2020. gadam”, jo īpaši, lai līdz 2015. gadam <u>visos iespējamajos gadījumos</u> sasniegtu maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu.

Pamatojums

2002. gadā pieņemtajā Johannesburgas vienošanās dokumentā atzīts, ka attiecībā uz dažām sugām un krājumiem līdz 2015. gadam maksimālo ilgtspējīgo ieguves apjomu, iespējams, nevarēs sasniegt, un ir iekļauti vārdi “visos iespējamajos gadījumos”, pieļaujot tādu iespēju. ES nevajadzētu uzņemties saistības, kas lielākas par tās starptautiskajām saistībām.

3. grozījums

15. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(15) Jūras bioloģiskie resursi ap Azoru salām, Madeiru un Kanāriju salām būtu jāturpina uzskatīt par īpaši aizsargājamiem, jo tie palīdz saglabāt šo salu vietējo ekonomiku, ņemot vērā šo salu strukturālo, sociālo un ekonomisko situāciju. Tāpēc būtu jā saglabā atļauja veikt konkrētas zvejas darbības šajos ūdeņos tikai tiem zvejas kuģiem, kas reģistrēti Azoru salu, Madeiras un Kanāriju salu ostās.	(15) Jūras bioloģiskie resursi ap Azoru salām, Madeiru un Kanāriju salām <u>tālākajiem reģioniem</u> būtu jāturpina uzskatīt par īpaši aizsargājamiem, jo tie palīdz saglabāt šo salu vietējo ekonomiku, ņemot vērā šo salu strukturālo, sociālo un ekonomisko situāciju. Tāpēc būtu jā saglabā atļauja veikt konkrētas zvejas darbības šajos ūdeņos tikai tiem zvejas kuģiem, kas reģistrēti Azoru salu, Madeiras un Kanāriju salu <u>tālāko reģionu</u> ostās.

Pamatojums

Tālākie reģioni ir grūtā situācijā, un tāpēc būtu jāiekļauj visi šādi reģioni, lai vairāk atbalstītu to attīstību, kas ir ļoti cieši saistīta ar jūras resursu un jūras vides kopumā labu stāvokli. Tāpēc ar šo grozījumu tiek iekļauti visi Eiropas Savienības tālākie reģioni.

4. grozījums

18. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(18) Ir vajadzīgi pasākumi, lai samazinātu un izskaustu šobrīd lielos nevēlamas nozvejas un izmetumu apjomus. Nevēlamas nozvejas un izmetumi ir ievērojama resursu šķērdēšana un negatīvi ietekmē jūras bioloģisko resursu un jūras ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī zvejniecību finansiālo dzīvotspēju. Jāievieš un pakāpeniski jāīsteno pienākums izkraut visas pārvaldīto krājumu nozvejas, ko gūst zvejas darbībās Savienības ūdeņos vai Savienības zvejas kuģi.	(18) Ir vajadzīgi pasākumi, lai samazinātu un izskaustu šobrīd lielos nevēlamas nozvejas un izmetumu apjomus. Nevēlamas nozvejas un izmetumi ir ievērojama resursu šķērdēšana un var negatīvi ietekmēt jūras bioloģisko resursu un jūras ekosistēmu ilgtspējīgu izmantošanu, kā arī zvejniecību finansiālo dzīvotspēju. <u>Gadījumos, kas ir piemēroti zemā izdzīvotības procenta dēļ, jāievieš un pakāpeniski jāīsteno pienākums izkraut visas pārvaldīto krājumu sugu nozvejas, ko gūst zvejas darbībās nozvejo</u> Savienības ūdeņos vai Savienības zvejas kuģi.

5. grozījums

29. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(29) Nododamu zvejas koncesiju sistēma attiecībā uz lielāko daļu pārvaldīto krājumu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku būtu jāīsteno ne vēlāk kā 2013. gada 31. decembrī attiecībā uz kuģiem, kuru garums ir 12 metri vai vairāk, un visiem pārējiem kuģiem, kas zvejo ar velkamiem zvejas rīkiem. Dalībvalstis nododamas zvejas koncesijas var nepiemērot līdz 12 metriem gariem kuģiem, izņemot kuģus, kas izmanto velkamos zvejas rīkus. Šādai sistēmai būtu jāveicina nozares radīti flotes samazinājumi un ekonomisko rādītāju uzlabojumi, tajā pašā laikā izveidojot juridiski drošu un ekskluzīvu nododamu zvejas koncesiju uz dalībvalsts ikgadējām zvejas iespējām. Tā kā jūras bioloģiskie resursi ir kopēji labumi, nododamām zvejas koncesijām būtu jānodod tikai lietotāju tiesības uz dalībvalsts daļu no ikgadējām zvejas iespējām, un tām vajadzētu būt atsaukamām saskaņā ar pieņemtajiem noteikumiem.	(29) Nododamu zvejas koncesiju sistēma attiecībā uz lielāko daļu pārvaldīto krājumu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku būtu jāīsteno var īsteno ne vēlāk kā 2013. gada 31. decembrī attiecībā uz kuģiem, kuru garums ir 12 metri vai vairāk, un visiem pārējiem kuģiem, kas zvejo <u>regulētos krājumus ar velkamiem zvejas rīkiem</u> . Dalībvalstis nododamas zvejas koncesijas var nepiemērot līdz 12 metriem gariem kuģiem, izņemot kuģus, kas izmanto velkamos zvejas rīkus. Šādai sistēmai būtu jāveicina nozares radīti flotes samazinājumi un ekonomisko rādītāju uzlabojumi, tajā pašā laikā izveidojot juridiski drošu un ekskluzīvu nododamu zvejas koncesiju uz dalībvalsts ikgadējām zvejas iespējām. Tā kā jūras bioloģiskie resursi ir kopēji labumi, nododamām zvejas koncesijām būtu jānodod tikai lietotāju tiesības uz dalībvalsts daļu no ikgadējām zvejas iespējām, un tām vajadzētu būt atsaukamām saskaņā ar pieņemtajiem noteikumiem.

Pamatojums

Nododamu zvejas koncesiju ieviešanai ir jābūt dalībvalstu kompetencē, un tai nav jābūt obligātam pienākumam.

6. grozījums

31. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(31) Mazapjoma zvejas flotu specifika un sociāli ekonomiskā nestabilitāte attaisno obligātās nododamo koncesiju sistēmas piemērošanu tikai lieliem kuģiem. Nododamo zvejas koncesiju sistēma būtu jāpiemēro krājumiem, par kuriem ir iedalītas zvejas iespējas.	(31) Mazapjoma zvejas flotu specifika un sociāli ekonomiskā nestabilitāte attaisno <u>to, ka obligātās</u> nododamo koncesiju sistēmas <u> tiek piemērotas tikai vispirmām kārtām</u> lieliem kuģiem. Nododamo zvejas koncesiju sistēma būtu jāpiemēro krājumiem, par kuriem ir iedalītas zvejas iespējas.

Pamatojums

Apsvēruma tiek grozīts tā, lai tas būtu saskaņots ar 27. panta 1. punktu un apstiprinātu, ka nododamās zvejas koncesijas nav obligātas.

7. grozījums

2. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārējie mērķi	Vispārējie mērķi
1. Kopējā zivsaimniecības politika garantē to, ka zvejas un akvakultūras darbības sagādā ilgtermiņā noturīgus vides, ekonomiskos un sociālos apstākļus un palīdz nodrošināt pārtikas pieejamību.	1. Kopējā zivsaimniecības politika garantē to, ka zvejas un akvakultūras darbības sagādā ilgtermiņā noturīgus vides, ekonomiskos un sociālos apstākļus un palīdz nodrošināt pārtikas pieejamību.
2. Kopējā zivsaimniecības politikā tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā, un tās mērķis ir līdz 2015. gadam nodrošināt to, lai dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā tiktu atjaunotas un uzturētas izmantojamo sugu populācijas, kas pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni.	2. Kopējā zivsaimniecības politikā tiek ievērota piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā, un tās mērķis ir līdz 2015. gadam nodrošināt to, lai <u>visos iespējamajos gadījumos</u> dzīvo jūras bioloģisko resursu izmantošanas rezultātā tiktu atjaunotas un uzturētas izmantojamo sugu populācijas, kas pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni <u>vai ir minētajā līmenī</u> .
3. Kopējā zivsaimniecības politikā tiek īstenota ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību ietekme uz jūras ekosistēmu.	3. Kopējā zivsaimniecības politikā tiek īstenota ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību ietekme uz jūras ekosistēmu.
4. Kopējā zivsaimniecības politikā integrē Savienības vides tiesību aktu prasības.	4. Kopējā zivsaimniecības politikā integrē Savienības vides tiesību aktu prasības.

Pamatojums

2002. gadā pieņemtajā Johannesburgas vienošanās dokumentā atzīts, ka attiecībā uz dažām sugām un krājumiem līdz 2015. gadam maksimālo ilgtspējīgo ieguves apjomu, iespējams, nevarēs sasniegt, un ir iekļauti vārdi "visos iespējamajos gadījumos", pieļaujot tādu iespēju. ES nevajadzētu uzņemties saistības, kas lielākas par tās starptautiskajām saistībām.

8. grozījums

2. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kopējā zivsaimniecības politikā tiek īstenota ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā, lai nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību ietekme uz jūras ekosistēmu.	Kopējā zivsaimniecības politikā tiek īstenota ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā <u>atbilstīgi starptautiskajām saistībām</u> , lai <u>gadījumos, kad tas iespējams</u> , nodrošinātu to, ka tiek mazināta zvejas darbību ietekme uz jūras ekosistēmu.

Pamatojums

Johannesburgas 2002. gada nolīgumā atzīts, ka atsevišķām sugām un krājumiem varētu nebūt iespējams līdz 2015. gadam sasniegt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, tāpēc, lai ņemtu vērā šādu iespējamību, tika pievienoti vārdi "gadījumos, kad tas iespējams".

9. grozījums

3. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Konkrētie mērķi	Konkrētie mērķi
Lai sasniegtu 2. pantā izklāstītos vispārējos mērķus, kopējā zivsaimniecības politika jo īpaši:	Lai sasniegtu 2. pantā izklāstītos vispārējos mērķus, kopējā zivsaimniecības politika jo īpaši:
a) izskauž nevēlamu piezveju no komerciāliem krājumiem un pakāpeniski nodrošina to, ka visas nozvejas no šādiem krājumiem tiek izkrautas;	a) <u>pakāpeniski izskauž nevēlamu piezveju no komerciāliem izmantojamām sugām-krājumiem un pakāpeniski nodrošina to, ka <u>piemērotos gadījumos, kad izdzīvotības rādītāji ir zemi</u>, visas šādu sugu nozvejas no šādiem krājumiem tiek izkrautas, kā arī cenšas pastāvīgi uzlabot izmantoto rīku izvēli un veicināt tādas darbības, kuru mērķis ir izmantot šīs sugas pēc iespējas labāk;</u>
b) sagādā apstākļus efektīvām zvejas darbībām ekonomiski dzīvotspējīgā un konkurētspējīgā zvejas nozarē;	b) sagādā apstākļus efektīvām zvejas darbībām ekonomiski dzīvotspējīgā un konkurētspējīgā zvejas nozarē;
c) veicina Savienības akvakultūras darbību attīstību, lai sekmētu pārtikas nodrošinājumu un nodarbinātību piekrastes un lauku apvidos;	c) veicina <u>ekoloģiski ilgtspējīgu</u> Savienības akvakultūras darbību attīstību, lai sekmētu pārtikas nodrošinājumu un nodarbinātību piekrastes un lauku apvidos;
d) palīdz sasniegt pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām;	d) <u>palīdz sasniegt un saglabāt labu vides stāvokli;</u>
e) ņem vērā patērētāju intereses;	e) <u>sekmē aizsargājamu un/vai komerciāli izmantojamu zivju sugu, kuras apdraud izmiršana vai pārzveja, saglabāšanu un pavairošanu, tostarp īstenojot un attīstot zivkopības pasākumus;</u>
f) nodrošina sistemātisku un saskaņotu datu vākšanu un pārvaldību.	e) <u>palīdz sasniegt pietiekami augstu dzīves līmeni tiem, kas ir atkarīgi no zvejas darbībām, ņemot vērā dažādus specifiskus sociālos un ģeogrāfiskos apstākļus, jo īpaši apstākļus visattālākajos reģionos, kā arī sieviešu situāciju zivsaimniecības nozarē;</u>
	e) ņem vērā patērētāju intereses;
	f) <u>nodrošina sistemātisku un saskaņotu datu vākšanu un pārvaldību;</u>
	i) <u>izveido vienotu Eiropas jūras produktu tirgu un sekmē valstu tiesību aktu pilnīgu saskaņošanu un trešo valstu produktiem noteikto kritēriju un prasību atbilstošu standartizāciju.</u>

10. grozījums

4. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Labas pārvaldības principi	Labas pārvaldības principi
Kopējā zivsaimniecības politikā ievēro šādus labas pārvaldības principus:	Kopējā zivsaimniecības politikā ievēro šādus labas pārvaldības principus:
a) skaidri noteikta kompetence Savienības, valsts, reģionālā un vietējā līmenī;	a) skaidri noteikta kompetence Savienības, valsts, reģionālā un vietējā līmenī;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) pasākumu ieviešana saskaņā ar labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu;	b) pasākumu ieviešana saskaņā ar labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu <u>un ņemot vērā nepieciešamību vajadzīgos pielāgojumus veikt pakāpeniski</u> ;
c) ilgtermiņa perspektīva;	c) <u>pasākumi jāievieš pakāpeniski un kā pārejas pasākumi</u> ;
d) plaša ieinteresēto aprindu iesaistīšana visos posmos no pasākumu izstrādes līdz īstenošanai;	d) ilgtermiņa perspektīva;
e) karoga valsts primārā atbildība;	e) plaša ieinteresēto aprindu, <u>konkrēti, konsultatīvo padomju</u> , iesaistīšana visos posmos no pasākumu izstrādes līdz īstenošanai;
f) saskaņība ar integrēto jūrniecības politiku un citām Savienības rīcībpolitikas jomām.	f) ilgtermiņa karoga valsts primārā atbildība;
	g) ilgtermiņa saskaņība ar <u>integrēto jūrniecības politiku un citām</u> Savienības rīcībpolitikas jomām.

Pamatojums

Uzskatām: kad šajā jomā tiek pieņemti lēmumi, jāievēro Padomes un Parlamenta politiskās rīcības brīvība īstenot mērķus un principus — tas nepieciešams, lai nodrošinātu labu pārvaldību.

Papildināt kopējās zivsaimniecības politikas labas pārvaldības principus, pievienojot jaunu c) apakšpunktu. Ir ļoti svarīgi, lai visos attiecīgos gadījumos kopējās zivsaimniecības politikas pasākumi tiktu ieviesti pakāpeniski un kā pārejas pasākumi.

Tiek uzsvērts, ka svarīgi būtu reģionalizēt kopējo zivsaimniecības politiku, piešķirot lielāku lomu reģionālajām konsultatīvajām padomēm.

Šā panta g) apakšpunkts šķiet mulsinošs, jo tajā — attiecībā pret citām ES politikas jomām — kopējā zivsaimniecības politika ir nolikta vienā līmenī ar integrēto jūrniecības politiku. Uzskatām, ka kopējā zivsaimniecības politika veido būtisku integrētās jūrniecības politikas daļu, un tāpēc svarīgi ir nodrošināt, lai pasākumi, par kuriem turklāt ir atbildīgas vienas un tās pašas amatpersonas, būtu saskaņoti politikas ietvaros.

11. grozījums

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Definīcijas	Definīcijas
Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:	Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:
— “Savienības ūdeņi” ir ūdeņi, kas ir dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā, izņemot Līguma II pielikumā minētajām teritorijām piegulošos ūdeņus;	— “Savienības ūdeņi” ir ūdeņi, kas ir dalībvalstu suverenitātē vai jurisdikcijā, izņemot Līguma II pielikumā minētajām teritorijām piegulošos ūdeņus;
— “jūras bioloģiskie resursi” ir iegūstamās un pieejamās jūras ūdeņu dzīvo organismu sugas, ieskaitot anadromās un katadromās sugas, visos dzīves cikla posmos;	— “jūras bioloģiskie resursi” ir iegūstamās un pieejamās jūras ūdeņu dzīvo organismu sugas, ieskaitot anadromās un katadromās sugas, visos dzīves cikla posmos;
— “saldūdeņu bioloģiskie resursi” ir iegūstamās un pieejamās saldūdeņu dzīvo organismu sugas;	— “saldūdeņu bioloģiskie resursi” ir iegūstamās un pieejamās saldūdeņu dzīvo organismu sugas;
— “zvejas kuģis” ir ikviens kuģis, kas aprīkots jūras bioloģisko resursu komerciālai zvejai;	— “zvejas kuģis” ir ikviens kuģis, kas aprīkots jūras bioloģisko resursu komerciālai zvejai;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
— “Savienības zvejas kuģis” ir zvejas kuģis, kas peld ar dalībvalsts karogu un ir reģistrēts Savienībā;	— “Savienības zvejas kuģis” ir zvejas kuģis, kas peld ar dalībvalsts karogu un ir reģistrēts Savienībā;
— “maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms” ir maksimālā nozveja, ko neierobežoti ilgu laiku var iegūt no zivju krājuma;	— “maksimālais ilgtspējīgas ieguves apjoms” ir maksimālā nozveja, ko attiecībā uz visu kopīgo nozveju neierobežoti ilgu laiku <u>ilgtermiņā</u> var iegūt no zivju krājuma vai <u>jauktā zvejā</u> ;
— “piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā” ir pieeja, saskaņā ar kuru atbilstošas zinātniskās informācijas trūkumu nevar izmantot par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērķsugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi;	— “piesardzīga pieeja zvejniecības pārvaldībā” ir pieeja, saskaņā ar kuru atbilstošas zinātniskās informācijas trūkumu nevar izmantot par pamatojumu, lai atliktu vai neveiktu pārvaldības pasākumus, kuru mērķis ir saglabāt mērķsugas, saistītās vai atkarīgās sugas, piezvejas sugas un to vidi;
— “ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā” ir pieeja, kas nodrošina to, lai labums no ūdeņu dzīvajiem resursiem būtu liels, bet zvejas darbību tiešā un netiešā ietekme uz jūras ekosistēmām — maza un šo ekosistēmu turpmāko funkcionēšanu, daudzveidību un viengabalainību neapdraudoša;	— “ekosistēmas pieeja zvejniecības pārvaldībā” ir pieeja, kas nodrošina to, lai labums no ūdeņu dzīvajiem resursiem būtu liels, bet zvejas darbību tiešā un netiešā ietekme uz jūras ekosistēmām — maza un šo ekosistēmu turpmāko funkcionēšanu, daudzveidību un viengabalainību neapdraudoša;
— “zvejas izraisīta zivju mirstība” ir krājuma nozveja noteiktā laikposmā kā daļa no vidējā krājuma, kas zvejniecībai pieejams attiecīgajā laikposmā;	— “zvejas izraisīta zivju mirstība” ir <u>zvejniecības darbību izraisīta atsevišķu indivīdu vai biomasas izzušana no krājuma</u> ; <u>krājuma nozveja noteiktā laikposmā kā daļa no vidējā krājuma, kas zvejniecībai pieejams attiecīgajā laikposmā</u> ;
— “krājums” ir konkrētā pārvaldības apgabalā sastopami jūras bioloģiskie resursi, kam piemīt atšķirīgas raksturīgas pazīmes;	— “krājums” ir <u>kādas konkrētas sugas apakšpopulācija, kuras dinamiku ietekmē tikai iekšējie parametri (augšana, pieaugums, dabiskā mirstība un zvejas izraisīta mirstība), savukārt ārējie parametri (imigrācija un emigrācija) uzskatāmi par maznozīmīgiem faktoriem</u> ; <u>konkrētā pārvaldības apgabalā sastopami jūras bioloģiskie resursi, kam piemīt atšķirīgas raksturīgas pazīmes</u> ;
— “nozvejas limits” ir zivju krājuma vai zivju krājumu grupas izkrāvumu kvantitatīvs ierobežojums konkrētā laikposmā;	— “nozvejas limits” ir zivju krājuma vai zivju krājumu grupas izkrāvumu kvantitatīvs ierobežojums konkrētā laikposmā;
— “saglabāšanās atsauces rādītājs” ir zivju krājuma populācijas parametru vērtības (tādas kā biomasas vai zvejas izraisīta zivju mirstība), ko izmanto zvejniecības pārvaldībā, piemēram, attiecībā uz pieņemamu bioloģiskā riska līmeni vai vēlamo ieguves apjomu;	— “saglabāšanās atsauces rādītājs” ir zivju krājuma populācijas parametru vērtības (tādas kā biomasas vai zvejas izraisīta zivju mirstība), ko izmanto zvejniecības pārvaldībā, piemēram, attiecībā uz pieņemamu bioloģiskā riska līmeni vai vēlamo ieguves apjomu;
— “aizsardzības pasākums” ir piesardzības nolūkos veikts pasākums ar mērķi kaut ko aizsargāt vai nepieļaut kādu nevēlamu notikumu;	— “aizsardzības pasākums” ir piesardzības nolūkos veikts pasākums ar mērķi kaut ko aizsargāt vai nepieļaut kādu nevēlamu notikumu;
— “tehniskie pasākumi” ir pasākumi, kuri regulē sugu sastāvu, nozveju sastāvu zivju izmēra ziņā un zvejas darbību ietekmi uz ekosistēmu komponentiem, paredzot zvejas rīku izmantošanas un konstrukcijas nosacījumus un ierobežojot piekļuvi zvejas apgabaliem;	— “tehniskie pasākumi” ir pasākumi, kuri regulē sugu sastāvu, nozveju sastāvu zivju izmēra ziņā un zvejas darbību ietekmi uz ekosistēmu komponentiem, paredzot zvejas rīku izmantošanas un konstrukcijas nosacījumus un ierobežojot piekļuvi zvejas apgabaliem;
— “zvejas iespējas” ir kvantitatīvas juridiskas zvejas tiesības, kas izteiktas kā nozveja un/vai zvejas piepūle, un ar tām funkcionāli saistīti nosacījumi, kuri vajadzīgi, lai tās noteiktu konkrētā apjomā;	— “zvejas iespējas” ir kvantitatīvas juridiskas zvejas tiesības, kas izteiktas kā nozveja un/vai zvejas piepūle, un ar tām funkcionāli saistīti nosacījumi, kuri vajadzīgi, lai tās noteiktu konkrētā apjomā;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
— “zvejas piepūle” ir zvejas kuģa kapacitātes un aktivitātes reizinājums; zvejas kuģu grupai tā ir visu grupas kuģu zvejas piepūles summa;	— “zvejas piepūle” ir zvejas kuģa kapacitātes un aktivitātes reizinājums; zvejas kuģu grupai tā ir visu grupas kuģu zvejas piepūles summa;
— “nododamas zvejas koncesijas” ir atsaucamas tiesības izmantot noteiktu daļu no zvejas iespējām, kas iedalītas dalībvalstij vai noteiktas pārvaldības plānos, kurus dalībvalsts pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 (¹) 19. pantu, un turētājs tās var nodot citiem šādu nododamu zvejas koncesiju saņēmējiem turētājiem;	— “nododamas zvejas koncesijas” ir atsaucamas tiesības izmantot noteiktu daļu no zvejas iespējām, kas iedalītas dalībvalstij <u>dalībvalstīm</u> vai noteiktas pārvaldības plānos, kurus dalībvalsts pieņēmusi <u>dalībvalstis pieņēmušas</u> saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 (¹) 19. pantu, un turētājs tās var nodot citiem šādu nododamu zvejas koncesiju saņēmējiem turētājiem;
— “individuālas zvejas iespējas” ir gada zvejas iespējas, kas dalībvalstī iedalītas nododamu zvejas koncesiju turētājiem, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts zvejas iespēju daļu;	— “individuālas zvejas iespējas” ir gada zvejas iespējas, kas dalībvalstī <u>dalībvalstīs</u> iedalītas nododamu zvejas koncesiju turētājiem, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts <u>attiecīgo dalībvalstu</u> zvejas iespēju daļu;
— “zvejas kapacitāte” ir kuģa tilpība bruto tonnās (GT) un tā dzinēja jauda kilovatos (kW) saskaņā ar definīcijām Padomes Regulas (EEK) Nr. 2930/86 (²) 4. un 5. pantā;	— “zvejas kapacitāte” ir kuģa tilpība bruto tonnās (GT) un tā dzinēja jauda kilovatos (kW) saskaņā ar definīcijām Padomes Regulas (EEK) Nr. 2930/86 (²) 4. un 5. pantā;
— “akvakultūra” ir ūdens organismu audzēšana vai kultivēšana, izmantojot metodes, kas paredzētas attiecīgo organismu produkcijas palielināšanai, pārsniedzot vides dabiskās spējas; ūdens organismi paliek fiziskas vai juridiskas personas īpašumā visu audzēšanas un kultivēšanas laiku līdz pat iegūšanai, kā arī tās laikā;	— “akvakultūra” ir ūdens organismu audzēšana vai kultivēšana, izmantojot metodes, kas paredzētas attiecīgo organismu produkcijas palielināšanai, pārsniedzot vides dabiskās spējas; ūdens organismi paliek fiziskas vai juridiskas personas īpašumā visu audzēšanas un kultivēšanas laiku līdz pat iegūšanai, kā arī tās laikā;
— “zvejas licence” ir licence, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 9. punktā;	— “zvejas licence” ir licence, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 9. punktā;
— “zvejas atļauja” ir atļauja, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 10. punktā;	— “zvejas atļauja” ir atļauja, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1224/2009 4. panta 10. punktā;
— “zveja” ir dabiskajā vidē dzīvojošu ūdens organismu vākšana vai zvejošana, vai arī visu to līdzekļu apzināta izmantošana, kas padara iespējamu šādu vākšanu vai zvejošanu;	— “zveja” ir dabiskajā vidē dzīvojošu ūdens organismu vākšana vai zvejošana, vai arī visu to līdzekļu apzināta izmantošana, kas padara iespējamu šādu vākšanu vai zvejošanu;
— “zvejas produkti” ir jebkādā zvejas darbībā iegūti ūdens organismi;	— “zvejas produkti” ir jebkādā zvejas darbībā iegūti ūdens organismi;
— “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks uzņēmumam, kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akvakultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā;	— “operators” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir vadītājs vai īpašnieks uzņēmumam <u>vai struktūrai</u> , kurā veic jebkuru no darbībām, kas saistītas ar jebkuru posmu zvejas un akvakultūras produktu ražošanā, apstrādē, tirdzniecībā, izplatīšanā un mazumtirdzniecībā;
— “smags pārkāpums” ir pārkāpums, kura definīcija dota Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. panta 1. punktā un Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. panta 1. punktā;	— “smags pārkāpums” ir pārkāpums, kura definīcija dota Padomes Regulas (EK) Nr. 1005/2008 42. panta 1. punktā un Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 90. panta 1. punktā;
— “zinātnisko datu galalietotājs” ir struktūra, kas pētniecības vai pārvaldības nolūkos ir ieinteresēta zivsaimniecības nozares datu zinātniskā analizē;	— “zinātnisko datu galalietotājs” ir struktūra, kas pētniecības vai pārvaldības nolūkos ir ieinteresēta zivsaimniecības nozares datu zinātniskā analizē;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
— “pieļaujamās nozvejas pārpalikums” ir tā pieļaujamās nozvejas daļa, kuru piekrastes valsts nevar iegūt nepieņemamas kapacitātes dēļ;	— “pieļaujamās nozvejas pārpalikums” ir tā pieļaujamās nozvejas daļa, kuru piekrastes valsts nevar iegūt nepieņemamas kapacitātes dēļ;
— “akvakultūras produkti” ir jebkādā akvakultūras darbībā iegūti ūdens organismi jebkurā to dzīves cikla posmā;	— “akvakultūras produkti” ir jebkādā akvakultūras darbībā iegūti ūdens organismi jebkurā to dzīves cikla posmā;
— “nārsta bara biomasa” ir to konkrēta krājuma abu dzimumu zivju masas novērtējums, kuras vairojas noteiktā laikā, ieskaitot dzīvdzemdētājas zivis;	— “nārsta bara biomasa” ir to konkrēta krājuma abu dzimumu zivju masas novērtējums, kuras vairojas noteiktā laikā, ieskaitot dzīvdzemdētājas zivis;
— “jaukta dažādu sugu zveja” ir zveja, kas notiek apgabalā, kurā sastopamas vairāk nekā vienas sugas zivis, kas nav pasargātas no iekļūšanas zvejas rīkā;	— “jaukta dažādu sugu zveja” ir zveja, kas notiek apgabalā, kurā sastopamas vairāk nekā vienas sugas zivis, kas nav pasargātas no iekļūšanas zvejas rīkā;
— “ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumi” ir starptautiski nolīgumi, kas noslēgti ar citu valsti, lai apmaiņā pret Savienības finansiālu kompensāciju iegūtu piekļuvi resursiem vai ūdeņiem.	— “ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumi” ir starptautiski nolīgumi, kas noslēgti ar citu valsti, lai apmaiņā pret Savienības finansiālu kompensāciju iegūtu piekļuvi resursiem vai ūdeņiem;
(1) OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp. (2) OV L 274, 25.9.1986., 1. lpp.	— <u>“piekrastes sīkzveja” ir zveja, kurai izmanto kuģus, kuru garums nepārsniedz 12 m un kuri neizmanto Komisijas 2003. gada 30. decembra Regulas (EK) Nr. 26/2004 par Kopienas zvejas flotes reģistru 1. pielikuma 3. tabulā minētos velkamos zvejas rīkus, izņemot specifiskas vietējas vai reģionālas iezīmes, kuru dēļ definīciju nepieciešams pielāgot;</u> — <u>“zivkopības pasākumi” ir publiskos ūdeņos veikti pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt un palielināt zivju krājumus. Tie ietver arī zivju audzēšanu populācijas atjaunošanai jebkurā dzīves posmā.</u>
(1) OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp. (2) OV L 274, 25.9.1986., 1. lpp.	(1) OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp. (2) OV L 274, 25.9.1986., 1. lpp.

Pamatojums

Zivsaimniecības nozarei paplašinoties, ir radušies jauni darbības veidi. Par operatoriem vairs nevar uzskatīt tikai un vienīgi juridiskas vai fiziskas personas — uzņēmumu vadītājus vai īpašniekus. Ir arī apvienības un cita veida struktūras. Piemēram, dažviet Eiropā zivju krājumu atjaunošanā liela nozīme ir atpūtas zvejai un maksšķerēšanai. Urbanizācijas dēļ atpūtas zveja un maksšķerēšana ir darbības, kas visur var palīdzēt cilvēkiem labāk izprast dabu. Šī nodarbe piesaista cilvēkus dabai un dod iespēju viņiem atgūt gan fiziskos, gan garīgos spēkus un labsajūtu. Arvien populārāka kļūst maksšķerēšana gida vadībā un zvejas tūrisms kopumā un palielinās to ekonomiskā nozīme. Zvejai ir arī būtiska nozīme tūrisma nozares attīstībā, tādējādi tā palīdz saglabāt piejūras un upju piekrastu kopienas. Tāpēc termins “operators” ir definējams plašāk. Par to liecina arī fakts, ka atpūtas zveja jau ir daļa no KZP, proti, tā ietverta Kontroles regulā un jaunajos zivju sugu izmantošanas un saglabāšanas plānos.

Lai varētu ņemt vērā dažādu Eiropas reģionu zivsaimniecību daudzveidību un specifiku, svarīgi ir piekrastes sīkzvejas definīcijā paredzēt pietiekami elastīgu pieeju.

Zivkopības pasākumiem ir svarīga nozīme vērtīgu zivju krājumu saglabāšanā, jo tie veicina populācijas atjaunošanu un ierobežo eksotiskās sugas, kas ieņem svarīgas nišas dzīvotnes ietvaros.

12. grozījums

6. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārēji noteikumi par piekļuvi ūdeņiem	Vispārēji noteikumi par piekļuvi ūdeņiem
<p>1. Ievērojot saskaņā ar III nodaļu pieņemtos pasākumus, Savienības zvejas kuģiem ir vienlīdzīga piekļuve ūdeņiem un resursiem visos Savienības ūdeņos, izņemot tos, kuri minēti 2. un 3. punktā.</p> <p>2. Dalībvalstīm ir atļauts no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos ne vairāk kā 12 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijas ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai zvejas kuģiem, kuri no blakus piekrastē esošām ostām tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, neskarot kārtību, kas saskaņā ar pastāvošajām kaimiņattiecībām starp dalībvalstīm noteikta Savienības zvejas kuģiem, kuri peld ar citu dalībvalstu karogu, un kārtību, kas izklāstīta I pielikumā, kurā katrai dalībvalstij ir noteiktas ģeogrāfiskās zonas citu dalībvalstu piekrastes joslās, kurās tiek veiktas zvejas darbības, un attiecīgās sugas. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.</p> <p>3. Ūdeņos, kas atrodas ne vairāk kā 100 jūras jūdžu attālumā no Azoru salu, Madeiras un Kanāriju salu bāzes līnijām, attiecīgās dalībvalstis no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim var ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai šo salu ostās reģistrētiem kuģiem. Šādi ierobežojumi neattiecas uz Savienības kuģiem, kuri tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, ciktāl šādi kuģi nepārsniedz tradicionāli īstenoto zvejas piepūli. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.</p> <p>4. Noteikumus 2. un 3. punktā izklāstītās kārtības ieviešanai pieņem līdz 2022. gada 31. decembrim.</p>	<p>1. Ievērojot saskaņā ar III nodaļu pieņemtos pasākumus, Savienības zvejas kuģiem ir vienlīdzīga piekļuve ūdeņiem un resursiem visos Savienības ūdeņos, izņemot tos, kuri minēti 2. un 3. punktā.</p> <p>2. Dalībvalstīm ir atļauts no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim to suverenitātē vai jurisdikcijā esošajos ūdeņos ne vairāk kā 12 jūras jūdžu attālumā no bāzes līnijas ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai zvejas kuģiem, kuri no blakus piekrastē esošām ostām tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, neskarot kārtību, kas saskaņā ar pastāvošajām kaimiņattiecībām starp dalībvalstīm noteikta Savienības zvejas kuģiem, kuri peld ar citu dalībvalstu karogu, un kārtību, kas izklāstīta I pielikumā, kurā katrai dalībvalstij ir noteiktas ģeogrāfiskās zonas citu dalībvalstu piekrastes joslās, kurās tiek veiktas zvejas darbības, un attiecīgās sugas. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.</p> <p>3. Ūdeņos, kas atrodas ne vairāk kā 100 jūras jūdžu attālumā no Azoru salu, Madeiras un Kanāriju salu <u>tālāko reģionu</u> bāzes līnijām, attiecīgās dalībvalstis no 2013. gada 1. janvāra līdz 2022. gada 31. decembrim var ierobežot zveju, atļaujot to veikt tikai šo salu ostās reģistrētiem kuģiem. Šādi ierobežojumi neattiecas uz Savienības kuģiem, kuri tradicionāli zvejo minētajos ūdeņos, ciktāl šādi kuģi nepārsniedz tradicionāli īstenoto zvejas piepūli. Dalībvalstis informē Komisiju par ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu.</p> <p>4. Noteikumus 2. un 3. punktā izklāstītās kārtības ieviešanai pieņem līdz 2022. gada 31. decembrim.</p>

Pamatojums

Tālākie reģioni ir grūtā situācijā, un tāpēc būtu jāiekļauj visi šādi reģioni, lai vairāk atbalstītu to attīstību, kas ir ļoti cieši saistīta ar jūras resursu un jūras vides kopumā labu stāvokli. Tāpēc ar šo grozījumu tiek iekļauti visi Eiropas Savienības tālākie reģioni.

13. grozījums

8. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tehnisko pasākumu veidi	Tehnisko pasākumu veidi
i) pārveidojumi vai palīgierīces, lai uzlabotu selektivitāti vai samazinātu ietekmi uz bentisko zonu;	i) pārveidojumi vai palīgierīces, lai uzlabotu selektivitāti vai samazinātu ietekmi uz bentisko zonu <u>jūras vidi</u> ;

Pamatojums

Selektivitātes palielināšana ne vienmēr nāk par labu; labāk runāsim par selektivitātes uzlabošanu, kas jau apstiprināta 14. panta a) apakšpunktā. [Tulk. piezīme: šis teikums neattiecas uz latviešu valodas versiju; Komisijas dokumenta poļu valodas versijā vārda "uzlabot" vietā rakstīts "palielināt".] 8. pants attiecas ne vien uz bentisko zonu, bet arī uz pelagisko zveju un tajā lietotajiem zvejas rīkiem.

14. grozījums

9. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Daudzgažu plāni</p> <p>1. Prioritārs uzdevums ir izstrādāt daudzgažu plānus, kuros paredzēti saglabāšanas pasākumi, lai uzturētu vai atjaunotu zivju krājumus, kas pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni.</p> <p>2. Daudzgažu plānos nosaka:</p> <p>a) pamatu attiecīgo zivju krājumu zvejas iespēju noteikšanai, balstoties uz iepriekš noteiktiem saglabāšanās atsaucē rādītājiem, un</p> <p>b) pasākumus, ar kuriem var efektīvi novērst saglabāšanās atsaucē rādītāju pārsniegšanu.</p> <p>3. Daudzgažu plāni pēc iespējas attiecas vai nu uz zvejniecībām, kas izmanto vienu zivju krājumu, vai uz zvejniecībām, kas izmanto jauktus krājumus, un tajos pienācīgi ņem vērā krājumu un zvejniecību mijiedarbību.</p> <p>4. Daudzgažu plāni pamatojas uz piesardzīgu pieeju zvejniecības pārvaldībā, un tajos zinātniski pamatotā veidā ņem vērā pieejamo datu un novērtēšanas metožu ierobežojumus un visus kvantificētos nenoteiktību avotus.</p>	<p>Daudzgažu plāni</p> <p>1. Prioritārs uzdevums ir, <u>pēc konsultatīvo padomju atzinumu saņemšanas</u>, izstrādāt daudzgažu plānus, kuros paredzēti saglabāšanas pasākumi, lai uzturētu vai atjaunotu zivju krājumus, kas <u>visos iespējamajos gadījumos</u> pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni <u>vai ir minētajā līmenī</u>.</p> <p>2. Daudzgažu plānos nosaka:</p> <p>a) pamatu attiecīgo zivju krājumu zvejas iespēju noteikšanai, balstoties uz iepriekš noteiktiem saglabāšanās atsaucē rādītājiem; un</p> <p>b) pasākumus; <u>nolūkā ar kuriem var</u> efektīvi novērst saglabāšanās atsaucē rādītāju pārsniegšanu;</p> <p>c) <u>mērķus izmetumu samazināšanai reģionālajā līmenī;</u></p> <p>d) <u>pasākumus vides atjaunošanai un saglabāšanai labā stāvoklī.</u></p> <p>3. Daudzgažu plāni pēc iespējas attiecas vai nu uz zvejniecībām, kas izmanto vienu zivju krājumu, vai uz zvejniecībām, kas izmanto jauktus krājumus, un tajos pienācīgi ņem vērā krājumu un zvejniecību mijiedarbību <u>un ekosistēmu problēmas aizsargājamās jūras teritorijās.</u></p> <p>4. Daudzgažu plāni pamatojas uz piesardzīgu pieeju zvejniecības pārvaldībā, un tajos zinātniski pamatotā veidā ņem vērā pieejamo datu un novērtēšanas metožu ierobežojumus un visus kvantificētos nenoteiktību avotus.</p>

Pamatojums

Eiropas Savienība 2004. gadā izveidoja reģionālās konsultatīvās padomes, un to uzdevums ir informēt par reģionu pieeju kopējās zivsaimniecības politikas jomā. Tās būtu vairāk jāiesaista lēmumu pieņemšanā, prasot tām izstrādāt atzinumu par daudzgažu plāniem. Tad pret minētajiem plāniem pozitīvāk attieksies arī nozares pārstāvji, un tādējādi tos būs vieglāk piemērot.

2002. gadā pieņemtajā Johannesburgas vienošanās dokumentā atzīts, ka attiecībā uz dažām sugām un krājumiem līdz 2015. gadam maksimālo ilgtspējīgo ieguves apjomu, iespējams, nevarēs sasniegt, un ir iekļauti vārdi "visos iespējamajos gadījumos", pieļaujot tādu iespēju. ES nevajadzētu uzņemties saistības, kas lielākas par tās starptautiskajām saistībām. Daudzgažu plānos noteikti mērķi izmetumu pakāpeniskai samazināšanai, izmantojot reģionālā līmenī pieņemtus pasākumus. Šādu izmetumu samazināšanas pasākumu pamatā jābūt dažādiem instrumentiem, kurus var ierosināt ieinteresētās puses: selektivitāte, ar termiņiem saistīta telpiskā pārvaldība, nozvejas kvotu noteikšana dažās zonās dažām apdraudētām sugām. Minētajā jomā ieinteresētajām pusēm jāpiešķir būtiska nozīme, izmantojot nostiprinātas reģionālās konsultatīvās padomes. Daudzgažu plānos oficiāli jāņem vērā jautājumi, kas saistīti ar aizsargātajām jūras teritorijām, jo dažās no tām notiek liela apjoma zvejas darbības. Lai nodrošinātu zivju krājumu uzturēšanu, daudzgažu plānos jāparedz arī ekosistēmas dimensija.

Svarīgi ir precizēt, ka daudzgažu plānos jāparedz arī pasākumi vides atjaunošanai labā stāvoklī. Citādi iespējams, ka tas vēl vairāk pasliktināsies un tādēļ jūras ekosistēmu dabiskās ražošanas spējas varētu vēl vairāk samazināties.

Aizsargājamo jūras teritoriju laba pārvaldība ir viens no Konvencijas par bioloģisko daudzveidību mērķiem. Tāpēc būtu loģiski, ja tas būtu iekļauts arī kopējā zivsaimniecības politikā.

15. grozījums

10. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Daudzgažu plānu mērķi</p> <p>1. Daudzgažu plānos paredz zvejas izraisītas zivju mirstības pielāgojumus, lai panāktu zvejas izraisītu zivju mirstību, kas ļauj līdz 2015. gadam atjaunot un uzturēt visus krājumus tādā līmenī, kas pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni.</p> <p>2. Ja nav iespējams noteikt zvejas izraisītu zivju mirstību, kas ļauj atjaunot un uzturēt krājumus, kuri pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni, daudzgažu plānos paredz piesardzības pasākumus, kas nodrošina attiecīgo krājumu līdzvērtīgu saglabāšanās pakāpi.</p>	<p>Daudzgažu plānu mērķi</p> <p>1. Daudzgažu plānos paredz zvejas izraisītas zivju mirstības pielāgojumus, lai panāktu zvejas izraisītu zivju mirstību, kas ļauj <u>visos iespējamajos gadījumos</u> līdz 2015. gadam atjaunot un uzturēt visus krājumus tādā līmenī, kas pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni. <u>Tajos paredz arī reģionālajā līmenī noteiktus mērķus izmetumu samazināšanai.</u></p> <p>2. Ja nav iespējams noteikt zvejas izraisītu zivju mirstību, kas ļauj atjaunot un uzturēt krājumus, kuri pārsniedz maksimālā ilgtspējīgas ieguves apjoma nodrošināšanai vajadzīgo līmeni, daudzgažu plānos paredz piesardzības pasākumus, kas nodrošina attiecīgo krājumu līdzvērtīgu saglabāšanās pakāpi.</p>

16. grozījums

11. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Daudzgažu plānu saturs</p> <p>Daudzgažu plānā paredz:</p> <p>a) darbības jomu, proti, krājumus, zvejniecību un jūras ekosistēmu, kam piemēro daudzgažu plānu;</p> <p>b) mērķus, kas ir saskaņā ar 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem;</p> <p>c) kvantitatīvi nosakāmus mērķapjomus, kas izteikti kā:</p> <p>i) zvejas izraisīta zivju mirstība un/vai</p> <p>ii) nārsta bara biomasa, un</p> <p>iii) nozveju stabilitāte;</p> <p>d) skaidrus termiņus, kuros jāsasniež kvantitatīvi nosakāmie mērķapjomi;</p> <p>e) tehniskus pasākumus, tostarp nevēlamas nozvejas izskaušanas pasākumus;</p> <p>f) kvantitatīvi nosakāmus rādītājus, lai periodiski uzraudzītu un novērtētu daudzgažu plāna mērķapjomu izpildē paveikto;</p> <p>g) īpašus pasākumus un mērķus, kas attiecas uz anadromo un katadromo sugu dzīves cikla daļu, kuru tās pavada saldūdenī;</p> <p>h) pasākumus, lai mazinātu zvejas ietekmi uz ekosistēmu;</p> <p>i) aizsardzības pasākumus un kritērijus, kuri iedarbina šos aizsardzības pasākumus;</p> <p>j) jebkādos citus piemērotus pasākumus daudzgažu plānu mērķu sasniegšanai.</p>	<p>Daudzgažu plānu saturs</p> <p>Daudzgažu plānā paredz:</p> <p>a) darbības jomu, proti, krājumus, zvejniecību un jūras ekosistēmu, kam piemēro daudzgažu plānu;</p> <p>b) mērķus, kas ir saskaņā ar 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem;</p> <p>c) kvantitatīvi nosakāmus mērķapjomus, kas izteikti kā:</p> <p>i) zvejas izraisīta zivju mirstība un/vai</p> <p>ii) nārsta bara biomasa, un</p> <p>iii) nozveju stabilitāte;</p> <p>d) skaidrus termiņus, kuros jāsasniež kvantitatīvi nosakāmie mērķapjomi;</p> <p>e) tehniskus pasākumus, tostarp nevēlamas nozvejas izskaušanas pasākumus;</p> <p>f) kvantitatīvi nosakāmus rādītājus, lai periodiski uzraudzītu un novērtētu daudzgažu plāna mērķapjomu izpildē paveikto;</p> <p>g) īpašus pasākumus un mērķus, kas attiecas uz anadromo un katadromo sugu dzīves cikla daļu, kuru tās pavada saldūdenī;</p> <p><u>h) pasākumus, kas domāti apdraudēto migrējošo sugu zivju krājumu nozvejas apjoma pielāgošanai tā, lai to varētu mainīt atbilstīgi katra zvejojāmā krājuma ilgtspējai;</u></p> <p>h)-i) pasākumus, lai mazinātu zvejas ietekmi uz ekosistēmu;</p> <p>i)-j) aizsardzības pasākumus un kritērijus, kuri iedarbina šos aizsardzības pasākumus;</p> <p>j)-k) jebkādos citus piemērotus pasākumus daudzgažu plānu mērķu sasniegšanai;</p> <p>k)-l) <u>reaģēšanas mehānisms neparedzētiem gadījumiem;</u></p> <p>l)-m) <u>sociālekonomiskās ietekmes uz attiecīgo floti novērtēšanu un pasākumus negatīvas ietekmes samazināšanai.</u></p>

Pamatojums

Lai saglabātu dabas daudzveidību un zvejniecības ilgtspēju, ir vajadzīgi migrējošo zivju krājumiem paredzēti pasākumi. ES kopējā zivsaimniecības politikā būtu atsevišķi jānodala anadromo zivju krājumi jeb migrējošās zivis, kas dodas nārstot upju augštecēs. Attiecībā uz anadromo zivju krājumu saglabāšanu un pārējo zivju krājumu saglabāšanu ir jāizmanto atšķirīgi KZP principi. Principi, kas nosaka migrējošo zivju krājumu zvejas noteikumus, jāievieš saskaņā ar ANO Jūras tiesību konvencijas V daļas 66. pantu, kas reglamentē anadromo zivju krājumu pārvaldību atsevišķi no citu zivju krājumiem.

Bioloģisko resursu pārvaldība ir dinamisks process, un dažkārt vajag pieņemt ātrus lēmumus, kas, ņemot vērā ļoti birokratizētu un lēnu koplēmuma procedūru, ir ļoti grūti izdarāms. To apstiprina līdzšinējā pieredze Baltijas jūrā un Ziemeļu jūrā. Daudzgaļu plānos iekļauta klauzula, ka plānus izvērtē pēc 3–5 gadiem. Tomēr nav izstrādāti oficiāli ātrās reaģēšanas veidi neparedzētās situācijās, kad ir vajadzīga steidzama rīcība. Dalībvalstu pienākums ir noteikt, kādos gadījumos un kā šādās situācijās jārikojas.

17. grozījums

15. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Pienākums izkraut visas nozvejas</p> <p>1. Visas tās nozvejas no turpmāk minēto sugu zivju krājumiem, uz kuriem attiecas nozvejas limiti, kas iegūtas zvejas darbībā Savienības ūdeņos vai ko Savienības zvejas kuģi ieguvuši ārpus Savienības ūdeņiem, tiek paceltas un paturētas uz zvejas kuģiem, un reģistrētas un izkrautas, izņemot gadījumus, kad tās izmanto kā dzīvo ēsmu, saskaņā ar šādu grafiku:</p> <p>a) ne vēlāk kā no 2014. gada 1. janvāra:</p> <ul style="list-style-type: none"> — makrele, siļķe, stavrida, putasu, kaproīdas, anšovs, argentīna, sardinella, moīva, — zilā tunzivs, zobenzivs, svītrainā tunzivs, lielacu tunzivs, dažādas buriniekvivis, marlīni un šķēpneši; <p>b) ne vēlāk kā no 2015. gada 1. janvāra: menca, heks, jūrasmele;</p> <p>c) ne vēlāk kā no 2016. gada 1. janvāra: pikša, merlang, megrims, jūrasvelni, jūras zeltplekste, jūras līdaka, saida, pollaks, mazmutes plekste, akmeņplekste, gludais rombs, zilā jūras līdaka, melnā mataste, strupdeguna garaste, Atlantijas lielgalvis, Grenlandes paltuss, brosmes, sarkanasarī un Vidusjūras bentisko sugu krājumi.</p> <p>2. Zivju krājumiem, kas minēti 1. punktā, nosaka zivju minimālo saglabāšanas references izmēru, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu. No šādiem zivju krājumiem nozvejotas zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru, drīkst pārdot tikai pārstrādei zivju miltos vai mājdzīvnieku barībā.</p> <p>3. Tirdzniecības standartus, ko piemēro nozvejām, kuras iegūtas, pārsniedzot noteiktās zvejas iespējas, nosaka saskaņā ar 27. pantu [Regulā par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju].</p> <p>4. Lai uzraudzītu, kā tiek ievērots pienākums izkraut visas nozvejas, dalībvalstis pārliecinās par to, ka Savienības zvejas kuģi, kas peld ar to karogu, ir aprīkoti tā, lai varētu pilnībā dokumentēt visas zvejas un apstrādes darbības.</p>	<p><u>Pienākums izkraut visas nozvejas Plānu ieviešana izmetumu samazināšanai</u></p> <p>1. <u>Visas tās nozvejas Plānos ir paredzēti pakāpeniskas izmetumu samazināšanas mērķi attiecībā uz nozveju</u> no turpmāk minētajām zivju sugām, <u>uz kurām sugu zivju krājumiem, uz kuriem attiecas nozvejas limiti un, kuras iegūtas zvejas darbībā Savienības ūdeņos vai ko kuras Savienības zvejas kuģi ieguvuši ārpus Savienības ūdeņiem, tiek paceltas un paturētas uz zvejas kuģiem, un reģistrētas un izkrautas, izņemot gadījumus, kad tās izmanto kā dzīvo ēsmu, saskaņā ar šādu grafiku:</u></p> <p>a) ne vēlāk kā no 2014. gada 1. janvāra:</p> <ul style="list-style-type: none"> — makrele, siļķe, stavrida, putasu, kaproīdas, anšovs, argentīna, sardinella, moīva, — zilā tunzivs, zobenzivs, svītrainā tunzivs, lielacu tunzivs, dažādas buriniekvivis, marlīni un šķēpneši; <p>b) ne vēlāk kā no 2015. gada 1. janvāra: menca, heks, jūrasmele;</p> <p>c) ne vēlāk kā no 2016. gada 1. janvāra: pikša, merlang, megrims, jūrasvelni, jūras zeltplekste, jūras līdaka, saida, pollaks, mazmutes plekste, akmeņplekste, gludais rombs, zilā jūras līdaka, melnā mataste, strupdeguna garaste, Atlantijas lielgalvis, Grenlandes paltuss, brosmes, <u>plekste, sarkanasarī un Vidusjūras bentisko sugu krājumi.</u></p> <p>2. Zivju krājumiem, kas minēti 1. punktā, nosaka zivju minimālo saglabāšanas references izmēru, pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko ieteikumu. No šādiem zivju krājumiem nozvejotas zivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru, drīkst pārdot tikai pārstrādei zivju miltos vai mājdzīvnieku barībā.</p> <p>3. Tirdzniecības standartus, ko piemēro nozvejām, kuras iegūtas, pārsniedzot noteiktās zvejas iespējas, nosaka saskaņā ar 27. pantu [Regulā par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju].</p> <p>4. Lai uzraudzītu, kā tiek ievērots <u>daudzgaļu plānu mērķi pienākums izkraut visas nozvejas</u>, dalībvalstis pārliecinās par to, ka Savienības zvejas kuģi, kas peld ar to karogu, ir aprīkoti tā, lai varētu pilnībā dokumentēt visas zvejas un apstrādes darbības.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Šā panta 1. punkts neskar starptautiskas saistības.	5. Šā panta 1. punkts neskar starptautiskas saistības.
6. Saskaņā ar 55. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus, lai noteiktu 1. punktā minētos pasākumus Savienības starptautisko saistību ieviešanas nolūkos.	6. Saskaņā ar 55. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus, lai noteiktu 1. punktā minētos pasākumus Savienības starptautisko saistību ieviešanas nolūkos.
	7. <u>Izveido mehānismu, kas ļauj piešķirt atkāpes no pienākuma izkraut visas nozvejas tajos gadījumos, kad izolētības vai cita līdzīga iemesla dēļ to nav iespējams izdarīt. Tādiem gadījumiem jāizveido sistēma, kas sekmē zvejas rīku pakāpenisku aizstāšanu ar citiem, selektīvākiem zvejas rīkiem.</u>
	8. <u>Lai izskaustu nevēlamu nozveju, zivsaimniecībā tiek sekmēta selektīvāku zvejas rīku un panēmienu izmantošana.</u>

Pamatojums

Grozījumā ir ieteikts izstrādāt daudzgadu plānus izmetumu samazināšanai, bet izskatāmajos dokumentos šāda prasība nav iekļauta. Eiropas Komisija ierosina pieņemt lēmumus par pienākumu, sākot ar noteiktu datumu, izkraut komerciāli izmantojamo sugu visas nozvejas. Reģionālajām konsultatīvajām padomēm vai dalībvalstīm (atkarībā no situācijas) būtu jāizstrādā pasākumi, lai īstenotu Eiropas Komisijas lēmumus. Tāpēc runāt par daudzgadu plāniem nav īsti pareizi, jo šiem plāniem vajadzētu aptvert ievērojami garāku periodu.

Ir vairāki iemesli, kāpēc zivju ielaišana atpakaļ jūrā ir ierasta prakse. Nevēlamas nozvejas apjomu var samazināt, pilnveidojot zvejas metodes un piemērojot tādas tehniskus risinājumus, kas zvejas rīkus padara selektīvākus. Ar šo grozījumu paredzētie papildinājumi ir iztīrīti mūsu atzinuma sākumā, sadaļā "Ieteikumi politikas jomā", un atspoguļo RK viedokli, tāpēc tie būtu jāpievieno arī grozījumiem.

18. grozījums

16. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Zvejas iespējas	Zvejas iespējas
1. Dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas nodrošina ikvienai dalībvalstij ar katru zivju krājumu vai zvejniecību saistīto zvejas darbību relatīvu stabilitāti. Iedalot jaunas zvejas darbības, ņem vērā katras dalībvalsts intereses.	1. Dalībvalstīm iedalītās zvejas iespējas nodrošina ikvienai dalībvalstij ar katru zivju krājumu vai zvejniecību saistīto zvejas darbību relatīvu stabilitāti. Iedalot jaunas zvejas darbības, ņem vērā katras dalībvalsts intereses.
2. Daļu no kopējām zvejas iespējām var rezervēt kā piezvejas iespējas.	2. Daļu no kopējām zvejas iespējām var rezervēt kā piezvejas iespējas.
3. Zvejas iespējas atbilst kvantitatīvi nosakāmiem mērķapjomiem, termiņiem un ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 11. panta b), c) un h) punktu.	3. Zvejas iespējas atbilst kvantitatīvi nosakāmiem mērķapjomiem, termiņiem un ierobežojumiem, kas noteikti saskaņā ar 9. panta 2. punktu un 11. panta b), c) un h) punktu.
4. Pēc paziņošanas Komisijai dalībvalstis var apmainīties ar visām iedalītajām zvejas iespējām vai to daļu.	4. Pēc paziņošanas Komisijai dalībvalstis var apmainīties ar visām iedalītajām zvejas iespējām vai to daļu.
	5. <u>Katra dalībvalsts attiecībā uz kuģiem, kuri peld ar tās karogu, lemj, kā tā iedala zvejas iespējas, kas tai piešķirtas saskaņā ar ES tiesību aktiem, un metodi dara zināmu Komisijai.</u>

Pamatojums

Pievienotais teksts ir saskaņā ar spēkā esošo KZP regulu. Par zvejas iespēju iedalīšanu arī turpmāk būtu jālemj dalībvalstīm, jo zvejas iespēju piešķiršana ir visvairīgākais pieejamais rīks, kas ļauj ietekmēt zvejniecības nozares struktūru un darbības rezultātus. Runa ir par lēmumiem, kuri jāpieņem dalībvalstu līmenī atbilstīgi to sociālajām un saimnieciskajām prioritātēm.

19. grozījums

17. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Saglabāšanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar daudzgadu plāniem	Saglabāšanas pasākumi, kas pieņemti saskaņā ar daudzgadu plāniem
1. Daudzgadu plānā, kas izveidots atbilstīgi 9., 10. un 11. pantam, dalībvalstīm var būt atļauts saskaņā ar minēto daudzgadu plānu pieņemt pasākumus, kuros nosaka saglabāšanas pasākumus, kas piemērojami kuģiem, kuri peld ar attiecīgo dalībvalstu karogu, un kas attiecas uz tādiem krājumiem Savienības ūdeņos, kuru nozvejai tām ir iedalītas zvejas iespējas.	1. <u>Pēc konsultatīvo padomju atzinuma saņemšanas tiek izstrādāti daudzgadu plāni un saglabāšanas pasākumi, ar kuriem šos plānus īsteno.</u>
2. Dalībvalstis nodrošina to, ka atbilstīgi 1. punktam pieņemtie saglabāšanas pasākumi:	1. Daudzgadu plānā, kas izveidots atbilstīgi 9., 10. un 11. pantam, dalībvalstīm var būt atļauts saskaņā ar minēto daudzgadu plānu pieņemt pasākumus, kuros nosaka saglabāšanas pasākumus, kas piemērojami kuģiem, kuri peld ar attiecīgo dalībvalstu karogu, un kas attiecas uz tādiem krājumiem Savienības ūdeņos, kuru nozvejai tām ir iedalītas zvejas iespējas.
a) ir saderīgi ar 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem;	2. Dalībvalstis nodrošina to, ka atbilstīgi 1. punktam pieņemtie saglabāšanas pasākumi:
b) ir saderīgi ar daudzgadu plāna darbības jomu un mērķiem;	a) ir saderīgi ar 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem;
c) palīdz efektīvi sasniegt daudzgadu plāna mērķus un kvantitatīvi nosakāmos mērķapjomus un	b) ir saderīgi ar daudzgadu plāna darbības jomu un mērķiem;
d) nav mazāk stingri kā Savienības tiesību aktos noteiktie pasākumi.	c) palīdz efektīvi sasniegt daudzgadu plāna mērķus un kvantitatīvi nosakāmos mērķapjomus un
	d) nav mazāk stingri kā Savienības tiesību aktos noteiktie pasākumi.

Pamatojums

Eiropas Savienība 2004. gadā izveidoja reģionālās konsultatīvās padomes, un to uzdevums ir informēt par reģionu pieeju kopējās zivsaimniecības politikas jomā. Tās būtu vairāk jāiesaista lēmumu pieņemšanā, prasot tām izstrādāt atzinumu par daudzgadu plāniem. Tad pret minētajiem plāniem pozitīvāk attieksies arī nozares pārstāvji, un tādejādi tos būs vieglāk piemērot.

20. grozījums

21. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tehniskie pasākumi	Tehniskie pasākumi
Tehnisko pasākumu sistēmā, kas izveidota atbilstīgi 14. pantam, dalībvalstīm var būt atļauts saskaņā ar minēto sistēmu pieņemt pasākumus, kuros nosaka tehniskos pasākumus, kas piemērojami kuģiem, kuri peld ar attiecīgo dalībvalstu karogu, un kas attiecas uz tādiem krājumiem attiecīgo dalībvalstu ūdeņos, kuru nozvejai tām ir iedalītas zvejas iespējas. Dalībvalstis nodrošina to, ka šādi tehniskie pasākumi:	Tehnisko pasākumu sistēmā, kas izveidota atbilstīgi 14. pantam, dalībvalstīm, <u>pēc konsultatīvo padomju atzinuma saņemšanas</u> , var būt atļauts saskaņā ar minēto sistēmu pieņemt pasākumus, kuros nosaka tehniskos pasākumus, kas piemērojami kuģiem, kuri peld ar attiecīgo dalībvalstu karogu, un kas attiecas uz tādiem krājumiem attiecīgo dalībvalstu ūdeņos, kuru nozvejai tām ir iedalītas zvejas iespējas. Dalībvalstis nodrošina to, ka šādi tehniskie pasākumi:
a) ir saderīgi ar 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem;	a) ir saderīgi ar 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem;
b) ir saderīgi ar to pasākumu mērķiem, kuri pieņemti saskaņā ar 14. pantu;	b) ir saderīgi ar to pasākumu mērķiem, kuri pieņemti saskaņā ar 14. pantu;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
c) ļauj efektīvi sasniegt saskaņā ar 14. pantu pieņemto pasākumu mērķus un d) nav mazāk stingri kā Savienības tiesību aktos noteiktie pasākumi.	c) ļauj efektīvi sasniegt saskaņā ar 14. pantu pieņemto pasākumu mērķus un d) nav mazāk stingri kā Savienības tiesību aktos noteiktie pasākumi.

Pamatojums

Eiropas Savienība 2004. gadā izveidoja reģionālās konsultatīvās padomes, un to uzdevums ir informēt par reģionu pieeju kopējās zivsaimniecības politikas jomā. Tās būtu vairāk jāiesaista lēmumu pieņemšanā, prasot tām izstrādāt atzinumu par tehniskajiem pasākumiem. Tad pret šiem pasākumiem pozitīvāk attieksies arī nozares pārstāvji, un tādējādi tos būs vieglāk piemērot.

21. grozījums

27. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2013. gada 31. decembrī izveido nododamu zvejas koncesiju sistēmu, kas attiecas uz: (a) visiem zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir 12 metri vai vairāk, un (b) visiem zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri zvejo ar velkamiem zvejas rīkiem.	1. Katra dalībvalsts ne vēlāk kā 2013. gada 31. decembrī <u>var izveidot brīvprātīgu</u> nododamu zvejas koncesiju sistēmu, kas attiecas uz: (a) visiem zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir 12 metri vai vairāk, un (b) visiem zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri zvejo <u>pārvaldītus krājumus</u> ar velkamiem zvejas rīkiem .

Pamatojums

Nododamu zvejas koncesiju ieviešana ir jāatbalsta, bet šim jautājumam jābūt dalībvalstu kompetencē un bez laika ierobežojuma. Šādas nododamas zvejas koncesijas ietvertu pārvaldītus krājumus; un citviet ir atzīts, ka kuģa lielums nav saistīts ar šādu krājumu izmantošanas līmeni.

22. grozījums

27. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Dalībvalstis var paplašināt nododamu zvejas koncesiju sistēmu, attiecinot to uz zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri izmanto cita veida, nevis velkamus zvejas rīkus, un par to tās informē Komisiju.	Dalībvalstis var paplašināt nododamu zvejas koncesiju sistēmu, attiecinot to uz zvejas kuģiem, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri izmanto cita veida, nevis velkamus zvejas rīkus, un par to tās informē Komisiju.

Pamatojums

[Tulkotāja piezīme: lingvistisks grozījums, kas neattiecas uz latviešu valodas versiju.]

23. grozījums

28. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Nododamu zvejas koncesiju iedalīšana 1. Nododama zvejas koncesija dod tiesības izmantot individuālas zvejas iespējas, kas iedalītas saskaņā ar 29. panta 1. punktu.	Nododamu zvejas koncesiju iedalīšana 1. <u>Ja dalībvalsts nolemj izmantot nododamu zvejas koncesiju sistēmu saskaņā ar 27. pantu, n</u> Nododama zvejas koncesija dod tiesības izmantot individuālas zvejas iespējas, kas iedalītas saskaņā ar 29. panta 1. punktu.

Pamatojums

Nododamu zvejas koncesiju sistēmas pieņemšanai dalībvalstīs jābūt brīvprātīgai. Ja par to vienojas, turpmākie panti būtu jāgroza, lai ņemtu vērā, ka nododamu zvejas koncesiju pārvaldības sistēma piemērojama tikai tad, ja ir izvēlēta minētā iespēja.

24. grozījums

28. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Katra dalībvalsts, pamatojoties uz pārredzamiem kritērijiem, iedala nododamas zvejas koncesijas attiecībā uz katru krājumu vai krājumu grupu, kuru zvejas iespējas ir iedalītas saskaņā ar 16. pantu, izņemot zvejas iespējas, kas iegūtas saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumiem.	Katra <u>Gadījumos, kad dalībvalsts nolemj izmantot nododamu zvejas koncesiju sistēmu atbilstīgi 27. panta 1. punktā paredzētajiem noteikumiem, tā,</u> pamatojoties uz pārredzamiem kritērijiem, iedala nododamas zvejas koncesijas attiecībā uz katru krājumu vai krājumu grupu, kuru zvejas iespējas ir iedalītas saskaņā ar 16. pantu, izņemot zvejas iespējas, kas iegūtas saskaņā ar ilgtspējīgas zivsaimniecības nolīgumiem.

25. grozījums

28. panta 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Nododamu zvejas koncesiju iedalīšana	Nododamu zvejas koncesiju iedalīšana
5. Dalībvalstis var ierobežot nododamu zvejas koncesiju derīguma termiņu uz laiku, kas nav mazāks par 15 gadiem, šādu koncesiju pārdalīšanas nolūkā. Ja dalībvalstis nav ierobežojušas nododamu zvejas koncesiju derīguma termiņu, tās var atsaukt šādas koncesijas, par to paziņojot vismaz 15 gadus iepriekš.	5. Dalībvalstis var ierobežot nododamu zvejas koncesiju derīguma termiņu uz laiku, kas nav mazāks par 15 gadiem, <u>šādu koncesiju pārdalīšanas nolūkā.</u> Ja dalībvalstis nav ierobežojušas nododamu zvejas koncesiju derīguma termiņu, <u>tās var atsaukt šādas koncesijas, par to paziņojot vismaz 15 gadus iepriekš.</u>

Pamatojums

Kārtības noteikšana, kādā notiek zvejas koncesiju nodošana, būtu jāatstāj katras dalībvalsts kompetencē. Latvijā un vairākās citās Eiropas Savienības dalībvalstīs likumdošana zvejas koncesijas jau regulē, un šāda sistēma darbojas efektīvi. Jaunas sistēmas izveide radītu lielāku birokrātisko slogu, prasītu papildu finanšu līdzekļus, kā arī negarantētu lielāku darbības efektivitāti, salīdzinot ar jau spēkā esošo kārtību.

26. grozījums

28. panta 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
6. Ja ir konstatēts smags pārkāpums, ko izdarījis koncesiju turētājs, dalībvalstis nododamas zvejas koncesijas var atsaukt īsākā termiņā. Šādus atsaukumus veic tā, lai tiktu pilnībā ievērota kopējā zivsaimniecības politika, proporcionalitātes princips un lai tie vajadzības gadījumā stātos spēkā nekavējoties.	6. Ja ir konstatēts smags <u>koncesiju noteikumu</u> pārkāpums, ko izdarījis koncesiju turētājs, dalībvalstis nododamas zvejas koncesijas var atsaukt īsākā termiņā. Šādus atsaukumus veic tā, lai tiktu pilnībā ievērota kopējā zivsaimniecības politika, proporcionalitātes princips un lai tie vajadzības gadījumā stātos spēkā nekavējoties.

27. grozījums

28. panta 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
7. Neskarot 5. un 6. punktu, dalībvalstis var atsaukt nododamas zvejas koncesijas, kuras zvejas kuģis nav izmantojis trīs gadus pēc kārtas.	7. Neskarot 5. un 6. punktu, dalībvalstis var atsaukt nododamas zvejas koncesijas, kuras zvejas kuģis nav izmantojis trīs <u>divus</u> gadus pēc kārtas, <u>izņemot dalībvalsts piešķirtos izņēmumus (darbu ilguma, neparedzētu gadījumu, piemēram, piesārņojuma, vai citu apstākļu dēļ).</u>

Pamatojums

Ierosinātais periods (trīs gadi) ir par ilgu un jau tagad ir kļuvis par spekulāciju elementu, bet ilguma ziņā jābūt zināmai elastībai, lai neapdraudētu tādu uzņēmumu darbības turpināšanu, kas nonākuši īpašā situācijā.

28. grozījums

28. panta 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	Pievienot jaunu punktu 8. <u>Dalībvalstīm pirms nododamu zvejas koncesiju sistēmas ieviešanas savi tiesību akti jāpielāgo tā, lai aizsargātu piekrastes zvejas intereses un vienlaikus tiktu nodrošināta aizsardzība pret negatīvām sistēmas ieviešanas sekām, lai paredzētu atbilstošus drošības pasākumus ar mērķi nodrošināt saikni starp īpašumā esošām tiesībām un zvejas jaudu, nodrošinātu tiesību saglabāšanu zvejnieku īpašumā un ierobežotu iespējas uzkrāt šīs zvejas tiesības.</u>

29. grozījums

29. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Individuālu zvejas iespēju iedalīšana 1. Pamatojoties uz zvejas iespējām, kas iedalītas dalībvalstīm vai noteiktas pārvaldības plānos, kurus dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 19. pantu, dalībvalstis iedala individuālas zvejas iespējas nododamu zvejas koncesiju turētājiem, kā minēts 28. pantā. 2. Dalībvalstis nosaka zvejas iespējas, kuras uz labākā pieejamā zinātniskā ieteikuma pamata var tikt iedalītas zvejas kuģiem, kas peld ar to karogu, attiecībā uz sugām, kuru zvejas iespējas nav noteikusi Padome. 3. Zvejas kuģi veic zvejas darbības tikai tad, ja tiem ir pietiekamas individuālās zvejas iespējas, lai aptvertu visu potenciālo nozveju.	Individuālu zvejas iespēju iedalīšana 1. Pamatojoties uz zvejas iespējām, kas iedalītas dalībvalstīm vai noteiktas pārvaldības plānos, kurus dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1967/2006 19. pantu, dalībvalstis iedala individuālas zvejas iespējas nododamu zvejas koncesiju turētājiem, kā minēts 28. pantā. 2. Dalībvalstis nosaka zvejas iespējas, kuras uz labākā pieejamā zinātniskā ieteikuma pamata var tikt iedalītas zvejas kuģiem, kas peld ar to karogu, attiecībā uz sugām, kuru zvejas iespējas nav noteikusi Padome. 3. Zvejas kuģi veic zvejas darbības tikai tad, ja tiem ir pietiekamas individuālās zvejas iespējas, lai aptvertu visu potenciālo nozveju.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Dalībvalstis var rezervēt līdz 5 % zvejas iespēju. Tās nosaka mērķus un pārredzamus kritērijus šādu rezervētu zvejas iespēju iedalīšanai. Šīs zvejas iespējas drīkst iedalīt tikai saņemtiesīgiem nododamu zvejas koncesiju turētājiem, kā noteikts 28. panta 4. punktā.	4. Dalībvalstis var rezervēt līdz 5 % zvejas iespēju. Tās nosaka mērķus un pārredzamus kritērijus šādu rezervētu zvejas iespēju iedalīšanai. Šīs zvejas iespējas drīkst iedalīt tikai saņemtiesīgiem nododamu zvejas koncesiju turētājiem, kā noteikts 28. panta 4. punktā.
5. Iedalot nododamas zvejas koncesijas saskaņā ar 28. pantu un iedalot zvejas iespējas saskaņā ar šā panta 1. punktu, dalībvalsts tai iedalīto zvejas iespēju robežās var paredzēt stimulus zvejas kuģiem, kuri izmanto selektīvus zvejas rīkus, ar kuriem tiek izskausta nevēlama piezveja.	1. 5. Iedalot nododamas zvejas koncesijas saskaņā ar 28. pantu un iedalot zvejas iespējas saskaņā ar šā panta 1. punktu, dalībvalsts tai iedalīto zvejas iespēju robežās var paredzēt stimulus zvejas kuģiem, kuri izmanto selektīvus zvejas rīkus, ar kuriem tiek izskausta nevēlama piezveja.
6. Dalībvalstis var noteikt maksu par individuālu zvejas iespēju izmantošanu, lai tā palīdzētu segt ar zvejniecības pārvaldību saistītas izmaksas.	2. 6. Dalībvalstis var noteikt maksu par individuālu zvejas iespēju izmantošanu, lai tā palīdzētu segt ar zvejniecības pārvaldību saistītas izmaksas.

Pamatojums

Individuālu zvejas iespēju iedalīšanai arī turpmāk jābūt dalībvalstu kompetencē.

30. grozījums

31. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Nododamu zvejas koncesiju nodošana	Nododamu zvejas koncesiju nodošana
1. Visas nododamās zvejas koncesijas vai to daļu dalībvalstī var nodot šādu koncesiju saņemtiesīgu turētāju starpā.	1. Gadījumos, kad dalībvalsts ir ieviesusi nododamu zvejas koncesiju sistēmu atbilstīgi 27. panta noteikumiem, šīs visas nododamās zvejas koncesijas vai to daļu dalībvalstī var nodot šādu koncesiju saņemtiesīgu turētāju starpā.
2. Dalībvalsts var atļaut nododamu zvejas koncesiju nodošanu uz citām dalībvalstīm un no citām dalībvalstīm.	2. Dalībvalsts var atļaut nododamu zvejas koncesiju nodošanu uz citām dalībvalstīm un no citām dalībvalstīm.
3. Dalībvalstis var reglamentēt nododamu zvejas koncesiju nodošanu, paredzot nosacījumus, lai šāda nodošana notiktu, pamatojoties uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem.	3. Dalībvalstis var reglamentēt nododamu zvejas koncesiju nodošanu, paredzot nosacījumus, lai šāda nodošana notiktu, pamatojoties uz pārredzamiem un objektīviem kritērijiem.

Pamatojums

Dalībvalstīm jābūt tiesīgām brīvi izvēlēties, vai ieviest nododamu zvejas koncesiju sistēmu. Nododamu zvejas koncesiju pārvaldības sistēma piemērojama tikai tad, ja ir izvēlēta minētā iespēja.

Nododamas zvejas koncesijas drīkst nodot dalībvalsts ietvaros nolūkā saglabāt 16. panta 1. punktā minēto relatīvo stabilitāti. Nešķiet pareizi atļaut tādu koncesiju nodošanu, kas varētu negatīvi ietekmēt neapstrīdamo pamatprincipu par relatīvo stabilitāti.

31. grozījums

32. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Individuālu zvejas iespēju noma	Individuālu zvejas iespēju noma
1. Visas individuālās zvejas iespējas vai to daļu dalībvalstī var nomāt.	1. Visas individuālās zvejas iespējas vai to daļu dalībvalstī var nomāt.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Dalībvalsts var atļaut individuālo zvejas iespēju nomu uz citām dalībvalstīm un no citām dalībvalstīm.	2. Dalībvalsts var atļaut individuālo zvejas iespēju nomu uz citām dalībvalstīm un no citām dalībvalstīm.

Pamatojums

Nododamas zvejas koncesijas drīkst nodot dalībvalsts ietvaros nolūkā saglabāt 16. panta 1. punktā minēto relatīvo stabilitāti. Nešķiet pareizi atļaut tādu koncesiju nodošanu, kas varētu negatīvi ietekmēt neapstrīdamo pamatprincipu par relatīvo stabilitāti.

32. grozījums

35. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Katras dalībvalsts flotes maksimāli pieļaujamā zvejas kapacitāte ir noteikta II pielikumā.	1. Katras dalībvalsts flotes maksimāli pieļaujamā zvejas kapacitāte ir noteikta II pielikumā. <u>Tomēr, nosakot attālāko reģionu flotēm pieļauto maksimālo zvejas kapacitāti, jāsaplabā pašreizējās robežvērtības, lai ņemtu vērā šo reģionu zvejas flotes īpašo situāciju.</u>
2. Dalībvalstis var lūgt Komisiju izslēgt zvejas kuģus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 27. pantam izveidotā nododamu zvejas koncesiju sistēma, no maksimāli pieļaujamās zvejas kapacitātes, kas noteikta saskaņā ar 1. punktu. Šādā gadījumā maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti pārrēķina, lai ņemtu vērā zvejas kuģus, uz kuriem neattiecas nododamu zvejas koncesiju sistēma.	2. Dalībvalstis var lūgt Komisiju izslēgt zvejas kuģus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 27. pantam izveidotā nododamu zvejas koncesiju sistēma, no maksimāli pieļaujamās zvejas kapacitātes, kas noteikta saskaņā ar 1. punktu. Šādā gadījumā maksimāli pieļaujamo zvejas kapacitāti pārrēķina, lai ņemtu vērā zvejas kuģus, uz kuriem neattiecas nododamu zvejas koncesiju sistēma.
3. Saskaņā ar 55. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz 1. un 2. punktā minētās maksimāli pieļaujamās zvejas kapacitātes pārrēķināšanu.	3. Saskaņā ar 55. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz 1. un 2. punktā minētās maksimāli pieļaujamās zvejas kapacitātes pārrēķināšanu.

Pamatojums

Attālāko reģionu flotēm galvenokārt ir raksturīgi mazi kuģi, ko izmanto piekrastes zvejai; šādi uzņēmējdarbībai nav rūpnieciska rakstura un stabili ienākumu. Jaunās robežvērtības, kas noteiktas, pamatojoties uz flotes situāciju 2010. gada 31. decembrī, katastrofāli ietekmēs šo reģionu zvejas flotes dzīvotspēju.

33. grozījums

53. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Konsultatīvo padomju uzdevumi	Konsultatīvo padomju uzdevumi
1. Konsultatīvās padomes var:	1. Konsultatīvās padomes var : a) <u>attiecībā uz savu kompetences jomu iesniedz atzinumu par daudzgadu plāniem, tehniskajiem pasākumiem, kas izstrādāti saskaņā ar 9. un 14. pantu, un regulatīvo pasākumu priekšlikumiem;</u> b) <u>attiecībā uz savu kompetences jomu ierosina pārvaldības instrumentus, kas ļautu optimāli pārvaldīt jūras bioloģiskos resursus ar mērķi tos saglabāt;</u>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) iesniegt Komisijai vai attiecīgajai dalībvalstij ieteikumus un ierosinājumus par jautājumiem, kas saistīti ar zvejniecības pārvaldību un akvakultūru;	c) iesniedzēt Komisijai vai attiecīgajai dalībvalstij ieteikumus un ierosinājumus par jautājumiem, kas saistīti ar zvejniecības pārvaldību un akvakultūru;
b) informēt Komisiju un dalībvalstis par problēmām, kas saistītas ar zvejniecības pārvaldību un akvakultūru to attiecīgajā kompetences jomā;	d) informēt Komisiju un dalībvalstis par problēmām, kas saistītas ar zvejniecības pārvaldību un akvakultūru to attiecīgajā kompetences jomā;
c) ciešā sadarbībā ar zinātniekiem palīdzēt vākt, piegādāt un analizēt saglabāšanas pasākumu izstrādei vajadzīgos datus.	e) ciešā sadarbībā ar zinātniekiem palīdzēt vākt, piegādāt un analizēt saglabāšanas pasākumu izstrādei vajadzīgos datus.
2. Komisija un vajadzības gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieņemamā termiņā atsaucas uz ikvienu ieteikumu, ierosinājumu vai informāciju, kas saņemta atbilstīgi 1. pantam.	2. Komisija un vajadzības gadījumā attiecīgā dalībvalsts pieņemamā termiņā atsaucas uz ikvienu ieteikumu, ierosinājumu vai informāciju, kas saņemta atbilstīgi 1. pantam.

Pamatojums

Jānodrošina kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu izstrādē ieviest decentralizētu pārvaldību, proti, nostiprināt reģionālā līmeņa lomu gan noteikumu izstrādē, gan, galvenokārt, īstenošanas posmā. Reģionālajām konsultatīvajām padomēm (RKP) būtu jāierāda centrālā vieta tādā decentralizētā pārvaldībā (tām jāpiešķir lielākas pilnvaras izvirzīt priekšlikumus, un to atzinumi vairāk jāņem vērā); tas nozīmē arī to, ka viņu darbā vairāk iesaistītos dalībvalstis un dažādas ieinteresētās puses. Tādējādi nostiprinātās RKP būtu piemērotas iestādes, kurās apspriest katrai zvejas vietai izvēlēto pieeju, un atbilstīgi reģionālajām problēmām tās varētu veikt zinātniskus novērojumus. Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda regulā vajadzētu paredzēt finansiālu atbalstu RKP, un to sastāvā vajadzētu iekļaut dalībvalstis un attiecīgus zinātniskos institūtus. Atbilstīgi šai jaunajai shēmai, paplašinātās RKP, kurās piedalītos arī dalībvalstis un visas ieinteresētās personas, atzinumus pieņemtu pēc konsensa principa. Pēc tam Komisija iesniegtu likumdevējiem jaunu priekšlikumu, kurā būtu ņemti vērā minētie atzinumi. Atbilstīgos gadījumos RKP varētu arī iesniegt Komisijai normatīvus priekšlikumus.

34. grozījums

54. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Konsultatīvo padomju sastāvs, darbība un finansējums	Konsultatīvo padomju sastāvs, darbība un finansējums
1. Konsultatīvo padomju sastāvā ietilpst organizācijas, kas pārstāv zivsaimniecības operatorus un citas interešu grupas, kuras skar kopējā zivsaimniecības politika.	1. Konsultatīvo padomju sastāvā ietilpst <u>attiecīgo dalībvalstu pārstāvji</u> , organizācijas, kas pārstāv zivsaimniecības operatorus, <u>atzītas zinātniskās struktūras</u> un citas interešu grupas, kuras skar kopējā zivsaimniecības politika.
2. Katrai konsultatīvajai padomei ir pilnsapulce un izpilddomiteja, un tā pieņem organizēšanai vajadzīgos pasākumus un pasākumus, lai nodrošinātu pārredzamību un visu izteikto viedokļu ievērošanu.	2. Katrai konsultatīvajai padomei ir pilnsapulce un izpilddomiteja, un tā pieņem organizēšanai vajadzīgos pasākumus un pasākumus, lai nodrošinātu pārredzamību un visu izteikto viedokļu ievērošanu.
3. Konsultatīvās padomes var pieteikties uz Savienības finansiālo palīdzību kā struktūras, kas tiecas sasniegt mērķi vispārējās Eiropas interesēs.	3. Konsultatīvās padomes var pieteikties uz Savienības finansiālo palīdzību kā struktūras, kas tiecas sasniegt mērķi vispārējās Eiropas interesēs.
4. Saskaņā ar 55. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz konsultatīvo padomju sastāvu un darbību.	4. Saskaņā ar 55. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz konsultatīvo padomju sastāvu un darbību.

Pamatojums

Lai RKP darbotos efektīvāk un lai palielinātu to leģitimitāti, tās jāpaplašina, iekļaujot dalībvalstis un attiecīgus zinātniskos institūtus. Tad diskusijas būs auglīgākas un lietderīgākas zivsaimniecību reģionālo problēmu risināšanai.

Dokuments COM(2011) 416 final

35. grozījums

8. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>b) visoptimālākajā veidā izmantot nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — izkrautos produktus, kuri neatbilst minimālajiem tirdzniecības izmēriem, kas minēti 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nododot lietošanai citiem mērķiem, nevis lietošanai pārtikā; — laižot tirgū izkrautos produktus, kuri atbilst minimālajiem tirdzniecības izmēriem, kas minēti 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā; — bez maksas izplatot izkrautos produktus filantropiskiem vai labdarības mērķiem; 	<p>b) visoptimālākajā veidā izmantot nevēlamu nozveju no komerciāliem krājumiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — izkrautos produktus, kuri neatbilst minimālajiem tirdzniecības izmēriem, kas minēti 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nododot lietošanai citiem mērķiem, nevis lietošanai pārtikā; — laižot tirgū izkrautos produktus, kuri atbilst minimālajiem tirdzniecības izmēriem, kas minēti 39. panta 2. punkta a) apakšpunktā; — bez maksas izplatot <u>darot pieejamus</u> izkrautos produktus filantropiskiem vai labdarības mērķiem;

Pamatojums

Ir būtiska atšķirība starp izplatīt bez maksas (izmaksas sedz produkcijas izplatītājs) un darīt pieejamu bez maksas (izmaksas sedz vai nu produkcijas izplatītājs, vai arī saņēmējs).

Briselē, 2012. gada 4. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Aktīvas vecumdienas: inovācija – progresīva veselības aprūpe – labāka dzīves kvalitāte”

(2012/C 225/05)

REĢIONU KOMITEJA

- aicina Eiropas Komisiju izveidot Eiropas Pilsētas mēru pakta iniciatīvu demogrāfiskām pārmaiņām kā Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gada turpinājumu, lai apvienotu tās vietējās un reģionālās pašvaldības, kuras ir ieinteresētas veicināt inovācijas un progresīvus risinājumus veselības aprūpes un labākas dzīves kvalitātes jomā ar mērķi atbalstīt aktīvas un veselīgas vecumdienas, un sniegt administratīvu un finansiālu atbalstu šādam paktam;
- atbalsta 2012. Eiropas gada ieinteresēto personu koalīcijas redzējumu par visu vecuma grupu sabiedrību, kurā ikviens var aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē un izmantot vienlīdzīgas tiesības un iespējas visos dzīves posmos neatkarīgi no vecuma, dzimuma, rases vai etniskās piederības, reliģiskās pārliecības, sociālā vai ekonomiskā statusa, seksuālās orientācijas, fiziskā vai garīgā stāvokļa vai aprūpes nepieciešamības;
- uzsver, cik svarīgi ir apspriesties ar gados vecākiem cilvēkiem un viņu aprūpētājiem un aktīvi iesaistīt viņus savu vajadzību plānošanā, risinājumu izstrādē un savas darbības rezultātu novērtēšanā. Šāda līdzdalības pieeja atbalsta sociālo iekļaušanu un nodrošina, ka sniegtie pakalpojumi iespējami precīzi atbilst saņēmēju faktiskajām vajadzībām;
- iesaka Eiropas Komisijai vietējās un reģionālās pašvaldības aktīvāk iesaistīt ES sociālās ietekmes novērtēšanā, kas tiek veikta par dažādajām iniciatīvām, kuras īstenotas aktīvu un veselīgu vecumdienu atbalstam, lai nodrošinātu, ka vietējā līmenī pienācīgi tiek novērtēta ietekme uz vecāka gadagājuma sievietēm un vīriešiem.

Galvenais ziņotājs *Arnoldas ABRAMAVICIUS* kgs (LT/PPE), Zarasu rajona vietējās pašvaldības mērs un pašvaldības padomes loceklis

Atsauces dokuments /

I. IEVADS

REĢIONU KOMITEJA,

1. atzinīgi vērtē prezidentvalsts Dānijas iniciatīvu integrēt vietējā un reģionālā līmeņa iestādes ES līmeņa dialogā par to, kā risināt demogrāfisko problēmu un maksimāli paplašināt novecojošās sabiedrības iespējas. Kā norādīts RK atzinumā “Kā risināt ES iedzīvotāju novecošanas ietekmi”⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta ziņojumā par Eiropas gadu 2012⁽²⁾, vietējām un reģionālajām pašvaldībām daudzās dalībvalstīs ir izšķirošā kompetence visās trijās jomās, uz ko balstās Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gads, proti, nodarbinātība, līdzdalība sabiedriskajās norisēs un neatkarīga dzīve;

2. uzsver, ka sabiedrības novecošanas problēmu risināšana ir viens no stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem. Tā kā vietējās un reģionālās pašvaldības ir pirmās, kas saskaras ar iedzīvotāju vajadzībām, un atbild par lielākās daļas to pakalpojumu sniegšanu, kuri gados vecākiem cilvēkiem ir vajadzīgi, lai viņiem būtu cilvēka cienīgas vecumdienas, minēto pašvaldību tieša iesaistīšanās visās ES līmeņa debatēs ir izšķiroša, lai sasniegtu stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzītos mērķus un palīdzētu stiprināt sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju;

3. atzinīgi vērtē Eiropas Inovācijas partnerību aktīvām un veselīgām vecumdienām (*EIP-AHA*), kuras mērķis ir mobilizēt plašu ieinteresēto personu loku visos līmeņos, lai divkārt palielinātu to gadu skaitu, ko cilvēks var nodzīvot, būdams pie labas veselības (tā sauktais veselīgas dzīves gadu rādītājs), un atgādina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir izšķirošā kompetence *EIP-AHA* trijos pilāros, pirmkārt, profilaksē, medicīniskajās pārbaudēs un agrīnā diagnostikā, otrkārt, aprūpē un ārstēšanā, treškārt, aktīvu vecumdienu un neatkarīgas dzīves nodrošināšanā;

4. atbalsta 2012. Eiropas gada ieinteresēto personu koalīcijas redzējumu par visu vecuma grupu sabiedrību, kurā ikviens var aktīvi piedalīties sabiedriskajā dzīvē un izmantot vienlīdzīgas tiesības un iespējas visos dzīves posmos neatkarīgi no vecuma, dzimuma, rases vai etniskās piederības, reliģiskās pārliecības, sociālā vai ekonomiskā statusa, seksuālās orientācijas, fiziskā vai garīgā stāvokļa vai aprūpes nepieciešamības;

5. iesaka konstruktīvu pieeju novecošanai un piekrt viedoklim, ka inovācija var palīdzēt sniegt labākus pakalpojumus mūsu novecojošajai sabiedrībai. Tomēr jāuzsver, ka uz inovāciju nebūtu jātiecas vienīgi pārmaiņu dēļ, bet ka tā būtu uzskatāma

par vērtīgu virzītājspēku, lai paaugstinātu kvalitāti un rentabilitāti, reaģējot uz pieaugošajām un jaunajām vajadzībām finanšu krīzes laikā;

6. atzīst, ka ekonomikas un finanšu krīzes dēļ steidzamāk nekā jebkad agrāk pamatos jāpārskata veids, kādā funkcionē mūsu sabiedrība, un jādara viss iespējamais, lai ikviens iedzīvotājs — gan gados jauns, gan vecs — varētu aktīvi piedalīties darba tirgū un savas kopienas dzīvē un pēc iespējas ilgāk turpināt neatkarīgu dzīvi. Vislabākā pieeja demogrāfiskajai novecošanai ir tādu kopienu veicināšana, kurās ir labvēlīga vide visām vecuma grupām un kurās publiskā telpa, transports, mājokļi un vietēja mēroga pakalpojumi tiek plānoti, ņemot vērā visu paaudžu vajadzības, kā arī tiek sekmēta paaudžu solidaritāte un sadarbība. Šādas kopienas rada arī mazāku kaitējumu videi un veicina citu mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupu sociālo kohēziju un iesaistīšanos sabiedrības dzīvē;

7. uzsver, cik svarīgi ir apspriesties ar gados vecākiem cilvēkiem un viņu aprūpētājiem un aktīvi iesaistīt viņus savu vajadzību plānošanā, risinājumu izstrādē un savas darbības rezultātu novērtēšanā. Šāda līdzdalības pieeja atbalsta sociālo iekļaušanu un nodrošina, ka sniegtie pakalpojumi iespējami precīzi atbilst saņēmēju faktiskajām vajadzībām;

8. norāda, ka pēdējos desmit gados daudzās Eiropas valstīs ir radusies “senioru ekonomikas” koncepcija, kuras nolūks ir izstrādāt plašu produktu un pakalpojumu klāstu aizvien pieaugošajam skaitam gados vecāku cilvēku, kam ir veselības aizsardzības un aprūpes vajadzības, ierobežotas pārvietošanās spējas un ierobežojumi ikdienas dzīvē. Senioru ekonomika ir attiecināma arī uz citiem tirgus segmentiem, piemēram, fiziskās labsajūtas uzlabošanu, fizisko sagatavotību (fitnesu), ceļojumiem, kultūru, saziņu, izklaidi, piekļuvi jaunām tehnoloģijām. Daudzi MVU un uzņēmējdarbības klasteri vairākās dalībvalstīs arī specializējas gados vecākiem cilvēkiem paredzētās tehnoloģijās, piemēram, mājas un sadzīves automatizācijas jomā, kas sniedz brīnišķīgas iespējas izaugsmei. Tomēr jāatzīmē arī tas, ka, atzīstot vajadzību pēc specializētiem produktiem un pakalpojumiem personām ar īpašām vajadzībām, lielākā daļa gados vecāku cilvēku dod priekšroku iespējai izmantot parastās preces un pakalpojumus. Tādēļ līdz ar specializētu, ļoti specifiskām vajadzībām paredzētu nišas produktu izstrādi būtu jāveicina uz koncepciju “paredzēts visiem” balstīta plašāka pieeja, kurā būtu integrētas gados vecāku cilvēku un personu ar invaliditāti vajadzības un vēlmes;

9. norāda uz tendenci, ka aizvien lielāks skaits vietējo un reģionālo pašvaldību apsver sociālās inovācijas un uz IKT balstītus risinājumus, lai paaugstinātu veselības aizsardzības un ilgtermiņa aprūpes pakalpojumu kvalitāti un rentabilitāti gan

⁽¹⁾ CdR 212/2009.

⁽²⁾ Kastler, P7_TA(2011) 0332.

pilsētās, gan lauku apgabalos, kur šādi risinājumi var palīdzēt nodrošināt izšķiroši svarīgus pakalpojumus gados vecākiem cilvēkiem par publiskajiem un privātajiem investoriem pieņemamāku cenu. Šādām iniciatīvām tomēr ir vajadzīga noteikta apjoma investīcijas un pasākumi, kas īstenojami citos pārvaldības līmeņos, lai no eksperimentāliem projektiem virzītos uz liela mēroga modeļiem, ko var izvērst attiecīgās valsts līmenī vai citās dalībvalstīs. Tieši šajā jomā vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir vajadzīgs viss iespējams atbalsts, ko tās var saņemt no attiecīgās valsts valdības un ES līmenī;

10. uzsver: lai gan vietējā līmenī iespējams atrast daudz piemēru inovatīviem pasākumiem, kas atbalsta aktīvas un veselīgas vecumdienas, un sociālie inkubatori bieži ir vietēja mēroga iniciatīvas, kuras ir tuvu vajadzībām, kam tās cenšas pievērsties, tomēr uz projektiem balstīta pieeja ne vienmēr ir pietiekami efektīva, lai sasniegtu kritisko masu un ilgtermiņa ilgtspēju. Lai izveidotu iekļaujošu un atbalstošu vidi, ir vajadzīgs globāls stratēģisks redzējums, kas aptvertu problēmas visās jomās. Labs piemērs ir Fredericijas komūnas (Dānija) uzsāktā sociālā inovācija, ar ko, izmantojot profilaksi, rehabilitāciju, tehnoloģijas un sociālos tīklus, cenšas uzturēt vai atjaunot gados vecāku cilvēku, kam vajadzīga palīdzība ikdienas dzīvē, savstarpēju pašpalīdzību. Šāda pieeja balstās uz uztveres paradigmas maiņu, proti, gados vecākus cilvēkus uzskata nevis par bezpalīdzīgiem pacientiem, bet gan par iedzīvotājiem, kam ir resursi. Minēto iniciatīvu kā eksperimentālu projektu ir atbalstījusi Dānijas Finanšu ministrija, un tā tagad kļūst par modeli pārējām Dānijas komūnām;

11. uzsver, ka iedzīvotāju novecošanas problēmām ir spēcīga dzimumu dimensija, tāpēc īpaša uzmanība jāpievērš tam, kā pašreizējās sociālās aizsardzības reformas un sociālo pakalpojumu (īpaši bērnu un vecu cilvēku aprūpes) samazināšana ietekmēs sievietes nodarbinātības iespējas, sievietes un vīriešu darba samaksas atšķirības un sievietes un vīriešu pensiju apmēra atšķirības, jo pieaug apgādājamo radnieku aprūpes slogs neoficiālajiem aprūpētājiem, kuru lielākā daļa ir sievietes; ja nekas netiks darīts minēto nevienlīdzību novēršanai, šīs personas nākotnē saskarsies ar lielāku nabadzības un sociālās atstumtības risku. Arī ar stresu un pārslodzi saistītās problēmas veselības aprūpes nozarē, kurā dominē sievietes, nākotnē varētu radīt jaunas problēmas vecāka gadagājuma sievietēm;

II. RK IETEIKUMI PADOMEI UN EIROPAS KOMISIJAI

12. uzskata, ka ir vajadzīga labāka koordinācija starp dažādajiem līmeņiem, kas izstrādā risinājumus aktīvām un veselīgām vecumdienām, un norāda, ka šajā jomā vairāk jāpiemēro daudzlīmeņu pārvaldība. Vietējās un reģionālās pašvaldības nevajadzētu uzskatīt tikai par izpildošām struktūrām, bet tās jāiesaista visā lēmumu pieņemšanas un novērtēšanas procesā;

13. atbalsta viedokli, ka tiktu radīta reāla pievienotā vērtība, ja ES izveidotu sistēmu, kas valsts iestādēm un dalībniekiem

visos līmeņos dotu iespēju izmantot vienu otra pieredzi, balstīties uz sekmīgām iniciatīvām un mācīties no neveiksmēm, jo tas ļautu viņiem izvairīties no kļūdu atkārtošanas un palīdzētu ieguldīt savus ierobežotos līdzekļus inovatīvos risinājumos, kas ir pierādījuši savu efektivitāti;

14. iesaka uzaicināt Reģionu komiteju pievienoties EIP-AHA koordinācijas grupai, lai EIP-AHA lēmumu pieņemšanas procesā nodrošinātu vietējo un reģionālo pašvaldību adekvātu pārstāvību un dotu RK iespēju darboties kā viedokļu izplatītājai nolūkā mobilizēt vietējās un reģionālās pašvaldības, lai tās iesaistītos EIP-AHA īstenošanā, jo minētajām pašvaldībām ir pieredze visās sešās galvenajās darbības jomās;

15. atbalsta Eiropas Inovācijas partnerības aktīvām un veselīgām vecumdienām izteikto priekšlikumu izveidot "Eiropas tīklu vecumdienām labvēlīgai videi" un atzinīgi vērtē AGE Eiropas platformas un Pasaules Veselības organizācijas centienus šāda tīkla dibināšanā. RK iesaka piešķirt Eiropas Savienības finansējumu, lai ciešā sadarbībā ar PVO atbilstoši attīstītu šādu ES tīklu;

16. iesaka Komisijai par prioritāti noteikt pētniecību saistībā ar visvecāko cilvēku grupu; tā daļēji vēl ir jauna, un dažādām ieinteresētajām personām par to ir nepieciešama plašāka informācija. Izpētes darbs vajadzīgs, lai varētu novērtēt to veselību veicinošo un profilaktisko pasākumu efektivitāti un rentabilitāti, kuri tiek īstenoti visa dzīves cikla laikā un it sevišķi vēlākajā dzīves posmā. Intensīvāki pētījumi nepieciešami arī, lai noskaidrotu, kā iespējams motivēt vecāka gadagājuma cilvēkus, kuri ir grūtāk sasniedzami, mainīt savus ieradumus un dzīvesveidu. Informācija par gados ļoti veciem cilvēkiem jāiekļauj statistikas un pētniecības datos. Pētījumu rezultāti jā dara pieejami tām personām, kuras praktiski strādā ar gados vecajiem cilvēkiem;

17. aicina Eiropas Komisiju izveidot Eiropas Pilsētas mēru pakta iniciatīvu demogrāfiskām pārmaiņām kā Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gada turpinājumu, lai apvienotu tās vietējās un reģionālās pašvaldības, kuras ir ieinteresētas veicināt inovācijas un progresīvus risinājumus veselības aprūpes un labākas dzīves kvalitātes jomā ar mērķi atbalstīt aktīvas un veselīgas vecumdienas, un sniegt administratīvu un finansiālu atbalstu šādam paktam;

18. norāda: lai gan aktīvu vecumdienu jomā galvenā kompetence piekrīt dalībvalstīm un to vietējām un reģionālajām pašvaldībām, ES ir tiesīga pieņemt tiesību aktus jautājumos, kas skar iekšējā tirgus darbību, lai likvidētu šķēršļus, kas kavē personu brīvu pārvietošanos, sekmētu pakalpojumu sniegšanas brīvību un nodrošinātu atbilstošu patērētāju aizsardzību. Līdz ar ANO Konvencijas par invalīdu tiesībām ratificēšanu Eiropas Savienība ir uzņēmusies jaunus juridiskos pienākumus, proti, nodrošināt, ka personas ar invaliditāti un vecāka gadagājuma cilvēki ar veselības traucējumiem var īstenot savu pārvietošanās

brīvību un pilnībā piedalīties savas kopienas ekonomiskajā un sociālajā dzīvē, tāpat kā visi citi iedzīvotāji. Lai nodrošinātu saskaņotu atbildes reakciju ES, valstu un vietējā/reģionālajā līmenī, nepieciešama ES rīcība. Turklāt ES var īstenot starptautisku pieredzes apmaiņu un veicināt tādus elastīgus pasākumus kā labas prakses kodeksi, lai atbalstītu ES līgumos noteikto pamatbrīvību optimālu īstenošanu;

19. ņem vērā to, ka Eiropas Komisija plāno iesniegt priekšlikumu tiesību aktam par pieejamību, un uzsver, ka ir nepieciešams ES līmeņa tiesisks regulējums, lai visā ES teritorijā nodrošinātu piekļuvi visām galvenajām precēm un pakalpojumiem un radītu vienlīdzīgas iespējas visiem ražotājiem, tostarp MVU. Minētajam priekšlikumam jābūt samērīgam, un tas nedrīkst radīt papildu administratīvo slogu MVU. ES mēroga standartu pieņemšana atbalstītu rūpniecības nozari un radītu efektīvu vienoto tirgu precēm un pakalpojumiem, kas paredzēti plašam lietotāju lokam. Būtu jāizveido uzraudzības sistēma, lai nodrošinātu tiesību aktu īstenošanu, un papildus tai būtu jāizstrādā rīcības plāni valsts, reģionālā un vietējā līmeņa pārvaldes iestādēm, kā arī jāsniedz atbalsts vietējā līmeņa dalībniekiem un MVU;

20. atgādina, ka atbilstošs tiesiskais regulējums publiskā iepirkuma jomā ES, valstu un vietējā līmenī ir nozīmīgs faktors, kas palīdzētu nodrošināt, ka publiskās investīcijas veicina piekļuves garantēšanu visiem. Pieejamības faktoram būtu jāklūst par vienu no galvenajiem priekšnosacījumiem ES finansējuma saņemšanai (struktūrfondu līdzekļi, finansējums projektiem vai pētniecībai), un ir vajadzīgs atbalsts, lai mazāk attīstītiem reģioniem palīdzētu ievērot ES tiesību aktus un standartus. Būtu jāapsver finanšu stimulu pieejamības veicināšanai, it īpaši, lai valsts pārvaldes iestādes modernizētu esošās ēkas un mājokļus, kā arī atbalstītu ieguldījumus inovatīvos risinājumos;

21. uzsver, ka papildus galvenajiem tiesiskajiem pasākumiem jāuzlabo arī informētība, lai veicinātu izpratni par tiesisko pasākumu nepieciešamību. Informēšanas pasākumi jāorientē uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām, ražotājiem, piegādātājiem un pakalpojumu sniedzējiem, kā arī uz iedzīvotājiem kopumā. Pieejamības stiprināšanā un veicināšanā svarīga nozīme ir izglītības un apmācības politikai, proti, būtisks priekšnosacījums pieejamības nodrošināšanai ir inženieru, arhitektu, tīklu plānotāju, celtniecības speciālistu, pilsētu plānotāju utt. atbilstoša apmācīšana, lai viņi prastu integrēt pieejamības jautājumus un izstrādāt universālu dizainu;

22. atgādina, ka pamata faktori, kas veicina aktīvas un veselīgas vecumdienas, ir arī mūžizglītība un brīvprātīgais darbs. ES, valsts un vietējā līmenī būtu jāatbalsta pieaugušo izglītība un vecāka gadagājuma cilvēku pilsoniskās iesaistīšanās aktivitātes, lai palīdzētu paildzināt darba dzīvi, veicinātu aktīvu pensijas laiku un atbalstītu neatkarīgu dzīvi;

23. tāpēc iesaka turpmāk visos attiecīgajos ES finanšu instrumentos, tostarp struktūrfondos, integrēt Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gada (2012) un EIP-AHA mērķus un vienkāršot vietējā un reģionālā līmeņa dalībniekiem

piemērojamās procedūras; atzinīgi vērtē Eiropas Paaudžu solidaritātes dienu, kas ir īpaši svarīgs notikums Eiropas 2012. tematiskajā gadā un sekmē tādu projektu īstenošanu, kuros iesaistītas dažādas paaudzes — sākot ar skolēniem un beidzot ar vecāka gadagājuma cilvēkiem —, un tādejādi dod būtisku ieguldījumu paaudžu dialoga veidošanā;

24. atzinīgi vērtē to, ka 2014. gadā darbu uzsāks Zināšanu un inovāciju kopiena inovācijām veselīgas dzīves un aktīvu vecumdienu jomā, un iesaka Eiropas Tehnoloģijas institūtam darīt visu iespējamo, lai šīs kopienas īstenošanā iesaistītu vietējās un reģionālās pašvaldības un vietējā/reģionālā līmeņa ieinteresētās personas;

25. iesaka Eiropas Komisijai vietējās un reģionālās pašvaldības aktīvāk iesaistīt ES sociālās ietekmes novērtēšanā, kas tiek veikta par dažādajām iniciatīvām, kuras īstēnotas aktīvu un veselīgu vecumdienu atbalstam, lai nodrošinātu, ka vietējā līmenī pienācīgi tiek izvērtēta ietekme uz vecāka gadagājuma sievietēm un vīriešiem;

26. atgādina, ka aktīvas un veselīgas vecumdienas ir nozīmīgs stratēģijas “Eiropa 2020” mērķis un ka to atbalsta vairākas pamatiniciatīvas (“Jaunas iemaņas jaunām darba vietām”, “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību”, “Digitālā programma Eiropai”), kā arī virkne ES finanšu instrumentu, kas pieejami vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kā tas izklāstīts Reģionu komitejas, Eiropas Komisijas un Eiropas AGE platformas kopīgi izstrādātajā brošūrā “Kā sekmēt aktīvas vecumdienas Eiropā — ES atbalsts vietējā un reģionālā līmeņa dalībniekiem”, ko izdeva 2011. gada septembrī kā ieguldījumu Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadam⁽³⁾;

27. tāpēc secina, ka ierosinātajās iniciatīvās nav novērojami nekādi ES līgumos noteikto subsidiaritātes vai proporcionalitātes principu pārkāpumi;

III. IZAICINĀJUMI

28. atgādina: sagaidāms, ka līdz 2060. gadam jauniešu īpatsvars 27 ES dalībvalstīs būs samazinājies par 9 %⁽⁴⁾ un darbspējīgā vecumā esošo iedzīvotāju skaits — par 15 %. Turklāt paredzams, ka vecāka gadagājuma iedzīvotāju skaits pieaugs ļoti ievērojami, proti, par 79 %. Šīs demogrāfiskās pārmaiņas izraisījuši vairāki fenomeni, piemēram, zemāks dzimstības līmenis, dzīves ilguma palielināšanās, kopējais migrācijas apjoms, kā arī pēc Otrā pasaules kara notikušā “demogrāfiskā sprādziena” paaudžu novecošana. Ir loģiski, ka šīs demogrāfiskās tendences radīs ievērojamas ekonomiskas un sociālas sekas, kā arī ietekmēs budžetu valstu un reģionālajā/vietējā līmenī. RK pētījumā

⁽³⁾ http://bibli.reseauope.net/opac_css/index.php?lvl=author_see&id=264.

⁽⁴⁾ Avots: Eurostat iedzīvotāju struktūras un novecošanas statistika.

“Aktīva novecošana: vietējā un reģionālā līmeņa risinājumi”⁽⁵⁾ diezgan precīzi skaidrota paredzamā ietekme, proti, tajā norādīts, ka “samazināsies darbaspēka pieejamība un nodarbinātības līmenis, apdraudot ekonomikas izaugsmi, un vienlaikus pieaugs novecojošo iedzīvotāju pieprasījums pēc pakalpojumiem”. Turklāt sagaidāms, ka pieaugs valsts izdevumi, lai novecojošajai sabiedrībai nodrošinātu kvalitatīvus pakalpojumus, vienlaikus finansējot arī veselības aprūpi un pensijas arvien lielākam vecāka gadagājuma cilvēku skaitam. Taču lielākā daļa vietējo un reģionālo pašvaldību jau ir piedzīvojušas drastiskus budžeta samazinājumus, tāpēc tām jau šobrīd ir ārkārtīgi grūti sniegt atbilstošas kvalitātes dinamiskus un modernus sociālos pakalpojumus;

29. uzsver, ka pastāv milzīgas atšķirības starp valstīm un reģioniem sieviešu un vīriešu dzīves ilguma, veselīgas dzīves gadu rādītāja, vidējā vecuma un apgādājamo personu īpatsvara ziņā. Gandrīz visos no 281 reģiona ES 27 dalībvalstīs tiek prognozēta sabiedrības novecošana, un tikai septiņos reģionos nav sagaidāma iedzīvotāju vidējā vecuma palielināšanās līdz 2030. gadam, proti, Vīnē (Austrija), Hamburgā un Trīrē (Vācija), *Stereia Ellada* un Peloponesas reģionos (Grieķija) un Vestmidlendsā un Ziemeļaustrumu Skotijā (Apvienotā Karaliste)⁽⁶⁾. Apgādājamo personu īpatsvara atšķirības reģionos 2008. gadā bija gandrīz trīskāršas (no 9,1 % līdz 26,8 %). 2030. gadā pastāvošās atšķirības būs gandrīz četrkāršas (no 10,4 % līdz 37,3 %)⁽⁷⁾. Tas nozīmē, ka demogrāfiskās novecošanas ziņā reģioni neatrodas vienlīdzīgā situācijā, un minētais līdzās pašreizējai ekonomikas krīzei dažas vietējās un reģionālās pašvaldības ietekmē vairāk nekā citas;

30. uzsver arī to, ka starp valstīm un reģioniem ir ļoti ievērojamas atšķirības valsts parāda apjomā, turklāt dažas valstis saskaras ar ļoti lieliem budžeta samazinājumiem, kas var kavēt to spējas izmantot ES struktūrfondu vai ar novecošanu saistīto kopīgo programmu finansējumu;

31. atgādina Komitejas atzinumā “Ceļā uz pienācīgām, noturīgām un drošām Eiropas pensiju sistēmām”⁽⁸⁾ norādīto, proti: vietējās un reģionālās pašvaldības arī turpmāk būs lielākie publiskā sektora darba devēji, tāpēc valsts pensijām arī turpmāk būs izšķiroša nozīme pensiju sistēmas garantēšanā. Taču šīs pensijas arvien lielākā mērā ietekmēs budžeta pasākumi un reformas. Tāpēc, lai visām vecāka gadagājuma sievietēm un vīriešiem varētu nodrošināt pienācīgus ienākumus, tostarp atbalsta un aprūpes pakalpojumus arī materiālā izteiksmē, būtu jāņem vērā vietējo un reģionālo pašvaldību spēja kompensēt minēto budžeta pasākumu sekas. Lai to īstenotu, Reģionu komiteja ir ierosinājusi makroekonomisko uzraudzību papildināt ar sociālo dimensiju;

32. Komiteja atzinumā “Pilnvērtīgas vecumdienas informācijas sabiedrībā”⁽⁹⁾ secināja, ka IKT risinājumi, ja tos atbilstoši piemēro vecāka gadagājuma cilvēku vajadzībām, var uzlabot sociālo un veselības aprūpes pakalpojumu produktivitāti, un atgādina, ka vietējās un reģionālās pašvaldības būtu jāiesaista valsts un ES mēroga zinātniskajā izpētē par IKT risinājumiem saistībā ar novecošanu, jo tieši vietējās un reģionālās pašvaldības bieži ir galvenās šo pētījumu rezultātu izmantotājas;

33. tomēr atgādina, ka vietējās un reģionālās pašvaldības vienas pašas nevar atbalstīt aktīvas un veselīgas vecumdienas. Lai to sekmīgi darītu, tām ir vajadzīga atbalstoša tiesiskā, finanšu un strukturālā vide, kuras nodrošināšanai nepieciešama rīcība valsts un ES līmenī. Piemēram, IKT iniciatīvu īstenošanai visos ES reģionos ar mērķi veicināt inovācijas, progresīvu veselības aprūpi un labāku dzīves kvalitāti ES un valstu līmenī ir nepieciešami strukturāli ieguldījumi, lai izvērstu platjoslas piekļuvi, kā arī ir vajadzīgi ES līmeņa tiesību akti, lai saskaņotu piekļuves kritērijus un savstarpējas savietojamības standartus;

34. uzsver, ka arvien pieaugošais priekšnosacījumu skaits, kā arī grāmatvedības, finanšu un revīzijas procedūras, kas nepieciešamas, lai piekļūtu struktūrfondu atbalstam, ir novedis pie tā, ka arvien vairāk projektos galvenā uzmanība tiek pievērsta izmēriem rezultātiem un ir mazāk inovatīvu un uz risku orientētu projektu, kuriem pēc būtības nepieciešams ilgāks laiks pozitīvu rezultātu sasniegšanai, kas turklāt ir grūtāk izmērāmi. Sociālās inovācijas šobrīd praksē sastopas ar šķēršļiem, kas lielākoties ir saistīti ar nesaskanīgu revīzijas vai reglamentējošo vidi. Faktiski šis jautājums neattiecas tikai uz struktūrfondu izmantošanu, bet ir problemātisks arī attiecībā uz daudzziem citiem ES un valstu līmeņa finansēšanas instrumentiem;

35. tomēr atzīst, ka ir nepieciešamas izmaiņas struktūrfondu izmantošanas veidā, lai iekļautu arī uz pierādījumiem balstītus nosacījumus nolūkā neapdraudēt centienus, kas šajā jomā ir veikti ES finansējuma pievienotās vērtības un efektivitātes palielināšanai. Šādas uz pierādījumiem balstītas procedūras ir ieviestas Dānijā un Zviedrijā, lai izpildi vērtētu, pamatojoties uz iepriekš noteiktu rādītāju kopumu, un šo informāciju iekļautu uzraudzības sistēmā, tādejādi turpinot uzlabot šo sistēmu sniegto un finansēto pakalpojumu kvalitāti un rentabilitāti. Apvienotās Karalistes valdība nesen ieviesusi “sociālās ietekmes obligācijas”, kuru mērķis ir piesaistīt jaunus ieguldījumus šādiem uz rezultātiem balstītiem līgumiem, kuri sniedz labumu gan indivīdiem, gan kopienām. Ar šādu obligāciju starpniecību privātie ieguldījumi tiek izmantoti maksājumiem par

⁽⁵⁾ www.cor.europa.eu/COR_cms/ui/ViewDocument.aspx?siteid=default&contentID=a18962c0-1f8f-44e9-9f3d-bfa7955830db.

⁽⁶⁾ Eurostat, reģionālā EUROPOP dati, 2008. gads.

⁽⁷⁾ Turpat.

⁽⁸⁾ CdR 319/2010.

⁽⁹⁾ CdR 84/2007.

intervenci, ko veic pakalpojuma sniedzēji ar pārbaudītu iepriekšēju pieredzi. Finansiālo peļņu ieguldītājiem izmaksā valsts atkarībā no tā, vai ir uzlabojušies sociālie rādītāji. Ja rezultāti nav uzlabojušies, ieguldītāji peļņu nesaņem⁽¹⁰⁾;

IV. IESPĒJAS

36. norāda, ka valstis ar augstiem piekļuves standartiem apbūvētās vides, transporta un IKT jomās ir tās valstis, kurās ir visaugstākais vecāka gadagājuma sieviešu un vīriešu nodarbinātības līmenis un kurām ir vislabākie veselīgas dzīves gadu rādītāji. Šajās valstīs ir arī visaugstākais sieviešu un personu ar invaliditāti nodarbinātības līmenis un vislabākie rezultāti dzimumu vienlīdzības rādītāju ziņā (dzimumu ienākumu atšķirība, pensiju apmēra atšķirības starp dzimumiem utt.). Tas liecina par to, ka proaktīva tādas vides veicināšana, kas vecāka gadagājuma cilvēkiem ir labvēlīga, netraucē ekonomikai, bet gan tieši pretēji — sniedz labumu sabiedrībai un visai tautsaimniecībai kopumā. Šādi vides apstākļi atvieglo dzīvi visiem iedzīvotājiem un atbalsta sieviešu, vecāka gadagājuma darbinieku un personu ar invaliditāti dalību darba tirgū, kā arī pensionāru aktīvu un ražīgu līdzdalību kopienas dzīvē. Šādā veidā tiek atbalstīti arī neformālie aprūpētāji, ļaujot tiem labāk apvienot savus profesionālos un aprūpes pienākumus;

37. atzinīgi vērtē to, ka Pasaules Veselības organizācijas programmā "Vecāka gadagājuma cilvēkiem labvēlīga pilsēta" jau ir iesaistījušās simtiem vietējo un reģionālo pašvaldību no visas Eiropas Savienības un ka dažas dalībvalstis ir izstrādājušas valstu līmeņa programmas, lai atbalstītu tās vietējās un reģionālās pašvaldības, kuras vēlas pievienoties minētās PVO programmas tīklam;

38. ņemot vērā arvien pieaugošo to vecāka gadagājuma cilvēku skaitu, kuri cieš no Alcheimera slimības un citām demences formām, Komiteja atzinīgi vērtē dažu vietējo un reģionālo pašvaldību iniciatīvu izveidot Alcheimera slimniekiem labvēlīgus vides apstākļus, lai veicinātu ar demenci slimojošu vecāka gadagājuma personu un viņu neformālo aprūpētāju labāku iekļaušanu sabiedrībā;

39. uzsver, ka tādu vides apstākļu radīšana, kas nodrošina piekļuvi visiem iedzīvotājiem un atbalsta neatkarīgu dzīvi vecāka gadagājuma cilvēkiem ar traucējumiem vai kustību ierobežojumiem, ir izrādījusies rentabla. Zviedrijas pieredze liecina, ka pēdējo 15 gadu laikā valstī novēroto samazināto pieprasījumu pēc palīdzības nevar izskaidrot ar veselības uzlabošanu, jo dati par vecāka gadagājuma iedzīvotāju veselību Zviedrijā šajā laika posmā neouzrāda. Visticamākais izskaidrojums samazinātajam pieprasījumam pēc vecāku cilvēku aprūpes ir saistīts ar labākiem

piekļuves standartiem mājokļos un transportā un ar labāku palīgtechnoloģiju pieejamību, kas uzlabo vecāka gadagājuma cilvēku iespējas tikt galā pašiem bez palīdzības no malas. Jāpiemin arī tas, ka Zviedrijā ir no visām ES dalībvalstīm visaugstākais vecāka gadagājuma darbinieku un vecāku sieviešu nodarbinātības līmenis;

40. tomēr uzsver: lai gan vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir svarīga loma kā preču un pakalpojumu pircējam, it sevišķi ar publiskā iepirkuma starpniecību, un tās tādējādi var būt politisks dzinējspēks, kas veicina pozitīvu pieeju sabiedrības novecošanas jomā, tomēr ir jārisina problēma, kas saistīta ar fragmentāciju esošajos un jaunajos tirgos attiecībā uz inovatīviem risinājumiem aktīvām un veselīgām vecumdienām, lai izveidotu reālu "senioru ekonomikas" vienoto tirgu un ļautu atklāto konkursu pretendentiem un patērētājiem gūt apjomrādītus ietaupījumus. Paredzēts, ka plānotais tiesību akts par pieejamību palīdzēs novērst šķēršļus, kas traucē izveidot tādu ES tirgu, kurš atvieglotu vietējā/reģionālā līmeņa inovatīvo risinājumu izstrādi un to plašāku izmantošanu citos ES reģionos. Mazie un vidējie uzņēmumi bieži ir inovāciju pionieri, un tie atrodas tuvāk vietējiem tirgiem. Bieži vien tie sniedz personalizētus pakalpojumus un piemērojas patērētāju vajadzībām. Skaidri noteikumi un standarti dotu labumu MVU, jo tādējādi tiem tiktu nodrošināta piekļuve ES līmeņa tirgum un atviegnota savstarpējā savietojamība ar citām precēm un pakalpojumiem, kas ļautu panākt optimālu rezultātu;

V. SECINĀJUMI

41. secina, ka pieejamas un atbalstošas vietējā līmeņa vides attīstīšana, pamatojoties uz koncepciju "paredzēts visiem", palīdzēs vecāka gadagājuma darbiniekiem un sievietēm ilgāk saglabāt savu darbavietu un samazinās strauji augošās vecāka gadagājuma personu grupas pieprasījumu pēc aprūpes un palīdzības. RK ir pārliecināta, ka ES rīcība aktīvu un veselīgu vecumdienu un paaudžu solidaritātes atbalstam veicinās inovācijas un izaugsmes potenciālu visā ES teritorijā, kā arī nesīs ekonomisku labumu gan publiskajiem, gan privātajiem dalībniekiem vietējā, valsts un ES līmenī;

42. piekriņ prezidentvalsts Dānijas pieejai jautājumā par vecumdienām un uzsver: lai sociālās inovācijas izmantotu kā reakciju uz mūsu sabiedrības novecošanu, ir ārkārtīgi svarīgi Eiropas Savienībā izveidot vienotu satvaru, kas nākotnē ļautu pilnībā izvērst sociālo inovāciju potenciālu. Vienots ES līmeņa satvars sociālo inovāciju atbalstam patiešām sniegtu sociālajiem novatoriem visā Eiropā lielāku rīcības brīvību, kā arī atvieglotu finansējuma iegūšanu, tīklu veidošanu un darbības izvēršanu.

Briselē, 2012. gada 4. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja

Mercedes BRESSO

⁽¹⁰⁾ <http://www.socialfinance.org.uk/work/sibs>.

Reģionu komitejas atzinums “Energoefektivitāte pilsētās un reģionos. Atšķirības starp lauku apvidiem un pilsētām”

(2012/C 225/06)

REĢIONU KOMITEJA

- prasa energoefektivitāti izvirzīt par enerģētikas politikas neatņemamu centrālo elementu un tai piešķirt atbilstīgu vietu enerģijas politikas prioritāšu hierarhijā;
- atbalsta pieeju, ka turpmākajās ES finansēšanas programmās finansiālā atbalsta pasākumiem, ko piešķir energoefektivitātes un enerģijas taupības jomā, jābūt vairāk savstarpēji saistītiem;
- aicina īstenot stingrākus pasākumus nolūkā ietekmēt cilvēku paradumus un enerģijas patēriņu un norāda, ka būtu jāizmanto jaukta “burkāna un pātagas” pieeja — jāparāda ekonomiskais izdevīgums, bet nepieciešamības gadījumā lielāks uzsvars jāliek uz obligātām prasībām;
- atzīst, ka patlaban politika ir galvenokārt vērsta uz to, lai panāktu politikas mērķu sasniegšanu pilsētās, taču attiecībā uz enerģijas patēriņu un ražošanu vajadzētu ieviest visaptverošāku un saskaņotāku pieeju, kurā būtu ņemtas vērā arī lauku apvidu problēmas un iespējas;
- mudina vietējās un reģionālās pašvaldības apmainīties ar informāciju par labāko energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas praksi un palielināt izturību pret ārējiem negatīviem faktoriem enerģētikas jomā, plānojot un izmēģinot savu pakalpojumu sniegšanu pie minimāla energoresursu patēriņa.

Ziņotājs	Brian MEANEY kgs (IE/EA), Klēras grāfistes padome un Vidusrietumu reģionālā pašvaldība
Atsauces dokuments	ES Padomes prezidentvalsts Dānijas 2012. gada 12. janvāra pieprasījums

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

A. Ievads

1. uzsver, ka stratēģijā “Eiropa 2020” energoefektivitāte pamatoti atzīta par svarīgu faktoru, lai izveidotu gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi; lai to panāktu, jāpāriet uz resursu ziņā efektīvu ekonomiku. Energoefektivitāte nenozīmē ražošanas vai saimnieciskās darbības samazināšanu; tā nozīmē saražot tikpat daudz, bet patērēt mazāk enerģijas uz vienu ražošanas vienību. Tā ietver lieka enerģijas patēriņa konstatēšanu un likvidēšanu, kā arī efektīvāku ražošanas paņēmieni izmantošanu;

2. ar bažām atzīmē, ka saskaņā ar aplēsēm ES 2020. gadā patēriņu būs samazinājusi tikai par pusi no ierosinātajiem ietaupījumiem, proti, samazināt primārās enerģijas patēriņu par 20 %. Lai sasniegtu 2020. gadam izvirzītos mērķus, jārikojas saskaņoti visos līmeņos — ES, valstu, reģionālajā un vietējā līmenī. Energoefektivitāte ir svarīga prioritāte, un tādejā politikas pasākumi jāpastiprina visos līmeņos;

3. atgādina, ka mērķi par pastāvīgu, konkurētspējīgu un drošu energoapgādi Eiropas Savienība varēs sasniegt vienīgi tad, ja tā apvienos pūliņus un solidāri un efektīvi darbosies, lai apzinātu un izmantotu pašreizējos un izstrādes procesā esošos tehnoloģijas jauninājumus un veicinātu pārmaiņas paradumos par labu enerģijas taupīšanai. Tāpēc ES īstermiņā un vidējā termiņā būtu prioritāri jāievieš visefektīvākās un komerciāli viskonkurētspējīgākās tehnoloģijas;

4. uzsver: pateicoties arī vietējo un reģionālo enerģētikas struktūru līdzdalībai, pilsētām, reģioniem un vietējām pašvaldībām būs svarīga loma energoefektivitātes sekmēšanā, atbalstīšanā un regulēšanā savā darbībā un infrastruktūrā, kā arī attiecībā uz enerģijas patērētājiem un ražotājiem. RK norāda, ka pašvaldības šo darbu varēs paveikt tad, ja tām būs vajadzīgie līdzekļi un atbalsts, lai sniegtu savu ieguldījumu energoefektivitātes pasākumos un to stiprināšanā;

5. uzsver, ka vietējās un reģionālās pārvaldes iestādes rāda piemēru, piesaista ieguldījumus un rada darba vietas; aicina ES sekmēt gan tādu reģionālo un vietējo energoefektivitātes plānu izstrādi, kuri palīdz īstenot valstu un Eiropas enerģētikas mērķus, gan enerģētikas informācijas sistēmu uzlabošanu, kā arī ieviest mehānismus šo darbību atbalstam;

6. atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas iniciatīvu “Starptautiskais gads, kas veltīts ilgtspējīgai enerģijai visiem”, jo tā ir vērtīga iespēja palielināt izpratni par to, cik svarīgi ir uzlabot energoefektivitāti un atjaunojamu energoavotu izmantošanu vietējā, reģionālajā, valstu un starptautiskajā līmenī. Tas, ka nav pieejami videi nekaitīgi, cenas ziņā pieņemami un uzticami enerģijas avoti, kavē sabiedrības, sociālo un ekonomikas attīstību un būtiski traucē sasniegt tūkstošgades attīstības mērķus. Pilnīgai pārejai uz atjaunojamas enerģijas izmantošanu jāiet roku rokā ar vēl lielākiem centieniem samazināt enerģijas patēriņu un attīstīt jaunus energoavotus, kas vienlaikus nozīmē arī mazināt atkarību no importēta fosilā kurināmā;

7. turklāt atzīmē: ņemot vērā Indijas un Ķīnas ekonomikas attīstību, tiek prognozēts, ka Ķīnas enerģijas patēriņš līdz 2035. gadam varētu pieaugt par 75 % ⁽¹⁾; tā rezultātā varētu palielināties konkurence uz enerģiju, ko Eiropas Savienība patlaban importē, un tas varētu izraisīt piegādes, sadales un sadārdzināšanās problēmas, kurām varētu būt smagas un daudzskārsas tautsaimnieciskas un sociālas sekas. Lai reaģētu uz šādām tendencēm, jāizstrādā konkrēti un īstenojami rīcības plāni, lai pēc iespējas ātrāk pieprasījumu varētu nosegt ar vietējiem atjaunojamajiem enerģijas avotiem. Tādu plānu izstrādē cieši jāiesaista pilsētu, reģionu un vietējās pašvaldības;

8. norāda, ka nav realizēts ieguvums, kas sabiedrībai rastos, ja pašvaldībās un reģionos īstenotu ekoloģiskās pārorientācijas projektus, un šajā saistībā norāda, ka Eiropas Komisijai un dalībvalstu valdībām vajadzētu sabiedrisko ēku energoefektivitātes uzlabošanai paredzēt apjomīgus līdzekļus;

9. ņem vērā pašreizējās debates par Energoefektivitātes direktīvu un mudina pieņemt tādu tiesību aktu, kas ietver tālejošus un vērienīgus pasākumus. Pilsētas un reģioni tikai iegūtu no tā, ja to energoefektivitāte uzlabotos un enerģijas patēriņš samazinātos: tie kļūtu mazāk atkarīgi no importētās enerģijas, varētu vietējā līmenī līdz pat 2 miljoniem cilvēku nodrošināt darbu celtniecībā un modernizācijā ⁽²⁾, un tādejādi par enerģijas izmaksām mājāsaimniecības varētu ievērojami ietaupīt. Turklāt ES varētu vēl vairāk samazināt siltumnīcefekta gāzu emisiju un šajā jomā sev izvirzīt vēl vērienīgākus mērķus. Tāpēc ierosinātā direktīva ir pirmais reālais solis ceļā uz to, lai atvieglotu pašreizējo krīzi. Tomēr kopumā ar to ir par maz, jo direktīvā izvirzīti galvenokārt ekonomiski mērķi, t. i., citu valstu naftas un gāzes importa samazināšana un tādejādi ietaupīto *euro* miljardu

⁽¹⁾ IEA *Global Energy Report 2011*.

⁽²⁾ ES Komisija.

novirzīšana Eiropas Savienības ekonomikā, taču vienlaikus nav attīstītas konkrētas, piemērotas ierosmes par to, kā visplašākajā mērā izvērst nepieciešamo atjaunojamu energoavotu izmantošanu. Lai to panāktu, nepieciešams, lai visām dalībvalstīm būtu iespēja rīkoties atbilstīgi saviem apstākļiem un katrai valstij izstrādāt pasākumus, kas tajā ir visefektīvākie;

10. šajā saistībā ir īpaši sarūgtināta par to, ka trūkst saskaņota ilgtermiņa redzējuma par tā dzīvojamo ēku fonda atjaunošanu, kam šāda atjaunošana ir nepieciešama, un nav skaidri un konkrēti paredzētas finanšu atbalsta apropriācijas vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kas veicinātu ieguldījumus energoefektivitātes uzlabošanā vietējā un reģionālajā līmenī. Šajā saistībā ir svarīgi pievērst uzmanību atšķirībai starp sociāliem mērķiem un uzņēmējdarbības mērķiem. Ēku atjaunošana ir atkarīga no tā, kas uzņēmumam ir ekonomiski iespējams, savukārt kopienai jānodrošina sociālo mērķu sasniedzamība;

11. iesaka ES paplašināt sistēmas, kas paredzētas, lai nodrošinātu informāciju par energoefektivitāti, tajās ietverot informāciju gan par valsts, gan par reģionālā līmeņa energoefektivitātes politiku, sistēmas reģionālo energotaupības uzskaites procedūru novērtēšanai, energoefektivitātes rādītājus, piemērojamo energotaupības pasākumu standartu datu bāzes, labas prakses ceļvežus, īstenošanas standartus utt.; piekrist vietējo pašvaldību Eiropas apvienības "Energy Cities" apgalvojumam, ka ierosinātos pasākumus nebūs iespējams īstenot bez finansējuma. Turklāt RK norāda, ka ierosinātajā Energoefektivitātes direktīvā nav iekļauti ne saistoši mērķi, ne pienācīgs pārskatīšanas process, kā arī viegli iespējams atteikties no prasību izpildes. Tāpēc RK atzinīgi vērtē prezidentvalstu Polijas un Dānijas centienus iekļaut priekšlikumā vajadzīgos finanšu pasākumus un citus faktorus, kuru šobrīd joprojām trūkst. RK atbalsta prezidentvalsts Dānijas darbu, kas vēlēts tam, lai panāktu politisku kompromisu, kurš garantētu, ka publiskās pārvaldes iestādes var aktīvi izvērst pasākumus savu ēku energoefektivitātes paaugstināšanai, paturot prātā dalībvalstu vietējos un reģionālos apstākļus. Īpaši pozitīvi vērtējams ir ierosinājums enerģijas uzņēmumiem noteikt prasību panākt enerģijas ietaupījumus vidēji 1,5 % gadā;

12. uzsver, ka lielāku energoefektivitāti nevar sasniegt, īstenojot tikai centrāli noteiktus, stingrus pasākumus, kuros nav ņemtas vērā vietējās un reģionālās īpatnības dalībvalstīs, un tāpēc aicina nodrošināt iespēju energotaupības mērķu sasniegšanai izmantot arī citas pieejas ar nosacījumu, ka tiek sasniegts tāds pats enerģijas patēriņa samazinājums, un dot iespēju pilsētu un reģionu pašvaldībām ierosināt savas energotaupības stratēģijas;

13. atzīmē, ka Eiropas Savienībā enerģētikas jomā gan politika, gan debātes lielākoties ir virzītas uz kādu vienu jautājumu. Sadalījums pa nozarēm (transporta, ēkas utt.) traucē saskatīt telpiskās un teritoriālās atšķirības un potenciālu, kas jāņem vērā, ja vēlas panākt attīstību visā Eiropas Savienībā;

14. prasa papildus energoefektivitātes uzlabošanai izstrādāt atbilstošus enerģijas apsaimniekošanas/taupības pasākumus un mudina izvērīt tādus enerģijas apsaimniekošanas/taupības mērķus, kas, uzlabojot energoefektivitāti, atbalstītu enerģijas patēriņa samazināšanas mērķus un pat būtu augstāki par tiem;

15. aicina ES prezidentvalsti Dāniju atzīt vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi stratēģijas "Eiropa 2020" energoefektivitātes mērķu sasniegšanā. Vietējās un reģionālās pašvaldības gandrīz nemaz nav pieminētas ne pašreizējā Padomes nostājas projektā par plānoto Energoefektivitātes direktīvu, ne Eiropas Komisijas paziņojumā "Enerģētikas ceļvedis 2050". Turklāt Komiteja uzskata, ka pārskatītajās valstu reformu programmās un katrai valstij izstrādātajos ieteikumos būtu vairāk jāatspoguļo apņemšanās energoefektivitātes jomā;

16. pozitīvi vērtē finansēšanas iniciatīvu "Saprātīga enerģija Eiropai" (*Intelligent Energy Europe*) un ar tās palīdzību ieguldītos pūliņus pārvarēt tirgus šķēršļus. Par minētās programmas prioritāti būtu jāizvirza atbalsts pasākumiem, kas veicina ieradumu izmaiņas. Tomēr Komiteja aicina programmas "Saprātīga enerģija Eiropai" projektu rezultātus un ieteikumus aktīvāk popularizēt visā Eiropas Savienībā (informācija, tiesiskais regulējums utt.) un tāpat arī laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam nodrošināt finansējumu programmai "Saprātīga enerģija Eiropai" vai programmām, kas to aizstās;

17. attiecībā uz jautājuma īpašo teritoriālo dimensiju RK uzsver:

— ES lauku apvidos izmanto vidi vairāk piesārņojošus enerģijas avotus nekā pilsētās, tāpēc kā pārejas risinājums būtu jāatbalsta ļoti piesārņojoša fosilā kurināmā aizvietošana ar mazāk piesārņojošu fosilo kurināmo un īpaši jāatbalsta galvenokārt atjaunojamu energoresursu izmantošana.

— Lai gan lauku apvidos novērojama zināma saimnieciskā attīstība, tomēr tā joprojām ir zemāka par ES vidējo līmeni, it īpaši salīdzinājumā ar pilsētām. Šī atšķirība starp laukiem un pilsētām ārkārtīgi liela ir Austrumeiropā un Viduseiropā, un tā satrauc vēl jo vairāk tāpēc, ka laikā no 2000. gada līdz 2007. gadam tā palielinājās lielpilsētu un galvaspilsētu izplešanās dēļ;

B. Pilsētas un reģionālās un vietējās pašvaldības

18. atkārtoti aicina ilgtspējīgas enerģijas politikā visā Eiropas Savienībā nodrošināt labāku līdzsvaru starp pilsētu un lauku apvidiem un uzsver: lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" energoefektivitātes mērķus, būtu jāizmanto lauku apvidu potenciāls. Lauku apvidiem ir patiešām vērā ņemamas iespējas gan enerģijas ražošanas, gan tās patēriņa samazināšanas ziņā. Prāvas zemes joslas, kas vajadzīgas vēja enerģijas parkiem vai saules enerģijas spēkstacijām, ir pieejamas vienīgi laukos. Vienlaikus mūsdienai

lauksaimniecībai vajadzīgs ievērojams enerģijas apjoms. Taču bieži vien tiek piemirsts padomāt, kā būtu iespējams ietaupīt enerģiju un izmantot jaunus enerģijas avotus;

19. uzsver, ka starp pilsētām un lauku apvidiem ir ievērojamas atšķirības. Lauku apvidos stāvoklis energoefektivitātes jomā ir kritisks, un tas steidzami jārisina. Attiecībā uz enerģijas izmantošanu lauku mājsaimniecībās un mazos uzņēmumos ir vairāki negatīvi aspekti, it īpaši mājsaimniecību specifikas un ēku fonda kvalitātes dēļ. Laukos ēkas ir daudz vecākas, un to atjaunošana īpašniekiem izmaksā dārgāk, tāpēc nereti viņi to nevar atļauties. Viens no iemesliem ir apdzīvotības blīvums: individuālo lauku māju siltināšanā nevar izmantot tādus apjomradītus ietaupījumus kā pilsētu ēkās, kurās ir vairāk iedzīvotāju. Šis fakts vairāk vai mazāk attiecas uz visām dalībvalstīm, un tā dēļ lauku apvidos enerģijas izmaksas proporcionāli ir lielākas, savukārt ienākumi uz vienu iedzīvotāju ir par 21–62 % zemāki ⁽³⁾;

20. norāda, ka Eiropas Savienības enerģētikas politika ir veidota, pamatojoties uz lielu pilsētu vajadzībām. Investori joprojām uzmanību pievērš gandrīz vienīgi pilsētvidei paredzētai infrastruktūrai;

21. uzsver, ka laukos un nomaļos apvidos piekļuve enerģijai parasti ir dārgāka. Turklāt energoefektivitāte ir zemāka, jo retāk ir ieviestas videi nekaitīgas tehnoloģijas, un siltinājums nav tik labs. Tāpēc Komiteja aicina īstenot piemērotus pārvaldības risinājumus un piešķirt finansējumu, izmantojot potenciālu, ko piedāvā Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) un tā LEADER programmas pieeja, lai lauku apvidi visā Eiropas Savienībā varētu šajā ziņā panākt pilsētu līmeni. Daudzi labas prakses piemēri un izmēģinājuma projekti no visas Eiropas Savienības jau ir skaidri parādījuši, ka lauku apvidiem ir potenciāls apgādāt sevi ar enerģiju no dažādiem avotiem, piemēram, biomasu, enerģijas resursi bez SEG emisijām ar neitrālu oglekļa emisijas bilanci, kurināmā elementi u. c.;

22. uzskata, ka, piešķirot ESF atbalstu veiktspējas stimulēšanai, it īpaši darba ņēmēju prasmju uzlabošanai — kas var ietvert arī tradicionālo paņēmieni un reģionam raksturīgo materiālu pielietošanu —, būtu jāatzīst un jāņem vērā pilsētu un lauku apvidu atšķirīgās vajadzības, lai darba ņēmēji laukos netiktu aizmirsti. Citādi var izveidoties situācija, ka trūkst prasmju ieviest lauku apvidiem vajadzīgās tehnoloģijas, un tas palielinātu pilsētu un lauku atšķirības enerģētikas jomā;

23. uzsver, ka izglītības politika var lielā mērā palīdzēt gan palielināt informētību par energoefektivitāti, gan izmainīt cilvēku paradumus vajadzīgajā virzienā; iesaka veikt izglītības

iniciatīvu salīdzinošu vērtēšanu, lai noteiktu labāko praksi un izstrādātu mācību programmas, kas ilgtspējīgas attīstības problemātiku ietver jau pašos pirmajos oficiālās izglītības posmos; turklāt mudina ar plānotās programmas “Erasmus visiem” palīdzību attīstīt augstskolu un videi labvēlīgu uzņēmumu (“green businesses”) zināšanu alianses, kuru mērķis būtu izstrādāt jaunas mācību programmas, kas novērstu inovācijas un prasmju trūkumu energoefektivitātes un enerģijas taupības jomā;

24. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var palīdzēt uzlabot energoefektivitāti, iekļaujot vides apsvērumus arī publiskā iepirkuma procedūrās. RK pozitīvi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai par jauniem publiskā iepirkuma noteikumiem ⁽⁴⁾. Minētajā priekšlikumā paredzēts, ka vietējās un reģionālās pašvaldības publiskā iepirkuma procedūrās var ņemt vērā vides apsvērumus, tostarp energoefektivitāti. Lai varētu izvērtēt enerģijas ietaupījumus visā iepirkuma piedāvājumu darbības laikā, vietējās un reģionālās pašvaldības būtu jāmudina vērtēt piedāvājumus, izmantojot ekonomiski visizdevīgākā piedāvājuma kritēriju;

C. Patērētāji

25. uzsver, ka apskatāmajam jautājumam ir arī sociālais aspekts, proti, dažādās valstīs atšķirīgā apmērā iedzīvotājus, īpaši tos, kuru ienākumi ir nelieli, var smagi skart enerģētiskā nabadzība. Pat tās cēloņi un sekas pilsētās un lauku rajonos ļoti atšķiras, un tas ir jāņem vērā attiecīgajos pasākumos, turklāt šīm atšķirībām ne vienmēr ir tieša saikne ar attiecīgās valsts vai reģiona vispārējo energoefektivitātes līmeni;

26. aicina īstenot pasākumus, kas patērētājiem, kad tie veic darījumus ar ražotājiem un piegādātājiem, dotu iespēju iegūt priekšrocības apmaiņā pret izmaiņām lietošanas paradumos, piemēram, ja individuāli lietotāji pāriet uz enerģijas patēriņu galvenokārt ārpus intensīva patēriņa stundām, būtu jāmudina viņiem piešķirt tādas pašas atlaides kā lielajiem patērētājiem. Arī modernas viedtīklu tehnoloģijas lietošana patēriņa aprēķināšanai un rēķinu izrakstīšanai būtu jāatbalsta kā sabiedriska labums, kas dotu iespēju paaugstināt energoefektivitātes līmeni gan piegādātājiem (pateicoties efektīvai tīkla pārvaldībai, labākai tīklu uzturēšanai un izmantošanai utt.), gan patērētājiem (pateicoties labākai izpratnei par patēriņa aprēķināšanu, rēķinu sagatavošanu, pakalpojumu līgumiem, tīkla pakalpojumiem, gudru interaktīvu patēriņu utt.). Visbeidzot, tirgotāju nevēlēšanos to ieviest nevajadzētu pieļaut, un minētie pasākumi būtu vispārēji ieviešami vēl pirms paredzētā termiņa. Ir svarīgi gādāt par to, lai mūsdienīgu mērierīču uzstādīšana nebūtu saistīta ar patērētājiem sedzamās maksas ievērojamu paaugstināšanos;

27. atzinīgi vērtē ar “Priekšlikumu par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu” saistīto “Energy-Star” marķēšanas programmas atjaunošanu un turpināšanu un pieņem zināšanai, ka priekšlikumā regulai COM (2012) 109 final paredzēts atjaunināt “Energy Star” nolīgumu saistībā ar Padomes lēmumu

⁽³⁾ Eurostat dati.

⁽⁴⁾ COM(2011) 896 final.

par nolīguma slēgšanu starp Amerikas Savienoto Valstu valdību un Eiropas Savienību par biroja iekārtu energoefektivitātes marķēšanas programmu koordinēšanu (COM (2012) 108 final). “Energy Star” marķējuma izmantošana būtu jāveicina. Ir secināts, ka enerģijas dārdzība veicinās tādu iekārtu tirdzniecību, kurām ir augsta energoefektivitāte. Turklāt Komisijai vajadzētu apsvērt prasību, ka uz marķējuma jānorāda ražošanas procesā patērētās enerģijas apjoms;

D. Finansējums

28. kā jau norādīts atzinumā par klimata pārmaiņām un ES nākotni⁽⁵⁾, Komiteja vēl arvien ir nobažījusies, ka joprojām uzmanības centrā ir taupības pasākumi, kuri aizēno jebkādu jautājumu apspriešanu par īstu tautsaimniecisku darbību saistībā ar nākamo ES budžetu (2014–2020), konkrēti, steidzami vajadzīgo tās ES budžeta daļas palielinājumu, ko vietējais un reģionālais līmenis var izmantot ieguldījumiem ilgtspējīgas energoapgādes nodrošināšanai gan pilsētās, gan lauku apvidos, kā RK to jau ir prasījis iepriekšējos atzinumos. Komiteja atzinīgi vērtē to, ka vienotajā stratēģiskajā satvarā kā ieguldījumu prioritāte ir iekļauta “pāreja uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni visās nozarēs”⁽⁶⁾, taču uzsver, ka no vienotā stratēģiskā satvara pieejamie līdzekļi jāizmanto, lai risinātu konstatētos reģionu problēmjautājumus, turklāt jābūt līdzsvaram starp ilgtspējīgu ražošanu un energoefektivitāti;

29. pauž sarūgtinājumu, ka Padome nav apsvērusi iespēju Energoefektivitātes direktīvas noteikumos iekļaut līdzekļu izziemešanu, piemēram, valstu energoefektivitātes fondiem; uzsver vajadzību ar valstu un vietējo kredītiestāžu starpniecību apņēmīgi sekmēt Eiropas Investīciju bankas (EIB) nozīmi, lai finansētu ieguldījumus energoefektivitātē;

30. mudina prezidentvalsti Dāniju nodrošināt, ka, nākotnē piešķirot dotācijas nolūkā uzlabot telpu apkuri un dzesēšanu, tiek ņemti vērā izmērāmi enerģijas patēriņa ietaupījumi katrā atsevišķā ēkā;

31. aicina Eiropas Komisiju nākamajā ES budžetā paredzēt līdzekļus ierosinātajai Energoefektivitātes direktīvai un nodrošināt, ka pietiekami daudz līdzekļu tiek piešķirts ēku energoefektivitātes uzlabošanai lauku apvidos;

32. uzsver, ka lauku apvidos nopietna problēma ir vietējā un reģionālā līmeņa ierobežotās iespējas piekļūt finansējumam, proti,

— finanšu mehānismiem (ELENA u. c.) un energoefektivitātei paredzētajiem līdzekļiem (Eiropas Energoefektivitātes fondam u. c.).

⁽⁵⁾ Perspektīvas atzinums “Klimata pārmaiņu jautājuma iekļaušana visās politikas jomās un turpmākais ES budžets” (CdR 104/2011).

⁽⁶⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006, COM(2011) 615 final.

— Pašreizējā finansēšanas perioda pieredze liecina, ka finanšu līdzekļus, kas struktūrfondos paredzēti energoefektivitātes veicināšanai, nevar pilnībā izmantot dažādu iemeslu dēļ. Tāpēc 2014.–2020. gada finanšu shēmā, kurā energoefektivitātes veicināšanai ir paredzēti pat lielāki līdzekļi, jānodrošina vietējām un reģionālajām pašvaldībām atvieglota piekļuve šiem līdzekļiem;

33. uzsver, ka pašreizējos apstākļos, kad publiskās finanses ir ierobežotas, energoefektivitātes uzlabošanu sekmē arī citi finanšu instrumenti, piemēram, energoefektivitātes līgumi, publiskā un privātā sektora partnerības, kā arī valstu un reģionālie energoefektivitātes fondi. Skaidrs, ka patlaban, kad publiskā sektora līdzekļi ir ierobežoti un daudzi mazie un vidējie uzņēmumi saskaras ar grūtībām, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai ES līdzekļu sadalē nodrošinātu optimālo līdzsvaru starp lieliem infrastruktūras projektiem un decentralizētu enerģijas ražošanu, kas ir laukos ražotās enerģijas stūrakmens; tāpat Komiteja mudina Eiropas Savienību Eiropas līmenī atbalstīt un regulēt energopakalpojumu uzņēmumus kā struktūras, kas finansē ieguldījumus efektivitātē un tāpēc tām ir pieejami īpaši Eiropas fondi;

34. uzskata, ka, lai uzlabotu piekļuves finansējumam, vajadzīgi instrumenti, kas palīdzētu patērētājiem un valsts pārvaldes iestādēm izpildīt līdzfinansējuma prasības un izstrādāt inovatīvus plānus, kuri piesaistītu kredītlīdzekļus;

35. atgādina, ka saistībā ar stratēģiju “Eiropa 2020” Komitejas 2010. gada sākumā veiktajā aptaujā par ilgtspējīgu enerģētikas politiku atklājās, ka vietējās un reģionālās iniciatīvas ir pasākumi, kas parasti aptver vairākas nozares un vienlaikus sekmē konkurētspēju, izaugsmi un nodarbinātību. Tāpēc ir svarīgi turpmākajā ES budžetā šo faktu pienācīgi atspoguļot;

36. mudina vietējām un reģionālajām pašvaldībām dot attiecīgas iespējas, lai tās varētu energoefektivitāti iekļaut lauku apvidu un pilsētvides plānošanas noteikumos;

E. Loģistika

37. vēlas uzsvērt, ka svarīgi būtu attīstīt tādu ES mēroga loģistikas sistēmu (piemēram, CELS — Centralizētu Eiropas loģistikas sistēmu), kas nodrošinātu efektīvāku kravu transportu. Tajā varētu būt vienota kartēšanas sistēma, kas iekļautu un sniegtu vienotu pārskatu par visiem Eiropas transporta veidiem — dzelzceļu, autotransportu, gaisa transportu, jūras un iekšējo ūdensceļu pārvadājumiem;

38. uzskata, ka CELS varētu sniegt vizuālu pārskatu un palīdzēt analizēt izmaksas, tādējādi atbalstot videi labvēlīgus, ekonomiski pārdomātus un efektīvus intermodālos pārvadājumus. Tas būtu tiešsaistē pieejams kravas transporta informācijas punkts, kurā varētu reģistrēties dzelzceļa, autotransporta, gaisa transporta, jūras un iekšējo ūdensceļu transporta uzņēmumi; tas kļūtu par visplašāko visu kravas pārvadātāju katalogu. Sistēma

arī spētu noteikt, kurš maršruts ir piemērots intermodāliem pārvadājumiem un ietver visīsākos autotransporta pārvadājuma posmus;

39. uzsver, ka ļoti svarīgi ir lauku apvidos īstenot integrētu, pārnozaru ilgtspējīgas energoapgādes politiku, kas ietvertu gan ēku, transporta un citus energoefektivitātes aspektus, gan decentralizētu enerģijas ražošanu no atjaunojamiem energoresursiem;

F. Secinājumi

40. ņemot vērā iepriekšminēto, uzskata, ka kohēzijas politika var kalpot par satvaru šī sarežģītā problēmjautājuma saskaņotai risināšanai. Tā kā stratēģijas "Eiropa 2020" mērķi ir savstarpēji cieši saistīti, ES politikas veidotājiem būtu skaidri jāapzinās, ka tad, ja visā Eiropas Savienībā plaši ieviestu energoefektivitāti uzlabojošus pasākumus, varētu panākt uzlabojumus visās stratēģijas "Eiropa 2020" jomās;

41. norāda, ka vajadzētu labāk līdzsvarot ES energoapgādes iekšējo un ārējo dimensiju, kā arī pētniecību un energoefektivitātes ieviešanu atbalstīt vismaz tikpat daudz kā ieguldījumus jaunos fosilā kurināmā cauruļvados no trešām valstīm; vēlas atgādināt Eiropas Komisijai, ka energoefektivitātes uzlabošanas nolūkā mājokļu un transporta nozarē vajadzēs ieguldīt vēl vairākus miljardus *euro*. Turklāt enerģijas apsaimniekošana un taupīšana būtu jāatzīst par pastāvīgu vajadzību un attiecīgi būtu pret to jāizturas;

42. atgādina, ka dalībvalstīm valsts energoefektivitātes plānu izstrādāšanā vajadzētu ieviest apspriešanās procedūru ar reģionālā un vietējā līmeņa dalībniekiem (augšupēja pieeja), kas nodrošinātu, ka minētie plāni ir saskaņoti ar vietējā un reģionālā līmeņa mērķiem un līdzekļiem; Komiteja aicina to uzraudzības posmā iesaistīt vietējos un reģionālos dalībniekus kā iestādes, kas atbild par īstenošanu;

43. vēlreiz vērš uzmanību uz Pilsētu mēru pakta, kas ir uzskatāms piemērs vietējo pārvaldes iestāžu apņēmībai atbalstīt energoefektivitāti un risināt ar klimata pārmaiņām saistītos

problēmjautājumus, bet konstatē, ka Pilsētu mēru pakta parakstītāji neizmanto vienotus ziņošanas kritērijus. Pilsētu mēru pakts ir iniciatīva, kas paredz, ka reģioni ziņo par savu sniegumu energoefektivitātes jomā, izmantojot stingrus un vienotus ziņošanas kritērijus (7);

44. mudina Komisiju steidzami veikt pasākumus, lai īstenotu ieceri izveidot savstarpējus ES energoapgādes tīkla savienojumus. Tā ES varēs visiem saviem iedzīvotājiem nodrošināt enerģijas apgādes stabilitāti. Tas ir svarīgi arī drošības politikas apsvērumu dēļ, lai mazinātu Eiropas atkarību no izraķeņu kurināmajiem, ko piegādā valstis, kur valda autoritārs režīms.

45. Svarīgākie aspekti. Veicamie pasākumi

REĢIONU KOMITEJA

- a) prasa energoefektivitāti izvirzīt par enerģētikas politikas neatņemamu centrālo elementu un tai piešķirt atbilstīgu vietu enerģijas politikas prioritāšu hierarhijā;
- b) atbalsta pieeju, ka turpmākajās ES finansēšanas programmās finansiālā atbalsta pasākumiem, ko piešķir energoefektivitātes un enerģijas taupības jomā, jābūt vairāk savstarpēji saistītiem;
- c) aicina īstenot stingrākus pasākumus nolūkā ietekmēt cilvēku paradumus un enerģijas patēriņu un norāda, ka būtu jāizmanto jaukta "burkāna un pātagas" pieeja — jāparāda ekonomiskais izdevīgums, bet nepieciešamības gadījumā lielāks uzsvars jāliek uz obligātām prasībām;
- d) atzīst, ka patlaban politika ir galvenokārt vērsta uz to, lai panāktu politikas mērķu sasniegšanu pilsētās, taču attiecībā uz enerģijas patēriņu un ražošanu vajadzētu ieviest visaptverošāku un saskaņotāku pieeju, kurā būtu ņemtas vērā arī lauku apvidu problēmas un iespējas;
- e) mudina vietējās un reģionālās pašvaldības apmainīties ar informāciju par labāko energoefektivitātes un enerģijas taupīšanas praksi un palielināt izturību pret ārējiem negatīviem faktoriem enerģētikas jomā, plānojot un izmēģinot savu pakalpojumu sniegšanu pie minimāla energoresursu patēriņa.

Briseļē, 2012. gada 4. maijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*

Mercedes BRESSO

(7) http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf.

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

95. PLENĀRĀ SESIJA 2012. GADA 3. UN 4. MAIJĀ

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par fondiem, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars”

(2012/C 225/07)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka turpmākās kohēzijas politikas (2014–2020) budžetam jābūt vērienīgam, lai varētu sasniegt Līgumā un stratēģijā “Eiropa 2020” izvirzītos mērķus; turklāt aicina attīstības līmeņa noteikšanā un līdzekļu sadalē ņemt vērā ne tikai IKP, bet arī citus kritērijus;
- atbalsta Komisijas ierosināto struktūru, proti, divu galveno mērķu (ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai, kā arī teritoriālā sadarbība) izvirzīšanu, ESF saglabāšanu kohēzijas politikas kontekstā un jaunas kategorijas “pārejas reģioni” izveidi, kas garantē “drošības tīklu” reģioniem, kuriem vairs nav tiesību saņemt pilnu atbalstu konverģences mērķa sasniegšanai;
- aicina izmantot elastīgāku pieeju struktūrfondu līdzekļu sadalē un, tieši iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības, tos pielāgot reālajām reģionu vajadzībām. Šāda elastīga pieeja būtu jāpiemēro attiecībā uz līdzekļu sadali starp ERAF un ESF, kā arī līdzekļu tematisko koncentrēšanu uz konkrētiem stratēģijas “Eiropa 2020” mērķiem. Šajā sakarā Komiteja aicina ievērojami pazemināt vai padarīt elastīgākas īpašajās regulās paredzētās minimālās robežvērtības;
- atbalsta stratēģisko pieeju, kas izmantota vienotajā stratēģiskajā satvarā, kurā apvienoti visi fondi ar reģionālo ievirzi. Tādējādi varēs labāk koordinēt ELFLA un EJZF. Turklāt Komiteja vēlas, lai pilsētu pasākumos, vietējās attīstības pasākumos, integrētos teritoriālajos ieguldījumos un kopīgos rīcības plānos vairāk tiktu ņemts vērā teritoriālās kohēzijas princips un lai lielāka uzmanība tiktu pievērsta reģioniem, kuros notiek rūpnieciskās pārmaiņas vai pastāv demogrāfiskās problēmas;
- aicina atbalstīt iespēju, kas ļauj programmas finansēt no vairākiem fondiem (ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, ELFLA un EJZF), un aicina Eiropas Komisiju veikt visus pasākumus, lai šīs programmas izstrādātu un īstenotu atbilstīgi proporcionalitātes principam;
- noraida makroekonomikas nosacījumus, kā arī izpildes rezervi, jo šie nosacījumi ir pretrunā galvenajam kohēzijas politikas mērķim. Komiteja toties atbalstītu ideju, ka jārada elastības rezerve, kas veidota, pamatojoties uz apropriāciju automātisku atcelšanu, un kas paredzēta eksperimentālu iniciatīvu finansēšanai. RK atbalsta arī *ex ante* nosacījumus, kas ir vienkāršāki un preventīvāki, nevis represīvi;
- aicina faktiski vienkāršot pārvaldības noteikumus, it sevišķi attiecībā uz uzraudzības un revīzijas iestādēm, ienesīgām darbībām un vienotas likmes izmaksām.

Ziņotāja	MARINI kdze (IT/PSE), Umbrijas reģiona priekšsēdētāja
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 COM(2011) 615 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

A. Kopienas budžets un līdzekļu piešķiršana

REĢIONU KOMITEJA

Adekvāts un līdzsvarots Kopienas budžets

1. atgādina, ka Eiropas Savienības rīcībā jābūt tādām budžetam, kas ļauj nodrošināt kohēzijas politikas efektivitāti un sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus;

2. pieprasa saglabāt katrai reģionu kategorijai **vismaz to pašu ES atbalsta apjomu**, kas paredzēts pašreizējā plānošanas periodā;

3. uzsver, ka pašreizējās smagās ekonomiskās, finanšu un sociālās krīzes dēļ Eiropas Savienībā tiek sekmēta nepietiekamas nodarbinātības stāvokļa nostiprināšanās ar spēcīgu, taču atšķirīgu ietekmi uz visiem ES reģioniem. Šajā situācijā struktūrfondi ir nepieciešamais finansējuma avots, kas ļauj ierobežot krīzi un atbalstīt ES reģionu attīstību;

Finansējuma apguves grūtību mazināšana

4. mudina Komisiju uzsākt atbilstošas iniciatīvas, lai, uzlabojot Kopienas līdzekļu pārvaldību (piemēram, vienkāršojot un atjauninot pārvaldības un kontroles sistēmas) un veicinot uz rezultātiem virzītu pieeju, **mazinātu finansējuma apguves grūtības**, kas pastāv dažās dalībvalstīs;

Taisnīgāki un līdzsvarotāki finansējuma sadales kritēriji

5. uzskata, ka ekonomikas un finanšu krīzes dēļ ir aizvien lielāka nepieciešamība ātri iegūt salīdzināmus datus par IKP un

citus **papildu rādītājus**, lai pareizāk noteiktu ES reģionu faktisko attīstības līmeni ⁽¹⁾, neskarot pienācīgu līdzekļu koncentrēšanu vismazāk attīstītajiem reģioniem;

6. uzskata, ka saistībā ar līdzekļu sadali ir pietiekami jāņem vērā to dalībvalstu īpatnības, kurām raksturīgas izteiktas iekšējās ekonomiskās atšķirības; sevišķi pauž bažas par kopējai lauksaimniecības politikai (KLP) paredzēto līdzekļu sadales kritērijiem (sk. priekšlikumu daudzgadu finanšu shēmai), jo pienācīgi nav ņemtas vērā sociālās, ekonomiskās un strukturālās atšķirības;

B. Kohēzijas politikas uzbūve

Vienkāršota uzbūve

7. atbalsta to, ka ir izvirzīti **divi lieli mērķi** — ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai un teritoriālā sadarbība —, kas palīdz vienkāršot kohēzijas politikas uzbūvi;

8. atbalsta to, ka, nesamazinot atbalsta līmeni pārējo divu kategoriju reģioniem, tiek ieviesta kategorija “**pārejas reģioni**”, kuri galvenokārt jāfinansē no līdzekļiem, kas vairs nepienākas konverģences un Kohēzijas fonda mērķus sasniegušiem reģioniem un valstīm, un atzinīgi vērtē ierosināto “drošības tīklu” reģioniem, kuriem vairs nav tiesību saņemt pilnu atbalstu konverģences mērķa sasniegšanai. Jaunā kategorija ļaus labāk atbalstīt gan tos reģionus, kuri ir gandrīz sasnieguši konverģences mērķi, gan citus reģionus, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir starp 75 % un 90 % no ES vidējā līmeņa. Jaunā kategorija ļaus arī pielāgot ES atbalstu attīstības līmenim un mīkstināt pašreizējā plānošanas periodā novēroto sliekšņa efektu. Šie noteikumi būtu jāattiecinā uz visiem vienotā stratēģiskā satvara fondiem;

9. uzsver, ka arī noteikumiem attiecībā uz 2014.–2020. gada pamatnostādņēm par reģioniem paredzēto valsts atbalstu jābūt saskaņotiem ar turpmākās kohēzijas politikas struktūru un tad, kad tiks noteikti atbalstāmie reģioni, nedrīkst pieļaut pretrunas starp kohēzijas politiku un konkurences tiesībām;

⁽¹⁾ Reģionu komitejas atzinums “IKP un ne tikai: progresa novērtējums” (CdR 163/2010 fin).

Virzībā uz pienācīgu Eiropas Sociālā fonda (ESF) lomu kohēzijas politikā

10. atzinīgi vērtē **ESF saglabāšanu** kohēzijas politikā, jo tas ir būtisks instruments nodarbinātības, personu iegūto zināšanu uzlabošanas un sociālās iekļaušanas jomā;

11. tomēr prasa, lai saskaņā ar subsidiaritātes principu reģionālās un kompetentas vietējās pašvaldības veiktu **prioritāro ieguldījumu izvēli** un struktūrfondu sadalījumu starp Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) un ESF;

C. Kopīgi principi visiem fondiem

Attiecībā uz spēcīgāku partnerību un daudzlīmeņu pārvaldību

12. pieprasa nodrošināt, ka, pamatojoties uz **daudzlīmeņu pārvaldības** principu un saskaņā ar kompetences jomu sadalījumu attiecīgajā valstī, vietējās un reģionālās pašvaldības visās dalībvalstīs ir pilnībā iesaistītas tādu dažādu stratēģisku dokumentu izstrādāšanā, apspriešanā un īstenošanā kā vienotais stratēģiskais satvars (VSS) un jo sevišķi partnerības līgums. Lai partnerībām saistībā ar valstu valdībām piešķirtu oficiālu statusu, jānodrošina iespēja slēgt teritoriālos līgumus starp vietējām, reģionālajām un valsts līmeņa pārvaldes iestādēm;

13. uzskata, ka **partnerības** kontekstā nav pareizi vietējās un reģionālās pašvaldības pielīdzināt ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem, jo tās pārstāv pašvaldību vispārējās intereses un, ņemot vērā dalībvalstu institucionālo struktūru, piedalās kohēzijas politikas projektu pārvaldīšanā un finansēšanā;

Līdzfinansējuma likmju atbilstība reģionu attīstības līmenim

14. vēlreiz apstiprina savu **atbalstu Eiropas līdzfinansējuma principam**, kas garantē teritoriālo dalībnieku atbildību;

15. uzskata, ka pievienotās vērtības nodoklim vajadzētu būt attiecināmajām izmaksām, ja tas nav **atgūstamais PVN**;

16. uzskata, ka jānodala pilsoniskās sabiedrības ieinteresētās personas un publiskā sektora partneri. Kompetentās vietējās un reģionālās pašvaldības vai to pārstāvji jāiesaista sarunās par partnerības līgumu izstrādi ne tikai reģionālajā, bet arī dalībvalsts līmenī;

D. Saistība starp kohēzijas politiku un stratēģiju "eiropa 2020"

Saskaņota un elastīga tematiskā koncentrācija

17. uzsver **tematiskās koncentrācijas** principa piemērošanu stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķiem un Līguma par Eiropas Savienības darbību 174. pantā minētajiem mērķiem, kas izvirzīti

saskaņā ar Kopienas tematisko programmu, tomēr pauž bažas par elastības trūkumu tādu tematisko mērķu izvēlē, kuri būtu jānosaka, pamatojoties uz teritorijas analīzi;

18. **tāpēc prasa panākt reālu elastību** visiem VSS fondiem, lai katrai vadošajai iestādei būtu iespējami lielāka brīvība izvirzīt tos tematiskos mērķus, uz kuriem novirzīt līdzekļus, un pieprasa arī ievērojami pazemināt vai padarīt elastīgākas īpašajās regulās paredzētās **minimālās robežvērtības**;

E. Stratēģiskā pieeja un kohēzijas politikas pārvaldība

Vienotais stratēģiskais satvars: teritoriālajiem mērķiem paredzētu fondu lielāka integrācija

19. atbalsta **fondu labāku integrāciju un atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Lauksaimniecības fonds lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF) ir iekļauts vienotajā stratēģiskajā satvarā un vienlaikus saglabāta katra fonda īpatnības**;

20. uzskata, ka vienotais stratēģiskais satvars jāapstiprina Parlamentam un Eiropadomei, un arī norāda, ka tāds dokuments būtu jāapstiprina, **maksimāli iesaistot** Kopienas iestādes; tāpēc atbalsta VSS iekļaušanu vispārējās regulas pielikumā;

21. uzskata, ka vienotajā stratēģiskajā satvarā minētajiem mehānismiem jābūt **pietiekami elastīgiem**, lai tos faktiski sasaistītu ar reģionālās politikas pasākumiem un vietējās attīstības politiku;

22. uzskata, ka vienotajam stratēģiskajam satvaram galvenokārt būtu jāveicina **augšupēja teritoriālā pieeja un finansējuma integrācija**. Vienotajā stratēģiskajā satvarā iekļautajiem ieteikumiem nevajadzētu būt pārāk preskriptīviem, lai varētu pietiekami elastīgi izvēlēties līdzekļus, ar kuriem iespējams sasniegt tematiskos mērķus un prioritātes investīciju jomā, kā paredzēts attiecīgajās regulās par struktūrfondiem un Kohēzijas fondu;

23. uzsver, ka vienotajam stratēģiskajam satvaram būtu pienācīgi jāvieno vispārējās regulas 9. pantā noteiktie tematiskie mērķi ar investīciju jomā izvirzītajām prioritātēm, kas uzskaitītas regulās par ERAF, ESF, Kohēzijas fondu, ELFLA un EJZF, un jānodrošina tiesiskā noteiktība prioritāšu savstarpējās atbilstības jautājumā, vienlaikus novēršot atšķirības un to pārklāšanās, lai no vairākiem fondiem finansētu un daudztematiskus prioritāros projektus varētu īstenot integrēti un bez liekas kavēšanās;

Partnerības līgums: vairāk līgums nekā partnerība

24. aicina atbilstoši attiecīgajai institucionālajai sistēmai nodrošināt, ka **reģionālās un kompetentās vietējās pašvaldības** — kohēzijas politikas finansētājas un īstenotājas — ir šā līguma tiešās slēdzējas un pilnībā piedalās minētās politikas izstrādāšanā, apspriešanā, īstenošanā un grozīšanā (13. panta 2. punkts);

25. īpaši aicina atbilstoši attiecīgajai institucionālajai sistēmai nodrošināt, ka līguma ietvaros reģionālās iestādes ir tieši iesaistītas **iekšējo nosacījumu** un no tiem izrietošo sankciju noteikšanā (14. pants);

26. pauž bažas par aizkavēšanos, kas iespējama tādēļ, ka partnerības līgums un darbības programmas jāiesniedz vienlaicīgi. Šajā sakarā aicina panākt, ka programmas tiek iesniegtas sešu mēnešu laikā no līguma iesniegšanas brīža;

Darbības programmas: integrētas pārvaldības izveide reģionālajā līmenī

27. iesaka nodrošināt, ka reģionālās un vietējās pašvaldības atbilstoši attiecīgajiem institucionālajiem noteikumiem tiek cieši iesaistītas **ES fondu pārvaldībā**, un īpaši aicina izmantot no vairākiem fondiem finansētas programmas;

28. atzīmē, ka, **labāk saskaņojot** kopīgos noteikumus par dažādu fondu īstenošanu, varētu veicināt to integrāciju un paaugstināt īstenoto pasākumu efektivitāti un ietekmi, kā arī samazināt administratīvo slogu adresātiem;

29. aicina Komisiju veikt pašreizējo **makroreģionālo stratēģiju** darbības, ietekmes un pievienotās vērtības novērtējumu;

F. Uz novērtējumu un rezultātiem virzīta plānošana

Makroekonomikas nosacījumi: divkāršs sods dalībvalstīm

30. kategoriski noraida ieteikumus saistīt kohēzijas politiku ar stabilitātes pakta ievērošanu (makroekonomikas nosacījums) un uzskata, ka **makroekonomikas nosacījumi** kalpo citiem mērķiem, kas nav saistīti ar kohēzijas politiku;

31. tāpēc uzskata, ka **pašvaldībām** nevajadzētu ciest no tā, ka dažas dalībvalstis neievēroto savas saistības, jo īpaši valsts budžeta deficīta jomā (21. pants);

Vienkāršāki un preventīvāki, nevis represīvi ex ante nosacījumi

32. atbalsta **ex ante nosacījumu** principu. Šie nosacījumi ir paredzēti, lai pārbaudītu, vai ir izpildīti visi **galvenie priekšnoteikumi** (tostarp iepriekšējās pieredzes novērtējums) efektīvai ieguldījumu veikšanai, bet šajā sakarā nedrīkst pieļaut, ka kohēzijas politikai tiek uzlikti pienākumi, kas nav tās kompetencē, vai tiek palielināts administratīvais slogs;

33. tomēr pauž bažas, ka nosacījums, kas attiecas uz trešo personu (piemēram, Kopienas direktīvas nav transponētas), var

kaitēt programmu un projektu izstrādei un īstenošanai reģionālajā un vietējā līmenī. Tāpēc RK uzskata, ka **ex ante nosacījumi** attiecināmi tikai uz jomām, kas ir tieši saistītas ar kohēzijas politikas īstenošanu;

34. tāpat pauž Komisijai aicinājumu nodrošināt, ka šie **ex ante nosacījumi**, izņemot tos nosacījumus, kurus dalībvalsts ir apņēmusies ievērot, neizraisa **nekādu maksājumu apturēšanu vai finanšu korekcijas**;

Izpildes rezerve

35. pauž bažas par **izpildes rezerves** izveidošanu, jo Komiteja ir norūpējusies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniedzamu mērķu izvērzišanu, kas ļautu saņemt papildu finansējumu un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju; vērs uzmanību uz Revīzijas palātas atzinumu Nr. 7/2011, kurā norādīts: “[...] izpildes rezerve bija noteikta 2000.–2006. gada posmā, taču tās pozitīvā ietekme bija ierobežota, jo laikā, kad bija jāsapagatavo starpposma pārskats, bija izpildīta tikai neliela daļa izdevumu un nebija piemērotas metodoloģijas programmu izpildes novērtēšanai”.

36. toties atbalstītu ideju, ka jārada **elastības rezerve**, kas veidota, pamatojoties uz aproprāciju automātisku atcelšanu, un kas paredzēta eksperimentālu iniciatīvu finansēšanai gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes jomā vai tiktu izmantota krīzes gadījumā;

Izpildes rādītāju sistēma kā vadības instruments

37. atzīmē, ka, pamatojoties uz **rezultātu izpildes pārskatīšanu**, katrai prioritātei ir izvērzīti starpposma mērķi, kuri jāsasniedz attiecīgi līdz 2016. gadam un 2018. gadam. Komiteja uzskata, ka šāda mehānisma uzdevums ir virzīt un kontrolēt mērķus, kas īstenoti visā plānošanas periodā; tas ļautu novērst, ka tad, ja netiek sasniegti mērķi, kuri izvērzīti, pamatojoties uz galīgo ziņojumu par īstenošanas gaitu, konkrētajiem prioritārajiem virzieniem piemēro finanšu korekcijas, jo šo mērķu nesasniegšana var būt saistīta ar sociāli ekonomiskajiem apstākļiem un no tiem izrietošajām nepieciešamajām izmaiņām, ko nosaka valstu un reģionālās iestādes;

38. uzskata, ka **šis jaunais noteikums ir nevajadzīgi pievienots dažādiem** Komisijas ierosinātajiem **nosacījumiem** (makroekonomikas, *ex ante* un *ex post* nosacījumiem) un *ex ante*, *in itinere* un *ex post* novērtējuma sistēmai, tāpat kā kvantitatīvo mērķu un rezultātu rādītāju noteikšanai, un vēlas, ka tiek panākta arī lielāka saistība ar **izvērtēšanas darbībām**, kas minētas 48., 49. un 50. pantā;

Avansa maksājumu palielināšana

39. atzinīgi vērtē priekšlikumu noteikt prasību, ka vadošās iestādes izmaksā atbalstu tā saņēmējiem pirms kompensācijas pieprasīšanas Komisijai, un cer, ka **avansa maksājumu sistēma** kļūs **elastīgāka** un avansa maksājumi palielināsies, lai uzlabotu šo vadošo iestāžu likviditāti;

Sankcijas un finanšu korekcijas: virzībā uz preventīvāku, nevis represīvu pieeju

40. pieprasa nodrošināt, ka gadījumā, ja viena dalībvalsts **smagas finanšu krīzes** situācijā saņem atbalstu no Savienības, Komisija var grozīt partnerības līgumu un darbības programmas, pamatojoties uz konstruktīvu dialogu ar šo dalībvalsti un attiecīgajām pašvaldībām, un tādēļ cer, ka Komisijas eksperti palīdzēs valsts un reģionālajām iestādēm, lai uzlabotu to spēju efektīvi pārvaldīt ES līdzekļus;

G. Kohēzijas principa pastiprināšana

Atbalsts pilsētu un lauku attīstības pasākumiem, kā arī integrētiem teritoriālajiem ieguldījumiem

41. aktīvi atbalsta to, ka uzmanība ir pievērsta integrētai pilsētu attīstībai, un sevišķi atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumus attiecībā uz **vietējās attīstības pasākumiem un integrētiem teritoriālajiem ieguldījumiem**, kam būtu jāklūst par galvenajiem īstenošanas instrumentiem nākamajā plānošanas periodā, taču vienlaicīgi pieprasa sīkāku informāciju par šo jauno noteikumu īstenošanu;

42. cer, ka šie noteikumi tiks piemēroti, īpašu uzmanību pievēršot konkrētiem nosacījumiem, lai **nodrošinātu**, ka integrēta teritoriālā attīstība tiek **īstenota efektīvi**, piemēram, dažādu fondu, īpaši ERAF un ELFLA, atbalsta saskaņošana piepilsētu teritorijās un funkcionālajās zonās, to piesaistīšana, projektā iesaistāmo teritoriju noteikšana, saskaņotas stratēģijas izstrāde utt.;

43. ļoti atzinīgi vērtē to, ka uz sabiedrību orientētas vietējās attīstības instrumenti nodrošina papildu līdzfinansējuma likmi 10 % apmērā, un aicina piemērot to arī attiecībā uz integrētiem teritoriālajiem ieguldījumiem; uzskata, ka vietējo rīcības grupu organizēšana un darbība jāsaņemas starp vadošajām iestādēm un vietējiem partneriem valstu līmenī;

44. aicina nodrošināt, ka noteikumi par to, ka publiskajām iestādēm nedrīkst būt vairāk par 49 % balsstiesību, tiktu pārskatīti gadījumos, kad institucionalizētas vietējās attīstības partnerības jau ir izveidotas;

45. uzsver, ka vietējā attīstība ir jāskata kā vienota koncepcija, kuras ietvaros tiek īstenoti integrēti teritoriālie ieguldījumi, pilsētu attīstības pasākumi un kopīgi rīcības plāni;

Atbilstoši pasākumi, kas ļauj atbalstīt reģionus ar īpašiem ģeogrāfiskiem un demogrāfiskiem apstākļiem

46. mudina pievērst **īpašu uzmanību** gan apgabaliem, kuros notiek rūpniecības restrukturizācija, gan reģioniem, ko skar sarežģīti un pastāvīgi nelabvēlīgi dabas vai demogrāfiskie apstākļi, kuri rada salīdzinošu atpazītību teritoriālās kohēzijas ziņā, gan arī attālākajiem reģioniem (LESD 174. pants un 349. pants);

Teritoriālo tīklu izveides turpināšana ar infrastruktūras finansējuma palīdzību

47. pauž bažas par to, ka attīstīto reģionu gadījumā nav ņemta vērā infrastruktūra, piemēram, ātrdarbīgu IKT tīklu, finansēšana.

H. Pārvaldības, kontroles un revīzijas noteikumu vienkāršošana

Pārvaldības vienkāršošana un kopīga atbildība par uzraudzību

48. pieprasa **faktiski vienkāršot** līdzekļu izmantošanas **noteikumus** pārvaldes, kontroles un revīzijas iestādēm, jo tas vienlaikus atvieglo atbalsta saņēmēju piekļuvi finansējumam;

49. pauž bažas par to, ka ESF atbalsts administratīvās spējas stiprināšanai attiecas tikai uz tām dalībvalstīm, kurās ir mazāk attīstīti reģioni vai kuras saņem Kohēzijas fonda atbalstu, taču tas pats nav sakāms par ERAF, lai gan uz abiem fondiem attiecināmās valstu sistēmas ir pakļautas līdzīgiem noteikumiem;

50. cer, ka izteiktāka **kohēzijas politikas virzība uz rezultātiem** pievērsīs lielāku uzmanību fondu izmantošanas izpildei, kvalitātei un efektivitātei, nevis formālai noteikumu ievērošanai un izdevumu apjomam;

51. uzskata, ka **pārmērīga atsaukšanās uz deleģētajiem** Komisijas **aktiem** (kas regulā pieminēti aptuveni 50 reižu) var novēlot līdzekļu izmantošanu, un tāpēc Komisijai iesaka izstrādāt īstenošanas regulu, kurā vispirms būtu noteikti visi īstenošanas noteikumi;

Labāka uzraudzības koordinācija un proporcionalitāte

52. pauž šaubas, vai ministrijās būtu **jāveido akreditācijas struktūra**, kas radītu nevajadzīgu papildu uzraudzības līmeni, kura uzdevums būtu, pamatojoties uz iepriekšēju pārbaudi, akreditēt pārvaldes un sertifikācijas iestādes, un uzskata, ka akreditācijai jāattiecas drīzāk uz sistēmām, nevis pārvaldes iestādēm;

53. atgādina, ka, nepareizi piemērojot **proporcionalitātes principu**, var veicināt nevienlīdzīgu attieksmi pret dalībvalstīm, jo pārvaldības un uzraudzības administratīvais slogs gultos galvenokārt uz tām dalībvalstīm, kas visvairāk izmanto struktūrfondu līdzekļus; turklāt uzraudzības līmeņa noteikšana atbilstīgi programmu finansālajai dimensijai varētu atturēt no programmām, ko finansē no vairākiem fondiem;

54. uzskata, ka ierosinātajai gada grāmatojumu noskaidrošanai nevajadzētu būt obligātai, lai tikai tās vadošās iestādes, kas to vēlas, varētu vienkāršot slēgšanas procedūru perioda beigās un samazināt grāmatvedības dokumentu uzglabāšanas ilgumu (67., 76., 77., 131. pants);

55. vēlas novērst, ka valsts vai reģionālās **revīzijas iestādes** un Komisija vai Revīzijas palāta, kā arī paši uzņēmumi veic **vairākkārtēju kontroli**, un tāpēc RK iesaka reģionālā regulārā veikt kopīgu revīziju, lai novērstu dubultu kontroli un veicinātu kopīga atzinuma pieņemšanu (65. panta 2. punkts);

Faktiski vienkāršotas un uz uzņēmējdarbību vērstas finansēšanas vadības izveide

56. uzskata, ka saistībā ar finanšu instrumentu izmantošanu precīzāk jāizskaidro ES fondu izmantošanas grāmatvedība, fondu uzraudzība un finanšu instrumentu piederība. Komiteja tomēr atbalsta, ka fondu sviras efekta palielināšanai tiek **piesaistīti finansēšanas vadības instrumenti** ar nosacījumu, ka tie papildina, nevis vājina kohēzijas politikas dotāciju elementu un ka atbalstu attiecinā tikai uz konvencionālajiem finanšu instrumentiem (kapitālieguldījumiem, aizdevumiem, garantijām), nevis uz tādiem necaurredzamiem finanšu instrumentiem kā atvasinātie vai strukturētie finanšu instrumenti;

57. uzskata, ka pārāk ierobežojoša ir prasība, ka finanšu instrumenti saskaņā ar programmas mērķiem jāizmanto **divu gadu laikā** no to ieviešanas brīža un vismaz 10 gadu laikā pēc programmas slēgšanas;

Kopīgs rīcības plāns: eksperimentāls jaunievedums

58. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir ierosinājusi izstrādāt **kopīgu rīcības plānu**, kas aptver virkni projektu, kurus kā daļu no darbības programmas vai programmām īsteno uz

atbalsta saņēmēja atbildību, un ka tādā veidā **ievērojami** samazinātos pārvaldes un kontroles jomā piemērojamo noteikumu apjoms; tomēr pauzē nožēlu, ka tas neattiecas uz infrastruktūras projektiem;

59. ņemot vērā arī piesaistīto līdzekļu summu, aicina Komisiju, attiecīgo dalībvalsti un vietējās un reģionālās pašvaldības, kas piedalās programmā, lemt par kopīgu rīcības plānu un samazināt šo sliekšni līdz EUR 5 milj.;

Ienesīgi pasākumi: nepieciešamība pēc lielākas elastības

60. uzskata, ka būtu vēlams atjaunot noteikumus, kas bija spēkā 2000.–2006. gadā un kuros bija paredzēta vienotas **īpašas (samazinātas) atbalsta likmes** piemērošana ienesīgiem projektiem;

Vienotas likmes izmaksas: aizkavējusies vienkāršošana

61. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu attiecībā uz **dažādiem vienkāršota finansējuma veidiem** un mudina vadošās iestādes un finansējuma saņēmējus galvenokārt izmantot vienības izmaksu standarta shēmas, vienotas likmes maksājumus un vienotas likmes finansējumu;

62. aicina Komisiju un dalībvalstis **pēc iespējas ātrāk izstrādāt** taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu aprēķinu **metodoloģiju**, vienības izmaksu metodes un shēmas, lai projektu īstenošanai varētu tās izmantot plānošanas sākumā, pienācīgi ņemot vērā pašreizējā plānošanas periodā gūto pieredzi.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

14. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisijai, izmantojot deleģētu aktu, būtu jāpieņem vienots stratēģiskais satvars, kas pārvērs Savienības mērķus VSS fondu pamatdarbībā, lai sniegtu skaidrāku stratēģisko virzību plānošanas procesā dalībvalstu un reģionu līmenī. Vienotajam stratēģiskajam satvaram būtu jāsekmē Savienības intervences nozaru un teritoriālā sadarbība saskaņā ar VSS fondiem un ar citām Savienības politikas jomām un instrumentiem.	Komisijai, izmantojot deleģētu aktu, būtu jāpieņem ierosinātais vienots stratēģiskais satvars, kas pievienots šīs regulas pielikumā un kas pārvērs Savienības mērķus VSS fondu pamatdarbībā, lai sniegtu skaidrāku stratēģisko virzību plānošanas procesā dalībvalstu un reģionu līmenī. Vienotajam stratēģiskajam satvaram būtu jāsekmē Savienības intervences nozaru un teritoriālā sadarbība saskaņā ar VSS fondiem un ar citām Savienības politikas jomām un instrumentiem.

Pamatojums

Pamatojoties uz deleģētiem aktiem, likumdevējs var deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus nelegislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus legīslatīvu aktu elementus. Runājot par vienoto stratēģisko satvaru, tā uzdevums ir dot ievirzi un nodrošināt kopējus noteikumus visiem kopīgi pārvaldītiem fondiem, tāpēc tas ietver būtiskus elementus, kuri jādara zināmi visām Kopienas iestādēm un kurus vajadzības gadījumā var grozīt.

2. grozījums

16. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Pamatojoties uz Komisijas pieņemto vienoto stratēģisko satvaru, katrai dalībvalstij sadarbībā ar saviem partneriem un apspriežoties ar Komisiju būtu jāsaģatavo partnerības līgums. Partnerības līgumā vienotajā stratēģiskajā satvarā noteiktie elementi jāpārveido atbilstoši valsts kontekstam un jāizsaka cieša apņemšanās sasniegt Savienības mērķus, izmantojot VSS fondu plānošanu.	Pamatojoties uz Komisijas pieņemto vienoto stratēģisko satvaru, katrai dalībvalstij <u>kopā ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> sadarbībā ar saviem partneriem un apspriežoties ar Komisiju būtu jāsaģatavo partnerības līgums. Partnerības līgumā vienotajā stratēģiskajā satvarā noteiktie elementi jāpārveido atbilstoši valsts kontekstam un jāizsaka cieša apņemšanās sasniegt Savienības mērķus, izmantojot VSS fondu plānošanu.

Pamatojums

Reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kas ir kohēzijas politikas finansētājas un īstenotājas, pilnībā jāpieņem minētās politikas izstrādāšanā, apspriešanās, īstenošana un grozīšana.

3. grozījums

18. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Katrai programmai jānosaka izpildes sistēma, lai plānošanas periodā uzraudzītu panākumus, kas gūti, sasniedzot katrai programmai noteiktos mērķus. Komisijai kopā ar dalībvalstīm būtu jāpārskata izpilde 2017. un 2019. gadā. 2019. gadā būtu jāparedz izpildes rezerve, ja izpildes sistēmā noteiktie atskaites punkti ir sasniegti. Ņemot vērā Eiropas teritoriālās sadarbības programmu dažādību un starptautisko būtību, izpildes rezerve tām nebūtu jāpieskīr. Ja atskaites punktu vai mērķu sasniegšanā vērojami būtiski trūkumi, Komisijai jāspēj apturēt maksājumi programmai vai plānošanas perioda beigās jāpiemēro finanšu korekcijas, lai nepieļautu Savienības budžeta izšķērdīgu un neracionālu izmantošanu.	Katrai programmai jānosaka izpildes sistēma, lai plānošanas periodā uzraudzītu panākumus, kas gūti, sasniedzot katrai programmai noteiktos mērķus. Komisijai kopā ar dalībvalstīm būtu jāpārskata izpilde 2017. un 2019. gadā. <u>Lai finansētu eksperimentālas iniciatīvas gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes jomā un ekonomiskas, sociālas vai ekoloģiskas krīzes situācijā lautu izmantot struktūrfondus saistībā ar Globalizācijas pielāgošanas fondu un Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, 2019. gadā plānošanas periodā būtu jāparedz izpildes elastības rezerve, kas veidota, pamatojoties uz apropriāciju automātisku atcelšanu izpildes sistēmā noteiktie atskaites punkti ir sasniegti. Ņemot vērā Eiropas teritoriālās sadarbības programmu dažādību un starptautisko būtību, izpildes rezerve tām nebūtu jāpieskīr. Ja atskaites punktu vai mērķu sasniegšanā vērojami būtiski trūkumi, Komisijai jāspēj apturēt maksājumi programmai vai plānošanas perioda beigās jāpiemēro finanšu korekcijas, lai nepieļautu Savienības budžeta izšķērdīgu un neracionālu izmantošanu.</u>

Pamatojums

Grozījums atspoguļo iebildumus pret **izpildes rezerves** izveidošanu valstu līmenī, jo Komiteja ir norūpējusies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniežamu mērķu izvēršanu papildu finansējuma saņemšanai un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju.

Toties atbalstāma būtu ideja, ka, lai finansētu eksperimentālas iniciatīvas gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes jomā vai krīzes gadījumā veiktu pasākumus, jārada **elastības rezerve**, kas veidota, pamatojoties uz aproprāciju automatisku atcelšanu.

4. grozījums

19. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Ciešāka saikne starp kohēzijas politiku un Savienības ekonomikas pārvaldību nodrošinās, ka VSS fondu izdevumu efektivitāti pamato pareiza ekonomikas politika un ka VSS fondi vajadzības gadījumā var tikt novirzīti, lai novērstu ekonomikas problēmas, ar kurām valsts saskaras. Šim procesam jābūt pakāpeniskam, sākot ar grozījumiem partnerības līgumā un programmās atbilstoši Padomes ieteikumiem novērst makroekonomisko nestabilitāti un sociālās un ekonomikas grūtības. Ja, neskatoties uz VSS fondu labāku izmantošanu, dalībvalsts neveic efektīvus pasākumus ekonomikas pārvaldības procesa kontekstā, Komisijai jābūt tiesībām apturēt visus vai daļu no maksājumiem un saistībām. Lēmumiem par apturēšanu jābūt proporcionāliem un iedarbīgiem, ņemot vērā atsevišķu programmu ietekmi attiecīgās dalībvalsts ekonomikas un sociālās situācijas risināšanā un partnerības līguma iepriekšējos grozījumus. Pieņemot lēmumu par apturēšanu, Komisijai arī būtu jāievēro vienlīdzīga pieeja dalībvalstīm, jo īpaši ņemot vērā apturēšanas ietekmi uz attiecīgo dalībvalsti. Apturēšana būtu jāatceļ un līdzekļi būtu jādara atkal pieejami attiecīgajai dalībvalstij, tiklīdz dalībvalsts veic vajadzīgās darbības.</p>	<p>Ciešāka saikne starp kohēzijas politiku un Savienības ekonomikas pārvaldību nodrošinās, ka VSS fondu izdevumu efektivitāti pamato pareiza ekonomikas politika un ka VSS fondi vajadzības gadījumā var tikt novirzīti, lai novērstu ekonomikas problēmas, ar kurām valsts saskaras. Šim procesam jābūt pakāpeniskam, sākot ar grozījumiem partnerības līgumā un programmās atbilstoši Padomes ieteikumiem novērst makroekonomisko nestabilitāti un sociālās un ekonomikas grūtības. Ja, neskatoties uz VSS fondu labāku izmantošanu, dalībvalsts neveic efektīvus pasākumus ekonomikas pārvaldības procesa kontekstā, Komisijai jābūt tiesībām apturēt visus vai daļu no maksājumiem un saistībām. Lēmumiem par apturēšanu jābūt proporcionāliem un iedarbīgiem, ņemot vērā atsevišķu programmu ietekmi attiecīgās dalībvalsts ekonomikas un sociālās situācijas risināšanā un partnerības līguma iepriekšējos grozījumus. Pieņemot lēmumu par apturēšanu, Komisijai arī būtu jāievēro vienlīdzīga pieeja dalībvalstīm, jo īpaši ņemot vērā apturēšanas ietekmi uz attiecīgo dalībvalsti. Apturēšana būtu jāatceļ un līdzekļi būtu jādara atkal pieejami attiecīgajai dalībvalstij, tiklīdz dalībvalsts veic vajadzīgās darbības.</p>

Pamatojums

Reģionu komiteja kategoriski iebilst pret noteikumiem attiecībā uz makroekonomikas nosacījumiem. Piemērojot ar Stabilitātes un izaugsmes pakta saistītas sankcijas vai finanšu stimulus, kas paredzēti makroekonomikas nosacījumu ievērošanas nodrošināšanai, rodas risks, ka neizdevīgā situācijā nonāks reģionālās un vietējās pašvaldības, jo tās neņēms atbildību par to, ka dalībvalstis neievēro šīs saistības.

5. grozījums

29. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>VSS fondu uzraudzības un ziņošanas procedūru saskaņošanu jāveic, lai vienkāršotu pārvaldības procedūras visos līmeņos. Ir svarīgi nodrošināt proporcionālas ziņošanas prasības, kā arī visaptverošas informācijas pieejamību par panākumiem attiecībā uz galvenajiem pārskatīšanas punktiem. Tādēļ ziņošanas prasībās jāatspoguļo informācijas vajadzības attiecīgajos gados, un tām jāatbilst izpildes pārskatīšanas laikam.</p>	<p>VSS fondu uzraudzības un ziņošanas procedūru saskaņošanu jāveic, lai vienkāršotu pārvaldības procedūras visos līmeņos. Ir svarīgi nodrošināt proporcionālas ziņošanas prasības, kā arī visaptverošas informācijas pieejamību par panākumiem attiecībā uz galvenajiem pārskatīšanas punktiem. Tādēļ ziņošanas prasībās jāatspoguļo informācijas vajadzības attiecīgajos gados, un tām jāatbilst izpildes pārskatīšanas laikam.</p>

Pamatojums

Attiecībā uz izpildes pārskatīšanu Komiteja uzskata, ka šāda mehānisma uzdevums ir virzīt un kontrolēt mērķus, kas īstenoti visā plānošanas periodā.

6. grozījums

43. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Saskaņā ar dalītas pārvaldības principiem dalībvalstīm ar savu pārvaldības un kontroles sistēmu starpniecību būtu jāuzņemas galvenā atbildība par darbībām programmās. Lai nodrošinātu efektīvāku kontroli pār atlases un īstenošanas darbībām un pārvaldības un kontroles sistēmas darbību, būtu jānosaka vadošās iestādes funkcijas.	Saskaņā ar dalītas pārvaldības principiem dalībvalstīm <u>un vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> ar savu pārvaldības un kontroles sistēmu starpniecību būtu jāuzņemas galvenā atbildība par darbībām programmās. Lai nodrošinātu efektīvāku kontroli pār atlases un īstenošanas darbībām un pārvaldības un kontroles sistēmas darbību, būtu jānosaka vadošās iestādes funkcijas.

Pamatojums

Vienotā stratēģiskā satvara finansējumu piešķir reģionālās politikas ietvaros, tāpēc, norādot uz iesaistītajām iestādēm, uz kurām attiecas regula, nevar neminēt šajā sakarā svarīgākās struktūras — vietējās un reģionālās pašvaldības.

7. grozījums

44. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai nodrošinātu ticamību <i>ex ante</i> par galveno pārvaldības un kontroles sistēmu izstrādi un strukturēšanu, dalībvalstīm būtu jāieceļ akreditācijas struktūra, kas ir atbildīga par vadošo un kontroles struktūru akreditāciju un akreditācijas atsaukšanu.	Lai nodrošinātu ticamību <i>ex ante</i> par galveno pārvaldības un kontroles sistēmu izstrādi un strukturēšanu, dalībvalstīm būtu jāieceļ akreditācijas struktūra, kas ir atbildīga par vadošo un kontroles struktūru akreditāciju un akreditācijas atsaukšanu.

Pamatojums

Grozījuma mērķis ir izvairīties no struktūru un personu skaita palielināšanas, jo tas vēl vairāk sarežģītu pārvaldības un kontroles sistēmu.

8. grozījums

Jauns apsvēruma aiz 55. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
	Tā kā fondi ir stratēģiski saistīti, visos fondos ir jāvienādo <u>programmu plānošanas un īstenošanas procedūras, jo īpaši tas attiecas uz Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un ES struktūrfondu vienotajām līdzfinansējuma likmēm un pārejas reģionu iedalījumu. Tāpēc paredzēts, ka minētie pārejas noteikumi attieksies arī uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai.</u>

Pamatojums

Līdz šim nav izdevies pieņemt vienotus noteikumus attiecībā uz visiem fondiem; runa ir par pārejas noteikumiem un ar tiem saistīto ES līdzdalību (līdzfinansējuma likmes). Pārejas noteikumi (arī drošības tīkls) attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Eiropas Sociālo fondu ir ieviesti, taču to nevaram teikt par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai. Tas nozīmē, ka fondu apgūšanu regulēs ļoti atšķirīgi atbalsta piešķiršanas noteikumi. Tas neatbilst saskaņošanas mērķim. Tāpēc jānodrošina, ka pārejas noteikumi attiecas arī uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai.

9. grozījums

58. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai vēl vairāk koncentrētos uz rezultātiem un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu, pieci procenti no resursiem, kas paredzēti mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai", ir jāatliek kā izpildes rezerve katram fondam un reģionu kategorijai katrā dalībvalstī.	Lai vēl vairāk koncentrētos uz rezultātiem un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu, pieci procenti no resursiem, kas paredzēti mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai", ir jāatliek kā izpildes rezerve katram fondam un reģionu kategorijai katrā dalībvalstī.

Pamatojums

Grozījums atspoguļo iebildumus pret **izpildes rezerves** izveidošanu valstu līmenī, jo Komiteja ir norūpējusies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniedzamu mērķu izvirzīšanu papildu finansējuma saņemšanai un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju.

Toties atbalstāma būtu ideja, ka, lai finansētu eksperimentālas iniciatīvas gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes jomā vai krīzes gadījumā veiktu pasākumus, jārada elastības rezerve, kas veidota, pamatojoties uz apropriāciju automātisku atcelšanu, un saistīta ar Globalizācijas pielāgošanas fondu un Eiropas Savienības Solidaritātes fondu.

10. grozījums

84. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Gada grāmatojumu noskaidrošana būtu jāveic kopā ar pabeigto darbību (ERAF un KF) vai izdevumu (ESF) gada pārskatu. Lai samazinātu izmaksas saistībā ar darba programmu galīgo slēgšanu, mazinātu saņēmēju administratīvo slogu un nodrošinātu juridisko noteiktību, gada pārskatiem būtu jābūt obligātiem, tādējādi samazinot apliecināto dokumentu uzglabāšanas laiku un periodu, kādā var veikt darbību revīziju un piemērot finanšu korekcijas.	Gada grāmatojumu noskaidrošana būtu jāveic kopā ar pabeigto darbību (ERAF un KF) vai izdevumu (ESF) gada pārskatu. Lai samazinātu izmaksas saistībā ar darba programmu galīgo slēgšanu, mazinātu saņēmēju administratīvo slogu un nodrošinātu juridisko noteiktību, dalībvalstīm varētu būt iespēja noteikt gada pārskatiem būtu jābūt obligātiem, tādējādi samazinot apliecināto dokumentu uzglabāšanas laiku un periodu, kādā var veikt darbību revīziju un piemērot finanšu korekcijas.

Pamatojums

Tiek uzskatīts, ka ierosinātā gada grāmatojumu noskaidrošana faktiski ir gada noslēgšanas ieviešana, kas palielinās administratīvo slogu, ievieš obligātas finansiālas korekcijas Eiropas Komisijas un/vai Eiropas Revīzijas palātas konstatētajiem pārkāpumiem un samazinās patlaban 2007.–2013. gada periodā pastāvošās elastīguma iespējas deklarēt un aizstāt "pārrezervētos" izdevumus.

11. grozījums

87. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Darbību revīzijas biežumam jābūt samērīgam ar Savienības atbalsta apjomu no fondiem. Jo īpaši veikto revīziju skaits ir jāsamazina, ja kopējie attiecināmie izdevumi par darbību nepārsniedz EUR 100 000. Tomēr būtu jābūt iespējai veikt revīzijas jebkurā laikā, ja ir pazīmes, kas liecina par neatbilstību vai krāpšanu, vai kā daļu no revīzijas atlases pēc pabeigtas darbības slēgšanas. Lai Komisijas veiktās revīzijas līmenis būtu samērīgs ar risku, Komisijai būtu jābūt iespējai samazināt revīzijas darbu attiecībā uz darbības programmām, kurās nav ievērojami pārkāpumi vai gadījumiem, kad var paļauties uz revīzijas iestādi.	Darbību revīzijas biežumam jābūt samērīgam ar Savienības atbalsta apjomu no fondiem. Jo īpaši veikto revīziju skaits ir jāsamazina. Piemēram, vajadzētu veikt tikai vienu revīziju, ja kopējie attiecināmie izdevumi par darbību nepārsniedz EUR 250 000 100 000 . Tomēr būtu jābūt iespējai veikt revīzijas jebkurā laikā, ja ir pazīmes, kas liecina par neatbilstību vai krāpšanu, vai kā daļu no revīzijas atlases pēc pabeigtas darbības slēgšanas. Lai Komisijas veiktās revīzijas līmenis būtu samērīgs ar risku, Komisijai būtu jābūt iespējai samazināt revīzijas darbu attiecībā uz darbības programmām, kurās nav ievērojami pārkāpumi vai gadījumiem, kad var paļauties uz revīzijas iestādi.

Pamatojums

Lai nodrošinātu darbības programmu kontroles samērīgumu, Komiteja ierosina veikt ne vairāk kā vienu revīziju attiecībā uz darbībām, kuru kopējie attiecināmie izdevumi nepārsniedz EUR 250 000.

12. grozījums

88. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai papildinātu un grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu piešķiramas pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz rīcības kodeksu par mērķiem un kritērijiem, lai atbalstītu partnerības īstenošanu, vienotā stratēģiskā satvara pieņemšanu, papildu noteikumus par izaugsmes un konkurētspējas rezerves piešķiršanu, tās teritorijas un iedzīvotāju definīciju, uz kuriem attiecas vietējās attīstības stratēģijas, sīki izstrādātus noteikumus par finanšu instrumentiem (<i>ex ante</i> novērtējums, izdevumu atbilstība, neatbalstīto darbību veidi, atbalsta apvienošana, aktīvu nodošana un pārvaldība, maksājumu pieprasījumi un gada iemaksu kapitalizācija), vienotās likmes definīciju darbībām, no kurām gūst ienākumus, dalībvalstu pienākumus attiecībā uz procedūru ziņošanai par pārkāpumiem un nepamatoti samaksāto summu atgūšanai, paraugu, pēc kura jāsapatavo pārvaldības ticamības deklarācija par pārvaldības un kontroles sistēmas darbību, valsts revīzijas nosacījumus, vadošo iestāžu un sertifikācijas iestāžu akreditācijas kritērijus, vispārārtītu datu nesēju identifikāciju, piemērojamās finanšu korekcijas līmeni, pielikumu grozīšanu un īpašajiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai veicinātu pāreju no Regulas (EK) Nr. 1083/2006. Komisijai arī būtu jābūt pilnvarotai grozīt I un IV pielikumu, lai ņemtu vērā turpmākās pielāgošanas vajadzības. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija veiktu pienācīgu apspriešanos, tostarp ekspertu līmenī.	Lai papildinātu un grozītu konkrētus nebūtiskus šīs regulas elementus, Komisijai saskaņā ar Līguma 290. pantu būtu piešķiramas pilnvaras pieņemt aktus attiecībā uz rīcības kodeksu par mērķiem un kritērijiem, lai atbalstītu partnerības īstenošanu, vienotā stratēģiskā satvara pieņemšanu, papildu noteikumus par izaugsmes un konkurētspējas rezerves piešķiršanu, tās teritorijas un iedzīvotāju definīciju, uz kuriem attiecas vietējās attīstības stratēģijas, sīki izstrādātus noteikumus par finanšu instrumentiem (<i>ex ante</i> novērtējums, izdevumu atbilstība, neatbalstīto darbību veidi, atbalsta apvienošana, aktīvu nodošana un pārvaldība, maksājumu pieprasījumi un gada iemaksu kapitalizācija), vienotās likmes definīciju darbībām, no kurām gūst ienākumus, dalībvalstu pienākumus attiecībā uz procedūru ziņošanai par pārkāpumiem un nepamatoti samaksāto summu atgūšanai, paraugu, pēc kura jāsapatavo pārvaldības ticamības deklarācija par pārvaldības un kontroles sistēmas darbību, valsts revīzijas nosacījumus, vadošo iestāžu un sertifikācijas iestāžu akreditācijas kritērijus, vispārārtītu datu nesēju identifikāciju, piemērojamās finanšu korekcijas līmeni, pielikumu grozīšanu un īpašajiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai veicinātu pāreju no Regulas (EK) Nr. 1083/2006. Komisijai arī būtu jābūt pilnvarotai grozīt I un IV pielikumu, lai ņemtu vērā turpmākās pielāgošanas vajadzības. Ir īpaši svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija veiktu pienācīgu apspriešanos, tostarp ekspertu līmenī.

Pamatojums

Pamatojoties uz deleģētiem aktiem, likumdevējs deleģē Eiropas Komisijai pilnvaras pieņemt nelegislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus legīslatīvu aktu elementus. Priekšlikums svītrot apsvēruma fragmentus izskaidrojams ar atzinumā izklāstīto nostāju, piemēram, attiecībā uz 12. pantu (vienotais stratēģiskais satvars), 18. pantu (izpildes rezerve) un 29. pantu (vietējās attīstības stratēģijas).

13. grozījums

90. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras ar īstenošanas tiesību aktiem attiecībā uz VSS fondiem pieņemt lēmumus, ar ko piešķir izpildes rezervi, un lēmumus, ar ko aptur maksājumus saistībā ar dalībvalstu ekonomikas politiku, un attiecībā uz fondiem – lēmumus, ar ko pieņem darbības programmas, lēmumus, ar ko apstiprina lielus projektus, lēmumus, ar ko aptur maksājumus, un lēmumus par finanšu korekcijām.	Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras ar īstenošanas tiesību aktiem attiecībā uz VSS fondiem pieņemt lēmumus, ar ko apstiprina partnerības līgumus, piešķir izpildes rezervi, un lēmumus, ar ko aptur maksājumus saistībā ar dalībvalstu ekonomikas politiku, un attiecībā uz fondiem lēmumus, ar ko pieņem darbības programmas, lēmumus, ar ko apstiprina lielus projektus, lēmumus, ar ko aptur maksājumus, un lēmumus par finanšu korekcijām.

Pamatojums

Grozījums atspoguļo iebildumus pret **izpildes rezerves** izveidošanu valstu līmenī, jo Komiteja ir norūpējies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniedzamu mērķu izvirzīšanu papildu finansējuma saņemšanai un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju.

14. grozījums

5. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Partnerība un daudzlīmeņu pārvaldība 1. Attiecībā uz partnerības līgumu un katru programmu dalībvalsts organizē partnerību ar šādiem partneriem: a) kompetentām reģionālām, vietējām, pilsētu un citām valsts iestādēm; b) ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem; un c) struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp vides partneriem, nevalstiskām organizācijām un struktūrām, kas ir atbildīgas par līdztiesības un nediskriminācijas veicināšanu.	Partnerība un daudzlīmeņu pārvaldība 1. Attiecībā uz partnerības līgumu un katru programmu dalībvalstis <u>un vietējās un reģionālās pašvaldības</u> organizē partnerību ar šādiem partneriem: a) kompetentām reģionālām, vietējām, pilsētu un citām kompetentām valsts iestādēm; b) ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem; un c) struktūrām, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tostarp vides partneriem, nevalstiskām organizācijām un struktūrām, kas ir atbildīgas par līdztiesības un nediskriminācijas veicināšanu.

Pamatojums

Grozījuma mērķis ir uzsvērt, ka, pamatojoties uz **daudzlīmeņu pārvaldības** principu, vietējās un reģionālās pašvaldības visās dalībvalstīs būtu pilnībā jāiesaista tādu dažādu stratēģisku dokumentu izstrādāšanā, apspriešanā un īstenošanā kā vienotais stratēģiskais satvars (VSS), partnerības līgums un darbības programmas. **Partnerības** kontekstā nav pareizi vietējās un reģionālās pašvaldības pielīdzināt ekonomiskajiem un sociālajiem partneriem, jo tās pārstāv iedzīvotāju un to pārvaldīto teritoriju vispārējās intereses un piedalās struktūrfondu pārvaldīšanā un finansēšanā.

15. grozījums

9. panta 6. un 11. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Tematiskie mērķi</p> <p>[...]</p> <p>6) aizsargāt vidi un veicināt resursu efektivitāti;</p> <p>[...]</p> <p>11) uzlabot institucionālās spējas un efektīvu valsts pārvaldi.</p>	<p>Tematiskie mērķi</p> <p>[...]</p> <p>6) aizsargāt vidi, <u>kultūras mantojumu</u> un veicināt resursu izmantošanas efektivitāti;</p> <p>[...]</p> <p>11) uzlabot institucionālās spējas un efektīvu valsts pārvaldi, <u>kā arī sniegt stratēģiskas pamatnostādnes attiecībā uz teritoriālo attīstību saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020" visos pārvaldības līmeņos, izmantojot Eiropas Savienības Teritoriālās attīstības programmu.</u></p>

Pamatojums

Saistībā ar 9. panta 6. punktu:

Kultūras mantojuma aizsardzību ir svarīgi iekļaut VSS fonda tematiskajos mērķos. Turklāt šis priekšlikums ir saskaņā ar to, kas paredzēts priekšlikuma regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu 5. panta 6. punkta c) apakšpunktā.

Saistībā ar 9. panta 11. punktu:

Tehniskajai palīdzībai būtu arī jāatvieglo stratēģiskā augšupējā intervence. Teritoriālās attīstības programmā (2020), ko 2011. gadā atbalstīja dalībvalstis, ir sniegti ļoti noderīgi ieteikumi attiecībā uz ES teritoriālo attīstību.

16. grozījums

11. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Vienotais stratēģiskais satvars nosaka:</p> <p>a) attiecībā uz katru tematisko mērķi — galvenās darbības, kas jāatbalsta katram VSS fondam;</p> <p>b) galvenās teritoriālās problēmas pilsētu, lauku, piekrastes un zvejas reģioniem, kā arī Līguma 174. un 349. pantā minētajiem reģioniem ar īpašām teritoriālām iezīmēm, kuras jārisina VSS fondiem;</p> <p>c) horizontālos principus un politikas mērķus VSS fondu īstenošanai;</p> <p>d) prioritārās jomas katra VSS fonda sadarbības pasākumiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā makroreģionālās un jūras baseinu stratēģijas;</p> <p>e) mehānismus VSS fondu savstarpējai koordinācijai un to koordinācijai ar citiem atbilstošiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem, tostarp ārējiem sadarbības instrumentiem;</p> <p>f) mehānismus, lai nodrošinātu VSS fondu plānošanas saskaņotību un saderību ar katrai valstij īpašiem ieteikumiem saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un attiecīgajiem Padomes ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu.</p>	<p>Vienotais stratēģiskais satvars nosaka:</p> <p>a) attiecībā uz katru tematisko mērķi — galvenās darbības, kas jāatbalsta katram VSS fondam;</p> <p>b) galvenās teritoriālās problēmas pilsētu, lauku, piekrastes un zvejas reģioniem, kā arī Līguma 174. un 349. pantā minētajiem reģioniem ar īpašām teritoriālām iezīmēm, kuras jārisina VSS fondiem;</p> <p>eb) horizontālos principus un politikas mērķus VSS fondu īstenošanai;</p> <p>d) prioritārās jomas katra VSS fonda sadarbības pasākumiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā makroreģionālās un jūras baseinu stratēģijas;</p> <p>ec) mehānismus VSS fondu savstarpējai koordinācijai un to koordinācijai ar citiem atbilstošiem Savienības politikas virzieniem un instrumentiem, tostarp ārējiem sadarbības instrumentiem;</p> <p>fd) mehānismus, lai nodrošinātu VSS fondu plānošanas saskaņotību un saderību ar katrai valstij īpašiem ieteikumiem saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un attiecīgajiem Padomes ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu.</p>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka vienotajā stratēģiskajā satvarā Komisijas ierosinātie svarīgākie pasākumi ir jauns koncentrācijas veids. Turklāt Komiteja norāda, ka teritoriālās iezīmes jāizskata darbības programmu ietvaros. To pašu var teikt par iespējamo mijiedarbību starp reģionālajām stratēģijām, kas iekļautas programmās, un makroreģionālajām stratēģijām, ja tādas pastāv.

17. grozījums

12. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija saskaņā ar vienoto stratēģisko satvaru ir pilnvarota pieņemt deleģētu aktu trīs mēnešu laikā no šīs regulas pieņemšanas.	Komisija saskaņā ar <u>ierosina</u> vienoto stratēģisko satvaru, kas ir pievienots šīs regulas pielikumā ir pilnvarota pieņemt deleģētu aktu trīs mēnešu laikā no šīs regulas pieņemšanas.
Ja notiek būtiskas izmaiņas Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, Komisija pārskata vienoto stratēģisko satvaru un attiecīgā gadījumā, izmantojot deleģētu aktu saskaņā ar 142. pantu, pieņem pārskatītu vienoto stratēģisko satvaru.	Ja notiek būtiskas izmaiņas Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, Komisija pārskata vienoto stratēģisko satvaru un attiecīgā gadījumā, izmantojot deleģētu aktu saskaņā ar 142. pantu, pieņem pārskatītu vienoto stratēģisko satvaru.
Sešu mēnešu laikā no pārskatīta vienotā stratēģiskā satvara pieņemšanas dalībvalstis vajadzības gadījumā ierosina grozījumus savā partnerības līgumā un programmās, lai nodrošinātu to atbilstību pārskatītajam vienotajam stratēģiskajam satvaram.	Sešu mēnešu laikā no pārskatīta vienotā stratēģiskā satvara pieņemšanas dalībvalstis vajadzības gadījumā ierosina grozījumus savā partnerības līgumā un programmās, lai nodrošinātu to atbilstību pārskatītajam vienotajam stratēģiskajam satvaram.

Pamatojums

Pamatojoties uz deleģētiem aktiem, likumdevējs var deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus nelegislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus lēģislatīvu aktu elementus. Runājot par vienoto stratēģisko satvaru, tā uzdevums ir dot ievirzi un nodrošināt kopējus noteikumus visiem kopīgi pārvaldītiem fondiem, tāpēc tas ietver būtiskus elementus, kuri jā dara zināmi visām Kopienas iestādēm un kurus vajadzības gadījumā var grozīt.

18. grozījums

13. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Partnerības līguma sagatavošana	Partnerības līguma sagatavošana
1. Katra dalībvalsts sagatavo partnerības līgumu par laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.	1. Katra dalībvalsts <u>kopā ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> sagatavo partnerības līgumu par laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.
2. Partnerības līgumu dalībvalstis izstrādā sadarbībā ar 5. pantā minētajiem partneriem. Partnerības līgumu sagatavo, apspriežoties ar Komisiju.	<u>2. Dalībvalstīs, kurās saskaņā ar valstu tiesību aktiem vai administratīviem noteikumiem reģioni un vietējās pašvaldības ir darbības programmu īstenotāji, tie pilntiesīgi piedalās partnerības līgumu izstrādē.</u>
3. Partnerības līgums attiecas uz visu atbalstu no VSS fondiem attiecīgajā dalībvalstī.	2.3. Partnerības līgumu dalībvalstis izstrādā sadarbībā ar 5. pantā minētajiem partneriem. Partnerības līgumu sagatavo, apspriežoties ar Komisiju.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Katra dalībvalsts nosūta savu partnerības līgumu Komisijai trīs mēnešu laikā no vienotā stratēģiskā satvara pieņemšanas.	4. Partnerības līgums attiecas uz visu atbalstu no VSS fondiem attiecīgajā dalībvalstī.
	5. Katra dalībvalsts nosūta savu partnerības līgumu Komisijai trīs <u>piecu</u> mēnešu laikā no vienotā stratēģiskā satvara pieņemšanas.

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kas ir kohēzijas politikas finansētājas un īstenotājas, pilnībā jāpiedalās minētās politikas izstrādāšanā, apspriešanā, īstenošanā un grozīšanā. Ņemot vērā pieprasītās informācijas daudzumu un precizitāti un to, ka programmas jāiesniedz vienlaicīgi ar līgumiem (saskaņā ar 23. panta 3. punktu), kā arī nepieciešamību nodrošināt efektīvu partnerību, Komiteja uzskata, ka ir vajadzīgs garāks laika periods.

19. grozījums

14. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Partnerības līguma saturs	Partnerības līguma saturs
Partnerības līgumā izklāsta:	Partnerības līgumā izklāsta:
a) procedūru, lai nodrošinātu pielāgošanu Savienības gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijai, tostarp:	a) procedūru, lai nodrošinātu pielāgošanu Savienības gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģijai, tostarp:
i) atšķirību un attīstības vajadzību analīzi, atsaucoties uz tematiskajiem mērķiem un galvenajām darbībām, kas noteiktas vienotajā stratēģiskajā satvarā, un mērķiem, kas noteikti konkrētajai valstij adresētajos ieteikumos saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un atbilstošajos Padomes ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu;	i) atšķirību un attīstības vajadzību analīzi, atsaucoties uz tematiskajiem mērķiem un galvenajām darbībām, kas noteiktas vienotajā stratēģiskajā satvarā, un mērķiem, kas noteikti konkrētajai valstij adresētajos ieteikumos saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un atbilstošajos Padomes ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu;
ii) programmu <i>ex ante</i> izvērtējumu kopsavilkuma analīzi, pamatojot tematisko mērķu un VSS fondu piešķirumu atlasī;	ii) programmu <i>ex ante</i> izvērtējumu kopsavilkuma analīzi, pamatojot tematisko mērķu un VSS fondu piešķirumu atlasī;
iii) par katru tematisko mērķi — to galveno rezultātu kopsavilkumu, kurus paredzēts sasniegt attiecībā uz katru VSS fondu;	iii) par katru tematisko mērķi — to galveno rezultātu kopsavilkumu, kurus paredzēts sasniegt attiecībā uz katru VSS fondu;
iv) Savienības veiktu indikatīvu atbalsta sadalījumu pa tematiskajiem mērķiem valsts līmenī par katru VSS fondu, kā arī kopējo indikatīvo atbalsta summu, kas paredzēta klimata pārmaiņu mērķiem;	iv) Savienības veiktu indikatīvu atbalsta sadalījumu pa tematiskajiem mērķiem valsts līmenī par katru VSS fondu, kā arī kopējo indikatīvo atbalsta summu, kas paredzēta klimata pārmaiņu mērķiem;
v) galvenās sadarbības prioritārās jomas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā makroreģionālās un jūras baseinu stratēģijas;	v) galvenās sadarbības prioritārās jomas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā makroreģionālās un jūras baseinu stratēģijas;
vi) horizontālos principus un politikas mērķus VSS fondu īstenošanai;	vi) horizontālos principus un politikas mērķus VSS fondu īstenošanai;
vii) programmu sarakstu atbilstīgi ERAF, ESF un KF, izņemot programmas atbilstīgi mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība", kā arī ELFLA un EJZF programmu sarakstu, norādot attiecīgus indikatīvus sadalījumus pa VSS fondiem un pa gadiem;	vii) programmu sarakstu atbilstīgi ERAF, ESF un KF, izņemot programmas atbilstīgi mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība", kā arī ELFLA un EJZF programmu sarakstu, norādot attiecīgus indikatīvus sadalījumus pa VSS fondiem un pa gadiem;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>b) integrētu pieeju teritoriālajai sadarbībai, ko atbalsta VSS fondi, izklāstot:</p> <p>i) valsts un reģionālā līmeņa mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp VSS fondiem un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un koordināciju ar EIB;</p> <p>ii) procedūru, lai nodrošinātu integrētu pieeju VSS fondu izmantošanai pilsētu, lauku, piekrastes, zvejas reģionu un to reģionu teritoriālajai attīstībai, kuriem ir īpašas teritoriālas iezīmes, un jo īpaši procedūru 28., 29. un 99. panta piemērošanai, attiecīgā gadījumā papildinot ar to pilsētu sarakstu, kuras piedalīsies ERAF Regulas 7. pantā minētajā pilsētu attīstības platformā;</p> <p>[...]</p>	<p>b) integrētu pieeju teritoriālajai sadarbībai, ko atbalsta VSS fondi, izklāstot:</p> <p>i) valsts un reģionālā līmeņa mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp VSS fondiem un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un koordināciju ar EIB;</p> <p>ii) procedūru, lai nodrošinātu integrētu pieeju VSS fondu izmantošanai pilsētu, <u>piepilsētu, funkcionālo zonu</u>, lauku, piekrastes, zvejas reģionu un to reģionu teritoriālajai attīstībai, kuriem ir īpašas teritoriālas iezīmes, un jo īpaši procedūru 28., 29. un 99. panta piemērošanai, attiecīgā gadījumā papildinot ar to pilsētu sarakstu, kuras piedalīsies ERAF Regulas 7. pantā minētajā pilsētu attīstības platformā;</p> <p>[...]</p>
<p>e) VSS fondu efektīvas īstenošanas nodrošināšanas kārtību, tostarp:</p> <p>i) novērtējumu par to, vai ir jānostiprina iestāžu un — attiecīgā gadījumā — atbalsta saņēmēju administratīvā spēja, un šajā nolūkā veicamos pasākumus;</p> <p>ii) kopsavilkumu par plānotajām darbībām un atbilstošajiem mērķiem programmās, lai mazinātu administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem;</p> <p>iii) esošo elektroniskās datu apmaiņas sistēmu novērtējumu un darbības, kas plānotas, lai visu informācijas apmaiņu starp atbalsta saņēmējiem un iestādēm, kuras ir atbildīgas par programmu pārvaldību un kontroli, varētu veikt tikai elektroniskas datu apmaiņas veidā.</p>	<p>e) VSS fondu efektīvas īstenošanas nodrošināšanas kārtību, tostarp:</p> <p>i) novērtējumu par to, vai ir jānostiprina iestāžu un — attiecīgā gadījumā — atbalsta saņēmēju administratīvā spēja, un šajā nolūkā veicamos pasākumus;</p> <p>ii) kopsavilkumu par plānotajām darbībām un atbilstošajiem mērķiem programmās, lai mazinātu administratīvo slogu atbalsta saņēmējiem;</p> <p>iii) esošo elektroniskās datu apmaiņas sistēmu novērtējumu un darbības, kas plānotas, lai visu informācijas apmaiņu starp atbalsta saņēmējiem un iestādēm, kuras ir atbildīgas par programmu pārvaldību un kontroli, varētu veikt tikai elektroniskas datu apmaiņas veidā.</p> <p><u>Savukārt teritoriālās sadarbības programmas nav iekļautas partnerības līgumā.</u></p>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka partnerības līgumā nav jāiekļauj dati, kas jau bija sniegti vai apspriesti saistībā ar darbības programmām; šie noteikumi atkārtojas un nesekmē vienkāršošanu. Turklāt dalībvalstis nevar uzņemties saistības, kuras pirms tam tika pieņemtas reģionālajā vai vietējā līmenī.

Ārkārtīgi svarīgi ir piepilsētu teritorijās izmantot integrētu pieeju VSS fondu līdzekļiem, jo citādi pastāv risks, ka piepilsētu teritorijas zaudēs gan lauku teritorijām, gan pilsētām paredzētos līdzekļus laikā, kad piepilsētu teritoriju skaits Eiropas Savienībā kļūst arvien lielāks.

Tā kā Eiropas teritoriālā sadarbība ir daudzpusēja, to nevar vadīt ar partnerības līgumiem. Tāpēc skaidri jānorāda, ka partnerības līgumi uz to neattiecas.

20. grozījums

16. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Tematiskā koncentrācija</p> <p>Dalībvalstis atbilstoši īpašajiem fondu noteikumiem koncentrē atbalstu uz darbībām, kas rada vislielāko pievienoto vērtību attiecībā uz prioritātēm Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, risinot problēmas, kas apzinātas konkrētajai valstij adresētajos ieteikumos saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un atbilstošajos Padomes ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu, kā arī ņemot vērā valsts un reģionālās vajadzības.</p>	<p>Tematiskā koncentrācija</p> <p>Dalībvalstis atbilstoši īpašajiem fondu noteikumiem koncentrē atbalstu uz darbībām, kas rada vislielāko pievienoto vērtību attiecībā uz prioritātēm Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, risinot problēmas, kas apzinātas konkrētajai valstij adresētajos ieteikumos saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un atbilstošajos Padomes ieteikumos, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu, kā arī ņemot vērā valsts un reģionālās vajadzības. <u>Atbilstoši subsidiaritātes principam vadošās iestādes patstāvīgi izvēlas tematiskos mērķus un ieguldījumu prioritātes, uz kurām koncentrēt kopējo ES atbalstu.</u></p>

Pamatojums

Komiteja atbalsta principu, ka lielākā daļa līdzekļu tiek koncentrēta uz ierobežotu skaitu tematisko mērķu / prioritāro ieguldījumu, taču uzskata, ka mērķu un prioritāšu izvēle būtu jāatstāj vadošo iestāžu pārziņā un ka stratēģijas "Eiropa 2020" un vienotā stratēģiskā satvara mērķi jāpielāgo vietējiem apstākļiem.

21. grozījums

17. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Ex ante nosacījumi</p> <p>1. Katram VSS fondam īpašajos fondu noteikumos paredz <i>ex ante</i> nosacījumus.</p> <p>2. Dalībvalstis novērtē, vai ir izpildīti piemērojamie <i>ex ante</i> nosacījumi.</p> <p>3. Ja partnerības līguma nosūtīšanas dienā <i>ex ante</i> nosacījumi nav izpildīti, dalībvalstis partnerības līgumā izklāsta to darbību kopsavilkumu, kas veicamas valsts un reģionālā līmenī, un to īstenošanas grafiku, lai nodrošinātu to izpildi ne vēlāk kā divus gadus pēc partnerības līguma pieņemšanas vai līdz 2016. gada 31. decembrim, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.</p> <p>4. Dalībvalstis izklāsta sīki saplānotās darbības saistībā ar <i>ex ante</i> nosacījumu izpildi, tostarp to īstenošanas grafiku, atbilstošajās programmās.</p>	<p>Ex ante nosacījumi</p> <p>1. Katram VSS fondam īpašajos fondu noteikumos paredz <i>ex ante</i> nosacījumus.</p> <p>2. Dalībvalstis <u>kopā ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> novērtē, vai ir izpildīti piemērojamie <i>ex ante</i> nosacījumi <u>attiecībā uz kompetences jomu sadali starp dažādiem pārvaldības līmeņiem.</u></p> <p>3. Ja partnerības līguma nosūtīšanas dienā <i>ex ante</i> nosacījumi nav izpildīti, dalībvalstis partnerības līgumā izklāsta to darbību kopsavilkumu, kas veicamas valsts un reģionālā līmenī, un to īstenošanas grafiku, lai nodrošinātu to izpildi ne vēlāk kā divus <u>trīs</u> gadus pēc partnerības līguma pieņemšanas vai līdz 2016. gada 31. decembrim, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.</p> <p>4. Dalībvalstis <u>kopā ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> izklāsta sīki saplānotās darbības saistībā ar <i>ex ante</i> nosacījumu izpildi, tostarp to īstenošanas grafiku, atbilstošajās programmās.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Komisija novērtē sniegto informāciju par <i>ex ante</i> nosacījumu izpildi tad, kad tā novērtē partnerības līgumu un programmas. Pieņemot programmu, tā var nolemt apturēt visus starpposma maksājumus programmai vai daļu no tiem, līdz tiks apmierināti pabeigtas darbības <i>ex ante</i> nosacījumu izpildei. Darbību neveikšana, lai izpildītu <i>ex ante</i> nosacījumus līdz programmā noteiktajam termiņam, ir pamatots iemesls, lai Komisija apturētu maksājumus.	5. Komisija novērtē sniegto informāciju par <i>ex ante</i> nosacījumu izpildi tad, kad tā novērtē partnerības līgumu un programmas. Pieņemot programmu, tā var nolemt apturēt visus starpposma maksājumus programmai vai daļu no tiem, līdz tiks apmierināti pabeigtas darbības <i>ex ante</i> nosacījumu izpildei. Darbību neveikšana, lai izpildītu <i>ex ante</i> nosacījumus līdz programmā noteiktajam termiņam, ir var būt pamatots iemesls, lai Komisija apturētu maksājumus.
6. Šā panta 1.–5. punktu nepiemēro mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmām.	6. Šā panta 1.–5. punktu nepiemēro mērķa “Eiropas teritoriālā sadarbība” programmām.

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka šie *ex ante* nosacījumi, izņemot tos nosacījumus, kurus dalībvalsts ir apņēmusies ievērot, neizraisa **nekādu maksājumu apturēšanu vai finanšu korekcijas**. Ja šie *ex ante* nosacījumi netiek ievēroti plānošanas perioda sākumā, nevar ieplānot ar tiem saistītos ieguldījumus. Tāpēc nav iemesla vēlāk uzlikt sankcijas. Turklāt ir svarīgi, lai Komisija ņemtu vērā katras dalībvalsts institucionālo kontekstu un pienākumu sadalījumu dalībvalsts iekšienē. Ir neiedomājami, ka kāda dalībvalsts uzņemtos pienākumus, kas ir reģionālo vai vietējo pašvaldību kompetencē, un otrādi.

22. grozījums

18. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Izpildes rezerve No katram VSS fondam un dalībvalstij piešķirtajiem resursiem, izņemot resursus, kas piešķirti mērķim “Eiropas teritoriālā sadarbība” un EJZF regulas V sadaļai, 5 % ir izpildes rezerve, kas piešķirama saskaņā ar 20. panta noteikumiem.	<u>Izpildes Elastības rezerve</u> <u>Plānošanas periodā, ņemot vērā katrai dalībvalstij piešķirtos līdzekļus, ir paredzēta elastības rezerve, kas veidota, pamatojoties uz apropriāciju automātisku atcelšanu, un kuras mērķis ir</u> <u>i) finansēt eksperimentālas iniciatīvas gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes jomā;</u> <u>ii) ekonomikas, sociālās vai ekoloģiskas krīzes situācijā laut izmantot struktūrfondus saistībā ar Globalizācijas pielāgošanas fondu un Eiropas Savienības Solidaritātes fondu.</u> No katram VSS fondam un dalībvalstij piešķirtajiem resursiem, izņemot resursus, kas piešķirti mērķim “Eiropas teritoriālā sadarbība” un EJZF regulas V sadaļai, 5 % ir izpildes rezerve, kas piešķirama saskaņā ar 20. panta noteikumiem.

Pamatojums

Grozījums atspoguļo iebildumus pret **izpildes rezerves** izveidošanu valstu līmenī, jo Komiteja ir norūpējusies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniedzamu mērķu izvērššanu papildu finansējuma saņemšanai un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju.

Toties atbalstāma būtu ideja, ka, lai finansētu eksperimentālas iniciatīvas gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes jomā vai krīzes gadījumā veiktu pasākumus, jārada **elastības rezerve**, kas veidota, pamatojoties uz apropriāciju automātisku atcelšanu, un nepārsniedz katrai dalībvalstij piešķirto apropriāciju summu.

23. grozījums

19. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Izpildes pārskatīšana</p> <p>1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm 2017. un 2019. gadā pārskata darbības programmu izpildi katrā dalībvalstī attiecībā pret attiecīgajā partnerības līgumā un programmās noteikto izpildes sistēmu. Metode izpildes sistēmas noteikšanai ir sniegta I pielikumā.</p> <p>2. Pārskatīšanā izvērtē programmu starpposma mērķu sasniegšanu prioritāšu līmenī, pamatojoties uz informāciju un novērtējumiem, kas ietverti progresa ziņojumos, kurus dalībvalstis iesniegušas 2017. un 2019. gadā.</p>	<p>Izpildes pārskatīšana</p> <p>1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm 2017. un 2019. gadā pārskata darbības programmu izpildi katrā dalībvalstī attiecībā pret attiecīgajā partnerības līgumā un programmās noteikto izpildes sistēmu. Metode izpildes sistēmas noteikšanai ir sniegta I pielikumā.</p> <p>2. Pārskatīšanā izvērtē programmu starpposma mērķu sasniegšanu prioritāšu līmenī, pamatojoties uz informāciju un novērtējumiem, kas ietverti progresa ziņojumos, kurus dalībvalstis iesniegušas 2017. un 2019. gadā.</p> <p>3. <u>Ja 2017. un 2019. gadā veiktajā izpildes pārskatīšanā tiek secināts, ka darbības programmā izvirzītās prioritātes gadījumā nav sasniegti 2016. gadam un 2018. gadam izvirzītie starpposma mērķi, Komisija iesniedz ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij un vajadzības gadījumā sniedz tehnisko atbalstu vadošajām iestādēm.</u></p>

Pamatojums

Grozījums atspoguļo iebildumus pret **izpildes rezerves** izveidošanu valstu līmenī, jo Komiteja ir norūpējusies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniedzamu mērķu izvirzīšanu papildu finansējuma saņemšanai un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju.

Attiecībā uz izpildes pārskatīšanu Komiteja uzskata, ka šāda mehānisma uzdevums ir virzīt un kontrolēt mērķus, kas īstenoti visā plānošanas periodā; ja izvirzītie mērķi nav sasniegti, finanšu korekcijas netiek piemērotas, bet Komisija piedāvā tehnisko atbalstu.

24. grozījums

20. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Izpildes rezerves piešķiršana</p> <p>1. Ja 2017. gadā veiktajā izpildes pārskatīšanā tiek secināts, ka prioritāte darbības programmā nav sasniegusi tās 2016. gadam izvirzītos starpposma mērķus, Komisija iesniedz ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij.</p> <p>2. Pamatojoties uz 2019. gadā veikto pārskatīšanu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu noteikt katram VSS fondam un katrai dalībvalstij programmas un prioritātes, kas ir sasniegušas starpposma mērķus. Dalībvalsts ierosina attiecināt izpildes rezervi uz programmām un prioritātēm, kas noteiktas minētajā Komisijas lēmumā. Saskaņā ar 26. pantu Komisija apstiprina grozījumus attiecīgajās programmās. Ja dalībvalsts neiesniedz informāciju atbilstoši 46. panta 2. un 3. punktam, izpildes rezervi par programmām vai prioritātēm nepiešķir.</p>	<p>Izpildes rezerves piešķiršana</p> <p>1. Ja 2017. gadā veiktajā izpildes pārskatīšanā tiek secināts, ka prioritāte darbības programmā nav sasniegusi tās 2016. gadam izvirzītos starpposma mērķus, Komisija iesniedz ieteikumus attiecīgajai dalībvalstij.</p> <p>2. Pamatojoties uz 2019. gadā veikto pārskatīšanu, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu noteikt katram VSS fondam un katrai dalībvalstij programmas un prioritātes, kas ir sasniegušas starpposma mērķus. Dalībvalsts ierosina attiecināt izpildes rezervi uz programmām un prioritātēm, kas noteiktas minētajā Komisijas lēmumā. Saskaņā ar 26. pantu Komisija apstiprina grozījumus attiecīgajās programmās. Ja dalībvalsts neiesniedz informāciju atbilstoši 46. panta 2. un 3. punktam, izpildes rezervi par programmām vai prioritātēm nepiešķir.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Ja izpildes pārskatīšanā konstatē pazīmes, kas liecina, ka prioritāte nav sasniegusi izpildes sistēmā noteiktos starpposma mērķus, Komisija var apturēt visus programmas prioritātes starpposma maksājumus vai daļu no tiem saskaņā ar procedūru, kas noteikta īpašajos fondu noteikumos.	3. Ja izpildes pārskatīšanā konstatē pazīmes, kas liecina, ka prioritāte nav sasniegusi izpildes sistēmā noteiktos starpposma mērķus, Komisija var apturēt visus programmas prioritātes starpposma maksājumus vai daļu no tiem saskaņā ar procedūru, kas noteikta īpašajos fondu noteikumos.
4. Ja Komisija, pamatojoties uz programmas nobeiguma īstenošanas ziņojuma pārbaudi, konstatē būtisku atpalcību no izpildes sistēmā izklāstītajiem mērķiem, tā var piemērot finanšu korekcijas attiecībā uz konkrētajām prioritātēm saskaņā ar īpašajiem fondu noteikumiem. Komisija var pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 142. pantu, lai noteiktu kritērijus un metodes par to, kādas finanšu korekcijas jāpiemēro.	4. Ja Komisija, pamatojoties uz programmas nobeiguma īstenošanas ziņojuma pārbaudi, konstatē būtisku atpalcību no izpildes sistēmā izklāstītajiem mērķiem, tā var piemērot finanšu korekcijas attiecībā uz konkrētajām prioritātēm saskaņā ar īpašajiem fondu noteikumiem. Komisija var pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 142. pantu, lai noteiktu kritērijus un metodes par to, kādas finanšu korekcijas jāpiemēro.
5. Mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām un EJZF regulas V sadaļai 2. punktu nepiemēro.	5. Mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām un EJZF regulas V sadaļai 2. punktu nepiemēro.

Pamatojums

Grozījums atspoguļo iebildumus pret **izpildes rezerves** izveidošanu valstu līmenī, jo Komiteja ir norūpējusies, ka šis mehānisms varētu veicināt pārāk vienkāršu un tāpēc viegli sasniedzamu mērķu izvirzīšanu papildu finansējuma saņemšanai un attiecīgi dotu priekšroku mazāk vērienīgiem projektiem, un neveicinātu inovāciju.

25. grozījums

21. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Nosacījumi, kas saistīti ar dalībvalstu ekonomikas politiku koordinēšanu	Nosacījumi, kas saistīti ar dalībvalstu ekonomikas politiku koordinēšanu
[...]	[...]
4. Ja dalībvalstij ir pieejams finansiāls atbalsts saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu un ja tas ir saistīts ar pielāgošanas programmu, tad, atkāpjoties no 1. punkta, Komisija, nesāņemot priekšlikumu no dalībvalsts, var grozīt partnerības līgumu un programmas nolūkā maksimāli palielināt pieejamo VSS fondu izaugsmes un konkurētspējas ietekmi. Lai nodrošinātu partnerības līguma un attiecīgo programmu efektīvu īstenošanu, Komisija iesaistās to pārvaldībā, kā paredzēts pielāgošanas programmā vai saprašanās memorandā, kas parakstīts ar attiecīgo dalībvalsti.	4. Ja dalībvalstij ir pieejams finansiāls atbalsts saskaņā ar 1. punkta d) apakšpunktu un ja tas ir saistīts ar pielāgošanas programmu, tad, atkāpjoties no 1. punkta, Komisija, nesāņemot priekšlikumu no dalībvalsts, var grozīt partnerības līgumu un programmas nolūkā maksimāli palielināt pieejamo VSS fondu izaugsmes un konkurētspējas ietekmi. Lai nodrošinātu partnerības līguma un attiecīgo programmu efektīvu īstenošanu, Komisija iesaistās to pārvaldībā, kā paredzēts pielāgošanas programmā vai saprašanās memorandā, kas parakstīts ar attiecīgo dalībvalsti.
5. Ja dalībvalsts neatsaucas uz 1. punktā minēto Komisijas prasību, vai viena mēneša laikā sniedz neapmierinošu atbildi uz 2. punktā minētajiem Komisijas apsvērumiem, trīs mēnešu laikā pēc apsvērumu nosūtīšanas Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, var pieņemt lēmumu, ar kuru aptur visus maksājumus attiecīgajām programmām vai to daļu.	5. Ja dalībvalsts neatsaucas uz 1. punktā minēto Komisijas prasību, vai viena mēneša laikā sniedz neapmierinošu atbildi uz 2. punktā minētajiem Komisijas apsvērumiem, trīs mēnešu laikā pēc apsvērumu nosūtīšanas Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, var pieņemt lēmumu, ar kuru aptur visus maksājumus attiecīgajām programmām vai to daļu.
6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, aptur visus maksājumus un saistības vai to daļu attiecīgajām programmām, ja:	6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, aptur visus maksājumus un saistības vai to daļu attiecīgajām programmām, ja:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) Padome nolemj, ka dalībvalsts neievēro īpašos pasākumus, ko Padome noteikusi saskaņā ar Līguma 136. panta 1. punktu;	a) Padome nolemj, ka dalībvalsts neievēro īpašos pasākumus, ko Padome noteikusi saskaņā ar Līguma 136. panta 1. punktu;
b) Padome saskaņā ar Līguma 126. panta 8. punktu un 126. panta 11. punktu nolemj, ka attiecīgā dalībvalsts ka dalībvalsts nav efektīvi rīkojusies, lai novērstu savu pārmērīgo budžeta deficītu;	b) Padome saskaņā ar Līguma 126. panta 8. punktu un 126. panta 11. punktu nolemj, ka attiecīgā dalībvalsts ka dalībvalsts nav efektīvi rīkojusies, lai novērstu savu pārmērīgo budžeta deficītu;
c) Padome saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2011 [par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību] 8. panta 3. punktu secina, ka dalībvalsts divas reizes nav iesniegusi pietiekamu korektīvo pasākumu plānu, vai Padome pieņem lēmumu, atzīstot neatbilstību minētās regulas 10. panta 4. punktam;	e) Padome saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2011 [par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību] 8. panta 3. punktu secina, ka dalībvalsts divas reizes nav iesniegusi pietiekamu korektīvo pasākumu plānu, vai Padome pieņem lēmumu, atzīstot neatbilstību minētās regulas 10. panta 4. punktam;
d) Padome secina, ka dalībvalsts nav veikusi pasākumus, lai īstenotu pielāgošanas programmu, kas minēta Padomes Regulā (ES) Nr. 407/2010 vai Padomes Regulā (EK) Nr. 332/2002, un tāpēc nolemj neatļaut finanšu palīdzības apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij; vai	d) Padome secina, ka dalībvalsts nav veikusi pasākumus, lai īstenotu pielāgošanas programmu, kas minēta Padomes Regulā (ES) Nr. 407/2010 vai Padomes Regulā (EK) Nr. 332/2002, un tāpēc nolemj neatļaut finanšu palīdzības apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij; vai
e) Eiropas stabilitātes mehānisma valde secina, ka nosacījumi, kas saistīti ar ESM aizdevuma veidā attiecīgajai dalībvalstij sniegto ESM finansiālo atbalstu, nav ievēroti, un nolemj neatļaut stabilitātes atbalsta apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij.	e) Eiropas stabilitātes mehānisma valde secina, ka nosacījumi, kas saistīti ar ESM aizdevuma veidā attiecīgajai dalībvalstij sniegto ESM finansiālo atbalstu, nav ievēroti, un nolemj neatļaut stabilitātes atbalsta apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij.
7. Ja Komisija saskaņā attiecīgi ar 5. un 6. punktu nolemj pārtraukt visus maksājumus vai saistības vai to daļu, tā nodrošina, ka šī pārtraukšana ir proporcionāla un efektīva, un ņem vērā attiecīgās dalībvalsts ekonomiskos un sociālos apstākļus, un ievēro vienlīdzīgu attieksmi starp dalībvalstīm, īpaši attiecībā uz pārtraukšanas ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts ekonomiku.	7. Ja Komisija saskaņā attiecīgi ar 5. un 6. punktu nolemj pārtraukt visus maksājumus vai saistības vai to daļu, tā nodrošina, ka šī pārtraukšana ir proporcionāla un efektīva, un ņem vērā attiecīgās dalībvalsts ekonomiskos un sociālos apstākļus, un ievēro vienlīdzīgu attieksmi starp dalībvalstīm, īpaši attiecībā uz pārtraukšanas ietekmi uz attiecīgās dalībvalsts ekonomiku.
8. Ja dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma ir iesniegusi priekšlikumu grozīt partnerības līgumu un attiecīgās programmas un Komisija to ir apstiprinājusi, tā bez kavēšanas pieņem lēmumu atcelt maksājumu un saistību apturēšanu un ja attiecīgā gadījumā:	8. Ja dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma ir iesniegusi priekšlikumu grozīt partnerības līgumu un attiecīgās programmas un Komisija to ir apstiprinājusi, tā bez kavēšanas pieņem lēmumu atcelt maksājumu un saistību apturēšanu un ja attiecīgā gadījumā:
a) Padome ir nolēmusi, ka dalībvalsts ievēro īpašos pasākumus, ko Padome noteikusi saskaņā ar Līguma 136. panta 1. punktu;	a) Padome ir nolēmusi, ka dalībvalsts ievēro īpašos pasākumus, ko Padome noteikusi saskaņā ar Līguma 136. panta 1. punktu;
b) pārmērīgais budžeta deficīts ir apturēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1467/97 9. pantu vai Padome saskaņā ar Līguma 126. panta 12. punktu ir nolēmusi atcelt lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu;	b) pārmērīgais budžeta deficīts ir apturēts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1467/97 9. pantu vai Padome saskaņā ar Līguma 126. panta 12. punktu ir nolēmusi atcelt lēmumu par pārmērīga budžeta deficīta pastāvēšanu;
c) Padome ir apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts iesniegto korektīvo pasākumu plānu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [EIP regula] 8. panta 2. punktu vai pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra saskaņā ar minētās regulas 10. panta 5. punktu ir pagaidām atlikta, vai Padome ir slēgusi pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru saskaņā ar minētās regulas 11. pantu;	e) Padome ir apstiprinājusi attiecīgās dalībvalsts iesniegto korektīvo pasākumu plānu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [EIP regula] 8. panta 2. punktu vai pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūra saskaņā ar minētās regulas 10. panta 5. punktu ir pagaidām atlikta, vai Padome ir slēgusi pārmērīgas nelīdzsvarotības novēršanas procedūru saskaņā ar minētās regulas 11. pantu;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>d) Komisija ir secinājusi, ka dalībvalsts ir veikusi pasākumus, lai īstenotu pielāgošanas programmu, kas minēta Padomes Regulā (ES) Nr. 407/2010 vai Padomes Regulā (EK) Nr. 332/2002, un tāpēc ir nolēmusi atļaut finanšu palīdzības apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij; vai</p> <p>e) Eiropas stabilitātes mehānisma valde ir secinājusi, ka nosacījumi, kas saistīti ar ESM aizdevuma veidā attiecīgajai dalībvalstij sniegto ESM finansiālo atbalstu, ir ievēroti, un tāpēc nolēmjam atļaut stabilitātes atbalsta apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij.</p> <p>Tajā pašā laikā Padome pēc Komisijas priekšlikuma izlemj apturētās saistības atkārtoti iekļaut budžetā saskaņā ar 8. pantu Padomes Regulā (ES) Nr. [...], ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam.</p>	<p>d) Komisija ir secinājusi, ka dalībvalsts ir veikusi pasākumus, lai īstenotu pielāgošanas programmu, kas minēta Padomes Regulā (ES) Nr. 407/2010 vai Padomes Regulā (EK) Nr. 332/2002, un tāpēc ir nolēmusi atļaut finanšu palīdzības apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij; vai</p> <p>e) Eiropas stabilitātes mehānisma valde ir secinājusi, ka nosacījumi, kas saistīti ar ESM aizdevuma veidā attiecīgajai dalībvalstij sniegto ESM finansiālo atbalstu, ir ievēroti, un tāpēc nolēmjam atļaut stabilitātes atbalsta apmaksu, kas piešķirta šai dalībvalstij.</p> <p>Tajā pašā laikā Padome pēc Komisijas priekšlikuma izlemj apturētās saistības atkārtoti iekļaut budžetā saskaņā ar 8. pantu Padomes Regulā (ES) Nr. [...], ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam.</p>

Pamatojums

Komiteja kategoriski noraida priekšlikumus par kohēzijas politikas saistīšanu ar stabilitātes pakta ievērošanu (makroekonomikas nosacījums). Reģionu komiteja uzskata, ka **makroekonomikas nosacījumi** kalpo citiem mērķiem, kas nav saistīti ar kohēzijas politiku. Tāpēc Komiteja uzskata, ka **pašvaldībām** nevajadzētu ciest no tā, ka dažas dalībvalstis neievēroto savas saistības, jo īpaši valsts budžeta deficīta jomā. Komiteja atzīst, ka dažos gadījumos ir jābūt iespējai veikt grozījumus līgumā un darbības programmās, taču noraida iespēju daļēji vai pilnībā pārtraukt maksājumus.

26. grozījums

23. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Programmu sagatavošana</p> <p>1. VSS fondus īsteno ar programmu starpniecību saskaņā ar partnerības līgumu. Katra programma attiecas uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.</p> <p>2. Programmas izstrādā dalībvalstis vai jebkura to izraudzīta iestāde sadarbībā ar partneriem.</p> <p>3. Dalībvalstis iesniedz programmas vienlaikus ar partnerības līguma. Programmu, izņemot mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmas, kuras iesniedz sešu mēnešu laikā pēc kopīgā stratēģiskā satvara pieņemšanas. Visām programmām pievieno <i>ex ante</i> izvērtējumu, kā noteikts 48. pantā.</p>	<p>Programmu sagatavošana</p> <p>1. VSS fondus īsteno ar programmu starpniecību saskaņā ar partnerības līgumu. Katra programma attiecas uz laikposmu no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim.</p> <p>2. Programmas izstrādā dalībvalstis vai jebkura to izraudzīta iestāde sadarbībā ar partneriem.</p> <p><u>3. Būtu jāatbalsta iespēja īstenot darbības programmas, ko finansē no vairākiem fondiem (ERAF, ESF, Kohēzijas fonds, ELFLA, EKZF). Šajā sakarā Eiropas Komisija pieņem pasākumus šo programmu sagatavošanai un īstenošanai atbilstīgi proporcionalitātes principam.</u></p> <p>4. 3. Dalībvalstis iesniedz programmas <u>vienlaikus ar sešu mēnešu laikā no partnerības līguma iesniegšanas brīža.</u> Programmu, izņemot mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmas, kuras iesniedz sešu mēnešu laikā pēc kopīgā stratēģiskā satvara pieņemšanas. Visām programmām pievieno <i>ex ante</i> izvērtējumu, kā noteikts 48. pantā.</p>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka visiem dalībniekiem (Eiropas Komisijai, dalībvalstīm, vietējām un reģionālajām pašvaldībām) jāsekmē un konkrēti jāatbalsta iespēja (ko Komiteja pārliecinoši atbalsta) izstrādāt darbības programmas, ko finansē no vairākiem fondiem. Šajā sakarā ir jālikvidē ikviens procesuāls šķērslis un, piemērojot proporcionalitātes principu, jānovērš, ka pārbaužu dēļ palielinās slogs, ņemot vērā to, ka programmas, kuras finansē no vairākiem fondiem, ir finansiāli apjomīgākas. Komiteja pauž arī bažas par to, ka līguma un programmas vienlaicīgas iesniegšanas prasība var aizkavēt projektu uzsākšanu. Tāpēc tiek ierosināts sešus mēnešus ilgs periods.

27. grozījums

25. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Programmu pieņemšanas procedūra</p> <p>1. Komisija novērtē programmu atbilstību šai regulai, īpašajiem fondu noteikumiem, to reālajam ieguldījumam tematisko mērķu un ar katru VSS fondu saistīto konkrēto Savienības prioritāšu sasniegšanā, un atbilstību vienotajam stratēģiskajam satvaram, partnerības līgumam, attiecīgajai valstij adresētajiem ieteikumiem saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un Padomes ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu, ņemot vērā <i>ex ante</i> izvērtējumu. Novērtējumā jo īpaši pārbauda programmas stratēģijas atbilstību, atbilstošos mērķus, rādītājus, gala mērķus un budžeta līdzekļu piešķiršanu.</p>	<p>Programmu pieņemšanas procedūra</p> <p>1. Komisija novērtē programmu atbilstību šai regulai, īpašajiem fondu noteikumiem, to reālajam ieguldījumam tematisko mērķu un ar katru VSS fondu saistīto konkrēto Savienības prioritāšu sasniegšanā, un atbilstību vienotajam stratēģiskajam satvaram, partnerības līgumam, attiecīgajai valstij adresētajiem ieteikumiem saskaņā ar Līguma 121. panta 2. punktu un Padomes ieteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu, ņemot vērā <i>ex ante</i> izvērtējumu. Novērtējumā jo īpaši pārbauda programmas stratēģijas atbilstību <u>un īstenošanas iespējas</u>, atbilstošos mērķus, rādītājus, gala mērķus un budžeta līdzekļu piešķiršanu.</p>

Pamatojums

Komiteja uzskata par svarīgu uzsvērt to, ka novērtējumā jāatspoguļo ne vien stratēģijas atbilstība, bet arī konkrētās īstenošanas iespējas.

28. grozījums

28. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>Uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība</p> <p>1. Uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība, kas ir paredzēta kā <i>Leader</i> vietējā attīstība attiecībā uz ELFLA:</p> <p>a) ir vērsta uz konkrētām apakšreģionu teritorijām;</p> <p>b) ir orientēta uz sabiedrību, un to īsteno vietējās rīcības grupas, kuru sastāvā ir publisko un privāto sociālekonomisko interešu pārstāvji un kurās lēmumu pieņemšanas līmenī ne publiskajam sektoram, ne jebkurai atsevišķai interešu grupai nav vairāk kā 49 % balsstiesību;</p>	<p>Uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība</p> <p>1. Uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība, kas ir paredzēta kā <i>Leader</i> vietējā attīstība attiecībā uz ELFLA:</p> <p>a) ir vērsta uz konkrētām apakšreģionu teritorijām;</p> <p>b) ir orientēta uz sabiedrību, un to īsteno vietējās rīcības grupas, kuru sastāvā ir publisko un privāto sociālekonomisko interešu pārstāvji un kurās lēmumu pieņemšanas līmenī ne publiskajam sektoram, ne jebkurai atsevišķai interešu grupai <u>principā</u> nav vairāk kā 49 % balsstiesību, <u>ar izņēmumiem, ko paredz darbības programmās attiecībā uz esošajām institucionālajām vietējās attīstības struktūrām, kurās ir atšķirīga balsošanas sistēma;</u></p>

Pamatojums

Nevajadzētu nepamatoti sodīt jau esošās vietējās partnerības, ja to iekšējā balsošanas kārtība precīzi neatbilst direktīvas projektā paredzētajām prasībām. Regulai jānodrošina pietiekama rīcības brīvība, lai ļautu partneriem noteikt praktiski īstenojamu risinājumu partnerības līguma sagatavošanas gaitā.

29. grozījums

29. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vietējās attīstības stratēģijas	Vietējās attīstības stratēģijas
1. Integrēta vietējās attīstības stratēģija ietver vismaz šādus elementus:	1. Integrēta vietējās attīstības stratēģija ietver vismaz šādus elementus:
a) tās teritorijas un iedzīvotāju definīcija, uz kuriem attiecas stratēģija;	a) tās teritorijas un iedzīvotāju definīcija, uz kuriem attiecas stratēģija;
b) teritorijas attīstības vajadzību un potenciāla analīze, tostarp priekšrocību, trūkumu, iespēju un apdraudējumu analīze;	b) teritorijas attīstības vajadzību un potenciāla analīze, tostarp priekšrocību, trūkumu, iespēju un apdraudējumu analīze;
c) stratēģijas un tās mērķu apraksts, stratēģijas integrētā un novatoriskā rakstura un mērķu hierarhijas apraksts, norādot skaidrus un izmērāmus sasniedzamos gala mērķus un rezultātus. Stratēģija ir saderīga ar visu iesaistīto VSS fondu atbilstošajām programmām;	c) stratēģijas un tās mērķu apraksts, <u>kurā apliecināts to integrētais raksturs stratēģijas integrētā un novatoriskā rakstura un mērķu hierarhijas apraksts, norādot skaidrus un izmērāmus sasniedzamos gala mērķus īpaši pilsētu teritoriju un funkcionālo zonu stratēģijām, kurās ir iesaistīti gan pilsētu partneri, gan lauku teritoriju dalībnieki un rezultātus. Stratēģija ir saderīga ar visu iesaistīto VSS fondu atbilstošajām programmām;</u>
d) apraksts par procesu, kas tiks izmantots, lai stratēģijas izstrādē iesaistītu sabiedrību;	d) apraksts par procesu, kas tiks izmantots, lai stratēģijas izstrādē iesaistītu sabiedrību;
e) rīcības plāns, norādot, kā mērķi ir izteikti darbībās;	e) rīcības plāns, norādot, kā mērķi ir izteikti darbībās;
f) stratēģijas pārvaldības un uzraudzības kārtības apraksts, norādot vietējās rīcības grupas spēju īstenot stratēģiju, un īpašu izvērtēšanas procedūru apraksts;	f) stratēģijas pārvaldības un uzraudzības kārtības apraksts, norādot vietējās rīcības grupas spēju īstenot stratēģiju, un īpašu izvērtēšanas procedūru apraksts;
g) stratēģijas finanšu plāns, tostarp plānotais katra VSS fonda piešķirums.	g) stratēģijas finanšu plāns, tostarp plānotais katra VSS fonda piešķirums un, jo īpaši, integrētie teritoriālie ieguldījumi, pilsētu attīstība un kopīgie rīcības plāni.
2. Dalībvalstis nosaka vietējās attīstības stratēģiju atlases kritērijus. Atlases kritērijus var izklāstīt īpašajos fondu noteikumos.	2. Dalībvalstis, <u>vienojoties ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> , nosaka vietējās attīstības stratēģiju atlases kritērijus. Atlases kritērijus var izklāstīt īpašajos fondu noteikumos.
[...]	[...]
6. Komisija saskaņā ar 142. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus par tās teritorijas un iedzīvotāju definīciju, uz kuriem attiecas 1. punkta a) apakšpunktā minētā stratēģija.	6. Komisija saskaņā ar 142. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus par tās teritorijas un iedzīvotāju definīciju, uz kuriem attiecas 1. punkta a) apakšpunktā minētā stratēģija.

Pamatojums

Komiteja atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus attiecībā uz **vietējās attīstības pasākumiem un integrētiem teritoriālajiem ieguldījumiem**, tomēr vienlaicīgi prasa vairāk vienkāršot kārtību un procedūras saistībā ar šo jauno noteikumu īstenošanu, lai neatturētu vietējos dalībniekus tos piemērot. Šajā sakarā Komiteja uzskata, ka prasība, kas paredz deleģētu aktu arī attiecībā uz vietējā attīstības stratēģijā aptvertās teritorijas un iedzīvotāju grupu noteikšanu, ir nesamērīga; šāda pienākuma pildīšana parasti ir vietējo un reģionālo pašvaldību kompetencē, jo tās sevišķi labi pārzina attiecīgās teritorijas attīstības gaitu un problēmas. Turklāt dažos gadījumos vajadzētu būt iespējai apvienot vietējās attīstības stratēģijas ar integrēto teritoriālo ieguldījumu un kopīgo rīcības plānu īstenošanu.

Ir arī svarīgi, lai vietējās attīstības stratēģijas, kuras paredzēts īstenot, varētu veicināt pilsētu un lauku attiecības un lai piepilsētu teritoriju dalībnieki varētu kļūt par pilntiesīgiem partneriem šo vietējās attīstības stratēģiju īstenošanā.

30. grozījums

35. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Maksājumu pieprasījumi, kas ietver izdevumus par finanšu instrumentiem</p> <p>2. Attiecībā uz 33. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, kas īstenoti saskaņā ar 33. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu, maksājuma pieprasījumā norādītajos kopējos attiecināmajos izdevumos iekļauj tā atbalsta kopējo summu, kas izmaksāts vai ko paredzēts izmaksāt finanšu instrumentam par ieguldījumiem galīgajos saņēmējos, kuri veicami iepriekš noteiktā ne vairāk kā divus gadus ilgā laikposmā, ieskaitot pārvaldības izmaksas vai maksu.</p> <p>3. Saskaņā ar 2. punktu aprēķināto summu koriģē vēlākos maksājumu pieprasījumos, lai ņemtu vērā starpību starp atbalsta summu, kas iepriekš izmaksāta attiecīgajam finanšu instrumentam, un summām, kas faktiski ieguldītas galīgajos saņēmējos, pieskaitot pārvaldības izmaksas un maksu. Šīs summas norāda atsevišķi maksājuma pieprasījumā.</p> <p>[...]</p>	<p>Maksājumu pieprasījumi, kas ietver izdevumus par finanšu instrumentiem</p> <p>2. Attiecībā uz 33. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, kas īstenoti saskaņā ar 33. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu, maksājuma pieprasījumā norādītajos kopējos attiecināmajos izdevumos iekļauj tā atbalsta kopējo summu, kas izmaksāts vai ko paredzēts izmaksāt finanšu instrumentam, <u>lai pildītu juridiskas saistības attiecībā uz par ieguldījumiem galīgajos saņēmējos, kuri veicami iepriekš noteiktā ne vairāk kā divus gadus ilgā laikposmā, ieskaitot pārvaldības izmaksas vai maksu.</u></p> <p>3. <u>Saskaņā ar 2. punktu aprēķināto summu koriģē vēlākos maksājumu pieprasījumos, lai ņemtu vērā starpību starp atbalsta summu, kas iepriekš izmaksāta attiecīgajam finanšu instrumentam, un summām, kas faktiski ieguldītas galīgajos saņēmējos, pieskaitot pārvaldības izmaksas un maksu. Šīs summas norāda atsevišķi maksājuma pieprasījumā. Vēlākie maksājumu pieprasījumi tiek aprēķināti saskaņā ar 2. punktu. Tomēr maksājuma pieprasījumā atsevišķi jānorāda faktiskās summas, kas ieguldītas galīgajos saņēmējos vai radušās administratīvo izmaksu un nodevu dēļ, un juridiskās saistības attiecībā uz ieguldījumiem galīgajos saņēmējos un administratīvajām izmaksām un nodevām. Ja juridisko saistību faktiskās izdevumu summas ir zemākas par paredzētajiem 20 %, šī samazinātā summa tiek atņemta no maksājuma pieteikuma un vēlākos maksājumu pieprasījumos to var ņemt vērā tikai, ja tā ir reāli samaksāta.</u></p> <p>[...]</p>

Pamatojums

Regulas priekšlikums rada stimulus izmantot Komisijas izstrādātos standartinstrumentus. Tā mērķis, ko atbalsta Komiteja, ir ierobežot finansēšanas vadības instrumentu pārmērīgu izmantošanu, kuras mērķis ir pamatot izdevumus. Komitejas ierosināto grozījumu mērķis ir panākt līdzsvaru, citastarp arī vairāk daudzveidojot noteikumus, kā arī ieviešot pielāgēto robežu attiecībā uz prognožu ieviešanas iespēju.

31. grozījums

39. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Mantotu līdzekļu izlietojums pēc programmas slēgšanas</p> <p>Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kapitāla līdzekļi un ieņēmumi un cita peļņa, kas attiecināma uz atbalstu, kurš no VSS fondiem piešķirts finanšu instrumentiem, tiek izlietoti atbilstoši programmas mērķiem vismaz 10 gadus ilgā laikposmā pēc programmas slēgšanas.</p>	<p>Mantotu līdzekļu izlietojums pēc programmas slēgšanas</p> <p>Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kapitāla līdzekļi un ieņēmumi un cita peļņa, kas attiecināma uz atbalstu, kurš no VSS fondiem piešķirts finanšu instrumentiem, tiek izlietoti atbilstoši programmas mērķiem vismaz 10 5 gadus ilgā laikposmā pēc programmas slēgšanas.</p>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka periodam, kad spēkā ir pienākums izmantot finansēšanas vadības instrumentus un ar tiem saistītos resursus, nevajadzētu būt tik garam. Desmit gadus ilgs laikposms pēc programmas slēgšanas rada ilgstošu juridisko nenoteiktību.

32. grozījums

40. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Ziņojums par finanšu instrumentu īstenošanu</p> <p>2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā par katru finanšu instrumentu iekļauj šādu informāciju:</p> <p>a) tās programmas un prioritātes identifikācija, no kuras tiek nodrošināts no VSS fondiem piešķirtais atbalsts;</p> <p>[...]</p> <p>e) tā atbalsta kopējā summa, ko finanšu instruments samaksājis vai par ko tas uzņēmis saistības garantijas līgumos samaksāt galīgajiem saņēmējiem, pa programmām un prioritātēm vai pasākumiem, un kas iekļauta Komisijai iesniegtajos maksājumu pieprasījumos;</p> <p>f) ieņēmumi no finanšu instrumenta un atmaksājumi finanšu instrumentā;</p> <p>g) finanšu instrumenta ieguldījumu daudzkrāsojošā ietekme un ieguldījumu un līdzdalības vērtība;</p> <p>h) finanšu instrumenta ieguldījums programmas un attiecīgās prioritātes rādītāju sasniegšanā.</p> <p>[...]</p>	<p>Ziņojums par finanšu instrumentu īstenošanu</p> <p>2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā par katru finanšu instrumentu iekļauj šādu informāciju:</p> <p>a) tās programmas un prioritātes identifikācija, no kuras tiek nodrošināts no VSS fondiem piešķirtais atbalsts;</p> <p>[...]</p> <p>e) tā atbalsta kopējā summa, ko finanšu instruments samaksājis vai par ko tas uzņēmis saistības garantijas līgumos samaksāt galīgajiem saņēmējiem, pa programmām un prioritātēm vai pasākumiem, un kas iekļauta Komisijai iesniegtajos maksājumu pieprasījumos;</p> <p>f) ieņēmumi no finanšu instrumenta un atmaksājumi finanšu instrumentā;</p> <p>g) finanšu instrumenta ieguldījumu daudzkrāsojošā ietekme un ieguldījumu un līdzdalības vērtība;</p> <p>h) finanšu instrumenta ieguldījums programmas un attiecīgās prioritātes rādītāju sasniegšanā.</p> <p>[...]</p>

Pamatojums

Ar šo grozījumu Komiteja vēlas vienkāršot pienākumus saistībā ar gada ziņojumu par Komisijas pieprasītajiem finanšu instrumentu izmantošanas datiem.

33. grozījums

42. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Uzraudzības komitejas sastāvs</p> <p>1. Uzraudzības komitejas sastāvā ir vadošās iestādes starpniekinstitūciju, un partneru pārstāvji. Katram uzraudzības komitejas loceklim ir balsstiesības. Mērķim "Eiropas</p>	<p>Uzraudzības komitejas sastāvs</p> <p>1. Uzraudzības komitejas sastāvā ir vadošās iestādes starpniekinstitūciju, un partneru pārstāvji. Katram uzraudzības komitejas loceklim ir balsstiesības. Mērķim "Eiropas</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
teritoriālā sadarbība” atbilstošas programmas uzraudzības komitejas sastāvā ir arī pārstāvji no jebkuras trešās valsts, kas piedalās konkrētajā programmā.	teritoriālā sadarbība” atbilstošas programmas uzraudzības komitejas sastāvā ir arī pārstāvji no jebkuras trešās valsts, kas piedalās konkrētajā programmā, <u>ja šīs valstis sniedz finansiālu ieguldījumu programmās.</u>

Pamatojums

Nav skaidrs, kā trešo valstu un tālāko reģionu kaimiņos esošo teritoriju līdzdalība tiks iekļauta ES teritoriālajā sadarbībā. Attiecībā uz programmām, kuras finansē no EKI vai Pirmspievienošanās palīdzības instrumenta (IPA), kā arī no ERAF, uz kuriem attiecas Teritoriālās sadarbības regulas 28. pants, neapšaubāmi ir vajadzīga trešo valstu līdzdalība. Taču tālāko reģionu gadījumā trešās valstis un kaimiņos esošās teritorijas (izņemot Kanāriju salas un Maroku) nav iekļautas ne EKI, ne arī IPA. Šīs valstis saņem finansējumu no EAF un nesniedz papildu finansējumu ES teritoriālajai sadarbībai. Pat ja sadarbība ar trešām valstīm ir vajadzīga, tālāko reģionu teritoriālās sadarbības programmās paredzēts vienīgi ERAF finansējums, no kura 30 % var izmantot ārpus ES teritorijas, tāpēc šīs trešās valstis nevar būt Uzraudzības komitejas sastāvā.

34. grozījums

43. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Uzraudzības komitejas funkcijas 1. Uzraudzības komiteja tiek vismaz reizi gadā un pārskata programmas īstenošanu un progresu tās mērķu sasniegšanā. To darot, komiteja ņem vērā finanšu datus, kopējos un programmas īpašos rādītājus, tostarp rezultātu rādītāju izmaiņas, progresu skaitliski izteikto mērķa vērtību sasniegšanā, kā arī izpildes sistēmā noteiktos starpposma mērķus.	Uzraudzības komitejas funkcijas 1. Uzraudzības komiteja tiek vismaz reizi gadā un pārskata programmas īstenošanu un progresu tās mērķu sasniegšanā. To darot, komiteja ņem vērā finanšu datus, kopējos un programmas īpašos rādītājus, tostarp rezultātu rādītāju izmaiņas, progresu skaitliski izteikto mērķa vērtību sasniegšanā, kā arī <u>informāciju, kas iegūta no izvērtējuma plāna, kā noteikts 49. pantā, un</u> izpildes sistēmā noteiktos starpposma mērķus.

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka, lai novērtētu programmas īstenošanu, ir jāņem vērā arī 49. pantā paredzētā izvērtēšana plānošanas periodā.

35. grozījums

47. panta jaunais 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārīgi noteikumi 1. Lai uzlabotu programmu struktūras un īstenošanas kvalitāti, kā arī novērtētu to efektivitāti, lietderību un ietekmi, veic izvērtēšanu. Programmu ietekmi izvērtē saskaņā ar attiecīgo VSS fondu misiju attiecībā uz Savienības gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas (?) izaugsmes stratēģijai izvirzītajiem mērķiem un — attiecīgā gadījumā — attiecībā uz iekšzemes kopproduktu (IKP) un bezdarbu. 2. Dalībvalstis sagādā vajadzīgos resursus izvērtējumu veikšanai un nodrošina procedūras, lai sagatavotu un savāktu izvērtējumiem vajadzīgos datus, tostarp datus, kas saistīti ar kopējiem un — attiecīgā gadījumā — īpašajiem programmas rādītājiem.	Vispārīgi noteikumi 1. Lai uzlabotu programmu struktūras un īstenošanas kvalitāti, kā arī novērtētu to efektivitāti, lietderību un ietekmi, veic izvērtēšanu. Programmu ietekmi izvērtē saskaņā ar attiecīgo VSS fondu misiju attiecībā uz Savienības gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas (?) izaugsmes stratēģijai izvirzītajiem mērķiem un — attiecīgā gadījumā — attiecībā uz iekšzemes kopproduktu (IKP) un bezdarbu. <u>2. Papildus tam, kas paredzēts 1. punktā, programmu ietekmi var arī izvērtēt, pamatojoties uz citiem aspektiem, kuri, ņemot vērā attiecīgās teritorijas sociālās un ekonomiskās īpatnības, tiek uzskatīti par svarīgiem.</u>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	3.2 Dalībvalstis sagādā vajadzīgos resursus izvērtējumu veikšanai un nodrošina procedūras, lai sagatavotu un savāktu izvērtējumiem vajadzīgos datus, tostarp datus, kas saistīti ar kopējiem un — attiecīgā gadījumā — īpašajiem programmas rādītājiem.
(²) Sk. stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķus.	(²) Sk. stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķus.

Pamatojums

Ietekmes novērtējumā jābūt iespējai analizēt arī citus aspektus, kas arī ir svarīgi saskaņā ar pieeju "IKP un ne tikai", kā izklāstīts Reģionu komitejas atzinumā "IKP un ne tikai: progressa novērtējums" (sk. CdR 163/2010 fin).

36. grozījums

48. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. <i>Ex ante</i> izvērtējumos pārbauda: [...]	3. <i>Ex ante</i> izvērtējumos pārbauda: [...]
g) to, vai rādītājiem noteiktās skaitliski izteiktās mērķa vērtības ir reālas, ņemot vērā paredzēto atbalstu no VSS fondiem;	g) to, vai rādītājiem noteiktās skaitliski izteiktās mērķa vērtības ir reālas, ņemot vērā paredzēto atbalstu no VSS fondiem;
h) ierosinātā atbalsta veida loģisko pamatojumu;	h) ierosinātā atbalsta veida loģisko pamatojumu;
i) cilvēkresursu un administratīvās spējas atbilstību programmas pārvaldībai;	i) cilvēkresursu un administratīvās spējas atbilstību programmas pārvaldībai;
j) to procedūru piemērotību, kas paredzētas programmas uzraudzībai un izvērtējumiem vajadzīgo datu savākšanai;	j) to procedūru piemērotību, kas paredzētas programmas uzraudzībai un izvērtējumiem vajadzīgo datu savākšanai;
k) izpildes sistēmai atlasīto starpposma mērķu piemērotību;	k) izpildes sistēmai atlasīto starpposma mērķu piemērotību;
l) to plānoto pasākumu atbilstību, kuru mērķis ir veicināt vīriešu un sieviešu iespēju vienlīdzību un novērst diskrimināciju;	l) to plānoto pasākumu atbilstību, kuru mērķis ir veicināt vīriešu un sieviešu iespēju vienlīdzību un novērst diskrimināciju;
m) to plānoto pasākumu atbilstību, kuru mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību.	m) to plānoto pasākumu atbilstību, kuru mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību.

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka *ex ante* izvērtējumā nebūtu jāiekļauj elementi, kuri pirms programmu uzsākšanas nav atbilstoši skaitliski izsakāmi vai kuri jau ir norādīti citos dokumentos (piemēram, pārvaldības un kontroles sistēma, partnerības līgums). Tādēļ tiek ierosināts svītrot dažus apakšpunktus.

37. grozījums

49. panta jaunais 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Izvērtēšana plānošanas periodā	Izvērtēšana plānošanas periodā
1. Vadošā iestāde katrai programmai izstrādā izvērtēšanas plānu, ko iesniedz saskaņā ar īpašajiem fondu noteikumiem.	1. Vadošā iestāde katrai programmai izstrādā izvērtēšanas plānu, ko iesniedz saskaņā ar īpašajiem fondu noteikumiem.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejama atbilstoša izvērtēšanas spēja.</p> <p>3. Plānošanas periodā vadošās iestādes veic katras programmas izvērtēšanu, tostarp tās efektivitātes un ietekmes novērtēšanu, pamatojoties uz izvērtēšanas plānu. Vismaz reizi plānošanas periodā izvērtēšanā noskaidro, kā atbalsts no VSS fondiem ir veicinājis katras prioritātes mērķu sasniegšanu. Visus izvērtējumus pārbauda uzraudzības komiteja un nosūta Komisijai.</p> <p>4. Komisija var pēc savas ierosmes veikt programmu izvērtēšanu.</p>	<p>2. Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejama atbilstoša izvērtēšanas spēja.</p> <p>3. Plānošanas periodā vadošās iestādes veic katras programmas izvērtēšanu, tostarp tās efektivitātes un ietekmes novērtēšanu, pamatojoties uz izvērtēšanas plānu. Vismaz reizi plānošanas periodā izvērtēšanā noskaidro, kā atbalsts no VSS fondiem ir veicinājis katras prioritātes mērķu sasniegšanu. Visus izvērtējumus pārbauda uzraudzības komiteja un nosūta Komisijai.</p> <p><u>4. Vadošās iestādes saskaņā ar 3. punktā minēto izvērtēšanu rezultātiem veic atbilstošas izmaiņas un uzlabojumus attiecībā uz programmas īstenošanas instrumentiem un procedūram.</u></p> <p>5.4. Komisija var pēc savas ierosmes veikt programmu izvērtēšanu.</p>

Pamatojums

Lai labāk īstenotu uz rezultātiem virzītu pieeju, ir lietderīgi uzlabot programmu efektivitāti, pamatojoties uz rezultātiem, kas iegūti no plānošanas periodā veiktās izvērtēšanas.

38. grozījums

54. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Darbības, no kurām gūst ienākumus</p> <p>1. Neto ienākumus, kas rodas pēc darbības pabeigšanas noteiktā atsaucē laikposmā, nosaka iepriekš pēc vienas no šādām metodēm:</p> <p>a) vienotas likmes ienākumu procenta piemērošana attiecīgajam darbības veidam;</p> <p>b) darbības neto ienākumu pašreizējās vērtības aprēķināšana, ņemot vērā principa "piesārņotājs maksā" piemērošanu un — attiecīgā gadījumā — taisnīguma apsvērumus, kas saistīti ar konkrētās dalībvalsts relatīvo labklājību.</p> <p>Līdzfinansējamās darbības attiecināmie izdevumi nepārsniedz darbības ieguldījumu izmaksu pašreizējo vērtību, no tās atskaitot neto ienākumu pašreizējo vērtību, kas aprēķināta pēc vienas no šīm metodēm.</p> <p>Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 142. pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz a) apakšpunktā minētās vienotas likmes definīciju.</p> <p>Komisija pieņem b) apakšpunktā minēto metodoloģiju, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 143. panta 3. punktā.</p>	<p>Darbības, no kurām gūst ienākumus</p> <p>1. Neto ienākumus, kas rodas pēc darbības pabeigšanas noteiktā atsaucē laikposmā, nosaka iepriekš pēc vienas no šādām metodēm:</p> <p>a) vienotas likmes ienākumu procenta piemērošana attiecīgajam darbības veidam;</p> <p>b) darbības neto ienākumu pašreizējās vērtības aprēķināšana, ņemot vērā principa "piesārņotājs maksā" piemērošanu un — attiecīgā gadījumā — taisnīguma apsvērumus, kas saistīti ar konkrētās dalībvalsts relatīvo labklājību.</p> <p>Līdzfinansējamās darbības attiecināmie izdevumi nepārsniedz darbības ieguldījumu izmaksu pašreizējo vērtību, no tās atskaitot neto ienākumu pašreizējo vērtību, kas aprēķināta pēc vienas no šīm metodēm.</p> <p><u>Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 142. pantu pieņemt deleģētus aktus attiecībā uz a) apakšpunktā minētās vienotas likmes definīciju tiek piemērotas šādas vienotas likmes:</u></p> <p><u>c) ja iegulda infrastruktūrā, kas dod ievērojamus tiros ienākumus, finansējums nedrīkst pārsniegt</u></p> <p><u>i) 40 % no kopējām attiecināmajām izmaksām reģionos, kuros izvirzīts mērķis "konverģence"; šo likmi drīkst palielināt ne vairāk kā par 10 % dalībvalstīs, kas saņem Kohēzijas fonda līdzekļus;</u></p> <p><u>ii) 30 % no kopējām attiecināmajām izmaksām pārejas reģionos;</u></p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<p>iii) <u>25 % no kopējām attiecināmajām izmaksām teritorijās, kurās izvirzīts mērķis "konkurētspēja";</u></p> <p>iv) <u>minētās likmes var palielināt finansējuma veidiem, kas nav tiešā palīdzība, tomēr šis palielinājums nedrīkst pārsniegt 10 % no kopējām attiecināmajām izmaksām;</u></p> <p>d) <u>ja iegulda uzņēmumos, finansējums nedrīkst pārsniegt</u></p> <p>i) <u>35 % no kopējām attiecināmajām izmaksām teritorijās, kurās izvirzīts mērķis "konverģence";</u></p> <p>ii) <u>25 % no kopējām attiecināmajām izmaksām pārejas reģionos;</u></p> <p>iii) <u>15 % no kopējām attiecināmajām izmaksām teritorijās, kurās izvirzīts mērķis "konkurētspēja";</u></p> <p>iv) <u>ja iegulda mazos un vidējos uzņēmumos, minētās likmes var palielināt finansējuma veidiem, kas nav tiešā palīdzība, tomēr šis palielinājums nedrīkst pārsniegt 10 % no kopējām attiecināmajām izmaksām.</u></p> <p>Komisija pieņem b) apakšpunktā minēto metodoloģiju, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 143. panta 3. punktā.</p>

Pamatojums

Komiteja uzskata: lai projektu iesniedzēji nezaudētu interesi, būtu vēlams atjaunot noteikumus, kas bija spēkā 2000.–2006. gadā un kuros bija paredzēta vienotas **īpašas (samazinātas) atbalsta likmes** piemērošana ienesīgiem projektiem.

39. grozījums

55. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Atbilstība</p> <p>1. Izdevumu atbilstību nosaka, pamatojoties uz valsts noteikumiem, izņemot, ja ir paredzēti īpaši noteikumi šajā regulā vai īpašajās fondu regulās vai pamatojoties uz šo regulu vai īpašajiem fondu noteikumiem.</p> <p>[...]</p> <p>6. Neto ienākumus, ko tieši radījusi darbība tās īstenošanas laikā un kas nav ņemti vērā darbības apstiprināšanas brīdī, atskaita no darbības attiecināmajiem izdevumiem atbalsta saņēmēja iesniegtajā galīgā maksājuma pieprasījumā. Šo noteikumu nepiemēro finanšu instrumentiem un prēmijām.</p> <p>[...]</p>	<p>Atbilstība</p> <p>1. Izdevumu atbilstību nosaka, pamatojoties uz valsts noteikumiem, izņemot <u>projektus, uz kuriem attiecas teritoriālās sadarbības mērķis, un izņemot</u>, ja ir paredzēti īpaši noteikumi šajā regulā vai īpašajās fondu regulās vai pamatojoties uz šo regulu vai īpašajiem fondu noteikumiem.</p> <p>[...]</p> <p>6. Neto ienākumus, ko tieši radījusi darbība tās īstenošanas laikā un kas nav ņemti vērā darbības apstiprināšanas brīdī, atskaita no darbības attiecināmajiem izdevumiem atbalsta saņēmēja iesniegtajā galīgā maksājuma pieprasījumā. Šo noteikumu nepiemēro finanšu instrumentiem un prēmijām.</p> <p>[...]</p> <p>9. <u>Lai nepielautu operatoru konkurences kroplojumus, Komisija nosaka atsevišķu atbalsta režīmu projektiem, uz kuriem attiecas teritoriālās sadarbības mērķis.</u></p>

Pamatojums

Lai pasākumu īstenošanas laikā nesarežģītu pārbaudes, 6. pants ir jāsvīturo. Būtu jāpievieno jauns 9. punkts, jo teritoriālajai sadarbībai pienākas īpašs režīms, ņemot vērā, ka dažādo valstu noteikumu piemērošana vai saskaņošana būtu pārāk liels administratīvs šķērslis pilnvērtīgai projektu darbībai.

40. grozījums

59. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Īpaši atbilstības noteikumi attiecībā uz dotācijām	Īpaši atbilstības noteikumi attiecībā uz dotācijām
3. Par šādām izmaksām nav tiesību saņemt ieguldījumu no VSS fondiem:	3. Par šādām izmaksām nav tiesību saņemt ieguldījumu no VSS fondiem:
a) parāda procenti;	a) parāda procenti;
b) neapbūvētas zemes un apbūvētas zemes pirkums, ja summa ir lielāka par 10 % no kopējiem attiecināmajiem izdevumiem attiecīgajam darbības veidam. Īpašos un pienācīgi pamatotos gadījumos var atļaut augstāku procentu darbībām, kas saistītas ar vides saglabāšanu;	b) neapbūvētas zemes un apbūvētas zemes pirkums, ja summa ir lielāka par 10 % no kopējiem attiecināmajiem izdevumiem attiecīgajam darbības veidam. Īpašos un pienācīgi pamatotos gadījumos var atļaut augstāku procentu darbībām, kas saistītas ar vides saglabāšanu;
c) pievienotās vērtības nodoklis. Tomēr PVN summas ir attiecināmie izdevumi, ja tās nav atgūstamas saskaņā ar valsts PVN tiesību aktiem un ja tās ir maksājis atbalsta saņēmējs, kas nav persona, ko neuzskata par nodokļa maksātāju, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, ar nosacījumu, ka šādas PVN summas nav radušās saistībā ar infrastruktūras nodrošināšanu.	c) atgūstams pievienotās vērtības nodoklis. Tomēr PVN summas ir attiecināmie izdevumi, ja tās nav atgūstamas saskaņā ar valsts PVN tiesību aktiem un ja tās ir maksājis atbalsta saņēmējs, kas nav persona, ko neuzskata par nodokļa maksātāju, kā noteikts Direktīvas 2006/112/EK 13. panta 1. punkta pirmajā daļā, ar nosacījumu, ka šādas PVN summas nav radušās saistībā ar infrastruktūras nodrošināšanu.

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka vienīgi atgūstamam PVN nav tiesību saņemt ieguldījumu no VSS fondiem. Ja neatgūstams PVN tiktu uzskatīts par neattiecināmām izmaksām visu to projektu gadījumā, ko īsteno publiskā sektora iestādes, dalībvalstu līdzfinansējuma daļas apjoms būtiski palielinātos un vietējo un reģionālo pašvaldību spēja pabeigt projektus tiktu apdraudēta. Turklāt RK uzskata, ka noteikums par neattiecināmu PVN saistībā ar infrastruktūras nodrošināšanu atbalsta saņēmējiem ir diskriminējošs salīdzinājumā ar citiem pasākumu veidiem.

41. grozījums

64. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Akreditācija un koordinācija	Akreditācija un koordinācija
[...]	[...]
3. Akreditāciju veic, pamatojoties uz tādas neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu, kura novērtē akreditējamās struktūras atbilstību akreditācijas kritērijiem. Neatkarīgā revīzijas struktūra savā darbā ievēro starptautiski atzītus revīzijas standartus.	3. Akreditāciju veic, pamatojoties uz tādas neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu, kura novērtē akreditējamās struktūras atbilstību akreditācijas kritērijiem. Neatkarīgā revīzijas struktūra savā darbā ievēro starptautiski atzītus revīzijas standartus.
[...]	[...]

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Dalībvalsts var iecelt koordinācijas struktūru, kuras pienākums ir sadarboties ar Komisiju un sniegt tai informāciju, veicināt Savienības noteikumu saskaņotu piemērošanu, izstrādāt kopsavilkuma ziņojumu, kurā sniedz valsts līmeņa pārskatu par visām pārvaldības deklarācijām un revīzijas atzinumiem un koordinēt korektīvo pasākumu īstenošanu attiecībā uz jebkuriem vispārējiem trūkumiem.	5. Dalībvalsts var iecelt koordinācijas struktūru, kuras pienākums ir sadarboties ar Komisiju un sniegt tai informāciju, veicināt Savienības noteikumu saskaņotu piemērošanu, izstrādāt kopsavilkuma ziņojumu, kurā sniedz valsts līmeņa pārskatu par visām pārvaldības deklarācijām un revīzijas atzinumiem un koordinēt korektīvo pasākumu īstenošanu attiecībā uz jebkuriem vispārējiem trūkumiem.

Pamatojums

Grozījuma mērķis ir izvairoties no struktūru un personu skaita palielināšanas, jo tas vēl vairāk sarežģītu pārvaldības un kontroles sistēmu.

42. grozījums

67. pants

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Kopīgi noteikumi par maksājumiem	Kopīgi noteikumi par maksājumiem
1. Ieguldījumus no VSS fondiem katrai programmai Komisija izmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām un atbilstoši pieejamam finansējumam. Katru maksājumu attiecina uz attiecīgā fonda budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.	1. Ieguldījumus no VSS fondiem katrai programmai Komisija izmaksā saskaņā ar budžeta apropriācijām un atbilstoši pieejamam finansējumam. Katru maksājumu attiecina uz attiecīgā fonda budžeta saistībām, kas radušās visagrāk.
2. Maksājumus veic kā priekšfinansējumu, starpposma maksājumus un — attiecīgā gadījumā — gada bilances maksājumu, un kā slēguma bilances maksājumu.	2. Maksājumus veic kā priekšfinansējumu, starpposma maksājumus un attiecīgā gadījumā — gada bilances maksājumu, un kā slēguma bilances maksājumu.
3. Attiecībā uz atbalsta veidiem saskaņā ar 57. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu atbalsta saņēmējam izmaksātās summas uzskata par attiecināmiem izdevumiem	3. Attiecībā uz atbalsta veidiem saskaņā ar 57. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu atbalsta saņēmējam izmaksātās summas uzskata par attiecināmiem izdevumiem.

Pamatojums

Tiek celti iebildumi pret atsauci uz gada bilanci, jo tā ievieš gada grāmatojumu noskaidrošanas principu (īkgadējā slēgšana). Tiek uzskatīts, ka ierosinātā gada grāmatojumu noskaidrošana faktiski ir īkgadējas slēgšanas ieviešana, kas palielinās administratīvo slogu, ievieš obligātas finansiālās korekcijas Eiropas Komisijas un/vai Eiropas Revīzijas palātas konstatētajiem pārkāpumiem un samazinās patlaban 2007.–2013. gada periodā pastāvošās elastīguma iespējas deklarēt un aizstāt “pārrezervētos” izdevumus.

43. grozījums

75. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Informācijas iesniegšana	Informācijas iesniegšana
1. Līdz 1. februārim nākamajā gadā pēc pārskata perioda beigām dalībvalsts iesniedz Komisijai šādus dokumentus un informāciju saskaņā ar Finanšu regulas [56. pantu]:	1. Līdz 1. februārim nākamajā gadā pēc pārskata perioda beigām dalībvalsts iesniedz Komisijai šādus dokumentus un informāciju saskaņā ar Finanšu regulas [56. pantu]:
(a) apliecinātus to atbilstošo struktūru gada pārskatus, kas akreditētas atbilstoši 64. pantam;	(a) apliecinātus to atbilstošo struktūru gada pārskatus, kas akreditētas atbilstoši 64. pantam, <u>ja sertifikācijas iestāde saskaņā ar 128. pantu izmanto gada grāmatvedības sistēmu;</u>

Pamatojums

Būtu lietderīgi, ja, tāpat kā pašreizējā plānošanas periodā, gada pārskatu apstiprināšana paliktu sertifikācijas iestādes ziņā. Termiņu, kas noteikts 75. pantā, nav viegli ievērot, jo tas ir pārāk īss.

44. grozījums

82. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai	Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai
[...]	[...]
Resursus mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" piešķir par šādām trim NUTS 2. līmeņa reģionu kategorijām:	Resursus mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" piešķir par šādām trim NUTS 2. līmeņa reģionu kategorijām:
(a) mazāk attīstīti reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir mazāk nekā 75 % no vidējā IKP ES-27 valstīs;	(a) mazāk attīstīti reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir mazāk nekā 75 % no vidējā IKP ES-27 valstīs;
(b) pārejas reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir no 75 % līdz 90 % no vidējā IKP ES-27 valstīs;	(b) pārejas reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir no 75 % līdz 90 % no vidējā IKP ES-27 valstīs;
(c) vairāk attīstītie reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir vairāk nekā 90 % no vidējā IKP ES-27 valstīs.	(c) vairāk attīstītie reģioni, kuros IKP uz vienu iedzīvotāju ir vairāk nekā 90 % no vidējā IKP ES-27 valstīs.
Šīs trīs reģionu kategorijas nosaka, pamatojoties uz to, kāds ir IKP uz vienu iedzīvotāju, kas izteikts pirktspējas paritātēs un aprēķināts pēc Savienības rādītājiem par 2006.–2008. gadu, attiecībā pret vidējo IKP ES-27 valstīs par to pašu pārskata periodu.	Šīs trīs reģionu kategorijas nosaka, pamatojoties uz to, kāds ir IKP uz vienu iedzīvotāju, kas izteikts pirktspējas paritātēs un aprēķināts pēc <u>pieejamajiem</u> Savienības rādītājiem par 2006.–2008. gadu <u>pēdējo trīs gadu periodu</u> , attiecībā pret vidējo IKP ES-27 valstīs par to pašu pārskata periodu.

Pamatojums

Precizējums, ka reģiona atbilstības noteikšanai būtu jāizmanto jaunākie pieejamie dati, nevis pirmskrīzes rādītāji par laikposmu no 2006. gada līdz 2008. gadam.

45. grozījums

83. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārējie resursi	Vispārējie resursi
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu, kurā nosaka vispārējo resursu gada sadalījumu pa dalībvalstīm, neskarot šā panta 3. punktu un 84. panta 7. punktu.	2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu, kurā nosaka vispārējo resursu gada sadalījumu pa dalībvalstīm <u>atbilstīgi mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai"</u> , neskarot šā panta 3. punktu un 84. panta 7. punktu, <u>un pa sadarbības programmām atbilstīgi mērķim "Teritoriālā sadarbība"</u> .

Pamatojums

RK vēlas nodrošināt, lai teritoriālās sadarbības programmām atvēlētos resursus Komisija piešķirtu atbilstīgi sadarbības jomām, nevis valstīm iedalītajiem līdzekļiem.

46. grozījums

84. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Resursi “Ieguldījumam izaugsmei un nodarbinātībā” un “Eiropas teritoriālajai sadarbībai”	Resursi “Ieguldījumam izaugsmei un nodarbinātībā” un “Eiropas teritoriālajai sadarbībai”
2. Sadalījumam pa dalībvalstīm izmanto šādus kritērijus:	2. Sadalījumam pa dalībvalstīm izmanto šādus kritērijus:
a) atbilstīgo iedzīvotāju skaits, reģiona labklājība, valsts labklājība un bezdarba līmenis attiecībā uz mazāk attīstītiem reģioniem un pārejas reģioniem;	a) atbilstīgo iedzīvotāju skaits, reģiona labklājība, valsts labklājība, <u>būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība 111. panta 4. punkta izpratnē</u> un bezdarba līmenis attiecībā uz mazāk attīstītiem reģioniem un pārejas reģioniem;
b) atbilstīgo iedzīvotāju skaits, reģiona labklājība, bezdarba līmenis, nodarbinātības līmenis, izglītības līmenis un iedzīvotāju blīvums attiecībā uz vairāk attīstītajiem reģioniem;	b) atbilstīgo iedzīvotāju skaits, reģiona labklājība, bezdarba līmenis, nodarbinātības līmenis, izglītības līmenis, un iedzīvotāju blīvums, <u>izkliedētība un novecošanās</u> attiecībā uz vairāk attīstītajiem reģioniem;
c) iedzīvotāji, valsts labklājība un platība attiecībā uz Kohēzijas fondu.	c) iedzīvotāji, valsts labklājība un platība attiecībā uz Kohēzijas fondu.
3. ESF tiek atvēlēti vismaz 25 % struktūrfondu līdzekļu, kas paredzēti mazāk attīstītiem reģioniem, 40 % līdzekļu, kas paredzēti pārejas reģioniem, un 52 % līdzekļu, kas paredzēti vairāk attīstītiem reģioniem katrā dalībvalstī. Šī noteikuma izpratnē atbalstu dalībvalstij, ko tā saņēmusi saskaņā ar programmu [Pārtika trūcīgākajiem iedzīvotājiem], uzskata par struktūrfondu daļu, kas piešķirti ESF.	3. ESF tiek atvēlēti vismaz <u>20</u> 5 % struktūrfondu līdzekļu, kas paredzēti mazāk attīstītiem reģioniem, <u>35</u> 40 % līdzekļu, kas paredzēti pārejas reģioniem, un <u>40</u> 52 % līdzekļu, kas paredzēti vairāk attīstītiem reģioniem katrā dalībvalstī. Šī noteikuma izpratnē atbalstu dalībvalstij, ko tā saņēmusi saskaņā ar programmu [Pārtika trūcīgākajiem iedzīvotājiem], uzskata par struktūrfondu daļu, kas piešķirti ESF.
[...]	[...]
5. Saskaņā ar mērķi “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” no struktūrfondu programmai [Pārtika trūcīgākajiem iedzīvotājiem] piešķir atbalstu EUR 2 500 000 000.	5. Saskaņā ar mērķi “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” no struktūrfondu Pprogrammai [“Pārtika trūcīgākajiem iedzīvotājiem”] piešķir atbalstu EUR 2 500 000 000.
Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu, kurā nosaka summu, kas pārnesama no struktūrfondu piešķiruma katrā dalībvalstij par visu laikposmu. Attiecīgi samazina struktūrfondu piešķirumu katrā dalībvalstij.	Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, pieņem lēmumu, kurā nosaka summu, kas pārnesama no <u>Eiropas Savienības finanšu shēmā iekļautās kategorijas “Dabas resursu saglabāšana un apsaimniekošana” struktūrfondu</u> piešķiruma katrā dalībvalstij par visu laikposmu. Attiecīgi samazina struktūrfondu piešķirumu katrā dalībvalstij.
Gada apropriācijas, kas atbilst pirmajā daļā minētajam atbalstam no struktūrfondu, ieraksta programmas [Pārtika vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem] attiecīgajās budžeta pozīcijās par 2014. gadu.	Gada apropriācijas, kas atbilst pirmajā daļā minētajam atbalstam no struktūrfondu, ieraksta programmas [Pārtika vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem] attiecīgajās budžeta pozīcijās par 2014. gadu.
6. No mērķim “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” paredzētajiem resursiem 5 % ir izpildes rezerve, kas piešķirama saskaņā ar 19. pantu.	6. No mērķim “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” paredzētajiem resursiem 5 % ir izpildes rezerve, kas piešķirama saskaņā ar 19. pantu.
[...]	[...]
8. Mērķim “Eiropas teritoriālā sadarbība” paredzētie resursi ir 3,48 % no vispārējiem resursiem, kas pieejami budžeta saistībām no fondiem laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam (t. i., kopā EUR 11 700 000 004).	8. Mērķim “Eiropas teritoriālā sadarbība” paredzētie resursi ir 3,48 % no vispārējiem resursiem, kas pieejami budžeta saistībām no fondiem laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam (t. i., kopā EUR 11 700 000 004). <u>Šos resursus atskaita no vispārējiem kohēzijas politikai paredzētajiem resursiem, pamatojoties uz sadalījumu pa sadarbības programmām.</u>

Pamatojums

Reģionu komiteja aicina papildus parastajiem kritērijiem, ko izmanto, piešķirot atbalstu dalībvalstīm, ņemt vērā arī tādus citus kritērijus kā nopietni un pastāvīgi nelabvēlīgi dabas apstākļi vai demogrāfiskās problēmas reģionos, kā norādīts LESD 174. pantā. Jāņem vērā arī citi demogrāfiskie kritēriji, piemēram, zems iedzīvotāju blīvums, iedzīvotāju skaita samazināšanās atsevišķās reģionu teritorijās, kā lauku un pierobežas rajonos, un sabiedrības novecošana, kas nopietni ietekmē ekonomisko attīstību un sabiedrisko pakalpojumu izmaksas.

Turklāt Komiteja uzskata, ka ierosinātā minimālā procentuālā daļa, kas jāparedz Eiropas Sociālā fonda vajadzībām, ir pārāk augsta. Tāpēc Komiteja aicina pazemināt tās robežvērtību katrai reģionu kategorijai. Komiteja uzskata, ka ir svarīgi ļaut reģioniem ieguldīt nozarēs, kas rada darbavietas, un vienlaikus nodrošināt vērienīgu finansējumu nodarbinātības un sociālajā jomā.

Struktūrfondu tiesiskais regulējums var būt jauns juridiskais pamats Eiropas programmai "Pārtika vistrūcīgākajiem iedzīvotājiem", taču, no finansiālā aspekta raugoties, tas nekādā gadījumā nevar aizstāt šo pārtikas palīdzības programmu, kuras mērķus nosaka kopējā lauksaimniecības politika.

Beidzot RK vēlas nodrošināt, lai teritoriālās sadarbības programmām atvēlētos resursus Eiropas Komisija piešķirtu atbilstīgi sadarbības jomām.

47. grozījums

86. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Papildināmība</p> <p>4. To, vai valsts vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmenis atbilstīgi mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" ir saglabāts vajadzīgajā līmenī attiecīgajam laikposmam, pārbauda tikai tajās dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vismaz 15 % no kopējā iedzīvotāju skaita.</p> <p>Dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vismaz 70 % no kopējā iedzīvotāju skaita, pārbaudi veic valsts līmenī.</p> <p>Dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vairāk nekā 15 %, bet mazāk nekā 70 % no kopējā iedzīvotāju skaita, pārbaudi veic valsts un reģionālā līmenī. Tālab šādas dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par izdevumiem mazāk attīstītos un pārejas reģionos katrā pārbaudes procesa posmā.</p>	<p>Papildināmība</p> <p>4. To, vai valsts vai līdzvērtīgu strukturālo izdevumu līmenis atbilstīgi mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" ir saglabāts vajadzīgajā līmenī attiecīgajam laikposmam, pārbauda tikai tajās dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vismaz 15<u>20</u> % no kopējā iedzīvotāju skaita.</p> <p>Dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vismaz 70 % no kopējā iedzīvotāju skaita, pārbaudi veic valsts līmenī.</p> <p>Dalībvalstīs, kurās mazāk attīstītos un pārejas reģionos dzīvo vairāk nekā 15<u>20</u> %, bet mazāk nekā 70 % no kopējā iedzīvotāju skaita, pārbaudi veic valsts un reģionālā līmenī. Tālab šādas dalībvalstis iesniedz Komisijai informāciju par izdevumiem mazāk attīstītos un pārejas reģionos katrā pārbaudes procesa posmā.</p>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka nav lietderīgi un nav vajadzīgs paredzēt, ka pārbaude tiek veikta, ņemot vērā iedzīvotāju skaitu, jo dalībvalstu kompetencē ir noteikt šā principa ievērošanas kārtību. Atzinīgi vērtējams tas, ka papildināmības principa ievērošanu nepārbaudīs dalībvalstīs, kur tikai neliela iedzīvotāju procentuālā daļa dzīvo mazāk attīstītos un pārejas reģionos. Lai varētu ievērot proporcionalitātes principu, administratīvās vienkāršošanas nolūkos robežvērtība būtu jāpaaugstina līdz 20 %.

48. grozījums

87. panta 2. punkta c) un h) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Darbības programmu saturs un pieņemšana atbilstoši mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai"	Darbības programmu saturs un pieņemšana atbilstoši mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai"
2. Darbības programmā izklāsta:	2. Darbības programmā izklāsta:
[...]	[...]
c) ieguldījumu integrētajā pieejā attiecībā uz teritoriālo attīstību, kas izklāstīta partnerības līgumā, tostarp:	c) ieguldījumu integrētajā pieejā attiecībā uz teritoriālo attīstību, kas izklāstīta partnerības līgumā, tostarp:
i) mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp fondiem, ELFLA un EJZF un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un koordināciju ar EIB;	i) mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp fondiem, ELFLA un EJZF un citiem Savienības un valsts finansējuma instrumentiem un koordināciju ar EIB;
ii) attiecīgā gadījumā — plānoto integrēto pieeju pilsētu, lauku, piekrastes, zvejas reģionu un to reģionu teritoriālajai attīstībai, kuriem ir īpašas teritoriālas iezīmes, un jo īpaši 28. un 29. panta īstenošanas kārtību;	ii) attiecīgā gadījumā — plānoto integrēto pieeju pilsētu, lauku, piekrastes, zvejas reģionu un to reģionu teritoriālajai attīstībai, kuriem ir īpašas teritoriālas iezīmes, un jo īpaši 28. un 29. panta īstenošanas kārtību;
iii) to pilsētu sarakstu, kurās tiks īstenotas integrētas darbības ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, šīm darbībām piešķirtā ERAF atbalsta gada indikatīvu sadalījumu, ieskaitot resursus, kas nodoti pilsētām pārvaldībai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [ERAF] 7. panta 2. punktu, un integrētajām darbībām piešķirtā ESF atbalsta gada indikatīvu sadalījumu;	iii) to pilsētu <u>provizorisko</u> sarakstu, kurās tiks īstenotas integrētas darbības ilgtspējīgai pilsētu attīstībai; <u>Šāds saraksts būtu jāizstrādā partnerībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, attiecīgi ņemot vērā katras dalībvalsts institucionālo sistēmu, lai visām pašvaldībām, kas vēlas īstenot integrētus pilsētvides pasākumus, būtu nodrošināta vienlīdzīga piekļuve; šīm darbībām piešķirtā ERAF atbalsta gada indikatīvu sadalījumu, ieskaitot resursus, kas nodoti pilsētām pārvaldībai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [ERAF] 7. panta 2. punktu, un integrētajām darbībām piešķirtā ESF atbalsta gada indikatīvu sadalījumu;</u>
iv) reģionus, kuros tiks īstenota uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība;	iv) reģionus, kuros tiks īstenota uz sabiedrību orientēta vietējā attīstība;
v) procedūras starpreģionālajām un starptautiskajām darbībām ar atbalsta saņēmējiem, kas atrodas vismaz vienā citā dalībvalstī;	v) procedūras starpreģionālajām un starptautiskajām darbībām ar atbalsta saņēmējiem, kas atrodas vismaz vienā citā dalībvalstī;
vi) attiecīgā gadījumā — plānotās intervences ieguldījumu makroreģionālo stratēģiju īstenošanā un jūras baseinu stratēģijas;	vi) <u>pasākumus, kas darbības programmas ļauj koordinēt atbilstīgi mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai", teritoriālajām sadarbības programmām, kā arī kaimiņattiecību politikas un EAF programmām, kuras attiecas uz vieniem un tiem pašiem reģioniem;</u>
d) ieguldījumu integrētajā pieejā, kas izklāstīta partnerības līgumā, lai apmierinātu to ģeogrāfisko reģionu īpašās vajadzības, kuras visvairāk ietekmē nabadzība, vai to mērķa grupu īpašās vajadzības, kurās ir vislielākais diskriminācijas vai atstumtības risks, īpaši ņemot vērā atstumtās kopienas, kā arī indikatīvu finanšu sadalījumu;	vii) attiecīgā gadījumā — plānotās intervences ieguldījumu makroreģionālo stratēģiju īstenošanā un jūras baseinu, <u>kā arī kalnu funkcionālo apgabalu stratēģijās;</u> viii) ieguldījumu integrētajā pieejā, kas izklāstīta partnerības līgumā, lai apmierinātu to ģeogrāfisko reģionu īpašās vajadzības, kuras visvairāk ietekmē nabadzība, vai to mērķa grupu īpašās vajadzības, kurās ir vislielākais diskriminācijas vai atstumtības risks, īpaši ņemot vērā atstumtās kopienas, kā arī indikatīvu finanšu sadalījumu;
[...]	[...]

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
h) darbības programmas īstenošanas noteikumus, tostarp: i) norādot akreditācijas struktūru, vadošo iestādi, attiecīgā gadījumā — sertifikācijas iestādi un revīzijas iestādi; ii) norādot struktūru, kam Komisija piešķirs maksājumus.	g h) darbības programmas īstenošanas noteikumus, tostarp: i) norādot akreditācijas struktūru , vadošo iestādi, attiecīgā gadījumā — sertifikācijas iestādi un revīzijas iestādi; ii) norādot struktūru, kam Komisija piešķirs maksājumus.

Pamatojums

Komisijas priekšlikums noteikt pilsētu konkrētu skaitu ir pārāk preskriptīvs. Tāpēc ir ierosināts, ka sarakstam vajadzētu būt provizorisksam un izstrādātam partnerībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām.

Komiteja ierosina c) apakšpunktā iekļaut d) apakšpunktu, tādējādi izveidojot (viii) apakšpunktu, lai papildinātu informāciju par integrēto pieeju. Pamatojoties uz grozījumu 64. panta 3. punktā, Komiteja ierosina svītrot atsauci uz ārējo akreditācijas struktūru.

49. grozījums

91. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisijai iesniedzamā informācija 2. Lielos projektus, ko iesniedz Komisijai apstiprināšanai, iekļauj darbības programmas lielo projektu sarakstā. Dalībvalsts vai vadošā iestāde pārskata sarakstu divus gadus pēc darbības programmas pieņemšanas, un pēc dalībvalsts pieprasījuma to var koriģēt saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto procedūru, jo īpaši lai iekļautu lielos projektus, kuru paredzamais pabeigšanas datums ir pirms 2022. gada beigām.	Komisijai iesniedzamā informācija 2. Lielos projektus, ko iesniedz Komisijai apstiprināšanai, <u>iespēju robežās</u> iekļauj darbības programmas lielo projektu sarakstā. <u>Lielos projektus varēs apstiprināt arī plānošanas laikā. Lielā projekta izdevumus varēs deklarēt, pirms Komisija to apstiprina.</u> Dalībvalsts vai vadošā iestāde pārskata sarakstu divus gadus pēc darbības programmas pieņemšanas, un pēc dalībvalsts pieprasījuma to var koriģēt saskaņā ar 26. panta 2. punktā noteikto procedūru, jo īpaši lai iekļautu <u>lielos</u> projektus, kuru <u>paredzamais pabeigšanas datums ir jāpabeidz</u> pirms 2022. gada beigām.

Pamatojums

Reģionu komiteja vēlas, lai, atšķirībā no pašreizējā plānošanas periodā ierosinātā, plānošanas periodā iesniegtos lielos projektus varētu uzsākt, negaidot Komisijas apstiprinājumu. Komiteja ierosina: lai nekavētu projekta uzsākšanu, jābūt iespējai izdevumus deklarēt, pirms Komisija apstiprina lielo projektu.

50. grozījums

93. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Kopīgs rīcības plāns ir darbība, ko nosaka un pārvalda attiecībā pret gala mērķiem un rezultātiem, ko tā sasniegs. Plāns ietver tādu projektu grupu, kuri nesastāv no infrastruktūras nodrošināšanas un kuri tiek īstenoti uz atbalsta saņēmēja atbildību kā daļa no darbības programmas vai	1. Kopīgs rīcības plāns ir darbība, ko nosaka un pārvalda attiecībā pret gala mērķiem un rezultātiem, ko tā sasniegs. Plāns ietver tādu projektu grupu, kuri nesastāv no infrastruktūras nodrošināšanas un kuri tiek īstenoti uz atbalsta saņēmēja atbildību kā daļa no darbības

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
programmām. Dalībvalsts un Komisija vienojas par kopīga rīcības plāna gala mērķiem un rezultātiem, un tās veicina darbības programmu konkrēto mērķu sasniegšanu un ir pamats atbalsta saņemšanai no fondiem. Rezultāti ir kopīgā rīcības plāna tiešā ietekme. Atbalsta saņēmējs ir publisko tiesību subjekts. Kopīgus rīcības plānus neuzskata par lieliem projektiem.	programmas vai programmām. <u>Ja kopīgais rīcības plāns paredz infrastruktūru nodrošināšanu, to kopējās izmaksas nedrīkst pārsniegt EUR 8 milj.</u> Dalībvalsts un Komisija vienojas par kopīga rīcības plāna gala mērķiem un rezultātiem, un tās veicina darbības programmu konkrēto mērķu sasniegšanu un ir pamats atbalsta saņemšanai no fondiem. Rezultāti ir kopīgā rīcības plāna tiešā ietekme. Atbalsta saņēmējs ir publisko tiesību subjekts. Kopīgus rīcības plānus neuzskata par lieliem projektiem.

Pamatojums

Komiteja norāda, ka kopīgais rīcības plāns, pateicoties precīzām un noteiktām darbībām, atvieglo pirmām kārtām ESF izmantošanu, tomēr pauž nožēlu, ka ERAF piekļuve šim mehānismam ir apgrūtināta, jo tas neattiecas uz infrastruktūras projektiem.

51. grozījums

93. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Darbības joma 2. Kopīgam rīcības plānam piešķirtais publiskais atbalsts ir vismaz EUR 10 000 000 vai 20 % no darbības programmas vai programmu publiskā atbalsta, atkarībā no tā, kura no vērtībām ir mazāka.	Darbības joma 2. Kopīgam rīcības plānam piešķirtais publiskais atbalsts ir vismaz EUR 10 500 000 vai 20 10% no darbības programmas vai programmu publiskā atbalsta, atkarībā no tā, kura no vērtībām ir mazāka.

Pamatojums

Zemāks sliekšnis ir plaši atzīts kā lietderīgāks, lai nodrošinātu, ka šis instruments atbilst pieejamajai kritiskajai masai. Tomēr jāatzīmē, ka tas ir juridiskais minimums, un daudzās dalībvalstīs sliekšnis, par kuru jāvienojas sarunu procesā, būs ievērojami augstāks.

52. grozījums

102. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Finanšu datu nosūtīšana 1. Līdz 31. janvārim, 30. aprīlim, 31. jūlijam un 31. oktobrim vadošā iestāde uzraudzības nolūkos elektroniski nosūta Komisijai datus par katru darbības programmu un pa prioritārajiem virzieniem: a) kopējās un valsts attiecināmās izmaksas par darbībām un atbalstam atlasīto darbību skaits; b) kopējās un valsts attiecināmās izmaksas par līgumiem vai citām juridiskām saistībām, ko uzņēmušies atbalsta saņēmēji atbalstam atlasīto darbību īstenošanā; c) kopējie attiecināmie izdevumi, ko atbalsta saņēmēji deklarējuši vadošajai iestādei.	Finanšu datu nosūtīšana 1. Līdz 31. janvārim un 30. aprīlim , 31. jūlijam un 31. oktobrim vadošā iestāde uzraudzības nolūkos elektroniski nosūta Komisijai datus par katru darbības programmu un pa prioritārajiem virzieniem: a) kopējās un valsts attiecināmās izmaksas par darbībām un atbalstam atlasīto darbību skaits; b) kopējās un valsts attiecināmās izmaksas par līgumiem vai citām juridiskām saistībām, ko uzņēmušies <u>vadošās iestādes un</u> atbalsta saņēmēji atbalstam atlasīto darbību īstenošanā ; c) kopējie attiecināmie izdevumi, ko atbalsta saņēmēji deklarējuši vadošajai iestādei.

Pamatojums

Komiteja vēlas vienkāršot finanšu datu nosūtīšanu, samazinot tās biežumu no 4 līdz 2 reizēm gadā. Tas pats attiecas uz informācijas nosūtīšanu par izvēlētajām darbībām. Būtu jānosūta vienīgi dati par kopējām attiecināmajām izmaksām, publiskajām attiecināmajām izmaksām, līgumiem un citām juridiskām saistībām, ko uzņēmušās vadošās iestādes un atbalsta saņēmēji.

53. grozījums

105. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Informācija un publicitāte	Informācija un publicitāte
<p>1. Dalībvalstis un vadošās iestādes ir atbildīgas par:</p> <p>(a) tādas vienotas tīmekļa vietnes vai vienota tīmekļa portāla izveides nodrošināšanu, kurā sniedz informāciju par visām konkrētajā dalībvalstī īstenotajām darbības programmām un nodrošina piekļuvi tām;</p> <p>(b) to, lai potenciālie atbalsta saņēmēji tiktu informēti par darbības programmu nodrošinātajām finansējuma iespējām;</p> <p>(c) Savienības pilsoņu informēšanu par kohēzijas politikas un fondu nozīmi un sasniegumiem, organizējot informēšanas un saziņas pasākumus par partnerības līgumu, darbības programmu un darbību rezultātiem un ietekmi.</p> <p>2. Lai nodrošinātu fondu atbalsta pārredzamību, dalībvalstis uztur darbību sarakstu, kurš iedalīts pa darbības programmām un fondiem CSV vai XML formātā un kurš ir pieejams vienotajā tīmekļa vietnē vai tīmekļa portālā, iekļaujot visu attiecīgajā dalībvalstī īstenoto darbības programmu sarakstu un kopsavilkumu.</p> <p>Darbību sarakstu atjaunina vismaz ik pēc trim mēnešiem.</p> <p>Informācijas minimums, kas iekļaujams darbību sarakstā, ir noteikts V pielikumā.</p>	<p>1. Dalībvalstis un vadošās iestādes ir atbildīgas par:</p> <p>(a) tādas vienotas tīmekļa vietnes vai vienota tīmekļa portāla izveides nodrošināšanu, kurā sniedz informāciju par visām konkrētajā dalībvalstī īstenotajām darbības programmām un nodrošina piekļuvi tām;</p> <p>(b) to, lai potenciālie atbalsta saņēmēji tiktu informēti par darbības programmu nodrošinātajām finansējuma iespējām;</p> <p>(c) Savienības pilsoņu informēšanu par kohēzijas politikas un fondu nozīmi un sasniegumiem, organizējot informēšanas un saziņas pasākumus par partnerības līgumu, darbības programmu un darbību rezultātiem un ietekmi.</p> <p><u>2. Lai skaidrotu, kā darbojas kohēzijas politika un kādu pievienoto vērtību tā sniedz Eiropas Savienībai, informētības uzlabošanas darbības var organizēt arī ES iestādes un padomdevējas struktūras.</u></p> <p>23. Lai nodrošinātu fondu atbalsta pārredzamību, dalībvalstis uztur darbību sarakstu, kurš iedalīts pa darbības programmām un fondiem CSV vai XML formātā un kurš ir pieejams vienotajā tīmekļa vietnē vai tīmekļa portālā, iekļaujot visu attiecīgajā dalībvalstī īstenoto darbības programmu sarakstu un kopsavilkumu.</p> <p>Darbību sarakstu atjaunina vismaz ik pēc trim <u>sešiem</u> mēnešiem.</p> <p>Informācijas minimums, kas iekļaujams darbību sarakstā, ir noteikts V pielikumā.</p>

Pamatojums

Lai palīdzētu reģionālajām un vietējām pašvaldībām skaidrot kohēzijas politikas funkcionēšanu, regulās būtu jāparedz iespēja Eiropas Komisijai un Reģionu komitejai veikt kopīgas darbības informētības uzlabošanai — gan *ex ante* posmā, gan īstenošanas laikā, gan *ex post* posmā. Reģionu komitejai jābūt iespējai atbalstīt reģionālās un vietējās pašvaldības, kas ir kohēzijas fondu līdzekļu saņēmējas un kam jāsasniedz konkrēti rezultāti uz vietas. Arī Reģionu komitejai vajadzīgi instrumenti, kas ļautu skaidrot iedzīvotājiem to, kā izmanto struktūrfondus un kāda šai procesā ir Eiropas Savienības loma.

Turklāt Komiteja aicina vienkāršot informēšanas un publicēšanas procedūras, un tāpēc darbību saraksta atjaunināšana divas reizes gadā šķiet pietiekama.

54. grozījums

110. panta 3. punkts

Atzinuma projekts	Grozījums
<p>Līdzfinansējuma likmju noteikšana</p> <p>3. Līdzfinansējuma likme darbības programmu katra prioritārā virziena līmenī atbilstīgi mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" nav augstāka par:</p> <p>a) 85 % attiecībā uz Kohēzijas fondu;</p> <p>b) 85 % attiecībā uz to dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kuru vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāk nekā 85 % no vidējā IKP ES–27 valstīs šajā periodā, un attiecībā uz tālākajiem reģioniem;</p> <p>c) 80 % attiecībā uz to dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kas nav minētas b) punktā, un kuri 2014. gada 1. janvārī ir bijuši atbilstīgi Kohēzijas fonda pārejas noteikumiem;</p> <p>d) 75 % attiecībā uz to dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kas nav minētas b) un c) punktā, un attiecībā uz visiem reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāk nekā 75 % no vidējā IKP ES–25 valstīs atskaites periodā, bet kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir vairāk nekā 75 % no vidējā IKP ES–27 valstīs;</p> <p>e) 60 % pārejas reģionos, izņemot d) apakšpunktā minētos;</p> <p>f) 50 % vairāk attīstītos reģionos, izņemot d) apakšpunktā minētos.</p> <p>Līdzfinansējuma likme darbības programmu katra prioritārā virziena līmenī atbilstīgi mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" nav augstāka par 75 %.</p>	<p>Līdzfinansējuma likmju noteikšana</p> <p>3. Līdzfinansējuma likme darbības programmu katra prioritārā virziena līmenī atbilstīgi mērķim "Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai" nav augstāka par:</p> <p>a) 85 % attiecībā uz Kohēzijas fondu;</p> <p>b) 85 % attiecībā uz to dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kuru vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāk nekā 85 % no vidējā IKP ES–27 valstīs šajā periodā, un attiecībā uz tālākajiem reģioniem;</p> <p>c) 80 % attiecībā uz to dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kas nav minētas b) punktā, un kuri 2014. gada 1. janvārī ir bijuši atbilstīgi Kohēzijas fonda pārejas noteikumiem;</p> <p>d) 75 % attiecībā uz to dalībvalstu mazāk attīstītajiem reģioniem, kas nav minētas b) un c) punktā, un attiecībā uz visiem reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāk nekā 75 % no vidējā IKP ES–25 valstīs atskaites periodā, bet kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir vairāk nekā 75 % no vidējā IKP ES–27 valstīs;</p> <p>e) 60 % pārejas reģionos, izņemot d) apakšpunktā minētos;</p> <p>f) 50 % vairāk attīstītos reģionos, izņemot d) apakšpunktā minētos.</p> <p>Līdzfinansējuma likme darbības programmām katra prioritārā virziena līmenī atbilstīgi mērķim "Eiropas teritoriālā sadarbība" nav augstāka par <u>85,75 %</u>. <u>Darbības programmas, kuru mērķis ir Eiropas teritoriālā sadarbība un kur vismaz viens dalībnieks ir no dalībvalsts, kuras vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2001.–2003. gadā bija mazāk nekā 85 % no ES–25 vidējā rādītāja tajā pašā periodā, Eiropas Reģionālās attīstības fonda ieguldījums nepārsniedz 85 % no attiecināmo izdevumu kopsummas. Visu pārējo darbības programmu gadījumā Eiropas Reģionālās attīstības fonda ieguldījums nepārsniedz 75 % no ERAF līdzfinansēto attiecināmo publisko izdevumu kopsummas. Fonda līdzfinansējumu prioritārajam virzienam nosaka tā, lai nodrošinātu atbilstību fondu līdzfinansējuma maksimālajam apjomam un katra fonda ieguldījuma maksimālajam apjomam, ko paredz darbības programmas līmenī.</u></p>

Pamatojums

Uz Eiropas teritoriālo sadarbību virzītajām darbības programmām ierosinātā līdzfinansējuma likme 75 % apmērā ir zemāka nekā līdzfinansējuma likme mazāk attīstītiem reģioniem, kuru mērķis ir ieguldījumi izaugsmei un nodarbinātībai. Šādas zemākas likmes dēļ Eiropas teritoriālās sadarbības programmas netiek plaši izmantotas minētajos reģionos. Tāpēc Reģionu komiteja neatbalsta Eiropas teritoriālās sadarbības programmu līdzfinansējuma likmi 75 % apmērā. Reģionu komiteja uzskata, ka šāda starpība nav pamatota, un aicina noteikt abiem mērķiem vienādu līdzfinansējuma likmi 85 % apmērā. Lai nodrošinātu kvalitatīvu sadarbību arī turpmāk, jāsauglabā pašreizējie noteikumi, kas paredzēti Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 (par vispārīgiem noteikumiem) 53. panta 3. un 4. punktā, proti,

“3. Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmās, kur vismaz viens dalībnieks ir no dalībvalsts, kuras vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2001.–2003. gadā bija mazāk nekā 85 % no ES-25 vidējā rādītāja tajā pašā laikposmā, ERAF ieguldījums nav lielāks par 85 % no atbilstīgajiem izdevumiem. Visās pārējās darbības programmās ERAF ieguldījums nav lielāks par 75 % no atbilstīgajiem izdevumiem, ko līdzfinansē ERAF.

4. Uz fondu ieguldījumu prioritāro virzienu līmenī neattiecas 3. punktā un III pielikumā paredzētie maksimālie apjomi. Tomēr to nosaka tā, lai nodrošinātu atbilstību fondu ieguldījuma maksimālajam apjomam un katra fonda ieguldījuma maksimālajam apjomam, ko paredz darbības programmas līmenī”.

Vienlaikus Reģionu komiteja uzskata, ka nav lietderīgi noteikt maksimālo līdzfinansējuma likmi katram prioritārajam virzienam. Minētais pasākums neļauj diferencēt līdzfinansējuma summu katram prioritārajam virzienam, lai rosinātu finansējuma saņēmējus īstenot konkrētas stratēģiskas prioritātes.

55. grozījums

111. panta 4. punkts

Atzinuma projekts	Grozījums
Līdzfinansējuma likmju modulācija	Līdzfinansējuma likmju modulācija
4) to apvidu aptvērumu, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība un kurus definē šādi:	4) to apvidu aptvērumu, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība un kurus definē šādi:
a) Kohēzijas fondam atbilstīgas salu dalībvalstis un citas salas, izņemot tās, kurās atrodas dalībvalsts galvaspilsēta vai kurām ir fiziska saikne ar cietzemi;	a) Kohēzijas fondam atbilstīgas salu dalībvalstis un citas salas, izņemot tās, kurās atrodas dalībvalsts galvaspilsēta vai kurām ir fiziska saikne ar cietzemi;
b) kalnaini apvidi, kā tie definēti dalībvalsts tiesību aktos;	b) kalnaini apvidi, kā tie definēti dalībvalsts tiesību aktos;
c) mazapdzīvoti (mazāk par 50 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) un ļoti mazapdzīvoti (mazāk par 8 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) apvidi.	c) mazapdzīvoti (mazāk par 50 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) un ļoti mazapdzīvoti (mazāk par 8 iedzīvotājiem uz kvadrātkilometru) apvidi.
	d) <u>citi apvidi, kurus ilgstoši un smagi ietekmē nelabvēlīgi demogrāfiskie apstākļi.</u>

56. grozījums

112. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Dalībvalstu pienākumi	Dalībvalstu pienākumi
2. Dalībvalstis novērš, konstatē un izlabo pārkāpumus un atgūst nepamatoti samaksātās summas kopā ar jebkuriem kavējuma procentiem. Tās ziņo Komisijai par šādiem pārkāpumiem un informē to par saistīto administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.	2. Dalībvalstis <u>ievieš procedūras, ar kurām</u> novērš, konstatē un izlabo pārkāpumus un atgūst nepamatoti samaksātās summas kopā ar jebkuriem kavējuma procentiem. Tās ziņo Komisijai par šādiem pārkāpumiem un informē to par saistīto administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

Pamatojums

Komisijas teksta precizējums ir vērtējams atzinīgi, tomēr elektroniskās datu apmaiņas sistēmu ieviešanu nevajadzētu aprobežot tikai ar publiskajiem saņēmējiem.

57. grozījums

113. pants

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
[...]	[...]
<p>5. Attiecībā uz mērķi "Ieguldījums izaugsmei un attīstībai", ja vien tiek ievērots funkciju nošķiršanas princips, vadošā iestāde, attiecīgā gadījumā — sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde var būt vienas un tās pašas valsts sektora iestādes vai struktūras daļa. Tomēr attiecībā uz darbības programmām, par kurām no fondiem piešķirtā atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000, revīzijas iestāde nedrīkst būt daļa no tās valsts sektora iestādes vai struktūras, kuras daļa ir vadošā iestāde.</p>	<p>5. Attiecībā uz mērķi "Ieguldījums izaugsmei un attīstībai", ja vien tiek ievērots funkciju nošķiršanas princips, vadošā iestāde, attiecīgā gadījumā — sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde var būt vienas un tās pašas valsts sektora iestādes vai struktūras daļa. Tomēr attiecībā uz darbības programmām, par kurām no fondiem piešķirtā atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000, revīzijas iestāde nedrīkst būt daļa no tās valsts sektora iestādes vai struktūras, kuras daļa ir vadošā iestāde.</p>
[...]	[...]
<p>7. Dalībvalsts vai vadošā iestāde var uzticēt darbības programmas daļas pārvaldību starpniekinstitūcijai, noslēdzot rakstisku vienošanos starp starpniekinstitūciju un dalībvalsti vai vadošo iestādi (turpmāk "vispārējā dotācija"). Starpniekinstitūcija iesniedz garantijas par savu maksātspēju un kompetenci attiecīgajā jomā, kā arī tās administratīvajā un finanšu pārvaldībā.</p>	<p>7. Dalībvalsts vai vadošā iestāde var uzticēt darbības programmas daļas pārvaldību starpniekinstitūcijai, noslēdzot rakstisku vienošanos starp starpniekinstitūciju un dalībvalsti vai vadošo iestādi (turpmāk "vispārējā dotācija"). Starpniekinstitūcija iesniedz garantijas par savu maksātspēju un kompetenci attiecīgajā jomā, kā arī tās administratīvajā un finanšu pārvaldībā. <u>Šādas garantijas nav nepieciešamas, ja starpniekinstitūcija ir publisko tiesību subjekts.</u></p>

Pamatojums

Būtu vēlams saglabāt pašreizējo sistēmu, kurā pat attiecībā uz tām programmām, kas pārsniedz 250 miljonus euro, revīzijas iestāde var būt daļa no tās pašas valsts sektora struktūras, pie kuras pieder arī vadošā iestāde.

RK uzskata, ka šādām garantijām nevajadzētu būt nepieciešamām gadījumos, kad starpniekinstitūcijas ir publisko tiesību subjekti.

58. grozījums

114. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Vadošās iestādes funkcijas	Vadošās iestādes funkcijas
<p>2. Attiecībā uz darbības programmas pārvaldību vadošā iestāde:</p> <p>a) atbalsta uzraudzības komitejas darbu un sniedz tai informāciju, kas tai vajadzīga tās uzdevumu izpildei, jo īpaši datus, kas attiecas uz progresu programmas mērķu sasniegšanā, finanšu datus un ar rādītājiem un starposma mērķiem saistītos datus;</p> <p>b) izstrādā un, saņemusi uzraudzības komitejas apstiprinājumu, iesniedz Komisijai gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumus;</p> <p>c) dara pieejamu starpniekinstitūcijām un atbalsta saņēmējiem informāciju, kas ir būtiska attiecīgi to pienākumu izpildē un darbību īstenošanā;</p>	<p>2. Attiecībā uz darbības programmas pārvaldību vadošā iestāde:</p> <p>a) atbalsta uzraudzības komitejas darbu un sniedz tai informāciju, kas tai vajadzīga tās uzdevumu izpildei, jo īpaši datus, kas attiecas uz progresu programmas mērķu sasniegšanā, finanšu datus un ar rādītājiem un starposma mērķiem saistītos datus;</p> <p>b) izstrādā un, saņemusi uzraudzības komitejas apstiprinājumu, iesniedz Komisijai gada un nobeiguma īstenošanas ziņojumus;</p> <p>c) dara pieejamu starpniekinstitūcijām un atbalsta saņēmējiem informāciju, kas ir būtiska attiecīgi to pienākumu izpildē un darbību īstenošanā;</p>

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>d) izveido sistēmu, lai datorizētā veidā ierakstītu un glabātu datus par katru darbību, kas vajadzīgi uzraudzībai, izvērtēšanai, finanšu pārvaldībai, pārbaudei un revīzijai, tostarp — attiecīgā gadījumā — datus par individuāliem darbību dalībniekiem;</p> <p>e) nodrošina, lai d) apakšpunktā minētie dati tiktu savākti, ievadīti un glabāti sistēmā un lai dati par rādītājiem tiktu iedalīti pa dzimumiem, ja to paredz ESF regulas I. pielikums.</p>	<p>d) izveido sistēmu, lai datorizētā veidā ierakstītu un glabātu datus par katru darbību, kas vajadzīgi uzraudzībai, izvērtēšanai, finanšu pārvaldībai, pārbaudei un revīzijai; tostarp — attiecīgā gadījumā — datus par individuāliem darbību dalībniekiem;</p> <p>e) nodrošina, lai d) apakšpunktā minētie dati tiktu savākti, ievadīti un glabāti sistēmā un lai dati par rādītājiem tiktu iedalīti pa dzimumiem, ja to paredz ESF regulas I. pielikums.</p>

Pamatojums

Ir svarīgi nodrošināt iespēju saglabāt datus par darbībām, jo tie var būt lietderīgi dažādu iemeslu dēļ, piemēram, strīdu izšķiršanas lietās.

59. grozījums

117. pants

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
<p>Vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes akreditācija un akreditācijas atsaukšana</p> <p>1. Akreditācijas struktūra pieņem oficiālu lēmumu akreditēt tās vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes, kuras atbilst akreditācijas kritērijiem, ko Komisija noteikusi, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 142. pantu.</p> <p>2. Šā panta 1. punktā minēto oficiālo lēmumu pieņem, pamatojoties uz tādas neatkarīgas revīzijas struktūras ziņojumu un atzinumu, kura novērtē pārvaldības un kontroles sistēmu, tostarp starpniekinstitūciju nozīmi tajā, un tās atbilstību 62., 63., 114. un 115. pantam. Akreditācijas struktūra ņem vērā, vai darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas ir līdzīgas tām, kas ir izmantotas iepriekšējam plānošanas periodam, kā arī jebkurus pierādījumus par tās efektīvu darbību.</p> <p>3. Dalībvalsts iesniedz 1. punktā minēto oficiālo lēmumu Komisijai sešu mēnešu laikā no darbības programmas pieņemšanas lēmuma pieņemšanas dienas.</p> <p>4. Ja darbības programmai piešķirtā fondu atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000, Komisija divu mēnešu laikā no 1. punktā minētā oficiālā lēmuma saņemšanas var pieprasīt neatkarīgās revīzijas struktūras ziņojumu un atzinumu un pārvaldības un kontroles sistēmas aprakstu.</p> <p>Komisija var sagatavot apsvērumus divu mēnešu laikā no šo dokumentu saņemšanas.</p> <p>Lemjot par to, vai pieprasīt minētos dokumentus, Komisija ņem vērā, vai darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas ir līdzīgas tām, kas izmantotas iepriekšējam plānošanas periodam, vai vadošā iestāde veic arī sertifikācijas iestādes funkcijas, un jebkurus pierādījumus par to efektīvu darbību.</p>	<p>Vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes akreditācija un akreditācijas atsaukšana</p> <p>1. Akreditācijas struktūra pieņem oficiālu lēmumu akreditēt tās vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes, kuras atbilst akreditācijas kritērijiem, ko Komisija noteikusi, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 142. pantu.</p> <p>2. Šā panta 1. punktā minēto oficiālo lēmumu pieņem, pamatojoties uz tādas neatkarīgas revīzijas struktūras ziņojumu un atzinumu, kura novērtē pārvaldības un kontroles sistēmu, tostarp starpniekinstitūciju nozīmi tajā, un tās atbilstību 62., 63., 114. un 115. pantam. Akreditācijas struktūra ņem vērā, vai darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas ir līdzīgas tām, kas ir izmantotas iepriekšējam plānošanas periodam, kā arī jebkurus pierādījumus par tās efektīvu darbību.</p> <p>3. Dalībvalsts iesniedz 1. punktā minēto oficiālo lēmumu Komisijai sešu mēnešu laikā no darbības programmas pieņemšanas lēmuma pieņemšanas dienas.</p> <p>4. Ja darbības programmai piešķirtā fondu atbalsta kopējā summa pārsniedz EUR 250 000 000, Komisija divu mēnešu laikā no 1. punktā minētā oficiālā lēmuma saņemšanas var pieprasīt neatkarīgās revīzijas struktūras ziņojumu un atzinumu un pārvaldības un kontroles sistēmas aprakstu.</p> <p>Komisija var sagatavot apsvērumus divu mēnešu laikā no šo dokumentu saņemšanas.</p> <p>Lemjot par to, vai pieprasīt minētos dokumentus, Komisija ņem vērā, vai darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmas ir līdzīgas tām, kas izmantotas iepriekšējam plānošanas periodam, vai vadošā iestāde veic arī sertifikācijas iestādes funkcijas, un jebkurus pierādījumus par to efektīvu darbību.</p>

Pamatojums

Paredzētā vadošās iestādes un sertifikācijas iestādes akreditācija nav atbalstāma. Tas, ka Eiropas Savienībā kohēzijas politiku īsteno dalībvalstis, atbilst subsidiaritātes principam. Dažu dalībvalstu administratīvajās tiesībās nav paredzēts, ka vienu valsts iestādi akreditē citas attiecīgās valsts iestādes, un šādi noteikumi nozīmētu ieviešanu dalībvalstu organizatoriskajā suverenitātē.

60. grozījums

118. panta jauns 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Sadarbība ar revīzijas iestādēm	Sadarbība ar revīzijas iestādēm 4. <u>Ja runa ir par darbības programmām, kurās attiecināmo publisko izdevumu kopējums nepārsniedz EUR 750 milj. un kurās Kopienas līdzfinansējuma daļa nepārsniedz 40 % no publisko izdevumu kopējuma, revīzijas iestādei nav jāiesniedz Komisijai revīzijas stratēģija.</u>

Pamatojums

Reģionu komiteja ierosina no jauna iekļaut 2007.–2013. gada plānošanas periodā piemēroto 74. panta 1. punktu, lai ieviestu vienkāršojumus kontroles samērīguma jomā.

61. grozījums

121. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Maksājuma pieprasījumi 1. Maksājumu pieteikumos par katru prioritāro virzienu norāda: a) attiecināmo izdevumu kopējo summu, ko atbalsta saņēmēji samaksājuši darbību īstenošanā un kas iekļauta sertifikācijas iestādes pārskatos; b) publiskā atbalsta kopējo summu, kas radusies darbību īstenošanā un iekļauta sertifikācijas iestādes pārskatos; c) atbilstošo attiecināmo publisko atbalstu, kas izmaksāts atbalsta saņēmējam un iekļauts sertifikācijas iestādes pārskatos.	Maksājuma pieprasījumi 1. Maksājumu pieteikumos par katru prioritāro virzienu norāda: a) attiecināmo izdevumu kopējo summu, ko atbalsta saņēmēji samaksājuši darbību īstenošanā un kas iekļauta sertifikācijas iestādes pārskatos; b) publiskā atbalsta kopējo summu, kas radusies darbību īstenošanā un iekļauta sertifikācijas iestādes pārskatos; e) atbilstošo attiecināmo publisko atbalstu, kas izmaksāts atbalsta saņēmējam un iekļauts sertifikācijas iestādes pārskatos.

Pamatojums

RK uzskata, ka dati par publisko atbalstu, kas izmaksāts atbalsta saņēmējam, nav jāiekļauj Komisijai nosūtītajos maksājumu pieprasījumos. Tādēļ Komiteja ierosina vienkāršot šādu informāciju.

62. grozījums

124. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Priekšfinansējuma maksājums 1. Sākotnējo priekšfinansējuma summu izmaksā pa daļām šādi: a) 2014. gadā — 2 % no atbalsta summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu;	Priekšfinansējuma maksājums 1. Sākotnējo priekšfinansējuma summu izmaksā pa daļām šādi: a) 2014. gadā — 2 % no atbalsta summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>b) 2015. gadā — 1 % no atbalsta summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu;</p> <p>c) 2016. gadā — 1 % no atbalsta summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu.</p> <p>Ja darbības programma tiek pieņemta 2015. gadā vai vēlāk, daļas izmaksā pieņemšanas gadā.</p>	<p>b) 2015. gadā — <u>3 ±</u> % no atbalsta summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu;</p> <p>c) 2016. gadā — <u>3 ±</u> % no atbalsta summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmai par visu plānošanas periodu.</p> <p>Ja darbības programma tiek pieņemta 2015. gadā vai vēlāk, daļas izmaksā pieņemšanas gadā.</p>

Pamatojums

Komiteja atzinīgi vērtē priekšlikumu noteikt prasību, ka vadošās iestādes izmaksā atbalstu tā saņēmējiem pirms kompensācijas pieprasīšanas Komisijai; tomēr šā noteikuma īstenošanai ir vajadzīga lielāka elastība avansa maksājumu sistēmā, lai nodrošinātu vadošajām iestādēm pietiekamus līdzekļus, kas atbilstu saņēmēju vajadzībām. Šajā sakarā Komiteja prasa palielināt Komisijas ierosināto atbalsta apjomu, jo tas vēl vairāk samazinās grūtības, ar kurām krīzes apstākļos dažas dalībvalstis saskaras valsts finansējuma jomā.

63. grozījums

128. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Gada pārskatu saturs</p> <p>1. Apliecinātos gada pārskatus par katru darbības programmu attiecina uz grāmatvedības gadu, un tajos katra prioritārā virziena līmenī iekļauj:</p> <p>(a) attiecināmo izdevumu kopējo summu, kas iegrāmatota sertifikācijas iestādes pārskatos kā tāda, kuru atbalsta saņēmēji samaksājuši darbību īstenošanā, un atbilstošo attiecināmo publisko atbalstu, kas izmaksāts, un publiskā atbalsta kopējo summu, kas radusies darbību īstenošanā;</p> <p>(b) summas, kas atsauktas un atgūtas grāmatvedības gadā, summas, kas atgūstamas grāmatvedības gada beigās, summas, kas atgūtas saskaņā ar 61. pantu, un neatgūstamās summas;</p> <p>(c) par katru prioritāro virzienu — to darbību sarakstu, kuras pabeigtas grāmatvedības gadā un atbalstītas no ERAF un Kohēzijas fonda;</p> <p>(d) par katru prioritāro virzienu — saskaņojumu starp izdevumiem, kas deklarēti atbilstoši a) apakšpunktam, un izdevumiem, kas deklarēti par to pašu grāmatvedības gadu maksājumu pieteikumos, kopā ar jebkuru atšķirību skaidrojumu.</p>	<p>Gada pārskatu saturs</p> <p>1. <u>Sertifikācijas iestāde var iesniegt apliecinātus gada pārskatus atbilstīgi noteikumiem, kas izklāstīti 75. pantā.</u> Apliecinātos gada pārskatus par katru darbības programmu attiecina uz grāmatvedības gadu, un tajos katra prioritārā virziena līmenī iekļauj:</p> <p>(a) attiecināmo izdevumu kopējo summu, kas iegrāmatota sertifikācijas iestādes pārskatos kā tāda, kuru atbalsta saņēmēji samaksājuši darbību īstenošanā, un atbilstošo attiecināmo publisko atbalstu, kas izmaksāts, un publiskā atbalsta kopējo summu, kas radusies darbību īstenošanā;</p> <p>(b) summas, kas atsauktas un atgūtas grāmatvedības gadā, summas, kas atgūstamas grāmatvedības gada beigās, summas, kas atgūtas saskaņā ar 61. pantu, un neatgūstamās summas;</p> <p>(c) par katru prioritāro virzienu — to darbību sarakstu, kuras pabeigtas grāmatvedības gadā un atbalstītas no ERAF un Kohēzijas fonda;</p> <p>(d) par katru prioritāro virzienu — saskaņojumu starp izdevumiem, kas deklarēti atbilstoši a) apakšpunktam, un izdevumiem, kas deklarēti par to pašu grāmatvedības gadu maksājumu pieteikumos, kopā ar jebkuru atšķirību skaidrojumu.</p>

Pamatojums

Būtu lietderīgi, ja, tāpat kā pašreizējā plānošanas periodā, lēmums par gada grāmatojumu noskaidrošanu paliktu pašas sertifikācijas iestādes ziņā. Termini, kas noteikts 75. pantā, nav viegli ievērot, jo tas ir pārāk īss.

64. grozījums

134. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Maksājumu apturēšana	Maksājumu apturēšana
<p>1. Komisija var apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem prioritāro virzienu vai darbības programmu līmenī, ja:</p> <p>a) darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtisks trūkums, attiecībā uz kuru nav veikti korektīvi pasākumi;</p> <p>b) izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir saistīti ar pārkāpumu, kam ir būtiskas finansiālas sekas un kas nav novērsts;</p> <p>c) dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izlabotu situāciju, un tāpēc ir piemērota pārtraukšana saskaņā ar 74. pantu;</p> <p>d) ir būtisks trūkums saistībā ar uzraudzības sistēmas kvalitāti un uzticamību vai datiem par kopējiem un īpašiem rādītājiem;</p> <p>e) dalībvalsts nav veikusi pasākumus, kas noteikti darbības programmā saistībā ar <i>ex ante</i> nosacījumu izpildi;</p> <p>f) izpildes pārskatīšanā konstatē pazīmes, kas liecina, ka prioritāte nav sasniegusi izpildes sistēmā noteiktos kontrolvērtības;</p> <p>g) dalībvalsts neatsaucas uz Komisijas prasību vai, ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, saskaņā ar 20. panta 5. punktu;</p> <p>h) ir piemērojami nosacījumi, kas noteikti 20. panta 6. punkta a) līdz e) apakšpunktā.</p> <p>2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var nolemt apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem pēc tam, kad tā ir atvēlējusi dalībvalstij iespēju iesniegt savus apsvērumus.</p> <p>3. Komisija atceļ starpposma maksājumu pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj atcelt apturēšanu.</p>	<p>1. Komisija var apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem prioritāro virzienu vai darbības programmu līmenī, ja:</p> <p>a) darbības programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtisks trūkums, attiecībā uz kuru nav veikti korektīvi pasākumi;</p> <p>b) izdevumu deklarācijā iekļautie izdevumi ir saistīti ar pārkāpumu, kam ir būtiskas finansiālas sekas un kas nav novērsts;</p> <p>c) dalībvalsts nav veikusi vajadzīgos pasākumus, lai izlabotu situāciju, un tāpēc ir piemērota pārtraukšana saskaņā ar 74. pantu;</p> <p>d) ir būtisks trūkums saistībā ar uzraudzības sistēmas kvalitāti un uzticamību vai datiem par kopējiem un īpašiem rādītājiem;</p> <p>e) dalībvalsts nav veikusi pasākumus, kas noteikti darbības programmā saistībā ar <i>ex ante</i> nosacījumu izpildi;</p> <p>f) izpildes pārskatīšanā konstatē pazīmes, kas liecina, ka prioritāte nav sasniegusi izpildes sistēmā noteiktos kontrolvērtības;</p> <p>g) dalībvalsts neatsaucas uz Komisijas prasību vai, ja tās rīcību uzskata par neapmierinošu, saskaņā ar 20. panta 5. punktu;</p> <p>h) ir piemērojami nosacījumi, kas noteikti 20. panta 6. punkta a) līdz e) apakšpunktā.</p> <p>2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var nolemt apturēt visus starpposma maksājumus vai daļu no tiem pēc tam, kad tā ir atvēlējusi dalībvalstij iespēju iesniegt savus apsvērumus.</p> <p>3. Komisija atceļ starpposma maksājumu pilnīgu vai daļēju apturēšanu, ja dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, kas ļauj atcelt apturēšanu.</p>

Pamatojums

Reģionu komiteja uzskata, ka princips, ar kuru saskaņā Komisija pilnīgi vai daļēji aptur starpposma maksājumu, ir pamatots vienīgi, ja ir nopietni pārkāpti pārvaldības un kontroles sistēmas noteikumi.

65. grozījums

140. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Samērīga darbības programmu kontrole	Samērīga darbības programmu kontrole
<p>1. Darbībām, par kurām kopējie attiecināmie izdevumi nepārsniedz EUR 100 000, piemēro ne vairāk kā vienu revīziju, ko veic vai nu revīzijas iestāde, vai Komisija pirms visu attiecīgo izdevumu slēgšanas saskaņā ar 131. pantu. Citām darbībām nepiemēro vairāk kā vienu revīziju vienā grāmatvedības gadā, ko veic revīzijas iestāde un Komisija pirms visu attiecīgo izdevumu slēgšanas saskaņā ar 131. pantu. Šie noteikumi neskar 4. punktu.</p>	<p>1. Darbībām, par kurām kopējie attiecināmie izdevumi nepārsniedz EUR 100 000 250 000, piemēro ne vairāk kā vienu revīziju, ko veic vai nu revīzijas iestāde, vai Komisija pirms visu attiecīgo izdevumu slēgšanas saskaņā ar 131. pantu. Citām darbībām nepiemēro vairāk kā vienu revīziju vienā grāmatvedības gadā, ko veic revīzijas iestāde un Komisija pirms visu attiecīgo izdevumu slēgšanas saskaņā ar 131. pantu. Šie noteikumi neskar 4. punktu.</p>

Pamatojums

Lai nodrošinātu darbības programmu kontroles samērīgumu, Komiteja ierosina veikt ne vairāk kā vienu revīziju attiecībā uz darbībām, kuru kopējie attiecināmie izdevumi nepārsniedz EUR 250 000.

66. grozījums

IV PIELIKUMS

Ex ante nosacījumi

Tematiskie ex ante nosacījumi (1., 2., 3., 6., 7., 8., 9., 10., un 11. punkts)

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
<p>1. Nostiprināt pētniecību, tehnoloģiju attīstību un inovāciju (pētniecības un izstrādes mērķis)</p> <p>(minēts 9. panta 1. punktā)</p>	<p>1.1. <i>Pētniecība un inovācija</i>: ir izstrādāta valsts vai reģionāla līmeņa stratēģiska pētniecības un inovācijas stratēģija piecēja pārdomātai specializācijai atbilstoši valsts reformu programmai, lai līdzsvarotu privātos pētniecības un inovācijas izdevumus, kura atbilst pazīmēm, kas liecina, ka valsts vai reģionālās pētniecības un inovācijas sistēmas darbojas labi ⁽³⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Ir ieviesta valsts vai reģionāla stratēģiska pētniecības un inovācijas piecēja stratēģija pārdomātai specializācijai: <ul style="list-style-type: none"> — kuras pamatā ir SWOT analīze, lai koncentrētu resursus uz ierobežotu pētniecības un inovācijas prioritāšu kopumu, <u>nemot vērā līdzšinējās pieredzes novērtējumus, ja tādi ir pieejami</u>; — kurā ir izklāstīti pasākumi privātu pētniecības ieguldījumu veicināšanai; — paredz uzraudzības un pārskatīšanas sistēmu. — Dalībvalsts ir pieņēmusi satvaru, kurā izklāstīti pieejamie budžeta resursi pētniecībai un inovācijai. — Dalībvalsts ir pieņēmusi daudzgažu plānu ar ES prioritātēm saistīto ieguldījumu iekļaušanai budžetā un prioritāšu noteikšanai (Eiropas pētniecības infrastruktūru stratēģiskais forums — ESFR).
<p>2. Uzlabot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju pieejamību, izmantošanu un kvalitāti (platjoslas mērķis)</p> <p>(minēts 9. panta 2. punktā)</p>	<p>2.1. <i>Digitāla izaugsme</i>: valsts vai reģionālajā reģionālā līmeņa stratēģiskajā inovācijas piecēja stratēģija pārdomātai specializācijai ir iekļauta atsevišķa nodaļa par digitālo stratēģiju, lai veicinātu pieprasījumu pēc cenas ziņā pieejamiem, augstas kvalitātes un sadarbspējīgiem IKT iespējotiem privātiem un publiskiem pakalpojumiem un palielinātu to izmantošanu pilsoņu, tostarp neaizsargāto grupu, uzņēmumu un valstu administrāciju, vidū, ieskaitot pārrobežu iniciatīvas.</p> <p>2.2. <i>Nākamās paaudzes piekļuves (NPP) infrastruktūra</i>: ir izstrādāti valsts vai reģionālie NPP plāni, kuros ņemtas vērā reģionālās darbības, kas veiktas, lai sasniegtu ES mērķus attiecībā uz piekļuvi ātrgaitas internetam ⁽⁵⁾ un sekmētu teritoriālo kohēziju, galveno uzmanību pievēršot jomām, kurās tirgus nenodrošina atvērtu infrastruktūru par pieejamu cenu un atbilstošu kvalitāti, saskaņā ar ES konkurences un valsts atbalsta noteikumiem, un kuri paredz neaizsargātām iedzīvotāju grupām pieejamus pakalpojumus.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Valsts vai reģionālajā stratēģiskajā inovācijas piecēja stratēģija pārdomātai specializācijai ir iekļauta nodaļa par digitālo izaugsmi, kurā aplūkoti šādi aspekti: <ul style="list-style-type: none"> — budžeta plānošanas un darbību prioritāšu noteikšana, izmantojot SWOT analīzi, kas veikta saskaņā ar Digitālās programmas Eiropai rezultātu apkopojumu ⁽⁴⁾; — jābūt veiktai analīzei par informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) pieprasījumam un piedāvājumam sniegtā atbalsta līdzsvarošanu; — izmērāmi gala mērķi attiecībā uz intervences rezultātiem digitālo prasmju, prasmju, e-iekļaušanas, e-pieejamības un e-veselības jomā, kas ir saskaņoti ar esošajām atbilstošajām nozaru valsts vai reģionālajām stratēģijām; — IKT spēju veidošanas vajadzību novērtējums. — Ir izstrādāts <u>valsts vai reģionālais</u> NPP plāns, kas paredz: <ul style="list-style-type: none"> — plānu attiecībā uz infrastruktūras ieguldījumiem, veicot pieprasījuma apkopojumu, un infrastruktūras un pakalpojumu kartējumu, kas tiek regulāri atjaunināts; — ilgtspējīgus ieguldījumu modeļus, kas veicina konkurenci un nodrošina atvērtu, cenas ziņā pieejamu, kvalitatīvu un nākotnē izmantojamu infrastruktūru un pakalpojumus; — pasākumus privāto ieguldījumu veicināšanai.

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
<p>3. Uzlabot mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) konkurētspēju (minēts 9. panta 3. punktā)</p>	<p>3.1. Ir veiktas īpašas darbības, lai efektīvi īstenotu Mazās uzņēmējdarbības aktu (MUA) un tā 2011. gada 23. februāra pārskatīto versiju⁽⁶⁾, tostarp principu “vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem”.</p> <p>3.2. Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Direktīva 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos⁽⁷⁾ ir transponēta valsts tiesību aktos.</p>	<p>— Konkrētās darbības ir šādas:</p> <p>— uzraudzības mehānisms MUA īstenošanas nodrošināšanai, tostarp struktūra, kas atbild par MVU jautājumu koordināciju dažādos administratīvos līmeņos (“MVU pārstāvis”);</p> <p>— pasākumi, lai saīsinātu uzņēmuma izveidošanas laiku līdz 3 darbdiem un izmaksas samazinātu līdz EUR 100;</p> <p>— pasākumi, lai līdz trim mēnešiem saīsinātu laiku, kas vajadzīgs tādu licenču un atļauju saņemšanai, kuras ļauj sākt un veikt konkrēto uzņēmuma darbību;</p> <p>— mehānisms, lai sistemātiski novērtētu tiesību aktu ietekmi uz MVU, izmantojot “MVU testu”, vienlaikus attiecīgā gadījumā ņemot vērā uzņēmumu dažādo lielumu.</p> <p>— Minētās direktīvas transponēšana saskaņā ar Direktīvas 12. pantu (līdz 2013. gada 16. martam).</p>
<p>6. Aizsargāt vidi un veicināt resursu efektivitāti (minēts 9. panta 6. punktā)</p>	<p>6.1. <i>Ūdensapgādes joma:</i> ir spēkā a) ūdens cenu noteikšanas politika, kura paredz atbilstošus stimulus lietotājiem izmantot ūdens resursus efektīvi, un b) dažādo ūdens izmantojumu atbilstošs ieguldījums ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā saskaņā ar 9. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽⁸⁾.</p> <p>6.2. <i>Atkritumu apsaimniekošanas nozare:</i> ir īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu⁽¹⁰⁾, un jo īpaši ir izstrādāti atkritumu apsaimniekošanas plāni saskaņā ar minēto direktīvu un atkritumu hierarhiju.</p>	<p>— Dalībvalsts ir nodrošinājusi dažādo ūdens izmantojumu ieguldījumu ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanā pa nozarēm saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 9. pantu, tādējādi garantējot, ka šis sabiedriskais labums ir <u>vienlīdz pieejams visiem tā lietotājiem</u>.</p> <p>— Ir pieņemts upju baseinu apsaimniekošanas plāns upju baseinu apgabalam, kurā tiks veikti ieguldījumi, saskaņā ar 13. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽⁹⁾.</p> <p>— Dalībvalsts ir ziņojusi Komisijai par panākumiem Direktīvas 2008/98/EK 11. panta mērķu sasniegšanā, to nesasniedzšanas iemesliem un iecerētajām darbībām, lai mērķus sasniegtu.</p> <p>— Dalībvalsts ir nodrošinājusi, ka tās kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 1., 4., 13. un 16. pantu izstrādā vienu vai vairākus atkritumu apsaimniekošanas plānus, kā to paredz minētās direktīvas 28. pants.</p> <p>— Ne vēlāk kā 2013. gada 12. decembrī dalībvalsts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 1. un 4. pantu ir izstrādājusi atkritumu rašanās novēršanas programmas, kā to paredz minētās direktīvas 29. pants.</p> <p>— Dalībvalsts ir veikusi vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu 2020. gada mērķi attiecībā uz atkārtotu izmantošanu un pārstrādi saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. pantu.</p>

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
<p>7. Veicināt ilgtspējīgu transportu un novērst trūkumus galvenajās tīkla infrastruktūrās</p> <p>(minēts 9. panta 7. punktā)</p>	<p>7.1. Autotransports: ir izstrādāts visaptverošs valsts transporta plāns, kurā pienācīgi iekļauti noteikti prioritārie ieguldījumi Eiropas transporta tīklā (TEN-T), kopējā tīklā (izņemot ieguldījumus TEN-T) un sekundārajā savienojamībā (tostarp sabiedriskajā transportā reģionālā un vietējā līmenī).</p> <p>7.2. Dzelzceļš: valsts visaptverošajā transporta plānā ir atsevišķa nodaļa par dzelzceļa attīstību, kurā pienācīgi iekļauti noteikti prioritārie ieguldījumi Eiropas transporta tīklā (TEN-T), kopējā tīklā (izņemot ieguldījumus TEN-T tīklā) un dzelzceļa sistēmas sekundārajā savienojamībā, atbilstoši to nozīmei mobilitātes, ilgtspējības nodrošināšanā un ietekmei uz valsts un Eiropas mēroga tīkliem. Ieguldījumi attiecas uz kustamajiem aktīviem, savstarpējo izmantojamību un spēju veidošanu.</p>	<p>— Ir izstrādāts visaptverošs plāns, kurā:</p> <ul style="list-style-type: none"> — noteiktas prioritātes ieguldījumiem TEN-T pamattīklā, visaptverošajā tīklā un sekundārajā savienojamībā. Nosakot prioritātes, jāņem vērā tas, kā ieguldījumi veicina mobilitāti, ilgtspējību, siltumnīcefekta gāzu emisiju mazināšanu un Eiropas vienotās transporta telpas attīstību; — ietverti reālistiski un pārdomāti projekta mērķi (tostarp grafiks, budžeta struktūra); — ietverts stratēģisks ietekmes uz vidi novērtējums, kas atbilst tiesiskajām prasībām attiecībā uz transporta plānu; — ietverti pasākumi, lai stiprinātu starpniekinstitūciju un atbalsta saņēmēju spēju sasniegt projekta mērķus. <p>— Visaptverošajā transporta plānā ir Nnodaļa par dzelzceļa attīstību, kas paredz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. reālistiskus un pārdomātus projekta mērķus (tostarp grafiku, budžeta struktūru); 2. stratēģisku ietekmes uz vidi novērtējumu, kas atbilst tiesiskajām prasībām attiecībā uz transporta plānu; 3. pasākumus, lai stiprinātu starpniekinstitūciju un atbalsta saņēmēju spēju sasniegt projekta mērķus.
<p>8. Veicināt nodarbinātību un atbalstīt darbaspēka mobilitāti</p> <p>(nodarbinātības mērķis)</p> <p>(minēts 9. panta 8. punktā)</p>	<p>8.1. <i>Darba meklētāju un nenodarbinātu cilvēku piekļuve nodarbinātībai, tostarp vietējās nodarbinātības iniciatīvas un darbaspēka mobilitātes veicināšana.</i> Ir izstrādāti un tiek ieviesti aktīva darbaspēka tirgus politikas virzieni saskaņā ar dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm un vispārējām pamatnostādņēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai ⁽¹⁾ attiecībā uz darba vietu radīšanai labvēlīgu nosacījumu veicināšanu</p> <p>8.2. <i>Pašnodarbinātība, uzņēmējdarbība un uzņēmumu radīšana:</i> ir izstrādāta visaptveroša stratēģija iekļaujošam darbības uzsākšanas atbalstam saskaņā ar Mazās uzņēmējdarbības aktu ⁽²⁾ un saskaņā ar dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm un vispārējām pamatnostādņēm dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikai ⁽³⁾ attiecībā uz darba vietu radīšanai labvēlīgu nosacījumu veicināšanu.</p>	<p>— Nodarbinātības dienesti spēj nodrošināt un nodrošina:</p> <ul style="list-style-type: none"> — personalizētus pakalpojumus un aktīvus un preventīvus darba tirgus pasākumus agrīnā posmā, kuri ir atvērti visiem darba meklētājiem; — atvērtu pieeju un konsultāciju sniegšanu par ilgtermiņa nodarbinātības iespējām, ko rada strukturālas pārmaiņas darba tirgū, piemēram, pāreja uz ekonomiku ar mazu oglekļa dioksīda emisiju līmeni; — pārredzamu un sistemātisku informāciju par jaunām darba vakancēm. <p>— Nodarbinātības dienesti ir izveidojuši sadarbības tīklus ar darba devējiem un izglītības institūtiem.</p> <p>— Ir izstrādāta visaptveroša stratēģija, kas paredz:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pasākumus, lai saīsinātu uzņēmuma izveidošanas laiku līdz 3 darbdienu un izmaksas samazinātu līdz EUR 100; — pasākumus, lai līdz trim mēnešiem saīsinātu laiku, kas vajadzīgs tādu licenču un atļauju saņemšanai, kuras ļauj sākt un veikt konkrēto uzņēmuma darbību; — pasākumus, lai izveidotu saikni starp atbilstošiem uzņēmējdarbības attīstības pakalpojumiem un finanšu pakalpojumiem (piekļuve kapitālam), tostarp nodrošinātu nelabvēlīgu grupu un teritoriju integrāciju.

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
	<p>8.3. <i>Darba tirgus iestāžu modernizācija un to spēju nostiprināšana, tostarp darbības, kuru mērķis ir veicināt starptautisko darba mobilitāti</i> ⁽¹⁴⁾:</p> <ul style="list-style-type: none"> — darba tirgus iestādes ir modernizētas, un to darbība nostiprināta saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādņem; — pirms darba tirgus iestāžu reformas tiks izstrādāta skaidra stratēģija un veikts <i>ex ante</i> novērtējums, kurā iekļauts dzimumu aspekts. 	<ul style="list-style-type: none"> — Nodarbinātības dienestu reformas pasākumi, kuru mērķis ir attīstīt minēto dienestu spēju nodrošināt ⁽¹⁵⁾: <ul style="list-style-type: none"> — personalizētus un aktīvus un preventīvus darba tirgus pasākumus agrīnā posmā, kuri ir atvērti visiem darba meklētājiem; — konsultāciju sniegšanu par ilgtermiņa nodarbinātības iespējām, ko rada strukturālas pārmaiņas darba tirgū, piemēram, pāreja uz ekonomiku ar mazu oglekļa dioksīda emisiju līmeni; — pārredzamu un sistemātisku informāciju par jaunām darba vakancēm, kas pieejamas Savienības līmenī. — Nodarbinātības dienestu reformas laikā tiks izveidoti jauni sadarbības tīkli ar darba devējiem un izglītības institūtiem.
	<p>8.4. <i>Aktīva un veselīga novecošana</i>: ir izstrādāta un tiek īstenota aktīvas novecošanas politika saskaņā ar nodarbinātības pamatnostādņem ⁽¹⁶⁾</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Pasākumi aktīvas un veselīgas novecošanas problēmu risināšanai ⁽¹⁷⁾: — attiecīgās ieinteresētās personas ir iesaistītas aktīvas novecošanas politikas izstrādē un īstenošanā; — dalībvalsts veic pasākumus aktīvas novecošanas veicināšanai, lai mazinātu priekšlaicīgu pensionēšanos.
	<p>8.5. <i>Darbinieku, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanās pārmaiņām</i>: ir izstrādāti politikas virzieni, kas vērsti uz to, lai veicinātu gatavību pārmaiņām un to labu pārvaldību, kā arī pārstrukturēšanu visos attiecīgajos līmeņos (valsts, reģionālā, vietējā un nozaru līmenī) ⁽¹⁸⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Ir ieviesti efektīvi instrumenti sociālo partneru un valsts iestāžu atbalstam, lai attīstītu proaktīvu pieeju pārmaiņām un pārstrukturizācijai.
<p>9. Ieguldīt izglītībā, prasmēs un mūžizglītībā (izglītības mērķis) (minēts 9. panta 10. punktā)</p>	<p>9.1. <i>Priekšlaicīga mācību pārtraukšana</i>: ir izstrādāta visaptveroša stratēģija, lai mazinātu priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu (PMP) saskaņā ar Padomes 2011. gada 28. jūnija Ieteikumu par politiku priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas mazināšanai ⁽¹⁹⁾.</p>	<ul style="list-style-type: none"> — Ir ieviesta sistēma ar PMP saistītu datu un informācijas vākšanai un analizēšanai valsts, reģionālā un vietējā līmenī, kas: <ul style="list-style-type: none"> — nodrošina pietiekamu pierādījumu bāzi mērķtiecīgas politikas izstrādei; — tiek sistemātiski izmantota, lai uzraudzītu norises attiecīgajā līmenī. — Ir ieviesta ar PMP saistīta stratēģija: <ul style="list-style-type: none"> — kura ir pamatota ar pierādījumiem; — kura ir visaptveroša (piemēram, aptver visus izglītības sektorus, tostarp attīstība agrīnā pirmskolas vecumā) un kurā ir pietiekami ņemti vērā preventīvi, intervences un kompensācijas pasākumi <u>iespēju robežās paredz piemērotus pasākumus, kas ļauj nodrošināt profilaksi, intervenci un kompensāciju saistībā ar mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu;</u> — kurā ir izklāstīti mērķi, kas ir saderīgi ar Padomes ieteikumu par politiku priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas mazināšanai; — kura attiecas uz visiem sektoriem un iesaista un koordinē visus politikas sektorus un ieinteresētās personas, kuras ir svarīgas PMP problēmas risināšanā.

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
	<p>9.2. Izstrādāta izstrādāta izstrādāta valsts vai reģionu līmeņa stratēģiska pieeja stratēģijas augstākās izglītības apguves rādītāju, kvalitātes un efektivitātes paaugstināšanai saskaņā ar Komisijas 2006. gada 10. maija Paziņojumu "Istenojot universitāšu modernizācijas programmu: izglītība, pētniecība un jauninājumi" ⁽²⁰⁾.</p>	<p>— Ir izstrādāta valsts vai reģionāla augstākās izglītības stratēģija stratēģiska pieeja augstākajai izglītībai, kas paredz vismaz divas šādas pamatpasākumu grupas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pasākumus apguves un ieguves veicināšanai, kuri: <ul style="list-style-type: none"> — uzlabo potenciālajiem studentiem sniegtās nostādnes, — veicina augstākās izglītības apguvi to iedzīvotāju vidū, kuriem ir zemi ienākumi, un citu nepietiekami pārstāvētu iedzīvotāju grupu vidū, — veicina izglītības apguvi pieaugušo vidū, — (vajadzības gadījumā) mazina mācību priekšlaicīgas pārtraukšanas rādītājus/ uzlabo izglītības ieguves rādītājus; — kvalitātes uzlabošanas pasākumus, kuri: <ul style="list-style-type: none"> — veicina novatoriska satura un programmu izstrādi, — veicina augstus kvalitātes standartus mācīšanās; — pasākumus nodarbinātības un uzņēmējdarbības veicināšanai, kuri: <ul style="list-style-type: none"> — veicina starpdisciplīnu prasmes, tostarp uzņēmējdarbības prasmes, visās augstākās izglītības programmās, — mazina dzimumu atšķirības akadēmisko un profesionālo izvēļu ziņā un mudina studentus izvēlēties karjeru nozarēs, kurās viņu skaits ir nepietiekams, lai mazinātu darba tirgus sadalījumu pa dzimumiem, — nodrošina apzinātu mācīšanu, izmantojot pētniecībā gūtās zināšanas un norises uzņēmējdarbībā.
	<p>9.3. Mūžizglītība: ir izstrādāta valsts un/vai reģionāla mūžizglītības politika saskaņā ar Savienības līmeņa politikas nostādnēm ⁽²¹⁾.</p>	<p>— Ir izstrādāta valsts vai reģionāla mūžizglītības politika, kas paredz:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pasākumus, lai atbalstītu mūžizglītības apguvi un prasmju uzlabošanu, kā arī varētu veicināt ieinteresēto personu, tostarp sociālo partneru un pilsoniskās sabiedrības organizāciju, iesaistīšanos un sadarbību ar tām; — pasākumus, lai efektīvi nodrošinātu prasmju pilnveidošanas iespējas jauniešiem, kas apgūst arodmacības, pieaugušajiem, sievietēm, kuras atgriežas darba tirgū, mazkvalificētiem un vecākiem darbiniekiem, kā arī citām nelabvēlīgām grupām; — pasākumus, lai paplašinātu mūžizglītības pieejamību, efektīvi īstenojot pārredzamības rīkus (Eiropas kvalifikāciju sistēma, valsts kvalifikāciju sistēma, Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālās izglītības un apmācības jomā, Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūra profesionālajai izglītībai un apmācībām) un mūžizglītības pakalpojumu (izglītība un apmācība, profesionālā orientācija, apstiprināšana) attīstību un integrāciju; — pasākumus, lai palielinātu izglītības un apmācības nozīmi un pielāgotu izglītību un apmācību noteikto mērķa grupu vajadzībām.

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
<p>10. Veicināt sociālo iekļaušanu un apkarot nabadzību (nabadzības apkarošanas mērķis)</p> <p>(minēts 9. panta 9. punktā)</p>	<p>10.1. <i>Aktīva iekļaušana</i></p> <p><i>Atstumtu kopienu, piemēram, romu, integrācija</i></p> <p>— Ir izstrādāta un tiek īstenota valsts nabadzības mazināšanas stratēģija <u>vai stratēģiska pieeja saskaņā ar Komisijas 2008. gada 3. oktobra lēmumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus⁽²²⁾, un nodarbinātības pamatnostādņem</u></p> <p>— Ir izstrādāta valsts romu iekļaušanas stratēģija saskaņā ar ES programmu attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām⁽²³⁾</p> <p>— Atbalsta sniegšana attiecīgajām ieinteresētajām personām saistībā ar piekļuvi fondiem.</p>	<p>— Ir izstrādāta valsts nabadzības mazināšanas stratēģija, kas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ir pamatota ar pierādījumiem. Tas nozīmē, ka ir vajadzīga datu un informācijas vākšanas un analīzes sistēma, kas nodrošina pietiekamus pierādījumus nabadzības mazināšanas politikas izstrādei. Šī sistēma tiek izmantota norīšu uzraudzībai; — atbilst valsts nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanas mērķim (kas definēts valsts reformu programmā), kurš paredz paplašināt nodarbinātības iespēju pieejamību nelabvēlīgām grupām; — ietver <u>ietver</u> teritoriālās koncentrācijas kartējumu, pārsniedzot atstumtu un nelabvēlīgu grupu, tostarp romu, reģionālo/vai NUTS 3. līmeni; — apliecina, ka aktīvas iekļaušanas izstrādē ir iesaistīti sociālie partneri un attiecīgās ieinteresētās personas; — ietver <u>ietver</u> pasākumus pārejai no stacionārās aprūpes uz sabiedrībā balstītu aprūpi; — skaidri paredz pasākumus segregācijas novēršanai un apkarošanai visās jomās. <p>— Ir izstrādāta valsts romu iekļaušanas stratēģija:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kurā ir izvirzīti sasniedzami valsts mēroga mērķi attiecībā uz romu integrāciju, lai mazinātu to atstumtību no plašas sabiedrības. Minētajiem mērķiem jābūt vērstiem vismaz uz galvenajiem <u>vienu no</u> četriem ES romu integrācijas virzieniem, kas saistīti ar piekļuvi izglītībai, nodarbinātībai, veselības aprūpei un mājokļiem; — kura atbilst valsts reformu programmai; — kurā attiecīgā gadījumā pēc iespējas ir norādīti tie nelabvēlīgie mikroreģioni rajoni vai izolētās apkaimes, kurās sabiedrība ir vistrucīgākā, izmantojot jau pieejamos sociālekonomiskos un teritoriālos rādītājus (t. i., ļoti zems izglītības līmenis, ilgstošs bezdarbs utt.); — kurā ir paredzēts pietiekams finansējums no valsts budžetiem, kas attiecīgā gadījumā tiks papildināti ar starptautisko un ES finansējumu; — kurā ir noteiktas pārbaudītas uzraudzības metodes, lai novērtētu romu integrācijas pasākumu ietekmi un pārskatītu stratēģijas pielāgošanas mehānismu; — kura ir izstrādāta, tiek īstenota un uzraudzīta ciešā sadarbībā un nepārtrauktā dialogā ar romu pilsonisko sabiedrību, reģionālām un vietējām iestādēm; — kurā ir norādīts valsts kontaktpunkts valsts romu integrācijas stratēģijai un iestāde, kas koordinē stratēģijas izstrādi un īstenošanu. <p>— Attiecīgajām ieinteresētajām personām tiek sniegts atbalsts projektu pieteikumu iesniegšanā un atlasīto projektu īstenošanā un vadībā.</p>

Tematiskie mērķi	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
	<p>10.2. <u>Veselība</u>: ir izstrādāta valsts vai reģionāla <u>līmeņa stratēģiskā pieeja</u> veselības aizsardzības aizsardzībai <u>stratēģija</u>, kas nodrošina piekļuvi kvalitatīviem veselības aprūpes pakalpojumiem un ekonomisku ilgtspējību.</p>	<p>— Ir izstrādāta valsts vai reģionāla veselības aizsardzības stratēģija, kas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — paredz koordinētus pasākumus, lai uzlabotu <u>un paplašinātu</u> piekļuvi kvalitatīviem veselības aprūpes pakalpojumiem; — paredz pasākumus efektivitātes veicināšanai veselības aprūpes nozarē, tostarp izmantojot efektīvas un novatoriskas tehnoloģijas, pakalpojumu sniegšanas modeļus un infrastruktūru; — paredz uzraudzības un pārskatīšanas sistēmu. — Dalībvalsts vai reģions ir pieņēmuši sistēmu, kurā izklāstīti pieejamie budžeta resursi veselības aprūpei.
<p>11. Uzlabot institucionālās spējas un efektīvu valsts pārvaldi (minēts 9. panta 11. punktā)</p>	<p><i>Dalībvalstu administratīvā efektivitāte:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — ir izstrādāta stratēģija dalībvalsts administratīvās efektivitātes nostiprināšanai, tostarp valsts pārvaldes reformai ⁽²⁴⁾ 	<p>— Ir izstrādāta un tiek īstenota dalībvalstu <u>vai reģionu</u> administratīvās efektivitātes nostiprināšanas stratēģija ⁽²⁵⁾, kas paredz:</p> <ul style="list-style-type: none"> — tiesisko, organizatorisko un/vai procesuālo reformas darbību analīzi un stratēģisko plānošanu; — kvalitātes pārvaldības sistēmu izstrādi; — integrētas darbības administratīvo procedūru vienkāršošanai un racionalizācijai; — tādas cilvēkresursu stratēģijas un politikas izstrādi un īstenošanu, kura attiecas uz personāla atlases plāniem un karjeras virzību, kompetences veidošanu un cilvēkresursu nodrošināšanu; — prasmju pilnveidošanu visos līmeņos; — uzraudzības un izvērtēšanas procedūru un rīku izstrādi.

⁽³⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīva "Inovācijas savienība" (COM (2010) 546 galīgā redakcija, 6.10.2010.). Saistības 24/25 un I pielikums "Pašnovērtēšanas instruments. Pazīmes, kas liecina, ka valstu un reģionālās pētniecības un inovācijas sistēmas darbojas labi". Konkurences padomes secinājumi: Secinājumi par "Inovācijas savienību Eiropai" (dok. 17165/10, 26.11.2010.).

⁽⁴⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: Digitālā programma Eiropai (COM(2010) 245 galīgā redakcija/2, 26.8.2010.); Komisijas dienestu darba dokuments: Digitālās programmas rezultātu apkopojums (SEC(2011) 708, 31.5.2011.). Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padomes secinājumi par Digitālo programmu Eiropai (dok. 10130/10, 2010. gada 26. maijs)

⁽⁵⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai: Digitālā programma Eiropai (COM(2010) 245 galīgā redakcija/2, 26.8.2010.); Komisijas dienestu darba dokuments: Digitālās programmas rezultātu apkopojums (SEC(2011) 708, 31.5.2011.).

⁽⁶⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts" (COM(2008) 394, 23.6.2008.), Konkurences padomes secinājumi "Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts" (dok. 16788/08, 1.12.2008.), Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Pārskats par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu" (COM(2008) 78 galīgā redakcija, 23.2.2011.), Konkurences padomes secinājumi "Secinājumi par ziņojumu "Pārskats par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu" (dok. 10975/11, 30.5.2011.).

⁽⁷⁾ OV L 48, 23.2.2011., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.

⁽¹¹⁾ Padomes 2010. gada 13. jūlija ieteikums 2010/410/ES (OV L 191, 23.7.2010., 28. lpp.).

⁽¹²⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts" (COM(2008) 394, 23.6.2008.), Konkurences padomes secinājumi "Vispirms domāt par mazākajiem. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts" (dok. 16788/08, 1.12.2008.). Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Pārskats par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu" (COM(2008) 78 galīgā redakcija, 23.2.2011.), Konkurences padomes secinājumi "Secinājumi par ziņojumu "Pārskats par Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu" (dok. 10975/11, 30.5.2011.).

⁽¹³⁾ Padomes 2010. gada 13. jūlija ieteikums 2010/410/ES (OV L 191, 23.7.2010., 28. lpp.).

(14) Ja ir izstrādāts konkrētai valstij adresēts Padomes ieteikums, kas tieši saistīts ar šo nosacījumu, tad nosacījuma izpildes novērtējumā ņem vērā novērtējumu par panākumiem, kas gūti konkrētajai valstij adresētā Padomes ieteikuma ievērošanā.

(15) Termini mērķu sasniegšanai attiecībā uz visiem šajā dokumentā minētajiem elementiem var būt iekļauti programmas īstenošanas laikposmā.

(16) Ja ir izstrādāts konkrētai valstij adresēts Padomes ieteikums, kas tieši saistīts ar šo nosacījumu, tad nosacījuma izpildes novērtējumā ņem vērā novērtējumu par panākumiem, kas gūti konkrētajai valstij adresētā Padomes ieteikuma ievērošanā.

(17) Noteiktie termiņi mērķu sasniegšanai attiecībā uz visiem minētajā iedaļā ietvertajiem elementiem var būt iekļauti programmas īstenošanas laikposmā.

(18) Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Kopīgā apņemšanās nodarbinātībai" (COM(2009)257 galīgā redakcija).

(19) OV C 191, 1.7.2011., 1. lpp.

(20) COM(2006) 208 galīgā redakcija [(Jāizstāj ar paziņojumu, kas gaidāms līdz 2011. gada septembra beigām)].

(21) Padomes 2009. gada 12. maija secinājumi par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā ("ET 2020") (2009/C 119/02).

(22) Komisijas 2008. gada 3. oktobra lēmums par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus (OV L 307, 18.11.2008., 11. lpp.).

(23) Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "ES programma attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam" (COM(2011) 173).

(24) Ja ir izstrādāts konkrētai valstij adresēts Padomes ieteikums, kas tieši saistīts ar šo nosacījumu, tad nosacījuma izpildes novērtējumā ņem vērā novērtējumu par panākumiem, kas gūti konkrētajai valstij adresētā Padomes ieteikuma ievērošanā.

(25) Noteiktie termiņi attiecībā uz visu šajā sadaļā minēto elementu īstenošanu var beigties programmas īstenošanas laikposmā.

Ex ante nosacījumi

Vispārējie ex ante nosacījumi (2. un 5. punkts)

Joma	Ex ante nosacījums	Izpildes kritēriji
2. Dzimumu līdztiesība	Ir izstrādāta stratēģija dzimumu līdztiesības veicināšanai un mehānisms, kas nodrošina tās efektīvu īstenošanu.	<ul style="list-style-type: none"> — Tiek nodrošināta skaidra dzimumu līdztiesības veicināšanas stratēģijas efektīva īstenošana un piemērošana, izmantojot: <ul style="list-style-type: none"> — sistēmu, kas paredzēta pēc dzimumiem iedalītu datu un rādītāju savākšanai un analīzei un uz pierādījumiem balstītas dzimumu politikas izstrādei; — plānu un ex ante kritērijus dzimumu līdztiesības mērķu integrācijai ar dzimumu standartu un pamatnostādņu starpniecību; — īstenošanas mehānismus, tostarp iesaistot dzimumu struktūrvienību un atbilstošās speciālās zināšanas, lai izstrādātu, uzraudzītu un izvērtētu intervenci.
5. Valsts atbalsts	Ir izstrādāts mehānisms, kas nodrošina ES valsts atbalsta tiesību aktu efektīvu īstenošanu un piemērošanu.	<ul style="list-style-type: none"> — Tiek nodrošināta ES valsts atbalsta tiesību aktu efektīva īstenošana un piemērošana: <ul style="list-style-type: none"> — nosakot institucionālu kārtību attiecībā uz ES valsts atbalsta tiesību aktu īstenošanu, piemērošanu un pārraudzību; — izstrādājot stratēģiju fondu īstenošanā iesaistītā personāla apmācībai un informācijas izplatīšanai minētajam personālam; — nosakot pasākumus, kuri nostiprina administratīvo spēju, kas vajadzīga, lai īstenotu un piemērotu ES valsts atbalsta noteikumus.

Pamatojums

Ierosināto grozījumu mērķis ir konkretizēt tekstu, jo Komisijas priekšlikuma teksts ir pārāk smagnējs un detalizēts, sevišķi attiecībā uz izpildes kritērijiem.

Briselē, 2012. gada 3. maijs

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums regulai par ERAF”

(2012/C 225/08)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka pārmērīga tematiska koncentrācija ierobežo stratēģisku mērķu īstenošanu, un rosina rīkoties elastīgāk, lai vēl vairāk uzlabotu reģionu konkurētspēju;
- rosina Eiropas Komisiju dialogā ar dalībvalstīm un reģioniem katrā atsevišķā gadījumā vienoties par pielaidīgākiem noteikumiem attiecībā uz ieguldījumu prioritāšu saturu un jomām;
- atzinīgi vērtē kopējos rādītājus, bet uzskata, ka daži uzlabojumi tomēr ir vajadzīgi;
- uzskata, ka ERAF līdzekļu izlietošanai jābūt elastīgai, nepiešķirot priekšrocības vai nediskriminējot noteikta veida teritorijas, bet ievērojot visdažādāko pilsētas, lauku un funkcionālo teritoriju intereses;
- ierosina uzlabot “Apvārsnis 2020” un struktūrfondu saikni, abās programmās paredzot saskarnes un saskares punktus;
- uzsver, ka to pilsētu sarakstam, kurās paredzēts īstenot pasākumus, kam jāveicina ilgtspējīga pilsētas attīstība, vajadzētu būt tikai provizorisks sarakstam, kurš būtu jāizveido partnerībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, izsludinot pieteikumu konkursu. Jāparedz, ka reģioni var rīkoties elastīgi un piešķirt atbalstu atbilstoši reģionālajām un vietējām vajadzībām;
- norāda, ka ERAF līdzekļu daudzums, kas attiecīgajā dalībvalstī paredzēts ilgtspējīgai pilsētu attīstībai un vietējā līmeņa attīstībai kopumā, būtu jānosaka, izstrādājot darbības programmas;
- uzsver, ka līdz šim īstenota URBACT programma, un lūdz Eiropas Komisiju pamatot, kāda būs ierosinātās pilsētu attīstības platformas pievienotā vērtība;
- piedāvā cieši sadarboties ar Eiropas Komisiju, lai stiprinātu politisko dialogu par pilsētu attīstības plāniem un Eiropas pilsētu un lauku teritoriju sadarbību;
- ierosina, ka darbības programmās nelabvēlīgu dabas vai demogrāfisko apstākļu skarto reģionu problēmām ir jāvelta lielāka uzmanība, nekā tas paredzēts Vispārējās regulas 111. pantā.

Ziņotājs	Saksijas–Anhaltes valsts sekretārs un pilnvarotais pārstāvis Vācijas federālajā valdībā <i>Michael SCHNEIDER</i> kg (DE/PPE)
Atsauces dokuments	“Eiropas Parlamenta un Padomes regula par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu un mērķi “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” un par Regulas (EK) Nr. 1080/2006 atcelšanu”
	COM(2011) 614 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu, kas veido stabilu pamatu, lai varētu turpināt sarunas par to, kādiem mērķiem Eiropas Savienībā turpmāk būs paredzēts ERAF sniegtais atbalsts;

2. uzskata tomēr, ka ir vajadzīgas izmaiņas, jo īpaši, lai ievērotu Eiropas Savienības vietējo un reģionālo pašvaldību intereses;

3. norāda tāpēc uz Reģionu komitejas atzinumu par pamatregulu⁽¹⁾, kā arī uz iepriekšējiem atzinumiem par kohēzijas politiku pēc 2013. gada⁽²⁾;

Kopīgie noteikumi (1.–5. pants)

4. īpaši norāda uz 2. pantā minēto **ERAF uzdevumu aprakstu**, kas paredz stiprināt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, izlīdzinot galvenās reģionālās atšķirības, un atzīmē, ka arī ERAF turpmākajam atbalstam jābūt orientētam uz minētajiem mērķiem. Komiteja tomēr norāda, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. un 176. pantu ERAF uzdevumi ir mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu atpalicību. Atbalstot šos reģionus, īpaša uzmanība būtu jāvelta lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kur pastāvīgi ir nelabvēlīgi dabas apstākļi vai nopietnas demogrāfiskās problēmas, piemēram, galējiem ziemeļu reģioniem ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salām un pārrobežu un kalnu reģioniem;

5. uzsver arī, ka ERAF atbalsta pamatmērķim jābūt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanai, atbilstošu uzmanību veltot LESD 349. pantā minēto visattālāko reģionu īpašajam un unikālajam stāvoklim;

6. uzskata, ka 3. pantā minētās **ERAF darbības jomas** principā ir piemērotas, lai stiprinātu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju un izlīdzinātu reģionālās atšķirības, vienlaikus cenšoties sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus. Komiteja

tomēr norāda, ka nevienādās iekšējās attīstības dēļ arī vairāk attīstītajos reģionos var būt vajadzīgi ieguldījumi infrastruktūrā, ar kuru sniedz pamata pakalpojumus iedzīvotājiem vides, transporta un IKT jomā;

7. tādēļ rosina — neatkarīgi no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta — dialogā ar dalībvalstīm un reģioniem vienoties par konkrētākiem un pielaidīgākiem noteikumiem attiecībā uz infrastruktūras izslēgšanu no atbalsta piešķiršanas. Tāpēc ir svarīgi ņemt vērā katra reģiona ražošanas struktūru;

8. atzinīgi vērtē MVU konkurētspējas iekļaušanu prioritāro ieguldījumu sarakstā (priekšlikuma regulai par ERAF 5. pants) un uzsver, ka šis jautājums ir īpaši nozīmīgs krīzes apstākļos, kad mazie un vidējie uzņēmumi, kuru veikums nodarbinātības un inovācijas jomā būtiski ietekmē kohēziju un ekonomikas atveseļošanu, saskaras ar īpaši lielām grūtībām piekļūt finansējumam un ieguldījumiem. Komiteja turklāt uzsver, ka arī turpmāk lieliem uzņēmumiem jā saglabā iespēja saņemt ieguldījumu atbalstu. Šiem uzņēmumiem ir liela struktūrpolitiska nozīme, jo tie, piemēram, iesaistoties rūpniecisko klasteru veidošanā, sekmē pamatiniciatīvas “Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā” mērķu sasniegšanu, un, kas ir ne mazāk svarīgi, ir arī MVU pasūtītāji;

9. uzskata, ka ir vajadzīgs skaidrojums par saistību starp 3. pantā minētajām darbības jomām un 5. pantā minētajām ieguldījumu prioritātēm, un lūdz precizēt minēto punktu;

10. uzskata: tā kā līdzekļu apmērs valsts un pašvaldību budžetos turpmāk būs ierobežots, nākotnē lielāka nozīme varētu būt privātā sektora iniciatīvām un tāpēc būtu jāparedz, ka ERAF sniedz atbalstu gan publiskajām, gan privātajām pētniecības un inovācijas struktūrām. Komiteja uzsver, ka ES līmenī noteikti ir jāturpina veicināt pētniecību, ko kopīgi veic privāti uzņēmumi, universitātes un pētniecības centri;

11. uzskata, ka 3. panta 1. punkta (d) iv) apakšpunktā paredzētajā tīklošanā, sadarbībā un pieredzes apmaiņā starp reģioniem, pilsētām, kā arī starp sociālajiem, ekonomiskajiem un vides aizsardzības dalībniekiem jāiesaista arī ieinteresētās personas no zinātnes un pētniecības jomas un tāpēc ir vajadzīgs attiecīgs precizējums;

⁽¹⁾ CdR 4/2012.

⁽²⁾ CdR 210/2009 fin (EN) SD/HB/as.

12. principā atbalsta resursu koncentrēšanu uz skaidri formulētiem tematiskiem mērķiem. Tomēr šādai koncentrēšanai piemērotākais līmenis ir reģionālās darbības programmas. Tāpēc kvotu un apropriāciju centralizēta novirzīšana atsevišķiem fondiem vai ieguldījumu prioritātēm nav atbalstāma. 4. pantā paredzētā **tematiskā koncentrācija**, ievērojot subsidiaritātes principu, arī turpmāk ir jāisteno partnerībā. Partnerības līgumi starp dalībvalsti un Eiropas Komisiju jābalsta uz vienošanos starp dalībvalsti un reģionālām un vietējām pašvaldībām. Jānodrošina, ka plānošanas procesā dalībvalstis, reģioni un vietējās pašvaldības — saskaņā ar to pilnvarām — var patstāvīgi izstrādāt teritoriālās attīstības stratēģijas, kā arī noteikt un pamatot individuālas prioritātes, ievērojot gan stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, gan dalībvalstu un reģionu īpašās reģionālpolitiskās vajadzības;

13. iebilst tāpēc pret ERAF līdzekļu stingru koncentrēšanu uz tematiskajiem mērķiem “Pētniecības, tehnoloģiju izstrādes un inovāciju veicināšana”, “MVU konkurētspējas sekmēšana” un “Pārejas uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisijas līmeni visos sektoros veicināšana”, jo īpaši reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāks par 75 % no 25 valstu ES vidējā IKP attiecīgajā laikposmā;

14. norāda, ka līdzekļu koncentrēšana tikai uz minētajiem trim mērķiem ierobežo ERAF iespējas visaptveroši atbalstīt gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi, kā arī tā spēju mazināt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās atšķirības Eiropas Savienībā. Jāatceras, ka saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 176. pantu ERAF mērķis ir palīdzēt izlīdzināt reģionu attīstības līmeņu galvenās atšķirības Eiropas Savienībā. Tāpēc, kaut arī iecere ar ERAF veicināt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu ir atbalstāma, to nedrīkst darīt, mazāk uzmanības veltot galvenajam mērķim — atšķirību mazināšanai. Šāda līdzekļu koncentrēšana uz minētajiem trim mērķiem apgrūtina dalībvalstu un reģionu centienus nodrošināt pilnīgu atbilstību 7. panta (līdztiesības veicināšana) un 8. panta (ilgtspējīga attīstība un klimata pārmaiņas) prasībām, jo ierobežotais tematisko mērķu skaits nav piemērots minēto uzdevumu veikšanai. Pārmērīga koncentrācija ierobežo arī iespējas pieņemt stratēģiskus lēmumus, kas ir iepriekš jānovērtē, un mazina iepriekšējās novērtēšanas nozīmi. Lai īstenotu kompleksas programmas, kuru mērķis ir atbalstīt ilgtspējīgu un integrētu reģionālās ekonomikas attīstību, ir vajadzīga lielāka rīcības brīvība vietējā līmenī, un šādas programmas ir noteikti jāisteno, lai vēl vairāk uzlabotu reģionu konkurētspēju;

15. vēlreiz norāda, ka neatbalsta stingru kvotu noteikšanu attiecībā uz izdevumiem, kas paredzēti atsevišķiem vai kombinētiem tematiskajiem mērķiem. Reģionu iespēju un vajadzību būtiskās atšķirības, kas pastāv pat dažādu reģionu kategoriju iekšienē, neļauj īstenot nediferencētu pieeju, nosakot tematisko mērķu nozīmību. Centralizēti nosakot izdevumu kvotas, zudīs kohēzijas politikas pievienotā vērtība, ko rada piemērotu reģionālās un teritoriālās attīstības stratēģiju izstrāde;

16. atzīmē, ka 5. pantā ierosinātās **ieguldījumu prioritātes**, kuras ERAF ir jāatbalsta atsevišķo tematisko mērķu ietvaros, aptver svarīgas fonda iespējamā atbalsta jomas. Tomēr nav saprotams, kāpēc noteiktus ieguldījumus (piemēram, satiksmes plūsmu pārvirzei), kuri neapšaubāmi sekmētu stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanu, Eiropas Komisija neuzskata par ieguldījumu prioritātēm;

17. atzinīgi vērtē ieguldījumu prioritāti, kas atbalsta “pāreju uz ekonomiku, kura rada mazas oglekļa emisijas”, un uzsver šo ieguldījumu izšķirošo nozīmi Eiropas nākotnē. Komiteja tomēr uzskata, ka ERAF līdzekļu procentuālā daļa, ko Komisija ierosina piešķirt šim mērķim, būtu jānosaka partnerības līgumā starp Komisiju, attiecīgo dalībvalsti un reģionālajām un vietējām pašvaldībām. Tas ļautu pielāgot ERAF līdzekļu apjomu, ievērojot attiecīgās dalībvalsts vai reģiona vajadzības;

18. uzskata, ka šajā jomā ir nepieciešama rīcība, galvenokārt saistībā ar ieguldījumu prioritātēm, kuru tematiskais mērķis ir “MVU konkurētspējas sekmēšana”. Ņemot vērā šā mērķa nozīmību izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā un ļoti plašās un daudzsoļošās atbalsta iespējas, tieši šajā jomā ir ievērojami jāpaplašina ieguldījumu prioritātes. Reģionu komiteja uzskata, ka īpaši svarīgi ir veicināt produktīvus ieguldījumus, kas saistīti ar uzņēmumu izveidi, paplašināšanu, diversifikāciju vai būtiskām pārmaiņām produktu un pakalpojumu radīšanas procesā un sekmē stabili darba vietu izveidošanu un saglabāšanu. Šādi ieguldījumi uzņēmumos ir priekšnoteikums, lai nepieciešamās strukturālās pārmaiņas Eiropā noritētu veiksmīgi un izaugsmes un nodarbinātības mērķus vispār varētu sasniegt. Noteikumi, ka ieguldījumiem uzņēmumos paredzēto ERAF atbalstu var piešķirt tikai ieguldījumiem jaundibinātos uzņēmumos, kā to nenoliedzami ir iecerējusi Eiropas Komisija, neatbilst reģionu un Eiropas attīstības prasībām;

19. rosina arī noteikt, ka ieguldījumi ar saimniecisko darbību saistītā infrastruktūrā, tūrisma infrastruktūras izveidē, arodizglītības un apmācības infrastruktūras paplašināšanā un uzņēmējdarbības inkubatoru izveidē, kas paredzēta visos reģionos, tiek pieskaitīti tām ERAF ieguldījumu prioritātēm, kam īpaša uzmanība jāvelta, darbības programmu izstrādes gaitā nosakot tematiskās prioritātes;

20. tāpēc rosina Eiropas Komisiju dialogā ar dalībvalstīm un reģioniem katrā atsevišķā gadījumā vienoties par pielaidīgākiem noteikumiem attiecībā uz ieguldījumu prioritāšu saturu un jomām. Nevajadzētu noteikt ERAF prioritātes katrai dalībvalstij, bet gan jāparedz, ka attiecīgas prioritātes var noteikt katrā darbības programmā;

Rādītāji ERAF atbalstam mērķim “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” (6. pants)

21. atzinīgi vērtē to, ka 6. pantā ierosināts izmantot **kopējos rādītājus**, lai novērtētu, kādus rezultātus izdevies sasniegt ar ERAF atbalstu mērķim “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai”. Daži uzlabojumi tomēr ir vajadzīgi. Piemēram, sarežģīti būs noteikt pēc pētniecības un izstrādes projektu īstenošanas tirgū nonākušo jauno produktu skaitu, un to varēs izdarīt tikai pēc ilga laika. Eiropas Savienībā gūto sasniegumu novērtēšanai nav piemērots nedz šis rādītājs, nedz arī rādītājs “Lēstais noplūdes samazinājums ūdensapgādes tīklā”;

22. rosina Eiropas Komisiju uz partnerību vērsta dialogā ar dalībvalstīm un reģioniem vēlreiz apspriest 43 kopējo rādītāju lietderību, precizitāti un, jo īpaši, to piemērojamību, un, ja vajadzīgs, tos vienkāršot. Būtu jāparedz, ka katrā darbības programmā var izvēlēties tieši tās prioritātes atbilstošus rādītājus. Citādi ne pārvaldības iestādes, ne līdzekļu saņēmējus nevar saukt pie atbildības par nepietiekamiem sasniegumiem, ja viņi par tiem nav tieši atbildīgi;

Īpaši noteikumi saistībā ar atsevišķām teritoriālām īpatnībām (7.–11. pants)

23. atzinīgi vērtē to, ka ERAF arī varēs atbalstīt visaptverošus pilsētu ilgtspējīgas attīstības pasākumus, kuru mērķis ir risināt pilsētu ekonomiskās, vides, klimata un sociālās problēmas. Komiteja atzīmē, ka jau pašreizējā finansēšanas periodā ERAF sniedz lielu atbalstu pilsētām, un tāpēc atbalsta arī Eiropas Komisijas iecerī nākamajā finansēšanas stiprināt pilsētu dimensiju;

24. uzskata tomēr, ka ERAF līdzekļu izlietošanai jābūt elastīgai, nepiešķirot priekšrocības vai nediskriminējot noteikta veida teritorijas, jo pretējā gadījumā pastāv risks, ka lauku, piepilsētas un funkcionālām teritorijām tiks liegtas iespējas izmantot ERAF priekšrocības. Par ERAF līdzekļu piešķiršanu dažādām teritorijām būtu jālemj plānošanas procesā un partnerībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

25. ierosina uzlabot “Apvāršnis 2020” un struktūrfondu saikni, abās programmās paredzot saskarnes un saskares punktus. Integrēti projekti līdz šim nevarēja saņemt atbalstu no Eiropas pētniecības programmas un struktūrfondu. Abu programmu ciešāka saikne radītu lielāku sinerģiju un sekmētu zināšanu bāzes nostiprināšanu visos reģionos, un tāpēc “Apvāršnis 2020” un struktūrfondu papildināmība būtu atbilstoši jāatspoguļo darbības programmās un pētniecības, inovācijas un pārdomātas specializācijas stratēģijās;

26. saistībā ar 7. pantā noteikto, ka dalībvalstīm jau iepriekš ir jāiesniedz to pilsētu saraksts, kurās paredzēts īstenot pasākū-

mus, kam jāveicina **ilgtspējīga pilsētu attīstība**, tomēr norāda, ka tam vajadzētu būt tikai provizoriskam sarakstam. To varētu veidot uz partnerību balstītā dialogā ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām, izsludinot pieteikumu konkursu, kurā var piedalīties visas attiecīgās dalībvalsts pilsētas. Attiecīgās jomas programmā ilgtspējīgas attīstības iespējas principā jānodrošina visām pilsētām, arī mazpilsētām un vidējām pilsētām. Jāparedz, ka reģioni var rīkoties elastīgi un piešķirt atbalstu saskaņā ar to darbības programmām un finanšu plāniem un atbilstoši reģionālajām un vietējām vajadzībām;

27. norāda, ka ERAF līdzekļu daudzums, kas attiecīgajā dalībvalstī paredzēts ilgtspējīgai pilsētu attīstībai un vietējā līmeņa attīstībai kopumā, jānosaka, izstrādājot darbības programmas. Komiteja vienlaikus tomēr norāda, ka katra dalībvalsts attiecīgā gadījumā var izmantot arī iespēju palielināt minēto apmēru, lai darbības programmās varētu paredzēt visdažādākos atbalsta pasākumus, kuru mērķis ir pilsētu ilgtspējīgas attīstības veicināšana. Tāpēc tādos gadījumos, kad tas vajadzīgs vietējo ģeogrāfisko īpatnību dēļ, ir jāveido partnerība ar tuvumā esošajām piepilsētām, lauku un funkcionālajām teritorijām un vajadzības gadījumā jāveic vairākas pašvaldības aptveroša, integrēta stratēģiska plānošana. Dalībvalstīm un reģioniem ir jāpaver elastīgas rīcības iespējas, kas vajadzīgas, lai finansēšanas periodā šos pasākumus īstenotu, ievērojot reģionālās un ar struktūrpolitiku saistītās vajadzības, un varētu izvēlēties kvalitātes kritērijiem atbilstošus projektus;

28. uzsver — Vispārējās regulas 99. pantā par “integrētiem teritoriāliem ieguldījumiem” vajadzētu ierosināt, ka uzdevumu deleģēšana pilsētām nav obligāta. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām, ievērojot to institucionālo un tehnisko veikspēju, jāvar pašām izlemt, vai tās uzņemas uzdevumus un kādus uzdevumus tās uzņemas;

29. saistībā ar 8. pantā minēto ierosmi izveidot **pilsētu attīstības platformu** uzsver, ka līdz šim veiksmīgi īstenota URBACT programma, kuras pamatmērķis ir veicināt pieredzes apmaiņu par pilsētu attīstības koncepcijām Eiropas Savienībā. Tādēļ Komiteja lūdz Eiropas Komisiju pamatot, kāda ir Eiropas Komisijas ierosinātajā veidā dibināmās jaunās platformas pievienotā vērtība, novērst platformas un URBACT programmas dublēšanos un precizēt, kā URBACT programmu paredzēts īstenot jaunajā plānošanas periodā;

30. piedāvā cieši sadarboties ar Eiropas Komisiju un kopīgi īstenot pasākumus (katru gadu kopīgi rīkot konferences) ar mērķi stiprināt politisko dialogu par pilsētu attīstības koncepcijām un Eiropas pilsētu un lauku teritoriju sadarbību, jo uzskata, ka tas ir svarīgs Reģionu komitejas uzdevums;

31. atzinīgi vērtē priekšlikuma regulai 9. pantā minēto ierosinājumu atbalstīt **inovatīvas darbības ilgtspējīgas pilsētu attīstības jomā**, jo tas paver iespēju atbalstīt novatoriskus projektus, ar šo īpaši atbalsta piešķiršanu nepalielinot birokrātisko slogu, kas saistīts ar vispārējā atbalsta sniegšanu attiecīgajiem reģioniem. Komiteja atzinīgi vērtē arī to, ka jēdziens "inovācija" aptver ne tikai tehnoloģijas, bet arī sociālo inovāciju. Reģionu komiteja arī rosina pavērt reģioniem iespēju pašiem attiecīgajās darbības programmās izmēģināt novatoriskus atbalsta sniegšanas risinājumus, tostarp pārdomātas specializācijas jomā;

32. saistībā ar priekšlikuma regulai 10. pantā minētajiem **reģioniem ar nelabvēlīgiem dabas vai demogrāfiskiem apstākļiem** rosina darbības programmās demogrāfisko pārmaiņu radītajām problēmām veltīt lielāku uzmanību, nekā tas paredzēts Vispārējās regulas 111. pantā, kas attiecas uz līdzfinansējuma likmju pielāgošanu. Tā kā iedzīvotāju skaits būtiski samazinās, jauni un augsti kvalificēti cilvēki izceļo un sabiedrība arvien vairāk noveco, demogrāfiskā attīstība ir saistīta ar lielām un pastāvīgām grūtībām, kam saskaņā ar Līguma par ES darbību 174. pantu, īstenojot kohēzijas politiku, ir jāvelta īpaša uzmanība. Tas ir jāievēro, nosakot ERAF izmantošanas iespējas. Nosakot tematiskās prioritātes un ieguldījumu prioritātes, būtu jānodrošina pietiekama rīcības brīvība, lai varētu izstrādāt un izmantot novatoriskus risinājumus;

33. atbalsta 11. pantā minētos priekšlikumus, kas attiecas uz **attālākajiem reģioniem**, un uzskata, ka šie priekšlikumi veido stabilu pamatu, kas ļaus turpmāk atbalstīt minētos reģionus; uzskata, ka jānodrošina šiem reģioniem pienācīgs atbalsta līmenis un jāparedz lielāks elastīgums attiecībā uz tematisko koncentrāciju;

Nobeiguma noteikumi (12.–17. pants)

34. saistībā ar priekšlikuma regulai 13. pantā paredzēto **deleģējuma īstenošanu** pauž bažas par deleģēto tiesību aktu izman-

tošanu kopumā. Saskaņā ar Līguma par ES darbību 290. pantu šīs pilnvaras var deleģēt tikai saistībā ar nebūtiskiem legislatīviem aktiem, un konkrēti ir jānosaka pilnvaru deleģēšanas mērķi, saturs, apjoms un ilgums;

Subsidiaritātes un proporcionālītātes principa ievērošanas novērtēšana

35. uzskata, ka Eiropas Komisijas priekšlikumā regulai ERAF sniegtā atbalsta joma ir pārāk sašaurināta un dalībvalstīm un reģioniem nav nodrošināta vajadzīgā brīvība īstenot reģionālo politiku un struktūrpolitiku, lai ar teritoriju interesēm atbilstošiem pasākumiem varētu sekmēt Līguma un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanu. Tā tiek ierobežotas iespējas ar ERAF atbalstu īstenot integrētas teritoriju attīstības stratēģijas, kurās ievērotas attiecīgo teritoriju priekšrocības un vajadzības un kuras būtu vislabākais risinājums, lai būtiski veicinātu ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību;

36. uzskata, ka pašlaik notiekošajās sarunās vēl vairāk jāievēro subsidiaritātes un proporcionālītātes princips, lai ERAF atbalsta piešķiršana nekļūtu vēl centralizētāka, pārmērīgi regulēta un daudz birokrātiskāka. Tas negatīvi ietekmētu reģionu iedzīvotāju un uzņēmumu atbalstu ES kohēzijas politikai un to, kā iedzīvotāji un uzņēmumi vērtē šīs politikas īstenošanu;

37. uzskata, ka tāpēc ir vajadzīgi būtiski uzlabojumi, un rosina Eiropas Komisiju, sadarbojoties ar Padomi un Eiropas Parlamentu, priekšlikumu regulai atbilstoši pārstrādāt;

38. lūdz Komisiju, Padomi un Eiropas Parlamentu apsvērt, ka Komiteja varētu arī turpmāk papildināt šo sarunu procesu ar vietējo un reģionālo pašvaldību pieredzi.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

2. pants

Pievienot 2. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
...	<u>Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 174. un 176. pantu ERAF uzdevumi ir mazināt būtiskas dažādu reģionu attīstības līmeņa atšķirības un vismazāk attīstīto reģionu atpalcību. — lauku apvidu un pilsētu rūpniecības rajonu, kur sākusies lejupslīde. Šajā kontekstā īpaša uzmanība ir veltīta lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, kā arī reģioniem, kuros ir būtiska vai pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalcība, piemēram, galējie ziemeļu reģioni ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salas un pārrobežu un kalnu reģionu reģionu, kas saskaras ar būtiskām vai pastāvīgām ekonomiskām vai demogrāfiskām problēmām, piemēram, salu, kalnu reģionu, reģionu ar mazu iedzīvotāju blīvumu un pierobežas apvidu — atpalcību.</u>

Pamatojums

Skatīt 4. punktu.

Atsaucoties uz konkrētu Līguma pantu, minētais pants nebūtu jācītē daļēji, bet gan pilnībā.

2. grozījums

3. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vairāk attīstītajos reģionos ERAF neatbalsta ieguldījumus infrastruktūrā, ar kuru sniedz pamata pakalpojumus iedzīvotājiem vides, transporta un IKT jomās.	<u>Lai mazinātu attīstības līmeņa atšķirības, iespējams, arī</u> Vairāk attīstītajos reģionos ERAF neatbalsta ir vajadzīgi ieguldījumi infrastruktūrā, ar kuru sniedz pamata pakalpojumus iedzīvotājiem vides, transporta un IKT jomās.

Pamatojums

Skatīt 6. punktu.

3. grozījums

3. pants

Grozīt 1. punkta a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) produktīvus ieguldījumus, kas veicina pastāvīgu darba vietu radīšanu un saglabāšanu, ar tiešu palīdzību ieguldījumiem mazos un vidējos uzņēmumos (MVU);	(a) produktīvus ieguldījumus, kas veicina pastāvīgu darba vietu radīšanu un saglabāšanu, <u>galvenokārt</u> ar tiešu palīdzību ieguldījumiem mazos un vidējos uzņēmumos (MVU);

Pamatojums

Skatīt 8. punktu.

4. grozījums

3. pants

Grozīt 1. punkta c) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(c) ieguldījumus sociālajā, veselības aprūpes un izglītības infrastruktūrā;	(c) ieguldījumus sociālajā, veselības aprūpes, <u>kultūras mantojuma</u> un izglītības infrastruktūrā;

5. grozījums

3. pants

Grozīt 1. punkta d) apakšpunkta i) ievilkumu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
d) iekšējā potenciāla attīstību, atbalstot reģionālo un vietējo attīstību, pētniecību un inovācijas. Šie pasākumi ir šādi: i) kapitālieguldījums iekārtās un maza izmēra infrastruktūrā,	d) iekšējā potenciāla attīstību, atbalstot reģionālo un vietējo attīstību, pētniecību un inovācijas. Šie pasākumi ir šādi: i) kapitālieguldījums iekārtās un maza izmēra infrastruktūrā,

Pamatojums

Šis grozījums ir saistīts ar atzinuma 9. punktu. Iespējamā ERAF atbalsta samazināšana attiecībā uz kapitālieguldījumu iekārtās un infrastruktūrā, paredzot "ieguldījumus maza izmēra infrastruktūrā", ir pretrunā ar reģionu attīstības vajadzībām dažādās jomās. Piemēram, tas ir pretrunā ar 5. panta (1) punkta a) apakšpunktā minēto attiecībā uz pētniecības un inovāciju infrastruktūras uzlabošanu un spēju attīstīt P&I izcilību.

6. grozījums

3. pants

Grozīt 1. punkta d) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
iii) atbalsts sabiedriskajām pētniecības un inovāciju iestādēm un ieguldījums uzņēmumu tehnoloģijās un lietišķajos pētījumos,	iii) atbalsts sabiedriskajām pētniecības un inovāciju iestādēm un ieguldījums uzņēmumu tehnoloģijās un lietišķajos pētījumos <u>uzņēmumos, kā arī atbalsts pētniecības un inovācijas darbībām, ko publiskās pētniecības iestādes veic sadarbībā ar privātiem uzņēmumiem;</u>

Pamatojums

Skatīt 10. punktu.

7. grozījums

3. pants

Grozīt 1. punkta d) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
iv) tīklošana, sadarbība un pieredzes apmaiņa starp reģioniem, pilsētām, kā arī starp sociālajiem, ekonomiskajiem un vides aizsardzības dalībniekiem;	iv) tīklošana, sadarbība un pieredzes apmaiņa starp reģioniem, pilsētām, kā arī starp sociālajiem, ekonomiskajiem un vides aizsardzības dalībniekiem, <u>kā arī ieinteresētajām personām no zinātnes un pētniecības jomas;</u>

Pamatojums

Skatīt 11. punktu.

8. grozījums

Grozīt 4. pantu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Tematiskie mērķi, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. pantā, un atbilstošās ieguldījumu prioritātes, kuras noteiktas šīs regulas 5. pantā, ko ERAF drīkst līdzfinansēt, ir jākoncentrē šādi:</p>	<p>Tematiskie mērķi, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. pantā, un atbilstošās ieguldījumu prioritātes, kuras noteiktas šīs regulas 5. pantā, ko ERAF drīkst līdzfinansēt, ir jākoncentrē šādi:</p>
<p>(a) attīstāmajos reģionos un pārejas reģionos:</p> <p>i) vismaz 80 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajiem mērķiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 1., 3. un 4. punktā, kā arī</p> <p>ii) vismaz 20 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajam mērķim, kas minēts Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 4. punktā;</p>	<p>(a) attīstāmajos reģionos un pārejas reģionos:</p> <p>i) vismaz 80 %60 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī principā piešķir tematiskajiem mērķiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 1., 3. un 4. punktā, kā arī</p> <p>ii) vismaz 20 %15 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajam mērķim, kas minēts Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 4. punktā;</p>
<p>(b) mazāk attīstītajos reģionos:</p> <p>i) vismaz 50 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajiem mērķiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 1., 3. un 4. punktā,</p> <p>ii) vismaz 6 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajam mērķim, kas minēts Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 4. punktā;</p>	<p>(b) mazāk attīstītajos reģionos un pārejas reģionos:</p> <p>i) vismaz 50 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajiem mērķiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 1., 3. un 4. punktā,</p> <p>ii) vismaz 6 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir tematiskajam mērķim, kas minēts Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 4. punktā;</p>
<p>Atkāpjoties no šā panta a) punkta i) apakšpunkta, reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāks nekā 75 % no ES–25 vidējā IKP atskaites periodā, bet kuri no 2014. līdz 2020. gadam ir tiesīgi saņemt atbalstu pārejas reģionu vai vairāk attīstīto reģionu kategorijā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 82. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā noteikto, vismaz 60 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir katram tematiskajam mērķim, kas minēts Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 1., 3. un 4. punktā.</p>	<p>Atkāpjoties no šā panta a) punkta i) apakšpunkta, reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bija mazāks nekā 75 % no ES–25 vidējā IKP atskaites periodā, bet kuri no 2014. līdz 2020. gadam ir tiesīgi saņemt atbalstu pārejas reģionu vai vairāk attīstīto reģionu kategorijā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 82. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā noteikto, vismaz 60 %50 % no kopējā ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir katram tematiskajam mērķim, kas minēts Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. panta 1., 3. un 4. punktā.</p>

Pamatojums

Skatīt 12.–15. punktu.

9. grozījums

5. pants

Pievienot 4. punkta c) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
...	c) <u>atbalstot produktīvus ieguldījumus, kas saistīti ar uzņēmumu izveidi, paplašināšanu, diversifikāciju vai būtiskām pārmaiņām produktu un pakalpojumu radīšanas procesā un sekmē stabilu darba vietu izveidošanu un saglabāšanu;</u>

Pamatojums

Skatīt 18. punktu.

10. grozījums

5. panta 3. un 4. punkts

Grozīt

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. MVU konkurētspējas sekmēšana: ...5. ... b) atbalstot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu MVU; ...	3. <u>galvenokārt</u> MVU konkurētspējas sekmēšana: ... <u>d) atbalstot ekonomikai nozīmīgu infrastruktūru.</u> 4. ... b) atbalstot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu <u>galvenokārt</u> MVU; ...

Pamatojums

Saistībā ar 5. panta 3. punktu: Reģionālās politikas pūliņi uzlabot uzņēmumu konkurētspēju galvenokārt vērsti uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Taču no strukturpolitikas viedokļa nozīmīga loma ir arī lielākajiem uzņēmumiem, kas, piemēram, iesaistās rūpniecības klasteru veidošanā. Saskaņā ar pamatiniciatīvu "Rūpniecības politika globalizācijas laikmetā" principā būtu jāsauglabā iespējas atbalstīt arī lielos uzņēmumus, taču vislielākais atbalsts, kā līdz šim, jānodrošina maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Saistībā ar 5. panta 3. punkta d) apakšpunktu: Ar ekonomiku saistītie infrastruktūras projekti ir reģionos īstenotie ekonomikas atbalsta pasākumi, kas tieši saistīti ar uzņēmumu piesaisti un attīstību. Mūsdienīga infrastruktūra uzlabo uzņēmumu veikspēju un ir svarīgs faktors, kas ietekmē attiecīgās vietas piemērotību uzņēmējdarbības veikšanai.

Saistībā ar 5. panta 4. punkta b) apakšpunktu: Priekšlikumā par ERAF būtu jāsniedz īstenojams skatījums uz atbalsta sniegšanu visiem klimata un vides aizsardzības pasākumiem, kam jāatbilst ilgtspējīgas attīstības principiem. Tāpēc paredzētā koncentrēšanās tikai uz maziem un vidējiem uzņēmumiem ir pārāk šaura pieeja, lai šo mērķi varētu patiešām sasniegt.

11. grozījums

6. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Kopējos rādītājus, kas izklāstīti šīs regulas pielikumā, izmanto attiecīgos gadījumos un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [...] /2012 [KNR] 24. panta 3. punktu. Kopējo rādītāju atskaites vērtība ir nulle, un šo rādītāju kumulatīvās mērķvērtības nosaka 2022. gadam.	1. Kopējos rādītājus, kas izklāstīti <u>uzskaitīti</u> šīs regulas pielikumā, izmanto attiecīgos gadījumos <u>pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un reģioniem</u> un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [...] /2012 [KNR] 24. panta 3. punktu. Kopējo rādītāju atskaites vērtība ir nulle, un šo rādītāju kumulatīvās mērķvērtības nosaka 2022. gadam.

Pamatojums

Skatīt 21.–22. punktu.

Rādītāju noteikšanā reģioniem ir liela nozīme, kā uzsvērts atzinuma 22. punktā. Tāpēc uzskatām, ka 11. grozījumā nedrīkst izpalikt atsauce uz reģioniem.

12. grozījums

7. pants

Grozīt 2. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Katra dalībvalsts savā partnerības līgumā izveido to pilsētu sarakstu, kurās tiks īstenotas integrētas darbības ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, un norāda orientējošu gada piešķirumu šīm darbībām valsts līmenī. Vismaz 5 % no ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir integrētām darbībām ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, kas deleģēts pilsētu pārvaldībai ar Regulas (EK) Nr. [...] /2012 [KNR] 99. pantā minēto integrēto teritoriālo ieguldījumu palīdzību.	2. Katra dalībvalsts savā partnerības līgumā izveido to pilsētu <u>provizorisku</u> sarakstu, kurās tiks īstenotas integrētas darbības ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, un norāda orientējošu gada piešķirumu šīm darbībām valsts līmenī. <u>Šo sarakstu var veidot, izsludinot pieteikumu konkursu, kurā var piedalīties visas attiecīgās dalībvalsts pilsētas un kurā jānovērtē integrēto pilsētas attīstības stratēģiju kvalitāte.</u> <u>Vismaz 5 % no ERAF finansējuma valsts līmenī piešķir ilgtspējīgai pilsētu attīstībai. Šo finansējumu var arī izmantot, veicot Regulas (EK) Nr. [...] /2012 [KNR] 99. pantā minētos integrētos teritoriālos ieguldījumus.</u>

Pamatojums

Skatīt 26.–28. punktu.

Ar grozījumu tiek ņemts vērā Komisijas priekšlikums vismaz 5 % no ERAF finansējuma valsts līmenī piešķirt ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, bet iepriekš konkrēti nenosakot, kādu instrumentu izmantos šā mērķa sasniegšanai.

13. grozījums

8. pants

Grozīt 1. un 2. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [...] /2012 [KNR] 51. pantu Komisija izveido pilsētu attīstības platformu, lai veicinātu spēju attīstīšanu un sadarbību starp pilsētām, un pieredzes apmaiņu par pilsētvides politiku Savienības līmenī attiecībā uz ERAF ieguldījumu prioritātēm un ilgtspējīgu pilsētu attīstību.</p>	<p>1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. [...] /2012 [KNR] 51. pantu Komisija <u>regulārā sadarbībā ar Reģionu komiteju un ar attiecīgo teritoriālās attīstības programmu atbalstu organizē izveido</u> pilsētu attīstības platformu, lai veicinātu <u>spēju attīstīšanu un sadarbības tīklu dibināšanu, kā arī spēju attīstīšanu un sadarbību starp pilsētām, un politisku dialogu un</u> pieredzes apmaiņu par pilsētvides politiku Savienības līmenī <u>īpaši tajās jomās, kas saistītas ar attiecībā uz</u> ERAF ieguldījumu prioritātēm un ilgtspējīgu pilsētu attīstību.</p>
<p>2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izveido to pilsētu sarakstu, kuras piedalīsies platformā, pamatojoties uz partnerības līgumos ietvertajiem sarakstiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru.</p>	<p>2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, izveido to pilsētu sarakstu, kuras piedalīsies platformā, pamatojoties uz partnerības līgumos ietvertajiem sarakstiem. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto konsultāciju procedūru.</p>
<p>Sarakstā būs ne vairāk kā 300 pilsētas, un maksimālais pilsētu skaits no katras dalībvalsts ir 20. Pilsētas izvēlas, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:</p>	<p><u>Šajā platformā iesaista arī pilsētas, kuras dalībvalstis minējušas partnerības līgumos un kurās paredzēts īstenot visaptverošus pasākumus pilsētu ilgtspējīgas attīstības veicināšanai.</u></p>
<p>a. iedzīvotāju skaits, ņemot vērā valsts pilsētu sistēmu īpatnības,</p>	<p>Sarakstā būs ne vairāk kā 300 pilsētas, un maksimālais pilsētu skaits no katras dalībvalsts ir 20. Pilsētas izvēlas, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:</p>
<p>b. stratēģiju pastāvēšana integrētām darbībām pilsētu ekonomisko, vides, klimata un sociālo problēmu risināšanai.</p>	<p>a. iedzīvotāju skaits, ņemot vērā valsts pilsētu sistēmu īpatnības,</p>
<p>3. Platforma atbalsta arī sadarbību tīklu veidošanu starp pilsētām, kurās notiek inovatīvas darbības, kas uzsāktas pēc Komisijas iniciatīvas.</p>	<p>b. stratēģiju pastāvēšana integrētām darbībām pilsētu ekonomisko, vides, klimata un sociālo problēmu risināšanai.</p>
<p>3. Platforma atbalsta arī sadarbību tīklu veidošanu starp pilsētām, kurās notiek inovatīvas darbības, kas uzsāktas pēc Komisijas iniciatīvas.</p>	<p>3. Platforma atbalsta arī sadarbību tīklu veidošanu starp pilsētām, kurās notiek inovatīvas darbības, kas uzsāktas pēc Komisijas iniciatīvas.</p>

Pamatojums

Skatīt 29. un 90. punktu.

Izmaiņas ierosinātajā grozījumā: nav iemesla ierobežot sadarbības tīklu veidošanu un pieredzes apmaiņu starp pilsētām. *Urbact* programma arī turpmāk būs nozīmīga tām pilsētām, kas nepiedalās pilsētu attīstības platformā, taču tā varētu arī kļūt par programmu sadarbības izvēršanai starp platformā iesaistītajām un neiesaistītajām pilsētām.

14. grozījums

9. pants

Grozīt

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Inovatīvas darbības ilgtspējīgas pilsētu attīstības jomā</p> <p>1. Pēc Komisijas iniciatīvas ERAF drīkst atbalstīt inovatīvas darbības ilgtspējīgas pilsētu attīstības jomā, nepārsniedzot 0,2 % no ERAF kopējā ikgadējā finansējuma piešķiruma. Tās ietver pētījumus un eksperimentālos projektus attiecībā uz jaunu risinājumu atrašanu vai pārbaudīšanu tām Savienības līmeņa nozīmes problēmām, kas saistītas ar ilgtspējīgu pilsētu attīstību.</p>	<p>Inovatīvas darbības ilgtspējīgas pilsētu attīstības jomā</p> <p>1. Pēc Komisijas iniciatīvas ERAF, <u>obligāti ievērojot piepilsētas teritoriju un funkcionālo teritoriju problēmas</u>, drīkst atbalstīt inovatīvas darbības ilgtspējīgas pilsētu attīstības jomā, nepārsniedzot 0,2 % no ERAF kopējā ikgadējā finansējuma piešķiruma. Tās ietver pētījumus un eksperimentālos projektus attiecībā uz jaunu risinājumu atrašanu vai pārbaudīšanu tām Savienības līmeņa nozīmes problēmām, kas saistītas ar ilgtspējīgu pilsētu attīstību, <u>tai skaitā projektus, kuru mērķis ir veidot ieinteresēto personu, kas darbojas pilsētu, lauku un piepilsētu teritorijās, sadarbības tīklus.</u></p>

Pamatojums

Ilgspējīga pilsētu attīstība ir iespējama tikai tad, ja izveidota pilsētu un tās tuvumā esošo piepilsētu un lauku teritoriju stabila partnerība. Īstenotajām inovatīvajām darbībām noteikti jāsekmē pilsētu un lauku sadarbība, un ieinteresētajām personām, kas darbojas piepilsētu teritorijās, jābūt pilntiesīgiem partneriem šo darbību īstenošanā.

15. grozījums

9. pants

Pievienot jaunu 4. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<p><u>2. Reģioni un vietējā līmeņa iestādes attiecīgajās darbības programmās var arī izmēģināt novatoriskus risinājumus atbalsta piešķiršanas jomā.</u></p>

Pamatojums

Skatīt 31. punktu

Jāņem vērā, ka dalībvalstīs ir atšķirīga iestāžu sistēma. Jāievēro arī, ka dažās dalībvalstīs ir viena līmeņa pašpārvaldes sistēma.

16. grozījums

Grozīt 10. pantu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
ERAF līdzfinansētajās darbības programmās tādās teritorijās, kurās ir ļoti nelabvēlīgi dabas apstākļi vai nopietnas demogrāfiskās problēmas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. .../2012 [KNR] 111. panta 4. punktu, pievērš īpašu uzmanību šo teritoriju specifiskajām grūtībām.	ERAF līdzfinansētajās darbības programmās tādās teritorijās, kurās ir ļoti nelabvēlīgi dabas apstākļi vai nopietnas demogrāfiskās problēmas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. .../2012 [KNR] 111. panta 4. punktu <u>un Līguma par Eiropas Savienības darbību 174. pantu</u> , pievērš īpašu uzmanību šo teritoriju specifiskajām grūtībām.

Pamatojums

Skatīt 32. punktu.

17. grozījums

13. pants

Papildināt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.	Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus. <u>Saskaņā ar Līguma par ES darbību 290. pantu šīs pilnvaras var deleģēt tikai saistībā ar nebūtiskiem legislatīviem aktiem, un konkrēti ir jānosaka pilnvaru deleģēšanas mērķi, saturs, apjoms un ilgums.</u>

Pamatojums

Skatīt 34. punktu.

Briselē, 2012. gada 3. maijs

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*

Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums regulai par Eiropas Sociālo fondu”

(2012/C 225/09)

REĢIONU KOMITEJA

- ar gandarījumu konstatē, ka Eiropas Sociālais fonds (ESF) saglabā struktūrfondam raksturīgās iezīmes un ka tas arī turpmāk būs ES kohēzijas politikas svarīga sastāvdaļa, tā vietā, lai tiktu pārveidots par vienu no ES nozaru politikas virzieniem;
- pauž šaubas, vai ar nelielu ESF līdzekļu palielinājumu pietiks, lai atbalstītu fondam izvirzītos vērēnīgos mērķus;
- prasa bez kavēšanās rast citu tiesisko pamatu (nevis ESF), kas būtu atbilstošāks, lai vistrūcīgākajām personām sniegtu pārtikas palīdzību,
- pauž bažas, ka, ja Eiropas Sociālajam fondam izvirzītu tieši tos pašus mērķus kā stratēģijai “Eiropa 2020”, tiktu ierobežots fonda pamatuzdevums, kas tam saskaņā ar Līgumu jāpilda kohēzijas politikas ietvaros (lauku apvidos, apvidos, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, galējos ziemeļu reģionos, reģionos ar mazu iedzīvotāju blīvumu, salās, kā arī pārrobežu un kalnu reģionos);
- ir sarūgtināta, ka priekšlikumā nav iekļauta atsauce uz elastīguma un drošības apvienojuma (elastdrošības) veicināšanu darba tirgū, lai gan tā ir viena no stratēģijas “Eiropa 2020” integrētajām pamatnostādņēm (proti, septītā);
- atzinīgi vērtē noteikumu, ka vismaz 20 % no kopējiem ESF resursiem katrā dalībvalstī jāpiešķir tematiskā mērķa “sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību” īstenošanai;
- lai gan atbalsta ļoti vēlamu tematisko koncentrāciju, tomēr stingri iebilst pret veidu, kā to paredzēts realizēt, un pret Komisijas izvēlētajām procedūrām nolūkā sasniegt šo mērķi un aizstāv lielāka elastīguma pieļaušanu;
- pauž sarūgtinājumu par to, ka regulas priekšlikuma 6. pantā (“Partneru iesaistīšana”) un arī 9. apsvērumā nekur nav iekļauta atsauce uz vietējām pašvaldībām un ka ir minēti vienīgi sociālie partneri un nevalstiskās organizācijas;
- ir pārsteigta, ka Komisijas priekšlikumā papildus starptautiskajai sadarbībai nav paredzēta pārrobežu un reģionālā sadarbība;
- pauž gandarījumu, ka par nepieciešamu stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanai ir atzīta “reģionālo un vietējo ieinteresēto personu mobilizācija” un ka šā mērķa labad atļauts izmantot teritoriālos līgumus, taču mudina tos izmantot plašāk — arī citiem fondiem.

Ziņotājs

Konstantinos SIMITSIS kgs (EL/PSE), Kavalas pilsētas mērs

Atsauces dokuments

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Sociālo fondu un Regulas (EK) Nr. 1081/2006 atcelšanu

COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**REĢIONU KOMITEJA****A. Vispārīgas piezīmes**

1. ar gandarījumu konstatē, ka Eiropas Sociālais fonds (ESF), kas ir neaizvietoājams instruments, lai sekmētu nodarbinātību, sociālo iekļaušanu un cīņu pret nabadzību, saglabā struktūrfondam raksturīgās iezīmes un ka tas arī turpmāk būs ES kohēzijas politikas svarīga sastāvdaļa, tā vietā, lai tiktu pārveidots par vienu no ES nozaru politikas virzieniem, turklāt tā tas paliks arī pēc 2013. gada;

2. pozitīvi vērtē to, ka saglabāti, pārstrukturēti un paplašināti ESF atbalsta darbību galvenie tematiskie mērķi, kas iedalīti četrās kategorijās, un katru no tām savukārt veido zināms skaits t.s. ieguldījumu prioritāšu;

3. it sevišķi pauž gandarījumu par to, ka laikā, kad no ekonomikas smagās krīzes cieš ievērojams skaits eiropiešu un sociālā aizsardzība ir ļoti nepieciešama, sociālā iekļaušana un cīņa pret nabadzību ir izvirzīta priekšplānā un kļūst par vienu no ESF atbalsta darbību tematiskajiem pamatmērķiem;

4. atzinīgi vērtē priekšlikumu nedaudz palielināt Eiropas Sociālajam fondam iedalītos līdzekļus, kas salīdzinājumā ar pašreizējā plānošanas periodā paredzētajiem aptuveni 75 miljardiem *euro* (23 % no kohēzijas politikas kopējā budžeta) 2014.–2020. gada plānošanas periodā sasniegs 84 miljardus *euro* (25 % no attiecīgā budžeta);

5. tomēr pauž šaubas, vai ar šo nelielo ESF līdzekļu palielinājumu pietiks, lai atbalstītu fondam izvirzītos vērienīgos mērķus, vēl jo vairāk tāpēc, ka šis pieaugums ir mazāks, nekā šķiet, jo tā minimālo līdzekļu apjoms ietver pārtikas palīdzību vistrūcīgākajiem 2,5 miljardu *euro* apmērā, kuri no kopējās lauksaimniecības politikas budžeta tiek pārcelti uz fonda budžetu;

6. izsaka šaubas par to, ka uz pārtikas palīdzību vistrūcīgākajām personām (līdzeklis, kuru RK principā pilnībā atbalsta) attiektos LESD 162. pantā definētie mērķi. Tāpat Komiteja norāda, ka pārtikas palīdzība vistrūcīgākajām personām nav minēta priekšlikumā regulai par ESF un tā darbības jomām (īpaši 3. pantā par atbalstītajām jomām). Tāpēc prasa bez kavēšanās rast citu tiesisko pamatu (nevis ESF), kas būtu atbilstošāks, lai vistrūcīgākajām personām sniegtu pārtikas palīdzību;

7. jautā, vai šajā laikā, kad ekonomikas krīze spēcīgi skar Eiropu, izraisot sociālajā jomā dramatiskas sekas, nebūtu lietderīgi izvirzīt vērienīgākus mērķus gan kohēzijas politikai kopumā, gan konkrēti ESF līdzekļu izmantošanai;

8. ir sarūgtināta, ka Komisija kārtējo reizi nav uzdrošinājusies sekot Komitejas ieteikumiem par līdzekļu izlietojumu, konkrēti, sasniegumu izvērtēšanā izmantot ne tikai IKP, bet plašāku kritēriju klāstu, kas ietvertu sociālās, vides un ekonomikas jomas parametrus;

9. mudina Komisiju un citas attiecīgās kompetentās ES iestādes aktīvāk censties nodrošināt iespēju izmantot jaunākos statistikas datus, proti, patlaban attiecībā uz dalībvalstīm izmanto statistikas datus par 2007.–2009. gadu un attiecībā uz reģioniem — par 2006.–2008. gadu, bet to vietā būtu vajadzīgi dati par attiecīgi 2009.–2011. gadu un 2008.–2010. gadu; tas nepieciešams, lai pēc iespējas precīzāk varētu apzināt ārkārtīgi slikto ekonomikas konjunktūru un lai ESF varētu reaģēt uz svarīgākajām vajadzībām. Pamatojoties uz principu par taisnīgumu likuma priekšā, prasa, lai resursu piešķiršanas metodoloģija vienmēr garantētu, ka reģioni, uz kuriem joprojām attiecas konverģences mērķis, noteikti būtu tiesīgi saņemt lielāku finansējumu nekā pārējās kategorijas reģioni;

10. stingri noraida, vēl jo vairāk attiecībā uz ESF, jebkādas ierosinājumus ieviest makroekonomiskos nosacījumus, jo, ja tas notiktu, par centrālo valdību iespējamo kavēšanos īstenot reformas, ko tās apņēmušās veikt valstu reformu programmās, tiktu "sodītas" reģionālās pašvaldības un, kā to norāda jaunākā analīze, ESF līdzekļu saņēmēji, kuri saskaņā ar regulas priekšlikuma 2. panta 3. punktu ir cilvēki, tostarp nelabvēlīgā situācijā esošas grupas, piemēram, ilgtermiņa bezdarbnieki, cilvēki ar īpašām vajadzībām, migranti, etniskās minoritātes, nelabvēlīgos apstākļos esošas kopienas un cilvēki, kas saskaras ar sociālo atstumtību, kā arī uzņēmumi;

11. pauž bažas par problēmām saistībā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu pārkāpšanu; tās varētu rasties no Komisijas priekšlikuma atsevišķiem punktiem, piemēram, tiem, kas attiecas uz tematisko koncentrāciju, jo tādējādi tiks mazinātas iespējas ESF palīdzību pielāgot katra reģiona vajadzībām un īpatnībām;

12. atgādina, ka saskaņā ar Līgumu Komisijas pienākums ir ievērot subsidiaritātes principu, kas Reģionu komitejai ir īpaši svarīgs; turklāt Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa ievērošanu 2. pantā noteikts, ka konsultācijās saistībā ar leģislatīvo aktu priekšlikumu izstrādi "attiecīgā gadījumā vēra ņem paredzēto darbību reģionālo un vietējo dimensiju". Turklāt minētā protokola 5. pantā noteikts Komisijas pienākums tās priekšlikumus pamatot. Tā kā izskatāmajā regulas priekšlikumā vispārīgi un ierastā veidā vienkārši minēts, ka ESF atbalstam jābūt efektīvam, pamatojumu nevar uzskatīt par atbilstošu minētajām prasībām;

13. konstatē, ka noteikumi par līdzfinansējuma obligāto minimālo apjomu, piešķiršanas apmēru un tematiskās koncentrācijas un starptautiskās sadarbības ierobežojumiem rada risku, ka Komisija zaudēs savu stratēģiskā partnera un padomdevēja lomu, bet tā vietā kļūs par kontrolētāju, kuras uzdevums būs vienīgi pārbaudīt un apstiprināt dalībvalstu un reģionu programmu atbilstību ES līmenī noteiktajiem kritērijiem, kuri var būt ļoti attālināti no to vajadzībām;

14. atbalsta gan ierosinājumu izveidot jaunu starpkategoriju reģioniem, kuru IKP ir no 75 % līdz 90 % no ES vidējā, gan arī to, ka tiesībām saņemt ESF atbalstu jābūt visiem reģioniem, tostarp tiem, kas, pamatojoties uz vidējiem statistikas datiem, netiek uzskatīti par mazāk attīstītiem, bet kas nabadzīgu un nepietiekami attīstītu rajonu dēļ tomēr bieži saskaras ar sociālās kohēzijas problēmām;

15. jebkurā gadījumā uzskata, ka jaunais reģionu iedalījums nedrīkst izraisīt ļoti krasu atbalsta samazinājumu salīdzinājumā ar apjomu, ko tie saņem pašreizējā plānošanas periodā, un prasa ieviest aizsardzības līdzekli, kas nodrošinātu, lai laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam tiem piešķirtās summas nav mazākas par divām trešdaļām no 2007.–2013. gadā saņemto līdzekļu apjoma;

16. atzinīgi vērtē priekšlikumu noteikt prioritātes attiecībā uz Eiropas Sociālā fonda līdzfinansējuma daļām, taču prasa tās samazināt, lai tās būtu samērīgākas un dalībvalstīm un reģioniem dotu vajadzīgo rīcības brīvību plānošanā, kas jāveic vietējam potenciālam un problēmām vistuvākajā līmenī;

17. atbalsta to, ka katrai reģionu kategorijai noteiktajam ESF līdzfinansējuma minimālajam apjomam jābūt indikatīvam, lai partnerības līgumu sarunu laikā to varētu pielāgot katram reģionam;

18. pozitīvi vērtē to, ka ES turpinās darbu, lai struktūrfondu darbībā ieviestu saskaņotību un konsekveni un, konkrētāk, savstarpēju papildināmību starp ERAF un ESF atbalsta darbībām saistībā ar kohēzijas politiku un stratēģiju "Eiropa 2020", jo tāda pieeja varētu radīt būtisku sinerģiju;

19. no vienas puses, atbalsta pūliņus sekmēt sociālo partneru un nevalstisko organizāciju iesaisti ESF izmantošanas plānošanā un īstenošanā;

20. tomēr, no otras puses, neatbalsta Komisijas slēpto neuzticēšanos vietējām un reģionālajām pašvaldībām, kuras ir galvenās darbības programmu izstrādātājas un īstenotājas, — un tā tam jābūt arī turpmāk;

B. ESF pamatuzdevums un atbalsta jomas

21. atbalsta vispārējo pamatprincipu — ESF uzdevums un atbalsta darbības sasaistīt ar gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes stratēģiju "Eiropa 2020";

22. tomēr pauž bažas, ka, ja Eiropas Sociālajam fondam izvirzītu tieši tos pašus mērķus kā stratēģijai "Eiropa 2020", tiktu ierobežots fonda pamatuzdevums, kas tam saskaņā ar Līgumu jāpilda kohēzijas politikas ietvaros, proti, fonda uzde-

vums atbalstīt pēc iespējas saskaņotākas un integrētākas programmas un pienācīgu uzmanību veltīt teritoriālajai dimensijai;

23. uzskata, ka, pieskaņojot Eiropas Sociālā fonda darbību stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem, tā pamatuzdevums ir atpalcības mazināšana vismazāk attīstītajos reģionos, kas minēti Līguma par ES darbību 174. pantā (lauku apvidos, apvidos, kuras skar rūpniecības restrukturizācija, galējos ziemeļu reģionos, reģionos ar mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī salās un pārrobežu un kalnu reģionos). RK atkārtoti pauž bažas, ka ESF, kas ir ļoti svarīgs kohēzijas politikas instruments, varētu tikt reducēts līdz instrumentam, kura vienīgā funkcija ir kalpot stratēģijai "Eiropa 2020";

24. turklāt pauž nožēlu, ka, Eiropas sociālo fondu pieskaņojot stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem, nav pienācīgi ņemta vērā attālāko reģionu īpašā situācija, kas ir atzīta LESD 349. pantā;

25. ir gandarīta un atbalsta vispārējo un saskaņoto pieeju, kā Komisija ir izvēlējusies strukturēt ESF atbalsta jomas, proti, ka no vienpadsmit jomām, kas atbilstīgi vienotajam stratēģiskajam satvaram gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei ir noteiktas fondu pamatregulas 9. pantā, ESF tieši atbalsta četrus tematiskos mērķus un netieši — vēl četrus. Savukārt izvēlētie tematiskie mērķi ir iedalīti astoņpadsmit saistītās ieguldījumu prioritātēs;

26. uzsver, ka tādējādi ESF turpinās pildīt Līgumā tam piešķirto pamatuzdevumu — "uzlabot darba ņēmēju darba iespējas" —, kā arī darbības jomā "sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību" (kas no ieguldījumu prioritātes ir paaugstināta par atsevišķu tematisko mērķi) risinās sociālās vajadzības, kas radušās ārkārtīgi sliktās ekonomikas konjunktūras dēļ;

27. ir sarūgtināta, ka priekšlikumā nav iekļauta atsaucē uz elastīguma un drošības apvienojuma (elastdrošības) veicināšanu darba tirgū, lai gan tā ir viena no stratēģijas "Eiropa 2020" integrētajām pamatnostādnēm (proti, septītā);

28. pauž prieku, ka laikā, kad mēdz samazināties publiskā sektora ieguldījumi izglītībā, pētniecībā un tehnoloģijas attīstībā, ESF sniedz uzskatāmu atbalstu šim nozarēm; Komiteja arī uzskata, ka ESF varētu atbalstīt ieguldījumus fiziskajā kapitālā, kas atbilst ESF mērķiem, piemēram, izglītības infrastruktūrā;

29. prasa ESF regulā iekļaut tādu atsauci uz apvidiem ar ekonomisku vai demogrāfisku atpalcību, kas būtu līdzīga regulas priekšlikuma par Eiropas Reģionālās attīstības fondu 10. pantā minētajai atsaucēi;

30. ņemot vērā daudzās dalībvalstīs vērojamas demogrāfiskās pārmaiņas, kuru dēļ jāpielāgo visu līmeņu izglītības struktūras, Komiteja uzskata, ka, nosakot prioritātes ieguldījumu jomā, jāpieņem lēmums šajā jautājumā. Komiteja uzskata, ka šo demogrāfisko pārmaiņu laikā 3. panta 1. punkta b) iii apakšpunktā paredzēto finansējumu vajadzētu attiecināt uz ieguldījumiem stabilu izglītības struktūru saglabāšanai un kvalificēta personāla nodrošināšanai;

31. ar lielu gandarījumu konstatē, ka vairākas fonda atbalstītās jomas, kas veido ieguldījumu prioritātes, saglabā tiešu saikni ar vietējo un reģionālo pašvaldību darbības jomu un tādējādi palīdzēs tām pildīt savu funkciju. Vienlaikus šā iemesla dēļ steidzami jāierāda vietējām un reģionālajām pašvaldībām svarīga loma attiecīgo darbības programmu izstrādē un īstenošanā;

32. mudina Komisiju sīkāk paskaidrot saturu vairākām ieguldījumu prioritātēm, kuru būtība nav skaidra, kā arī vairāk uzsvērt dažas citas, tostarp vajadzības gadījumā ieviest jaunas prioritātes, piemēram, attiecībā uz ESF atbalsta darbību teritoriālās dimensijas palielināšanu;

C. Saderība un tematiskā koncentrācija

33. pozitīvi vērtē to, ka dalībvalstīm uzlikts pienākums nodrošināt savas stratēģijas un darbības programmā paredzēto pasākumu saskaņotību, kad tās cenšas risināt valsts reformu programmā iekļautos problēmjautājumus; šā noteikuma mērķis ir panākt, ka tās sekmē stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķu sasniegšanu nodarbinātības, izglītības un nabadzības samazināšanas jomā, taču optimālus rezultātus kohēzijas politikā gūs vienīgi tad, ja makroekonomika darbosies labi;

34. atkārtoti konstatē, ka ierosinātais formulējums ("nodrošina darba programmās noteiktās stratēģijas un darbību saderību un to orientāciju uz valsts reformas programmās (...) noteikto jautājumu risināšanu", lai gan spēkā esošajā regulā noteikts, ka ESF "papildina tās") apstiprina risku, ka ESF nākotnē varētu vairs nebūt ļoti svarīgs kohēzijas politikas instruments, bet gan tā darbība tiktu aprobežota ar lomu būt par instrumentu, kas kalpo vienīgi stratēģijai "Eiropa 2020" (skatīt iepriekš 21.–24. punktu);

35. saistībā ar pūlīņiem koncentrēt finansējumu atzinīgi vērtē noteikumu, ka vismaz 20 % no kopējiem ESF resursiem katrā dalībvalstī jāpiešķir tematiskā mērķa "sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību" īstenošanai;

36. šaubās, vai šim mērķim paredzētais minimālais apjoms (20 %), kas visā periodā kopumā ir 16,8 miljardi EUR, būs pietiekams, jo Komisija pati priekšlikumā atzīst, ka nabadzība un sociālā atstumtība draud ceturtajai daļai eiropiešu, t.i., vairāk nekā 113 miljoniem cilvēku;

37. lai gan atbalsta ļoti vēlamu tematisko koncentrāciju, tomēr stingri iebilst pret veidu, kā to paredzēts realizēt, un pret Komisijas izvēlētajām procedūrām, kas nolūkā sasniegt šo mērķi noteiktas ESF regulas priekšlikuma 4. panta 3. punktā. Pasludinot par pienākumu katrā darbības programmā pieejamos līdzekļus koncentrēt uz ne vairāk kā četrām no kopumā astoņpadsmit iespējamajām prioritātēm un nosakot minētajai ierobežotajai izvēlei īpaši augstu līdzekļu piešķiršanas apjomu (kas atkarībā no attiecīgā reģiona kategorijas ir 60–80 %), Komisija nonāk pretrunā ar subsidiaritātes un proporcionalitātes principu, jo šāds noteikums var izrādīties neatbilstošs, lai apmierinātu katru reģiona attiecīgās vajadzības un prioritātes;

38. dod priekšroku tam, lai saistībā ar finansējuma koncentrēšanu tiktu ieviesta procedūra, kura attiecībā uz katrā darbības

programmā pieejamo līdzekļu koncentrāciju noteiktu procentuālo līmeni, kas ir zemāks par Komisijas ieteikto, un saskaņā ar kuru četras ieguldījumu prioritātes būtu vienīgi orientējošs skaits, kas kalpotu kā ES minimālais apjoms un ko sarunās par darbības programmām varētu palielināt līdz sešām prioritātēm, lai minētā koncentrācija atbilstoši apmierinātu katru reģiona attiecīgās vajadzības un prioritātes;

D. Uzraudzības un vērtēšanas noteikumi

39. piekrīt principam ieviest kopējus un programmām specifiskus rezultātu rādītājus. Šāda sistēma uzrādītu kavēšanos un ES mērogā saskaņotu noteikumus, kā tiek vērtēti ESF atbalsta darbību rezultāti; tas palīdzētu būtiski uzlabot uzraudzības procedūru uzticamību, kvalitāti un atpazīstamību;

40. tomēr uzskata, ka pašreizējā agrīnajā posmā — kad programmu rezultātu rādītāju saskaņošana ir tikko sākta un kamēr kopējie elementi, kurus Komisija ierosina izmantot, nav iepriekš izmēģināti, turklāt ESF finansēto pasākumu rezultātus ir grūtāk izmērīt nekā citu atbalsta darbību gadījumā — rezultātu rādītājiem vajadzētu būt vienīgi orientējošiem un fakultatīviem, un nekādā gadījumā tos nedrīkst sasaistīt ar nosacījumiem atkarībā no rezultātiem;

41. savukārt piekrīt viedoklim, ka vajadzētu uzlabot uzraudzības procedūru uzticamību, kvalitāti un atpazīstamību un ka tāpēc jāiekļauj noteikums, ka valsts, reģionālā un vietējā līmeņa pārvaldes iestādes būs tiesīgas vest sarunas un savstarpēji vienoties par "programmai specifiskajiem rezultātu rādītājiem", kam pilnībā vai daļēji būs jāpamatojas uz Komisijas ierosinātajiem kopējiem īstenošanas un rezultātu rādītājiem, tomēr norāda, ka to pieņemšanā ir vajadzīga zināma elastība;

E. Partneru iesaistīšana

42. pauž sarūgtinājumu par to, ka regulas priekšlikuma 6. pantā ("Partneru iesaistīšana") un arī 9. apsvērumā nekur nav iekļauta atsauce uz reģionālajām un vietējām pašvaldībām un ka ir minēti vienīgi sociālie partneri un nevalstiskās organizācijas; tas liecina par iepriekš jau norādīto neuzticēšanos vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm;

43. uzskata, ka partnerības jautājumos nav taisnīgi vietējās un reģionālās pašvaldības iekļaut starp sociālās un ekonomikas jomas partneriem, jo pašvaldības, būdamas visu kopienu vispārējo interešu pārstāves un ņemot vērā attiecīgās dalībvalsts iestāžu sistēmu, piedalās kohēzijas politikas projektu pārvaldībā un līdzfinansēšanā;

44. pauž nožēlu, ka minētajā pantā nav iekļauta skaidra atsauce uz visiem partneriem, kas minēti regulas par struktūrfondu kopīgiem noteikumiem 5. pantā, kurā līdzās sociālajiem partneriem un nevalstiskajām organizācijām arī kompetentās vietējās un reģionālās pašvaldības atzītas par nozīmīgiem valsts līmeņa iestāžu partneriem ES struktūrfondu, tostarp ESF, programmu īstenošanā. Tāpēc šis atsaucis trūkums būtu jāizlabo;

45. pauž gandarījumu, ka izskatāmā regula veicina sociālo partneru un nevalstisko organizāciju iesaisti, nodrošinot, ka tiem no ESF līdzekļiem tiks piešķirta pienācīga summa, lai tie varētu palielināt savas spējas izstrādāt un īstenot programmas;

46. tomēr uzskata, ka mazāka mēroga vietējās pašvaldības, piemēram, mazas lauku apdzīvotas vietas, jāiedrošina pienācīgā apmērā izmantot ESF atbalsta darbības, proti, jāveic vajadzīgie pasākumi to spēju palielināšanai, bet Eiropas Sociālajam fondam arī jāatbalsta vietējo un reģionālo pašvaldību iniciatīvas veidot sadarbības tīklus, kuros ES līmenī apmainīties ar pieredzi par kopīgiem svarīgiem jautājumiem, piemēram, jauniešu bezdarbu, sabiedrības novecošanu, romu integrāciju utt.;

F. Vienlīdzīgu iespēju un nediskriminācijas sekmēšana

47. atbalsta ESF regulas priekšlikuma noteikumus par diskriminācijas aizliegumu visās jomās nolūkā veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību (tostarp nodrošināt cilvēkiem ar īpašām vajadzībām piekļuves iespējas), ciktāl tādējādi tiek pastiprināti pūliņi novērst jebkādu diskrimināciju, kā tas paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 19. pantā. Uz sasniegumiem šajā jomā norāda un īpaši pozitīvi ir tas, ka priekšlikums, atšķirībā no patlaban spēkā esošās regulas, neaprobežojas ar dalībvalstu pienākumu nodrošināt, lai darbības programmās būtu iekļauts “apraksts par to, kā darbības programmu sagatavošanā, īstenošanā, uzraudzībā un izvērtēšanā tiek veicināta dzimumu līdztiesība un vienlīdzīgas iespējas”, bet gan paredz, ka dalībvalstīm dzimumu līdztiesības un līdzvērtīgu iespēju dimensija “jāiestrādā leģislatīvajos aktos”;

G. Sociālā inovācija un starptautiskā sadarbība

48. pozitīvi vērtē sociālajai inovācijai pausto atbalstu, tās veicināšanas nolūkā jau ir ieviestas vairākas svarīgas iniciatīvas, piemēram, 2011. gada maijā nodibinātais Sociālās inovācijas forums, tomēr uzskata, ka būtu konkrēti jāpiemin vietējās un reģionālās pašvaldības, kurām jāpiešķir pilnvaras — sadarbībā ar dalībvalstīm — izvēlēties tematus, ko ierosina sociālās inovācijas jomā;

49. atbalsta to, ka tiek turpināta un pastiprināta starptautiska sadarbība, kuras mērķis ir veicināt mācīšanos vienam no otra un tādējādi palielināt ESF atbalstīto politikas virzienu efektivitāti;

50. ir pārsteigta, ka atšķirībā no patlaban spēkā esošās regulas Komisijas priekšlikumā papildus starptautiskajai sadarbībai nav paredzēta reģionālā sadarbība, — jo vairāk tāpēc, ka pēc ES iniciatīvas *Equal* (2000–2006) pārtraukšanas reģionālā sadarbība dažās dalībvalstīs ir samazinājusies tiktāl, ka gandrīz pilnībā izzudusi;

51. kā pārmērīgi ierobežojošu noraida noteikumu, ka dalībvalstīm starptautiskās sadarbības tēmas jāizvēlas no Komisijas ierosinātā un ESF komitejas apstiprinātā saraksta, un prasa šā noteikuma svītrotšanu;

H. Īpaši noteikumi saistībā ar teritoriālām īpatnībām

52. īpaši pozitīvi vērtē atbalstu, ko paredzēts sniegt vietējās sabiedrības vadītām attīstības stratēģijām, teritoriālajiem līgumiem, vietējām iniciatīvām nodarbinātībai, izglītībai un sociālajai iekļaušanai un integrētiem teritoriālajiem ieguldījumiem (ITI), jo tie paver nozīmīgas iespējas ņemt vērā reģionu specifiku; aicina paplašināt šo noteikumu darbību, tos piemērojot arī citiem struktūrfondiem un atbalstītajām jomām;

53. pauž gandarījumu, ka par nepieciešamu stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanai ir atzīta “reģionālo un vietējo ieinteresēto personu mobilizācija” un ka šā mērķa labad atļauts izmantot teritoriālos līgumus;

54. šajā saistībā atgādina, ka Komiteja jau agrāk vairākkārt mudinājusi izmantot teritoriālos līgumus — gan kohēzijas politikā, gan lai īstenotu stratēģiju Eiropa 2020” —, jo tie paver iespēju partnerībām, par ko neslēdz partnerības līgumus, tomēr piešķirt oficiālu statusu;

55. dedzīgi atbalsta norādi, ka gadījumos, kad ESF piešķir līdzekļus pilsētvides ilgtspējīgas attīstības stratēģijām, tam jāpapildina ERAF atbalsta darbības. Daudzām vietējām pašvaldībām bieži bijis grūti vai pat neiespējami apvienot abu fondu līdzekļus, lai finansētu pilsētvides attīstības integrētas darbības, jo fondi piemēroja ļoti atšķirīgus administratīvos noteikumus, tostarp atšķirīgas pārvaldes struktūras un nesaskaņotus maksājumu grafikus;

56. tomēr aicina paplašināt šā noteikuma darbības jomu un to piemērot arī lauku apvidu integrētām attīstības stratēģijām. Patiešām būtu ļoti lietderīgi, ja ESF un ERAF līdzekļus varētu kombinēt, lai lauku apvidos, piemēram, romu apmetnēs Viduseiropā un Austrumeiropā, risinātu dziļas nabadzības problēmas;

I. Vienkāršošana un jauni finanšu instrumenti

57. pozitīvi vērtē Komisijas ierosināto vienkāršošanu, konkrēti, šādus pasākumus: noteikumu par attaisnojamajiem izdevumiem skaita ierobežošanu, lai mazāka mēroga pretendentiem un projektiem būtu vieglāk piekļūt ESF līdzekļiem; iespēju par ieguldījumiem natūrā pretendēt uz fonda ieguldījumu; plašāku vispārējo piešķirumu izmantošanu; vienkāršotus variantus izmaksām un vienreizējiem maksājumiem, tostarp pienākumu tos izmantot maza apjoma iniciatīvām (kas nepārsniedz 50 000 EUR). Apvienojumā ar vienkāršošanu, kas ierosināta saistībā ar ES finanšu regulas pārskatīšanu, šie pasākumi patiesi mazinās administratīvo slogu pretendentiem un programmu vadošajām iestādēm un būs sevišķi lietderīgi nodarbinātības un sociālajā jomā, kurā piešķir daudzas ļoti mazas atbalsta summas un kurā ieguldījumi ir vairāk nemateriāli nekā materiāli. Patlaban ar atbalsta darbībām saistītais administratīvais slogs var būt tik neproporcionāli liels, ka tas nonivelē iespējamās ieguvumus, ko vietējās un reģionālās pašvaldības varētu gūt no atbalsta darbībām, un tādēļ pašvaldības izvēlas neiesniegt projektus Eiropas Sociālajam fondam;

58. tomēr ir pārliccināta, ka būtu iespējams vienkāršot vēl vairāk, ja ieviestu vēl citus pasākumus, piemēram, tos, ko apsprieda ESF nākotnei veltītajā *ad hoc* komitejā. Kā piemērus var minēt ierosinājumu pieņemt līdzfinansējuma noteikumus atsevišķiem prioritārajiem pamatvirzieniem, it sevišķi vidēja apjoma projektiem, kā arī ieviest efektīvākus līdzekļu pārskaitīšanas noteikumus, sistemātiskāk izmantojot priekšfinansējumu;

59. pauž atbalstu jaunajiem finanšu pasākumiem, kas ierosināti ESF projektu atbalstam, piemēram, tādiem kā riska sadales shēmas, pašu kapitāls un parāds, garantiju fondi, līdzdalības fondi un aizdevuma fondi, kā arī atsevišķi pieminētās uz poli-

tiku balstītās garantijas, kuru mērķis ir valsts un reģionālajā līmenī uzlabot publiskā un privātā sektora dalībnieku piekļuvi kapitāla tirgiem;

60. aicina Komisiju minētajam uzskaitījumam pievienot arī atjaunojamu kredītu fondus mikrokredītu piešķiršanai un t.s. sociālās obligācijas, kas ir pavisam jauns instruments, kuru apsprieda sociālajai inovācijai veltītā forumā, kā arī t.s. iedzīvotāju obligācijas — šo priekšlikumu izvirzīja, kad Komiteja izstrādāja atzinumu projektus par ES budžeta pārskatīšanu un jauno daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2013. gada.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

Apsvērumi (9. apsvērumš)

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(9) Prasmīga un efektīva ESF atbalstīto darbību īstenošana ir atkarīga no labas pārvaldības un partnerības starp visiem attiecīgajiem teritoriālajiem un sociālekonomiskajiem partneriem, jo īpaši sociālajiem partneriem un nevalstiskajām organizācijām. Tādēļ dalībvalstīm nepieciešams mudināt sociālos partnerus un nevalstiskās organizācijas līdzdarboties ESF atbalsta īstenošanā.	(9) Prasmīga un efektīva ESF atbalstīto darbību īstenošana ir atkarīga no labas pārvaldības un partnerības starp visiem attiecīgajiem teritoriālajiem un sociālekonomiskajiem partneriem, jo īpaši <u>vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> , sociālajiem partneriem un nevalstiskajām organizācijām. Tādēļ dalībvalstīm nepieciešams mudināt sociālos partnerus un nevalstiskās organizācijas, <u>kā arī vietējās un reģionālās pašvaldības, kurām šī iespēja patlaban ir liegta</u> , līdzdarboties ESF atbalsta īstenošanā.

Pamatojums

Skatīt ieteikumu politikas jomā 42. un 43. punktu.

2. grozījums

1. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. pants</p> <p>Priekšmets</p> <p>Ar šo regulu nosaka Eiropas Sociālā fonda (ESF) pamatuzdevumu, tā atbalsta jomas, īpašus noteikumus un izdevumu veidus, kas ir atbilstīgi atbalsta saņemšanai.</p>	<p>1. pants</p> <p>Priekšmets</p> <p>Ar šo regulu nosaka Eiropas Sociālā fonda (ESF) pamatuzdevumu <u>pamatuzdevumus</u>, tā atbalsta jomas, īpašus noteikumus un izdevumu veidus, kas ir atbilstīgi atbalsta saņemšanai.</p>

Pamatojums

[Tulkotāja piezīme: grozījums attiecas uz grieķu valodas versiju — skatīt zemsvītras piezīmi.]

ESF pamatuzdevums ir noteikts Līgumā (skatīt Līguma par Eiropas Savienības darbību 162., 174. un 175. pantu). Tāpēc Komiteja ierosina izmantot spēkā esošās regulas (Regula Nr. 1081/2006) formulējumu. Tādējādi regulas priekšlikuma formulējums pilnībā atbilstu Līgumam, konkrēti, LESD 177. pantā ir noteikts, ka "Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot regulas saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, pēc apspriešanās ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju nosaka struktūrfondu uzdevumus, prioritārus mērķus un uzbūvi" ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Grozījums attiecas uz spēkā esošās regulas un jaunās regulas priekšlikuma grieķu valodas versiju — pirmajā dokumentā runa ir par ESF "uzdevumiem" ("*tasks*", kā Līgumā), bet otrajā par "pamatuzdevumu" ("*mission*"). Latviešu valodas versijā abos dokumentos ir izmantots vārds "pamatuzdevums". (Tulkotāja piezīme)

3. grozījums

2. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. pants</p> <p>Pamatuzdevums</p> <p>1. ESF sekmē augstu nodarbinātības un darba kvalitātes līmeni, atbalsta darbaspēka ģeogrāfisko un profesionālo mobilitāti, veicina minētā darbaspēka pielāgošanos pārmaiņām, rosina augstu izglītības un apmācības līmeni, veicina dzimumu līdztiesību, vienlīdzīgas iespējas un nediskrimināciju, uzlabo sociālo iekļaušanu un apkaro nabadzību, tādējādi sekmējot Eiropas Savienības prioritātes attiecībā uz ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanu.</p> <p>2. To panāk, atbalstot dalībvalstu centienus sasniegt stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei "Eiropa 2020" prioritātes un pamatmērķus. ESF atbalsta politikas virzienu un darbību izstrādi un īstenošanu, ņemot vērā integrētās pamatnostādnes dalībvalstu ekonomikas un nodarbinātības politikai un Padomes ieteikumus par valsts reformu programām.</p> <p>3. ESF sniedz atbalstu cilvēkiem, tostarp nelabvēlīgā situācijā esošām grupām, piemēram, ilgtermiņa bezdarbniekiem, cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, migrantiem, etniskajām minoritātēm, nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām un cilvēkiem, kas saskaras ar sociālo atstumtību. ESF nodrošina atbalstu uzņēmumiem, sistēmām un struktūrām nolūkā veicināt to pielāgošanos jauniem uzdevumiem un sekmēt labu pārvaldību un reformu īstenošanu, jo īpaši nodarbinātības, izglītības un sociālās politikas jomā.</p>	<p>2. pants</p> <p>Pamatuzdevums</p> <p>Pamatuzdevumi</p> <p>1. ESF sekmē augstu nodarbinātības un darba kvalitātes līmeni, atbalsta darbaspēka ģeogrāfisko un profesionālo mobilitāti, veicina minētā darbaspēka pielāgošanos pārmaiņām, rosina augstu izglītības un apmācības līmeni, veicina dzimumu līdztiesību, vienlīdzīgas iespējas un nediskrimināciju, uzlabo sociālo iekļaušanu un apkaro nabadzību, tādējādi sekmējot Eiropas Savienības prioritātes attiecībā uz ekonomikas, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanu.</p> <p>2. To panāk, atbalstot dalībvalstu centienus sasniegt stratēģijas gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei "Eiropa 2020" prioritātes un pamatmērķus. ESF atbalsta politikas virzienu un darbību izstrādi un īstenošanu, <u>cita starpā</u> ņemot vērā integrētās pamatnostādnes dalībvalstu ekonomikas un nodarbinātības politikai un Padomes ieteikumus par valsts reformu programām.</p> <p>3. ESF sniedz atbalstu cilvēkiem, tostarp nelabvēlīgā situācijā esošām grupām, piemēram, ilgtermiņa bezdarbniekiem, cilvēkiem ar īpašām vajadzībām, migrantiem, etniskajām minoritātēm, nelabvēlīgos apstākļos esošām kopienām un cilvēkiem, kas saskaras ar sociālo atstumtību. ESF nodrošina atbalstu uzņēmumiem, sistēmām un struktūrām nolūkā veicināt to pielāgošanos jauniem uzdevumiem un sekmēt labu pārvaldību un reformu īstenošanu, jo īpaši nodarbinātības, izglītības un sociālās politikas jomā.</p>

Pamatojums

- Attiecībā uz panta nosaukumu skatīt iepriekšējā lappusē pamatojumu 1. panta grozījumam.
- Lai uzsvērtu kohēzijas politikas teritoriālo dimensiju un koriģētu reģionālo problēmu un atšķirību saikni ar stratēģiju "Eiropa 2020", ierosināts pievienot vārdus "cita starpā", kas mazina pamatnostādņu un ieteikumu saistošo raksturu attiecībā uz ESF darbības programām.
- Pārsteidzoši, ka ESF atbalsta saņēmēju vidū minētas "etniskās minoritātes". Šī atsauce un tādējādi ieviestais izcēlums vairākās dalībvalstīs varētu radīt nopietnas starptautisko un valsts tiesību problēmas.

4. grozījums

3. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>3. pants</p> <p>Atbalsta jomas</p> <p>1. Atbilstoši tālāk tekstā uzskaitītajiem tematiskajiem mērķiem un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] 9. panta noteikumiem ESF sniedz atbalstu šādām ieguldījumu prioritātēm:</p>	<p>3. pants</p> <p>Atbalsta jomas</p> <p>1. Atbilstoši tālāk tekstā uzskaitītajiem tematiskajiem mērķiem un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] 9. panta noteikumiem ESF sniedz atbalstu šādām ieguldījumu prioritātēm:</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>(a) nodarbinātības un darbaspēka mobilitātes veicināšana, izmantojot:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) darba meklētāju un neaktīvu cilvēku piekļuvi nodarbinātībai, tostarp vietējas nodarbinātības iniciatīvas un atbalstu darbaspēka mobilitātei; ii) nodarbinātībā, izglītībā vai apmācībā neiesaistītas jaunatnes ilgtspējīgu integrāciju darba tirgū; iii) pašnodarbinātību, uzņēmējdarbības un uzņēmumu izveidi; iv) vīriešu un sieviešu līdztiesību un profesionālās un privātās dzīves līdzsvarošanu; v) darba ņēmēju, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanos pārmaiņām; vi) aktīvas un veselīgas vecumdienas; vii) darba tirgus iestāžu modernizēšanu un stiprināšanu, tostarp pasākumus starptautiskās darbaspēka mobilitātes uzlabošanai; 	<p>(a) nodarbinātības un darbaspēka mobilitātes veicināšana, izmantojot:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) darba meklētāju un neaktīvu cilvēku piekļuvi nodarbinātībai, tostarp vietējas nodarbinātības iniciatīvas un atbalstu darbaspēka mobilitātei, <u>jo īpaši galējos ziemeļu reģionos ar zemu iedzīvotāju blīvumu, salu un kalnu reģionos, kā arī tālākajos reģionos;</u> ii) nodarbinātībā, izglītībā vai apmācībā neiesaistītas jaunatnes ilgtspējīgu integrāciju darba tirgū; iii) pašnodarbinātību, uzņēmējdarbības un uzņēmumu izveidi; iv) vīriešu un sieviešu līdztiesību un profesionālās un privātās dzīves līdzsvarošanu; v) darba ņēmēju, uzņēmumu un uzņēmēju pielāgošanos pārmaiņām, <u>it īpaši tajos reģionos, kuros notiek rūpniecības pārmaiņas;</u> vi) aktīvas un veselīgas vecumdienas; vii) darba tirgus iestāžu modernizēšanu un stiprināšanu, tostarp pasākumus starptautiskās darbaspēka mobilitātes uzlabošanai;
<p>(b) ieguldījumi izglītībā, prasmēs un mūžizglītībā, izmantojot:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanu un vienlīdzīgas piekļuves veicināšanu kvalitatīvai pirmsskolas, pamatskolas un vidusskolas izglītībai; ii) augstākās izglītības vai pielīdzināma līmeņa izglītības kvalitātes, efektivitātes un pieejamības uzlabošanu nolūkā kāpināt līdzdalības un sasniegumu līmeni; iii) piekļuves uzlabošanu mūžizglītībai, darbaspēka prasmju un kompetenču kvalifikācijas celšanu un darba tirgus nozīmes palielināšanu izglītības un apmācības sistēmā; 	<p>(b) ieguldījumi izglītībā, prasmēs un mūžizglītībā, izmantojot:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanu un vienlīdzīgas piekļuves veicināšanu kvalitatīvai pirmsskolas, pamatskolas un vidusskolas izglītībai; ii) augstākās izglītības vai pielīdzināma līmeņa izglītības kvalitātes, efektivitātes un pieejamības uzlabošanu nolūkā kāpināt līdzdalības un sasniegumu līmeni; iii) piekļuves uzlabošanu mūžizglītībai, darbaspēka prasmju un kompetenču kvalifikācijas celšanu un darba tirgus nozīmes palielināšanu izglītības un apmācības sistēmā;
<p>(c) sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību, izmantojot:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) aktīvu iekļaušanu; ii) nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu, piemēram, romu, integrāciju; iii) diskriminācijas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ apkarošanu; iv) piekļuves uzlabošanu pieejamiem, ilgtspējīgiem un augsti kvalificētiem pakalpojumiem, tostarp veselības aprūpei un vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem; v) sociālekonomikas un sociālo uzņēmumu veicināšanu; 	<p>(c) sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību, izmantojot:</p> <ul style="list-style-type: none"> i) <u>no darba tirgus atstumto personu</u> aktīvu iekļaušanu; ii) nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu, piemēram, romu, integrāciju; iii) diskriminācijas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ apkarošanu; iv) piekļuves uzlabošanu pieejamiem, ilgtspējīgiem un augsti kvalificētiem pakalpojumiem, tostarp veselības aprūpei un vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem; v) sociālekonomikas un sociālo uzņēmumu veicināšanu;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>vi) vietējās sabiedrības vadītas attīstības stratēģijas;</p> <p>(d) institucionālās spējas un efektīvas publiskās pārvaldes veicināšana, izmantojot:</p> <p>i) ieguldījumus institucionālās spējas un efektīvā publiskajā pārvaldē un publiskajos pakalpojumos, lai panāktu reformas, labāku regulējumu un labu pārvaldību.</p> <p>Minētā ieguldījumu prioritāte ir piemērojama visā to dalībvalstu teritorijā, kurās atrodas vismaz viens NUTS II līmeņa reģions, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu;</p> <p>ii) spēju veidošanu ieinteresētajām personām, kuras risina nodarbinātības, izglītības un sociālās politikas jautājumus, un nozaru un teritoriālos līgumus, lai koncentrētos reformām valsts, reģionu un vietējā līmenī.</p>	<p>vi) vietējās sabiedrības vadītas attīstības stratēģijas;</p> <p>(d) institucionālās spējas un efektīvas publiskās pārvaldes veicināšana, izmantojot:</p> <p>i) ieguldījumus institucionālās spējas un efektīvā publiskajā pārvaldē un publiskajos pakalpojumos, lai panāktu reformas, labāku regulējumu un labu pārvaldību.</p> <p>Minētā ieguldījumu prioritāte ir piemērojama visā to dalībvalstu teritorijā, kurās atrodas vismaz viens NUTS II līmeņa reģions, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu;</p> <p>ii) spēju veidošanu ieinteresētajām personām, kuras risina nodarbinātības, izglītības un sociālās politikas jautājumus; un nozaru un teritoriālos līgumus, lai koncentrētos reformām valsts, reģionu un vietējā līmenī.</p> <p><u>iii) teritoriālo līgumu un vietējo iniciatīvu attīstīšanu nolūkā atbalstīt ESF teritoriālo dimensiju.</u></p>
<p>2. Izmantojot 1. pantā uzskaitītās ieguldījumu prioritātes, ESF sekmēs Regulas (ES) Nr. [...] 9. pantā minētos citus tematiskos mērķus:</p> <p>(a) atbalsts pārejai uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, pret klimata pārmaiņām noturīgu, resurstaupīgu, ekoloģiski ilgtspējīgu ekonomiku, reformējot izglītības un apmācības sistēmu, kā arī pielietojot prasmju un kvalifikāciju pielāgošanu, darbaspēka kvalifikācijas celšanu un jaunu darba vietu izveidi ar vidi un enerģētiku saistītās nozarēs;</p> <p>(b) informācijas un komunikāciju tehnoloģiju izmantošanas un kvalitātes, kā arī piekļuves uzlabošana tām, attīstot digitālās prasmes, ieguldot e-iekļaušanā, e-prasmēs un saistītās uzņēmējdarbības prasmēs;</p> <p>(c) pētniecības tehnoloģiju, tehnoloģiju attīstības un inovācijas stiprināšana, attīstot pēcdiploma studijas, pētnieku apmācību, sadarbības tīklu veidošanas pasākumus un partnerības starp augstākās izglītības iestādēm, pētniecības un tehnoloģiju centriem un uzņēmumiem;</p> <p>(d) mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas uzlabošana, sekmējot uzņēmumu un darba ņēmēju pielāgošanos un palielinot ieguldījumus cilvēkkapitālā.</p>	<p>2. Izmantojot 1. pantā uzskaitītās ieguldījumu prioritātes, ESF sekmēs Regulas (ES) Nr. [...] 9. pantā minētos citus tematiskos mērķus:</p> <p>(a) atbalsts pārejai uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, pret klimata pārmaiņām noturīgu, resurstaupīgu, ekoloģiski ilgtspējīgu ekonomiku, reformējot izglītības un apmācības sistēmu, kā arī pielietojot prasmju un kvalifikāciju pielāgošanu, darbaspēka kvalifikācijas celšanu un jaunu darba vietu izveidi ar vidi un enerģētiku saistītās nozarēs;</p> <p>(b) informācijas un komunikāciju tehnoloģiju izmantošanas un kvalitātes, kā arī piekļuves uzlabošana tām, attīstot digitālās prasmes, ieguldot e-iekļaušanā, e-prasmēs un saistītās uzņēmējdarbības prasmēs;</p> <p>(c) pētniecības tehnoloģiju, tehnoloģiju attīstības un inovācijas stiprināšana, attīstot pēcdiploma studijas, pētnieku apmācību, sadarbības tīklu veidošanas pasākumus un partnerības starp augstākās izglītības iestādēm, pētniecības un tehnoloģiju centriem un uzņēmumiem;</p> <p>(d) mazo un vidējo uzņēmumu konkurētspējas uzlabošana, sekmējot uzņēmumu un darba ņēmēju pielāgošanos un palielinot ieguldījumus cilvēkkapitālā.</p>

Pamatojums

Šie papildinājumi attiecas uz LESD 174. un 349. pantā minētajiem reģioniem.

Šo grozījumu mērķis arī ir skaidrāk formulēt un uzlabot noteikumu, kas citādi ir bijis ļoti sekmīgs, kā arī popularizēt un nostiprināt teritoriālo līgumu instrumentu.

5. grozījums

4. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>4. pants</p> <p>Saderība un tematiskā koncentrācija</p> <p>1. Lai izpildītu stratēģijas “Eiropa 2020” pamatmērķus attiecībā uz nodarbinātību, izglītību un nabadzības samazināšanu, dalībvalstis nodrošina darba programmās noteiktās stratēģijas un darbību saderību un to orientāciju uz valsts reformas programmās un attiecīgajos Padomes ieteikumos noteikto jautājumu risināšanu saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu.</p> <p>2. Vismaz 20 % no kopējiem ESF resursiem katrā dalībvalstī piešķir Regulas (ES) Nr. [...] 9. panta 9. punktā noteiktajam tematiskajam mērķim “sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību”.</p> <p>3. Dalībvalstis nodrošina tematisko koncentrāciju atbilstoši šādai kārtībai.</p> <p>a) Attīstītākiem reģioniem dalībvalstis koncentrē 80 % no piešķirtā atbalsta katrai darbības programmai līdz pat četrām no 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm.</p> <p>b) Pārejas reģioniem dalībvalstis koncentrē 70 % no piešķirtā atbalsta katrai darbības programmai līdz pat četrām no 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm.</p> <p>c) Mazāk attīstītiem reģioniem dalībvalstis koncentrē 60 % no piešķirtā atbalsta katrai darbības programmai līdz pat četrām no 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm.</p>	<p>4. pants</p> <p>Saderība un tematiskā koncentrācija</p> <p>1. Lai izpildītu stratēģijas “Eiropa 2020” pamatmērķus attiecībā uz nodarbinātību, izglītību un nabadzības samazināšanu, dalībvalstis nodrošina darba programmās noteiktās stratēģijas un darbību saderību un to, <u>ka minētie pasākumi palīdz risināt jautājumus, kas iekļauti orientāciju uz valsts reformas programmās un attiecīgajos Padomes ieteikumos noteikto jautājumu risināšanu</u> saskaņā ar Līguma 148. panta 4. punktu.</p> <p>2. Vismaz 20 % no kopējiem ESF resursiem katrā dalībvalstī piešķir Regulas (ES) Nr. [...] 9. panta 9. punktā noteiktajam tematiskajam mērķim “sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa ar nabadzību”.</p> <p>3. Dalībvalstis nodrošina tematisko koncentrāciju atbilstoši šādai kārtībai.</p> <p>a) Attīstītākiem reģioniem dalībvalstis koncentrē 80 % <u>70 %</u> no piešķirtā atbalsta katrai darbības programmai līdz pat četrām no 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm.</p> <p>b) Pārejas reģioniem dalībvalstis koncentrē 70 % <u>60 %</u> no piešķirtā atbalsta katrai darbības programmai līdz pat četrām no 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm.</p> <p>c) Mazāk attīstītiem reģioniem dalībvalstis koncentrē 60 % <u>50 %</u> no piešķirtā atbalsta katrai darbības programmai līdz pat četrām no 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm.</p> <p>d) <u>Šā punkta apakšpunktos minēto ieguldījumu prioritāšu skaitu — četras — var palielināt līdz sešām 3. panta 1. punktā noteiktajām ieguldījumu prioritātēm, ja iespējams konkrēti pamatot, ka tādējādi tiek labāk apmierinātas attiecīgā reģiona specifiskās vajadzības un prioritātes.</u></p>

Pamatojums

Skatīt ieteikumu politikas jomā 37. un 38. punktu.

6. grozījums

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>5. pants</p> <p>Rādītāji</p> <p>1. Šīs regulas pielikumā noteiktos kopējos rādītājus un programmai specifiskos rādītājus izmanto atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 24. panta 3. punkta un 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļai. Visi rādītāji ir izteikti absolūtos skaitļos.</p>	<p>5. pants</p> <p>Rādītāji</p> <p>1. Šīs regulas pielikumā noteiktos kopējos rādītājus un programmai specifiskos rādītājus izmanto atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 24. panta 3. punkta un 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļai. Visi rādītāji ir izteikti absolūtos skaitļos.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Kopējie un programmai specifiskie īstenošanas rādītāji attiecas uz daļēji vai pilnībā īstenotām darbībām. Vajadzības gadījumā attiecībā uz atbalstīto darbību raksturu nosaka kopējus kvantitatīvus mērķlielumus 2022. gadam. Sākotnējā stāvokļa rādītāji ir noteikti nulles līmenī.</p>	<p>Kopējie un programmai specifiskie īstenošanas rādītāji attiecas uz daļēji vai pilnībā īstenotām darbībām. Vajadzības gadījumā attiecībā uz atbalstīto darbību raksturu nosaka kopējus kvantitatīvus mērķlielumus 2022. gadam. Sākotnējā stāvokļa rādītāji ir noteikti nulles līmenī.</p>
<p>Kopējie un programmai specifiskie rezultātu rādītāji attiecas uz prioritāšu asīm vai noteiktajām prioritātes ass apakšprioritātēm. Sākotnējā stāvokļa rādītājiem izmanto jaunākos pieejamos datus. Kopējie kvantitatīvie mērķlielumi noteikti 2022. gadam.</p>	<p>Kopējie un programmai specifiskie rezultātu rādītāji attiecas uz prioritāšu asīm vai noteiktajām prioritātes ass apakšprioritātēm. Sākotnējā stāvokļa rādītājiem izmanto jaunākos pieejamos datus. Kopējie kvantitatīvie mērķlielumi noteikti 2022. gadam.</p>
<p>2. Vienlaicīgi ar gada īstenošanas ziņojumiem vadošā iestāde nosūta elektroniski strukturētus datus par katru ieguldījumu prioritāti. Datus iekļauta kategorizācija un īstenošanas un rezultātu rādītāji.</p>	<p>2. Vienlaicīgi ar gada īstenošanas ziņojumiem vadošā iestāde nosūta elektroniski strukturētus datus par katru ieguldījumu prioritāti. Datus iekļauta kategorizācija un īstenošanas un rezultātu rādītāji.</p>
	<p>1. <u>Darbības programmās ar dalībvalstu un attiecīgo partneru piekrišanu nosaka īstenošanas un rezultātu rādītājus, ko izmanto atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 24. panta 3. punktam un 87. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļai. Visi rādītāji ir izteikti absolūtos skaitļos.</u></p> <p>2. <u>Šās regulas pielikumā iekļautie kopējie rādītāji ir indikatīvi un kalpo dalībvalstīm un partneriem kā piemērs, izstrādājot katras programmas īstenošanas un rezultātu rādītājus.</u></p> <p>3. <u>Katrai programmai noteiktos rādītājus apstiprina un sertificē Komisija atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] 87. panta 5. punktam.</u></p>

Pamatojums

Atbilstīgi politikas ieteikumu 39.–41. punktā izklāstītajiem argumentiem RK iesaka pilnībā mainīt 5. pantu.

7. grozījums

6. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>6. pants</p>	<p>6. pants</p>
<p>Partneru iesaistīšana</p>	<p>Partneru iesaistīšana</p>
<p>1. Sociālo partneru un citu ieinteresēto personu, jo īpaši nevalstisko organizāciju, iesaistīšana darbības programmu īstenošanā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 5. pantā, var notikt ar vispārējo piešķirumu palīdzību, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 112. panta 7. punktā. Tādā gadījumā darbības programmā norāda to programmas daļu, uz kuru attiecas vispārējā dotācija, tostarp provizorisku finanšu asinājumu, kas tai piešķirts no katras prioritātes ass.</p>	<p>1. <u>Vietējo un reģionālo pašvaldību, s</u>Sociālo partneru un citu ieinteresēto personu, jo īpaši nevalstisko organizāciju, iesaistīšana darbības programmu īstenošanā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 5. pantā, var notikt ar vispārējo piešķirumu palīdzību, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 112. panta 7. punktā. Tādā gadījumā darbības programmā norāda to programmas daļu, uz kuru attiecas vispārējā dotācija, tostarp provizorisku finanšu asinājumu, kas tai piešķirts no katras prioritātes ass.</p>
<p>2. Lai veicinātu sociālo partneru pienācīgu līdzdalību ESF atbalstītās darbībās, darbības programmas vadošā iestāde reģionā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu, nodrošina atbilstošu ESF resursu piešķiršanu spēju veidošanas pasākumiem – mācību, sadarbības tīklu veidošanas pasākumi un sociālā dialoga stiprināšana, un darbībām, kuras kopīgi veic sociālie partneri.</p>	<p>2. Lai veicinātu sociālo partneru pienācīgu līdzdalību ESF atbalstītās darbībās, darbības programmas vadošā iestāde reģionā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu, nodrošina atbilstošu ESF resursu piešķiršanu spēju veidošanas pasākumiem – mācību, sadarbības tīklu veidošanas pasākumi un sociālā dialoga stiprināšana, un darbībām, kuras kopīgi veic sociālie partneri.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>3. Lai veicinātu nevalstisko organizāciju pienācīgu līdzdalību un piekļuvi ESF atbalstītām darbībām, jo īpaši sociālās iekļaušanas, dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgu iespēju jomā, darbības programmas vadošā iestāde reģionā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu, nodrošina atbilstoša ESF resursu piešķiršanu spēju veidošanas darbībām nevalstiskām organizācijām.</p>	<p>3. Lai veicinātu nevalstisko organizāciju pienācīgu līdzdalību un piekļuvi ESF atbalstītām darbībām, jo īpaši sociālās iekļaušanas, dzimumu līdztiesības un vienlīdzīgu iespēju jomā, darbības programmas vadošā iestāde reģionā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu, nodrošina atbilstoša ESF resursu piešķiršanu spēju veidošanas darbībām nevalstiskām organizācijām.</p> <p>4. <u>Lai veicinātu mazo vietējo pašvaldību pienācīgu iesaisti ESF atbalstītajās darbībās, darbības programmas vadošā iestāde reģionā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. [...] 82. panta 2. punkta a) apakšpunktā, vai dalībvalstīs, kuras ir atbilstīgas saņemt Kohēzijas fonda atbalstu, nodrošina, ka mazām vietējām pašvaldībām pienācīgā apmērā tiek piešķirti ESF resursi spēju veidošanas darbībām.</u></p>

Pamatojums

Skatīt ieteikumu politikas jomā 42.–46. punktu.

8. grozījums

9. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>9. pants</p> <p>Sociālā inovācija</p> <p>1. ESF veicina sociālo inovāciju visās jomās, kas ietvertas ESF darbības jomā, kā noteikts šīs regulas 3. pantā, jo īpaši nolūkā testēt un plašāk pielietot inovatīvus risinājumus, lai risinātu sociālās vajadzības.</p> <p>2. Dalībvalstis, atbilstoši savām vajadzībām, darbības programmās nosaka sociālās inovācijas tēmas.</p> <p>3. Komisija veicina spēju veidošanu sociālajai inovācijai, jo īpaši atbalstot savstarpējas mācības, veidojot sadarbības tīklus un izplatot labu praksi un metodiku.</p>	<p>9. pants</p> <p>Sociālā inovācija</p> <p>1. ESF veicina sociālo inovāciju visās jomās, kas ietvertas ESF darbības jomā, kā noteikts šīs regulas 3. pantā, jo īpaši nolūkā testēt un plašāk pielietot inovatīvus risinājumus, lai risinātu sociālās vajadzības.</p> <p>2. Dalībvalstis, <u>vienojoties ar saviem vietējā un reģionālā līmeņa partneriem, atbilstoši savām vajadzībām, darbības programmās</u> nosaka sociālās inovācijas tēmas. <u>Tās atbilst reģionu specifiskajām vajadzībām un tiek noteiktas darbības programmu ietvaros.</u></p> <p>3. Komisija veicina spēju veidošanu sociālajai inovācijai, jo īpaši atbalstot savstarpējas mācības, veidojot sadarbības tīklus un izplatot labu praksi un metodiku. <u>Komisija arī nodrošina, ka ESF ietvaros īstenotās sociālās inovācijas darbības ir saskaņotas ar Eiropas Savienības Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmas ietvaros īstenojamajām darbībām un tās papildina.</u></p>

Pamatojums

1. Skatīt ieteikumu politikas jomā 48. punktu.

2. Pievienotais teikums ir atsauce uz 8. pantu dokumentā "Priekšlikums regulai par Eiropas Savienības Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmu", par kuru RK ECOS komisija izstrādā atsevišķu atzinumu (CdR 335/2011, ziņotājs — Enrico Rossi kgs (IT/PSE)).

9. grozījums

10. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>10. pants</p> <p>Starptautiska sadarbība</p> <p>1. Dalībvalstis atbalsta starptautisku sadarbību, lai veicinātu savstarpējas mācības un tādejādi palielinātu ESF atbalstītās politikas efektivitāti. Starptautiskajā sadarbībā iesaistīti partneri vismaz no divām dalībvalstīm.</p> <p>2. Dalībvalstis var izvēlēties starptautiskās sadarbības tēmas no Komisijas ierosinātā un ESF komitejas apstiprinātā saraksta.</p> <p>3. Komisija veicina starptautisko sadarbību par 2. punktā minētajām tēmām, izmantojot savstarpējās mācības un koordinētu un vienotu rīcību. Jo īpaši Komisija vada ES līmeņa platformu, lai veicinātu pieredzes apmaiņu, spēju veidošanu un sadarbības tīklu veidošanu, kā arī izplatītu attiecīgus sasniegumus. Turklāt, lai sekmētu starptautisko sadarbību, Komisija izstrādā koordinētu īstenošanas sistēmu, kurā iekļauti kopējie atbilstības kritēriji, darbību veidi un laika grafiki, kā arī kopējas metodiskas pieejas uzraudzībai un vērtēšanai.</p>	<p>10. pants</p> <p><u>Pārrobežu, starptautiskā, un reģionālā sadarbība</u></p> <p>1. Dalībvalstis atbalsta <u>pārrobežu</u>, starptautisku <u>un reģionālu</u> sadarbību, lai veicinātu savstarpējas mācības un tādejādi palielinātu ESF atbalstītās politikas efektivitāti. Starptautiskajā sadarbībā iesaistīti partneri vismaz no divām dalībvalstīm.</p> <p>2. Dalībvalstis var izvēlēties <u>pārrobežu</u>, starptautiskās un <u>reģionālās</u> sadarbības tēmas no Komisijas ierosinātā un ESF komitejas apstiprinātā saraksta.</p> <p>3. <u>3.2.</u> Komisija veicina <u>pārrobežu</u>, starptautisko <u>un reģionālo</u> sadarbību par 2. punktā minētajām tēmām, izmantojot savstarpējās mācības un koordinētu un vienotu rīcību. Jo īpaši Komisija vada ES līmeņa platformu, lai veicinātu pieredzes apmaiņu, spēju veidošanu un sadarbības tīklu veidošanu, kā arī izplatītu attiecīgus sasniegumus. Turklāt, lai sekmētu <u>pārrobežu</u>, starptautisko <u>un reģionālo</u> sadarbību, Komisija izstrādā koordinētu īstenošanas sistēmu, kurā iekļauti kopējie atbilstības kritēriji, darbību veidi un laika grafiki, kā arī kopējas metodiskas pieejas uzraudzībai un vērtēšanai. <u>Pārrobežu, starptautiskā un reģionālā sadarbība ESF ietvaros jānosaka ar regulu par Eiropas teritoriālo sadarbību, lai tādejādi nodrošinātu koordināciju starp minētajā regulā paredzētajiem fondiem.</u></p>

Pamatojums

- Skatīt ieteikumu politikas jomā 49.–51. punktu.
- Sākotnējais formulējums nenodrošina Eiropas Sociālā fonda ietvaros īstenotās starptautiskās sadarbības saskaņošanu ar to starptautisko sadarbību, kas paredzēta Eiropas teritoriālās sadarbības jomā.
- Ir trīs atsevišķi teritoriālās sadarbības veidi: pārrobežu, starptautiskā un reģionālā sadarbība.

10. grozījums

12. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>12. pants</p> <p>Īpaši noteikumi saistībā ar teritoriālām īpatnībām</p> <p>1. ESF var atbalstīt vietējās sabiedrības vadītas attīstības stratēģijas, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] 28. pantā, teritoriālos līgumus, vietējās iniciatīvas nodarbinātībai, izglītībai un sociālajai iekļaušanai, kā arī integrētus teritoriālus ieguldījumus (ITI), kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] 99. pantā.</p>	<p>12. pants</p> <p>Īpaši noteikumi saistībā ar teritoriālām īpatnībām</p> <p>1. ESF var atbalstīt vietējās sabiedrības vadītas attīstības stratēģijas, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] 28. pantā, teritoriālos līgumus, vietējās iniciatīvas nodarbinātībai, izglītībai un sociālajai iekļaušanai, kā arī integrētus teritoriālus ieguldījumus (ITI), kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] 99. pantā.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Papildinot ERAF intervenci, kā minēts Regulas (ES) Nr. [ERAF] 7. pantā, ESF var sniegt atbalstu ilgtspējīgai pilsētvides attīstībai, izmantojot stratēģijas, kurās noteiktas integrētas darbības tādu ekonomikas, vides un sociālo jautājumu risināšanai, kas skar partnerattiecību līgumos minēto pilsētvidi.</p>	<p>2. Papildinot ERAF intervenci, kā minēts Regulas (ES) Nr. [ERAF] 7. pantā, ESF var sniegt atbalstu ilgtspējīgai pilsētvides attīstībai, izmantojot stratēģijas, kurās noteiktas integrētas darbības tādu ekonomikas, vides un sociālo jautājumu risināšanai, kas skar partnerattiecību līgumos minēto pilsētvidi.</p> <p>3. <u>Papildinot ERAF intervenci, kā minēts Regulas (ES) Nr. [ERAF] 7. pantā, ESF var sniegt atbalstu integrētām lauku apvidu attīstības stratēģijām nolūkā risināt problēmjautājumus, ar kuriem partnerības līgumā minētie lauku apvidi saskaras ekonomikas, vides un sociālajā jomā.</u></p> <p>4. <u>ESF līdzfinansētajās darbības programmās, kas attiecas uz Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [par vienoto stratēģisko satvaru] 111. panta 4. punktā minētajiem apvidiem, kuros ir būtiska un pastāvīga ekonomiska vai demogrāfiska atpalicība, īpaša uzmanība tiek pievērsta minēto apvidu specifisko grūtību novēršanai.</u></p>

Pamatojums

Skatīt ieteikumu politikas jomā 29. un 56. punktu.

11. grozījums

14. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>14. pants</p> <p>Vienkāršoti izmaksu risinājumi</p> <p>1. Papildus Regulas (ES) Nr. [...] 57. pantā minētajām metodēm, Komisija var atmaksāt dalībvalsts segtos izdevumus, balstoties uz Komisijas definētajām vienību izmaksu standarta shēmām un vienreizējiem maksājumiem. Summas, kas aprēķinātas pamatojoties uz iepriekšminēto, tiek uzskatītas par saņēmējiem izmaksātu valsts atbalstu un par atbilstīgiem izdevumiem Regulas (ES) Nr. [...] piemērošanas nolūkā.</p> <p>Tādēļ Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus atbilstoši 16. pantam saistībā ar attiecīgo darbību veidu, vienību izmaksu standarta shēmu un vienreizējo maksājumu definīcijām un to maksimālajām summām, kuras var pielāgot atbilstoši piemērojamajām, kopīgi apstiprinātajām metodēm.</p> <p>Finanšu revīzijas uzdevums ir pārliecināties, ka ir izpildīti Komisijas atmaksas nosacījumi, balstoties uz vienību izmaksu standarta shēmām un vienreizējiem maksājumiem.</p> <p>Ja izmantoti minētie finansējuma veidi, dalībvalsts darbības atbalstam var piemērot savu grāmatvedības kārtību. Šajā regulā un Regulā (ES) Nr. [...] revīzijas iestāde vai Komisija neveic minētās grāmatvedības kārtības un no tās izrietošo summu revīziju.</p>	<p>14. pants</p> <p>Vienkāršoti izmaksu risinājumi</p> <p>1. Papildus Regulas (ES) Nr. [...] 57. pantā minētajām metodēm, Komisija var atmaksāt dalībvalsts segtos izdevumus, balstoties uz Komisijas definētajām vienību izmaksu standarta shēmām un vienreizējiem maksājumiem. Summas, kas aprēķinātas pamatojoties uz iepriekšminēto, tiek uzskatītas par saņēmējiem izmaksātu valsts atbalstu un par atbilstīgiem izdevumiem Regulas (ES) Nr. [...] piemērošanas nolūkā.</p> <p>Tādēļ Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus atbilstoši 16. pantam saistībā ar attiecīgo darbību veidu, vienību izmaksu standarta shēmu un vienreizējo maksājumu definīcijām un to maksimālajām summām, kuras var pielāgot atbilstoši piemērojamajām, kopīgi apstiprinātajām metodēm, <u>pienācīgi ņemot vērā arī iepriekšējā plānošanas periodā gūto pieredzi.</u></p> <p>Finanšu revīzijas uzdevums ir pārliecināties, ka ir izpildīti Komisijas atmaksas nosacījumi, balstoties uz vienību izmaksu standarta shēmām un vienreizējiem maksājumiem.</p> <p>Ja izmantoti minētie finansējuma veidi, dalībvalsts darbības atbalstam var piemērot savu grāmatvedības kārtību. Šajā regulā un Regulā (ES) Nr. [...] revīzijas iestāde vai Komisija neveic minētās grāmatvedības kārtības un no tās izrietošo summu revīziju.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 57. panta 1. punkta d) apakšpunktam un 4. punkta d) apakšpunktam, atlikušo darbības atbilstīgo izdevumu segšanai var izmantot vienotu likmi, kas nepārsniedz 40 % no atbilstīgajām tiešajām personāla izmaksām.</p> <p>3. Piešķirumus, kas atmaksāti, pamatojoties uz darbības atbilstīgajiem izdevumiem, kas noteikti, piemērojot vienotas likmes finansējumu, vienību izmaksu standarta shēmas un vienreizējus maksājumus, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] 57. panta 1. punktā, var aprēķināt katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā vadošās iestādes iepriekš apstiprināto budžeta projektu, gadījumos, kad valsts atbalsts nepārsniedz EUR 100 000.</p> <p>4. Piešķirumi, kuriem valsts atbalsts nepārsniedz EUR 50 000, tiek izteikti kā vienreizēji maksājumi vai vienību izmaksu standarta shēmas, izņemot tās darbības, kurām paredzēts valsts shēmas atbalsts.</p>	<p>2. Atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 57. panta 1. punkta d) apakšpunktam un 4. punkta d) apakšpunktam, atlikušo darbības atbilstīgo izdevumu segšanai var izmantot vienotu likmi, kas nepārsniedz 40 % no atbilstīgajām tiešajām personāla izmaksām.</p> <p>3. Piešķirumus, kas atmaksāti, pamatojoties uz darbības atbilstīgajiem izdevumiem, kas noteikti, piemērojot vienotas likmes finansējumu, vienību izmaksu standarta shēmas un vienreizējus maksājumus, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] 57. panta 1. punktā, var aprēķināt katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā vadošās iestādes iepriekš apstiprināto budžeta projektu, gadījumos, kad valsts atbalsts nepārsniedz EUR 100 000.</p> <p>4. Piešķirumi, kuriem valsts atbalsts nepārsniedz EUR 50 000, tiek var būt izteikti kā vienreizēji maksājumi vai vienību izmaksu standarta shēmas, izņemot tās darbības, kurām paredzēts valsts shēmas atbalsts.</p> <p><u>5. Atbalsta darbību plānā līdzekļu daļa var tikt rezervēta kā vispārēji piešķirumi atbalsta darbībām vietējā un/vai reģionālajā līmenī, paredzot īpašus noteikumus par labu nevalstiskajām organizācijām un vietējā līmeņa partnerībām, piemēram, lai minētos līdzekļus varētu izmantot kā piešķirumus ar paaugstinātu līdzfinansējuma likmi vai kā avansa maksājumus projektu konkursu uzvarētājiem.</u></p>

Pamatojums

1. Skatīt ieteikumu politikas jomā 57. punktu.
2. Jaunais formulējums ierosināts, lai nodrošinātu nepieciešamo elastīgumu ESF līdzekļu piešķiršanā.

12. grozījums

15. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>15. pants</p> <p>Finanšu instrumenti</p> <p>1. Atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 32. panta noteikumiem, ESF var atbalstīt darbības un politikas virzienus, kas ietilpst fonda darbības jomā, izmantojot finanšu instrumentus, piemēram, riska sadales shēmas, pašu kapitāls un parāds, garantiju fondi, līdzdalības fondi un aizdevuma fondi.</p> <p>2. Eiropas Sociālo fondu var izmantot, lai tādām valsts un reģionālā līmeņa publiskajām un privātajām struktūrām uzlabotu piekļuvi kapitāla tirgiem, kuras īsteno darbības un politikas virzienus, kas ietilpst ESF darbības jomā, kā arī darbības programmas, izmantojot "uz ESF politiku balstītas garantijas", ja Komisija tās apstiprinājusi.</p> <p>Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus atbilstoši 16. pantam, lai noteiktu īpašus noteikumus un nosacījumus dalībvalstu pieteikumiem, tostarp uz politiku balstītu garantiju griestus, jo īpaši nodrošinot, lai to izmantošana neradītu pārāk lielu publisko struktūru parādu.</p>	<p>15. pants</p> <p>Finanšu instrumenti</p> <p>1. Atbilstoši Regulas (ES) Nr. [...] 32. panta noteikumiem, ESF var atbalstīt darbības un politikas virzienus, kas ietilpst fonda darbības jomā, izmantojot finanšu instrumentus, piemēram, riska sadales shēmas, pašu kapitāls un parāds, garantiju fondi, līdzdalības fondi un aizdevuma fondi, <u>kā arī atjaunojamu kredītu fondi mikrokredītu piešķiršanai, t.s. sociālās obligācijas un iedzīvotāju obligācijas.</u></p> <p>2. Eiropas Sociālo fondu var izmantot, lai tādām valsts un reģionālā līmeņa publiskajām un privātajām struktūrām uzlabotu piekļuvi kapitāla tirgiem, kuras īsteno darbības un politikas virzienus, kas ietilpst ESF darbības jomā, kā arī darbības programmas, izmantojot "uz ESF politiku balstītas garantijas", ja Komisija tās apstiprinājusi.</p> <p>Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus atbilstoši 16. pantam, lai noteiktu īpašus noteikumus un nosacījumus dalībvalstu pieteikumiem, tostarp uz politiku balstītu garantiju griestus, jo īpaši nodrošinot, lai to izmantošana neradītu pārāk lielu publisko struktūru parādu.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija izvērtē katru pieteikumu, un Komisija apstiprina katru "uz ESF politiku balstītu garantiju" ar nosacījumu, ka tā ietilpst Regulas (ES) Nr. [...] 87. pantā minētajā darbības programmā un ka tā atbilst noteiktajiem īpašajiem noteikumiem un nosacījumiem.	Komisija izvērtē katru pieteikumu, un Komisija apstiprina katru "uz ESF politiku balstītu garantiju" ar nosacījumu, ka tā ietilpst Regulas (ES) Nr. [...] 87. pantā minētajā darbības programmā un ka tā atbilst noteiktajiem īpašajiem noteikumiem un nosacījumiem.

Pamatojums

Skatīt ieteikumu politikas jomā 60. punktu.

Briselē, 2012. gada 3. maijs

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums regulai par Kohēzijas fondu”

(2012/C 225/10)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka ļoti augsta ir to ieguldījumu Eiropas pievienotā vērtība, kuri ar Kohēzijas fonda atbalstu gadu gaitā veikti infrastruktūru attīstībā. Ar šiem ieguldījumiem ES uzlabo iedzīvotāju dzīves kvalitāti un uzņēmumiem sniedz attīstības iespējas;
- atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu saglabāt ievērojumu Kohēzijas fonda budžetu laika posmā no 2014. līdz 2020. gadam. Tādējādi no ES budžeta līdzekļiem tiktu atbalstīta to mērķu sasniegšana, kurus ES izvirzījusi transporta, vides un enerģētikas jomās;
- uzskata, ka kohēzijas politika Eiropas Savienībā ir gan solidaritātes apliecinājums, gan efektīvs vienota tirgus izveides instruments, un tādai tai jāpaliek;
- norāda uz nepieciešamību piemērot pieeju, kas stingri orientēta uz rezultātu un labāk noteikt prioritātes vietējā un valsts līmenī;
- uzskata, ka Kohēzijas fondam vajadzētu arī finansēt ar ēku un mājokļu energoefektivitāti saistītus integrētus projektus;
- piekrīt, ka Eiropas līmeņa infrastruktūrās vajadzīgi “gudri” ieguldījumi;
- uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir atbildīgas gan par ieguldījumu veikšanu transporta infrastruktūras jomā, gan par sekundāro un terciāro [satiksmes] savienojumu izveidi ar Eiropas transporta tīklu. Pašvaldības cieši jāiesaista lēmumu pieņemšanā par prioritāru vispārējās intereses projektu izvēli, lai nodrošinātu publiskā un privātā sektora ieguldījumu saskaņotību visos līmeņos;
- neatbalstīs nevienu iniciatīvu, kas varētu samazināt kohēzijas politikai piešķirto budžetu, īpaši attiecībā uz tiem 10 miljardiem *euro* Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta budžetā, kas nāk no kohēzijas fonda.

Ziņotājs	Romeo STAVARACHE kgs (RO/ADLE), Bakeu reģiona Bakeu komūnas mērs
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Kohēzijas fondu un par Padomes Regulas (EK) Nr. 1084/2006 atcelšanu COM(2011) 612 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgi ieteikumi

1. uzsver, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir būtiska politiska, regulatīva un administratīva loma. Bieži vien valsts līmenī tām ir skaidri noteikta kompetence ieguldījumu plānošanas jomā, kā arī transporta, vides un enerģētikas politikas īstenošanā, taču jo īpaši — kompetence attiecībā uz infrastruktūras attīstību attiecīgās pašvaldības teritorijā;

2. uzsver, ka svarīgi ir daudzlīmeņu pārvaldību ieviest praksē, lai nodrošinātu līdzsvarotu un subsidiaritātes principam atbilstošu teritoriālo attīstību. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām kā partneriem jāiesaistās lēmumu pieņemšanā valsts un Eiropas līmenī par tām ieguldījumu prioritātēm, kurām piešķir Kohēzijas fonda finansējumu;

3. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas apņemšanos no Eiropas budžeta atbalstīt ieguldījumus infrastruktūrās, bez kurām nav iespējama ekonomikas attīstība, proti, transporta, vides un enerģētikas infrastruktūrās. Komiteja pauž gandarījumu par to, ka priekšlikumā par daudzgadu finanšu shēmu 2014.-2020. gadam ir ņemtas vērā Eiropas Savienības dalībvalstu un reģionu savstarpējās atšķirības un īpaša uzmanība ir veltīta mazāk attīstītajiem reģioniem;

4. uzskata, ka Eiropas Savienības kā vienotas ekonomiskās telpas veiksmīgas darbības priekšnoteikums ir prioritāšu noteikšana infrastruktūras attīstīšanai visā Eiropas teritorijā. Tādējādi arī tiktu apliecināta solidaritāte ar mazāk attīstītajām dalībvalstīm;

5. norāda, ka ļoti augsta ir to ieguldījumu Eiropas pievienotā vērtība, kuri ar Kohēzijas fonda atbalstu gadu gaitā veikti infrastruktūru attīstībā. Dalībvalstīs, kurās IKP uz iedzīvotāju nav augsts, šādi ieguldījumi nebūtu bijuši iespējami bez Eiropas Savienības finansiālā atbalsta. Ar šiem ieguldījumiem ES uzlabo iedzīvotāju dzīves kvalitāti un uzņēmumiem sniedz attīstības iespējas;

6. norāda, ka saskaņā ar LESD 28. protokolu, Kohēzijas fonds atbalstīs projektus vides un transporta tīklu jomā tajās

dalībvalstīs, kuru nacionālais kopprodukts uz vienu iedzīvotāju nesasniedz 90 % no Savienības vidējā rādītāja;

7. īpaši atzinīgi vērtē ES dalībvalstu savstarpējo solidaritāti. Kohēzijas fonda finansējums paredzēts ieguldījumiem transporta un vides infrastruktūrā mazāk attīstīto valstu reģionos un pilsētās;

8. vērš uzmanību uz RK ieteikumiem jaunajai daudzgadu finanšu shēmai pēc 2013. gada un pilnībā atbalsta priekšlikumus attiecībā uz kohēzijas politiku un tās nosacījumiem⁽¹⁾;

9. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu saglabāt ievērojumu Kohēzijas fonda budžeta laika posmā no 2014. līdz 2020. gadam. Tādējādi no ES budžeta līdzekļiem tiktu atbalstīta to mērķu sasniegšana, kurus ES izvirzījusi transporta, vides un enerģētikas jomās. Komisija arī atbalsta priekšlikumu saglabāt Kohēzijas fonda finansējumu vienas trešdaļas apmērā no valsts kopējā kohēzijas politikas budžeta tajās dalībvalstīs, kuras tiesīgas saņemt finansējumu no minētā fonda;

10. Komiteja pilnībā apzinās nepieciešamību veikt ES mēroga pasākumus ekonomikas un budžeta disciplīnas jomā, tomēr tā arī uzskata, ka kohēzijas politiku nevar izmantot kā sodīšanas instrumentu, lai panāktu stingras finanšu disciplīnas ieviešanu Eiropas Savienībā. Struktūrfondu un Kohēzijas fonda izmantošanai jāatbilst LESD 171., 174., 177. un 192. pantā izvirzītajiem mērķiem. Tāpēc Komiteja uzskata: ja tiek izvirzīti makroekonomikas nosacījumi, tie jāpiemēro visām budžeta pozīcijām un nevis tikai tām, kuras saistītas ar kohēzijas politiku;

Labāka stratēģiskā plānošana un lielāka fondu izmantošanas efektivitāte

11. uzskata, ka kohēzijas politika Eiropas Savienībā ir gan solidaritātes apliecinājums, gan efektīvs vienota tirgus izveides instruments, un tādai tai jāpaliek. Kohēzijas politikas efektivitāti noteiks tas, vai ieguldījumu izvēle noslieksies par labu gudrai, ilgspējīgai, iekļaujošai un līdzsvarotai izaugsmei Eiropas Savienībā; šādu ieguldījumu izvēli noteiks Eiropas, valstu, reģionu un vietējās pārvaldes iestādes, un jaunajā plānošanas periodā tie tiks iekļauti struktūrfondu finansētajās ieguldījumu programmās;

⁽¹⁾ RK atzinums par tematu "Jaunā daudzgadu finanšu shēma pēc 2013. gada", ziņotāja **Flo Clucas** kdze (Liverpūles pilsētas padomes locekle, UK/ALDE).

12. norāda, ka vietējo un reģionālo pašvaldību galvenais mērķis nākamajam plānošanas periodam ir uzlabot to darbību kvalitāti, kuru īstenošanai tiek izmantota Eiropas nodokļu maksātāju nauda, un sasniegt iespējami labākus rezultātus gan no ekonomiskā, gan sociālā, gan arī vides viedokļa;

13. atzinīgi vērtē jaunus priekšlikumus, kas izvirzīti tiesību aktu kopumā par Eiropas kohēzijas politikas nākotni — tā mērķis ir palielināt fondu izmantošanas efektivitāti un uzlabot politisko mērķu un Eiropas budžeta savstarpējo atbilstību, īpašu uzmanību veltot prioritātēm, nodrošinot ieguldījumu kritisko masu, padarot elastīgākus finanšu plānošanas instrumentus un vienkāršojot procedūras piekļuvei fondiem;

14. uzsver, ka fondu līdzekļu izmantošanas stratēģiskajā plānošanā jāiesaista līdzekļu saņēmēji un, jo īpaši, vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tās vislabāk pārzina reālo situāciju un iespējas savā teritorijā. Tādējādi varētu nodrošināt no publiskiem ieguldījumiem finansēto ieguldījumu konsekveni reģionālā līmenī. Lai to panāktu, jāveicina augšupējas pieejas izmantošana, jo tad katrs reģions vai pilsēta varētu izmantot savu potenciālu, izmantot vispiemērotākos līdzekļus stratēģijas "Eiropa 2020" īstenošanai un piekļūt Eiropas fondiem;

15. uzsver, ka ieguldījumi infrastruktūrās būtiski veicina pilsētu un reģionu ekonomisko un sociālo attīstību, ja vien tie tiek plānoti un pārvaldīti partnerībā, ja to teritoriālā ietekme pilnībā pamatota un vietējā līmeņa iesaistītie dalībnieki un vietējās un reģionālās pašvaldības ir līdzatbildīgi;

16. pēc iespējas pārredzamai jābūt to ieguldījumu stratēģiskajai plānošanai, kas tiks veikti Eiropas transporta tīklos, kā arī enerģētikas un komunikāciju jomās. Lai būtu iespējams saskaņot teritoriālās attīstības integrētos plānus, plānošanā jāiesaista vietējās un reģionālās iestādes;

17. atbalsta plānošanu partnerībā. Saskaņā ar jaunajiem tiesību aktu noteikumiem par kohēzijas politiku pēc 2013. gada ir paredzēts, ka katra līmeņa kompetentajām pārvaldes iestādēm jaunajā plānošanas ciklā un plānošanas procesa katrā posmā būs vairāk jāpiemēro partnerības princips; turklāt tiks ieviesti jauni rādītāji partnerības kvalitātes izvērtēšanai dalībvalstīs;

18. norāda uz nepieciešamību piemērot pieeju, kas stingri orientēta uz rezultātu. Lai to panāktu, būs jāizveido stratēģiski plānošanas instrumenti, kurus vietējās un reģionālās pašvaldības varēs izmantot savu attīstības stratēģiju salīdzinošā izvērtēšanā, par pamatu ņemot vienotu un piemērotu rādītāju kopumu, kas ļaus izvērtēt ieguldījumu kvalitāti un palielinošo ietekmi;

19. nākamā plānošanas perioda laikā iesaka vairāk uzmanības veltīt prioritāšu noteikšanai ieguldījumiem vietējā un

reģionālā līmenī, izmantojot vienotajā stratēģiskajā satvarā noteiktos finanšu instrumentus. Tādējādi varētu izvairīties no dubultas finansēšanas vai tādu liela apmēra ieguldījumu plānošanu, kuriem finansējuma nav;

20. uzsver, ka pārvaldības iestādēm saprātīgi jāizmanto tehniskā palīdzība — proti, palīdzība jāizmanto tā, lai uzlabotu stratēģiskās plānošanas kvalitāti, attīstītu vērienīgākus vietējā un reģionālā mēroga projektus un palielinātu atbalstu projektu iesniedzējiem un finansējuma saņēmējiem (šo palīdzību nevajadzētu izmantot citiem mērķiem). Lai izvairītos no sadrumstalotības, tehniskās palīdzības projekti labāk ir jākoordinē gan Eiropas, gan valstu līmenī;

21. atbalsta Eiropas Komisijas, Eiropas Investīciju bankas un citu starptautisko finanšu institūciju savstarpējas partnerības veidošanu, kā arī atbalsta tādu finansēšanas instrumentu izveidi, kas var papildināt kohēzijas fondu un kas atbilstu infrastruktūru projektu finansēšanas vajadzībām Eiropas Savienībā;

22. atbalsta vērienīgo mērķi, ko Komisija izvirzījusi Transporta baltajā grāmatā, proti, līdz 2050. gadam transporta nozarē par 60 % samazināt oglekļa emisijas. Ieguldījumi, kas finansēti no Kohēzijas fonda līdzekļiem, tiks analizēti daudz uzmanīgāk, lai tos izvērtētu no ilgtspējības, vides novērtējuma un ilgtermiņa rentabilitātes viedokļa.

23. uzsver: lai samazinātu birokrātisko slogu, ir svarīgi labāk koordinēt Kohēzijas fondu, Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, kā arī uzlabot sinerģiju starp dažādām Eiropas un valstu programmām un finansēšanas instrumentiem;

Ieguldījumi pamata infrastruktūrās

24. norāda, ka Kohēzijas fonds ir neaizstājams instruments ieguldījumu veikšanai pamata infrastruktūrās. Tā lietderība un efektivitāte ir pilnā mēra pierādījusies, palīdzot valstīm ar zemāku attīstības līmeni finansēt Eiropas nozīmes projektu īstenošanu;

25. atbalsta Komisijas priekšlikumus attiecībā uz mērķiem un darbības jomām, taču uzskata, ka Kohēzijas fonds varētu arī finansēt ar ēku energoefektivitāti saistītus integrētus projektus;

26. pauž gandarījumu, ka Kohēzijas fonda prioritātēm ir pievienota pilsētas dimensija. Komiteja uzskata, ka tādējādi tiek atzīts pilsētu būtiskais ieguldījums ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas veicināšanā Eiropas Savienībā;

27. uzsver, ka ļoti svarīgi ir pastiprinātu uzmanību veltīt gan TEN-T pamatnostādņu ieteikumiem, gan arī Kopienas *acquis* un valstu tiesību aktu ievērošanai. Šajā sakarā *ex ante* novērtējumi dotu iespēju paredzēt dažas problēmas, kuru dēļ infrastruktūras

projektu īstenošana ilgstoši kavējas, piemēram, kadastra reģistrs, obligātās iepirkuma procedūras, atļauju piešķiršana, publiskā iepirkuma procedūras, aplēcības kārtība utt.

28. uzskata, ka Kohēzijas fonda ieguldījumu prioritātēm, ko nosaka valsts, reģionālā un vietējā līmeņa iestādes, jāatbilst gan stratēģijas “Eiropa 2020” pamatnostādnēm, gan vienotā stratēģiskā satvara tematiskajām prioritātēm, gan arī ieteikumiem, kas minēti “Eiropas teritoriālās attīstības programmā līdz 2020. gadam”, ko 2011. gadā apstiprināja par plānošanu un teritoriālo attīstību atbildīgie ministri ⁽²⁾;

Transporta tīkli

29. atkārtoti norāda, pirmkārt, ka, transporta tīklu kvalitātes un pieejamības ziņā starp Eiropas Savienības rietumu un austrumu reģioniem pastāv ievērojamas atšķirības un, otrkārt, ka mazāk attīstītajos reģionos pieprasījums pēc transporta infrastruktūras attīstības ir daudz augstāks;

30. uzskata, ka Kohēzijas fonds ir efektīvs ieguldījumu instruments, lai uzlabotu tos Eiropas transporta tīklus (*TEN-T*) un tos transporta tīklus gan valstīs, gan reģionos, kuriem stratēģiska nozīme ir Eiropas Savienības ekonomiskajā, sociālajā un teritoriālajā attīstībā. Tātad nevar būt nekādu šaubu par Kohēzijas fonda Eiropas pievienoto vērtību.

31. piekrīt, ka Eiropas līmeņa infrastruktūrās vajadzīgi “gudri” ieguldījumi, proti, transporta tīklu paplašināšanā un uzturēšanā, tādu inovatīvu risinājumu un tehnoloģiju ieviešanā, kas uzlabotu satiksmes vadību, un IT sistēmu un efektīvu vairākveidu pārvadājumu attīstīšanā utt. Eiropas transporta sistēmas konkurētspēja būs atkarīga ne vien no ES spējas attīstīt Eiropas transporta tīklu, bet arī no spējas pārvaldīt katru šīs loģistikas ķēdes posmu, tādējādi samazinot satiksmes izraisītās kavēšanās un uzlabojot transporta pakalpojumus;

32. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir atbildīgas gan par liela apmēra ieguldījumu veikšanu transporta infrastruktūras jomā, gan par sekundāro un terciāro [satiksmes] savienojumu izveidi ar Eiropas transporta tīklu. Vietējās un reģionālās pašvaldības cieši jāiesaista lēmumu pieņemšanā par prioritāru vispārējās intereses projektu izvēli, lai nodrošinātu publiskā un privātā sektora ieguldījumu saskaņotību visos — Eiropas, valsts, reģionu un vietējos — līmeņos, kā to paredz Lēmums Nr. 661/2010/ES par Savienības pamatnostādnēm Eiropas transporta tīkla attīstībai;

33. pauž gandarījumu, ka Kohēzijas fonda ieguldījumu prioritātes attieksies arī uz tādiem svarīgiem projektiem, kuru mērķis ir veicināt gan mobilitāti pilsētu teritorijās, gan videi draudzīgu transportu, kā arī attieksies uz projektiem, kuru mērķis ir reģionālā un vietējā līmenī attīstīt “gudras” un ilgtspējīgas transporta sistēmas;

34. atbalsta tādu rādītāju ieviešanu, kas transporta jomas resursus ļautu izmantot efektīvāk un kas Kohēzijas fondu padarītu par instrumentu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus sasniegšanai;

35. uzskata, ka jaunās Eiropas transporta tīkla pamatnostādnēs veidos infrastruktūras attīstības stratēģisko sistēmu, kas būtiski palielinās mobilitāti Eiropas Savienībā, jo ieguldījumu prioritātes būs noteiktas precīzāk. Ieguldījumi būs sadalīti divās jomās, t.i., vieni attieksies uz visaptverošo tīklu (*comprehensive network*) un otri — uz pamattīklu (*core network*). Ieguldījumus efektīvākus padarīs jauni to īstenošanas pasākumi. Uzsvars tiks likts uz nepieciešamību izveidot trūkstošos pārrobežu savienojumus starp dažādiem transporta veidiem un svarīgākajiem pilsētu [transporta] mezgliem;

36. vērs uzmanību uz problēmām, kas ir saistītas gan ar ieguldījumu no dažādiem avotiem koordinēšanu, gan ar “gudras” transporta sistēmas plānošanu. Tās mērķis būs uzlabot ne vien drošumu, drošību un vides rādītājus, bet arī satiksmes pārvaldību, izmantojot integrētus pakalpojumus rezervācijai, biļešu pārdošanai, informācijai par vairākveidu pārvadājumiem utt.;

Ar vidi un enerģētikas tīkliem saistīta infrastruktūra

37. īpaši atbalsta to, ka ir atzīta nepieciešamība veikt ieguldījumus infrastruktūrās, kas dotu iespēju izveidot integrētu Eiropas enerģētikas tīklu; ja ar ieguldījumiem kavētos, ilgtermiņā rastos pārāk augstas izmaksas un tas kaitētu ES konkurētspējai;

38. uzskata, ka Kohēzijas fonds ir efektīvs instruments, kas dos iespēju sasniegt ES enerģētikas politikas mērķus ⁽³⁾ (konkurētspēja, ilgtspēja un apgādes drošība), sekmēt ES ekonomikas attīstību un īstenot stratēģiju “Eiropa 2020” un pamatiniciatīvu “Resursu ziņā efektīva Eiropa”. Lai minētos mērķus sasniegtu, jāmaina enerģētikas tīklu plānošanas, būvniecības un ekspluatācijas veids;

39. atgādina, ka, veicot ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrās, būtu jāpanāk, ka visiem ES reģionu iedzīvotājiem un uzņēmumiem enerģija ir pieejama bez ierobežojumiem un par pieņemamām cenām, novēršot monopolus un visus šķēršļus konkurencei, lai katram reģionam būtu iespēja izdarīt izvēli starp diviem vai vairākiem šīs jomas pakalpojumu sniedzējiem;

40. uzskata, ka vispārējās nozīmes Eiropas infrastruktūras un projektu plānošanai un atļauju izdošanai jāizmanto pārredzama metode, turklāt jāņem vērā situācija vismazāk attīstītajos reģionos un reģionos, kuros pastāv energoapgādes nedrošības risks;

41. pauž gandarījumu, ka Kohēzijas fonds turpinās atbalstīt tādu projektus enerģētikas jomā, kuriem ir labvēlīga ietekme uz vidi, proti, ieguldījumus energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas jomā. RK atgādina, ka šādi videi labvēlīgi projekti īstenojami tikai sadarbībā ar reģionālajām un vietējām pašvaldībām, jo tās pārzina savas teritorijas potenciālu un tā izmantošanas iespējas;

⁽²⁾ <http://www.eu-territorial-agenda.eu/>.

⁽³⁾ COM(2010) 677 galīgā redakcija.

42. uzsver, ka galvenokārt ES reģioni, pilsētas un vietējās pašvaldības vai ar tiem izveidotās partnerības veic ieguldījumus, kuru mērķis ir pielāgošanās klimata pārmaiņām, dabas katastrofu novēršana, ūdens, kanalizācijas un atkritumu infrastruktūru būvniecība, bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, augsnes un ekosistēmu aizsardzība un vides kvalitātes uzlabošana;

43. pauž gandarījumu, ka no ES Kohēzijas fonda varēs finansēt ieguldījumus pilsētu aglomerāciju apkures un dzesēšanas tīklu modernizācijai un ar pārbūvi saistīto zaudējumu samazināšanai, jo šādiem ieguldījumiem ir liela pievienotā vērtība.

Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments

44. vērs uzmanību uz to, ka vietējās un reģionālās iestādes ir modras un pretojas jebkādam kohēzijas politikas budžeta samazināšanas iniciatīvām. Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta budžetā 20 % nāk no Kohēzijas fonda, kopumā 10 miljardi *euro*, ko izmantos starptautiskā transporta projektu finansēšanai, turklāt prioritāte ir dzelzceļa infrastruktūrām;

45. pauž ieinteresētību par jauno Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, kuram varētu būt nozīmīga Eiropas pievienotā vērtība un ar kuru Komisija plāno novērst tirgus nepilnības (izveidot trūkstošos savienojumus, likvidēt sastrēgumus un izveidot atbilstošus pārrobežu savienojumus);

46. pauž bažas par to, ka nav skaidri noteikts, cik lieli līdzekļi šim instrumentam jāpiešķir valstu budžetos, un iesaka

noteikt, ka budžeta piešķirumi ir proporcionāli to projektu paredzamajai vērtībai, kas dalībvalstī finansējami;

47. atgādina, ka viena no problēmām, ar ko saskaras pārrobežu projektu iesniedzēji, ir ierobežotā spēja sagatavot pilnībā izstrādātus īpaši sarežģītus projektus. Šā iemesla dēļ līdzekļi, kas sākotnēji paredzēti pārrobežu projektiem, bieži vien tikuši novirzīti citiem, labāk sagatavotiem projektiem;

48. pauž bažas, ka Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta centralizētā pārvaldības sistēma nevarēs atrisināt minēto problēmu, t.i., uzlabot spēju sagatavot pilnībā izstrādātus pārrobežu projektus. Tādējādi palielinās risks, ka šā instrumenta budžetu nevarēs izmantot tādu projektu finansēšanai, kurus Komisija apzinājusi jau iepriekš;

49. izsaka iebildumus par veidu, kā paredzēts iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības, par elastības trūkumu un birokrātiju, ko instruments varētu radīt, kā arī par tā saistību ar citiem Komisijas finansēšanas instrumentiem;

50. aicina skaidri nodalīt projektus, ko finansē no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta, no tiem, ko saistībā ar partnerattiecību nolīgumiem finansē no Kohēzijas fonda vai Eiropas Reģionālās attīstības fonda. Tādējādi, veicot iestāžu veikspējas *ex ante* novērtējumu, būs iespējams noteikt, kāda obligātā palīdzība jāsniedz no JASPERS programmas vai citas tehniskās palīdzības programmas, lai projektu sagatavošanas izmaksas varētu finansēt no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta budžeta.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

2. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. pants</p> <p>Kohēzijas fonda atbalsta tvērums</p> <p>1. Nodrošinot pienācīgu līdzsvaru un ievērojot katras dalībvalsts konkrētās vajadzības attiecībā uz ieguldījumu un infrastruktūru, fonds atbalsta:</p> <p>a) ieguldījumus vides jomā, tostarp ar ilgtspējīgu attīstību un enerģētiku saistītās jomās, kurās rodami ieguvumi videi;</p> <p>b) saskaņā ar Lēmumā Nr. 661/2010/ES pieņemtajām pamatnostādnēm — Eiropas transporta tīklus transporta infrastruktūras jomā;</p> <p>c) tehnisko palīdzību.</p> <p>2. Kohēzijas fonds neatbalsta:</p> <p>d) atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu;</p> <p>e) siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu iekārtās, uz kurām attiecas Direktīva 2003/87/EK;</p> <p>f) mājojumu sektoru.</p>	<p>2. pants</p> <p>Kohēzijas fonda atbalsta tvērums</p> <p>1. Nodrošinot pienācīgu līdzsvaru un ievērojot katras dalībvalsts konkrētās vajadzības attiecībā uz ieguldījumu un infrastruktūru, fonds atbalsta:</p> <p>a) ieguldījumus vides jomā, tostarp ar ilgtspējīgu attīstību un enerģētiku saistītās jomās, kurās rodami ieguvumi videi;</p> <p>b) saskaņā ar Lēmumā Nr. 661/2010/ES pieņemtajām pamatnostādnēm — Eiropas transporta tīklus transporta infrastruktūras jomā;</p> <p>c) tehnisko palīdzību.</p> <p>2. Kohēzijas fonds neatbalsta:</p> <p>d) atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu;</p> <p>e) siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu iekārtās, uz kurām attiecas Direktīva 2003/87/EK;</p> <p>f) mājojumu sektoru.</p>

Pamatojums

Šis grozījums nodrošina konsekvenci ar atzinuma 25. punktu.

2. grozījums**3. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>3. pants</p> <p>Ieguldījumu prioritātes</p> <p>Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 16. pantu Kohēzijas fonds saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. pantā izklāstītajiem tematiskajiem mērķiem atbalsta šādas ieguldījumu prioritātes:</p> <p>a) atbalstīt pāreju uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni visās nozarēs, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) veicinot atjaunojamo energoresursu avotu ražošanu un sadali;</p> <p>(ii) sekmējot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu mazos un vidējos uzņēmumos;</p> <p>(iii) atbalstot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu publiskajās infrastruktūrās;</p> <p>(iv) attīstot viedas zemsprieguma sadales sistēmas,</p> <p>(v) veicinot pilsētām paredzētas ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni saistītas stratēģijas.</p> <p>b) veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, riska novēršanu un riska pārvaldību, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) atbalstot īpašu ieguldījumu, kas dotu iespēju pielāgoties klimata pārmaiņām;</p> <p>(ii) veicinot ieguldījumu, kas ļauj risināt ar konkrētiem riskiem saistītas problēmas, nodrošināt noturību pret katastrofām un izstrādāt katastrofu pārvarēšanas sistēmas;</p> <p>c) aizsargāt vidi un veicināt resursefektivitāti, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) pievēršoties būtiskajai nepieciešamībai veikt ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas nozarē, lai būtu ievērotas Savienības vides <i>acquis</i> prasības;</p> <p>(ii) pievēršoties būtiskajai nepieciešamībai veikt ieguldījumus ūdenssaimniecības nozarē, lai būtu ievērotas Savienības vides <i>acquis</i> prasības;</p> <p>(iii) aizsargāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību, tostarp ar zaļo infrastruktūru starpniecību;</p> <p>(iv) uzlabojot pilsētvidi, tostarp atjaunojot pamestas rūpnieciskas teritorijas un samazinot gaisa piesārņojumu;</p> <p>d) veicināt ilgtspējīgu transportu un novērst sastrēgumus galvenajās tīkla infrastruktūrās, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) atbalstot multimodālu Eiropas vienoto transporta telpu ar ieguldījumiem Eiropas transporta tīklā;</p>	<p>3. pants</p> <p>Ieguldījumu prioritātes</p> <p>Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 16. pantu Kohēzijas fonds saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] /2012 [KNR] 9. pantā izklāstītajiem tematiskajiem mērķiem atbalsta šādas ieguldījumu prioritātes:</p> <p>a) atbalstīt pāreju uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni visās nozarēs, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) veicinot atjaunojamo energoresursu avotu ražošanu un sadali;</p> <p>(ii) sekmējot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu mazos un vidējos uzņēmumos;</p> <p>(iii) atbalstot energoefektivitāti un atjaunojamo energoresursu izmantošanu publiskajās infrastruktūrās, <u>kā arī ēku energoefektivitātes sektorā</u>;</p> <p>(iv) attīstot viedas zemsprieguma sadales sistēmas,</p> <p>(v) veicinot pilsētām paredzētas ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni saistītas stratēģijas.</p> <p>b) veicināt pielāgošanos klimata pārmaiņām, riska novēršanu un riska pārvaldību, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) atbalstot īpašu ieguldījumu, kas dotu iespēju pielāgoties klimata pārmaiņām;</p> <p>(ii) veicinot ieguldījumu, kas ļauj risināt ar konkrētiem riskiem saistītas problēmas, nodrošināt noturību pret katastrofām un izstrādāt katastrofu pārvarēšanas sistēmas;</p> <p>c) aizsargāt vidi un veicināt resursefektivitāti, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) pievēršoties būtiskajai nepieciešamībai veikt ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas nozarē, lai būtu ievērotas Savienības vides <i>acquis</i> prasības;</p> <p>(ii) pievēršoties būtiskajai nepieciešamībai veikt ieguldījumus ūdenssaimniecības nozarē, lai būtu ievērotas Savienības vides <i>acquis</i> prasības;</p> <p>(iii) aizsargāt un atjaunot bioloģisko daudzveidību, tostarp ar zaļo infrastruktūru starpniecību;</p> <p>(iv) uzlabojot pilsētvidi, tostarp atjaunojot pamestas rūpnieciskas teritorijas un samazinot gaisa piesārņojumu;</p> <p>d) veicināt ilgtspējīgu transportu un novērst sastrēgumus galvenajās tīkla infrastruktūrās, rīkojoties šādi:</p> <p>(i) atbalstot multimodālu Eiropas vienoto transporta telpu ar ieguldījumiem Eiropas transporta tīklā;</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(ii) izstrādājot videi draudzīgas transporta sistēmas ar zemu oglekļa dioksīda emisijas līmeni, tostarp veicinot ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās;	(ii) izstrādājot videi draudzīgas transporta sistēmas ar zemu oglekļa dioksīda emisijas līmeni, tostarp veicinot ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās;
(iii) attīstot visaptverošas, kvalitatīvas un savstarpēji izmantojamas dzelzceļa sistēmas;	(iii) attīstot visaptverošas, kvalitatīvas un savstarpēji izmantojamas dzelzceļa sistēmas;
e) palielināt publiskās pārvaldes iestāžu rīcībspēju un efektivitāti, pastiprinot ar Kohēzijas fonda īstenošanu saistītās publiskās pārvaldes iestāžu un publisko dienestu rīcībspēju un efektivitāti.	e) palielināt publiskās pārvaldes iestāžu rīcībspēju un efektivitāti, pastiprinot ar Kohēzijas fonda īstenošanu saistītās publiskās pārvaldes iestāžu un publisko dienestu rīcībspēju un efektivitāti.

Pamatojums

Šis grozījums nodrošina konsekvensi ar atzinuma 25. punktu.

Briselē, 2012. gada 3. maijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas Transporta tīkla tiesiskā regulējuma pārskatīšana”

(2012/C 225/11)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka Eiropas transporta politikas mērķis ir veicināt piekļuvi iekšējam tirgum, visu ES reģionu ilgtspējīgu attīstību un Eiropas kontinenta ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- atbalsta Eiropas Komisijas ierosināto reglamentējošo pieeju, lai izveidotu divu līmeņu transporta tīklu, ko veido 10 koridori un 30 prioritāri projekti;
- atzinīgi vērtē, ka prioritāte piešķirta savstarpējai izmantojamībai un vairākveidu pārvadājumiem, kā arī trūkstošo savienojumu izveidei un vājo vietu novēršanai;
- atbalsta centienus, kas orientēti uz pārvadājumu novirzīšanu uz dzelzceļa, upju un jūras transportu un gudru satiksmes vadību;
- uzsver, ka Eiropas Komisijai jāpiešķir plašas pilnvaras attiecībā uz TEN-T projektu vadību un lēmumu pieņemšanu, un aicina stiprināt “Eiropas koordinatora” pilnvaras;
- īpaši norāda uz vietējo un reģionālo pašvaldību noderīgo pieredzi lēmumu pieņemšanas, plānošanas un finansēšanas jomā;
- iesaka koridoru platformu sastāvā obligāti iekļaut vietējās un reģionālās pašvaldības un aicina Eiropas Savienību, katru iesaistīto dalībvalsti un reģionu parakstīt “programmas līgumus”;
- atbalsta principu par pamattīkla finansēšanu no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta līdzekļiem un aicina izmantot jaunus ES finansēšanas avotus, piemēram, euroobligācijas;
- vēlas, lai tiktu ieviesta transportam piemērojama nodokļu sistēma, kas balstīta uz visvairāk piesārņojošo transporta veidu ārējo izmaksu internalizācijas principu.

Ziņotājs	Bernard SOULAGE (FR/PSE), Ronas-Alpu Reģionālās padomes priekšsēdētāja vietnieks
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Savienības vadlinijām Eiropas transporta tīkla attīstībai COM(2011) 650 final.

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas apņemšanos **paātrināt** Eiropas transporta tīkla (TEN-T) **izvērsšanu**, jo 20 gadus pēc tā izveides rezultāti neatbilst izvirzītajiem tālejošajiem un nozīmīgajiem mērķiem.

2. atbalsta **Eiropas transporta politikas mērķus** un TEN-T nozīmi, lai sekmētu

— ES pilsētu un reģionu lielāku konkurētspēju un labākus ekonomiskās darbības rādītājus,

— visu ES reģionu piekļuvi iekšējam tirgum,

— visprogresīvāko tehnoloģiju un funkcionālo ieceru ieviešanu (4. panta 1. punkta c) apakšpunkts),

— ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju Eiropas kontinentā (4. panta 1. punkta d) apakšpunkts),

— ilgtspējīgu attīstību, jo īpaši mērķi samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas līmeni (4. panta 1. punkta b) apakšpunkts),

— visu ES reģionu, tostarp tālāko reģionu, līdzsvarotu attīstību (4. panta 2. punkta j) apakšpunkts);

3. piekrīt Eiropas Komisijas secinājumam, ka, neraugoties uz Eiropas transporta tīkla izveidē panākto būtisko progresu, **pašreizējā infrastruktūra** gan ģeogrāfiski, gan sadalījumā pa dažādiem transporta veidiem ir pārāk **sadrumstalota**. Minētā problēma ir vēl krasāk izteikta reģionos, kurus negatīvi ietekmē fiziski apstākļi, proti, uz salām, kalnu apgabalos vai tālos reģionos;

4. uzskata, ka ierosinātajā transporta politikā skaidri jāiekļauj vispārīgākie mērķi, ko ES noteikusi saistībā ar **stratēģiju “Eiropa 2020”**, un jāveicina sociālās un teritoriālās kohēzijas nostiprināšana visā Eiropas Savienības teritorijā;

5. atbalsta Eiropas Komisijas izvēlēto pieeju, kas vienlaikus ir **mērķtiecīga, daudzveidīga un pragmatiska** un balstīta uz ieguldījumu plānošanu, un kurā izšķir **divu līmeņu transporta tīklu**:

— **visaptverošais tīkls** (*comprehensive network*), kura izveide jāpabeidz vēlākais līdz 2050. gada 31. decembrim;

— **pamattīkls** (*core network*), ko veido stratēģiski svarīgākie tīkla posmi un kuram ir visaugstākā ES pievienotā vērtība; tā izveide jāpabeidz līdz 2030. gada 31. decembrim;

6. vēlas, lai **vietējās un reģionālās pašvaldības** varētu aktīvi piedalīties plānoto TEN-T projektu sagatavošanā un īstenošanā;

7. vēlas noskaidrot, cik lielu **finansiālo līdzekļu** apjomu varēs konkrēti piešķirt ieguldījumu īstenošanai, lai uzlabotu kohēziju un visas Eiropas Savienības teritorijas attīstību, ņemot vērā pašreizējos būtiskos ierobežojumus dalībvalstu un vietējo un reģionālo pašvaldību publiskajās finansēs;

Tiesiskais regulējums

8. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas izvēli **ierosināt regulu** tiešai piemērošanai. Šis risinājums šķiet

— vienīgais, kas var nodrošināt lielā dažādu dalībnieku skaita, proti, dalībvalstu, reģionālo un vietējo iestāžu, infrastruktūras pārvaldītāju, transporta operatoru un citu publisku un privātu struktūru, koordinētu līdzdalību TEN-T tīkla darbībā (5. pants);

— vispiemērotākais, lai nodrošinātu noteikto ambiciozo termiņu ievērošanu;

— lietderīgs, lai valstis ievērotu termiņus un piedalītos līdzfinansējumā;

9. atzinīgi vērtē, ka jaunajā tiesiskajā regulējumā **savstarpējā izmantojamība** izvirzīta par prioritāti. Tas nodrošina reālu Eiropas transporta sistēmas integrācijas iespēju, sekmējot vienotu procedūru un standartu piemērošanu visiem dalībniekiem Eiropas Savienībā. Komiteja vēlas, lai jebkuras kravas un pasažieru transporta infrastruktūras izveidē galvenā uzmanība tiktu veltīta **savstarpējai izmantojamībai** (34. pants), lai cik vien iespējams veicinātu satiksmes plūsmas nepārtrauktību un transporta ķēdes koncepcijas īstenošanu praksē. Iespējami daudzi uzlabojumi pasažieriem (piemēram, integrētas biļešu

sistēmas izveide, pārredzama informācija par atiešanas/pienākšanas laikiem un labāk saskaņota satiksme) un kravu pārvadājumiem, lai tie būtu uzticamāki un piedāvātais pakalpojums būtu kvalitatīvāks;

TEN-T tīkla principi un struktūra

TEN-T tīkla principi

10. atbalsta Eiropas Komisijas priekšlikumu un apņemšanos izveidot TEN-T tīklu, vienlaikus pabeidzot īstenot pašreizējās prioritātes: **30 prioritārus projektus un horizontālās prioritātes** ar mērķi izstrādāt satiksmes pārvaldības instrumentus, kas virzīti uz savstarpēju izmantojamību, un arī aicina Eiropas Komisiju attiecībā uz projektiem, kas agrāk noteikti par prioritāriem, noteikti ņemt vērā jau paveikto darbu, lai saglabātu Eiropas sniegtā atbalsta kontinuitāti;

11. pauž gandarījumu, ka infrastruktūras projekti **balstīti uz jau izveidotajiem tīkliem**, kurus paredzēts uzlabot un savstarpēji savienot (7. pants). Ar izvēlētajiem projektiem var ne tikai veidot jaunu transporta infrastruktūru, bet arī uzturēt, atjaunot un modernizēt esošo transporta infrastruktūru un sekmēt resursu izmantošanu visefektīvākajā veidā;

12. pauž gandarījumu, ka uz **vispārējās intereses principu** (7. pants) balstītajiem TEN-T tīkla projektiem

— jābūt analizētiem un sociālekonomisko izmaksu un ieguvumu analizē guvušiem pozitīvu novērtējumu ;

— skaidri jāapliecina Eiropas pievienotā vērtība,

— jāatbilst principiem, ko piemēro visaptverošajam tīklam vai pamattīklam;

13. atzinīgi vērtē **horizontālos pasākumus** gudrai satiksmes pārvaldībai, veicinot ERTMS sistēmas izmantošanu dzelzceļa satiksmē, SESAR gaisa satiksmē, RIS upju transportā, ITS auto-transportā, kā arī Eiropas satelītnavigācijas sistēmas GALILEO izmantošanu, lai panāktu **savstarpēju izmantojamību**, kas ir galvenais priekšnoteikums vērienīga Eiropas transporta vienotā tirgus izveidē;

14. joprojām atbalsta ideju par “zilās zonas” izveidi un uzskata, ka Komisija nav pievērsusi pietiekamu uzmanību **jūras maģistrālēm** (25. pants), jo tām nav būtiskas nozīmes desmit transporta koridoros, kā arī uzskata, ka Eiropas Komisijas ierosinātajās vadlīnijās nav pietiekami ņemts vērā jūras transports;

15. vēlas noskaidrot, vai Komisija un valstis patiesi vēlas **mainīt stāvokli saistībā ar mobilitātes pieprasījumu** vai arī vienīgi turpināt sekot līdzī pieaugošajam mobilitātes pieprasījumam;

Visaptverošais tīkls

16. atbalsta principu, ka šim tīklam jāklūst par vienotā tirgus “**aprites sistēmu**”, kas nodrošina personu brīvu pārvietošanos un preču brīvu apriti visā Savienības teritorijā, lai panāktu, ka 2050. gadā lielākajai daļai uzņēmumu un iedzīvotāju visaptverošais tīkls būtu sasniedzams ne vairāk kā 30 minūtēs;

17. atbalsta **pasākumus dzelzceļa transporta veicināšanai**; šo prioritāti pamato daudzi ekonomiski, finansiāli un ekoloģiski apsvērumi;

18. pauž šaubas par **visas ES teritorijas pārklājuma**, kas ir saskaņā ar teritoriālās kohēzijas principu, **efektivitāti** un par to, vai izveidotais visaptverošais tīkls var kļūt par atsaucē instrumentu teritorijas plānošanai ES mērogā;

19. atzīmē, ka **visaptverošā tīkla uzturēšana** ir vienīgā iespēja, lai **tālākie reģioni**, uz kuriem neattiecas prioritārie projekti, varētu izmantot Eiropas Savienības finansētās transporta infrastruktūras pakalpojumus, tādējādi nodrošinot visu reģionu pieejamību;

20. ierosina veikt pasākumus, lai pilnveidotu transporta savienojumus **ar salu, tālākajiem un kalnu reģioniem un to iekšienē**;

Pamattīkls

21. atbalsta Komisijas ierosmi drīzumā (vēlākais līdz 2030. gadam) izveidot **stratēģisku tīklu ar augstu ES pievienoto vērtību**, īpaši saistībā ar izaugsmes un nodarbinātības mērķiem, kas noteikti dokumentā “Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei”;

22. pauž gandarījumu, ka uzsvērta “**multimodālo koridoru**” koncepcija, jo tas ir instruments, ar kuru paredzēts atvieglot koordinētu pamattīkla izveidi, balstoties uz tādiem principiem kā transporta veidu integrācija, savstarpēja izmantojamība, resursu saskaņota un efektīva pārvaldība (48. pants); Komiteja izsaka nožēlu par ierobežoto nozīmi, kas ierosinātajos koridoros atvēlēta jūras maģistrālēm;

23. atbalsta Komisijas izvēlētos **desmit koridorus**, kas veido pamattīkla prioritāros savienojumus, kā arī **metodoloģiju**, ar kuru noteiks pamattīklu, un Komisijas ieceri vismaz laika posmā no 2014. līdz 2020. gadam virzīt finansējumu uz **pārrobežu projektiem** ar augstu ES pievienoto vērtību;

24. atbalsta principu, ka katram koridoram tiek izraudzīts “**Eiropas koordinators**” (51. pants), kas rīkojas Komisijas vārdā un uzdevumā ES interešu labā un vada plānoto pasākumu īstenošanu, ievērojot noteiktos termiņus un piešķirto finansējumu, ziņo par panākto progresu un iespējamām problēmām un apspriežas ar visām ieinteresētajām pusēm;

25. pauž gandarījumu, ka uzsvēta “pamattikla **mezglu**” nozīme **vairākveidu pārvaldājumu perspektīvā**, tomēr ierosina precizēt un plašāk definēt “**pilsētas mezgla**” **jēdzienu**, lai tajā iekļautu attiecīgās loģistikas un ostas teritorijas (3. panta (o) apakšpunkts);

26. tomēr uzskata, ka pamattīklā ne tikai labāk jāiekļauj ostas, kurām ir liela nozīme dalībvalstu preču eksportā un importā, bet kuras atrodas ārpus transporta koridoriem, bet arī jāattīsta infrastruktūra savienojumiem ar trešām valstīm, īpaši ar kandidātvalstīm, uzlabojot sauszemes un jūras maģistrāļu sinerģiju;

Videi nekaitīgi, ilgtspējīgi un pārdomāti pārvaldājumi

27. atbalsta centienus, kas virzīti uz **pārvaldājumu novirzīšanu uz dzelzceļa, upju un jūras transportu**;

28. uzskata, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām sadarbībā ar Eiropas Savienību jāatbalsta **kolektīvā transporta** veidi vispār un jo īpaši sabiedriskais transports un jāīsteno efektīvi **pilsētu mobilitātes plāni**, lai mazinātu satiksmi pilsētu centrā;

29. tāpat uzskata, ka pasažieru un kravu transporta neatkarīga vadība dotu iespēju abiem pārvaldājumu veidiem darboties efektīvāk, jo to vajadzības ir atšķirīgas;

30. atzinīgi vērtē pasākumus, kas veicina **gudru satiksmes vadību** (ERTMS, SESAR, RIS, SafeSeaNet, ITS), jo tikai tādējādi varēs izveidot integrētu Eiropas transporta sistēmu;

Pārvaldības sistēma

31. uzsver, ka TEN- T projektu jautājumos **Eiropas Komisijai** jābūt plašām vadības un lēmumu pieņemšanas pilnvarām, jo tikai Komisija, vienojoties ar citām ES iestādēm un struktūrām, var nodrošināt ES pievienoto vērtību un visu projektu saskaņotību Eiropas kontinentā, lai izveidotu funkcionējošu Eiropas mēroga tīklu, kas ir vairāk kā tikai valstu infrastruktūru savstarpēja savienošana;

32. norāda, ka regula atbilst **subsidiaritātes principam** un dod Savienībai iespēju veikt vajadzīgos pasākumus, lai paveiktu to, ko nevar apmierinoši paveikt valstu vai vietējā līmenī;

33. atbalsta TEN-T tīkla ietvaros īstenoto dalībvalstu veikto pasākumu **uzraudzības mehānismu**, kas nodrošina, ka dalībvalstis regulāri informē Komisiju par rezultātiem, kuri sasniegti vispārējās intereses projektu īstenošanā, un par šajā nolūkā veiktajiem ieguldījumiem; Komiteja arī atbalsta principu, ka ik pēc diviem gadiem Komisija publicē progresa ziņojumu, ko iesniedz visām kompetentajām ES struktūrām. Komiteja atbalsta Komisijai piešķirtās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, lai ņemtu vērā iespējamās izmaiņas, kas radušās sakarā ar kvantitatīvajiem sliekšņiem (54. pants);

34. uzskata, ka **koridoru pārvaldības princips** (52. pants), ar kuru valdību uztic “Eiropas koordinatoram”, koordinatora izvēles veids (51. panta 2. punkts), viņa pienākumu uzskaitījums (51. panta 5. punkts), kā arī Komisijai piešķirtā iespējas pieņemt īstenošanas lēmumus par pamattīklu koridoriem (53. panta 3. punkts) iezīmē pozitīvu virzību;

35. lai nodrošinātu konkrētā koridora projektu netraucētu īstenošanu, aicina **stiprināt “Eiropas koordinatora” pilnvaras**, lai viņam būtu ne tikai starpnieka funkcija konflikta gadījumā, bet lai viņš varētu arī brīdināt Komisiju un Parlamentu, ja uzskata, ka projekta veiksmīga īstenošana tiek kavēta (51. panta 5. punkta b) apakšpunkts);

36. pozitīvi vērtē **koridora platformu** izveidi un to uzdevumu noteikt vispārējos mērķus, sagatavot un pārraudzīt koridora attīstības plānu (52. pants), taču pauž izbrīnu, ka pamattīkla koridoru pārvaldībā nav iesaistītas **vietējās un reģionālās pašvaldības** (52. pants), tāpēc iesaka tās **obligāti iekļaut koridoru platformu sastāvā**. Šo ierosinājumu pamato koridora platformas plašais pienākumu klāsts, kā arī pienākumi un uzdevumi, ko veic vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tās ir būtiski dalībnieki transporta politikas īstenošanā, nereti tās ir nozīmīgas līdzfinansētājas un demokrātiskās leģitimitātes pārstāves, kas var palīdzēt nodrošināt projektu īstenošanu;

37. uzskata, ka Eiropas transporta tīklu un to prioritāšu noteikšanā ir svarīgi **iekļaut pilsētas un reģionus**, lai ņemtu vērā katra reģiona īpašo stāvokli; turklāt uzsver, cik lielā mērā vietējam un reģionālajam līmenim jāsniedz **ieguldījums** transporta nozarē paredzētajās iniciatīvās **gan attiecībā uz lēmumu pieņemšanu, gan plānošanu un finansēšanu**, īpaši tādēļ, lai nodrošinātu saskaņotību ar vietējiem un reģionālajiem attīstības plāniem;

38. vēlas zināt, cik lielā mērā koridoru projektu noteikšanā paredzēts apspriesties ar attiecīgajiem reģioniem, un iesaka **koridoru platformu** pienākumos iekļaut **sadarbību** ar ieinteresētajiem reģionālajiem dalībniekiem un balstīties uz reģionālo

pašvaldību pieredzi šajā jomā. Tāpēc koridoru attīstības plānu sagatavošanai paredzētais 6 mēnešu termiņš nopietna apspriešanās procesa izvērsšanai, šķiet, nav pietiekams (53. pants);

39. aicina, lai Eiropas Savienība, katra iesaistītā dalībvalsts un reģions parakstītu "teritoriālajiem līgumiem" līdzīgus "**programmas līgumus**", kuros noteiktas savstarpējās saistības attiecībā uz finansējumu un projektu īstenošanas termiņiem; programmas līgumi būtu jāattiecinā ne tikai uz TEN-T infrastruktūru, bet arī uz palīginfrastruktūru, ko valstis un reģioni apņemas izveidot, lai nodrošinātu galveno tīklu labu darbību;

Finansēšanas instrumenti

TEN-T tīkla finansēšanas principi

40. apzinās, ka TEN-T tīklam ir **stratēģiska nozīme** ES aktīvā darbībā un ka minētā tīkla izveidei ir vajadzīgs **apjomīgs finansējums**; tāpēc aicina izmantot Eiropas aizdevumu, kas būtu daudz efektīvāks instruments nekā Eiropas Komisijas ierosinātās "projektu obligācijas" ES transporta infrastruktūras finansēšanai un ļautu veikt apjomīgus ieguldījumus Eiropas transporta sistēmā, kurai ir svarīga nozīme Eiropas konkurētspējas palielināšanā, stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu (tostarp vides mērķu) īstenošanā un Eiropas ekonomikas atveseļošanā pašreizējā krīzes periodā;

41. pauž bažas par **finansējuma apjomu**, ko Padome un Eiropas Parlaments apstiprinās **nākamajā Savienības daudzgadu finanšu shēmā**. Pašreizējo budžeta ierobežojumu dēļ nedrīkst atteikties no Savienības vērienīgajiem mērķiem saistībā ar šiem turpmākajai attīstībai būtiskajiem projektiem, jo ilgtermiņā tam būtu negatīva ietekme;

42. atgādina, ka šādi apjomīgi ieguldījumi TEN-T tīklā nav iespējami bez stingras un nemainīgas **politiskās gribas visaugstākajā līmenī**;

43. uzsver, ka finansējuma ziņā prioritāte piešķirama trūkstošajiem (tai skaitā pārrobežu) savienojumiem un vājajiem posmiem;

44. atzinīgi vērtē **ES līdzfinansējuma līmeni**, kas pamattīklā parasti nedrīkst pārsniegt 20 % darbu izpildei, 40 % pārrobežu projektiem dzelzceļa un ūdensceļu transporta nozarē, 50 % no pētījumu izmaksām un līdz 50 % intelektiskām transporta sistēmām un pārejas periodā esošajām dalībvalstīm;

45. atgādina, ka papildus dalībvalstu un Eiropas Savienības finansējumam **daudzas vietējās un reģionālās pašvaldības sniedz būtisku ieguldījumu** TEN-T finansēšanā, un tas pilnībā pamato to aktīvu līdzdalību infrastruktūras projektu izstrādē un īstenošanā;

46. uzskata, ka, īstenojot ļoti lielus projektus, vispārējo finanšu plānu ietvaros jāparedz **līgumi par ES nodrošināto**

finansējumu. Tas nav iespējams saskaņā ar spēkā esošajiem noteikumiem par Eiropas subsīdiju piešķiršanu, jo tās attiecas tikai uz septiņu gadu budžeta periodu (pārāk īss laiks ļoti lielu projektu īstenošanai);

47. atbalsta principu par pamattīkla finansēšanu no infrastruktūras fondiem un visaptverošā tīkla finansēšanu no citiem valstu un reģionālajiem fondiem, tai skaitā no ERAF; vienlaikus norāda, ka kohēzijas politikai ir īpaši mērķi un ka visaptveroša transporta tīkla finansēšana reģionālajā līmenī noteikto integrēto attīstības stratēģiju ietvaros nekādā gadījumā nedrīkst novest pie kohēzijas politikas īstenošanas pa nozarēm;

48. **vēlas zināt**, kāda var būt regulas **ietekme** uz reģionālajām un vietējām pašvaldībām, īpaši uz **finansējumu**, ko tās piešķir TEN-T infrastruktūras līdzfinansēšanai. Šāda ietekme vēl jāprecizē un jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi.

Jauni TEN-T tīkla finansēšanas instrumenti

49. atbalsta principu par **jaunu finansēšanas avotu** izmantošanu, lai paātrinātu TEN-T tīkla izveides pasākumu īstenošanu, dažādotu risku un vairāk piesaistītu privāto finansējumu, taču norāda, ka iespējamie jaunie finansēšanas avoti nekādā gadījumā nedrīkst aizstāt parasto Savienības finansējumu, bet gan to papildināt;

50. zināmā mērā atbalsta publiskā un privātā sektora partnerattiecību (PPP) plašāku izmantošanu, jo to priekšrocība ir finansējuma lielāka pārredzamība un tās palīdz dalībniekiem ievērot infrastruktūras īstenošanas termiņus; vienlaikus norāda, ka ar PPP nevarēs atrisināt visas problēmas, un uzsver, ka saistībā ar PPP jābūt piesardzīgiem attiecībā uz infrastruktūras īpašumtiesībām.

51. uzskata, ka Savienības mērogā nekavējoties vajadzētu ieviest **transportam piemērojamu nodokļu sistēmu**, kas balstīta uz visvairāk piesārņojošo transporta veidu ārējo izmaksu internalizācijas principu, izmantojot saskaņotu nodokļu sistēmu un attiecīgos ienākumus novirzot ilgtspējīgākas transporta infrastruktūras izveidei (piemēram, *Eurovignette*);

52. aicina pienācīgi ņemt vērā **Eiropas Investīciju bankas** nozīmi, jo tā katru gadu aptuveni 10 miljardu *euro* apmērā finansē ar transportu saistītus projektus un ir stabils investīciju avots kompleksākiem projektiem;

53. atbalsta jauno ES līmeņa finansēšanas instrumentu, "**Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu**", kas paredzēts ES prioritāro infrastruktūru, īpaši transporta, enerģētikas un platjoslas digitālās tehnoloģijas infrastruktūru, finansēšanai un pauž gandarījumu par šā instrumenta būtisko **sviras efektu**.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

3. panta (o) punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(o) "pilsētas mezgls" ir pilsētas teritorija, kurā Eiropas transporta tīkla transporta infrastruktūra ir savienota ar citām šādas infrastruktūras daļām un ar reģionālās un vietējās satiksmes infrastruktūru;	(o) "pilsētas mezgls" ir pilsētas teritorija, <u>kas ietver visu pilsētas aglomerācijā un tās tuvumā esošo kurā Eiropas transporta tīkla transporta infrastruktūru</u> (ostas, lidostas, loģistikas platformas, kravu termināļi u.c.), <u>kura ir</u> savienota ar citām šādas infrastruktūras daļām un ar reģionālās un vietējās satiksmes infrastruktūru;

Pamatojums

Ir svarīgi, lai pamattīkla izveide aptvertu visus attiecīgajā teritorijā saistītos loģistikas risinājumus (ostas, lidostas, loģistikas platformas, kravu termināļi u.c.). Šā grozījuma priekšlikuma mērķis ir izteikti norādīt uz šo dabisko saitību.

Grozījums Nr. 2

4. panta 2. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. pants Eiropas transporta tīkla mērķi 2. Veidojot Eiropas transporta tīkla infrastruktūru, jācenšas sasniegt šādi mērķi: (j) transporta infrastruktūru veidot tādu, lai tā atspoguļotu specifiskos apstākļus dažādās Savienības daļās un sniegtu Eiropas reģionu, tostarp nomaļāko un citu perifēro reģionu, līdzsvarotu pārklājumu;	4. pants Eiropas transporta tīkla mērķi 2. Veidojot Eiropas transporta tīkla infrastruktūru, jācenšas sasniegt šādi mērķi: (j) transporta infrastruktūru veidot tādu, lai tā atspoguļotu specifiskos apstākļus dažādās Savienības daļās un sniegtu Eiropas reģionu, tostarp nomaļāko, un citu perifēro reģionu <u>un kalnu reģionu</u> , līdzsvarotu pārklājumu;

Pamatojums

Tā kā kalnu reģioniem ir raksturīgas piekļuves problēmas, tie TEN-T jāņem vērā tāpat kā citi mazāk aizsargāti reģioni, piemēram, nomaļie un perifērie reģioni.

Grozījums Nr. 3

9. panta 3. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Dalībvalstis gādā, lai vēlākais līdz 2050. gada 31. decembrim visaptverošais tīkls tiktu pabeigts un pilnībā atbilstu attiecīgajiem šīs nodaļas noteikumiem.	3. Dalībvalstis gādā, lai vēlākais līdz 2050. gada 31. decembrim visaptverošais tīkls tiktu pabeigts un pilnībā atbilstu attiecīgajiem šīs nodaļas noteikumiem. <u>Tāpēc būtu vēlams, lai Eiropas Savienība, katra iesaistītā dalībvalsts un reģions parakstītu "programmas līgumus".</u>

Pamatojums

Bieži vien reģionālajām un vietējām pašvaldībām nav līdzekļu savu tiesību īstenošanai, kad valstis atsakās pildīt saistības, ko tās uzņēmušās. Ziņotājs iesaka noslēgt teritoriālajiem līgumiem līdzīgus "programmas līgumus".

Grozījums Nr. 4

45. panta 1. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
45. pants	45. pants
Prasības	Prasības
1. Pamattīklam jāatspoguļo satiksmes pieprasījuma attīstības tendences un multimodālā transporta nepieciešamība. Lai nodrošinātu resursu ziņā efektīvu transporta infrastruktūras izmantojumu un lai nodrošinātu pietiekamu jaudu, jāņem vērā progresīvākās tehnoloģijas un pārvaldības pasākumus infrastruktūras izmantojuma administrēšanai.	1. Pamattīklam jāatspoguļo satiksmes pieprasījuma attīstības tendences un multimodālā transporta nepieciešamība. Lai nodrošinātu resursu ziņā efektīvu transporta infrastruktūras izmantojumu un lai nodrošinātu pietiekamu jaudu <u>gan pasažieru, gan kravu transportam (vajadzības gadījumā izmantojot īpaši tam paredzētas līnijas)</u> , jāņem vērā progresīvākās tehnoloģijas un pārvaldības pasākumus infrastruktūras izmantojuma administrēšanai.

Pamatojums

Lai kravas pārvadājumi varētu būt efektīvi, svarīgi ir nodrošināt iespēju tiem izmantot infrastruktūras ar pietiekamu jaudu un prioritāti salīdzinājumā ar pasažieru pārvadājumiem.

Grozījums Nr. 5

46. panta 3. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Neskarot 47. panta 2. un 3. punktu, dalībvalstis gādā, lai vēlākais līdz 2030. gada 31. decembrim pamattīkls tiktu pabeigts un atbilstu šīs nodaļas noteikumiem.	3. Neskarot 47. panta 2. un 3. punktu, dalībvalstis gādā, lai vēlākais līdz 2030. gada 31. decembrim pamattīkls tiktu pabeigts un atbilstu šīs nodaļas noteikumiem. <u>Tāpēc būtu vēlams, lai Eiropas Savienība, katra iesaistītā dalībvalsts un reģions parakstītu "programmas līgumus".</u>

Pamatojums

Bieži vien reģionālajām un vietējām pašvaldībām nav līdzekļu savu tiesību īstenošanai, kad valstis atsakās pildīt saistības, ko tās uzņēmušās. Ziņotājs iesaka noslēgt teritoriālajiem līgumiem līdzīgus "programmas līgumus".

Grozījums Nr. 6

47. pants

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
47. pants	47. pants
Pamattīkla mezgli	Pamattīkla mezgli
Pamattīkla mezgli ir izklāstīti II pielikumā, un tajos ietilpst: — pilsētas mezgli, tostarp to ostas un lidostas,	Pamattīkla mezgli ir izklāstīti II pielikumā, un tajos ietilpst: — pilsētas mezgli, tostarp to ostas, un lidostas, <u>loģistikas platformas un kravu termināli.</u>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
— jūras ostas, — robežšķērsošanas punkti uz kaimiņvalstīm.	— jūras ostas, — robežšķērsošanas punkti uz kaimiņvalstīm.

Pamatojums

Tiek uzskatīts, ka pasažieru un kravu pārvadājumu efektivitātes nodrošināšanai ir būtiski, lai saskaņā ar ziņotāja ierosināto "pilsētas mezgla", definīciju (atzinuma projekta 1. grozījums attiecībā uz Eiropas Komisijas priekšlikuma 3. punktu, kurā sniegta "pilsētas mezgla" definīcija) pamattīkla pilsētas mezglos ietilptu visas vietējās loģistikas struktūras (ostas, lidostas un loģistikas platformas, kravu termināļi u.c.).

Grozījums Nr. 7

51. panta 5. punkta (b) apakšpunkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Eiropas koordinators: (b) ziņo dalībvalstīm, Komisijai un attiecīgā gadījumā visām citām struktūrām, kas tieši iesaistītas pamattīkla koridora izstrādē, par visām grūtībām, kas radušās, un sniedz ieguldījumu, cenšoties rast piemērotus risinājumus;	5. Eiropas koordinators: (b) ziņo dalībvalstīm, Komisijai un attiecīgā gadījumā visām citām struktūrām, kas tieši iesaistītas pamattīkla koridora izstrādē, par visām grūtībām, kas radušās, un sniedz ieguldījumu, cenšoties rast piemērotus risinājumus, <u>un, ja uzskata, ka projekta veiksmīga īstenošana tiek nopietni kavēta, var brīdināt par to Komisiju, lai tā pēc iespējas ātrāk veiktu 59. pantā paredzētos pasākumus;</u>

Pamatojums

Lai nodrošinātu koridoru projektu veiksmīgu īstenošanu, ziņotājs iesaka nostiprināt (vai precizēt) Eiropas koordinators pilnvaras. Ja tiek kavēti termiņi, koordinators varēs brīdināt Komisiju, lai tā pieprasītu attiecīgajām dalībvalstīm paskaidrot aizkavēšanās iemeslus un, ievērojot proporcionalitātes principu, veiktu atbilstīgus pasākumus.

Grozījums Nr. 8

52. panta 1. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(1) Katram pamattīkla koridoram attiecīgās dalībvalstis izstrādā koridora platformu, kas atbild par pamattīkla koridora vispārējo mērķu definējumu un par 53. panta 1. punktā minēto pasākumu sagatavošanu un pārraudzību.	(1) Katram pamattīkla koridoram <u>ieceltais Eiropas koordinators un attiecīgās dalībvalstis kopīgi</u> izstrādā koridora platformu, <u>kāskuru izmanto, lai definētu atbild par pamattīkla koridora vispārējos mērķus definējumu un pasagatavotu un pārraudzītu</u> 53. panta 1. punktā minētos pasākumus <u>sagatavošanu un pārraudzību;</u>

Pamatojums

Tā kā tiek plānots iecelt Eiropas koordinators ar papildu pilnvarām, būtu lietderīgi, ja koordinatoriem uzticētu koridora platformas izveidi, tādējādi izvairoties no grūtās saskaņošanas starp dalībvalstīm.

Grozījums Nr. 9

52. panta 2. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Koridora platformu veido attiecīgo dalībvalstu pārstāvji un — attiecīgi — citas publiskās un privātās struktūras. Jebkurā gadījumā koridora platformā piedalās infrastruktūras pārvaldītāji, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvā 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju ⁽¹⁾.</p> <p>⁽¹⁾ OV L 75, 15.03.2001., 29. lpp.</p>	<p>2. Koridora platformu veido attiecīgo dalībvalstu <u>un reģionu</u> pārstāvji un — attiecīgi — citas publiskās un privātās struktūras. Jebkurā gadījumā koridora platformā piedalās infrastruktūras pārvaldītāji, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvā 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju ⁽¹⁾.</p> <p>⁽¹⁾ OV L 75, 15.03.2001., 29. lpp.</p>

Pamatojums

Tā kā reģioni ir nozīmīgi transporta tīklu līdzfinansētāji, tiem automātiski jābūt pamattīkla koridorus pārvaldošo platformu sastāvā.

Grozījums Nr. 10

53. panta 1. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Par katru pamattīkla koridoru attiecīgās dalībvalstis sadarbībā ar koridoru platformu sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā kopīgi sagatavo koridoru attīstības plānu un to dara zināmu Komisijai.</p>	<p>Par katru pamattīkla koridoru attiecīgās dalībvalstis sadarbībā ar koridoru platformu sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā <u>terminā, kas ir saskaņā ar iespējamiem tiesību aktiem par apspriešanos ar attiecīgajiem iedzīvotājiem</u>, kopīgi sagatavo koridoru attīstības plānu un to dara zināmu Komisijai. <u>Šis termiņš nedrīkst pārsniegt 18 mēnešus pēc šīs regulas stāšanās spēkā.</u></p>

Pamatojums

Koridoru attīstības plānu sagatavošanai paredzētais 6 mēnešu termiņš, šķiet, nav pietiekams, lai izvērstu nopietnu apspriešanās procesu (53. panta 1. punkts). Vairāku ES dalībvalstu tiesībās paredzēta iespēja iedzīvotājus iesaistīt ar publisko infrastruktūru saistīto lēmumu pieņemšanā. Apspriešanās posms ir ilgs un parasti pārsniedz 6 mēnešus. Ir svarīgi, lai ierosinātajā tekstā būtu paredzēti termiņi, kas ir atbilstīgi valstu likumdošanā paredzētajiem apspriešanās posmiem.

Briselē, 2012. gada 3. maijs

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam”

(2012/C 225/12)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu saglabāt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu arī pēc 2013. gada un jo īpaši to, ka nav mainīta darbības joma un intervences kritēriji, kurus pārskatīja un ieviesa 2009. gadā;
- pauž nožēlu par Padomes lēmumu pēc 2011. gada 31. decembra neturpināt krīzes mazināšanas pasākumus;
- iesaka EGF uzņēmumu pīlāra atbalstam piemērot lielāku līdzfinansējuma koeficientu nekā pārējiem pīlāriem, lai veicinātu uzņēmumu veidošanu un uzņēmējdarbību;
- iebilst pret priekšlikumu paplašināt EGF darbības jomu, iekļaujot tajā lauksaimniekus, un uzsver, ka sarunās par tirdzniecības nolīgumiem jāpanāk, lai tie atbilst kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem;
- uzsver, ka pašlaik spēkā esošā regula ļauj dalībvalstīm aicināt reģionus tieši pieteikties EGF atbalstam, un tāpēc rosina dalībvalstis izmantot šo iespēju biežāk;
- uzskata, ka priekšlikums būtu labāks, ja tajā iekļautu skaidrākas norādes uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām, piemēram, 8. panta 2. punktā, kas paredz, ka pieteikumā jāietver informācija par kārtību, kā norit apspriešanās ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, un arī jānorāda iestādes, kas īsteno attiecīgos pasākumus, un 11. panta 4. punktā par vadlīnijām vietējām un reģionālajām pašvaldībām attiecībā uz EGF izmantošanu.

Ziņotājs	Gerry BREEN kgs (IE/PPE), Dublīnas pilsētas padomes un Dublīnas reģionālās pašvaldības loceklis
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014.–2020. gads) COM(2011) 608/3 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. uzskata, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (*EGF*) ir svarīgs instruments, ko var lietot, kad, daudziem darba ņēmējiem zaudējot darbu, jānovērš ilgtermiņa bezdarbs un darba tirgū stāvoklis ir sarežģīts. Tas ir arī svarīgs Eiropas Savienības mehānisms, kas ļauj izrādīt solidaritāti darba ņēmējiem, kuri zaudējuši darbu;

2. atzīmē, ka *EGF* no 2009. līdz 2010. gadam atbalstījis 10 % Eiropas Savienībā no darba atlaisto darba ņēmēju un ka 40 % darba ņēmēju, kuriem fonds sniedzis palīdzību, atkal veiksmīgi iekļāvušies darba tirgū⁽¹⁾, tomēr atkārtoti aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis *EGF* īstenošanā uzlabot sadarbību ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām un citām ieinteresētajām personām;

3. atzīst, ka Eiropas sociālais fonds (*ESF*) atbalsta efektīvus ilgtermiņa pasākumus darba tirgū, palīdz novērst bezdarbu un rīkojas savlaicīgi, taču uzskata, ka tāds ātras intervences mehānisms kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds ir vajadzīgs, lai sniegtu palīdzību bezdarba krīzes laikā;

4. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu saglabāt Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu arī pēc 2013. gada un jo īpaši to, ka nav mainīta darbības joma un intervences kritēriji, kurus pārskatīja un ieviesa 2009. gadā. Komiteja atzīmē, ka kopš tā laika pieteikumu skaits ir ievērojami palielinājies, un tas skaidri liecina par pieprasījumu veikt intervences pasākumus gadījumos, kad atlaisto darba ņēmēju skaits sasniedz 500 vai ir mazāks, taču atzīst, ka no Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda līdz šim izlietots daudz mazāk līdzekļu nekā tam paredzēto budžeta līdzekļu maksimālais apjoms;

5. atbalsta centienus pilnveidot un vienkāršot Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu, bet uzskata, ka šādas galvenās problēmas tomēr saglabājas:

— jāpanāk, ka fonds darbojas efektīvāk un spēj reaģēt ātrāk — tam jābūt patiesi straujas intervences mehānismam;

— jāpanāk, ka fonds paver atbilstošas iespējas, ko dalībvalstis vēlas izmantot, kad tās saskaras ar daudzu darba ņēmēju atlaišanu, un tas nozīmē, ka būtu jāvienkāršo procedūras, jāparedz lielākas līdzfinansējuma likmes un tā darbībai jābūt elastīgākai;

— jānodrošina, ka fonds papildina citus ES fondus un valstu vai ES tiesību aktos vai koplīgumos paredzētos pasākumus;

6. uzskata, ka ierosinājums attiecināt *EGF* arī uz lauksaimniekiem, ko ietekmējuši tirdzniecības nolīgumi, liecina par būtiskām pretrunām starp ES tirdzniecības politiku un tās lauksaimniecības politiku;

7. uzskata, ka *EGF* darbības jomas paplašināšana, iekļaujot tajā arī lauksaimniecības nozari, ir *EGF* būtības ļoti radikāla izmaiņa, un izsaka bažas par to, ka ar minēto priekšlikumu patiesībā ir izveidoti divi Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondi, proti, viens — lauksaimniecībā nodarbinātajiem, bet otrs — pārējiem darba ņēmējiem, un šiem fondiem ir atšķirīgi kritēriji, pieteikšanās procedūras, kā arī pārvaldības un finanšu kontroles kārtība;

8. izprot motīvus, bet pauž šaubas par to, vai Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu un citus ierosinātos krīzes pārvarēšanas mehānismus vajadzētu izslēgt no daudzgadu finanšu shēmas;

9. pauž nožēlu par Padomes lēmumu pēc 2011. gada 31. decembra neturpināt krīzes mazināšanas pasākumus⁽²⁾, it īpaši laikā, kad daudzas valstis velta lielas pūles, lai novērstu pašreizējās valsts parāda krīzes sekas, un tas rada spriedzi darba tirgū un pasliktinās sociālie apstākļi. Komiteja izsaka nožēlu arī par to, ka minētais lēmums ir pieņemts brīdī, kad pēc 2009. gadā ieviestajiem atbrīvojumiem ievērojami ir pieaudzis *EGF* pieteikumu skaits un kad *EGF* darbībai ir pozitīvi rezultāti;

10. uzsver, ka Padomes lēmumam nevajadzētu kavēt sarunas par ierosināto *EGF* laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam;

EGF darbības joma

11. atzinīgi vērtē faktu, ka to personu lokā, kuras ir tiesīgas saņemt *EGF* atbalstu, iekļauti arī mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu īpašnieki-vadītāji un pašnodarbinātās personas, tomēr ierosina precizēt, kā Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds izmantojams, lai palīdzētu pašnodarbinātajām personām, ņemot vērā, ka dalībvalstīs šīm personām noteikts atšķirīgs bezdarbnieka statuss;

12. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu var elastīgi izmantot mazos darba tirgos un ārkārtējos apstākļos, taču rosina Eiropas Komisiju precīzāk skaidrot kritērijus, kurus piemēros šādos apstākļos; uzsver, ka jāņem vērā

⁽¹⁾ COM(2011) 0500 final.

⁽²⁾ Nodarbinātības lietu padome, 2011. gada 1. decembrī.

darba vietu skaita samazināšanas ietekmes apmērs vietējā vai reģionālā mērogā un nevis tikai likvidēto darba vietu absolūtais skaits;

13. atbalsta to, ka tiek iekļauti noteikumi par ieguldījumiem fiziskajos aktīvos pašnodarbinātības un uzņēmējdarbības uzsākšanai, jo tādējādi paplašināsies to pakalpojumu klāsts, kurus var atbalstīt ar EGF līdzekļiem; iesaka EGF uzņēmumu pīlāra atbalstam piemērot lielāku līdzfinansējuma koeficientu nekā pārējiem pīlāriem, lai veicinātu uzņēmumu veidošanu un uzņēmējdarbību;

14. uzsver, ka akadēmiskais cikls šobrīd ierobežo augstākās izglītības pieejamību, tā kā darba vietu samazināšanas intervāli ierobežo EGF spēju atbalstīt šādas samazināšanas skartos darba ņēmējus divus pilnus studiju gadus; ierosina, ka pašreizējie ierobežojumi būtu jāsamazina vai arī jānodrošina tūlītējs finansējums darbu zaudējušajiem darba ņēmējiem tā, lai EGF ietvaros viņiem būtu iespēja studēt vismaz divus pilnus gadus;

15. uzsver, ka EGF nedrīkst aizstāt, bet tikai atbalstīt pasākumus, kas papildina valstu vai ES tiesību aktos vai koplīgumos paredzētos pasākumus; norāda, ka ir bijušas pretrunas starp EGF mērķiem un dažu valstu politikas neelastīgajām sistēmām, kas var mazināt EGF efektivitāti; aicina dalībvalstis uzskatīt EGF par iespēju izstrādāt jaunus un dinamiskas pieejas darbu zaudējušo strādnieku atbalstam;

16. atzinīgi vērtē priekšlikumu atļaut dalībvalstīm mainīt darba ņēmējiem sniedzamo atbalsta pakalpojumu paketē iekļautos pasākumus, pievienojot citus atbalstāmos pasākumus; pieprasa noteikt maksimālo termiņu (piemēram, vienu mēnesi), kurā Eiropas Komisijai būtu jāpiekrist šādām pārmaiņām;

Piemērošana — ātrāka intervence un vienkāršākas procedūras

17. izprot ES iestāžu vēlmi paātrināt pieteikumu iesniegšanas un izskatīšanas procedūru, taču izsaka nožēlu par to, ka priekšlikumā ir daži trūkumi, kuru dēļ Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu nevar izmantot kā patiesām ātras intervences mehānismu;

18. uzskata, ka daži pasākumi, kuru mērķis ir paaugstināt EGF efektivitāti, patiesībā varētu palielināt administratīvo slogu un radīt lielākas izmaksas iestādēm, kam uzticēta īstenošana; uzsver, ka stingrākas prasības attiecībā uz kontroli un pārskatu sniegšanu mazinās dalībvalstu vēlmi nodarbinātības krīzes laikā izmantot EGF piedāvātās iespējas;

19. uzskata, ka gadījumā, ja attiecīgajā valstī nav noteikumu par atlaišanu, pieteikšanos sekmētu darba ņēmēju vai viņu pārstāvju tieša un operatīva iesaistīšana, un ierosina iestādēm stimulēt darba ņēmēju iesaistīšanos minētajā procesā, uzskatāmi parādot, ka ar EGF starpniecību darba ņēmēji gūs papildu atbalstu (lielāku nekā ar likumu noteiktais atbalsts);

20. lai izveidotu piemērotu individuāla atbalsta paketi, kura atbilst darba ņēmēju prasībām un tam, ko viņi sagaida no EGF, ierosina 8. panta 2. punktā paredzēt, ka pieteikumos iekļaujams arī atlaisto darba ņēmēju darbības īss raksturojums un sākotnējais novērtējums par viņu izglītības un apmācības vajadzībām, kā arī par viņu potenciālu veidot uzņēmumus;

21. ierosina, ka pieteikšanās gaitā dalībvalstīm būtu jāapspriežas ne tikai ar sociālajiem partneriem, bet arī ar attiecīgajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām un ka pieteikumos būtu skaidri jāizklāsta īstenošanas kārtība, proti, kā koordinēt aģentūru darbu un kā sazināties ar darba ņēmējiem un viņus informēt par pieejamo atbalstu un pieteikšanās kārtību;

22. ierosina: lai EGF finansētie pasākumi labāk atbilstu ES darba tirgus vajadzībām, instrukcijā par pieteikumu iesniegšanu vajadzētu būt arī informācijai par darba tirgu un jo īpaši apskatām par prasmēm Eiropas Savienībā⁽³⁾, turklāt uzskata, ka EGF regulā paredzēto mobilitātes pabalstu varētu izmantot to darba ņēmēju atbalstam, kuri prasmju ziņā vakantās darba vietas aizpilda citu ES valstu vai reģionu darba tirgū;

23. atzinīgi vērtē centienus vienkāršot noteikumus par izmaksu atbilstību, tomēr pieredze rāda, ka dalībvalstis nevēlas, lai izdevumi tām rastos vēl pirms tam, kad pieņemts lēmums par EGF piemērošanu; uzsver, ka tas rada nevajadzīgas aizkavēšanās, darba ņēmēju vilšanos un pazemina EGF efektivitāti un uzticēšanos tam, un ierosina, ka darba ņēmēju ātram atbalstam ir vajadzīga lielāka noteiktība;

24. iesaka nākamajā Iestāžu nolīgumā paredzēt ātrāku apstiprināšanas procedūru; pretējā gadījumā ierosina Eiropas Komisijai pēc sākotnējā novērtējuma veikšanas un pieteikuma pārbaudes paredzēt dalībvalstīm starpposma maksājumu, lai palielinātu noteiktību, pievērštos kritiskajam laika aspektam saistībā ar atlaišanu un mazinātu kavēšanos ar EGF finansēta atbalsta izmaksāšanu atlaistajiem darba ņēmējiem;

⁽³⁾ Kā izklāstīts stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvā "Jaunu prasmju un darba vietu programma".

25. izsaka cerību, ka, vairāk iepazīstot EGF, paaugstināsies pieteikumu kvalitāte, un tādēļ mudina dalībvalstis balstīties uz kopējo informāciju par fondu un tā darbības īstenošanu; bez tam ierosina Eiropas Komisijai apzināt ekspertus, kam ir pieredze saistībā ar pieteikšanos EGF un kurus var piesaistīt, lai viņi potenciālajiem jaunajiem pretendentiem sniegtu pirmspieteikšanās konsultācijas un nodrošinātu informācijas apmaiņu;

Līdzfinansējuma likmes

26. paturot prātā Padomes lēmumu atjaunot 50 % likmi (no 2012. gada 1. janvāra), joprojām atbalsta to, ka EGF paredzētajai līdzfinansējuma likmei jābūt augstākai, nekā ierosināts, jo tādējādi tiktu likvidēts līdzfinansējuma resursu trūkums un palielinātos EGF pievilcīgums;

27. uzskata, ka ierosinātais modelis, kā koriģējama līdzfinansējuma likme (no 50 % līdz 65 %), nav piemērots;

28. atzinīgi vērtē to, ka paredzēts segt ar sagatavošanu, pārvaldību, informāciju, publicitāti, kontroli un ziņojumu sniegšanu saistītās izmaksas, kas rodas iestādēm, kuras izskata pieteikumus EGF līdzekļu saņemšanai (7. panta 3. punkts), un ierosina, ka nevajadzētu segt vairāk par 5 % no kopējām izmaksām;

EGF darbības paplašināšana, lai aptvertu lauksaimniecības nozari

29. iebilst pret priekšlikumu paplašināt EGF darbības jomu, iekļaujot tajā lauksaimniekus, un uzsver, ka sarunās par tirdzniecības nolīgumiem jāpanāk, lai tie atbilstu kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem;

30. uzskata, ka EGF darbības jomas paplašināšana, attiecinot to arī uz lauksaimniecības nozari un tādējādi dodot lauksaimniekiem iespēju pielāgot savu lauksaimniecisko un/vai ar lauksaimniecību nesaistīto darbību, daļēji neatbilst kopējā lauksaimniecības politikā izvirzītajiem mērķiem saglabāt lauksaimniecību visās valstīs un vēlmei aizsargāt nozares daudzveidību Eiropas līmenī;

31. rosina apsvērt, vai, ņemot vērā budžeta ierobežojumu noteikšanu, atbalsta saņēmēju loka paplašināšanu un centienus uzlabot EGF pieejamību un veicināt tā izmantošanu, priekšlikumā ir nodrošināts līdzsvars un paredzētā budžeta dotācija atbilst fonda mērķim, ja lauksaimniecības nozarei atvēlēto līdzekļu maksimālais apmērs sasniedz 2,5 miljardus euro (no budžeta, kura kopējais apjoms ir 3 miljardi euro); uzskata, ka tas būtu pārāk liels apjoms EGF kā ātras intervences instrumentam un pārāk mazs apjoms, lai kompensētu lauksaimniecības un pārtikas ražošanas nozarēs paredzētos reālos zaudējumus, ja tiks noslēgti noteikti divpusēji tirdzniecības līgumi;

32. paturot prātā minētās būtiskās iebildes saistībā ar EGF darbības jomas attiecināšanu arī uz lauksaimniecības nozari, Komiteja vēlas paust vēl citas piezīmes par šo priekšlikuma aspektu:

— priekšlikumā nav skaidrības par to, kad EGF sniegto atbalstu piemēros individuāliem lauksaimniekiem, proti, nav skaidrs, ko akceptēs kā "pielāgojumus" lauksaimniecības darbībai konkrētos tirgus apstākļos;

— lai ieviestu ierosināto kārtību EGF atbalsta iegūšanai lauksaimniecības nozarē, Eiropas Komisijai būtu jāpieņem virkne deleģēto tiesību aktu, kas būtu vēl papildus jāizvērtē;

— atbalsta piešķiršana trīs gadu laika posmam pēc tirdzniecības līguma īstenošanas nav pietiekama, ņemot vērā to, ka šādu līgumu ietekme uz lauksaimniecību var neizpausties nekavējoties;

— EGF izmantošanai lauksaimniecības nozarē nevajadzētu aprobežoties tikai ar palīdzības sniegšanu lauksaimniekiem un lauku saimniecībās nodarbinātajiem, bet fonds būtu jāizmanto, lai sniegtu personalizētu atbalstu darba ņēmējiem un piegādātājiem ar lauksaimniecību saistītajās pakārtotajās nozarēs (piemēram, pārtikas pārstrādes rūpniecībā), kuras arī ietekmējuši tirdzniecības līgumi;

33. atzīst, ka EGF nevajadzētu izmantot, lai lauksaimniekiem, kurus nelabvēlīgi ietekmējis kāds tirdzniecības līgums, sniegtu ienākumu atbalstu; uzskata, ka priekšlikumā nav pietiekami izstrādāta saikne ar Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), un aicina Eiropas Komisiju sniegt sīkāku informāciju par šo aspektu;

Vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme

34. uzsver, ka dalībvalstis, saņemot palīdzību no Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda, pilnībā neizmanto vietējo un reģionālo pašvaldību potenciālu, un ierosina pieteikumu sagatavošanas un piemērošanas procesā, kā arī fonda efektivitātes uzraudzībā un novērtēšanā izmantot partnerības un daudzlīmeņu pārvaldības principu⁽⁴⁾;

35. spriežot pēc pašreizējās pieredzes, secina, ka EGF darbība ir efektīvāka, ja darba ņēmējiem paredzēto koordinēto pasākumu kopuma izstrādē un īstenošanā ir piemērota koordinēta vietējā līmeņa aģentūru pieeja un ja ir izveidoti vietējie kontaktpunkti, kas sniedz skaidrus un konsekventus padomus un norādījumus atlaistajiem darba ņēmējiem;

36. uzsver, ka pašlaik spēkā esošā regula ļauj dalībvalstīm aicināt reģionus tieši pieteikties EGF atbalstam; tāpēc rosina dalībvalstis izmantot šo iespēju biežāk, īpaši attiecībā uz reģioniem, kam ir pieredze apmācības un izglītības jomā un/vai zināma loma uzņēmumu atbalstīšanā un attīstībā; uzskata, ka

⁽⁴⁾ Partnerība un daudzlīmeņu pārvaldība, kā noteikts regulā, ar ko paredz kopīgus noteikumus par struktūrfondiem un pārējiem ES fondiem (COM(2011) 615 final).

tas novērstu kavēšanos ar pieteikumiem un ļautu izvairīties no problēmām, ko rada veikspējas trūkums valsts līmenī, jo valstu ministrijām bieži nav resursu un pietrūkst rīcības iespēju, lai izstrādātu un sniegtu vietējā/reģionālā līmeņa atbalsta pakalpojumus;

37. aicina Eiropas Komisiju izveidot datu bāzi, kurā būtu apkopoti labas prakses piemēri, un norādījumos par pieteikumu iesniegšanu (sk. 12. panta 2. punktu) iekļaut daudzlīmeņu partnerības kritērijus;

38. uzskata, ka pašreizējās valstu parādu krīzes un no tās izrietošā spiediena uz valstu budžetiem laikā varētu apsvērt EGF darbības attiecināšanu arī uz gadījumiem, kad publiskajā sektorā atļauj daudzus darbiniekus un kad tam ir negatīva ietekme uz atsevišķiem vietējā/reģionālā līmeņa darba tirgiem;

39. uzskata, ka priekšlikums būtu labāks, ja tajā iekļautu skaidrākas norādes uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām, piemēram, 8. panta 2. punktā, kas paredz, ka pieteikumā jāievēro informācija par kārtību, kā norit apspriešanās ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, un arī jānorāda iestādes, kas īsteno attiecīgos pasākumus, un 11. panta 4. punktā par vadlīnijām vietējām un reģionālajām pašvaldībām attiecībā uz EGF izmantošanu;

40. uzskata, ka saziņas kanāli jāpilnveido šādi: a) jābūt skaidrākai informācijas aprītei starp iestādēm, kas atbild par EGF pārvaldību, sākot ar Eiropas Komisiju un beidzot ar vietējā/reģionālā līmeņa struktūrvienībām; b) jāveido efektīvāka personalizēta saziņa ar darba ņēmējiem, kas saņem EGF atbalstu; tādēļ ierosina, ka jāizveido pretendentiem paredzēta tīmekļa vietne, kurā sniegta vispārēja informācija, un portāla vietne, kur iespējama atlaisto darba ņēmēju un atbalsta aģentūru personiskās informācijas konfidenciāla apmaiņa.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Veidojot saskaņoto aktīvas darba tirgus politikas pasākumu paketi, dalībvalstīm būtu jāizvēlas pasākumi, kas būtiski palīdz atļautajiem darba ņēmējiem no jauna iekļauties darba tirgū. Dalībvalstīm būtu jācenšas, lai vismaz 50 % mērķa darba ņēmēju varētu no jauna iekļauties darba tirgū vai uzsākt jaunu darbību 12 mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas datuma.	Veidojot saskaņoto aktīvas darba tirgus politikas pasākumu paketi, dalībvalstīm būtu jāizvēlas pasākumi, kas būtiski palīdz atļautajiem darba ņēmējiem no jauna iekļauties darba tirgū. Dalībvalstīm būtu jācenšas, lai vismaz 50 % mērķa darba ņēmēju varētu no jauna iekļauties darba tirgū vai uzsākt jaunu darbību 12 mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas <u>līdzekļu piešķiršanas</u> datuma.

Pamatojums

Vidējais laiks no pieteikuma iesniegšanas līdz līdzekļu piešķiršanai ir 12 līdz 17 mēneši. Daudzas dalībvalstis un vietējās un reģionālās pašvaldības nespēj šajā laikā nodrošināt finanšu līdzekļus. Ja prasīsim, lai vismaz 50 % mērķa darba ņēmēju varētu no jauna iekļauties darba tirgū vai uzsākt jaunu darbību 12 mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas, dažkārt var gadīties, ka iesniegumus piešķirt finansiālu atbalstu vispār neiesniedz.

Grozījums Nr. 2

4. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. pants Intervences kritēriji 2. Nelielos darba tirgos vai ārkārtas apstākļos, ja tos pienācīgi pamatojusi pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts, finansiālā ieguldījuma pieteikumu saskaņā ar šo pantu var uzskatīt par atbilstīgu, lai arī 1. panta a) un b) apakšpunktā minētie kritēriji nav pilnībā izpildīti, ja darba ņēmēju atļaušanas gadījumi var īpaši negatīvi ietekmēt nodarbinātību un vietējo ekonomiku. Dalībvalsts norāda, kuri 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktie intervences kritēriji, nav pilnībā izpildīti.	4. pants Intervences kritēriji 2. Nelielos darba tirgos vai ārkārtas apstākļos, <u>piemēram, mazo dalībvalstu vai tālāko reģionu gadījumā</u> , ja tos pienācīgi pamatojusi pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts, finansiālā ieguldījuma pieteikumu saskaņā ar šo pantu var uzskatīt par atbilstīgu, lai arī 1. panta a) un b) apakšpunktā minētie kritēriji nav pilnībā izpildīti, ja darba ņēmēju atļaušanas gadījumi var īpaši negatīvi ietekmēt nodarbinātību un vietējo ekonomiku. Dalībvalsts norāda, kuri 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktie intervences kritēriji, nav pilnībā izpildīti.

Pamatojums

Šāda iespēja paredzēta priekšlikuma apsvērumu 6. punktā. To vajadzētu iekļaut arī priekšlikuma pantos, lai nodrošinātu lielāku tiesisko noteiktību. Tā kā priekšlikumā regulai par EFF skaidri minēti "attālie reģioni", mēs uzskatām, ka, balstoties uz LESD 349. pantu, ir svarīgi saprast, ka ar attāliem reģioniem mēs nepārprotami saprotam tālākos reģionus, lai tādējādi arī uz šiem reģioniem tiktu attiecināta virkne izņēmumu, kas tiem ļaus pilnībā izmantot šā fonda sniegtās iespējas. Turklāt jāņem vērā, ka dažos tālākos reģionos ir visaugstākais bezdarba līmenis ES un to ekonomikas nelielā apjoma dēļ tās nevar veidot uzņēmumus, kuru darbinieku skaits atbilstu EGF atbalsta saņemšanas kritērijiem. Tas apliecina, ka minētie reģioni ir nelabvēlīgā situācijā.

Grozījums Nr. 3

8. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Pieteikumā ietver šādu informāciju:</p> <p>a) pamatota analīze par saistību starp atlaišanas gadījumiem un lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos vai vietējās, reģionālās vai valsts ekonomikas nopietniem traucējumiem, ko izraisījuši neparedzēta krīze vai jauna tirgus situācija lauksaimniecības nozarē dalībvalstī un kas radusies tirdzniecības nolīguma ietekmē, ko noslēgusi Eiropas Savienība saskaņā ar GATT XXIV pantu, vai daudzpusēja nolīguma ietekmē, kas parafēts Pasaules Tirdzniecības organizācijas ietvaros saskaņā ar 2. panta c) punktu. Šo analīzi veic visatbilstošākajā līmenī, pamatojoties uz statistikas un citu informāciju, lai pierādītu atbilstību intervences kritērijiem, kas izklāstīti 4. pantā;</p> <p>b) novērtējums par atlaišanas gadījumu skaitu saskaņā ar 5. pantu un to notikumu izklāsts, kas izraisījuši darba ņēmēju atlaišanas gadījumus;</p> <p>c) attiecīgos gadījumos to uzņēmumu, piegādes uzņēmumu vai pakārtotās ražošanas uzņēmumu identifikācija, kuros atlaiž darba ņēmējus, ka arī attiecīgo nozaru un mērķa darba ņēmēju kategoriju identifikācija;</p> <p>d) informācija par gaidāmo atlaišanas ietekmi uz ekonomiku un nodarbinātību vietējā, reģionālā vai valsts līmenī;</p> <p>e) saskaņotās individualizēto pakalpojumu paketes katras sastāvdaļas provizoriskais budžets mērķa darba ņēmēju atbalstam;</p> <p>f) datumi, kuros sāks īstenot vai paredzēts sākt īstenot individualizētus pakalpojumus atlaistajiem darba ņēmējiem un EGF īstenošanas darbības, kā noteikts attiecīgi 7. panta 1. un 3. punktā;</p> <p>g) procedūras, ko ievēro, apspriežoties ar sociālajiem partneriem un citām nozīmīgām organizācijām, ja piemērojams;</p>	<p>Pieteikumā ietver šādu informāciju:</p> <p>a) pamatota analīze par saistību starp atlaišanas gadījumiem un lielām strukturālām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos vai vietējās, reģionālās vai valsts ekonomikas nopietniem traucējumiem, ko izraisījuši neparedzēta krīze vai jauna tirgus situācija lauksaimniecības nozarē dalībvalstī un kas radusies tirdzniecības nolīguma ietekmē, ko noslēgusi Eiropas Savienība saskaņā ar GATT XXIV pantu, vai daudzpusēja nolīguma ietekmē, kas parafēts Pasaules Tirdzniecības organizācijas ietvaros saskaņā ar 2. panta c) punktu. Šo analīzi veic visatbilstošākajā līmenī, pamatojoties uz statistikas un citu informāciju, lai pierādītu atbilstību intervences kritērijiem, kas izklāstīti 4. pantā;</p> <p>b) novērtējums par atlaišanas gadījumu skaitu saskaņā ar 5. pantu un to notikumu izklāsts, kas izraisījuši darba ņēmēju atlaišanas gadījumus;</p> <p>c) attiecīgos gadījumos to uzņēmumu, piegādes uzņēmumu vai pakārtotās ražošanas uzņēmumu identifikācija, kuros atlaiž darba ņēmējus, ka arī attiecīgo nozaru un mērķa darba ņēmēju kategoriju identifikācija;</p> <p>d) informācija par gaidāmo atlaišanas ietekmi uz ekonomiku un nodarbinātību vietējā, reģionālā vai valsts līmenī;</p> <p>e) <u>atlaisto darba ņēmēju darbības īss raksturojums un sākotnējs novērtējums par viņu izglītības un apmācības vajadzībām un potenciālu veidot uzņēmumus;</u></p> <p>ef) saskaņotās individualizēto pakalpojumu paketes katras sastāvdaļas provizoriskais budžets mērķa darba ņēmēju atbalstam;</p> <p>fg) datumi, kuros sāks īstenot vai paredzēts sākt īstenot individualizētus pakalpojumus atlaistajiem darba ņēmējiem un EGF īstenošanas darbības, kā noteikts attiecīgi 7. panta 1. un 3. punktā;</p> <p>gh) procedūras, ko ievēro, apspriežoties ar <u>atlaistajiem darba ņēmējiem vai viņu pārstāvjiem</u>, sociālajiem partneriem, <u>vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> un citām nozīmīgām organizācijām, ja piemērojams;</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
h) paziņojums par pieprasītā EGF atbalsta atbilstību procesuālajiem un materiālajiem Savienības noteikumiem par valsts atbalstu, kā arī paziņojums, ka individualizētie pakalpojumi neaizstāj pasākumus, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kopīgumu jāveic uzņēmumiem;	h) paziņojums par pieprasītā EGF atbalsta atbilstību procesuālajiem un materiālajiem Savienības noteikumiem par valsts atbalstu, kā arī paziņojums, ka individualizētie pakalpojumi neaizstāj pasākumus, kuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai kopīgumu jāveic uzņēmumiem;
i) valsts līdzfinansējuma avoti;	i) <u>uzskatāmi atspoguļots papildinājums spēkā esošajiem valsts līmeņa atbalsta pasākumiem un sinerģija ar struktūrfondu ietvaros īstenotajām darbības programmām;</u>
j) ja piemērojams, jebkādas papildu prasības, kas var būt noteiktas deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 3. punktu.	j) <u>ja piemērojams, jebkādas papildu prasības, kas var būt noteiktas deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 3. punktu.</u>

Pamatojums

Šie papildinājumi ir iekļauti, lai nodrošinātu, ka pieteikumi EGF atbalstam labāk atbilst atlaisto darba ņēmēju vajadzībām un ka finansētie pasākumi pilnībā papildina ES un valstu politikas pamatprincipus.

Grozījums Nr. 4

11. panta 4. punkts

Tehniskā palīdzība pēc Komisijas ierosmes

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisijas tehniskā palīdzība ietver informācijas un vadlīniju sniegšanu dalībvalstīm par EGF izmantošanu, pārraudzību un novērtēšanu. Komisija var arī sniegt informāciju par EGF izmantošanu Eiropas un dalībvalstu sociālajiem partneriem.	Komisijas tehniskā palīdzība ietver informācijas un vadlīniju sniegšanu dalībvalstīm par EGF izmantošanu, pārraudzību un novērtēšanu. Komisija var <u>sniegs</u> arī <u>skaidrus norādījumus sniegt informāciju</u> par EGF izmantošanu Eiropas un dalībvalstu sociālajiem partneriem <u>un vietējām un reģionālajām pašvaldībām.</u>

Pamatojums

Pašsaprotams.

Grozījums Nr. 5

13. panta 1. punkts

Finansiālā ieguldījuma noteikšana

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 8. panta 3. punktu, jo īpaši ņemot vērā mērķa darba ņēmēju skaitu, piedāvātos pasākumus un provizoriskās izmaksas, pēc iespējas ātrāk aprēķina finansiālo ieguldījumu un izsaka priekšlikumu par tā apjomu, ko vajadzības gadījumā var sniegt pieejamo resursu robežās. Apjoms nedrīkst pārsniegt 50 % no kopējām provizoriskajām izmaksām,	Komisija, pamatojoties uz novērtējumu, kas veikts saskaņā ar 8. panta 3. punktu, jo īpaši ņemot vērā mērķa darba ņēmēju skaitu, piedāvātos pasākumus un provizoriskās izmaksas, pēc iespējas ātrāk aprēķina finansiālo ieguldījumu un izsaka priekšlikumu par tā apjomu, ko vajadzības gadījumā var sniegt pieejamo resursu robežās. Apjoms nedrīkst pārsniegt 60 <u>50</u> % no kopējām provizoriskajām izmaksām,

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>kas minētas 8. panta 2. punkta e) apakšpunktā, vai 65 % no minētajām izmaksām gadījumos, ja pieteikumus iesniegušas tādas dalībvalstis, kuru teritorijā vismaz viens NUTS II līmeņa reģions ir atbilstīgs struktūrfondu konverģences mērķim. Komisija, veicot šādu gadījumu izvērtēšanu, lemj, vai 65 % līdzfinansējuma likme ir attaisnojama.</p>	<p>kas minētas 8. panta 2. punkta e) apakšpunktā, vai 75 65 % no minētajām izmaksām gadījumos, ja pieteikumus iesniegušas tādas dalībvalstis, kuru teritorijā vismaz viens NUTS II līmeņa reģions ir atbilstīgs struktūrfondu konverģences mērķim <u>struktūrfondu izpratnē ir "mazāk attīstīts" vai kuras saņem atbalstu no Eiropas Finanšu stabilizācijas mehānisma vai saskaņā ar regulu par maksājumu bilanci.</u> Komisija, veicot šādu gadījumu izvērtēšanu, lemj, vai 75 65 % līdzfinansējuma likme ir attaisnojama.</p>

Pamatojums

Eiropas Komisijas priekšlikumam trūkst precizitātes, noteiktības un taisnīguma. Ņemot vērā Nodarbinātības padomes 2011. gada 1. decembra lēmumu noteikt līdzfinansējumu iepriekšējā 50 % apmērā, ar grozījumu ir ierosināta līdzfinansējuma augstāka pamatlikme un augstāka likme dalībvalstīm, kas visvairāk izjūt pašreizējās valsts parāda krīzes sekas, un tam vajadzētu palīdzēt likvidēt līdzfinansējuma resursu trūkumu un nodrošināt dalībvalstīm lielāku noteiktību, kad tās iesniedz attiecīgo pieteikumu.

Briselē, 2012. gada 3. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas Savienības Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programma”

(2012/C 225/13)

REĢIONU KOMITEJA

- uzsver, ka programmas pasākumi pirmām kārtām ir jāorientē uz jauniešiem, kurus krīze skāra sevišķi spēcīgi; ņemot vērā to, ka vairāk nekā 20 % no jauniešiem ir bezdarbnieki, šī sabiedrības grupa jāizvirza par prioritāru. Tāpat lielāka uzmanība jāvelta ilgstošo bezdarbnieku grupai; to īpatsvars veido vidēji 3,8 % no Eiropas Savienības dalībvalstu darbaspējīgā vecuma iedzīvotājiem;
- ir pārliecināta, ka priekšlikuma sadaļā, kurā ir runa par sociālo inovāciju, faktiskiem eksperimentiem jāparedz vairāk līdzekļu, nekā to ir norādījusi Komisija, galvenokārt tad, ja runa ir par projektiem saistībā ar politiskajām prioritātēm un it sevišķi jauniešu sociālo iekļaušanu;
- piekrīt, ka ir svarīgi atbalstīt darbaņēmēju ģeogrāfisko mobilitāti Eiropas līmenī, un uzskata, ka EURES kļūs par arvien nodrīgāku instrumentu, ja vien tam izdosies saskaņot darba pieprasījumu ar piedāvājumu un ja tā rezultātus varēs efektīvi izvērtēt. Komiteja uzsver, ka reģioni un vietējās pašvaldības var sniegt ieguldījumu šajā jomā;
- tomēr pauž šaubas par lēmumu sociālās inovācijas programmā svītrot atsauci uz dzimumu līdztiesību un diskriminācijas apkarošanu.

Ziņotājs	Enrico ROSSI kgs (IT/PSE), Toskānas reģiona priekšsēdētājs
Atsauces dokuments	“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas Savienības Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmu”
	COM(2011) 609 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu iepazīstināt ar jaunām regulām attiecībā uz programmām “Progress”, “Mikrofinansēšana” un “EURES” laika periodam no 2014. gada līdz 2020. gadam un tās apvienot Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmā;

2. uzsver, ka ir svarīgi paplašināt sociālās inovācijas jēdzienu, jo sociālā inovācija ir būtisks instruments, kas ļauj novērst sociālās atstumtības risku un apkarot jau esošo atstumtību, sevišķi krīzes laikā, kad varētu tikt apšaubīta kohēzija un Eiropas sociālais modelis;

3. tomēr pauž šaubas par lēmumu sociālās inovācijas programmā svītrot atsauci uz dzimumu līdztiesību un diskriminācijas apkarošanu;

4. uzsver, ka programmas pasākumi pirmām kārtām ir jāorientē uz jauniešiem, kurus krīze skāra sevišķi spēcīgi; ņemot vērā to, ka vairāk nekā 20 % no jauniešiem ir bezdarbnieki, šī sabiedrības grupa jāizvirza par prioritāru. Tāpat lielāka uzmanība jāvelta ilgstošo bezdarbnieku grupai; to īpatsvars veido vidēji 3,8 % no Eiropas Savienības dalībvalstu darbspējīgā vecuma iedzīvotājiem;

5. uzsver, ka vajadzīga skaidrāka “sociālās ekonomikas” definīcija, un šajā saistībā norāda uz Eiropas Parlamenta ziņojumu par sociālo ekonomiku ⁽¹⁾;

6. uzsver, ka minētajai programmai paredzētie līdzekļi, kā arī Eiropas Sociālā fonda (ESF) līdzekļi ir jāizmanto konsekventi. Komiteja uzsver, ka ir vajadzīga Komisijas un reģionālo un vietējo pašvaldību apņemšanās nodrošināt šo konsekvenci, izmantojot Komisijas noteiktos pasākumus. Šādu pieeju jau var piemērot, izstrādājot iepirkuma konkursu pamatnostādnes, kā arī projektu analīzes procedūras;

7. ir pārliecināta, ka priekšlikuma sadaļā, kurā ir runa par sociālo inovāciju, faktiskiem eksperimentiem jāparedz vairāk līdzekļu, nekā to ir norādījusi Komisija, galvenokārt tad, ja runa ir par projektiem saistībā ar politiskajām prioritātēm un it sevišķi jauniešu sociālo iekļaušanu;

8. piekrīt, ka pašreizējā politiskajā un ekonomiskajā situācijā svarīgi ir mikrokreditēšanas pasākumi, kuru mērķis būtu

palīdzēt iedzīvotājiem (sevišķi jauniešiem un sievietēm) uzsākt vai paplašināt uzņēmējdarbību vai uzlabot savas profesionālās prasmes;

9. uzsver, ka arī šajā jomā uzmanība pirmām kārtām jāpievērš neaizsargātām vai apdraudētām sociālajām grupām vai sociālajiem uzņēmumiem; atgādina par līdzšinējās mikrokreditu piešķiršanas efektivitāti, ņemot vērā gan veiksmīgus ieguldījumus, gan aizdevumu neatmaksāšanas zemu līmeni;

10. piekrīt, ka ir svarīgi atbalstīt darba ņēmēju ģeogrāfisko mobilitāti Eiropas līmenī, un uzskata, ka EURES kļūs par arvien nodrīgāku instrumentu, ja vien tam izdosies saskaņot darba pieprasījumu ar piedāvājumu un ja tā rezultātus varēs efektīvi izvērtēt. Komiteja uzsver, ka reģioni un vietējās pašvaldības var sniegt ieguldījumu šajā jomā;

11. atgādina, ka, neraugoties uz iestāžu centieniem, joprojām pastāv ievērojami praktiskie šķēršļi darba ņēmēju ģeogrāfiskajai mobilitātei Eiropas Savienībā, jo īpaši darba ņēmējiem, kuri dzīvo no kontinenta tālākos reģionos vai perifēros reģionos;

12. uzstāj, ka novērtēšanas procedūras ir jāpilnveido, lai apzinātu programmas ietekmi kopumā. RK aicina Komisiju nekavējoties veikt noslēguma vērtējumus, kas paredzēti attiecīgām pašreizējām programmām, un iesniegt iespējamus grozījumus attiecībā uz jaunajām programmām;

13. **uzsver, ka sociālā inovācija** ļauj reaģēt uz sociālās atstumtības risku un apkarot jau esošo atstumtību, sevišķi krīzes laikā, kad varētu tikt apšaubīta kohēzija un Eiropas sociālais modelis; atgādina, ka esam reāli pakļauti “paudžu krīzei”, kuras ietekmi uz mūsu sabiedrības modeli un pat uz demokrātisko sistēmu ir grūti paredzēt. Tādēļ Komiteja aicina Eiropas Savienību attiecīgi uzņemties atbildību, atbalstīt sociālos eksperimentus un izplatīt to laikā apzināto paraugpraksi, lai tādā veidā izstrādātu efektīvus rīcības modeļus, kurus var izmantot visā ES;

14. norāda uz savu 2009. gada 7. oktobra atzinumu par **mikrofinansēšanas instrumentu** ⁽²⁾ un uz to, ka mikrofinansēšanas instrumentam var būt svarīga nozīme atstumtības apkarošanā un integrācijas veicināšanā. Lai precizētu tā uzdevumus, var izmantot Komitejas pārdomas par instrumenta mērķgrupām, kā arī paskaidrojumu, ka šis instruments nav paredzēts, lai finansētu patēriņu, bet gan palīdzētu dibināt vai nostiprināt inovatīvus vai mazus sociālos uzņēmumus, kas parasti nevar izmantot bankas aizdevumu. Komiteja uzsver, ka ES pasākumiem ir otršķirīga nozīme, proti, tie kalpo kā atbalsts valstu,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta ziņojums par sociālo ekonomiku (2008/2250(INI)).

⁽²⁾ “Mikrofinansēšanas instruments “Progress”” (CdR 224/2009).

reģionālajiem vai vietējiem dalībniekiem, kuri piešķir mikrokredītu. Komiteja turklāt uzsver, ka instruments ir nozīmīgs tāpēc, ka ļauj aizsākt pozitīvu virzību uz pašfinansēšanos tajos uzņēmumos, kas izmanto aizdevumus, un, pateicoties augstam atmaksas līmenim, atgūt pieejamos līdzekļus. Tādēļ Komiteja aicina izstrādāt stabilus Eiropas noteikumus, kuros būtu norādīti ES līmenī kopīgi elementi, kas ļautu saskaņot vai izplatīt praksi saistībā ar mikrokredītu. Komiteja vēlas Komisijai arī norādīt, ka pastāv vairākas sekmīgas bezpeļņas organizācijas, kuras jau šobrīd veic izcilu darbu mikrokredītu nodrošināšanas ziņā. Lai netraucētu darbu šajā jomā, Eiropas Savienībai ir svarīgi neveidot savu paralēlu sistēmu, bet gan atbalstīt jau notiekošo darbu;

15. attiecībā uz **EURES** Komiteja vērsas pie Komisijas ar aicinājumu palielināt šā instrumenta efektivitāti, lai pieprasījumu un piedāvājumu saskaņotu, izmantojot arī valstu un reģionālos nodarbinātības dienestus; aicina **EURES** vairāk ņemt vērā to jauniešu vajadzības, kas meklē pirmo darbavietu, kā arī veicināt to personu mobilitāti, kurām nav darba pieredzes, un vienlaikus ņem vērā, ka jauni, kvalificēti darba ņēmēji ir pieprasīti arī daudzās mazās pilsētās un lauku apvidos. Komiteja uzsver, ka vajadzīga enerģiska pieeja, lai novērstu šķēršļus, kas kavē darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, un risinātu jautājumu par atālumu no kontinenta. Minētais instruments jāizmanto tieši šādu šķēršļu novēršanai, nevis tikai darbā iekārtošanās pasākumiem;

Īpaši jautājumi

16. pauž bažas par to, ka atsauce uz dzimumu līdztiesību un nediskrimināciju, kas iekļauta pašreizējā programmā "Progress", ir svītrotā. Pastāv divi būtiski riski: pirmkārt, risks, ka nevis tiek uzsvērta nepieciešamība novērst sociālos šķēršļus, kas kavē vienlīdzības nodrošināšanu, bet gan tiek vienīgi atzītas tiesības, un, otrkārt, sociālajā jomā veiktu inovatīvu pasākumu sadrumstalotības risks;

17. norāda uz to, ka programmai paredzētais budžets joprojām ir mazāks par nepieciešamo summu, it sevišķi sociālo eksperimentu jomā, lai arī Komisija ierosina 17 % no budžeta izmantot minētajam mērķim;

18. attiecībā uz mikrofinansēšanu uzskata, ka ir jāatgādina par Komitejas 2009. gada atzinumu un jāņem vērā arī fakts, ka Eiropas Investīciju bankas (EIB) un Eiropas Investīciju fonda (EIF) kopīgi finansētā programma tiek īstenota tikai nedaudz vairāk nekā gadu. Komiteja atgādina, ka īpaša un papildu uzmanība būtu jāpievērš konkrētiem atbalsta pasākumiem, kas paredzēti mikrokredītu nodrošinātājiem, lai tie varētu izpildīt minimālos līdzsvara un ilgtspējas nosacījumus. RK norāda, ka mikrofinansēšanas pasākumu efektivitāte ir cieši saistīta ar nodrošinātāju lielumu un sniegto mikrofinansēšanas pakalpojumu kvalitāti. Tādēļ ir jāiedrošina un jāatbalsta valstu un/vai reģionālie mikrofinansēšanas tīkli, kuri atsevišķiem vietējiem un reģionālajiem kredītu nodrošinātājiem pilda otrā līmeņa pakalpojumu struktūru funkcijas;

19. uzsver, ka tad, ja runa ir par vairākām programmām inovācijas un mikrofinansēšanas jomā, ir svarīgi nodrošināt ES pasākumu konsekvenci. Komiteja aicina nodrošināt lielāku saskaņu starp Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programmu un ESF, ņemot vērā pārvaldošo iestāžu strukturālo daudzveidību (šo programmu pārvalda Komisija, savukārt Sociālo fondu — valstu un reģionālās iestādes). Šajā sakarā Komiteja ierosina trīs priekšlikumus: pirmkārt, reģioniem būtu jāaņem izmantot ESF vai citus fondus, lai piemērotu izstrādāto paraugpraksi, otrkārt, Reģionu komiteja varētu sagatavot pamatnostādnes attiecībā uz konsekvenci iepirkuma konkursu publicēšanas brīdī, un, treškārt, ja tas atbilst projektu teritoriālajai dimensijai, attiecīgajiem reģioniem un vietējām pašvaldībām būtu jāpauž viedoklis par katru iesniegto projektu, lai nodrošinātu sinerģiju un saskaņotību ar to veidu, kādā tās izmanto Sociālo fondu;

20. konstatē, ka, tā kā programma sastāv no trim sadaļām, ir grūti veikt precīzāku novērtējumu, it sevišķi attiecībā uz mikrofinansēšanas instrumentu un **EURES** programmu, lai apzinātu, kas ticis paveikts un cik darba ņēmēju ar programmas starpniecību patiešām atraduši darbu. Komiteja uzskata, ka Komisijai vajadzētu apņemt iespējami ātrāk publicēt pašreizējo programmu novērtēšanas rezultātus, kuri kļūs zināmi vienīgi pēc jauno programmu stāšanās spēkā, un vajadzības gadījumā grozīt vai papildināt tās.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

19. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(19) Saskaņā ar Līguma 9. pantu programmai būtu jānodrošina, ka Savienības politikas un darbības noteikšanā un īstenošanā tiek ņemtas vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu un ar cīņu pret sociālo atstumtību	(19) Saskaņā ar Līguma 9. pantu un stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem programmai būtu jānodrošina, ka Savienības politikas un darbības noteikšanā un īstenošanā tiek ņemtas vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, atbilstīgas sociālās aizsardzības nodrošināšanu un ar cīņu pret sociālo atstumtību.

Pamatojums

Jāuzsver, ka šīs programmas īstenošanai jābūt saskaņotai ar stratēģiju "Eiropa 2020".

2. grozījums

4. panta 1. punkta jauns (f) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. pants	4. pants
Programmas vispārējie mērķi	Programmas vispārējie mērķi
1. Programma cenšas sasniegt šādus vispārējos mērķus:	1. Programma cenšas sasniegt šādus vispārējos mērķus:
(a) (...);	(a) nostiprināt Savienības un dalībvalstu galveno politikas veidotāju un citu ieinteresēto personu atbildību par Savienības mērķiem nodarbinātības, sociālajā un darba apstākļu jomā, lai īstenotu konkrētas un saskaņotas darbības gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī;
(b) nostiprināt atbilstīgas, pieejamas un iedarbīgas sociālās aizsardzības sistēmas un darba tirgus un veicināt politiskās reformas, atbalstot labu pārvaldību, savstarpēju zināšanu apguvi un sociālo inovāciju;	(b) nostiprināt atbilstīgas, pieejamas un iedarbīgas sociālās aizsardzības sistēmas un darba tirgus un veicināt politiskās reformas, atbalstot visu ieinteresēto aprindu iesaisti , labu pārvaldību, savstarpēju zināšanu apguvi un sociālo inovāciju;
(c) (...);	(c) modernizēt Savienības tiesību aktus saskaņā ar lietpratīga regulējuma principiem un nodrošināt ar darba apstākļiem saistīto Savienības tiesību aktu efektīvu piemērošanu;
(d) veicināt darbinieku ģeogrāfisko mobilitāti un palielināt nodarbinātības iespējas, veidojot atvērtus un visiem pieejamus Savienības darba tirgus;	(d) veicināt darbinieku ģeogrāfisko mobilitāti un palielināt nodarbinātības iespējas, veidojot atvērtus un visiem pieejamus Savienības darba tirgus;
(e) atbalstīt nodarbinātību un sociālo iekļaušanu, palielinot mikrofinansējuma pieejamību un iespējas to saņemt neaizsargātām iedzīvotāju grupām un mikrouzņēmumiem, kā arī uzlabojot sociālo uzņēmumu piekļuvi finansējumam.	(e) atbalstīt nodarbinātību un sociālo iekļaušanu, palielinot mikrofinansējuma pieejamību jauniem cilvēkiem un iespējas to saņemt neaizsargātām iedzīvotāju grupām un mikrouzņēmumiem, kā arī uzlabojot sociālo uzņēmumu piekļuvi finansējumam;
	(f) <u>atbalstīt visu attiecīgo pušu aktīvu iesaisti tādu jau pieņemtu ES prioritāšu pārraudzībā kā aktīva iekļaušana, bezpajumtniecība un mājokļu trūkums, bērnu nabadzība, enerģētiskā nabadzība un imigrantu un etnisko minoritāšu nabadzība.</u>

Pamatojums

Attiecībā uz b) apakšpunktu: nepieciešams atbalstīt visu ieinteresēto aprindu līdzdalību sociālās aizsardzības sistēmas izstrādē. Attiecībā uz d) apakšpunktu: mikrofinansējuma pieejamība var būt vienīgais veids, kas paver iespējas gados jauniem cilvēkiem nodibināt vai pilnveidot uzņēmumu. Attiecībā uz f) apakšpunktu: visu attiecīgo pušu aktīva iesaiste ir šīs programmas viens no nosacījumiem.

3. grozījums

5. panta 2. punkta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lēmuma 3. panta 1. punktā norādītajām sadaļām tiks piešķirtas šādas indikatīvas procentuālās daļas:	Lēmuma 3. panta 1. punktā norādītajām sadaļām tiks piešķirtas šādas indikatīvas procentuālās daļas:
(a) 60 % PROGRESS sadaļai, no kuriem vismaz 17 % ir jāpiešķir eksperimentu veicināšanai sociālajā jomā kā metodei, ar kuras palīdzību pārbauda un novērtē inovatīvus risinājumus ar nolūku tos piemērot plašāk;	(a) 60 % PROGRESS sadaļai, no kuriem vismaz 17 % 25 % ir jāpiešķir eksperimentu veicināšanai sociālajā jomā kā metodei, ar kuras palīdzību pārbauda un novērtē inovatīvus risinājumus ar nolūku tos piemērot plašāk, <u>un vismaz 10 % jauniešu bezdarba mazināšanai; attiecīgo procentuālo īpatsvaru var divkāršot, lai atbalstītu sociālo eksperimentu projektus saistībā ar politiskajām prioritātēm un it sevišķi jauniešu sociālo iekļaušanu atbilstīgi Komisijas 2011. gada 20. decembra paziņojumam "Jaunatnes iespēju iniciatīva" un stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniciatīvai "Jaunatne kustībā";</u>
(b) 15 % EURES sadaļai;	(b) 15 % EURES sadaļai;
(c) 20 % mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības sadaļai.	(c) 20 % mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības sadaļai.

Pamatojums

Ļoti svarīgi ir uzsvērt, ka īpaša uzmanība jāpievērš konkrētiem eksperimentiem un, ņemot vērā jaunākos statistikas datus, jāsamazina jauniešu bezdarbs.

4. grozījums

8. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>Konsekvence un papildināmība</i>	<i>Konsekvence un papildināmība</i>
1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina to, ka saskaņā ar programmu īstenotās darbības atbilst citām Eiropas Savienības darbībām un tās papildina, jo īpaši tas attiecas uz darbībām saistībā ar Eiropas Sociālo fondu (ESF) un tādās jomās kā sociālais dialogs, tiesiskums un pamattiesības, izglītība, profesionālā apmācība un jaunatnes politika, pētniecība un inovācija, uzņēmējdarbība, veselība, paplašināšanās un ārējās attiecības, kā arī vispārējā ekonomiskā politika.	1. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina to, ka saskaņā ar programmu īstenotās darbības atbilst citām Eiropas Savienības darbībām un tās papildina, jo īpaši tas attiecas uz darbībām saistībā ar Eiropas Sociālo fondu (ESF), <u>Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) un pētniecības un inovācijas programmu "Apvārsnis 2020", kā arī darbībām</u> un tādās jomās kā <u>sociālā aizsardzība un iekļaušana</u> , sociālais dialogs, tiesiskums un pamattiesības, izglītība, profesionālā apmācība un jaunatnes politika, pētniecība un inovācija, uzņēmējdarbība, veselība, paplašināšanās un ārējās attiecības, kā arī vispārējā ekonomiskā politika. <u>Tāpēc valstu, reģionālās un vietējās iestādes ES līdzekļu, sevišķi Eiropas Sociālā fonda līdzekļu, piešķiršanā dod priekšroku pasākumiem, kuru pamatā ir veiksmīgi īstenoti eksperimenti. Lai nodrošinātu projektu atbilstību reģionālajām programmām, ir jākonsultējas ar attiecīgajiem projektā un/vai ESF darbības programmā iesaistītajiem reģioniem, lai Komisijas noteiktajā termiņā tie varētu sniegt atzinumu par projektu atbilstību. Šāds atzinums var veicināt projektu novērtēšanu.</u>

Pamatojums

Tā kā ES un valstu publiskais finansējums nav pietiekams, ir svarīgi nodrošināt izdevumu konsekveni un sinerģiju. Tāpēc starp eksperimentālo darbību, paraugprakses izstrādi un darbības fondu (piemēram, Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) un jo īpaši ESF) pasākumiem ir jāpastiprina darbības nepārtrauktība. Daudzos gadījumos ir svarīgi pārbaudīt konsekveni starp izdevumiem, kas paredzēti eksperimentiem, un tiem sekojošiem darbības izdevumiem, ņemot vērā kompetento reģionālo iestāžu izstrādātās pamatnostādnes, tomēr neierobežojot Komisijas neatkarību saistībā ar lēmumiem par projektu apstiprināšanu saskaņā ar attiecīgiem noteikumiem.

5. grozījums

13. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p><i>Uzraudzība</i></p> <p>Lai īstenotu programmas regulāru uzraudzību un veiktu jebkādas tās politisko un finanšu prioritāšu grozījumus, Komisija reizi divos gados sagatavo uzraudzības ziņojumus un nosūta tos Eiropas Parlamentam un Padomei. Šajos ziņojumos iekļauj programmas rezultātus un to, kādā mērā ar programmas darbību palīdzību tiek risināti dzimumu līdztiesības un diskriminācijas aizlieguma jautājumi, tai skaitā arī jautājumi attiecībā uz piekļuvi.</p>	<p><i>Uzraudzība</i></p> <p>Lai īstenotu programmas regulāru uzraudzību un veiktu jebkādas tās politisko un finanšu prioritāšu grozījumus, Komisija reizi divos gados sagatavo uzraudzības ziņojumus un nosūta tos Eiropas Parlamentam, un Padomei un Reģionu komitejai. Šajos ziņojumos iekļauj programmas rezultātus un to, kādā mērā ar programmas darbību palīdzību tiek risināti dzimumu līdztiesības un diskriminācijas aizlieguma jautājumi, tai skaitā arī jautājumi attiecībā uz piekļuvi.</p>

Pamatojums

Daudzi no programmā paredzētajiem pasākumiem būtiski ietekmē reģionālo darbību vai arī rod tajā pamatojumu. Tāpēc vajag nodrošināt, ka RK var paust savu viedokli un ierosināt Komisijai pamatnostādnes, kas atbilst reģionālajai politikai.

6. grozījums

22. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>22. pants</p> <p><i>Konkrētie mērķi</i></p> <p>Papildus 4. pantā izklāstītajiem vispārējiem mērķiem sadaļas "Mikrofinansēšana un sociālā uzņēmējdarbība" konkrētie mērķi ir šādi.</p> <p>1. palielināt mikrofinansējuma pieejamību un saņemšanas iespējas:</p> <p>(a) personām, kuras ir zaudējušas darbu vai kurām draud darba zaudēšana, vai kurām ir grūtības iekļauties vai no jauna iekļauties darba tirgū; personām, kurām draud sociālā atstumtība, un neaizsargātām personām, kuras atrodas neizdevīgā stāvoklī attiecībā uz piekļuvi parastajam kredītu tirgum un kuras vēlas nodibināt vai pilnveidot savus mikrouzņēmumus;</p> <p>(b) mikrouzņēmumiem, it īpaši tādiem, kuros ir nodarbinātas a) punktā minētas personas;</p>	<p>22. pants</p> <p><i>Konkrētie mērķi</i></p> <p>Papildus 4. pantā izklāstītajiem vispārējiem mērķiem sadaļas "Mikrofinansēšana un sociālā uzņēmējdarbība" konkrētie mērķi ir šādi.</p> <p>1. palielināt maksimāli samazināt un novērst birokrātiskos šķēršļus mikrofinansējuma pieejamību pieejamībai un saņemšanas iespējas iespējām:</p> <p>(a) personām, kuras ir zaudējušas darbu vai kurām draud darba zaudēšana, vai kurām ir grūtības iekļauties vai no jauna iekļauties darba tirgū; personām, kurām draud sociālā atstumtība, jauniem cilvēkiem un neaizsargātām personām, kuras atrodas neizdevīgā stāvoklī attiecībā uz piekļuvi parastajam kredītu tirgum un kuras pašas vai sadarbībā ar citām personām, kas atrodas tādā pašā situācijā, vēlas nodibināt vai pilnveidot savus mikrouzņēmumus; personām, kas vēlas nodibināt vai pilnveidot mikrouzņēmumu, jābūt iespējai saņemt mentoru un apmācības pakalpojumus, kas papildina mikrofinansējuma veidā saņemto atbalstu;</p> <p>(b) mikrouzņēmumiem, it īpaši tādiem, kuros ir nodarbinātas a) punktā minētas personas;</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. palielināt mikrokrēdītu nodrošinātāju iestāžu kapacitāti;	2. palielināt mikrokrēdītu nodrošinātāju iestāžu kapacitāti, <u>tādējādi uzlabojot to darbības un ilgtspējas nosacījumus;</u>
3. atbalstīt sociālo uzņēmumu attīstību, it īpaši, atvieglojot piekļuvi finansējumam.	3. <u>atbalstīt mentoru un apmācības pakalpojumus (a) apakšpunktā minētajām personām, kuras vēlas nodibināt vai pilnveidot savu uzņēmumu;</u>
	4. atbalstīt sociālo uzņēmumu attīstību, it īpaši, atvieglojot piekļuvi finansējumam.

Pamatojums

Grozījums 1. punktā ir nepieciešams, lai konkrēti minētu to personu kategorijas, kas mikrokrēdītu saņemtu ražošanas vajadzībām vai profesionālajai attīstībai. Otrais grozījums paredzēts, lai uzmanību pievērstu jautājumam, ko jau ir pieminējusi pati Eiropas Komisija un arī pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuras nodarbojas ar mikrokrēdītēšanu, it īpaši laikā, kad jāstimulē un jāatbalsta uzņēmējdarbība, tostarp mazi uzņēmumi.

7. grozījums

23. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>Dalība</i>	<i>Dalība</i>
1. Mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības sadaļā var piedalīties publiskas un privātas organizācijas, kas valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī ir dibinātas 16. panta 1. punktā minētajās valstīs un nodrošina šajās valstīs:	1. Mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības sadaļā var piedalīties publiskas un privātas organizācijas, kas valsts, reģionālajā vai vietējā līmenī ir dibinātas 16. panta 1. punktā minētajās valstīs un nodrošina šajās valstīs:
a) mikrofinansējumu fiziskām personām un mikrouzņēmumiem;	a) mikrofinansējumu fiziskām personām un mikrouzņēmumiem;
b) finansējumu sociālajiem uzņēmumiem.	b) finansējumu sociālajiem uzņēmumiem.
2. Lai sasniegtu galīgos saņēmējus un izveidotu konkurētspējīgus un darbotiespējīgus mikrouzņēmumus, publiskajām un privātajām organizācijām, kuras īsteno 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, ir cieši jāsadarbojas ar organizācijām, kuras pārstāv mikrokrēdītu galīgo saņēmēju intereses, un organizācijām, kuras nodrošina šādiem galīgajiem saņēmējiem mentoru un konsultāciju pakalpojumus, jo īpaši ar organizācijām, ko atbalsta ESF.	2. Lai sasniegtu galīgos saņēmējus un izveidotu konkurētspējīgus un darbotiespējīgus mikrouzņēmumus, publiskajām un privātajām organizācijām, kuras īsteno 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, ir cieši jāsadarbojas ar organizācijām, kuras pārstāv mikrokrēdītu galīgo saņēmēju intereses, un organizācijām, kuras nodrošina šādiem galīgajiem saņēmējiem mentoru un konsultāciju pakalpojumus, jo īpaši ar organizācijām, ko atbalsta ESF.
3. Publiskās un privātas organizācijas, kuras veic 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, ievēro augstus standartus attiecībā uz pārvaldību, vadību un patērētāju aizsardzību atbilstīgi principiem Eiropas Ētikas kodeksā mikrokrēdītu nodrošināšanai un cenšas novērst fizisku personu un uzņēmumu nonākšanu pārmērīgās parādsaistībās.	3. Publiskās un privātas organizācijas, kuras veic 1. punkta a) apakšpunktā minētās darbības, ievēro augstus standartus attiecībā uz pārvaldību, vadību un patērētāju aizsardzību atbilstīgi principiem Eiropas Ētikas kodeksā mikrokrēdītu nodrošināšanai un cenšas novērst <u>tādas prakses izplatību, kad tiek noteikti ļoti augsti procenti mikrokrēdītiem un kopumā izvirzīti nosacījumi, kuri ir cēlonis</u> fizisku personu un uzņēmumu nonākšanu <u>ai</u> pārmērīgās parādsaistībās.

Briselē, 2012. gada 3. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikumi tiesību aktiem par kopējās lauksaimniecības politikas un lauku attīstības politikas reformu pēc 2013. gada”

(2012/C 225/14)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka Komisijas priekšlikumi nav pietiekami tālejoši, lai veiktu nopietnu kopējās lauksaimniecības politikas reformu, kura ir tik ļoti nepieciešama, lai Eiropā saglabātu lauksaimniecību un lauku teritorijas;
- uzskata, ka Komisija pieļāvusi stratēģisku kļūdu, priekšroku dodot krīžu pārvarēšanai *a posteriori*, nevis tirgu regulējumam vēl pirms krīzes;
- aicina Komisiju pārskatīt priekšlikumu par dažādu kvotu sistēmu atcelšanu;
- uzskata, ka pārtikas ķēdē ir svarīgi līdzsvarot spēku samēru par labu ražotājiem;
- uzskata, ka Eiropas Savienības tirdzniecības politikas pārskatīšanai ir ļoti svarīga nozīme lauksaimniecības nozarē;
- uzskata, ka ir būtiski līdzsvarot atbalstu, bet Komisijas priekšlikumu vērtē kā nepietiekamu, lai pārvirzītu konkurētspēju uz mazām un vidējām saimniecībām;
- aicina Komisiju pazemināt maksājuma pakāpeniskas samazināšanas robežvērtību sākot no atbalsta summas, kas lielāka par EUR 100 000 un nepārsniedz EUR 200 000 vienai saimniecībai;
- aicina sagatavot provizorisku grafiku pilnīgai konverģencei Eiropas mērogā;
- aicina noteikt, ka mehānismu, kas paredzēts apgabaliem, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi, dalībvalstis var izmantot līdz 10 % apmērā no noteiktā valsts gada maksimālā apjoma;
- uzskata, ka ir būtiski, pirmkārt, paredzēt atbilstošus līdzekļus no ELFLA vietējās infrastruktūras attīstīšanai lauku apgabalos un, otrkārt, vispārējās lauku attīstības politikas ietvaros garantēt lauku pašvaldībām piekļuvi kohēzijas politikas līdzekļiem, izmantojot ERAF;
- iesaka reformas īstenošanā plašāk piemērot subsidiaritāti, lai dalībvalstīm un reģioniem būtu lielāka rīcības brīvība;
- vēlas, lai saistībā ar klimatam un videi labvēlīgas lauksaimniecības prakses atbalstu tiktu dota iespēja slēgt teritoriālos līgumus, kurus paraksta gan reģionālās pašvaldības, gan lauksaimnieku grupas;
- aicina partnerības līgumu sagatavošanā pilnībā iesaistīt lauku apgabalu pārstāvjus.

Ziņotājs	<i>René Souchon</i> kgs (FR/PSE), Overņas reģiona padomes priekšsēdētājs
Atsauces dokumenti	<p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, COM(2011) 625 final/2</p> <p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju (Regula par vienotu TKO), COM(2011) 626 final/2</p> <p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), COM(2011) 627 final/2</p> <p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, COM(2011) 628 final/2</p> <p>Priekšlikums Padomes regulai par konkrēta atbalsta un kompensāciju noteikšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, COM(2011) 629 final</p> <p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz lauksaimniekiem paredzētu tiešo maksājumu piemērošanu 2013. gadā, COM(2011) 630 final</p> <p>Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz vienotā maksājuma shēmu un atbalstu vīnogulāju audzētājiem, COM(2011) 631 final</p>

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

lauku saimniecību vajadzības, kā tas noteikts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, un tai jānodrošina vienlīdzīga attieksme pret visiem Eiropas lauksaimniekiem;

KLP prioritātes

1. atbalsta Eiropas Komisijas izvirzītos turpmākās kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) mērķus attiecībā uz dabas resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu, pārtikas nodrošinājumu, lauksaimniecības darbību visā Eiropas teritorijā, līdzsvarotu reģionālo attīstību, ES lauksaimniecības konkurētspēju un KLP vienkāršošanu;

2. tomēr uzskata, ka Komisijas priekšlikumi nav pietiekami tālejoši, lai veiktu nopietnu kopējās lauksaimniecības politikas reformu, kura ir tik ļoti nepieciešama, lai Eiropā saglabātu lauksaimniecību un lauku teritorijas; reformā jāņem vērā Eiropas

3. uzskata, ka kopējās lauksaimniecības politikas uzdevums, kā tas definēts Līgumā par Eiropas Savienības darbību, ir panākt pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem. Šajā nolūkā jāparedz arī tirgu stabilizēšanas pasākumi, lai vienlaikus nodrošinātu ražotājiem stabilas, bet patērētājiem pieņemamas cenas;

4. uzskata, ka ir būtiski līdzsvarot atbalstu, bet Komisijas priekšlikumu vērtē kā nepietiekamu, lai pārvirzītu konkurētspēju uz mazām un vidējām saimniecībām, teritorijām ar dabas ierobežojumiem, salu reģioniem, kā arī atsevišķām apdraudētām nozarēm, un mudina ņemt vērā arī citus līdzsvarošanas kritērijus, jo īpaši nodarbinātību;

5. iesaka reformas īstenošanā plašāk piemērot subsidiaritāti, lai dalībvalstīm un reģioniem būtu lielāka rīcības brīvība;

6. uzskata, ka svarīgi ir lauksaimniekiem vienkāršot kopējās lauksaimniecības politikas īstenošanas administratīvos noteikumus, taču šī vienkāršošana nedrīkst nozīmēt pārāk lielu vērā ņemamo kritēriju vienādošanu, jo tas būtu pretrunā vietējām un reģionālajām īpatnībām;

7. uzskata, ka ir svarīgi, lai kopējā lauksaimniecības politika veicinātu lauksaimniecības ražojumu kvalitāti, jo īpaši attiecībā uz produktiem, kurus ražo ar oficiālu kvalitātes zīmi. Tāpēc aicina Eiropas Komisiju veidot ciešāku saikni starp kopējo lauksaimniecības politiku un kvalitātes politiku;

Tirgu regulēšana

8. uzskata, ka Komisijas ierosinātie tirgu regulēšanas pasākumi ir nepietiekami un kavē kopējās lauksaimniecības politikas attīstību. Kaut gan tirgu stabilizēšana ir paredzēta Lisabonas līgumā, Komisija nav ierosinājusi nevienu efektīvu mehānismu ražošanas publiskai kontrolei;

9. uzskata, ka Komisija pieļāvusi stratēģisku kļūdu, priekšroku dodot krīžu pārvarēšanai *a posteriori*, nevis izstrādājot regulējumu, kas vēl pirms krīzes efektīvi un ar mazākām izmaksām ļautu novērst cenu svārstības;

10. pēc iepazīšanās ar jauno ietekmes novērtējumu rezultātiem aicina Komisiju pārskatīt priekšlikumu par dažādu kvotu un ražošanas tiesību (cukurs, piens un vīnogulāju stādīšanas tiesības) sistēmu atcelšanu, galvenokārt attiecībā uz teritorijām ar dabas ierobežojumiem, bet jo sevišķi kalnu apgabaliem;

11. aicina Komisiju saglabāt Kopienas preferences mehānismus⁽¹⁾ un dot priekšroku intervences un uzglabāšanas (publiskiem un privātiem) mehānismiem;

12. uzskata, ka, lai sasniegtu pārtikas nodrošinājuma mērķi, ko Komisija noteikusi turpmākajai kopējai lauksaimniecības politikai, pārtikas ķēdē ir svarīgi līdzsvarot spēku samēru par labu ražotājiem;

13. uzskata, ka Eiropas Savienības tirdzniecības politikas pārskatīšanai ir ļoti liela nozīme lauksaimniecības nozarē un to nedrīkst izmantot vienīgi tam, lai paplašinātu eksportu uz trešām valstīm rūpniecības un pakalpojumu nozarē;

14. uzskata, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds, kuram piešķirti līdzekļi EUR 2,5 miljardu apmērā, nav piemērots, lai kompensētu sekas, ko lauksaimniecības nozarē varētu radīt komerciālie nolīgumi. Konkrēti, tā uzdevums nav mazināt to divpusējo tirdzniecības nolīgumu paredzamās sekas, par kuriem patlaban notiek sarunas;

Konverģence

15. uzskata, ka vietējās un reģionālās pārvaldes iestādes atbilstīgi katras dalībvalsts institucionālajam satvaram ir tiesīgas piedalīties KLP īstenošanā I pīlāra ietvaros, jo reģionālā līmeņa iesaiste var sekmēt mērķtiecīgāku atbalsta orientēšanu atkarībā no lauksaimniecības sociālajām, vides, agronomiskajām un teritoriālajām īpatnībām un tādējādi nodrošināt finansējuma efektīvāku izmantošanu;

16. atzinīgi vērtē, ka Komisija priekšlikumos atteikusies no vēsturiskajām atsaucēm, kuru dēļ atbalsta sadalījums starp lauksaimniekiem bija nevienlīdzīgs un netaisnīgs;

17. tomēr uzskata, ka Komisijas ierosinātais atbalsta sadalījums joprojām ir pārāk nevienlīdzīgs attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm, jo īpaši Baltijas valstīm, kuras Eiropas Savienībā saņem vismazākos tiešos maksājumus, un pauž nožēlu, ka Komisija nav precizējusi dalībvalstu konverģences termiņus. Paredzot ar to saistītos nosacījumus un grafiku, ir jāņem vērā katras dalībvalsts ražošanas izmaksas;

18. vēlas, lai pamatmaksājumu konverģence katrā dalībvalstī notiktu pakāpeniski, bet reālā termiņā, ņemot vērā arī dalībvalstu atšķirīgos sākotnējos apstākļus, un lai tiktu sastādīts provizorisks grafiks pilnīgai konverģencei Eiropas mērogā;

Maksājuma pakāpeniska samazināšana un nepārsniedzamās summas noteikšana

19. aicina Komisiju pazemināt maksājuma pakāpeniskas samazināšanas robežvērtību sākot no atbalsta summas, kas lielāka par EUR 100 000 un nepārsniedz EUR 200 000 vienai saimniecībai, atskaitot faktiski izmaksātās un deklarētās summas, to skaitā lauksaimnieka darba atalgojumu;

20. aicina Komisiju darīt iespējamu to, lai pakāpeniskas samazināšanas rezultātā iegūtais finansējums tiktu virzīts uz pasākumiem un darbībām, kuras dalībvalstis nosaka savai teritorijai;

Atbalsta sasaiste

21. uzskata, ka atbalsta sasaiste atsevišķiem ražojumiem vai atsevišķiem nestabilā situācijā esošiem reģioniem ir svarīga, lai saglabātu apmierinošu ražošanas un vērtības radīšanas līmeni;

⁽¹⁾ Reģionu komitejas 2010. gada atzinums "KLP pēc 2013. gada", ziņotājs — René Souchon, CdR 127/2010 fin.

22. aicina Komisiju noteikt, ka dalībvalstis var piešķirt lauksaimniekiem saistīto atbalstu, izvēloties tās lauksaimniecības nozares, kuras saskaras ar zināmām grūtībām un ir īpaši svarīgas ekonomisku, sociālu vai ar vidi saistītu iemeslu dēļ. Vienlaikus aicina Komisiju stiprināt sasaistes mehānismus teritorijās ar dabas ierobežojumiem, salu teritorijās un tālākajos reģionos, papildus priekšlikumā regulai uzskaitītajiem ražojumiem ņemot vērā arī lauksaimniecības ražojumus, kurus tirgo ar oficiālām kvalitātes zīmēm, tostarp bioloģiskās lauksaimniecības zīmi;

23. uzskata, ka Eiropas lauksaimniecības tirgu stabilizācijas stratēģijas konkrētas īstenošanas nolūkā, neradot mākslīgas atbalsta sistēmas II pīlāra ietvaros, būtu lietderīgi ieviest tirgus riska pārvaldības komponentu, kas jāizslēdz no lauku attīstības;

Klimatam un videi labvēlīga lauksaimniecības prakse

24. uzskata, ka ir nepieciešams mainīt Eiropas lauksaimnieciskās ražošanas modeļi saskaņā ar Komisijas vēlmēm vides pasākumu jomā, bet plānotie vides pasākumi ir pārāk neelastīgi, lai nodrošinātu reģionālajām/vietējām vajadzībām pielāgotus risinājumus un optimāli veicinātu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu īstenošanu;

25. uzskata, ka, Eiropas lauksaimniecībai pārejot uz ilgtspējīgiem ražošanas modeļiem, kā arī pielāgojoties klimata pārmaiņām, spēcīgāks atbalsts ir jānodrošina novatoriskiem risinājumiem lauksaimniecības jomā. Lai īstenotu Eiropas Savienības apņemšanos veicināt ilgtspējīgu un inovatīvu ekonomiku, ir jāpalielina sinerģija starp lauksaimniecības un zivsaimniecības politiku, klimata un enerģētikas politiku, reģionālo un pētniecības politiku. Reģionu komiteja uzsver, ka šajā sakarā svarīga nozīme ir pētniecībai pārtikas jomā, un norāda uz potenciālu, ko sniedz novatoriski risinājumi bioloģisko produktu nozarē;

26. uzskata, ka Komisijas ierosinātie pasākumi nav piemēroti, jo tie ir pārāk vispārīgi, un tāpēc aicina palielināt subsidiaritātes līmeni, lai šo pasākumu īstenošanā pēc iespējas tiktu ņemti vērā vietējie lauksaimniecības, vides un sociāli ekonomiskie apstākļi, un vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm tiktu uzticēta mērķtiecīgu agrovides pasākumu īstenošanas iniciatīva un pārvaldība, kā arī dota iespēja slēgt teritoriālos līgumus, kurus paraksta arī lauksaimnieki vai to pārstāvji. Turklāt uzskata, ka jānodrošina apstākļi, lai atvieglotu piekļuvi visām saimniecībām, būtiski pārskatot īstenojamo pasākumu veidus;

27. uzskata, ka tiem lauksaimniekiem, kuri ieguvuši dalībvalstīs atzītu agrovides sertifikāciju, ir jābūt tiesīgiem izmantot vides pasākumiem paredzēto atbalstu ar nosacījumu, ka šai sertifikācijai ir noteiktas stingras prasības un to oficiāli ir atzinusi Eiropas Komisija, nodrošinot tādējādi visās dalībvalstīs ekvivalentu prasību kopumu;

28. uzskata, ka 7 % līmenis, kas no atbalsttiesīgajiem atmatā atstātajiem hektāriem jāatvēl ekoloģiski nozīmīgām platībām, dažos gadījumos var šķīst pārāk augsts, tāpēc aicina Komisiju paredzēt elastīgumu un reģioniem dot iespēju attiecīgo platību noteikt atkarībā no vietējiem apstākļiem, tostarp iekļaut pastāvīgās ganības;

29. aicina Komisiju, izmantojot atbilstošus instrumentus, ieteikt "olbaltumvielu plāna" īstenošanu ES mērogā ar nolūku sekmēt proteīnaugu un pākšaugu audzēšanu, lai nodrošinātu Eiropas lopkopības nozares pašapgādi ar olbaltumvielām bagātu lopbarību, samazinātu sintētiskā slāpekļa mēslojuma lietošanu un uzlabotu augsnes auglību;

30. aicina Komisiju grozīt priekšlikumā sniegto ilggadīgu zālāju definīciju un paturēt pašreiz spēkā esošo definīciju bez prasības, ka tajās pārsvarā jābūt stiebrzālēm;

Teritorijas ar dabas ierobežojumiem

31. aicina visās dalībvalstīs par obligātu noteikt mehānismu, kas paredzēts apgabaliem, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi. Līdz ar to šis mehānisms būtu trešais atbalsta līmenis, kas papildinātu pamatmaksājumus un atbalstu pasākumiem vides jomā.

32. aicina noteikt, ka mehānismu, kas paredzēts apgabaliem, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi, dalībvalstis var izmantot līdz 10 % apmērā no noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.

33. teritoriju ar dabas un specifiskiem ierobežojumiem noteikšanā aicina piemērot teritoriālās kohēzijas un teritoriālā plānojuma kritērijus, lai atbilstīgi Reģionu komitejas iepriekšējiem ieteikumiem ņemtu vērā izolētību vai infrastruktūru pieejamību, ekosistēmu nestabilitāti (?);

Darbības uzsākšana

34. uzskata, ka Komisijas ierosinātais pamatmaksājumu papildinošais īpašais atbalsts jaunajiem lauksaimniekiem ir pamatots, bet tas nav pietiekams. Turklāt tam vajadzētu būt fakultatīvam;

35. aicina Komisiju rīkoties aktīvāk, lai veicinātu darbības uzsākšanu;

36. uzskata, ka darbības uzsākšanas grūtības galvenokārt ir saistītas ar zemes īpašumu un bankas aizdevumu pieejamību, tāpēc aicina rosināt dalībvalstis, ievērojot subsidiaritātes principu, ieviest zemes īpašuma un bankas garantijas mehānismus;

(2) Reģionu komitejas 2010. gada atzinums "Mērķtiecīgāks atbalsts lauksaimniekiem apgabalos, kuros ir nelabvēlīgi dabas apstākļi", ziņotājs — Luis Durnwalder, CdR 314/2009 fin.

Aktīvi lauksaimnieki un mazie lauksaimnieki

37. aicina Komisiju precīzāk definēt jēdzienu "aktīvs lauksaimnieks", lai tiešie maksājumi netiktu piešķirti fiziskām vai juridiskām personām, kuras nepiedalās lauku saimniecību pārvaldībā vai darbībā;

38. atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumu atzīt mazo lauksaimnieku īpašo statusu, jo vairākās ES dalībvalstīs liela daļa izveidoto darba vietu ir tieši lauksaimniecībā, un uzskata, ka šī shēma sekmē kopējās lauksaimniecības politikas vienkāršošanu, taču vēlas, lai minimālais atbalsta līmenis būtu EUR 1 000;

Lauku attīstība

39. atzinīgi vērtē priekšlikumu par vienotu stratēģisku satvaru visiem struktūrfondiem, to skaitā ELFLA;

40. uzskata, ka vienota stratēģiskā satvara izveide var pavērt iespēju, lai kohēzijas politikas jomā noteiktais zonējums tiktu piemērots lauku attīstības politikai. Šāda piemērošanas paplašināšana uzlabotu līdzfinansējuma līmeņu saskaņotību. Tāpēc aicina Komisiju noskaidrot, kādas būtu šādas paplašināšanas sekas;

41. uzskata, ka Komisijas iecere iekļaut lauku attīstību stratēģijā "Eiropa 2020" un iekļaut to jaunajā vienotajā stratēģiskajā satvarā līdzās ERAF, ESF, KF un EJZF var sekmēt lauku teritoriju līdzsvarotu un integrētu attīstību. Daudzās ES dalībvalstīs lauku teritorijas automātiski nenozīmē nodarbošanos ar lauksaimniecību, jo tajās ir arī vieta mazajiem uzņēmumiem un mājokļiem;

42. tāpēc uzskata, ka ir būtiski, pirmkārt, paredzēt atbilstošus līdzekļus no ELFLA vietējās infrastruktūras attīstīšanai lauku apgabalos un, otrkārt, vispārējās lauku attīstības politikas ietvaros garantēt lauku pašvaldībām piekļuvi kohēzijas politikas līdzekļiem, izmantojot ERAF;

43. mazāk labvēlīgo reģionu (LFA) definīcijas pamatā jābūt vienotiem un salīdzināmiem objektīviem kritērijiem, kas pieņemti Eiropas Savienības līmenī. Lai to pānāktu, Komiteja uzskata, ka jābalstās uz mazāk labvēlīgo reģionu jauno definīciju, kura savukārt jāpaplašina, ietverot citus kritērijus, lai tā atbilstu lauku teritoriju vajadzībām un īpatnībām Eiropas mērogā;

44. norāda, ka sešas noteiktās prioritātes ir ļoti atšķirīgas un tām nav ciešas saiknes ar Kopīgo noteikumu regulas vienpadsmit tematiskajiem mērķiem un ka šī jaunā struktūra ne tikai neatbilst pašreizējās regulas struktūrai, ko veido četras asis, bet arī neveicina integrētu pieeju attiecībā uz pārējiem kopējā stratēģiskajā satvarā iekļautajiem fondiem.

45. tāpēc aicina Komisiju izstrādāt ES lauku attīstības stratēģiju, ko katra dalībvalsts partnerības līgumu ietvaros varētu pielāgot reģionālā līmenī;

46. atbalsta iespēju līdz 10 % līdzekļu pārnest no I pīlāra uz II pīlāru;

47. atzinīgi vērtē to, ka jaunā Kopīgo noteikumu regula paredz kopīgus noteikumus, kas jāievēro ELFLA, ERAF, ESF, KF un EJZF, un uzskata to par būtisku sasniegumu, lai nodrošinātu integrētu teritoriālu pieeju, izmantojot šo fondu kopumu;

48. uzskata, ka ir svarīgi, lai lauku attīstības regula sekmētu ar lauksaimniecību nesaistītu nodarbinātību lauku apgabalos, bet uzskata, ka tikpat svarīgi ir, lai visos struktūrfondos tiktu ņemtas vērā lauku problēmas, un pauž bažas par to, kas notiks ar Eiropas Savienības atbalstu tiem lauku apgabaliem, kuri nav minēti jaunajā ERAF regulā;

49. uzskata, ka riska pārvaldības mehānismu nevajadzētu attiecināt uz lauku attīstību; tāpēc aicina Komisiju svītrot šo pasākumu no regulas, aizstājot to ar reglamentējošiem pasākumiem pirmā pīlāra ietvaros;

50. ir gandarīta par LEADER noteikumu paplašināšanu, kuros tagad ietverti arī citi fondi, izmantojot uz vietējiem dalībniekiem balstītu jaunu pieeju vietējai attīstībai; tas nodrošinās vietējās attīstības stratēģiju integrētu īstenošanu, ko atbalstīs vispiemērotākie fondi;

51. vērš uzmanību uz lauksaimnieku un lauku apgabalu īpašo nozīmi piepilsētu teritorijās tādu risinājumu veicināšanā, kas atbilst stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem, un uzskata, ka piepilsētu lauku apgabaliem piemīt īpašas priekšrocības un iero-bežojumi, kas pamato tematisku apakšprogrammu īstenošanu II pīlāra ietvaros;

Pārvaldība

52. uzskata, ka vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm kā līdzfinansētājām ir galvenā nozīme kā pārvaldes iestāžu partneriem lauku attīstības regulas īstenošanā, jo Eiropas finansējums tiek efektīvāk un rezultatīvāk izmantots tieši vietējos un reģionālajos projektos;

53. uzskata, ka daudzlīmeņu (Eiropas, valstu, reģionālās) pārvaldības ieviešana ir priekšnoteikums, lai veiksmīgi pārstrādātu kopējo lauksaimniecības politiku laikposmam pēc 2013. gada;

54. aicina partnerības līgumu sagatavošanā pilnībā iesaistīt lauku apgabalu pārstāvjus;

55. uzskata, ka iespēja izstrādāt apakšprogrammas konkrētām teritorijām, piemēram, kalnu apgabaliem un salu reģioniem, vai konkrētām nozarēm, ir interesants priekšlikums, taču tam būs reāla pievienotā vērtība tikai tad, ja šīs apakšprogrammas tiks paredzētas arī struktūrfondu regulās, lai plašāks teritoriālās attīstības pasākumu loks varētu pretendēt uz visu ES finanšu instrumentu līdzekļiem, un ja šajās apakšprogrammās iesaistīsies vietējās un reģionālās pārvaldes iestādes;

56. lūdz iecelt Lauku attīstības komitejā vienu vietējo un reģionālo pārvaldes iestāžu pārstāvi, kurš palīdzēs Komisijai deleģēto aktu pieņemšanas procedūrā. Plašākā nozīmē lūdz pārskatīt Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta konsultatīvo grupu sastāvu, lai tajās būtu vairāk lauku pārstāvju.

Budžets

57. uzskata, ka daudzgadu finanšu shēmā integrētai KLP paredzētie EUR 435,6 miljardi laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam, jā saglabā reālā izteiksmē gan attiecībā uz pirmo, gan otro pīlāru, jo lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozarei turpmākajos gados būs jāsaskaras ar būtiskām problēmām;

58. vienlaikus pauž bažas par valsts parāda krīzi Eiropas mērogā un par apdraudējumu, ko tā var radīt turpmākās kopējās lauksaimniecības politikas budžetam. Tādēļ uzskata, ka ir vēl jo svarīgāk, lai kopējai lauksaimniecības politikai arī turpmākajiem gadiem paredzētais finansējums būtu apjomīgs;

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

COM(2011)626 final/2

1. grozījums

21. panta 3. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Izstrādājot stratēģijas, dalībvalstis sagatavo sarakstu ar augļiem un dārzeņiem, pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem un banānu nozares produktiem, par kuriem var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar to attiecīgajām programmām. Tomēr šajā sarakstā neiekļauj produktus, kas ir izslēgti ar pasākumiem, kurus Komisija pieņēmusi ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 22. panta 2. punkta a) apakšpunktam. Dalībvalstis izvēlas produktus, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas var ietvert sezonalitāti, produktu pieejamību vai vides apsvērumus. Šajā sakarībā dalībvalstis var dot priekšroku Savienības izcelsmes produktiem.	3. Izstrādājot stratēģijas, dalībvalstis sagatavo sarakstu ar augļiem un dārzeņiem, pārstrādātiem augļiem un dārzeņiem un banānu nozares produktiem, par kuriem var pretendēt uz atbalstu saskaņā ar to attiecīgajām programmām. Tomēr šajā sarakstā neiekļauj produktus, kas ir izslēgti ar pasākumiem, kurus Komisija pieņēmusi ar deleģētajiem aktiem atbilstīgi 22. panta 2. punkta a) apakšpunktam. Dalībvalstis izvēlas produktus, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas var ietvert sezonalitāti, produktu pieejamību vai vides apsvērumus. Šajā sakarībā dalībvalstis var dot priekšroku Savienības izcelsmes produktiem, augļi, kas iekļauti skolu augļu patēriņa programmās, jāiegādājas tikai Eiropas Savienībā.

Pamatojums

Mērķis ir piemērot sistēmu "priekšrocība Eiropas Savienības produktiem salīdzinājumā ar trešo valstu izcelsmes produktiem".

2. grozījums

Jauns punkts pirms 101. panta

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Pamatojoties uz ietekmes novērtējumiem, kurus paredzēts veikt līdz 2012. gada 31. decembrim, par piena kvotu režīma atcelšanu un stādīšanas tiesību atcelšanu vīnkopības nozarē, Komisija līdz 2013. gada 30. jūnijam iesniedz priekšlikumu par to procedūru turpināšanu vai pārskatīšanu, kuru mērķis ir likvidēt kvotas un stādīšanas tiesības piena, vīnkopības un cukurbiešu nozarē.</u>

Pamatojums

Vairāki pētījumi liecina, ka stādīšanas tiesību un kvotu atcelšana ("Pētījums par vīnogulāju stādīšanas tiesību liberalizācijas sociāli ekonomiskajām un teritoriālajām sekām", AREV un MOISA pētījums, 2012. gada marts) nozīmē ražošanas koncentrēšanu atsevišķos apgabalos, kas savukārt rada ekonomiskas, teritoriālas un vides sekas, kuras Komisija nav pietiekami izvērtējusi.

3. grozījums

108. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Starpnozaru organizācijas	Starpnozaru organizācijas
Dalībvalstis pēc pieprasījuma atzīst starpnozaru organizācijas jebkurā no 1. panta 2. punktā minētajām nozarēm, ja tās:	Dalībvalstis pēc pieprasījuma atzīst starpnozaru organizācijas jebkurā no 1. panta 2. punktā minētajām nozarēm, ja tās:
a) veido pārstāvji, kuri veic saimnieciskas darbības saistībā ar vienas vai vairāku nozaru produktu ražošanu, tirdzniecību un/vai pārstrādi;	a) veido pārstāvji, kuri veic saimnieciskas darbības saistībā ar vienas vai vairāku nozaru produktu ražošanu, tirdzniecību un/vai pārstrādi;
b) ir izveidotas pēc visu vai dažu to organizāciju vai apvienību ierosmes, kas ir to dalībnieki;	b) ir izveidotas pēc visu vai dažu to organizāciju vai apvienību ierosmes, kas ir to dalībnieki;
c) tiecas sasniegt konkrētu mērķi, kas var aptvert vismaz vienu no šādiem uzdevumiem:	c) tiecas sasniegt konkrētu mērķi, kas var aptvert vismaz vienu no šādiem uzdevumiem:
i) pilnveidot zināšanas un uzlabot ražošanas un tirgus pārredzamību, tostarp publicējot statistikas datus par cenām, apjomiem un iepriekš noslēgto līgumu termiņu un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģiona vai valsts līmenī,	i) pilnveidot zināšanas un uzlabot ražošanas un tirgus pārredzamību, tostarp publicējot statistikas datus par cenām, apjomiem un iepriekš noslēgto līgumu termiņu un sniedzot analīzi par iespējamo turpmāko tirgus attīstību reģiona vai valsts līmenī,
ii) palīdzēt labāk koordinēt produktu laišanu tirgū, jo īpaši izmantojot pētījumus un tirgus izpēti,	ii) palīdzēt labāk koordinēt produktu laišanu tirgū, jo īpaši izmantojot pētījumus un tirgus izpēti, <u>tostarp izstrādājot rādītājus par izmaksām, tirgu attīstības tendencēm un tirgu novērtējumu.</u>
iii) izstrādāt standartlīgumus, kas atbilst Savienības tiesību aktiem,	iii) izstrādāt standartlīgumus, kas atbilst Savienības tiesību aktiem,
iv) pilnīgāk izmantot produktu potenciālu,	iv) pilnīgāk izmantot produktu potenciālu,
v) sniegt informāciju un veikt pētījumus, kas vajadzīgi, lai ražošanu racionalizētu, uzlabotu un tuvinātu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un priekšstatiem, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti, arī par noteiktām īpašībām, kas piemīt produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, un vides aizsardzību,	v) sniegt informāciju un veikt pētījumus, kas vajadzīgi, lai ražošanu racionalizētu, uzlabotu un tuvinātu produktiem, kuri vairāk atbilst tirgus prasībām un patērētāju gaumei un priekšstatiem, jo īpaši attiecībā uz produktu kvalitāti, arī par noteiktām īpašībām, kas piemīt produktiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu vai aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, un vides aizsardzību,
vi) meklēt veidus, kā ierobežot veterināro produktu vai augu aizsardzības līdzekļu un citu vielu izmantošanu un nodrošināt produktu kvalitāti un augsnes un ūdens aizsardzību,	vi) meklēt veidus, kā ierobežot veterināro produktu vai augu aizsardzības līdzekļu un citu vielu izmantošanu un nodrošināt produktu kvalitāti un augsnes un ūdens aizsardzību,

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
vii) izstrādāt metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas un tirdzniecības posmos,	vii) izstrādāt metodes un līdzekļus, lai uzlabotu produktu kvalitāti visos ražošanas un tirdzniecības posmos,
viii) izmantot bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu un aizsargāt un veicināt šādu lauksaimniecību, kā arī cilmes vietas nosaukumus, kvalitātes zīmes un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes,	viii) izmantot bioloģiskās lauksaimniecības potenciālu un aizsargāt un veicināt šādu lauksaimniecību, kā arī cilmes vietas nosaukumus, kvalitātes zīmes un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes,
ix) veicināt un veikt pētījumus par integrētu ilgtspējīgu ražošanu vai citām videi nekaitīgām ražošanas metodēm,	ix) veicināt un veikt pētījumus par integrētu ilgtspējīgu ražošanu vai citām videi nekaitīgām ražošanas metodēm,
x) rosināt veselīgu produktu patēriņu un informēt par kaitējumu, kas saistīts ar bīstamiem patēriņa ieradumiem,	x) rosināt veselīgu produktu patēriņu un informēt par kaitējumu, kas saistīts ar bīstamiem patēriņa ieradumiem,
xi) īstenot noieta veicināšanas pasākumus, jo īpaši trešās valstīs.	xi) īstenot noieta veicināšanas pasākumus, jo īpaši trešās valstīs.

Pamatojums

Ir būtiski, lai tirgum būtu atsauce uz cenām, kuras veido dažādi faktori, lai gan tai, bez šaubām, nav jābūt obligātai. ES lauksaimniecības produktu atbalstīšanai nevajadzētu būt prioritātei trešās valstīs, jo tai ir būtiska nozīme arī iekšējā tirgū, kur jūtams no trešām valstīm importēto produktu piegādes spiediens.

4. grozījums

112. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>Pasākumi, kas atvieglo piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām</i>	<i>Pasākumi, kas atvieglo piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām</i>
Ņemot vērā vajadzību rosināt 106.–108. pantā minēto organizāciju darbības, lai atvieglotu piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām, izņemot darbības, kas saistītas ar produktu izņemšanu no tirgus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 160. pantu pieņemt deleģētos aktus dzīvu augu, liellopu un teļa gaļas, cūkgaļas, aitas un kazas gaļas, olu un mājputnu gaļas nozarē attiecībā uz pasākumiem:	Ņemot vērā vajadzību rosināt 106.–108. pantā minēto organizāciju darbības, lai atvieglotu piedāvājuma pielāgošanu tirgus prasībām, izņemot darbības, kas saistītas ar produktu izņemšanu no tirgus, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 160. pantu pieņemt deleģētos aktus dzīvu augu, liellopu un teļa gaļas, cūkgaļas, aitas un kazas gaļas, olu un mājputnu gaļas visās 1. panta 2. punktā minētajās nozarēs attiecībā uz pasākumiem:
a) kvalitātes uzlabošanai;	a) kvalitātes uzlabošanai;
b) ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības organizācijas uzlabošanai;	b) ražošanas, pārstrādes un tirdzniecības organizācijas uzlabošanai;
c) tirgus cenu tendenču reģistrēšanas atvieglošanai;	c) tirgus cenu tendenču reģistrēšanas atvieglošanai;
d) īstermiņa un ilgtermiņa prognožu sagatavošanai, ņemot vērā izmantotos ražošanas līdzekļus.	d) īstermiņa un ilgtermiņa prognožu sagatavošanai, ņemot vērā izmantotos ražošanas līdzekļus.

Pamatojums

ES tiesību aktos jāparedz visi iespējamie instrumenti, lai šie pasākumi attiektos uz visām nozarēm, jo attiecīgie jautājumi skar visas nozares un ne tikai īpaši kādu to grupu un ir būtisks aspekts ražotāju organizāciju, to apvienību un starpnozaru organizāciju darbībā jebkurā nozarē.

5. grozījums

117. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Vispārējie noteikumi</p> <p>1. Neskarot gadījumus, kad importa vai eksporta licences ir vajadzīgas saskaņā ar šo regulu, var noteikt, ka viena vai vairāku lauksaimniecības produktu importam Savienībā ar mērķi tos laist brīvā apgrozībā vai eksportam no Savienības ir jāuzrāda licence, ņemot vērā licenču vajadzību attiecīgo tirgu pārvaldībai un jo īpaši attiecīgo produktu tirdzniecības uzraudzībai.</p> <p>2. Dalībvalstis izdod licences jebkuram pretendenta neatkarīgi no tā, kurā vietā Savienībā šis pretendents veic uzņēmējdarbību, ja vien saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktu pieņemtā tiesību aktā nav paredzēts citādi, kā arī neskarot šīs nodaļas piemērošanai pieņemtus pasākumus.</p> <p>3. Licences ir derīgas visā Savienībā.</p>	<p>Vispārējie noteikumi</p> <p>1. Neskarot gadījumus, kad importa vai eksporta licences ir vajadzīgas saskaņā ar šo regulu, var noteikt, ka viena vai vairāku lauksaimniecības produktu importam Savienībā ar mērķi tos laist brīvā apgrozībā vai eksportam no Savienības ir jāuzrāda licence, ņemot vērā licenču vajadzību attiecīgo tirgu pārvaldībai un jo īpaši attiecīgo produktu tirdzniecības uzraudzībai.</p> <p>2. Dalībvalstis izdod licences jebkuram pretendenta neatkarīgi no tā, kurā vietā Savienībā šis pretendents veic uzņēmējdarbību, ja vien saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktu pieņemtā tiesību aktā nav paredzēts citādi, kā arī neskarot šīs nodaļas piemērošanai pieņemtus pasākumus.</p> <p>3. Licences ir derīgas visā Savienībā.</p> <p>4. <u>ES produktiem piemērojami tirdzniecības noteikumi, tostarp tie, kas pieņemti veterinārijas, fitosanitārijas un pārtikas produktu nozarēs, lai nodrošinātu produktu atbilstību higiēnas un sanitārajām prasībām un aizsargātu cilvēku veselību, augu veselību, dzīvnieku veselību un labturību, kā arī vides aizsardzības standartus ir piemērojami arī importētajiem produktiem. Importa licences neizsniedz Eiropas Savienības importētajiem produktiem, kuri neatbilst minētajiem nosacījumiem.</u></p>

Pamatojums

117. panta 1. punktā ir formulējuma kļūda [neattiecas uz latviešu valodu]. 117. panta 4. punkts: tirgū laistajiem ES produktiem jāatbilst kvalitātes normām, tāpēc ir jāmin nosacījumi, kas attiecas uz pārtikas nekaitīgumu, izsekojamību un visi nosacījumi, kas saistīti ar sanitārajiem, fitosanitārajiem, vides un dzīvnieku labturības jautājumiem un ir obligāti ES ražotājiem. Minētās normas jāpiemēro ārējā politikā vispār un konkrēti nolīgumos ar trešām valstīm.

6. grozījums

131. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Aizsardzības pasākumi</p> <p>1. Komisija veic aizsardzības pasākumus pret importu Savienībā, ievērojot šā panta 3. punktu, saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 260/2009 par kopējiem importa noteikumiem ⁽¹⁾ un 2009. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 625/2009 par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm ⁽²⁾.</p> <p>2. Ja vien saskaņā ar jebkuru citu Eiropas Parlamenta un Padomes aktu un jebkuru citu Padomes aktu nav paredzēts citādi, Komisija saskaņā ar šā panta 3. punktu veic tos aizsardzības pasākumus pret importu Savienībā, kas paredzēti starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 218. pantu.</p> <p>3. Komisija ar īstenošanas aktiem pēc dalībvalsts pieprasījuma vai savas ierosmes var veikt šā panta 1. un 2. punktā minētos pasākumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 162. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.</p>	<p>Aizsardzības pasākumi</p> <p>1. Komisija veic aizsardzības pasākumus pret importu Savienībā, ievērojot šā panta 3. punktu, saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 260/2009 par kopējiem importa noteikumiem ⁽¹⁾ un 2009. gada 7. jūlija Regulu (EK) Nr. 625/2009 par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm ⁽²⁾.</p> <p>2. Ja vien saskaņā ar jebkuru citu Eiropas Parlamenta un Padomes aktu un jebkuru citu Padomes aktu nav paredzēts citādi, Komisija saskaņā ar šā panta 3. punktu veic tos aizsardzības pasākumus pret importu Savienībā, kas paredzēti starptautiskos nolīgumos, kuri noslēgti saskaņā ar Līguma 218. pantu.</p> <p>3. Komisija ar īstenošanas aktiem pēc dalībvalsts pieprasījuma vai savas ierosmes var veikt šā panta 1. un 2. punktā minētos pasākumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 162. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā ar īstenošanas aktiem pieņem attiecīgu lēmumu piecās darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 162. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.	Ja Komisija saņem dalībvalsts pieprasījumu, tā ar īstenošanas aktiem pieņem attiecīgu lēmumu piecās darb dienās pēc pieprasījuma saņemšanas. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 162. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
Pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 162. panta 3. punktā minēto procedūru.	Pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 162. panta 3. punktā minēto procedūru.
Pieņemtos pasākumus tūlīt paziņo dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.	Pieņemtos pasākumus tūlīt paziņo dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem var atsaukt vai grozīt Savienības aizsardzības pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 3. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 162. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.	4. Komisija ar īstenošanas aktiem var atsaukt vai grozīt Savienības aizsardzības pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 3. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 162. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
Pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 162. panta 3. punktā minēto procedūru.	Pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos Komisija pieņem tūlītēji piemērojamus īstenošanas aktus saskaņā ar 162. panta 3. punktā minēto procedūru.
	<u>5. Aizsardzības pasākumi īpaši jāparedz tad, ja no trešām valstīm importēto lauksaimniecības produktu gadījumā nav garantēts pārtikas nekaitīgums un izsekojamība un nav ievēroti visi iekšējam tirgum noteiktie sanitārie, vides aizsardzības un dzīvnieku labturības nosacījumi, kad radušies krīzes apstākļi tirgos vai konstatēti trūkumi attiecībā uz importa licencēs paredzētajiem nosacījumiem par cenām, daudzumu vai kalendāro laiku. Minētā lauksaimniecības produktu importa nosacījumu kontrole īstenojama, izmantojot integrētu reālā laika uzraudzības sistēmu ES importam.</u>
(¹) OV L 84, 31.3.2009., 1. lpp. (²) OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.	(¹) OV L 84, 31.3.2009., 1. lpp. (²) OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.

Pamatojums

Uz ES robežām jāievieš elastīgas kontroles procedūras, kas ļauj atklāt un ātri novērst tādu lauksaimniecības produktu importu, kas var izraisīt negodīgu konkurenci ar ES produktiem vai nelīdzsvarotību iekšējā tirgū.

7. grozījums

144. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Izņēmumi attiecībā uz KLP, lauksaimnieku un to apvienību mērķiem	Izņēmumi attiecībā uz KLP, lauksaimnieku un to apvienību mērķiem
1. Līguma 101. panta 1. punktu nepiemēro tādiem šīs regulas 143. pantā minētiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas vajadzīgas Līguma 39. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanai.	1. Līguma 101. panta 1. punktu nepiemēro tādiem šīs regulas 143. pantā minētiem nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kas vajadzīgas Līguma 39. pantā izklāstīto mērķu sasniegšanai.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Jo īpaši Līguma 101. panta 1. punktu nepiemēro lauksaimnieku, lauksaimnieku apvienību vai šādu apvienību asociāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 106. pantu atzītu ražotāju organizāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 107. pantu atzītu ražotāju organizāciju apvienību nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuras attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu vai tirdzniecību, vai kopīgu iekārtu izmantošanu lauksaimniecības produktu uzglabāšanai, apstrādei vai pārstrādei un saskaņā ar kurām nav pienākuma iekasēt vienādas cenas, ja vien tādā veidā netiek izslēgta konkurence vai apdraudēta Līguma 39. panta mērķu sasniegšana.</p> <p>2. Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību un citu fizisku personu vai juridisku personu uzklaušanās, ko Komisija uzskata par lietderīgu, Komisijai vienīgajai ir tiesības, kuras pārskata Savienības Tiesa, ar īstenošanas aktiem pieņemot lēmumu, kas jāpublicē, noteikt, kuri nolīgumi, lēmumi un darbības atbilst 1. punkta nosacījumiem.</p> <p>Komisija veic šādu noteikšanu pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts kompetentās iestādes, ieinteresēta uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības pieprasījuma.</p> <p>3. Šā panta 2. punkta pirmajā daļā minētā lēmuma publikācijā norāda iesaistīto pušu vārdus un lēmuma galveno saturu. Tajā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses komercnoslēpumu aizsargāšanā.</p>	<p>Jo īpaši Līguma 101. panta 1. punktu nepiemēro:</p> <p>a) lauksaimnieku, lauksaimnieku apvienību vai šādu apvienību asociāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 106. pantu atzītu ražotāju organizāciju, vai saskaņā ar šīs regulas 107. pantu atzītu ražotāju organizāciju apvienību nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotajām darbībām, kuras attiecas uz lauksaimniecības produktu ražošanu vai tirdzniecību, vai kopīgu iekārtu izmantošanu lauksaimniecības produktu uzglabāšanai, apstrādei vai pārstrādei un saskaņā ar kurām nav pienākuma iekasēt vienādas cenas, ja vien tādā veidā netiek izslēgta konkurence vai apdraudēta Līguma 39. panta mērķu sasniegšana;</p> <p>b) <u>līgumiem, lēmumiem un saskaņotai praksei, ko īsteno atbilstoši šās regulas II sadaļas II nodaļas trešās un ceturtais iedaļas noteikumiem;</u></p> <p>c) <u>līgumiem, lēmumiem un praksei, kuru mērķis ir noteikt atsaucē rādītājus, lai nodrošinātu, ka ražotāji var segt savas izmaksas.</u></p> <p>2. Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību un citu fizisku personu vai juridisku personu uzklaušanās, ko Komisija uzskata par lietderīgu, Komisijai vienīgajai ir tiesības, kuras pārskata Savienības Tiesa, ar īstenošanas aktiem pieņemot lēmumu, kas jāpublicē, noteikt, kuri nolīgumi, lēmumi un darbības atbilst 1. punkta nosacījumiem.</p> <p>Komisija veic šādu noteikšanu pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts kompetentās iestādes, ieinteresēta uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības pieprasījuma.</p> <p>3. Šā panta 2. punkta pirmajā daļā minētā lēmuma publikācijā norāda iesaistīto pušu vārdus un lēmuma galveno saturu. Tajā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses komercnoslēpumu aizsargāšanā.</p>

Pamatojums

Līgumattiecībām un sarunām pārtikas piegādes ķēdes pirmajā posmā konkurences noteikumi nebūtu jāpiemēro. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā, ka piena, augļu un dārzeņu nozari (pēc grozījumiem dokumenta COM(2011) 626 105. punkta 2. un 3. punktā) regulē tā pati TKO. Mēs uzskatām, ka šis izņēmums ir pilnīgi pamatots, ņemot vērā iespējamās atkāpes, kas minētas Līguma 101. panta 3. punktā, un garantijas, kuras paredzētas grozītā 144.panta 2. un 3. punktā. No otras puses, zināmos apstākļos ir jāatļauj noteikt atsaucē tirgus cenām, kas jāapsver tirdzniecības procesā, ņemot vērā ražošanas izmaksas, piedāvājumu, pieprasījumu, cenu attīstību un citus vēsturiskus, strukturālus vai īslaicīgus cenas ietekmējošus faktorus. Atsauču noteikšanas mērķis nav to izvirzīšana par nosacījumu, bet gan tas, lai operatori tās ņemtu vērā, pieņemot lēmumus par pirkšanu un pārdošanu.

8. grozījums

155. panta 5. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>5. Savienība 1. punktā paredzētajiem pasākumiem piešķir daļēju finansējumu 50 % apmērā no dalībvalstu segtajiem izdevumiem.</p>	<p>5. Savienība 1. punktā paredzētajiem pasākumiem piešķir daļēju finansējumu 50 % apmērā no dalībvalstu segtajiem izdevumiem.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tomēr liellopu un teļa gaļas, piena un piena produktu, cūkgaļas un aitas un kazas gaļas nozarē Savienība piešķir daļēju finansējumu 60 % apmērā no šādiem izdevumiem, ja apkaro mutes un nagu sērgu.	Tomēr liellopu un teļa gaļas, piena un piena produktu, cūkgaļas un aitas un kazas gaļas nozarē Savienība piešķir daļēju finansējumu 60 % apmērā no šādiem izdevumiem, ja apkaro mutes un nagu sērgu, <u>un tādiem pasākumiem cīņai ar slimībām un to profilaksei un izskaušanai, kas attiecībā uz katru dalībvalsti iekļauti apstiprinātās programmās.</u>

Pamatojums

Mēs uzskatām, ka dalībvalstīs spēkā esošajām apstiprinātajām programmām cīņai ar dzīvnieku slimībām, to profilaksei un izskaušanai jāpiemēro tāds pats režīms kā pasākumiem mutes un nagu sērgas apkarošanai un Savienībai tās jāfinansē 60 % apmērā.

COM(2011)627 final/2

9. grozījums

Regulas 9. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tiešos maksājumus nepiešķir fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kuras atbilst vienam no šādiem kritērijiem:	Tiešos maksājumus nepiešķir <u>vai tos nevar nodot</u> fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kuras atbilst vienam no šādiem kritērijiem:
a) gada tiešo maksājumu summa ir mazāka par 5 % no kopējiem ieņēmumiem, kuri gūti no nelauksaimnieciskām darbībām pēdējā fiskālajā gadā, vai	a) gada tiešo maksājumu summa ir mazāka par 5 % no kopējiem ieņēmumiem, kuri gūti no nelauksaimnieciskām darbībām pēdējā fiskālajā gadā, vai personām, kuras nepiedalās regulāri vai neregulāri lauku saimniecības pārvaldībā vai darbā, minētās līdzdalības kritērijus atstājot dalībvalstu pārziņā;
b) to lauksaimniecības platības ir galvenokārt tādas platības, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, un tie šajās platībās neveic darbību minimumu, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.	b) <u>tiešā atbalsta summas, kas pārsniedz EUR 10 000, personām, kuru ar lauksaimniecību nesaistītie ienākumi pārsniedz 75 % no kopējās ienākumu summas;</u>
	c) to lauksaimniecības platības ir galvenokārt tādas platības, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, un tie šajās platībās neveic darbību minimumu, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

10. grozījums

11. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tiešo maksājumu summu, kas jāpiešķir lauksaimniekam saskaņā ar šo regulu konkrētā kalendārajā gadā, samazina šādi:	Tiešo maksājumu summu, kas jāpiešķir lauksaimniekam saskaņā ar šo regulu konkrētā kalendārajā gadā <u>un kas ietver klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi saskaņā ar 29. pantu,</u> samazina šādi:

Pamatojums

Tā kā klimatam un videi labvēlīga lauksaimniecības prakse ir saistīta ar ražošanu, tā ir jāņem vērā pasākumos, kas paredzēti maksājuma pakāpeniskai samazināšanai un nepārsniedzamās summas noteikšanai, rūpējoties par taisnīgāku atbalsta sadalījumu.

11. grozījums

14. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Elastīga līdzekļu pārvietošana starp pīlāriem	Elastīga līdzekļu pārvietošana starp pīlāriem
<p>1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 10 % no gada valsts maksimālā apjoma 2014.-2019. kalendārajam gadam, kas noteikti šīs regulas II pielikumā, darīt pieejamus kā papildu atbalstu lauku attīstības programmas pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama tiešo maksājumu piešķiršanai.</p> <p>Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.</p> <p>Procentuālā daļa, kas paziņota saskaņā ar otro daļu, pirmajā daļā minētajiem gadiem ir vienāda.</p>	<p>1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt līdz 10 % no gada valsts maksimālā apjoma 2014.-2019. kalendārajam gadam, kas noteikti šīs regulas II pielikumā, darīt pieejamus kā papildu atbalstu lauku attīstības programmas pasākumiem, ko saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] [RDR] finansē no ELFLA. Rezultātā attiecīgā summa vairs nav pieejama tiešo maksājumu piešķiršanai.</p> <p>Pirmajā daļā minēto lēmumu paziņo Komisijai līdz minētajā daļā norādītajam datumam.</p> <p>Procentuālā daļa, kas paziņota saskaņā ar otro daļu, pirmajā daļā minētajiem gadiem ir vienāda. Ja piemēro spēkā esošās regulas 20. pantu, dalībvalstis šādu summu var piešķirt reģioniem, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, kas paredzēti maksimāli pieejamā ELFLA līdzekļu apjoma pārdalei.</p>

Pamatojums

Ja resursus paredz lauku attīstībai, ir noderīgi veikt sadali atbilstīgi otrajā pīlārā noteiktajiem pārdales kritērijiem. Ir lietderīgi paredzēt zināmu sistēmas elastīgumu. Piemēram, ja Lombardijas līdzenuma reģions tiek izveidots ar valsts maksimālo apjomu, aptvertie reģioni varētu būt ieinteresēti ieguldīt līdzekļus attiecīgajās lauku attīstības programmās, lai īstenotu nozares politikas pasākumus.

12. grozījums

22. panta 3. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>3. Dalībvalstis, kuras izmanto 2. punktā paredzēto iespēju, to maksimālā apjoma daļu, kas atlikusi pēc minētā punkta piemērošanas, izmanto, lai maksājumtiesību vērtību palielinātu gadījumos, kad lauksaimnieka rīcībā esošo pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību kopējā vērtība, kas aprēķināta atbilstīgi 2. punktam, ir mazāka par to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009. Šajā nolūkā katru attiecīgā lauksaimnieka maksājumtiesību valsts vai reģionālo vienības vērtību palielina par daļu no starpības starp pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību kopējo vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, un to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009.</p>	<p>3. Dalībvalstis, kuras izmanto 2. punktā paredzēto iespēju, to maksimālā apjoma daļu, kas atlikusi pēc minētā punkta piemērošanas, izmanto, lai maksājumtiesību vērtību palielinātu gadījumos, kad lauksaimnieka rīcībā esošo pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību kopējā vērtība, kas aprēķināta atbilstīgi 2. punktam, ir mazāka par to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas piederēja lauksaimniekam un izmantotas vienota pieprasījuma maksājumam 2013. gadā bija 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009. Šajā nolūkā katru attiecīgā lauksaimnieka maksājumtiesību valsts vai reģionālo vienības vērtību palielina par daļu no starpības starp pamatmaksājuma shēmas maksājumtiesību kopējo vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, un to maksājumtiesību, tostarp īpašo tiesību, kopējo vērtību, kas lauksaimniekam bija 2013. gada 31. decembrī 2013. gada 31. decembrī saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 73/2009.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Aprēķinot palielinājumu, dalībvalsts var ņemt vērā arī atbalstu, kas 2013. kalendārā gadā piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantam, 53. panta 1. punktam un 68. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja šī dalībvalsts ir nolēmusi attiecīgajās nozarēs nepiemērot brīvprātīgo saistīto atbalstu saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.	Aprēķinot palielinājumu, dalībvalsts var ņemt vērā arī atbalstu, kas 2013. kalendārā gadā piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 52. pantam, 53. panta 1. punktam un 68. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja šī dalībvalsts ir nolēmusi attiecīgajās nozarēs nepiemērot brīvprātīgo saistīto atbalstu saskaņā ar šīs regulas IV sadaļu.
Pirmās daļas piemērošanas vajadzībām uzskata, ka lauksaimniekam 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, ja līdz minētajai dienai tam bija piešķirtas vai galīgi nodotas maksājumtiesības.	Pirmās daļas piemērošanas vajadzībām uzskata, ka lauksaimniekam 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, ja līdz minētajai dienai tam bija piešķirtas vai galīgi nodotas maksājumtiesības.

Pamatojums

Grozījums 22. panta 3. punktā (pēdējā rindkopa). Kad 2014. gadā tiks noteiktas tiesības, būs mehānismi, kas darbību izbeigušiem lauksaimniekiem dos iespēju nodot tiesības aktīviem lauksaimniekiem. Par atskaites punktu nosakot datumu (31. decembri), varētu rasties krāpšanas iespēja. Tiesības ir jānosaka, pamatojoties uz piederošajām tiesībām, kas izmantotas vienota pieprasījuma maksājumam 2013. gadā.

13. grozījums

22. panta 5. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vēlākais no 2019. pieprasījumu gada visām maksājumtiesībām dalībvalstī vai, ja piemēro 20. pantu, reģionā ir vienota vienības vērtība.	Vēlākais no 2019. pieprasījumu gada visām maksājumtiesībām dalībvalstī vai, ja piemēro 20. pantu, reģionā ir vienota vienības vērtība. <u>Komisija triju gadu laikā pēc reformas ieviešanas ierosina provizorisko grafiku vienotā maksājuma tiesību konverģencei ES 27 dalībvalstīs.</u>

Pamatojums

Komisija ierosina nodrošināt konverģenci dalībvalsts robežās, bet nenosaka precīzu termiņu un kārtību dalībvalstu konverģences īstenošanai.

14. grozījums

Jauns punkts pirms 29. panta

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Pastāvot iespējai reģionu līmenī ieviest 20. un 29. pantā paredzēto maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, var tikt slēgti teritoriāli līgumi, ko parakstītu gan vietējās vai reģionālās pašvaldības, gan lauksaimnieku grupas, nepārsniedzot 33. pantā paredzēto 30 % maksimālo apjomu. Teritoriālo līgumu gadījumā uz atbalsttiesīgās lauksaimniecības zemes kopīgi tiek īstenoti konkrēti vērīgie stimulējoši pasākumi ar mērķi uzlabot ūdens resursu stāvokli, sekmēt bioloģisko daudzveidību, uzlabot augsnes stāvokli, ņemot vērā vietējās īpatnības un balstoties uz kopīgiem un izvērtējamiem mērķiem.</u>

15. grozījums

Jauns punkts pirms 29. panta

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Dalībvalstis sagatavo "olbaltumvielu plānu", kura mērķis ir veicināt vietējiem augsnes un klimatiskajiem apstākļiem vispiemērotāko proteīnkultūru audzēšanu, izmantojot tam 30 % no 33. pantā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.</u>

16. grozījums

29. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārēji noteikumi	Vispārēji noteikumi
<p>1. Lauksaimnieki, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu, savos atbalsttiesīgajos hektāros, kas definēti 25. panta 2. punktā, ievēro šādu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi:</p> <p>a) aramzemē audzē trīs dažādas kultūras, ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā 3 hektārus un to pilnībā neizmanto tikai zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens;</p> <p>b) tiek saglabāti saimniecībā esošie ilggadīgie zālāji, un</p> <p>c) lauksaimniecības platībā ir izdalīta ekoloģiski nozīmīga platība.</p>	<p>1. Lauksaimnieki, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu, savos atbalsttiesīgajos hektāros, kas definēti 25. panta 2. punktā, ievēro šādu klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi:</p> <p>a) aramzemē audzē trīs dažādas kultūras, ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā 3 hektārus un to pilnībā neizmanto tikai zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens;</p> <p>b) tiek saglabāti saimniecībā esošie ilggadīgie zālāji, un</p> <p>c) lauksaimniecības platībā ir izdalīta ekoloģiski nozīmīga platība.</p> <p><u>2. <i>Atkāpjoties no 1. punkta, šos noteikumus var pielāgot lauksaimniekiem, kuri uzņēmušies 29. pantā minētās saistības, kas viņiem ļauj samazināt ražošanai nepieciešamo resursu izmantošanu (mēslojums, augu aizsardzības līdzekļi...) un irigācijai nepieciešamo ūdens daudzumu, augsnei vairāk piesaistīt oglekli, mazināt augsnes erozijas un sasāļošanās risku.</i></u></p>

17. grozījums

29. panta 4. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>4. Lauksaimniekiem, kas ievēro Regulas (EK) Nr. 834/2007 29. panta 1. punktā izklāstītās prasības bioloģiskās lauksaimniecības jomā, <i>ipso facto</i> ir tiesības pretendēt uz šajā nodaļā minēto maksājumu.</p> <p>Pirmo daļu piemēro tikai tām saimniecības vienībām, kuras izmanto bioloģiskajai ražošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 11. pantu.</p>	<p>4. Lauksaimniekiem, kas ievēro Regulas (EK) Nr. 834/2007 29. panta 1. punktā izklāstītās prasības bioloģiskās lauksaimniecības jomā, <i>ipso facto</i> ir tiesības pretendēt uz šajā nodaļā minēto maksājumu. <u>Šī pieeja piemērojama arī lauksaimniekiem, kuru saimniecība atrodas dalībvalstu atzītās valsts vai reģionālā līmeņa vides aizsardzības zonās, un lauksaimniekiem, kuri uzņēmušies saistības agrovides jomā lauku attīstības programmu ietvaros.</u></p> <p>Pirmo daļu piemēro tikai tām saimniecības vienībām, kuras izmanto bioloģiskajai ražošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 834/2007 11. pantu.</p>

18. grozījums

30. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Kultūru dažādošana</p> <p>1. Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā 3 hektārus un to pilnībā neizmanto zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens, aramzemē audzē vismaz trīs dažādas kultūras. Neviena no šīm trim kultūrām neaizņem mazāk par 5 % aramzemes, un galvenā kultūra neaizņem vairāk par 70 % aramzemes.</p> <p>2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros nosaka "kultūras" definīciju un noteikumus par dažādu kultūru īpatsvara precīzu aprēķināšanu.</p>	<p>Kultūru dažādošana</p> <p>1. Ja lauksaimnieka aramzeme aizņem vairāk nekā 3 hektārus un to pilnībā neizmanto zāles audzēšanai (sētas vai pašiesējušās), tā nav pilnībā atstāta papuvē vai to pilnībā neaizņem kultūras, kas nozīmīgu gada daļu atrodas zem ūdens, aramzemē audzē vismaz trīs dažādas kultūras. Neviena no šīm trim kultūrām neaizņem mazāk par 5 % aramzemes, un galvenā kultūra neaizņem vairāk par 70 % aramzemes.</p> <p>2. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus, kuros nosaka "kultūras" definīciju un noteikumus par dažādu kultūru īpatsvara precīzu aprēķināšanu.</p> <p><u>3. Atkāpjoties no 1. punkta, šos noteikumus var pielāgot lauksaimniekiem, kuri uzņēmušies 29. pantā minētās saistības.</u></p>

19. grozījums

Regulas 32. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Lauksaimnieki nodrošina to, ka vismaz 7 % no to atbals-ttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, terasēm, ainavas elementiem, buferjoslām un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.</p>	<p>Lauksaimnieki nodrošina to, ka vismaz 7 % no to atbals-ttiesīgajiem hektāriem, kas definēti 25. panta 2. punktā, izņemot ilggadīgo zālāju platības, ir atvēlēti ekoloģiski nozīmīgām platībām, piemēram, papuvēm, terasēm, ainavas elementiem, buferjoslām, <u>pastāvīgajām ganībām</u> un apmežotām platībām, kas minētas 25. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā.</p> <p><u>Ja starp vietējo pašvaldību un lauksaimnieku grupu noslēdz teritoriālo līgumu, kā tas paredzēts 29. pantā, maksimālo 7 % līmeni var aprēķināt, par pamatu ņemot visu platību, uz kuru attiecas līgums. Šajā gadījumā saimniecību platības var tikt apvienotas.</u></p>

Pamatojums

No agronomiskā un vides viedokļa saimniecības lielums nav piemērots kritērijs, lai noteiktu ekoloģiski nozīmīgu platību līmeni, turklāt tas rada grūtības lauksaimniekiem. Šis līmenis jānosaka saimniecību grupu vai mazu lauksaimniecības reģionu mērogā, izmantojot kādu vienojošu instrumentu, kas dod iespēju iegūt vidējo kopējo līmeni.

20. grozījums

33. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>33. pants</p> <p>Finanšu noteikumi</p> <p>1. Lai finansētu šajā nodaļā minēto maksājumu, dalībvalstis izmanto 30 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.</p>	<p>33. pants</p> <p>Finanšu noteikumi</p> <p>1. Lai finansētu šajā nodaļā minēto maksājumu, dalībvalstis izmanto 30 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.</p> <p><u>2. Ja piemēro 20. pantu, dalībvalstis var noteikt atšķirīgu finansējuma līmeni reģioniem, kas definēti saskaņā ar minēto pantu.</u></p>

Pamatojums

Ja paredz atšķirīgas finansējuma summas pasākumiem vides jomā, tiek panākts lielāks elastīgums un subsidiaritātes piemērošana.

21. grozījums**34. panta grozījums**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Vispārēji noteikumi</p> <p>1. Dalībvalstis var piešķirt maksājumu lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu un kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi un kurus dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 33. panta 1. punktu.</p> <p>2. Dalībvalstis var nolemt piešķirt 1. punktā minēto maksājumu visiem apgabaliem, kas ietilpst minētā punkta darbības jomā, vai, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piešķirt maksājumu tikai dažiem apgabaliem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 33. panta 1. punktā.</p> <p>3. Neskarot 2. punktu un finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineāru samazināšanu, kas minēta 7. pantā, un samazinājumus un nepiešķiršanu, kas uzlikti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantam, 1. punktā minēto maksājumu piešķir katru gadu par atbalsttiesīgu hektāru, kas atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolemj piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu, un to izmaksā pēc tam, kad ir aktivizētas attiecīgā lauksaimnieka rīcībā esošās maksājumtiesības par minētajiem hektāriem.</p> <p>4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu par hektāru aprēķina, 35. panta piemērošanas rezultātā iegūto summu dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu un atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.</p> <p>5. Dalībvalstis var piemērot šajā nodaļā minēto maksājumu reģiona līmenī, ievērojot šajā punktā izklāstītos nosacījumus.</p> <p>Tādā gadījumā dalībvalstis nosaka reģionus, pamatojoties uz tādiem objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem kā dabas ierobežojumu raksturlielumi un agronomiskie apstākļi.</p> <p>Dalībvalsts sadala 35. panta 1. punktā minēto valsts maksimālo apjomu starp reģioniem, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.</p> <p>Maksājumu reģiona līmenī aprēķina, reģiona maksimālo apjomu, kas aprēķināts saskaņā ar trešo daļu, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu un atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.</p>	<p>Vispārēji noteikumi</p> <p>1. Dalībvalstis var piešķirt maksājumu lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu un kuru saimniecības pilnībā vai daļēji atrodas apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi un kurus dalībvalstis noteikušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 33. panta 1. punktu.</p> <p>2. Dalībvalstis var nolemt piešķirt 1. punktā minēto maksājumu visiem apgabaliem, kas ietilpst minētā punkta darbības jomā, vai, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piešķirt maksājumu tikai dažiem apgabaliem, kas minēti Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 33. panta 1. punktā.</p> <p>3. Neskarot 2. punktu un finanšu disciplīnas piemērošanu, pakāpenisku samazināšanu un nepārsniedzamās summas noteikšanu, lineāru samazināšanu, kas minēta 7. pantā, un samazinājumus un nepiešķiršanu, kas uzlikti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 65. pantam, 1. punktā minēto maksājumu piešķir katru gadu par atbalsttiesīgu hektāru, kas atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolemj piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu, un to izmaksā pēc tam, kad ir aktivizētas attiecīgā lauksaimnieka rīcībā esošās maksājumtiesības par minētajiem hektāriem.</p> <p>4. Šā panta 1. punktā minēto maksājumu par hektāru aprēķina, 35. panta piemērošanas rezultātā iegūto summu dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu un atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.</p> <p>5. <u>Ja piemēro 20. pantu,</u> Dalībvalstis var piemērot šajā nodaļā minēto maksājumu reģiona līmenī, ievērojot šajā punktā izklāstītos nosacījumus.</p> <p>Tādā gadījumā dalībvalstis nosaka reģionus, pamatojoties uz tādiem objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem kā dabas ierobežojumu raksturlielumi un agronomiskie apstākļi.</p> <p>Dalībvalsts sadala 35. panta 1. punktā minēto valsts maksimālo apjomu starp reģioniem, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem.</p> <p>Maksājumu reģiona līmenī aprēķina, reģiona maksimālo apjomu, kas aprēķināts saskaņā ar trešo daļu, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēti saskaņā ar 26. panta 1. punktu un atrodas apgabalos, kuriem dalībvalstis nolēmušas piešķirt maksājumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.</p>

Pamatojums

Grozījums nodrošina piemērošanu reģionālajā līmenī saskaņā ar 20. pantu.

22. grozījums

35. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai finansētu 34. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt izmantot līdz 5 % no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.	Lai finansētu 34. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis līdz 2013. gada 1. augustam var nolemt izmantot līdz 5% <u>10 %</u> no II pielikumā noteiktā valsts gada maksimālā apjoma.

Pamatojums

2007.–2013. gada laikposmam atbalsts nelabvēlīgu apstākļu skartām teritorijām ir paredzēts 12,6 miljardu eiro apmērā. Palielinot ierosināto maksimālo apjomu divkārti — 10 % apmērā no valsts apjoma un sasniedzot 31,7 miljardus eiro, tiktu panākts būtisks izlīdzinājums nelabvēlīgu apstākļu skartu teritoriju vai apgabalu, kuros ir specifiski dabas ierobežojumi, labā.

23. grozījums

36. panta 1. un 2. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis piešķir gada maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem, kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu.	1. Dalībvalstis piešķir gada maksājumu jaunajiem lauksaimniekiem — jauniem darbības uzsācējiem , kuriem ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar 1. nodaļā minēto pamatmaksājuma shēmu.
2. Šajā nodaļā “jaunie lauksaimnieki” ir fiziskas personas:	2. Šajā nodaļā “ jaunie lauksaimnieki <u>jaunie darbības uzsācēji</u> ” ir fiziskas personas, kuras pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā saimniecības vadītāji vai kuras šādu saimniecību jau ir izveidojušas piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas pamatmaksājuma shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 73. panta 1. punktā, un
a) kuras pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā saimniecības vadītāji vai kuras šādu saimniecību jau ir izveidojušas piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas pamatmaksājuma shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. [...] [HZR] 73. panta 1. punktā, un	
b) kuras a) apakšpunktā minētā pieteikuma iesniegšanas laikā ir jaunākas par 40 gadiem.	b) kuras a) apakšpunktā minētā pieteikuma iesniegšanas laikā ir jaunākas par 40 gadiem.

24. grozījums

Regulas 38. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis lauksaimniekiem var piešķirt saistīto atbalstu saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem. Saistīto atbalstu var piešķirt šādām nozarēm un produktiem: labība, eļļas augu sēklas, proteīnaugi, pākšaugi, lini, kaņepes, rīsi, rieksti, cietes kartupeļi, piens un piena produkti, sēklas, aitas gaļa un kazas gaļa, liellopu un teļa gaļa, olīveļļa, zīdātņpiņi, sausā lopbarība, apiņi, cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, augļi un dārzeņi un īsirtmeta atvasāji.	1. Dalībvalstis lauksaimniekiem var piešķirt saistīto atbalstu saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem. <u>Saistīto atbalstu var piešķirt šādām nozarēm un produktiem: lauksaimniecības ražojumi ar oficiālu kvalitātes zīmi:</u> labība, eļļas augu sēklas, proteīnaugi, pākšaugi, lini, kaņepes, rīsi, rieksti, cietes kartupeļi, piens un piena produkti, sēklas, aitas gaļa un kazas gaļa, liellopu un teļa gaļa, olīveļļa, zīdātņpiņi, sausā lopbarība, apiņi, cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, augļi un dārzeņi un īsirtmeta atvasāji, <u>lauksaimniecības ražojumi ar oficiālu kvalitātes zīmi, tostarp bioloģiskā lauksaimniecība. Dalībvalstis drīkst pašas attiecīgos gadījumos noteikt papildu nozares, kas var saņemt saistīto atbalstu.</u>
(...)	

Pamatojums

Atbalsta sasaiste ir nepieciešama ekonomisko un teritoriālo apsvērumu dēļ, lai nodrošinātu attiecīgo nozaru ražošanas līmeni.

25. grozījums

38. panta 4. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādā apmērā, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu attiecīgajos reģionos saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu.	4. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādā apmērā, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu attiecīgajos reģionos, <u>īpaši apgabalos ar dabas apstākļu radītiem ierobežojumiem, piemēram, salu reģionos, un tālākajos reģionos</u> saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu.

Pamatojums

Atbalsta sasaiste ir nepieciešama ekonomisko un teritoriālo apsvērumu dēļ, lai nodrošinātu attiecīgo apgabalu ražošanas līmeni.

26. grozījums

38. panta 5. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārēji noteikumi	Vispārēji noteikumi
1. Dalībvalstis lauksaimniekiem var piešķirt saistīto atbalstu saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem. Saistīto atbalstu var piešķirt šādām nozarēm un produktiem: labība, eļļas augu sēklas, proteīnaugi, pākšaugi, līni, kaņepes, rīsi, rieksti, cietes kartupeļi, piens un piena produkti, sēklas, aitas gaļa un kazas gaļa, liellopu un teļa gaļa, olīveļļa, zīdītāriņi, sausā lopbarība, apiņi, cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, augļi un dārzeņi un īsirtmeta atvasāji.	1. Dalībvalstis lauksaimniekiem var piešķirt saistīto atbalstu saskaņā ar šajā nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem. Saistīto atbalstu var piešķirt šādām nozarēm un produktiem: labība, eļļas augu sēklas, proteīnaugi, pākšaugi, līni, kaņepes, rīsi, rieksti, cietes kartupeļi, piens un piena produkti, sēklas, aitas gaļa un kazas gaļa, liellopu un teļa gaļa, olīveļļa, zīdītāriņi, sausā lopbarība, apiņi, cukurbietes, cukurniedres un cigoriņi, augļi un dārzeņi un īsirtmeta atvasāji.
2. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādām nozarēm vai dalībvalsts reģioniem, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai konkrētas lauksaimniecības nozares saskaras ar zināmām grūtībām un ir īpaši svarīgas ekonomisku un/vai sociālu un/vai ar vidi saistītu iemeslu dēļ.	2. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādām nozarēm vai dalībvalsts reģioniem, kuros konkrēti lauksaimniecības veidi vai konkrētas lauksaimniecības nozares saskaras ar zināmām grūtībām un ir īpaši svarīgas ekonomisku un/vai sociālu un/vai ar vidi saistītu iemeslu dēļ.
3. Atkāpjoties no 2. punkta, saistīto atbalstu var piešķirt arī lauksaimniekiem, kuru rīcībā 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļu un 71.m pantu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 60. pantu un 65. panta ceturto daļu, un kuriem nav atbals-ttiesīgu hektāru, lai aktivizētu maksājumtiesības saskaņā ar pamatmaksājuma shēmu, kas minēta šīs regulas III sadaļas 1. nodaļā.	3. Atkāpjoties no 2. punkta, saistīto atbalstu var piešķirt arī lauksaimniekiem, kuru rīcībā 2013. gada 31. decembrī bija maksājumtiesības, kas piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 III sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļu un 71.m pantu un saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 60. pantu un 65. panta ceturto daļu, un kuriem nav atbals-ttiesīgu hektāru, lai aktivizētu maksājumtiesības saskaņā ar pamatmaksājuma shēmu, kas minēta šīs regulas III sadaļas 1. nodaļā.
4. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādā apmērā, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu attiecīgajos reģionos saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu.	4. Saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādā apmērā, cik tas nepieciešams, lai radītu stimulu attiecīgajos reģionos saglabāt pašreizējo ražošanas apjomu.
5. Saistīto atbalstu piešķir kā gada maksājumu, un tas nepārsniedz noteiktus kvantitatīvus limitus un balstās uz noteiktām platībām un ražīgumu vai noteiktu dzīvnieku skaitu.	5. <u>Ja piemēro 20. pantu, dalībvalstis var noteikt atšķirīgu finansējuma līmeni reģioniem, kas definēti saskaņā ar minēto pantu.</u>
6. Saistītais atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šo pantu, ir saderīgs ar citiem Savienības pasākumiem un rīcībpoliti-kām.	6. Saistīto atbalstu piešķir kā gada maksājumu, un tas nepārsniedz noteiktus kvantitatīvus limitus un balstās uz noteiktām platībām un ražīgumu vai noteiktu dzīvnieku skaitu.
	67. Saistītais atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar šo pantu, ir saderīgs ar citiem Savienības pasākumiem un rīcībpoliti-kām.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
7. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:	7 8. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 55. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
a) šajā nodaļā minētā atbalsta piešķiršanas nosacījumiem;	a) šajā nodaļā minētā atbalsta piešķiršanas nosacījumiem;
b) noteikumiem par saderību ar citiem Savienības pasākumiem un par atbalsta kumulāciju.	b) noteikumiem par saderību ar citiem Savienības pasākumiem un par atbalsta kumulāciju.

Pamatojums

Grozījums nodrošina piemērošanu reģionālajā līmenī saskaņā ar 20. pantu.

27. grozījums

47. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārēji noteikumi	Vispārēji noteikumi
1. Lauksaimnieki, kuru rīcībā ir maksājumtiesības, kas piešķirtas 2014. gadā atbilstīgi 21. pantam, un kuri ievēro prasību minimumu, kas noteikts 10. panta 1. punktā, var pieteikties dalībai vienkāršotā shēmā, ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus (turpmāk "mazo lauksaimnieku atbalsta shēma").	1. Lauksaimnieki, kuru rīcībā ir maksājumtiesības, kas piešķirtas 2014. gadā atbilstīgi 21. pantam, un kuri ievēro prasību minimumu, kas noteikts 10. panta 1. punktā, var pieteikties dalībai vienkāršotā shēmā, ievērojot šajā sadaļā izklāstītos nosacījumus (turpmāk "mazo lauksaimnieku atbalsta shēma").
2. Maksājumi saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu aizstāj visus maksājumus, kas piešķirami saskaņā ar III un IV sadaļu.	2. Maksājumi saskaņā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu aizstāj visus maksājumus, kas piešķirami saskaņā ar III un IV sadaļu.
3. Lauksaimnieki, kas ir mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir atbrīvoti no prasības ievērot III sadaļas 2. nodaļā norādīto lauksaimniecības praksi.	3. Lauksaimnieki, kas ir mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieki, ir atbrīvoti no prasības ievērot III sadaļas 2. nodaļā norādīto lauksaimniecības praksi.
4. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka no dienas, kurā publicēts Komisijas priekšlikums par šo regulu, tie ir sadalījuši savu saimniecību tikai tādēļ, lai varētu gūt labumu no dalības mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā. Tas attiecas arī uz lauksaimniekiem, kuru saimniecības rodas minētās sadalīšanas rezultātā.	4. Dalībvalstis nodrošina to, lai maksājumi netiktu veikti lauksaimniekiem, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka no dienas, kurā publicēts Komisijas priekšlikums par šo regulu, tie ir sadalījuši savu saimniecību tikai tādēļ, lai varētu gūt labumu no dalības mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā. Tas attiecas arī uz lauksaimniekiem, kuru saimniecības rodas minētās sadalīšanas rezultātā.
	<u>5. Ja piemēro 20. pantu, dalībvalstis var noteikt atšķirīgu finansējuma līmeni reģioniem, kas definēti saskaņā ar minēto pantu.</u>

Pamatojums

Grozījums nodrošina piemērošanu reģionālajā līmenī saskaņā ar 20. pantu.

28. grozījums

48. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lauksaimnieki, kuri vēlas piedalīties mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, iesniedz pieteikumus līdz 2014. gada 15. oktobrim.	Lauksaimnieki, kuri vēlas piedalīties mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, iesniedz pieteikumus līdz 2014. gada 15. oktobrim.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lauksaimniekiem, kuri līdz 2014. gada 15. oktobrim nav iesnieguši pieteikumu dalībai mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā vai arī kuri pēc minētā datuma nolemj no tās izstāties, vai kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vairs nav tiesību piedalīties minētajā shēmā.	Lauksaimniekiem, kuri līdz 2014. gada 15. oktobrim nav iesnieguši pieteikumu dalībai mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, <u>dalībvalstis var paredzēt iespēju 2016. gada gaitā (līdz 2016. gada 15. oktobrim) pārskatīt lēmumu. Lauksaimniekiem, kas līdz 2016. gada 15. oktobrim nebūs pieteikušies mazo lauksaimnieku atbalsta shēmai vai arī kuri pēc minētā datuma attiecīgi pēc 2014. un 2016. gada termiņa nolemj no tās izstāties, vai kuri saņem atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. [...] [RDR] 20. panta 1. punkta c) apakšpunktu, vairs nav tiesību piedalīties minētajā shēmā.</u>

COM(2011) 627 final/2

29. grozījums

3. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
ELFLA palīdz īstenot stratēģiju "Eiropa 2020", sekmējot ilgtspējīgu lauku attīstību visā Savienībā, papildinot citus kopējās lauksaimniecības politikas (turpmāk "KLP") instrumentus, kohēzijas politiku un kopējo zivsaimniecības politiku. Tā veicina teritorijas un vides ziņā līdzsvarotāku, klimatam labvēlīgāku, noturīgāku un novatoriskāku Savienības lauksaimniecības nozari.	ELFLA <u>Eiropas lauku attīstības stratēģijas ietvaros</u> palīdz īstenot stratēģiju "Eiropa 2020", sekmējot ilgtspējīgu lauku attīstību visā Savienībā, papildinot citus kopējās lauksaimniecības politikas (turpmāk "KLP") instrumentus, <u>un nodrošinot saskaņotību un papildināmību ar kohēzijas politiku un kopējo zivsaimniecības politiku.</u> Tā veicina teritorijas un vides ziņā līdzsvarotāku, klimatam labvēlīgāku, noturīgāku un novatoriskāku Savienības lauksaimniecības nozari.

Pamatojums

Eiropas Savienības mērogā ir nepieciešama mērķtiecīga lauku attīstības stratēģija. Komisijas priekšlikumos šāda stratēģija izpaužas. Tā ir jāīsteno katrā dalībvalstij partnerības nolīgumu ietvaros, un tās pamatā jābūt līdzsvarotai teritoriālās attīstības prasībai.

30. grozījums

5. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(1) veicināt zināšanu pārnesi un inovāciju lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām:	(1) veicināt zināšanu pārnesi un inovāciju lauksaimniecībā, mežsaimniecībā un lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām, <u>kurās katrā dalībvalstij būs jāizmanto vismaz 10 % no ELFLA kopējā finansējuma;</u>
(a) sekmēt inovāciju un zināšanu bāzi lauku apvidos,	(a) sekmēt <u>nozaru</u> inovāciju un zināšanu bāzi lauku apvidos,
(b) stiprināt saikni starp lauksaimniecību un mežsaimniecību un pētniecību un inovāciju,	(b) stiprināt saikni starp lauksaimniecību un mežsaimniecību un pētniecību un inovāciju,
(c) rosināt mūžizglītību un profesionālo apmācību lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē;	(c) rosināt mūžizglītību un profesionālo apmācību lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē;

Pamatojums

Šis darbs lauksaimniecības pētījumu jomā ir posms ceļā uz Eiropas lauksaimniecības ilgtermiņa konkurētspēju gan no ekonomikas, gan ekoloģijas viedokļa. Tā rezultātus gaida gan lauksaimnieki, gan Eiropas pilsoņi, kuri vēlas saņemt veselīgu un kvalitatīvu pārtiku un aizsargātu vidi. Lai uzlabotu attieksmi pret

dabas resursiem un klimata pārmaiņām, inovācijas līdzekļi ir palielināti par 10 %, kas ES līmenī nozīmē 1,45 miljardi eiro gadā. Salīdzinājumam — pirmā pīlāra ietvaros vides pasākumiem piešķirtais palielinājums 30 % apmērā nozīmē 13,6 miljardus eiro. Lai risinātu vides problēmas, ir jāveic daudzi pētījumi lauksaimniecības inovācijas jomā. Šāds papildu ieguldījums ir īpaši nepieciešams, lai risinātu klimata problēmas, kuru dēļ laika gaitā, iespējams, būs jāmaina tradicionālās ražošanas zonas.

31. grozījums

5. panta 2. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(2) uzlabot visu lauksaimniecības veidu konkurētspēju un stiprināt saimniecību dzīvotspēju, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām:	(2) uzlabot visu lauksaimniecības veidu konkurētspēju un stiprināt saimniecību dzīvotspēju, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām:
a) veicināt tādu saimniecību pārstrukturēšanu, kas saskaras ar nopietnām strukturālām problēmām, jo īpaši tas attiecas uz saimniecībām ar nelielu iesaisti tirgū, uz tirgu orientētām saimniecībām atsevišķās nozarēs un saimniecībām, kam nepieciešama lauksaimnieciskās darbības dažādošana,	a) veicināt tādu lauku saimniecību pārstrukturēšanu, kas saskaras ar nopietnām strukturālām problēmām, jo īpaši tas attiecas uz saimniecībām ar nelielu iesaisti tirgū, uz tirgu orientētām saimniecībām atsevišķās nozarēs un <u>modernizāciju saimniecībām, kam nepieciešama lauksaimnieciskās darbības dažādošana,</u>
b) atvieglot jaunās paaudzes ienākšanu lauksaimniecībā;	b) atvieglot jaunās paaudzes ienākšanu lauksaimniecībā;

32. grozījums

5. panta 6. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(6) veicināt sociālo iekļautību, nabadzības mazināšanu un ekonomisko attīstību lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām:	(6) veicināt sociālo iekļautību, nabadzības mazināšanu un ekonomisko attīstību lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot šādām jomām,
(a) veicināt dažādošanu, jaunu mazu uzņēmumu un darbvietu radīšanu,	(a) veicināt <u>rosināt saimnieciskās darbības dažādošanu,</u> jaunu mazu uzņēmumu un darbvietu radīšanu,
(b) sekmēt vietējo attīstību lauku apvidos,	(b) sekmēt vietējo attīstību lauku apvidos,
(c) uzlabot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) pieejamību, izmantošanu un kvalitāti lauku apvidos.	(c) uzlabot <u>jaunu tehnoloģiju,</u> informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) pieejamību, <u>to</u> izmantošanu un kvalitāti lauku apvidos,
	(d) <u>sekmēt jauniešu, īpaši sieviešu, apmešanos uz dzīvi lauku apgabalos, veicinot darbības, kuras ļauj labāk apvienot ģimenes un darba dzīvi.</u>

33. grozījums

7. panta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<i>Lauku attīstības programmas</i>	<i>Lauku attīstības programmas</i>
1. ELFLA dalībvalstīs darbojas ar lauku attīstības programmu starpniecību. Ar šīm programmām īsteno stratēģiju, lai ar III sadaļā minēto pasākumu kopumu sasniegtu Savienības lauku attīstības prioritātes, kuru sasniegšanai tiek prasīts atbalsts no ELFLA.	1. ELFLA dalībvalstīs darbojas ar lauku attīstības programmu starpniecību. Ar šīm programmām īsteno stratēģiju, lai ar III sadaļā minēto pasākumu kopumu sasniegtu Savienības lauku attīstības prioritātes, kuru sasniegšanai tiek prasīts atbalsts no ELFLA.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Dalībvalsts var iesniegt vai nu vienu programmu visai tās teritorijai, vai reģionālu programmu kopumu.	2. Dalībvalsts var iesniegt vai nu vienu programmu visai tās teritorijai, vai reģionālu programmu kopumu. <u>Valstis, kas iesniedz reģionālās programmas, var tomēr iekļaut programmās īpašu pasākumu plānošanu un īstenošanu; šādos gadījumos reģionālajās programmās nevar iekļaut pasākumus, kas paredzēti valsts programmā.</u>
3. Dalībvalstis, kurām ir reģionālas programmas, var iesniegt apstiprināšanai arī valsts sistēmu, kas satur šo programmu kopējos elementus, neprasot atsevišķu budžeta piešķirumu.	3. Dalībvalstis, kurām ir reģionālas programmas, var iesniegt apstiprināšanai arī valsts sistēmu, kas satur šo programmu kopējos elementus, neprasot atsevišķu budžeta piešķirumu.

Pamatojums

Šis grozījums ļauj saglabāt tiešu reģionālo plānošanu lauku attīstībai, vienlaikus turpinot atsevišķu valsts līmenī paredzēto pasākumu (piemēram, riska pārvaldības paketē (37. pants) minēto pasākumu) īstenošanu, lai nodrošinātu pasākumu efektīvāku īstenošanu, ņemot vērā to, ka ir vajadzīgs atbilstīgs resursu apjoms un saskaņoti piemērošanas noteikumi, kas nerada konkurences traucējumus. Turklāt ar nosacījumu, ka reģionālajās programmās nevar iekļaut pasākumus, kas paredzēti valsts programmā, un otrādi, Komisija novērš iespēju, ka pasākumi un finansējums varētu pārklāties.

34. grozījums

Regulas 8. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis savās lauku attīstības programmās var iekļaut tematiskas apakšprogrammas, kuras palīdz sasniegt Savienības lauku attīstības prioritātes un kuru mērķis ir risināt apzinātās konkrētās vajadzības, jo īpaši attiecībā uz:	Dalībvalstis savās lauku attīstības programmās var iekļaut tematiskas apakšprogrammas, kuras palīdz sasniegt Savienības lauku attīstības prioritātes un kuru mērķis ir risināt apzinātās konkrētās vajadzības, jo īpaši attiecībā uz:
(a) jaunajiem lauksaimniekiem,	a) jaunajiem <u>jaunajiem lauksaimniekiem, kuri uzsāk darbību;</u>
(b) mazām saimniecībām, kā minēts 20. panta 2. punkta trešajā daļā;	b) mazām saimniecībām, kā minēts 20. panta 2. punkta trešajā daļā;
(c) kalnu apgabaliem, kā minēts 33. panta 2. punktā;	c) kalnu apgabaliem, kā minēts 33. panta 2. punktā;
(d) īsām piegādes ķēdēm.	d) īsām piegādes ķēdēm;
III pielikumā ir dots orientējošs saraksts ar pasākumiem un darbību veidiem, kas ir īpaši svarīgi katrai tematiskajai apakšprogrammai.	e) <u>lauksaimniecības ražojumu ar oficiālu kvalitātes zīmi, tostarp bioloģiskās lauksaimniecības ražojumu veicināšanu un popularizēšanu;</u> f) <u>lauksaimniecību piepilsētu zonā.</u>
	III pielikumā ir dots orientējošs saraksts ar pasākumiem un darbību veidiem, kas ir īpaši svarīgi katrai tematiskajai apakšprogrammai.

35. grozījums

21. panta 3. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Par 1. punktā minētiem ieguldījumiem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ja attiecīgās darbības tiek īstenotas saskaņā ar lauku apvidu pašvaldību un to pamatpakalpojumu attīstības plāniem, ja šādi plāni ir izstrādāti, un šie ieguldījumi ir saskanīgi ar jebkuru vietējās attīstības stratēģiju, ja tāda izstrādāta.	Par 1. punktā minētiem ieguldījumiem ir tiesības pretendēt uz atbalstu, ja attiecīgās darbības tiek īstenotas saskaņā ar lauku apvidu pašvaldību un to pamatpakalpojumu attīstības plāniem, ja šādi plāni ir izstrādāti, un vai šie ieguldījumi ir saskanīgi ar jebkuru <u>ciņu</u> vietējās attīstības stratēģiju, ja tāda izstrādāta.

Pamatojums

Lai nodrošinātu ieguldījumu efektīvu izmantošanu un to atbilstību pašvaldības attīstībai, tiem jebkurā gadījumā jābūt saskaņotiem ar lauku apvidu pašvaldību un to pamatpakalpojumu attīstības plāniem.

36. grozījums

29. panta 2. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Agrovīdes un klimata maksājumus piešķir lauksaimniekiem, lauksaimnieku grupām vai lauksaimnieku un citu zemes apsaimniekotāju grupām, kuras brīvprātīgi uzņemas veikt darbības, kas ietver vienas vai vairākas agrovīdes un klimata saistības attiecībā uz lauksaimniecības zemi. Ja tas ir pienācīgi pamatots ar vides mērķu sasniegšanas vajadzībām, agrovīdes un klimata maksājumus drīkst piešķirt citiem zemes apsaimniekotājiem vai zemes apsaimniekotāju grupām.	Agrovīdes un klimata maksājumus piešķir lauksaimniekiem, lauksaimnieku grupām vai lauksaimnieku un citu zemes apsaimniekotāju grupām, kuras brīvprātīgi uzņemas veikt darbības, kas ietver vienas vai vairākas agrovīdes un klimata saistības attiecībā uz lauksaimniecības zemi . Ja tas ir pienācīgi pamatots ar vides mērķu sasniegšanas vajadzībām, agrovīdes un klimata maksājumus drīkst piešķirt citiem zemes apsaimniekotājiem vai zemes apsaimniekotāju grupām.

Pamatojums

Ierobežojums "attiecībā uz lauksaimniecības zemi" ir svītrojams, jo tas apdraudētu būtiskus vides un klimata politikas mērķus. Tas attiecas, piemēram, uz ganību platībām, kuras nav uzskatāmas par lauksaimniecības zemi, un agrovīdes pasākumiem attiecībā uz dīķu, purvu un piekrastes teritorijām.

37. grozījums

46. panta 2. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Attiecināmie izdevumi sedz tikai:	2. Attiecināmie izdevumi sedz tikai:
(a) nekustamā īpašuma celtniecību, iegādi, ieskaitot izpirkumnomu, vai labiekārtošanu;	(a) nekustamā īpašuma celtniecību, iegādi, ieskaitot izpirkumnomu, vai labiekārtošanu;
(b) jaunas tehnikas un aprīkojuma iegādi vai iegādi uz nomaksu, tostarp datoru programmatūras iegādi, nepārsniedzot aktīva tirgus vērtību;	(b) jaunas tehnikas un aprīkojuma iegādi vai iegādi uz nomaksu, tostarp datoru programmatūras iegādi, nepārsniedzot aktīva tirgus vērtību;
(c) vispārējās izmaksas, kas saistītas ar a) un b) apakšpunktā minētajiem izdevumiem, piemēram, arhitektu, inženieru un konsultantu atalgojumu, priekšizpēti, patentu vai licenču iegūšanu.	(c) <u>tādus ieguldījumus irīgācijas iekārtu modernizācijā vai izveidē, kas iekļauti dalībvalstu vai reģionu plānos vai programmās un par kuriem vispusīgos ietekmes uz vidi novērtējumos sniegts pozitīvs atzinums gan attiecībā uz ūdens kvalitāti, gan resursu kvantitāti;</u>
	(d) vispārējās izmaksas, kas saistītas ar a) un b) apakšpunktā minētajiem izdevumiem, piemēram, arhitektu, inženieru un konsultantu atalgojumu, priekšizpēti, patentu vai licenču iegūšanu.

38. grozījums

64. panta 4. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija ar īstenošanas aktu nosaka 1. punktā minēto summu ikgadēju sadalījumu dalībvalstīm, atskaitot 2. punktā minēto summu un ņemot vērā līdzekļu pārvietojumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. DP/2012 14. panta 2. punktā. Nosakot ikgadējo sadalījumu, Komisija ņem vērā:	Komisija ar īstenošanas aktu nosaka 1. punktā minēto summu ikgadēju sadalījumu dalībvalstīm, atskaitot 2. punktā minēto summu un ņemot vērā līdzekļu pārvietojumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. DP/2012 14. panta 2. punktā. Nosakot ikgadējo sadalījumu, Komisija ņem vērā:
(a) objektīvus kritērijus, kas saistīti ar 4. pantā minētajiem mērķiem, un	(a) objektīvus kritērijus, kas saistīti ar 4. pantā minētajiem mērķiem, un
(b) iepriekšējos rezultātus.	(b) iepriekšējos rezultātus,
	(c) <u>iedzīvotāju blīvumu,</u>
	(d) <u>bioloģiski vērtīgu teritoriju platību.</u>

39. grozījums

64. panta 6. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai piešķirtu izpildes rezervi, kas minēta Regulas (ES) Nr. [CSF/2012] 20. panta 2. punktā, pieejamajiem piešķirtajiem ieņēmumiem, kas ELFLA vajadzībām iekasēti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. HR/2012 45. pantu, pieskaita Regulas (ES) Nr. [CSF/2012] 18. pantā minētās summas. Tās sadala dalībvalstīm proporcionāli to daļai no ELFLA atbalsta kopējā apjoma.	Lai piešķirtu izpildes rezervi, kas minēta Regulas (ES) Nr. [CSF/2012] 20. panta 2. punktā, pieejamajiem piešķirtajiem ieņēmumiem, kas ELFLA vajadzībām iekasēti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. HR/2012 45. pantu, pieskaita Regulas (ES) Nr. [CSF/2012] 18. pantā minētās summas. Tās sadala dalībvalstīm proporcionāli to daļai no ELFLA atbalsta kopējā apjoma.

COM(2011) 628 final

40. grozījums

34. panta 1. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Pēc Komisijas lēmuma par programmas apstiprināšanu pieņemšanas Komisija veic sākotnējo priekšfinansējuma maksājumu par visu plānošanas periodu. Šis sākotnējais priekšfinansējuma maksājums veido 4 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā. To var sadalīt ne vairāk kā trijās maksājuma daļās atkarībā no budžeta pieejamības. Pirmā maksājuma daļa veido 2 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā.	Pēc Komisijas lēmuma par programmas apstiprināšanu pieņemšanas Komisija veic sākotnējo priekšfinansējuma maksājumu par visu plānošanas periodu. Šis sākotnējais priekšfinansējuma maksājums veido 4 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā. To var sadalīt ne vairāk kā trijās maksājuma daļās atkarībā no budžeta pieejamības. Pirmā maksājuma daļa veido 2 % no ELFLA ieguldījuma attiecīgajā programmā.

Pamatojums

Ņemot vērā lauku attīstības pasākumu (ELFLA) lielo nozīmi un plašo darbības jomu, ELFLA priekšfinansējums konkrētajām lauku attīstības programmām būtu jāsadala 7 % līmenī. Finanšu regulas priekšlikuma 34. panta 1. punkts paredz attiecīgo priekšfinansējumu tikai 4 % līmenī. Šāds būtisks likviditātes pasliktinājums programmas līmenī varētu izraisīt nevēlamus kavējumus programmu īstenošanā lauku teritorijās, kā arī būtiskas papildu priekšfinansējuma izmaksas.

41. grozījums

43. panta 4. punkta grozījums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Šajā pantā minētie samazinājumi un apturēšana uz laiku neskar Regulas (ES) Nr. CR/xxx 17., 20 un 21. pantā minēto.	Šajā pantā minētie samazinājumi un apturēšana uz laiku neskar Regulas (ES) Nr. CR/xxx 17., 20 un 21. pantā minēto.
Regulas (ES) Nr. CR/xxx 17. un 20. pantā minēto maksājumu apturēšanu uz laiku piemēro, ievērojot šā panta 2. punktā noteikto kārtību.	Regulas (ES) Nr. CR/xxx 17. un 20. pantā minēto maksājumu apturēšanu uz laiku piemēro, ievērojot šā panta 2. punktā noteikto kārtību.

Pamatojums

Attiecībā uz ELFLA pasākumiem vienotais stratēģiskais satvars (VSS) struktūrfondi, iekļaujot ELFLA un EMFF (Zivsaimniecības fondu) paredz, ka samazinājumi ir iespējami, ja nav izpildīti *ex-ante* nosacījumi (17. pants). Turklāt tiek saglabāta 5 % rezerve, kuras piešķiršana ir atkarīga no attiecīgo mērķu sasniegšanas (18., 20. un 21. pants). Šie noteikumi ir jānoraida, jo tas rada milzīgu birokrātijas pieaugumu bez progresā šā jautājuma risināšanā. Šāda noraidīšana arī atbilst RK atzinumam par vienotā stratēģiskā satvara (VSS) projektu attiecībā uz struktūrfondi.

Briselē, 2012. gada 4. maijs

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Erasmus visiem”

(2012/C 225/15)

REĢIONU KOMITEJA

- īpaši atzinīgi vērtē to, ka programmai paredzēts piešķirt lielāku budžetu. Līdzekļi starp izglītības jomām un jaunatnes jomu būtu jāsadala tā, lai visās jomās būtu jūtams budžeta palielinājums;
- uzsver, ka mūžizglītībai ir liela nozīme un ka tāpēc programmai vienlīdz lielā mērā jāatbalsta visas vecuma grupas un visa veida apmācība;
- uzskata, ka visvairāk būtu jāatbalsta jomas, kurās ir vislielākā nepieciešamība pēc atbalsta un iespējams panākt vislabākos rezultātus. Šai sakarā līdzekļi būtu jāpārdala par labu tiem projektiem, kas vērsti uz tām iestādēm un personām, kuras šobrīd vismazāk saskaras ar mobilitātes programmām, proti, skolas, jaunieši ārpus formālās izglītības sistēmas un pieaugušie, kam nepieciešama tālāka apmācība un profesionālā izglītība;
- pauž viedokli, ka tad, ja vietējā un reģionālajā līmenī izdosies tikt galā ar galvenajiem izaicinājumiem, indivīdi būs labi sagatavoti pārmaiņu pilnai nākotnei. Viņiem tad būs mūžizglītībai nepieciešamās prasmes. Arvien lielāks skaits cilvēku pabeigs iesākto izglītību, uzsāks studijas augstskolā un izmantos iespēju daļu no mācību programmas apgūt dažādās vietās Eiropā, kā arī uzskatīs visu Eiropu par iespējamu darba tirgu;
- atzīst iestāžu sadarbības priekšrocības arī mobilitātes projektos. Īstenojot mobilitāti institucionālā sistēmā, varētu tikt radīti priekšnosacījumi augstai kvalitātei un stratēģiskai ietekmei ilgtermiņā.
- norāda, ka tai ir laba pieredze ar tām iepriekšējo programmu daļām, piemēram, *COMENIUS Regio*, kuras veicina ārpusmācību iestāžu iesaistīšanu un kuru mērķis ir reģionu un pašvaldību līmenī veicināt Eiropas sadarbību izglītības jomā.

Ziņotājs	Yoomi RENSTRÖM kgs (SE/PSE), Ovanokeras padomes loceklis
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido "Erasmus visiem", Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā COM(2011) 788 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Galvenie izaicinājumi

1. uzskata, ka Eiropa sastopas ar izaicinājumiem, kas finanšu un ekonomikas krīzes dēļ ir kļuvuši vēl nopietnāki. Strukturālās problēmas ir kļuvušas vēl redzamākas. Tas attiecas uz zemu produktivitātes pieaugumu, daudzām iedzīvotāju grupām, kas atrodas ārpus darba tirgus, pieaugošu pieprasījumu pēc sociālās aprūpes pakalpojumiem sabiedrības novecošanas dēļ un valstu budžetu deficītiem;

2. norāda, ka viena no pamatproblēmām, kas kļūst arvien neatliekamāka, ir pieaugošās ekonomiskās atšķirības, kuras rada draudu demokrātijai. Arvien lielāks skaits jauniešu atstāj mācības, neiegūstot zināšanas, kas vajadzīgas, lai varētu piedalīties demokrātiskā sabiedrības dzīvē un uzsāktu piemērotu darba dzīvi, kurai raksturīgas pārmaiņas. Viens no galvenajiem spēcīgas demokrātijas un nākotnes izaugsmes priekšnosacījumiem ir iespēja visām personām iesaistīties mūžizglītībā. Lai pārvarētu bezdarba un atstumtības apburto loku, mums ir jāpārvar arī darba tirgū pastāvošais dalījums dzimumos;

3. uzskata izglītību par būtisku instrumentu, kas Eiropas Savienībai ļauj pārvarēt lielos izaicinājumus un panākt, ka zināšanu sabiedrība aptver visus iedzīvotājus. Komiteja ņem vērā Komisijas priekšlikumu jaunai programmai "Erasmus visiem", kas aizstātu līdzšinējās programmas izglītības un jaunatnes jomā un apvienotu tās vienā programmā. Uzsverot spēcīgāku Eiropas dimensiju, programma var stiprināt ES iedzīvotāju pilsoniskumu, kā arī veicināt sociālo kohēziju, jo arvien lielākam skaitam iedzīvotāju dzīves laikā ir iespējams iegūt kvalitatīvu izglītību. Ir svarīgi, lai visām iepriekšējo programmu mērķgrupām arī turpmāk būtu iespējas izmantot ES atbalstu;

4. pilnībā atbalsta divus stratēģijas "Eiropa 2020" pamatmērķus, kuri ierosinātajai izglītības programmai ir visnozīmīgākie: 1) samazināt priekšlaicīgi skolu pametušo skolēnu skaitu līdz 10 % un 2) nodrošināt, ka vismaz 40 % no pieaugušajiem vecumā no 30 līdz 34 gadiem ir ieguvuši augstāko izglītību. Lai minēto sasniegtu, izglītība jāorganizē un jānodrošina citādā veidā, nekā tas bija laikā, kad izglītību ieguva tikai nedaudzi. Tas rada jaunas prasības attiecībā uz to, kā vietējā un reģionālajā

līmenī nodrošināt labāku izglītības kvalitāti un pieejamību, lai izglītība būtu pieejama visiem;

5. uzskata, ka lielais izaicinājums — visu iedzīvotāju iesaistīšana —, kas minēts arī Komisijas dokumentā, nozīmē to, ka skolām ir jādarbojas citādā veidā. Ar kvalitatīvu izglītību jau labi attīstītās sākumskolās var strādāt tādā veidā, kas no agras bērnības uztur un stiprina bērnu zinātkāri un interesi mācīties. Lai veicinātu mūžizglītību, ir nepieciešama ne tikai iespēja pastāvīgi izglītoties un tālākizglītoties, kā arī iespējas mainīt profesionālo virzienu, bet arī attiecīga jauniešu un bērnu attieksme pret izglītību kā pirmo soli ceļā uz mūžizglītību;

6. ir pārliecināta, ka piekļuve universitātēm ir jāpadara demokrātiskāka, lai tās būtu pieejamas pēc iespējas lielākam skaitam iedzīvotāju. Turklāt nākotnes darba tirgus izvirza jaunas prasības, un tas nozīmē, ka gan Eiropas Savienības, gan dalībvalstu, reģionu un pašvaldību līmenī ir jāturpina un jāstiprina centieni labāk saskaņot kvalifikāciju ar iespējām atrast darbu. Tāpēc ir svarīgi stratēģijā "Eiropa 2020" apvienot dažādās iniciatīvas un skaidri noteikt, ka izglītības programmas prioritātes kalpo visām attiecīgajām iniciatīvām ⁽¹⁾;

7. uzskata: lai varētu iesaistīt visus iedzīvotājus, vajadzīgs plašs izglītības iespēju spektrs. Šai sakarā minama, piemēram, visaptveroša tehnoloģiju (IKT) izmantošana, reģionālās augstskolas, kas spēj sasniegt plašas mērķgrupas, un neformālas un ikdienās mācīšanās veicināšana ar mērķi atvieglot jauniešu un pieaugušo izglītības atsākšanu, radot vajadzīgos priekšnoteikumus iesāktās izglītības pabeigšanai un mūžizglītībai;

Vietējā un reģionālā līmeņa uzdevumi

8. norāda, ka vietējam un reģionālajam līmenim ir būtiska loma gan ES izglītības programmu, gan citu Eiropas iniciatīvu īstenošanā šajā jomā. Tas ir tāpēc, ka daudzās Eiropas valstīs galvenā atbildība par vispārējo un profesionālo izglītību pamatizglītības un vidējās izglītības, kā arī pieaugušo izglītības jomā ir vietējam un reģionālajam pašvaldībām;

⁽¹⁾ Šai sakarā stratēģijas "Eiropa 2020" visnozīmīgākās pamatiniciatīvas ir "Jaunatne kustībā", "Jaunu prasmju un darba vietu programma", "Inovācijas savienība" un "Digitālā programma Eiropai".

9. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības koordinē vietējā un reģionālā līmeņa attīstību un izaugsmi, un tāpēc ir ieinteresētas arī pilnveidot darba ņēmēju prasmes. Tieši vietējā un reģionālajā līmenī var visagrāk un visskaidrāk redzēt darba tirgus pieprasījumu pēc jaunām prasmēm, un tajā var izstrādāt efektīvu pielāgošanas mehānismu, kas aptver arī mūžizglītību;

10. norāda, ka pašreiz daudzviet darbojas vietējā un reģionālā līmeņa inovāciju un zināšanu partnerības, uz kurām pamatojoties valsts iestādes, vietējie uzņēmumi, jaunatnes organizācijas, reģionālās augstskolas un citi izglītības pakalpojumu sniedzēji izstrādā dažāda veida sadarbības iespējas. Šādas partnerības var sniegt būtisku ieguldījumu, lai palīdzētu orientēt izglītību uz sabiedrības un profesionālās dzīves vajadzībām, kā arī uz to reģionu specifiskajām vajadzībām, kuri saskaras ar līdzīgām problēmām. Tāpēc valstu aģentūrām, kas īsteno šo ES izglītības programmu, būtu jācenšas sadarboties ar minētajām partnerībām, kurām ir stratēģiski svarīga nozīme, jo tās veicina pārrobežu sadarbību un zināšanu nodošanu starp vietējiem un reģionālajām pašvaldībām;

11. uzskata, ka vēl viens iemesls, kāpēc vajadzīga vietējā un reģionālā līmeņa spēcīga līdzdalība izglītības programmās, ir svarīgs demokrātijas aspekts, proti, iespēja piedalīties demokrātiskā sabiedrībā, tajā attīstīties un kļūt par demokrātisko vērtību nesēju;

12. uzsver, ka vietējam un reģionālajam līmenim ir arī vislielākā spēja ietekmēt nesen ieceļojušas personas un atbalstīt viņu integrāciju jaunajā mītnes zemē. Šai sakarā izšķiroša loma ir bērnu un pieaugušo izglītībai. Taču situācija dažādos valsts reģionos var būt ļoti atšķirīga;

Vispārīgas piezīmes par ierosināto programmu

13. konstatē, ka Eiropas Savienības izglītības un jaunatnes programmas "Erasmus visiem" mērķis ir ar internacionalizācijas starpniecību palīdzēt celt izglītības un zināšanu apguves kvalitāti un veicināt Eiropas dimensiju. Reģionu komiteja atbalsta šo visaptverošo mērķi un uzskata Komisijas priekšlikumu par labu pamatu reālu pārmaiņu panākšanai. Plašāka apmaiņa uzlabo labu ideju un darba prakses izplatīšanos un veicina modernai izglītības sistēmai nepieciešamās reformas;

14. uzskata, ka programma var sniegt ļoti vērtīgu ieguldījumu visu ieinteresēto pušu iesaistīšanā, kas ļautu pātrināt pārmaiņas izglītības sistēmā un darbā ar jauniešiem tā, lai ņemtu vērā jaunās, uz zināšanām balstītās ekonomikas vajadzības un sabiedrības centienus panākt iedzīvotāju lielāku iesaisti un atbildību;

15. norāda, ka vispārējās izglītības, profesionālās izglītības un prakses laiks ārvalstīs ir ļoti efektīva metode, kas ļauj indivīdiem pilnveidoties un sniegt vērtīgu pieredzi tālākajā izglītībā un profesionālajā dzīvē. Pielietojot personīgās prasmes jaunā vidē,

tiek attīstīta gan specifiskā, gan vispārējā kompetence, palielinās patsāvība un tiek uzlabota prasme sazināties;

16. ir pārliecināta, ka arvien straujākas globalizācijas apstākļos un laikā, kad visās privātās un profesionālās dzīves jomās veidojas pārrobežu sakari, arvien palielinās starpkultūru prasmju, valodu zināšanu un starptautiskās pieredzes nozīme;

17. piekrīt Komisijas viedoklim, ka jauniešu mobilitāte un starptautiskie projekti ļauj padziļināt izpratni par Eiropas identitāti, nostiprina pilsonisko apziņu un palīdz cīnīties ar ksenofobiju;

18. atkārtoti pauž pārliecību, ka jāveic īpaši pasākumi, lai visām tām mērķgrupām, uz kurām attiecas programma, nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi mobilitātei neatkarīgi no pretendentu izcelsmes reģiona ģeogrāfiskās atrašanās vietas⁽²⁾, un īpaši tiem pretendentiem, kas dzīvo mazapdzīvotos reģionos, uz salām, kalnu reģionos, kā arī tālākos reģionos;

19. pauž viedokli, ka tad, ja vietējā un reģionālajā līmenī izdosies tikt galā ar galvenajiem izaicinājumiem, indivīdi būs labi sagatavoti pārmaiņu pilnai nākotnei. Viņiem tad būs mūžizglītībai nepieciešamās prasmes. Arvien lielāks skaits cilvēku pabeigs iesākto izglītību, uzsāks studijas augstskolā un izmantos iespēju daļu no mācību programmas apgūt dažādās vietās Eiropā, kā arī uzskatīs visu Eiropu par iespējamu darba tirgu;

Izglītības dažādie mērķi un vispusīgā loma

20. pilnībā atbalsta mērķi uzlabot personu zināšanas, prasmes un pieredzi, lai atvieglotu visu iedzīvotāju iekļaušanos darba tirgū un uzlabotu viņu iespējas atrast darbu. Vienlaikus Komiteja norāda, ka izglītības mērķis nav vienīgi uzlabot iedzīvotāju iespējas atrast darbu, jo tās visaptverošajam mērķim ir jābūt pilnīgai katra cilvēka personības attīstīšanai, un uzsver, ka mūžizglītībai ir liela nozīme un ka tāpēc programmai vienlīdz lielā mērā jāatbalsta visas vecuma grupas un visa veida apmācība;

21. arī uzsver, ka izglītībai jāstimulē katras personas radošums un jaunrades potenciāls, kā arī jāveicina gan intelektuālā, gan sociālā izaugsme. Ekonomikas krīzes laikā, kad valda liels bezdarbs, ir viegli galveno uzmanību pievērst izglītības nozīmei un veicināt nodarbinātības iespējas. Taču Komiteja vēlas uzsvērt, ka arī krīzes brīdī ir nepieciešams nodrošināt sekmīgu attīstību

(2) CdR 290/2011 fin.

ilgtermiņā, lai Eiropa pēc tam atrastos labākā pozīcijā. Tāpēc ir jāveicina iekļaujoša izglītība, kura skata katru individu kā vienotu veselumu, un ir jāizstrādā mūžizglītības sistēmas;

22. uzsver, ka profesionālo izglītību ir ļoti svarīgi uzskatīt par neatņemamu mūžizglītības daļu. Šai sakarā galvenie faktori ir zināšanas un izglītība, un mūsdienās profesionālajā dzīvē tiek noteiktas augstākas prasības, piemēram, valodu zināšanām. Ir jāņem vērā fakts, ka profesionālā izglītība aptver ļoti plašu spektru un ka tai ir svarīga nozīme gan vismazāk aizsargāto personu integrācijā, gan izcilības sasniegšanā dažādās profesijās;

23. norāda, ka svarīgs vietējo un reģionālo pašvaldību uzdevums ir veicināt jauniešu radošumu un jaunrades potenciālu, kā arī nodrošināt iespējas viņu intelektuālajai un sociālajai attīstībai. Tam ir izšķiroša nozīme jauniešu patstāvīguma veidošanā un sociālajā integrācijā. Tāpēc arī nepieciešams īstenot pasākumus, kas ļautu jauniešiem saskaņot mācības un darbu ar ģimenes dzīvi;

24. uzsver, ka augstākās izglītības iestādes nav tikai mācību iestādes, bet arī nozīmīgs reģionālās attīstības elements un svarīgs dzinējspēks nākotnes inovācijām. Tāpēc jāmodernizē augstākās izglītības sistēma. Komiteja 2012. gada februārī darīja zināmu Komisijai savu viedokli par to, kādas izmaiņas nepieciešamas augstākās izglītības sistēmā⁽³⁾. Ir svarīgi nodrošināt skaidru saikni starp trim zināšanu trīsstūra daļām — izglītību, pētniecību un jaunradi. Šāda saikne gan stiprina reģionālo līmeni, gan kļūst stiprāka, pateicoties tam. Tāpēc ir nepieciešama vietējā, reģionālā, valsts un ES līmeņa sadarbība, izmantojot arī vietējā un reģionālā līmeņa partnerības;

25. uzsver, ka pieaugušo izglītība dod cilvēkiem iespēju attīstīt savas prasmes visas dzīves laikā, atbalsta pārorientēšanos, kas profesionālajā dzīvē nepieciešama, ņemot vērā arvien elastīgāko un mainīgo darba tirgu, un turklāt sniedz ievērojamu pievienoto vērtību attiecīgā indivīda sociālajā, profesionālajā, pilsoniskajā, kultūras un ekonomiskajā dzīvē. Pieaugušo izglītības programmas, kas pamatojas uz partnerības principiem, ir viens no būtiskākajiem veidiem, kā paplašināt gan individu, gan vietējās sabiedrības iespējas. Tāpēc ir īpaši svarīgi nodrošināt, ka Eiropas izglītības programma atbalsta pieaugušo izglītības attīstīšanu dalībvalstīs un reģionos;

Īpašas piezīmes par priekšlikumu

Juridiskais pamats un subsidiaritāte

26. piekrīt Komisijai, ka ierosinātās programmas pamatā ir LESD 165. un 166. pantā noteiktie mērķi un ka tā jāīsteno

⁽³⁾ CdR 290/2011.

saskaņā ar subsidiaritātes principu. Tāpēc ir ļoti svarīgi ierosināto pasākumu izstrādē, īstenošanā un pārvaldībā iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības un lēmumu pieņēmējus. Atbilstīgi 174. pantam par teritoriālo kohēziju Komiteja uzsver, ka pilnībā jāņem vērā Savienības reģionu atšķirības un reģionu atšķirīgie priekšnosacījumi stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu īstenošanai;

Programmas struktūra

27. uzsver, ka atsevišķi pasākumi, kas iekļauti ierosinātajā iedalījumā ar trim galvenajām iniciatīvu jomām (mobilitāte, iestāžu sadarbība un politikas pasākumu izstrāde), jāorganizē tā, lai visām mērķgrupām tiktu radīti labi dalības priekšnosacījumi programmas mērķu sasniegšanai. Ierosinātajai struktūrai būtu jāveicina ciešāka starpnozaru sadarbība un paraugprakses un rezultātu izplatīšana. Komiteja tomēr atzīmē, ka vairāk būtu jāņem vērā jauniešu ārpuskolas aktivitāšu un neformālās izglītības īpatnības, tādēļ tā ierosina, tāpat kā attiecībā uz sporta jomu, arī par jaunatnes jautājumiem izveidot atsevišķu sadaļu.

28. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai jaunajā programmā tiktu atbalstīta dažādu mērķgrupu vajadzība piedalīties. Saskaņota programma nodrošina dalībniekiem lielāku skaidrību un pārskatāmību. Taču ir svarīgi pasākumus organizēt tādā veidā, lai tās varētu piemērot katrai mērķgrupai atbilstošā veidā. Dalībai mobilitātes un sadarbības projektos pastāv atšķirīgi priekšnosacījumi atkarībā no tā, kādā jomā — vai tā būtu izglītība, vai darbs ar jauniešiem — dalībnieki konkrētajā brīdī darbojas. Jāņem vērā šo dažādo mērķgrupu vajadzības saistībā ar informāciju, pieteikšanās procedūru, budžeta noteikumiem un pasākumu kritērijiem, piemēram, paredzot noteiktus līdzekļus dažādu mērķgrupu dalībai, izveidojot īpašas struktūras atšķirīgām mērķgrupām, ieviešot konkrētām mērķgrupām sevišķi nozīmīgus pasākumus utt. Svarīgi ir arī nodrošināt dalības iespējas mazām iestādēm. Tās galvenokārt ir skolas un iestādes tādās jomās kā darbs ar jauniešiem un pieaugušo izglītība. Komiteja īpaši atbalsta pasākumus, kas veicina to personu piedalīšanos, kuras atrodas nelabvēlīgā situācijā;

29. atzinīgi vērtē pausto mērķi — paaugstināt programmas efektivitāti un to vienkāršot galvenokārt lietotāju vajadzībām. Ir ļoti būtiski, lai administratīvā vienkāršošana nāktu par labu lietotājiem;

30. atzīst iestāžu sadarbības priekšrocības arī mobilitātes projektos. Īstenojot mobilitāti institucionālā sistēmā, varētu radīt priekšnosacījumus augstai kvalitātei un stratēģiskai ietekmei ilgtermiņā. Tādējādi varētu arī palīdzēt indivīdiem, piemēram, vienkāršojot izglītības atzīšanu. Taču ir svarīgi, lai

šādas institucionālās sistēmas izveidē tiktu ņemtas vērā dažādās organizācijas, kas piedalās programmā;

31. norāda, ka darbā ar mobilitātes projektiem jārada lielāka gatavība valsts, reģionālajā un vietējā līmenī atbalstīt mobilitāti arī pēc projekta beigām, lai saglabātu izveidotās struktūras un kontaktus. Ar projektu starpniecību jāpalīdz likvidēt šķēršļus un pastiprināt pastāvīgu apmaiņu, lai mobilitāte pēc projekta beigām kļūtu par ikdienas darba daļu;

32. uzskata, ka ir svarīgi, lai valsts studiju finansēšanas veidi pieļautu arī iespēju daļu no mācību programmas apgūt citās dalībvalstīs;

33. pieņem zināšanai Komisijas priekšlikumu kopā ar Eiropas Investīciju banku izveidot studentiem paredzētu Eiropas aizdevumu sistēmu, kas papildinātu dalībvalstīs pastāvošās sistēmas. Reģionu komiteja uzsver, ka šie aizdevumi nedrīkst komercializēt mācību mobilitāti, un pauž skeptisku viedokli par to, vai programmai būtu jāatbalsta pirmām kārtām tieši šī ierosme, jo garantiju izmaksas ir ievērojamas un pieprasījums dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs;

34. uzsver, ka attiecībā uz politikas pasākumu izstrādes jomā īstenojamo sadarbību ir jāveido platformas dialogam ar galvenajām ieinteresētajām pusēm no izglītības un ekonomikas nozarēs, un norāda, ka svarīga nozīme ir vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalībai gan atvērtajā koordinācijas metodē, gan arī programmas īstenošanā;

Neformālā un ikdienējā izglītība: jaunatne un sports

35. uzskata, ka ir svarīgi, lai mobilitāte būtu iespējama visos gadījumos, kad runa ir par mācībām. Šo pieeju īsteno, piemēram, norādot uz visiem mācību veidiem, kā formālo, tā ikdienējo un neformālo mācīšanos. Komiteja ņem vērā Komisijas vēlmi vienā programmā iekļaut visus mācību veidus. Komiteja tomēr uzsver, ka ikdienējai un neformālai izglītībai ārpus izglītības iestādēm vajadzīgi pilnīgi atšķirīgi nosacījumi, un tas atbilstošā veidā būtu jāņem vērā programmas struktūrā. Šai sakarā Komiteja vēlas norādīt arī uz tādu pasākumu nozīmi, kas attīsta un veicina jauniešu pašiniciatīvu;

36. īpaši atbalsta pasākumus, ar kuriem sekmē nelabvēlīgākā stāvoklī esošu cilvēku līdzdalību, lai ar sportu veicinātu sociālo iekļaušanu, sportu vietējā līmenī, brīvprātīgu darbību, vienlīdzīgas iespējas, veselīgu fizisko aktivitāti, pievēršoties nelabvēlīgā stāvoklī esošām grupām, tādām kā cilvēki ar intelektuālas attīstības vai fiziskiem traucējumiem;

37. uzskata, ka programmas struktūra var būt lietderīga visiem mācību veidiem. Reģionu komiteja uzsver, ka vietējām

un reģionālajām pašvaldībām jādod iespēja piedalīties programmas īstenošanas veida noteikšanā un tai sekojošajā darbā, lai tajās tekstā vietās, kuras vietējā kontekstā izradītos problemātiskas, vēl būtu iespējams veikt grozījumus vislabākā risinājuma panākšanai;

38. atzīmē, ka izmaiņas un lielāka skaidrība ir nepieciešama, piemēram, saistībā ar mazāku organizāciju līdzdalības un mazāka vēriena sadarbības iespējām. Tas attiecas galvenokārt uz jauniešu apvienībām un pieaugušo izglītības iestādēm, taču daudzējādā ziņā arī uz skolām un bērnudārziem;

39. norāda, ka ikdienējā un neformālā izglītība plašā mērogā tiek īstenota sporta jomā. Pastāv arī jautājumi, kas ir specifiski saistīti ar sportu un kas ir īpaši redzami politiskās sadarbības jomā, proti, cīņa pret dopingu, vardarbību un rasismu, kā arī atbalsts sekmīgi funkcionējošām sporta organizācijām;

40. atzīmē, ka ļoti labi rezultāti ir sasniegti ar pašreizējā programmā "Jaunatne darbībā" paredzētajiem pasākumiem, kas veicina jauniešu līdzdalību politiskajos procesos, un, jo īpaši, ar strukturēto dialogu un jauniešu semināriem par sociāliem, ar kultūru saistītiem un politiskiem jautājumiem, par kuriem jaunieši interesējas. Komiteja uzsver, ka šiem pasākumiem ir liela nozīme, un rosina jaunajā programmā tos turpināt un pilnveidot;

41. tāpēc uzskata, ka programmā kā daļu no ikdienējās un neformālās mācīšanās lielākā mērā jāatbalsta vadītāju un mācītspēku mobilitāte, kas balstīta uz kopīgi noteiktiem standartiem un savstarpēju atzišanu reģionos un dalībvalstīs;

42. atzinīgi vērtē to, ka programmā ir atbalstīti starptautiski sadarbības projekti sporta jomā, un uzskata, ka iespēja īstent pārrobežu projektus visās jomās, kas iekļautas programmā, ir ļoti svarīgs aspekts saistībā ar Eiropas pievienoto vērtību, kuru sniedz minētā programma;

43. atzinīgi vērtē vienkāršošanu arī attiecībā uz starptautisko dimensiju, piekrīt Komisijai, ka jāatbalsta spēju veidošana trešās valstīs un arī paplašināšanās valstīs, īpašu uzmanību veltot kaimiņvalstīm. Komiteja vienlaikus uzsver, ka pilnībā būtu jāizmanto ārējai sadarbībai paredzētie ES finanšu instrumenti;

Budžeta jautājumi

44. īpaši atzinīgi vērtē to, ka programmai paredzēts piešķirt lielāku budžetu. Atkarībā no budžeta lieluma būs redzams, cik lielu nozīmi Komisija piešķir izglītības kvalitātes celšanai, jo tā ir izšķirošs faktors, kas nosaka, cik lielā mērā tiks sasniegti ES transversālie mērķi. Līdzekļi starp izglītības jomām un jaunatnes jomu būtu jāsadala tā, lai visās jomās būtu jūtams budžeta palielinājums;

45. uzskata, ka ES līdzekļi jāizmanto lietderīgi, lai sasniegtu programmā izvirzītos mērķus, un ka ir jābūt iespējām novirzīt līdzekļus uz tām jomām, kurās tie rada vislielāko labumu un kurās tos var visefektīvāk izmantot, par pamatu ņemot pārredzamus kvantitatīvus un kvalitatīvus kritērijus. Tāpēc Komiteja uzsver, ka programma regulāri jāuzrauga visos līmeņos, lai noteiktu, cik lielā mērā ir nepieciešama līdzekļu pārdale. Turklāt ir svarīgi skatīt līdzekļu pārdalīšanu no vietējo un reģionālo pašvaldību perspektīvas, lai ņemtu vērā līdzekļu sadalīšanu valsts ietvaros. Būtiska ir arī iespēja līdzekļus pārdalīt vienas dalībvalsts ietvaros, lai atkarībā no vietējām un reģionālajām īpatnībām tie tiktu izmantoti visefektīvāk;

46. uzskata, ka valstu aģentūru struktūras noteikšana būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā, jo valstis ir atbildīgas par valstu decentralizēto programmas pasākumu īstenošanu un pārvaldību;

47. šai sakarā uzskata, ka Komisijai savlaicīgi pirms programmas sākuma jāinformē par to, kā tā plāno noteikt efektivitāti un kādus rādītājus grasās izmantot šim nolūkam. Rādītāji un attiecīgie kritēriji skaidri jānosauc jau iepriekš, lai dalībvalstis, kā arī vietējās un reģionālās pašvaldības un iesaistītās puses zinātu, ar ko rēķināties. Reģionu komiteja uzskata, ka šādiem rādītājiem jāaptver gan kvantitatīvi, gan kvalitatīvi elementi;

48. pieņem zināšanai, ka Komisija daļu no pasākumiem, kas iepriekš bija iekļauti mūžizglītības programmā, turpmāk vēlas segt no Eiropas Sociālā fonda līdzekļiem. Lai to varētu īstenot, jānodrošina, ka ESF noteikumi to pieļauj un ka dalībvalstis un vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji ir informēti par šīm izmaiņām un tās atzinīgi vērtē;

49. uzskata, ka pārvaldības un grāmatvedības uzskaites prasībām jābūt proporcionālām finanšu atbalsta apjomam. Mazāku projektu gadījumā nevajadzētu pieprasīt veikt tik visaptverošu un darbietilpīgu pārbaudi kā lielu projektu gadījumā;

50. vienlaikus norāda, ka priekšnosacījumi un spēja piedalīties programmā atšķiras, un tas var ietekmēt izmaksas. Tas var būt saistīts, piemēram, ar studēšanas ieraduma trūkumu, invaliditāti, iespējām segt ceļa un uzturēšanās izmaksas vai atšķirīgiem reģionālajiem apstākļiem;

Pamatprasmes kā virzītājspēks

51. uzskata, ka turpmākajā darbā ir būtiski, lai Komisija par priekšlikuma vadmotīvu noteiktu mūžizglītību visiem, un uzsver, ka ir svarīgi visiem iedzīvotājiem dot iespēju apgūt pamatzināšanas, kas aprakstītas ieteikumā par pamatprasēm⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembrī pieņemtais ieteikums par pamatprasēm mūžizglītībā (2006/962/EK).

52. norāda, ka programmas pamatā jābūt uzstādījumam atbalstīt visu personu centienus iegūt pamatprasmes. Tas nozīmē, ka galvenās mērķgrupas ir bērni un skolotāji skolās, jaunieši ārpus formālās izglītības sistēmas un pieaugušie, kam nepieciešama tālāka apmācība un profesionālā izglītība;

Secinājumi

Lielāks uzsvars uz savlaicīgu rīcību un informācijas izplatītājiem

53. norāda uz savu iepriekšējo atzinumu⁽⁵⁾, kurā tā uzsvērusi, ka vēlme doties uz ārzemēm mācību nolūkos jāveicina jau agrī. Bērnos un jauniešos jau agrīnā vecumā jāraisa interese par citām kultūrām un jādod viņiem iespēja saskatīt, kādas priekšrocības sniedz mācīšanās vienam no otra. Agrīna saskare ar Eiropas programmām veicina gatavību un spējas mācīties un strādāt ārzemēs. Tas savukārt nāk par labu kopīgajam darba tirgum, izaugsmei un Savienības pilsoniskumam. Komiteja atgādina, ka svešvalodu zināšanas vieglāk un efektīvāk apgūstamas agrā bērnībā;

54. par svarīgu prioritāti uzskata sociālās iekļaušanas jautājumu, kurš šai programmai ļauj iegūt tālejošu nozīmi. Tas attiecas uz lielām, neviendabīgām skolēnu grupām, kurām mācību grūtību, sociālu problēmu vai atstumtības dēļ vai arī tāpēc, ka viņi aug svešā zemē ar svešu kultūru, nepieciešama dažāda veida palīdzība. Šobrīd mēs redzam, ka liels skaits jauniešu ar nepietiekamām pamatzināšanām pārtrauc mācības vai atstāj skolu. Jāatrod iespējas atbalstīt metožu izstrādi un zināšanu tālāknodošanu, lai šajā jomā sniegtu atbalstu lēmumu pieņēmējiem vietējā, reģionālajā un valsts līmenī;

55. norāda, ka, ņemot vērā iepriekš teikto, liels izaicinājums ir sasniegt tās iedzīvotāju grupas, kurām trūkst studēšanas ieradumu vai kuras atrodas ekonomiski nelabvēlīgā situācijā, tāpēc vēl jo svarīgāk ir skolās un sākumskolās savlaicīgi uzsākt Eiropas projektu īstenošanu. Šajā līmenī iespējams sasniegt visus skolēnus, un tas ļauj programmai veikt kompensējošu funkciju un vienlaikus stiprināt Eiropas dimensiju;

56. piekrīt Komisijas viedoklim par to, ka ir svarīgi iesaistīt personas, kas ieņem stratēģiskus amatus, kā arī personas, kuras spēj izplatīt informāciju un paraugprakses piemērus. Tie var būt skolotāji, pasniedzēji, sociālie darbinieki, kas strādā ar jauniešiem, konsultanti, bijušie mobilitātes programmu dalībnieki, skolu vadītāji vai personas vadošos amatos. Viņiem ir izšķiroša loma mobilitātes veicināšanā, un tāpēc Komiteja rosina skaidri uzsvērt šo grupu nozīmi;

⁽⁵⁾ Reģionu komitejas atzinums "Zaļā grāmata "Jauniešu mācību mobilitātes veicināšana" (CdR 246/2009).

57. norāda, ka tai ir laba pieredze ar tām iepriekšējo programmu daļām, piemēram, *COMENIUS Regio*, kuras veicina ārpusmācību iestāžu iesaistīšanu un kuru mērķis ir reģionu un pašvaldību līmenī veicināt Eiropas sadarbību izglītības jomā. Šo programmu dalībnieki var sadarboties kopīgu interešu jomās, apmainīties ar pieredzi un attīstīt ilgtspējīgas sadarbības struktūras;

Prioritārās mērķgrupas un virzieni

58. uzskata, ka visos līmeņos būtu regulāri jāveic programmas uzraudzība, lai nodrošinātu, ka programma veicina vispārējo mērķu sasniegšanu. Vienlaikus arī jaunajās programmās ir jābūt iespējai atbalstīt pasākumus, kuru ietekme ir grūti izmērāma vai ir novērtējama tikai ilgtermiņā, proti, tikai pēc programmas beigām, taču par kuru vērtību liecina citi faktori. Agrīnu pasākumu nozīme ir pierādīta, piemēram, citos pētījumos, un Komiteja uzskata, ka minētais ir attiecināms arī uz Eiropas dimensijas veicināšanu;

59. pauž dalītu viedokli par to, ka pašreizējā budžetā mobilitātes projektiem ir piešķirta pārāk liela nozīme, kas atspoguļojas arī programmas nosaukumā. Komiteja uzskata, ka izglītības kvalitātes uzlabošanu galvenokārt veicina sadarbības projekti un iestāžu sadarbība, kas arī sniedz vislielāko Eiropas pievienoto vērtību, un ka budžetā tas būtu vairāk jāņem vērā. Tādējādi būtu iespējams atbalstīt arī mazākus sadarbības projektus, kas ir vairāk pielāgoti konkrētām mērķgrupām vai kas var kalpot kā pirmais solis plašākas sadarbības uzsākšanā;

60. uzskata, ka priekšlikuma apsvērumi labi atspoguļo problēmjautājumus, ko Komisija izklāstījusi ievadā. Taču ierosinātais budžeta sadalījums minēto neatspoguļo tikpat skaidri. Spēcīgs uzsvars tajā ir likts uz lielāka finansējuma piešķiršanu projektiem un mobilitātei augstākās izglītības jomā. Eiropas programmām būtu jāveicina vēlamā attīstība un augstāka kvalitāte, tāpēc visvairāk būtu jāatbalsta jomas, kurās ir vislielākā nepieciešamība pēc atbalsta un iespējams panākt vislabākos rezultātus. Šai sakarā līdzekļi būtu jāpārdala par labu tiem projektiem, kas vērsti uz tām iestādēm un personām, kuras šobrīd vismazāk saskaras ar mobilitātes programmām, proti,

skolas, jaunieši ārpus formālās izglītības sistēmas un pieaugušie, kam nepieciešama tālāka apmācība un profesionālā izglītība;

61. atzinīgi vērtē ieceri arī turpmāk atbalstīt *Jean Monnet* pasākumus, kas veicina mācīšanu un izpēti par Eiropas integrāciju. Komiteja tomēr uzskata, ka šo īpašo atbalstu nedrīkst piešķirt tikai divām Eiropas Komisijas priekšlikumā minētajām iestādēm. Komiteja uzsver, ka sešām Eiropas augstskolām (proti, Eiropas Juridiskajai akadēmijai, Eiropas Koledžai, Eiropas Universitātes institūtam, Starptautiskajam Eiropas apmācības centram, Eiropas Publiskās administrācijas institūtam un Eiropas Speciālās izglītības attīstības aģentūrai), kas no *Jean Monnet* programmas saņem atbalstu no 2007. gada līdz 2013. gadam, arī turpmāk būtu jāsaņem atbalsts, lai uzlabotu šo Eiropai nozīmīgo izcilības centru ģeogrāfisko izplatību un kultūras daudzveidību;

62. vēlas uzsvērt ciešo saikni starp sliktām sekmēm skolā un nelabvēlīgākiem sociālekonomiskajiem apstākļiem. Tie ir galvenie faktori, kas raksturo daudzus jauniešus, kuri nav nodarbināti un arī neapmeklē izglītības vai arodapmācības iestādes. Šī apburtā loka pārvarēšana ir liels izaicinājums vietējām un reģionālajām pašvaldībām visā Eiropā, un tas būtu jāuzskata par vienu no programmas prioritātēm, kas daļēji atbilst izglītības mērķiem, kā arī nodarbinātības mērķim un ko atbalsta arī vairākas pamatiniciatīvas. Reģionu komiteja vēlētos, lai šai jomai budžetā tiktu piešķirts lielāks līdzekļu apjoms;

63. pilnībā atbalsta mērķi, ko Komisija izvirzījusi apsvērumos priekšlikumam par jaunu programmu izglītības un jaunatnes jomā, un Komisijas vēlmi ņemt vērā daudzas personu grupas, kuras dažādos dzīves posmos var turpināt savu individuālo attīstību un saņemt augstvērtīgu izglītības piedāvājumu. Tāpēc programmas mērķis ir jādara zināms skaidri, lai visas mērķgrupas sajostos iesaistītas. Taču programmas nosaukums — “*Erasmus visiem*” — rada iespaidu, ka galvenā uzmanība ir vērsta uz augstāko izglītību. Ņemot vērā, ka tas ir pretrunā ar pausto tālejošo mērķi, un lai pēc iespējas sekmīgāk sasniegtu stratēģijas “*Eiropa 2020*” mērķus, Komiteja ierosina veikt budžeta līdzekļu pārdali un pārskatīt programmas nosaukumu.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

Virsraksts

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA ar ko izveido “ <i>ERASMUS VISIEM</i> ”, Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā	EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA ar ko izveido “ IZGLĪTĪBA EIROPAI ” “ <i>ERASMUS VISIEM</i> ”, Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā

Pamatojums

Esošās *ERASMUS* programmas ievirze to stingri piesaista augstākajai izglītībai un mobilitātei. Jaunajai ES programmai ir daudz plašāka darbības joma un nosaukums “*Erasmus visiem*” varētu būt maldinošs.

2. grozījums

3. apsvēruma

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
Zīmolvārdu "Erasmus" plašā sabiedrībā gan dalībvalstīs, gan trešās šīs programmas dalībvalstīs atpazīst kā sinonīmu Savienības studentu mobilitātei, tāpēc šis zīmols ir jāizmanto plašāk galvenajos programmas aptvertajos izglītības sektoros.	Zīmolvārdu "Erasmus" plašā sabiedrībā gan dalībvalstīs, gan trešās šīs programmas dalībvalstīs atpazīst kā sinonīmu Savienības studentu mobilitātei, tāpēc šis zīmols ir jāizmanto plašāk galvenajos programmas aptvertajos izglītības sektoros.

Pamatojums

Saskaņā ar prasību mainīt programmas nosaukumu.

3. grozījums

27. apsvēruma

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
Regulā ir noteikta nepieciešamība ieviest darbības novērtēšanas kritērijus, uz kuriem jāpamato budžeta sadalījums dalībvalstīm valstu aģentūru vadīto pasākumu veikšanai.	Regulā ir noteikta nepieciešamība ieviest darbības novērtēšanas kritērijus, uz kuriem jāpamato budžeta sadalījums starp dalībvalstīm <u>un dalībvalstīs</u> valstu aģentūru vadīto pasākumu veikšanai <u>un vienlaikus pienācīgi jāņem vērā vietējās un reģionālās īpatnības.</u>

Pamatojums

Reģionālajām atšķirībām var būt ievērojama ietekme uz darbības rezultātiem, un tāpēc tās nosaka budžeta sadalījumu.

4. grozījums

30. apsvēruma

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos savā kopīgajā Paziņojumā "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs" ⁽¹⁾ cita starpā norādīja, ka mērķis ir arī turpmāk atvieglot kaimiņvalstu dalību Savienības mobilitātes un spēju veidošanas pasākumos augstākās izglītības jomā un nākotnē atklāt kaimiņvalstīm paredzētu izglītības programmu.	Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos savā kopīgajā Paziņojumā "Jauna reakcija uz pārmaiņām kaimiņvalstīs" ⁽¹⁾ cita starpā norādīja, ka mērķis ir arī turpmāk atvieglot kaimiņvalstu dalību Savienības mobilitātes un spēju veidošanas pasākumos <u>skolās (e-sadraudzība) un</u> augstākās izglītības jomā un nākotnē atklāt kaimiņvalstīm paredzētu izglītības programmu.
⁽¹⁾ COM(2011) 303 final, 25.5.2011.	⁽¹⁾ COM(2011) 303 final, 25.5.2011.

Pamatojums

Kopīgajā paziņojumā ir skaidri paredzēta skolu sadarbība, izmantojot e-sadraudzības (*eTwinning*) programmu.

5. grozījums

33. apsvēruma

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
Lai nodrošinātu ātru reaģēšanu uz mainīgajām vajadzībām visā programmas darbības laikā, Komisijai jādeleģē pilnvaras saskaņā ar 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību pieņemt tiesību aktus attiecībā uz noteikumiem saistībā ar darbības rezultātiem un valstu aģentūru īstenojamiem programmas pasākumiem. Sevišķi svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaicīgi, savlaicīgi un pienācīgi nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.	Lai nodrošinātu ātru reaģēšanu uz mainīgajām vajadzībām visā programmas darbības laikā, Komisijai jādeleģē pilnvaras saskaņā ar 290. pantu Līgumā par Eiropas Savienības darbību pieņemt tiesību aktus attiecībā uz noteikumiem saistībā ar darbības rezultātiem un valstu aģentūru īstenojamiem programmas pasākumiem. Sevišķi svarīgi, lai sagatavošanas darba gaitā Komisija pienācīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. <u>Komisija attiecīgi apspriežas arī ar Reģionu komiteju, it īpaši jautājumos, kas attiecas uz pārrobežu sadarbību.</u> Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaicīgi, savlaicīgi un pienācīgi nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

Pamatojums

Reģionu komiteja arī būtu jāiekļauj konsultēšanās procesā saskaņā ar LESD 307. pantu.

6. grozījums

1. panta 1. punkts

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
Ar šo regulu izveido Savienības rīcības programmu izglītības, mācību, jaunatnes un sporta jomā, kuras nosaukums ir "Erasmus visiem" (turpmāk tekstā — "programma").	Ar šo regulu izveido Savienības rīcības programmu izglītības, mācību, jaunatnes un sporta jomā, kuras nosaukums ir " <u>Erasmus visiem izglītība Eiropai</u> " (turpmāk tekstā — "programma").

Pamatojums

Saskaņā ar prasību mainīt programmas nosaukumu.

7. grozījums

5. panta c) apakšpunkts

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
veicināt Eiropas mūžizglītības telpas izveidi, ierosināt politikas reformas valsts līmenī, atbalstīt izglītības un mācību sistēmu, tostarp neformālās izglītības, modernizēšanu un atbalstīt Eiropas sadarbību jaunatnes jomā, jo īpaši, uzlabojot politisko sadarbību, labāk izmantojot atziņas un pārredzamības instrumentus un izplatot labu praksi;	veicināt Eiropas mūžizglītības telpas izveidi, ierosināt politikas reformas valsts līmenī, atbalstīt izglītības un mācību sistēmu, tostarp <u>īkdienējas mācīšanās un</u> neformālās izglītības, modernizēšanu un atbalstīt Eiropas sadarbību jaunatnes jomā, jo īpaši, uzlabojot politisko sadarbību, labāk izmantojot atziņas un pārredzamības instrumentus un izplatot labu praksi;
Attiecīgais rādītājs: dalībvalstu skaits, kas, izstrādājot savas valsts politiku, izmanto atklātās koordinācijas metodes rezultātus.	Attiecīgais rādītājs: dalībvalstu skaits, kas, izstrādājot savas valsts politiku, izmanto atklātās koordinācijas metodes rezultātus.

Pamatojums

Saskaņā ar mūžizglītības definīciju (2.1. pants).

8. grozījums

6. pants

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
Izglītības, mācību un jaunatnes jomā programmas mērķus sasniedz, īstenojot šādu trīs veidu darbību:	Izglītības, mācību un jaunatnes jomā programmas mērķus sasniedz, īstenojot šādu trīs veidu darbību:
(a) personu mobilitātes veicināšana mācību nolūkos,	(a) personu mobilitātes veicināšana mācību nolūkos, <u>lai mobilitātes iespējas būtu vienlīdz pieejamas visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no dzīvesvietas,</u>
(b) sadarbība inovācijas un labas prakses veicināšanai,	(b) sadarbība inovācijas un labas prakses veicināšanai,
(c) atbalsts politikas reformām.	(c) atbalsts politikas reformām.

Pamatojums

Eiropas Savienībai būtu jānodrošina, lai mobilitātes pasākumi ir vienlīdz pieejami visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu dzīvesvietas. Studentiem no ES tālākajiem reģioniem mobilitātes iespējas ir apgrūtinātas, ņemot vērā ļoti lielo attālumu līdz kontinentam. Minētā iemesla dēļ būtu jāizstrādā mobilitātes atbalsta pasākumi saskaņā ar LESD līguma 349. pantu, lai šīs darbības, kurām tiks novirzīti 63 % līdzekļu, būtu vienlīdz pieejamas visiem jauniešiem neatkarīgi no viņu dzīvesvietas. Tāpat kā teikts paziņojumā "Eiropas tālākie reģioni vienotajā tirgū: ES atspoguļojums pasaulē" (*Las regiones ultraperiféricas europeas en el mercado único: la proyección de la UE en el mundo*), kuru bijušajam Spānijas lauksaimniecības, ekonomikas un finanšu ministram Solbes kgam lūdza izstrādāt komisārs Barnier, Komiteja aicina stiprināt "mobilitātes politiku jauniešiem un augstskolu studentiem, piešķirot papildfinansējumu no Erasmus programmas, lai segtu papildu izmaksas saistībā ar ceļa izdevumiem no tālākā reģiona (izcelsmes reģiona) uz dalībvalsts galvaspilsētu, un lai studentiem no citām dalībvalstīm, kuri vēlas piedalīties Erasmus programmā, ko piedāvā tālākā reģiona augstākajā mācību iestādē, segtu papildu izmaksas saistībā ar ceļa izdevumiem no attiecīgās dalībvalsts uz tālāko reģionu. Lai tālāko reģionu studentiem turpmākajos studiju posmos radītu labvēlīgus nosacījumus mobilitātes projektu īstenošanai, valsts līmenī ir jāpastiprina un jāatbalsta valodu apmācība un jaunāka gadagājuma studentu apmaiņa".

9. grozījums

10. panta c) apakšpunkts

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
(c) atbalstīt šādas Eiropas akadēmiskās mācību iestādes, kas darbojas Eiropas interesēs;	(c) atbalstīt šādas Eiropas akadēmiskās mācību iestādes, kas darbojas Eiropas interesēs;
i) Eiropas Universitātes institūtu Florencē;	i) Eiropas Universitātes institūtu Florencē;
ii) Eiropas Koledžas (studentu pilsētiņas Brigē un Natolinā);	ii) Eiropas Koledžas (studentu pilsētiņas Brigē un Natolinā);
	iii) <u>Eiropas Juridisko akadēmiju Trīrē;</u>
	iv) <u>Starptautisko Eiropas apmācības centru Nicā;</u>
	v) <u>Eiropas Publiskās administrācijas institūtu Māstrīhtā;</u>
	vi) <u>Eiropas Speciālās izglītības attīstības aģentūru Oden-sē;</u>

Pamatojums

Sešām Eiropas augstskolām, kas no *Jean Monnet* programmas saņem atbalstu no 2007. gada līdz 2013. gadam, arī turpmāk būtu jāsaņem atbalsts, lai uzlabotu šo Eiropai nozīmīgo izcilības centru ģeogrāfisko izplatību un kultūras daudzveidību.

10. grozījums

16. panta 4. punkts

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
<p>Publiskās un privātās organizācijas galvenajos izglītības sektoros, kurus aptver programma, saziņai un ar šo programmu saistītās informācijas izplatīšanai izmanto zīmolvārdu "Erasmus"; šo zīmolvārdu saista ar šādiem galvenajiem izglītības sektoriem:</p> <p>— "Erasmus augstākā izglītība" — saistīts ar visa veida augstāko izglītību gan Eiropā, gan starptautiskā mērogā,</p> <p>— "Erasmus mācības" — saistīts ar arodizglītību un arodapmācību, un pieaugušo izglītību un apmācību,</p> <p>— "Erasmus skolas" — saistīts ar skolu izglītību,</p> <p>— "Erasmus jauniešu līdzdalība" — saistīts ar neformālo jauniešu izglītību.</p>	<p>Publiskās un privātās organizācijas galvenajos izglītības sektoros, kurus aptver programma, saziņai un ar šo programmu saistītās informācijas izplatīšanai izmanto zīmolvārdu "Erasmus"; šo zīmolvārdu saista ar šādiem galvenajiem izglītības sektoriem:</p> <p>— "Erasmus <u>Izglītība Eiropai un</u> augstākā izglītība" — saistīts ar visa veida augstāko izglītību gan Eiropā, gan starptautiskā mērogā,</p> <p>— "Erasmus <u>Izglītība Eiropai un</u> apmācības" — saistīts ar arodizglītību un arodapmācību, un pieaugušo izglītību un apmācību,</p> <p>— "Erasmus <u>Izglītība Eiropai un</u> skolas" — saistīts ar skolu izglītību,</p> <p>— "Erasmus <u>Izglītība Eiropai un</u> jauniešu līdzdalība" — saistīts ar neformālo jauniešu izglītību.</p>

Pamatojums

Saskaņā ar prasību mainīt programmas nosaukumu.

11. grozījums

18. panta 3. punkts

Komisijas ierosināts teksts	Grozījums
<p>Programma atbalsta sadarbību ar partneriem no trešām valstīm, jo īpaši no kaimiņattiecību politikas valstīm, līdzdalību 6. un 10. pantā minētajās darbībās un pasākumos.</p>	<p>Programma atbalsta sadarbību ar partneriem no trešām valstīm, jo īpaši no kaimiņattiecību politikas valstīm, līdzdalību 6. un 10. <u>un 12.</u> pantā minētajās darbībās un pasākumos.</p>

Pamatojums

Lai partneriem no kaimiņvalstīm ļautu piedalīties sporta pasākumos.

Briselē, 2012. gada 4. maijs

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja

Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas telekomunikāciju tīkli”

(2012/C 225/16)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas (Komisijas) ierosmi izvirzīt priekšlikumu regulai par vadlīnijām Eiropas telekomunikāciju tīkliem;
- uzsver minētajā dokumentā izklāstītās prioritātes — ātrgaitas tīkli, pārrobežu publiskie pakalpojumi, piekļuve publiskā sektora informācijai un daudzvalodu pakalpojumiem, drošums un drošība, viedī enerģijas pakalpojumi —, kas visas ir jomas, kurās pilsētas un reģioni vienlaikus ir gan ieinteresētās personas, gan arī pakalpojumu sniedzēji un lietotāji;
- atzīst Eiropas telekomunikāciju tīklu nozīmi ES starptautiskās konkurētspējas un ilgtspējīgas attīstības sekmēšanā; uzsver, ka vajadzētu pastiprināt pieredzes un labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un ar citiem reģioniem;
- atzīmē jaunās finansēšanas sistēmas potenciālu sniegt būtisku ieguldījumu, lai mazinātu digitālo plaisu un īstenotu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, vienlaikus apmierinot dažas no svarīgākajām Eiropas iedzīvotāju vajadzībām sociālajā, kultūras un ekonomikas jomā;
- uzsver, ka ātriem un ekspluatācijas ziņā uzticamiem sakaru kanāliem, ko papildina efektīvi bezvadu mobilo sakaru pakalpojumi, ir būtiska nozīme reģionālās konkurētspējas, pieejamības un iedzīvotāju vienlīdzības veicināšanā un atgādina, ka efektīvai informācijas sabiedrības infrastruktūrai ir jābūt garantētai visiem sabiedrības locekļiem neatkarīgi no vietas, kur viņi dzīvo.

Ziņotājs	<i>Alin Adrian NICA</i> kgs (RO/ALDE), Dudeštinoi mērs
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vadlīnijām Eiropas telekomunikāciju tīkliem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1336/97/EK COM(2011) 657 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Reģionu komitejas viedoklis

1. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas (Komisijas) ierosmi izvirzīt priekšlikumu regulai par vadlīnijām Eiropas telekomunikāciju tīkliem;

2. uzsver minētajā dokumentā izklāstītās prioritātes — ātrgaitas tīkli, pārrobežu publiskie pakalpojumi, piekļuve publiskā sektora informācijai un daudzvalodu pakalpojumiem, drošums un drošība, viedi enerģijas pakalpojumi —, kas visas ir jomas, kurās pilsētas un reģioni vienlaikus ir gan ieinteresētās personas, gan arī pakalpojumu sniedzēji un lietotāji;

3. atzīmē vietējo un reģionālo pašvaldību (VRP) īpaši svarīgo lomu kompetenta dialoga ar plašu sabiedrību veicināšanā un iedzīvotājiem svarīgu problēmu risināšanā, kā arī IKT inovāciju lietotāju un ražotāju sadarbības sekmēšanā dažādos valdības un administrācijas līmeņos;

4. uzsver Eiropas telekomunikāciju tīklu nozīmīgumu gan komerciāliem, gan ar komerciju nesaiestītiem nolūkiem un to, ka ir svarīgi investēt pētniecībā, lai atbalstītu konkrētus pasākumus un nākotnes lietojumu izstrādi, tādējādi palielinot telekomunikāciju nozares vērtību;

5. atzīst Eiropas telekomunikāciju tīklu nozīmi ES starptautiskās konkurētspējas un ilgtspējīgas attīstības sekmēšanā; uzsver, ka vajadzētu pastiprināt pieredzes un labākās prakses apmaiņu starp dalībvalstīm un ar citiem reģioniem;

6. uzsver tādas infrastruktūras nozīmi, kas vajadzīga, lai apstrādātu lielu apjomu datus, kurus izmantos telekomunikāciju tīklos, un aicina stimulēt publiskā un privātā sektora ieguldījumu lauku apgabalos un apgabalos ar zemu iedzīvotāju blīvumu, kā arī tālākajos reģionos;

7. uzskata, ka ikvienā līmenī būtu jānosaka drošības prasības, lai garantētu optimālu privātuma līmeni un personas datu aizsardzību un nepieļautu personiskās informācijas jebkāda

veida nesankcionētu uzraudzību un profilēšanu, arī attiecībā uz iepirkšanās paradumiem, veselības stāvokli, slimības vēsturēm u.tml.;

8. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas ierosmi izpētīt jaunu cenu noteikšanas modeli, kas dotu iespēju pazemināt piekļuves cenas varam, lai veicinātu pāreju no vara kabeļiem uz optisko šķiedru tīkliem. Turklāt ir svarīgi, lai tīkli būtu pieejami dažādiem tirgus dalībniekiem;

9. atzīmē jaunās finansēšanas sistēmas potenciālu sniegt būtisku ieguldījumu, lai mazinātu digitālo plaisu un īstenotu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, vienlaikus apmierinot dažas no svarīgākajām Eiropas iedzīvotāju vajadzībām sociālajā, kultūras un ekonomikas jomā;

10. vēlreiz apliecina pamatprogrammu (PP), struktūrfondu (SF) un valstu politiku sinerģijas nozīmi ES konkurētspējas un kohēzijas plašāko mērķu īstenošanā;

11. uzskata, ka ir sevišķi svarīgi apzināt regulatīvus un procesuālus risinājumus saimnieciskiem un finanšu pasākumiem, lai veicinātu tādas jau esošās infrastruktūras plašāku izmantošanu, kas spēj integrēt platjoslas tīklus nolūkā samazināt sociālās, saimnieciskās un ar vidi saistītās izmaksas;

12. atbalsta Komisijas paziņojumā izteikto ierosinājumu izveidot augsta līmeņa ekspertu grupu, kuras uzdevums būtu izstrādāt stratēģiju Eiropas telekomunikāciju tīkliem, aicina Komisiju jau no paša sākuma pastāvīgi informēt par jaunākajām norisēm saistībā ar minēto grupu, arī par tās veikto analīzi un ieteikumiem politikas jomā;

Reģionu komitejas ieteikumi

13. atzīst, ka IKT, kas ir ikvienam atvērtas informācijas sabiedrības pamatā, būtu jāņem vērā visu sabiedrības locekļu vajadzības, ieskaitot tos iedzīvotājus, kuriem draud sociālā atstumtība;

14. atkārtoti apstiprina, ka Eiropas Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu īstenot pasākumus, kas IKT iniciatīvu pārvaldībā ļautu efektīvi un pilnībā iesaistīt reģionālās un vietējās pašvaldības⁽¹⁾;

(1) CdR 283/2008 fin.

15. ierosina pilnībā izmantot visu Eiropas potenciālu, lai publiskajā un privātajā sektorā attīstītu IKT pakalpojumus, un lietot IKT kā līdzekli, kas ļauj uzlabot vietējo un reģionālo pašvaldību pakalpojumus tādās jomās kā veselības aprūpe, izglītība, publiskais iepirkums, drošība un sociālie pakalpojumi;

16. ierosina izveidot jaunās paaudzes tīklu ieviešanas un izmantošanas Eiropā novērošanas centru, kura uzdevums būtu apzināt un apkopot informāciju un statistikas datus par publiskajiem būvdarbiem, ko daļēji vai pilnībā var izmantot jaunās paaudzes tīklu izveidei, pārvaldīt datu bāzi šādu būvdarbu uzraudzībai un izveidot Eiropas telekomunikāciju tīklu reģistru, veicināt tehniskus un regulējošus pasākumus, veikt analīzi un pētījumus, kā arī iegūt un izplatīt tehnisko dokumentāciju un datus;

17. atgādina, ka ES atbalstītā publiskā un privātā sektora partnerība starp vietējām un reģionālajām pašvaldībām un MVU, kas izstrādā IKT publisko pakalpojumu jomā, var būt par pamatu prasmju un zināšanu bāzes izveidei vietējā līmenī visā ES ⁽²⁾;

18. ierosina izmantot publiskā un privātā sektora partnerattiecības, lai sniegtu platjoslas pakalpojumus, jo īpaši lauku apgabalos, un izvairītos no privāto ieguldījumu "izstumšanas";

19. atgādina, ka ir īpaši svarīgi, lai publiskajām iestādēm vietējā un reģionālajā līmenī būtu nodrošināta pietiekama iekšējā kapacitāte un ilgtspējīgi finanšu resursi, kas nepieciešami digitalizācijai. Publiskā un privātā sektora partnerība un e-mācību tirgu attīstība sniedz alternatīvas iespējas satura digitalizācijas finansēšanai. Publiskā sektora informācija var veidot patstāvīgu ieņēmumu plūsmas, kas palīdzētu veicināt datu izveides un digitalizācijas pasākumus. Turklāt svarīga nozīme ir tīkliem un interaktīvām kopām, kas ļauj panākt izmaksu samazinājumus, piemēram, atklātā pirmkoda programmatūru izstrādes jomā ⁽³⁾;

20. aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst nediskriminācijas politikas izstrādei un izlīdzināt plaisu starp tirgū jau esošajiem uzņēmumiem un viņu jaunajiem konkurentiem, jo īpaši mēģinot uzlabot ātrgaitas platjoslas pakalpojumu komerciālās perspektīvas Eiropā;

21. uzsver, ka Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (CEF) ieviešanai nevajadzētu kaitēt kohēzijas politikas mērķu sasniegšanai, ka ierosināto pasākumu īstenošanai praksē nevajadzētu būt saistītai ar lielāku birokrātiju un ka būtu jāsniedz sīkāka informācija un precizējumi par jauno finanšu instrumentu izmantošanu un par to radīto sviras efektu, kā arī jāpārbauda to efektivitāte. Prasību nodrošināt budžeta disciplīnu, aizliegumu nonākt parādos un budžeta pārredzamības principu

nedrīkst neievērot. Eiropas Savienības saistībām jāpaliek sākotnējās robežās un nedrīkst veidoties neparedzēto izdevumu saistības;

22. vērš uzmanību uz to, ka ir nepieciešamas ievērojamas izmaiņas struktūrfondu finansējuma izmantošanā reģionos, lai īpaši veicinātu pieprasījumu pēc pētniecības un inovācijas, sekmētu uz lietotājiem orientētu un atklātu inovāciju kā reģionālās attīstības virzītājspēku ⁽⁴⁾;

23. atgādina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir būtiska nozīme, lai palīdzētu nodrošināt vienlīdzīgu un cenas ziņā pieejamu piekļuvi platjoslas pieslēgumam teritorijās, kurās šā mērķa sasniegšanai tirgus mehānismi nav pietiekami; tām ir arī jāvada izmēģinājuma projekti, lai mazinātu plaisu e-pieejamības jomā, un jāizstrādā jaunas pieejas iedzīvotājiem paredzētu publisko e-pakalpojumu jomā ⁽⁵⁾;

24. atkārtoti apstiprina, ka finansējumam un citādiem atbalsta pasākumiem būtu jāveicina tādu sabiedriski pieejamu platjoslas pieslēguma tīklu izveide, kas balstīti uz horizontālu tīkla arhitektūru, un uzsver, ka vajadzīgs uzņēmējdarbības modelis, kurā fiziskā piekļuve tīklam nodalīta no pakalpojumu sniegšanas ⁽⁶⁾;

25. uzsver, ka ātriem un ekspluatācijas ziņā uzticamiem sakaru kanāliem, ko papildina efektīvi bezvadu mobilo sakaru pakalpojumi, ir būtiska nozīme reģionālās konkurētspējas, pieejamības un iedzīvotāju vienlīdzības veicināšanā un atgādina, ka efektīvai informācijas sabiedrības infrastruktūrai ir jābūt garantētai visiem sabiedrības locekļiem neatkarīgi no vietas, kur viņi dzīvo ⁽⁷⁾;

26. aicina vairāk uzmanības pievērst informētības veicināšanai vietējā un reģionālajā līmenī un infrastruktūras modernizācijai, jo tie ir elementi, kas nepieciešami Eiropas telekomunikāciju tīklu attīstībai un ieviešanai;

27. uzsver, ka ir vajadzīgi publiskā sektora ieguldījumi atvilces maršrutēšanas infrastruktūrā, kas nodrošina sakarus starp tīkla mezgliem vidēja lieluma un mazās pilsētās vai lauku pašvaldībās, kā arī jāveicina ieguldījumi, lai uzlabotu piekļuves tīklu;

28. atzīmē, ka nodrošinot piekļuvi augstas kvalitātes platjoslas pakalpojumiem par pieņemamām cenām, var uzlabot vietējo un reģionālo pašvaldību sniegto pakalpojumu pieejamību un kvalitāti un veicināt produktu tirdzniecību ⁽⁸⁾;

⁽²⁾ CdR 156/2009 fin.

⁽³⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽⁴⁾ CdR 263/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 5/2008 fin.

⁽⁶⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010 fin.

⁽⁸⁾ CdR 252/2005 fin.

29. atgādina par publiskā sektora informācijas (PSI) atkalizmantošanu un lietošanu regulējošo kopīgo noteikumu un kopīgās prakses nozīmīgumu un nepieciešamību, lai nodrošinātu, ka visiem Eiropas informācijas tirgus dalībniekiem tiek piemēroti vienādi pamatnosacījumi, kā arī pārredzamākus nosacījumus šādas informācijas atkalizmantošanai un iekšējā tirgus izkropļojumu novēršanu⁽⁹⁾;

30. uzsver, ka publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas potenciāla pilnīgai realizēšanai ciešāk jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tas ievērojami veicinātu PSI atkalizmantošanu, lai palielinātu konkurētspēju un radītu jaunas darba vietas⁽¹⁰⁾;

31. mudina vietējās un reģionālās pašvaldības iesaistīties plašā sadarbībā, lai uzlabotu valsts pārvaldes iestāžu sadarbību un publisko pakalpojumu sniegšanas efektivitāti⁽¹¹⁾;

32. uzsver, ka starptautiskajā sadarbībā īpaši svarīga nozīme ir reģioniem, to pētniecības politikas ietvaros īstenojot vispārējus plānošanas, strukturālus un likumdošanas atbalsta pasākumus;

33. uzskata, ka priekšlikumā regulai plānotie pasākumi to pašreizējā formulējumā nerada šaubas par to atbilstību subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

Preambula

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
21) Lai ņemtu vērā informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomas attīstību, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu ir deleģētas Komisijai attiecībā uz šīs regulas pielikuma grozīšanu. Īpaši svarīgi, lai sagatavošanās darba laikā Komisija veiktu attiecīgas apspriedes, tostarp ekspertu līmenī. Šīs deleģēšanas mērķis ir ņemt vērā jaunu tehnoloģiju un tirgus attīstību, jaunas politiskās prioritātes vai iespējas izmantot sinerģijas starp dažādām infrastruktūrām, tostarp transporta un enerģētikas jomā. Deleģēšana attiecas tikai uz kopējas ieinteresētības projektu apraksta grozīšanu, pievienojot kopējas ieinteresētības projektu vai svītrojot novecojušu kopējas ieinteresētības projektu saskaņā ar iepriekš noteiktiem, skaidriem un pārskatāmiem kritērijiem.	21) Lai ņemtu vērā informācijas un komunikācijas tehnoloģiju jomas attīstību, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu ir deleģētas Komisijai attiecībā uz šīs regulas pielikuma grozīšanu. Īpaši svarīgi, lai sagatavošanās darba laikā Komisija veiktu attiecīgas apspriedes, tostarp ekspertu <u>un vietējā un reģionālajā</u> līmenī. Šīs deleģēšanas mērķis ir ņemt vērā jaunu tehnoloģiju un tirgus attīstību, jaunas politiskās prioritātes vai iespējas izmantot sinerģijas starp dažādām infrastruktūrām, tostarp transporta un enerģētikas jomā. Deleģēšana attiecas tikai uz kopējas ieinteresētības projektu apraksta grozīšanu, pievienojot kopējas ieinteresētības projektu vai svītrojot novecojušu kopējas ieinteresētības projektu saskaņā ar iepriekš noteiktiem, skaidriem un pārskatāmiem kritērijiem.

Pamatojums

Būtu īpaši lietderīgi apspriedēs iesaistīt VRP, jo tās piedalās pārvaldībā un ir saikne starp centrālo valsts pārvaldi, iedzīvotājiem un privātajām uzņēmējdarbībām.

Grozījums Nr. 2

4. panta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2) īpaši ātru platjoslas tīklu izvēršana, kuri nodrošina datu pārraides ātrumu 100 Mb/s un ātrāk;	a) īpaši ātru platjoslas tīklu izvēršana, kuri nodrošina datu pārraides ātrumu 100 Mb/s un ātrāk, <u>ņemot vērā pieprasījumu pēc īpaši ātra interneta</u> ;

⁽⁹⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 247/2009 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 10/2009 fin.

Pamatojums

Ieguldījumi īpaši ātros platjoslas tīklos ir saistīti ar lielu risku. Statistikas dati liecina, ka ātrgaitas interneta lietošana ievērojami atpaliek no faktiskā platjoslas pārklājuma. Finansējamās tehnoloģijas un projektu izvēlē tādēļ būtu jāņem vērā faktiskais platjoslas piekļuves pieprasījums.

Grozījums Nr. 3

4. panta b) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) platjoslas tīklu izvēršana, kuri saista salas, nošķirtus un nomaļus reģionus ar Savienības centrālajiem reģioniem, nodrošinot, ka datu pārraides ātrums ir pietiekams 30 Mb/s un ātrākam platjoslas savienojumam;	b) platjoslas tīklu izvēršana, kuri saista salas, nošķirtus un nomaļus reģionus ar Savienības centrālajiem reģioniem, nodrošinot, ka datu pārraides ātrums ir pietiekams 30 Mb/s un ātrākam platjoslas savienojumam, <u>nemot vērā pieprasījumu pēc īpaši ātra interneta:</u>

Pamatojums

Tāds pats, kā iepriekšējam grozījumam.

Grozījums Nr. 4

5. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3) Dalībvalstis un/vai citas struktūras, kas atbild par kopējas ieinteresētības projektu īstenošanu vai veicina to īstenošanu, veic nepieciešamos juridiskos, administratīvos, tehniskos un finansiālos pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem.	3) Dalībvalstis un/vai citas struktūras, <u>tai skaitā vietējās un reģionālās pašvaldības</u> , kas atbild par kopējas ieinteresētības projektu īstenošanu vai veicina to īstenošanu, veic nepieciešamos juridiskos, administratīvos, tehniskos un finansiālos pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem.

Pamatojums

VRP iekļaušana būtu lietderīga jau iepriekš minētā iemesla dēļ.

Grozījums Nr. 5

5. panta 8. punkta c) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
8.c) tam ir Eiropas pievienotā vērtība.	8.c) <u>projekta pamatotības un izmaksu un ieguvumu novērtējums liecina, ka</u> tam ir Eiropas pievienotā vērtība.

Pamatojums

Pamatotības novērtējums būtu vislabākais līdzeklis, kā apliecināt pievienoto vērtību.

Grozījums Nr. 6

7. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Šajos ziņojumos Komisija izvērtē arī to, vai kopējas ieinteresētības projekta joma turpina atspoguļot politiskās prioritātes, tehnoloģiju attīstību vai situāciju attiecīgajos tirgos. Par galvenajiem projektiem šajos ziņojumos iekļauj ietekmes uz vidi analīzi, ņemot vērā klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās vajadzības un noturību katastrofu gadījumā. Šādu pārskatīšanu var veikt arī jebkurā citā laikā, kad to uzskata par lietderīgu.</p>	<p>Šajos ziņojumos Komisija izvērtē arī to, vai kopējas ieinteresētības projekta joma turpina atspoguļot politiskās prioritātes, tehnoloģiju attīstību vai <u>un projekta pamatotību, ņemot vērā</u> situāciju attiecīgajos tirgos. Par galvenajiem projektiem šajos ziņojumos iekļauj ietekmes uz vidi analīzi, ņemot vērā klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās vajadzības un noturību katastrofu gadījumā. Šādu pārskatīšanu var veikt arī jebkurā citā laikā, kad to uzskata par lietderīgu.</p> <p><u>5. Komisijai palīdz arī jaunās paaudzes tīklu ieviešanas un izmantošanas Eiropā novērošanas centrs, kura uzdevums būtu salīdzināt un vākt informāciju un statistikas datus par publiskajiem būvdarbiem, ko daļēji vai pilnībā var izmantot jaunās paaudzes tīklu izveidei, pārvaldīt arī datu bāzi šādu būvdarbu uzraudzībai un izveidot Eiropas telekomunikāciju tīklu reģistru, veicināt tehniskus un regulējošus pasākumus, veikt analīzi un pētījumus, kā arī iegūt un izplatīt tehnisko dokumentāciju un datus;</u></p>

Pamatojums

Tāds pats, kā iepriekšējam grozījumam.

Briselē, 2012. gada 4. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Patērētāju tiesību aizsardzības programma 2014.–2020. gadam”

(2012/C 225/17)

REĢIONU KOMITEJA

- RK atbalsta mērķi stiprināt un attīstīt patērētāju aizsardzību Eiropas Savienībā, jo tas ir vienotā tirgus darbības priekšnosacījums;
- uzskata, ka, ņemot vērā ar ražošanas ķēdes globalizāciju saistītos riskus, valstu iestādēm ciešāk jāsadarbojas, lai novērstu nedrošu ražojumu ieplūšanu vienotajā tirgū, un, ja tas tomēr notiek, veiktu atbilstošus pasākumus;
- uzskata, ka patērētāju tiesību aizsardzības programmai laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam paredzētais budžets 197 miljonu *euro* apmērā, kas ir pat mazāk kā 5 *euro* centi uz vienu Eiropas Savienības iedzīvotāju, nav pietiekams;
- uzsver, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām šajā jomā jābūt galvenajai lomai, jo tās patērētājam ir vistuvāk. Ņemot vērā pašreizējo budžeta līdzekļu nepietiekamību un līdz ar to ierobežotās iespējas, īpaša uzmanība būtu jāvelta reģionālās sadarbības atbalstam. Arī Eiropas Komisijai būtu aktīvāk jādarbojas, lai palīdzētu izveidot tādu tīklu, kas atvieglotu vietējo organizāciju savstarpējo pieredzes apmaiņu;
- uzskata, ka tāpat, ņemot vērā kompetenču sadali Eiropas Savienībā, ir svarīgi uzsvērt loģistikas aspektus, kas saistīti ar izglītības nozīmi patērētāju izpratnes veidošanā. Dažādu skolu sistēmu mācību programmas gan tematikas, gan metožu ziņā ir ļoti atšķirīgas. Varētu izstrādāt un piedāvāt saturs ziņā saskaņotus mācību materiālus patērētāju tiesību aizsardzības jomā, katram izglītības līmenim paredzot atbilstošu zināšanu apgūšanu;
- uzskata, ka ir būtiski uzsvērt atbalstu patērētāju organizācijām;
- ar bažām secina: lai gan Eiropas Komisija Patērētāju tiesību aizsardzības programmā 2014.–2020. gadam jau paziņojusi, ka plāno veikt pasākumus attiecībā uz kolektīvo prasību mehānismiem patērētāju vajadzībām gadījumos, kad pārkāpti patērētāju tiesību aizsardzības noteikumi, neviens tiesību akta priekšlikums vēl nav izstrādāts.

Ziņotājs	<i>István SÉRTŐ-RADICS</i> kgs (HU/ALDE), Uskas mērs
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par Patērētāju tiesību aizsardzības programmu 2014.–2020. gadam, COM(2011) 707 final

I. VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

REĢIONU KOMITEJA

1. atbalsta politisko mērķi turpināt iekšējā tirgus saskaņošanu un uzlabot tā darbību, domājot gan par patērētājiem, gan uzņēmumiem, īpaši MVU, kas veido lielāko daļu uzņēmumu Eiropas Savienībā (vairāk nekā 90 %). RK tomēr arī turpmāk atbalstīs mērķi stiprināt un attīstīt patērētāju aizsardzību Eiropas Savienībā, jo tas ir vienotā tirgus darbības priekšnosacījums;

2. tāpēc Komiteja atbalsta priekšlikumu, kurā ierosināts vienotajā tirgū galveno uzmanību veltīt Savienības iedzīvotājiem kā ziņošanai patērētājiem. Komiteja uzskata: tādējādi izdotos panākt, ka Eiropas Savienības iedzīvotāji visā pilnībā var izmantot vienotā tirgus priekšrocības. Programmas galvenais mērķis ir garantēt Eiropas iedzīvotāju drošību un ekonomisko interešu aizsardzību. Eiropas patērētāju tiesību aizsardzības politika atbalsta un papildina šai jomā īstenoto politiku dalībvalstīs. Par sviru izmantojot nozīmīgo ekonomisko spēku, ko veido patērētāju izdevumi (56 % no ES IKP), tiks būtiski veicināta virzība uz mērķi atjaunot ES izaugsmi;

3. norāda, ka būtu jānodrošina zināma pēctecība starp pašreizējām un turpmākajām programmām atbilstoši patērētāju tiesību aizsardzības stratēģijas un programmas vidusposma izvērtējumam, kurā uzsvērts, ka šī politika ES līmenī ir samērā nesena un tās efektivitāte lielā mērā ir atkarīga no pēctecības;

4. uzskata, ka patērētāju tiesību aizsardzības programmai laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam paredzētais budžets 197 miljonu *euro* apmērā, kas ir pat mazāk kā 5 *euro* centi uz vienu Eiropas Savienības iedzīvotāju, nav pietiekams.

5. norāda, ka jānodrošina pietiekama rīcības brīvība katrai dalībvalstij, lai tā publiski pārvaldītās un finansētās darbības ietvaros, piemēram, tādās jomās kā veselības aprūpe, medicīna un izglītība, varētu aizsargāt savas nacionālās īpatnības;

II. ĪPAŠAS PIEZĪMES

Drošums

6. uzskata: tā kā dalībvalstis ražojumu drošumu regulējošos tiesību aktus ievieš atšķirīgi un tā kā vienotajā tirgū sastopami

nedroši ražojumi un pastāv ar ražošanas ķēdes globalizāciju saistīti riski, valstu iestādēm ciešāk jāsadarbojas, lai novērstu nedrošu ražojumu ieplūšanu vienotajā tirgū un, ja tas tomēr notiek, veiktu atbilstošus pasākumus;

7. uzskata, ka tādi tirgus uzraudzības mehānismi kā RAPEX (Kopienas ātrās ziņošanas sistēma) efektīvi ļauj pievērst uzmanību nedrošiem produktiem, kas iekļauti īpašā sarakstā, taču ne visās dalībvalstīs šādu produktu izņemšana no tirgus notiek vienlīdz efektīvi. RAPEX tīkla, Patērētāju tiesību aizsardzības sadarbības tīkla, kosmētikas līdzekļu datu bāzu pārvaldīšana un pienācīga darbība ir finansiāli jāatbalsta, taču vienlaikus Eiropas līmenī būtu jānosaka arī dažādās uzraudzības sistēmas, jo šajā jomā attīstība arvien vēl ir vāja;

8. pauzē nozēlu, ka trūkumi drošības jomā ir iemesls, kāpēc pārrobežu tirdzniecībā vēl arvien nav panākts vēlamo līmeni. Uzticēšanās pārrobežu darījumiem 2010. gadā bija 37 %, kas ir to patērētāju procentuālais daudzums, kuri internetā droši veic pirkumus no pārdevējiem citā ES dalībvalstī. Pašreizējos ekonomiskajos apstākļos vienotā tirgus potenciāla maksimālai izmantošanai ir izšķiroša nozīme, tāpēc nākamo septiņu gadu laikā iepriekš minētais skaitlis jāpalielina, lai tas būtu 50 %;

9. pauzē pārliecību, ka darbībai ES līmenī un sadarbībai tīklā, kas izveidots saskaņā ar Vispārējo produktu drošuma direktīvu, var būt labāki rezultāti nekā vairākiem dalībvalstu atsevišķi veiktiem pasākumiem, jo tādējādi var gūt piekļuvi informācijai, īpaši izmantojot citu valstu (piemēram, Ķīnas) apkopotu informāciju, un novērst atšķirības vienotajā tirgū. Ņemot to vērā, RK uzskata, ka ir svarīgi vērst uzmanību uz to, cik nozīmīga ir trešo valstu līdzdalība Eiropas Savienības tirgus uzraudzības sistēmā. Tirgū atrodamie nedrošie un nekvalitatīvie ražojumi lielākoties ieplūst no trešām valstīm, tāpēc minētās problēmas novēršanai būtiski ir sadarboties ar to iestādēm;

Informēšana un izglītošana

10. uzsver arī, ka, salīdzināmu datus, kas nepieciešami vienotā tirgus darbības visaptverošai analīzei un atsaucē noteikšanai, var vākt un analizēt tikai ES līmenī. Datiem jābūt pietiekami drošiem un reprezentatīviem, lai tos varētu izmantot ne tik vien ES līmenī, bet arī dalībvalstīs. Praktiski instrumenti ir arī ar īstenoto politiku saistīto procesu izpēti un piemēroti testi, kas ļaus izstrādāt "gudrāku" regulējumu;

11. atzīst, ka ir būtiski uzsvērt atbalstu patērētāju organizācijām, jo tikai tās spēj nodrošināt spēcīgu pārstāvību un vienot patērētājus Eiropas līmenī, kā arī sniegt par patērētājiem saskaņotus datus, kas nepieciešami ES lēmumu pieņemšanai, ES iestādēm un Eiropas līmeņa dialogam;

12. uzskata, ka tāpat, ņemot vērā kompetenču sadali Eiropas Savienībā, ir svarīgi uzsvērt loģistikas aspektus, kas saistīti ar izglītības nozīmi patērētāju izpratnes veidošanā. Dažādu skolu sistēmu mācību programmas gan tematikas, gan metožu ziņā ir ļoti atšķirīgas. Varētu izstrādāt un piedāvāt satura ziņā saskaņotus mācību materiālus patērētāju tiesību aizsardzības jomā, katram izglītības līmenim paredzot atbilstošu zināšanu apgušanu. Patērētāju izglītošanas nostiprināšana visā Savienībā palīdzētu novērst iepriekš minēto nekoncekvenci; tāpat Komiteja uzskata, ka ir svarīgi, lai katram izglītības līmenim pielāgota patērētāju izglītošana būtu neatņemama mācību daļa visās skolu sistēmās. Atbilstoši kompetenču sadalei ES tas ir dalībvalstu uzdevums. Patērētāju izglītošanas nozīmes atzīšana visā ES sekmētu to, ka skolās tai patiešām velta pietiekami daudz laika;

13. vienlaikus uzskata, ka ļoti liela nozīme ir patērētāju organizāciju darbinieku pastāvīgai apmācībai, jo šīm organizācijām ir vislabākās iespējas efektīvi veikt patērētāju vispārējās informēšanas uzdevumus, īpaši gadījumos, kad ar pakalpojumu sniedzējiem ir noslēgti sarežģīti līgumi. Minētajā jomā gandrīz nav iespējams centralizēt uzdevumus Eiropas līmenī. Eiropas konkursa kārtībā tos varētu uzticēt vietējām un reģionālajām organizācijām, kuras tos pildītu, ņemot vērā vietējās tiesību normas;

14. uzskata arī, ka nedrīkst aizmirst par to valsts administratīvajās iestādēs un pašvaldībās strādājošo ierēdņu sagatavošanas lielo nozīmi, kuri atbild par patērētāju tiesību aizsardzības tiesību aktu piemērošanu. Tāpēc ar ES līmeņa atbalstu apmācībai būtu lietderīgi radīt apstākļus, kas nepieciešami valstu iestāžu sadarbībai, normu piemērošanai un risku novērtēšanai;

Tiesības un to aizsardzība

15. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz praktiski vienādajiem ar šo mērķi saistītajiem uzdevumiem, kas veicami visām patērētāju tiesību aizsardzībā iesaistītajām iestādēm, dažādo kategoriju organizācijas (pilsoniskās sabiedrības organizācijas, valsts un pašvaldību iestādes, informācijas un atbalsta dienesti), parasti gan Eiropas, gan valstu līmenī, tos veic katra atsevišķi un bieži vien paralēli un šādas darbības efektivitāte ir zema;

16. uzskata, ka šis problēmu kopums ir cieši saistīts ar patērētāju sūdzību pārvaldību, jo patērētāju tiesību aizsardzības organizācijas lietas lielākoties saņem sūdzību veidā. Tā kā efektīvāti šajā jomā nav izdevies uzlabot, patērētāju neapmierinātība turpina palielināties;

17. vērš uzmanību uz to, ka tikai 8 % no programmai piešķirtā budžeta paredzēti jaunu noteikumu izstrādei;

18. uzskata, ka jāuzsver nepieciešamība pievērsties jautājumam par tiesību aktu radītiem ierobežojumiem. Patērētāju noslēgto līgumu iekļaušana valstu tiesību aktos paradoksālā kārtā ir radījis stāvokli, kad patērētāju tiesību aizsardzības struktūrām kļuvis daudz grūtāk apstrādāt ar sūdzībām par kvalitāti saistītus pamatotus ziņojumus, jo tam nav nepieciešamo pilnvaru. Tātad par galveno šādu jautājumu skatīšanas instanci kļuvusi attiecīgā tiesa;

19. ar bažām secina: lai gan Eiropas Komisija Patērētāju tiesību aizsardzības programmā 2014.–2020. gadam jau paziņojusi, ka plāno veikt pasākumus attiecībā uz kolektīvo prasību mehānismiem patērētāju vajadzībām gadījumos, kad pārkāpti patērētāju tiesību aizsardzības noteikumi, neviens tiesību akta priekšlikums vēl nav izstrādāts;

20. tāpēc vēlas uzsvērt, ka Eiropas Savienības 14 dalībvalstīs valsts līmenī īstenotā kolektīvo tiesību aizsardzība patērētājiem, kuru tiesības ir pārkāptas, ļauj vieglāk saņemt atlīdzinājumu, piemēram, ja atcelts lidojums, ja iegādātajai prece ir defekts vai sniegti bezatbildīgi padomi finanšu jomā. Šķiet, ka šāda spēcīga instrumenta izmantošana jāizvērs arī citās ES valstīs un jāattīsta tā piemērošana pārrobežu tiesvedībā. Aplēses liecina, ka neizmaksātās kompensācijas par zaudējumiem, kas radušies, neievērojot Eiropas tiesību aktus par līgumiem, ir ap EUR 20 miljoni gadā. Tomēr *opt-out* veida kolektīvās prasības pēc ASV kolektīvo prasību piemēra ir jānoraida. Patērētājiem aktīvi jāizšķiras par vai pret individuālu prasību celšanu tiesā (*opt-in*);

21. uzsver, ka Komisijas priekšlikumiem jāattiecas tikai uz pamata tiesību normām. Līdzīgi kā Direktīvā 98/27/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību, arī šajās tiesību normās jānosaka ne vairāk kā tikai valsts līmenī ievērojami obligātie standarti un tas, kā šos kolektīvos tiesību aizsardzības instrumentus var īstenot saskaņā ar attiecīgo tiesību sistēmu, jāatstāj dalībvalstu ziņā. Ja ES vēlēšies iegūt kompetenci regulēt citus kolektīvos tiesību aizsardzības mehānismus, tie būtu jānosaka ar attiecīgās dalībvalsts tiesību normām un tiesībaizsardzības sistēmām;

22. vienlaikus uzskata, ka būtiski ir izveidot tiešsaistes saskarni strīdu izšķiršanai. Protams, šādu sistēmu patērētāju interešu aizsardzībai efektīvi izmantot varēs vien tad, ja tā būs viegli lietojama un pieejama visu ES dalībvalstu oficiālajās valodās. Taču tiešsaistes sistēmas priekšrocība ir tā, ka tās darbību netraucē šķēršļi, kurus rada regulējumu un to piemērošanas atšķirības dažādās dalībvalstīs;

23. uzsver, ka neizbēgami nepieciešama ir gan ārpustiesas struktūru starptautiska pieejamība, gan tiešsaistes risinājumu izveide. Tomēr vajadzētu noskaidrot, vai un kā būtu iespējams

nostiprināt šo struktūru lēmumu pieņemamību iesaistītajām pusēm. Lietderīgi būtu arī patērētājam ļaut vērsties pie struktūras, kura no dažādajām valstu kompetentajām iestādēm viņam piešķir visvairāk tiesību;

24. uzskata, ka īpaši līdzekļi nepieciešami nevalstisko patērētāju tiesību aizsardzības organizāciju darbības atbalstam tādās jomās kā pārstāvība tiesu iestādēs un juridisku konsultāciju sniegšana patērētājiem. Ļaujot minētajām organizācijām iestāties kompetentās Eiropas līmeņa pilsoniskās sabiedrības organizācijās, kuras saņem Eiropas atbalstu, būtiski tiktu stiprināti šo organizāciju pamati un tajās iesaistīto patērētāju uzticība. Uzņēmumi vairāk sekotu līdzi lēmumiem viņu lietā, ja tie jau agrīnā stadijā varētu paļauties uz efektīvu pārstāvību tiesā un pat paredzēt iespējamās tiesvedības iznākumu;

Transponēšana

25. uzsver, ka ir svarīgi, lai regulā par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā būtu arī noteikumi par kopējiem projektiem, kopējiem izpildes pasākumiem un par ierēdņu apmaiņas iespējām. Tāpēc atzīmē, ka efektīvs līdzeklis ir saskaņoti pasākumi, piemēram, kontroles pasākumi, kuros iesaistās vairākas dalībvalstis (un kuras līdzfinansē programma un attiecīgās dalībvalstis);

26. ņemot vērā iepriekš minēto, ir svarīgi uzsvērt, ka pārrobežu sūdzību efektīvai izskatīšanai noteikti nepieciešama sadarbība. Ļoti liela nozīme ir sūdzību izskatīšanas jomā uzsāktajām iniciatīvām un, it īpaši kopējas Eiropas līmeņa datu bāzes izveidei. Tomēr līdzīgi kā citu lielo Eiropas sistēmu gadījumā (RAPEX), arī šādu iniciatīvu praktiskais pielietojums ir jāattīsta tā, lai dažādo iestāžu sadarbībā to varētu izmantot intensīvāk;

27. uzskata, ka Komisijas un dalībvalstu finansētais Eiropas Patērētāju informēšanas centru tīkls ir nepieciešams un patiesām lietderīgs instruments. Tas ir Eiropas tīkls, kas sniedz informāciju un atbalstu patērētāju tiesību jautājumos. Patērētāji var izmantot tīkla pakalpojumus, ja problēma ir saistīta ar pārrobežu pirkumu un tiesiskā aizsardzība nepieciešama attiecībā uz kādas citas dalībvalsts tirgotāju;

28. ar nožēlu secina, ka bieži vien Eiropas patērētāju centri nav cieši saistīti ar struktūrām, kas nodarbojas ar sūdzību izskatīšanu un strīdu izšķiršanu, jo tiem kompensācijas jautājumā nav konkrētu pilnvaru. Tā kā nav pieejami juridiski instrumenti, kas kompetentajām iestādēm dotu iespēju veikt efektīvus pasākumus un šāda situācija vairs neatbilst Savienības likumdošanas principiem, būs jārēķinās ar pieaugošu neapmierinātību.

III. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

29. uzsver, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām šajā jomā jābūt galvenajai lomai, jo tās patērētājam ir vistuvāk. Ņemot vērā pašreizējo budžeta līdzekļu nepietiekamību un līdz ar to ierobežotās iespējas, īpaša uzmanība būtu jāvelta reģionālās sadarbības atbalstam. Arī Eiropas Komisijai būtu aktīvāk jādarbojas, lai palīdzētu izveidot tādu tīklu, kas atvieglotu vietējo organizāciju savstarpējo pieredzes apmaiņu;

30. vērš uzmanību uz to, ka patērētāju intereses būtu jāaizstāv vienlaikus gan vietējā, gan dalībvalstu līmenī. Lai panāktu lielāku izmaksu lietderību, apmācība par patērētāju tiesību aizsardzības jautājumiem būtu jāriko vietējā līmenī. Taču patērētāju sūdzības būtu jāizskata, pamatojoties uz pakāpenisku pieeju. Ekonomikas krīzes apstākļos patērētāju aktivitātei ir vēl lielāka nozīme;

31. uzskata: lai reģionālā līmeņa organizācijas varētu saņemt Komisijas finansējumu, tām jāiekļaujas Eiropas organizāciju tīklos. Tādējādi patērētājiem tiktu nodrošināta iespēja ar jautājumiem vērsties ģeogrāfiski tuvākajā iestādē. Darbības plānošana, iesaistot vietējās organizācijas, būtu daudz efektīvāka;

32. uzskata, ka, atbalstot reģionālos augstskolu centrus, kur tiek pētīti patērētāju tiesību aizsardzības jautājumi, būtu iespējams stiprināt reģionu kompetenci šajā jomā. Šādos centros varētu izstrādāt zināšanu bāzi, kas vietējām pašvaldībām nepieciešama, lai efektīvi īstenotu reģionālo patērētāju tiesību aizsardzības politiku.

IV. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

5. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
tās ir nevalstiskas bezpeļņas organizācijas, kuras nav atkarīgas no nozariskām, tirdznieciskām, ar uzņēmējdarbību saistītām vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības veidi ir veicināt un aizsargāt Savienības patērētāju veselību, drošību, mantiskās un juridiskās intereses;	tās ir nevalstiskas bezpeļņas organizācijas, kuras nav atkarīgas no nozariskām, tirdznieciskām, ar uzņēmējdarbību saistītām vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības veidi ir veicināt un aizsargāt Savienības patērētāju veselību, drošību, mantiskās, <u>socialās</u> un juridiskās intereses;

2. grozījums

5. panta 2 punkta a) apakšpunkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
tās ir nevalstiskas bezpeļņas organizācijas, kuras nav atkarīgas no uzņēmējdarbības interesēm vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības veidi ir veicināt un aizsargāt patērētāju veselību un drošību un mantiskās un juridiskās intereses;	tās ir nevalstiskas bezpeļņas organizācijas, kuras nav atkarīgas no uzņēmējdarbības interesēm vai citām konfliktējošām interesēm un kuru galvenie uzdevumi un darbības veidi ir veicināt un aizsargāt patērētāju veselību un drošību un mantiskās, <u>sociālās</u> un juridiskās intereses;

3. grozījums

5. panta 2 punkta b) apakšpunkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
veic visas turpmāk minētās darbības: nodrošina oficiālu mehānismu, kas Savienības un trešo valstu patērētāju pārstāvjiem dod iespēju sniegt ieguldījumu politiskās diskusijās un politikas jomās; lai publiskās iestādēs veicinātu un aizstāvētu patērētāju intereses, organizē sanāksmes ar atbildīgo politikas īstenošanas amatpersonu un regulatoru piedalīšanos, apzina ar patērētājiem saistītus bieži sastopamus jautājumus un problēmas, Savienības un trešo valstu divpusējo attiecību kontekstā popularizē patērētāju viedokli, palīdz Savienībā un trešās valstīs apmainīties ar specializētām zināšanām patērētāju jautājumos un tās attiecīgi izplatīt un izstrādā rīcībpolitiskus ieteikumus.	veic visas turpmāk minētās darbības: nodrošina oficiālu mehānismu, kas Savienības un trešo valstu patērētāju pārstāvjiem dod iespēju sniegt ieguldījumu politiskās diskusijās un politikas jomās; lai publiskās iestādēs <u>un arī vietējās un reģionālās iestādēs</u> veicinātu un aizstāvētu patērētāju intereses, organizē sanāksmes ar atbildīgo politikas īstenošanas amatpersonu un regulatoru piedalīšanos, apzina ar patērētājiem saistītus bieži sastopamus jautājumus un problēmas, Savienības un trešo valstu divpusējo attiecību kontekstā popularizē patērētāju viedokli, palīdz Savienībā un trešās valstīs apmainīties ar specializētām zināšanām patērētāju jautājumos un tās attiecīgi izplatīt un izstrādā rīcībpolitiskus ieteikumus.

Pamatojums

Darbības joma būtu jāpaplašina tā, lai par atbilstīgām saņēmējām kļūtu arī vietējās un reģionālās iestādes un lai tās varētu rīkot tikšanās ar ierēdņiem, kuri strādā patērētāju tiesību aizsardzības jomā.

4. grozījums

5 panta 7. punkts

Komisijas priekšlikums	RK grozījums
Darbības dotācijas var piešķirt publiskai struktūrai vai bezpeļņas struktūrai, kas izraudzīta, ievērojot pārredzamu procedūru, un ko iecēlusi kāda no dalībvalstīm vai kāda no trešām valstīm, kas minētas šīs regulas 7. pantā. Ieceltā struktūra ietilpst kādā no Savienības tīkliem, kas patērētājiem sniedz informāciju un palīdzību, lai viņiem palīdzētu īstenot savas tiesības un gūt pieeju pienācīgām strīdu izšķiršanas iespējām (Eiropas Patērētāju informēšanas centru tīkls).	Darbības dotācijas var piešķirt <u>vietējā vai reģionālā līmenā</u> publiskai struktūrai vai bezpeļņas struktūrai, kas izraudzīta, ievērojot pārredzamu procedūru, un ko iecēlusi kāda no dalībvalstīm vai kāda no trešām valstīm, kas minētas šīs regulas 7. pantā. Ieceltā struktūra ietilpst kādā no Savienības tīkliem, kas patērētājiem sniedz informāciju un palīdzību, lai viņiem palīdzētu īstenot savas tiesības un gūt pieeju pienācīgām strīdu izšķiršanas iespējām (Eiropas Patērētāju informēšanas centru tīkls).

Pamatojums

Vietējo un reģionālo iestāžu struktūrām arī jābūt atbilstīgām saņēmējām.

Briselē, 2012. gada 4. maijs

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Programma “Veselība izaugsmei” – Trešā ES daudzgadu rīcības programma veselības aizsardzības jomā 2014.–2020. gadam”

(2012/C 225/18)

REĢIONU KOMITEJA

- pauž bažas, ka izvēlētais programmas nosaukums “Veselība izaugsmei” sašaurina veselības jēdzienu līdz tautsaimniecībā izmantojamai vērtībai, un cilvēks nav programmas svarīgākā prioritāte;
- atzinīgi vērtē programmas vispārējos mērķus;
- rosina apsvērt, vai paredzētais finansējuma apmērs (proti, 446 miljoni *euro* no 2014. līdz 2020. gadam), kas gan ir lielāks nekā iepriekšējās programmas finansējums, ir pietiekams. Komiteja pauž nožēlu par to, ka Komisija nav varējusi būtiski palielināt finansējumu, neraugoties uz to, ka slimības izmaksu un slimības izraisīto darba laika zudumu samazināšana sniedz saimniecisku labumu;
- atzinīgi vērtē noteikumu, ka dotācijas varēs piešķirt tikai tad, ja ir skaidri redzama ES pievienotā vērtība; norāda, ka šai novatoriskajai pievienotajai vērtībai jādod labums pacientiem, nevis jākalpo tikai komerciāliem nolūkiem, lai samazinātu veselības aprūpes izmaksas;
- uzskata, ka pasākumu līdzfinansēšana būtu jāregulē līdzīgi kā struktūrfondu noteikumos, lai atbilstošu atbalstu varētu saņemt strukturāli atpalikušie reģioni;
- pauž cerību, ka arī vietējās un reģionālās pašvaldības un nevalstiskās organizācijas tiks iesaistītas programmas, projektu un pētījumu izstrādē, īstenošanā, novērtēšanā un analizē.

Ziņotājs	Tilman TÖGEL kgs (DE/PSE), Saksijas-Anhaltes landtāga loceklis
Atsauces dokuments	“Programma “Veselība izaugsmei” — trešā ES daudzgadu rīcības programma veselības aizsardzības jomā 2014.–2020. gadam”
	COM(2011) 709 final

1. Reģionu komiteja atbalsta centienus un iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt visu Eiropas iedzīvotāju piekļuvi publiskajiem veselības aprūpes pakalpojumiem un to pilnveidošanu, lai tie atbilstu jaunākajām zinātnes atziņām cilvēku labā. Tas ir mērķis, uz kuru jāvirzās visiem veselības politikas veidošanā un veselības aizsardzībā iesaistītajiem ES, valstu, reģionālā un vietējā līmeņa dalībniekiem;

2. Reģionu komiteja uzsver, ka ilgtspējīgā veselības politikā jāņem vērā veselību veicinoši un saslimšanu kavējoši faktori, piemēram, sociāli ekonomiskie priekšnoteikumi, dzīvesveids, kultūra, izglītība, vides faktori un sociālie apstākļi. Lai pēc iespējas agrāk varētu noteikt riska faktoros un novērst to negatīvo ietekmi, visās sociāli nozīmīgajās jomās ir vajadzīgi savstarpēji saistīti jauninājumi;

3. Reģionu komiteja pauž satraukumu par programmas prioritātēm, kas liecina, ka nevienlīdzību veselības aprūpes jomā izprot kā nevienlīdzīgas iespējas piekļūt noteiktiem veselības aprūpes veidiem. Tāda izpratne varētu nelabvēlīgi ietekmēt centienus mazināt sociālās atšķirības, kas ir šīs nevienlīdzības pamatā;

4. programmas nosaukumā minēts jēdziens “izaugsme”, kas nemaz nav definēts. Tā kā šī jēdziena nozīme nav analizēta, jāpajautā, kāpēc izaugsme ir izvirzīta par programmas mērķi. Kaut arī programmas prioritāte ir atbalsts inovācijai, ar kuru uzlabo dažādu veselības aizsardzības sektora dalībnieku saziņas mehānismus, programmas centrā jābūt cilvēkam un viņa veselībai. Saikne starp ekonomikas izaugsmi un ieguldījumiem veselības aizsardzībā noteikti ir jāuzsver, taču priekšlikumā tas darīts pārāk daudz. Tādējādi pastāv risks, ka ieguldījumus veselības aizsardzībā vērtēs, tikai ievērojot saimnieciskus apsvērumus, un tādēļ varētu secināt, ka ES līmenī nav īstas vēlēšanās veicināt fizisko un garīgo labklājību;

5. šajā sakarā Reģionu komiteja vēlreiz pauž bažas par to, ka valstīs finanšu sistēmas konsolidācijas pasākumus parasti veic, samazinot publiskā sektora ieguldījumus, un tas ietekmē arī veselības aprūpes sistēmu kvalitāti un stabilitāti. Tāpēc Reģionu komiteja uzskata, ka prioritāte ir veselības aprūpes nodrošināšana. Pēc Komitejas domām, tādu pašu sinerģiju, ko rada publiskā un privātā sektora partnerības, var panākt arī Komisijas ierosinātajā programmā, un tā būtu jāpanāk, lai veselības aprūpes sistēmas spētu pārvarēt gaidāmās grūtības;

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgs ievads

6. atzīst un atbalsta Eiropas Komisijas centienus ar izskatāmo ES rīcības programmu “Veselība izaugsmei” arī turpmāk veselības jomā īstenot programmas, kas vērstas uz “Eiropa 2020” stratēģisko mērķu sasniegšanu. Īpaši atzinīgi vērtējams tas, ka liela uzmanība pievērsta novatorisku un ilgtspējīgu veselības aprūpes sistēmu izveidei, resursu efektīvākai izmantošanai, veselību veicinošiem pasākumiem, slimību profilaksei un pārrobežu sadarbībai, lai nepieļautu un novērstu veselības apdraudējumus;

7. pauž bažas, ka izvēlētais programmas nosaukums “Veselība izaugsmei” sašaurina veselības jēdzienu līdz tikai tautsaimniecībā izmantojamai vērtībai, un cilvēks nav programmas svarīgākā prioritāte. Šāds programmas nosaukums neatbilst tās 4. pantā minētajiem mērķiem, piemēram, 2. punktā izvirzītajam mērķim “Labākas un drošākas veselības aprūpes pieejamības palielināšana pilsoņiem” un 4. punktā izvirzītajam mērķim “Pilsoņu aizsargāšana no pārrobežu veselības apdraudējumiem”;

8. lūdz Komisiju apsvērt to, ka izvēlētais programmas nosaukums var būt diskriminējošs attiecībā uz slimiem cilvēkiem un cilvēkiem ar invaliditāti, jo tas mudina domāt, ka tikai veseli cilvēki var sekmēt ekonomikas izaugsmi un tāpēc ir tautsaimniecībai vēlamī. Nav ņemts vērā, ka arī slimie cilvēki un cilvēki ar invaliditāti var līdztiesīgi piedalīties darba dzīvē un sniegt vērtīgu ieguldījumu ekonomikā, ja viņi saņem nepieciešamo atbalstu;

9. šajā sakarā atzīmē, ka programmas saturs neliecina par ciešu saikni ar PVO stratēģiju “Veselība 21. gadsimtā — veselība visiem 21. gadsimtā” un arī to mērķi ir atšķirīgi. PVO uzsvērusi, ka tās stratēģijas mērķis ir steidzami novērst sociālo un ekonomisko iespēju nevienlīdzību, lai uzlabotu visu iedzīvotāju veselību. Šī organizācija rosina arī apvienot pūliņus un veikt pasākumus, lai palīdzētu visneaizsargātākajiem un slimajiem cilvēkiem, novērst aprūpes nepilnības un nevienlīdzību veselības aprūpes un sociālajā jomā (51. Veselības asamblejā pieņemtās Pasaules Veselības deklarācijas “Veselība 21. gadsimtā” ievada II punkts). Šie aspekti programmā nav minēti, un tajā uzmanība veltīta tikai iespējām sekmēt ekonomikas attīstību. RK pauž

cerību, ka Komisija cieši sadarbosies ar PVO Reģionālo komiteju, lai izstrādātu turpmāko Eiropas politiku veselības jomā "Veselība 2020";

I nodaļa, Vispārīgi noteikumi

10. atzinīgi vērtē to, ka ar ierosināto programmu paredzēts turpināt otro rīcības programmu, kas jāīsteno līdz 2013. gadam, un pirmo rīcības programmu, kuru īstenoja no 2003. līdz 2007. gadam;

11. šajā sakarā kritiski vērtē to, ka minēto programmu īstenošana nav novērtēta, un atzīmē, ka Finanšu pārskata 6.5.3. punktā iekļautais "Sabiedrības veselības aizsardzības programmas (2003.–2007. gadam) *ex-post* novērtējuma un Veselības aizsardzības programmas (2008.–2013. gadam) starpposma novērtējuma kopsavilkums" nav pietiekams, lai novērtētu Revīzijas palātas ieteikumus un to ievērošanu jaunajā programmā;

12. atzinīgi vērtē 2. pantā izvirzītos programmas vispārējos mērķus:

— sadarboties ar dalībvalstīm, lai izveidotu efektīvu sistēmu, kas sekmētu veselības aprūpes jomā izstrādāto jauninājumu apmaiņu,

— demogrāfisko pārmaiņu un finansiālo grūtību apstākļos palielināt dalībvalstu veselības aprūpes sistēmu finansiālo ilgtspēju,

— pasargāt iedzīvotājus no pārrobežu veselības apdraudējumiem un tā

— pastāvīgi uzlabot iedzīvotāju veselību;

13. ar bažām atzīmē — programmā nav norādīts, ka šos mērķus nevarēs sasniegt, neiesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības, kas parasti ir atbildīgas par to, lai radītu priekšnosacījumus labai veselībai, un par iedzīvotāju vajadzībām atbilstošu veselības aprūpes nodrošināšanu un veselības aprūpes organizēšanu, un nav rīkota iepriekšēja apspriešanās ar ieinteresētajām personām;

14. tādēļ pauž cerību, ka vietējās un reģionālās pašvaldības un nevalstiskās organizācijas tiks iesaistītas programmas, projektu un pētījumu izstrādē, īstenošanā, novērtēšanā un analizē;

15. kritiski vērtē to, ka priekšlikumā regulai ir ieviesti jauni jēdzieni un instrumenti, kuru saturs un darbības joma aprakstīta tikai daļēji. Piemēram, nav pietiekami skaidrs, kādus pirmajā mērķī minētos "instrumentus un mehānismus ES līmenī resursu [...] nepietiekamības novēršanai un [instrumentus, kuru mērķis ir] veicināt inovācijas apgušanu veselības aprūpē [...]" paredzēts

izstrādāt. Ieviešot jaunus instrumentus, nav pieļaujama struktūru pārklāšanās un izmaksu vai administratīvā sloga palielināšanās;

II nodaļa, Mērķi un darbības

16. atbalsta programmā izvirzīto mērķi mudināt politikas veidotājus, veselības aprūpes speciālistus un ārstniecības iestāžu darbiniekus ieviest novatoriskus un augstvērtīgus produktus un pakalpojumus, kas pieejami, pateicoties veselības aizsardzības jomā izstrādātajiem instrumentiem, mehānismiem un pamatnostādņēm. Paredzēts, ka ilgākā termiņā tas ļaus samazināt izmaksas un vienlaikus paaugstināt veselības aprūpes sistēmu efektivitāti un uzlabot to ilgtspēju. Komiteja aicina vidējā termiņā apsvērt iespēju izveidot atalgojumam un atbalstam izmantojamu stimulēšanas sistēmu, kas sekmētu šādu rezultātu sasniegšanu;

17. atzinīgi vērtē mērķi palielināt piekļuvi medicīniskajām zināšanām un informācijai par īpašiem veselības stāvokļiem arī pāri valstu robežām un izstrādāt kopējus risinājumus un pamatnostādnes veselības aprūpes kvalitātes un pacientu drošības uzlabošanai. Paredzēts, ka veselības aizsardzības politikas veidotāji un lēmēji un veselības aizsardzības sektora darbinieki ir jārosina izmantot Eiropas references tīklu uzkrātās zināšanas un īstenot izstrādātās pamatnostādnes. Komiteja rosina apsvērt iespējas atbalstīt apmaiņas programmas dažādām veselības aprūpes personāla kategorijām, piemēram, ārstiem, medmāsām, slimnieku kopējiem un veselības aprūpes speciālistiem;

18. piekrīt, ka jāveicina sadarbība medicīnas tehnoloģiju novērtēšanā un jānoskaidro, kādas iespējas veselības jomā paver e-veselība, un pieprasa paredzētajā sadarbībā pacientu elektronisko reģistru jomā ievērot datu aizsardzības pamatnostādnes un prasības, medicīnisko konfidencialitāti un pacientu pašnoteikšanās tiesības;

19. uzskata, ka Komisija rīkojusies pareizi, izvirzot mērķi ne tikai apzināt un popularizēt efektīvus pasākumus un projektus, kas saistīti ar veselības veicināšanu un, piemēram, smēķēšanas, nepareiza uztura un kustību trūkuma, alkohola pārmērīga patēriņa un "nedroša sekss" izraisītu slimību profilaksi, bet arī veicināt šo pasākumu un projektu pārņemšanu. Komiteja turklāt pauž cerību, ka uzmanību veltīs arī tādiem jautājumiem kā antibakteriālās rezistences palielināšanās un saistībai ar antibiotiku lietošanu lopkopībā, jo īpaši rūpnieciskajā lopkopībā, un nepieciešamībai novērst slimības ar vakcinācijas palīdzību. Programmā uzmanība būtu jāvelta arī jautājumiem par nevienlīdzību veselības aprūpes jomā, psihisko veselību, veselību un labsajūtu noteicošajiem sociālajiem faktoriem un to saistībai ar pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi;

20. atbalsta 4. panta 1. punktā minētās programmai atbilstīgās darbības, jo īpaši, saistībā ar centieniem attīstīt sadarbību medicīnas tehnoloģiju novērtēšanā un palielināt e-veselības lietojumprogrammu savstarpēju izmantojamību, lai uzlabotu pacienta tiesību ievērošanu;

21. aicina papildus sadarbībai medicīnas tehnoloģiju ietekmes novērtējuma jomā īstenot ietekmes uz veselību novērtējumu, īpaši saistībā ar pašreizējām vai jaunizveidotām stratēģijām, plāniem un programmām veselības aizsardzības nozarē un ārpus tās;

22. lūdz Komisijai pārbaudīt, vai centienos izstrādāt koordinētas ES līmeņa darbības, kuru mērķis ir nodrošināt pārrobežu aprūpes iespējas, līdztekus dalībvalstīm, pacientu apvienībām un interešu grupām nevarētu iesaistīt arī pašpalīdzības grupas;

23. atbalsta to, ka programmā būtisks atbalsts paredzēts "zināšanu nodrošināšanai", un atzīmē, ka tāpēc būtu jāizvirza svarīgs mērķis, proti, uzlabot lēmēju un iestāžu, kas izstrādā lēmumus, metodisko sagatavotību, lai valstu un reģionu līmenī izstrādātu vispiemērotākos tematiskos risinājumus, ko varētu ieviest struktūrās un sistēmās, kuras vēsturiski izveidojušās katrā konkrētajā valstī;

24. atzinīgi vērtē pasākumus, ar kuriem paredzēts novērst medicīnas un aprūpes darbinieku trūkumu, un pauž cerību, ka pasākumus, kuru mērķis ir atbalstīt pietiekama medicīnas un aprūpes darbinieku skaita nodrošināšanu ilgstošā laika posmā, nesagraus centieni piesaistīt darbiniekus no citām dalībvalstīm;

25. šajā sakarā norāda, ka veselības aizsardzības un aprūpes speciālistu turpmākā apmācība ir jāaskaņo ar 21. gadsimta vajadzībām, kā minēts *Lancet* ziņojumā "Jauna globāla iniciatīva par veselības aprūpes speciālistu izglītības reformu"; aicina turpināt attiecīgo ES struktūru dialogu par veselības jomas speciālistu apmācības pārskatīšanu;

26. atzinīgi vērtē visus 4. panta 2. un 3. punktā paredzētos pasākumus, lai palielinātu iedzīvotāju iespējas piekļūt labākai un drošākai veselības aprūpei un nodrošinātu slimību profilaksi, un pauž cerību, ka līdztekus references tīklu un/vai centru izveidei, kas īpaši paredzēti pētījumiem un zinātniskajai izpētei, diagnostikai un Eiropā reti izplatītu slimību diagnostikai un ārstēšanai, zinātniskajai un ar veselību saistīto zināšanu sistēmas izveidei īpašas pūles tiks veltītas, lai izstrādātu pamatnostādnes attiecībā uz antibiotiku piesardzīgu lietošanu un pēc tam arī veiktu pasākumus, kuru mērķis ir rosināt iedzīvotājus vienmēr būt piesardzīgiem, lietojot medikamentus, jo īpaši bezrecepšu medikamentus;

27. atzinīgi vērtē mērķi aizsargāt iedzīvotājus no pārrobežu veselības apdraudējumiem, izstrādājot kopējas pieejas, lai nodrošinātu labāku sagatavotību un koordināciju ārkārtas situācijās veselības jomā, tomēr par pamatu jāpieņem, ka, izstrādājot

pieejas, jā saglabā valstu un reģionālā kompetence, un pārrobežu sadarbības mehānismi jānosaka, pamatojoties uz minēto kompetenci;

28. šajā sakarā skaidri norāda, ka dalībvalstīs atbildība par veselības aizsardzību un civilo aizsardzību ir uzticēta reģionālajām un vietējām pašvaldībām, un tāpēc pauž cerību, ka šie līmeņi noteikti tiks iesaistīti minēto pasākumu izstrādē, īstenošanā, novērtēšanā un analizē;

29. norāda arī uz veselības veicināšanas darbavietā nozīmi. Dalībvalstīm savā veselības politikā vajadzētu stingri nostiprināt veselības veicināšanu nodarbinātības vidē;

III nodaļa, Finanšu noteikumi

IV nodaļa, Īstenošana

30. rosina apsvērt, vai paredzētais finansējuma apmērs (proti, 446 miljoni *euro* no 2014. līdz 2020. gadam), kas gan ir lielāks nekā iepriekšējās programmas finansējums, ir pietiekams. Komiteja pauž nožēlu par to, ka Komisija nav varējusi būtiski palielināt finansējumu, neraugoties uz to, ka slimošanas izmaksu un slimības izraisīto darba laika zudumu samazināšana sniedz saimniecisku labumu;

31. pauž cerību, ka finansējumu, kas faktiski ir pārāk mazs, sadalīs pārredzami un līdzsvaroti un Komiteju iesaistīs sadales kritēriju un, jo īpaši 11. panta 1. punktā paredzēto gada darba programmu izstrādē;

32. rosina kopējā budžetā precīzi norādīt, cik daudz līdzekļu paredzēts pakalpojumu līgumiem, un uzsver, ka dalībvalstīs, reģioni un citi interesenti jāiepazīstina ar pakalpojumu līgumu rezultātiem;

33. atzīmē, ka pārrobežu veselības aprūpe, darbinieku trūkuma novēršana un civilā aizsardzība ir jomas, kurās noteikti ir vajadzīga "pārrobežu" domāšana, un tāpēc atzinīgi vērtē to, ka programmā tagad var iesaistīties arī trešās valstis;

34. norāda uz Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) pozitīvās ietekmes un pavērto iespēju apvienošanu un izmantošanu, jo īpaši dalībvalstu pierobežas reģionos;

35. atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar 7. panta 2. punktu dotācijas varēs piešķirt tikai tad, ja ir skaidri redzama ES pievienotā vērtība, un norāda, ka šai novatoriskajai pievienotajai vērtībai jādod labums pacientiem, nevis jākalpo tikai komerciāliem nolūkiem, lai samazinātu veselības aprūpes izmaksas;

36. tomēr pauž nožēlu par to, ka tikai Finanšu pārskata 6.5.2. punktā norādīts, kādai ir jābūt šai pievienotajai vērtībai, proti, paredzēts Eiropas līmenī koordinēt, vadīt un finansiāli atbalstīt pūliņus, lai sasniegtu programmas mērķus. Tie tomēr jau ir priekšnosacījums, lai saskaņā ar 168. pantā nostiprināto subsidiaritātes principu pamatotu rīcību Eiropas jeb pārvalstiskā līmenī;

37. atzīmē, ka aspektiem, kas minēti Finanšu pārskata 6.5.2. punktā saistībā ar ES pievienoto vērtību ("pasākumi, kuru rezultātā varētu izstrādāt salīdzinošās vērtēšanas sistēmu; apjomradītu ietaupījumu palielināšana, novēršot līdzekļu izšķērdēšanu pasākumu pārklāšanās dēļ, kā arī finanšu resursu izmantojuma

optimizācija"), ir jābūt pārbaudāmiem, lai varētu konstatēt minēto pievienoto vērtību;

38. uzskata, ka pasākumu līdzfinansēšana saskaņā ar 7. panta 3. punktu būtu jāregulē līdzīgi kā struktūrfondu noteikumos, lai atbilstošu atbalstu varētu saņemt strukturāli atpalikušie reģioni;

39. atzinīgi vērtē ieceri vienkāršot priekšlikumu iesniegšanas un pasākumu pārvaldības kārtību un uzsver, ka pašlaik īstenotās programmas (2007.–2013. gadam) radītais administratīvais slogs ir cēlonis, kāpēc programmas sniegtās iespējas netiek pietiekami izmantotas.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

14. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Programma būtu jāvērs galvenokārt uz sadarbību ar valstu kompetentajām veselības aprūpes iestādēm, un tai būtu jārada stimuli aktīvai visu dalībvalstu līdzdalībai. Īpaši aktīvi būtu jāveicina to dalībvalstu līdzdalība, kuru nacionālais kopienākums (NKI) ir mazāks nekā 90 % no vidējā Savienībā.	Programma būtu jāvērs galvenokārt uz sadarbību ar valstu <u>dalībvalstu</u> kompetentajām veselības aprūpes iestādēm, un tai būtu jārada stimuli aktīvai visu <u>kompetento iestāžu, kas darbojas dalībvalstīs,</u> līdzdalībai. Īpaši aktīvi būtu jāveicina to dalībvalstu <u>un reģionu</u> līdzdalība, kuru <u>iekšzemes kopprodukts (IKP)</u> nacionālais kopienākums (NKI) ir mazāks nekā 90 % no vidējā Savienībā.

Pamatojums

Atbildība par veselības aizsardzību dalībvalstīs bieži ir uzticēta reģionālajam un/vai vietējam līmenim. Pievēršanās tikai tā dēvētajām "kohēzijas valstīm" nav atbalstāma. Programma būtu jāvirza uz strukturāli atpalikušu reģionu iesaistīšanu, un jautājums par īpašu uzmanību strukturāli atpalikušajiem reģioniem detalizētāk skatīts priekšlikumā grozījumiem 7. panta 3. punkta c) apakšpunktā.

2. grozījums

16. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(16) Programmai jāveicina sinerģija, vienlaikus novēršot pārklāšanos ar saistītajām Savienības programmām un pasākumiem. Programmas attiecīgajās darbībās būtu pienācīgi jāizmanto citi Savienības fondi un programmas, jo īpaši pašreizējās un turpmākās Savienības pētniecības un inovācijas pamatprogrammas un to rezultāti, struktūrfondi, Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programma, Eiropas Solidaritātes fonds, Eiropas stratēģija par veselību darbā, Konkurētspējas un inovācijas programma, Vides un klimata politikas pamatprogramma (LIFE), Savienības rīcības programma patērētāju aizsardzības politikas jomā (2014.–2020. gadam), Tiesiskuma programma (2014.–2020. gadam), Interaktīvas automatizētas dzīvesvides kopīgā programma, (programma "Izglītība Eiropā") un Savienības statistikas programma.	(16) Programmai jāveicina sinerģija, vienlaikus novēršot pārklāšanos ar saistītajām Savienības programmām un pasākumiem. Programmas attiecīgajās darbībās būtu pienācīgi jāizmanto citi Savienības fondi, <u>instrumenti</u> un programmas, jo īpaši pašreizējās un turpmākās Savienības pētniecības un inovācijas pamatprogrammas un to rezultāti, struktūrfondi <u>un iespējas, ko paver Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG),</u> Sociālo pārmaiņu un sociālās inovācijas programma, Eiropas Solidaritātes fonds, Eiropas stratēģija par veselību darbā, Konkurētspējas un inovācijas programma, Vides un klimata politikas pamatprogramma (LIFE), Savienības rīcības programma patērētāju aizsardzības politikas jomā (2014.–2020. gadam), Interaktīvas automatizētas dzīvesvides kopīgā programma, (programma "Izglītība Eiropā") un Savienības statistikas programma.

Pamatojums

Skatīt atzinuma 34. punktu.

3. grozījums

Virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Veselība izaugsmei	Veselība izaugsmei Labāka veselība ilgspējīgai izaugsmei

4. grozījums

7. panta 3. punkta c) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
60 % no atbilstīgajām izmaksām attiecībā uz 2. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām. Tādu dalībvalstu gadījumā, kuru nacionālais kopienākums uz vienu iedzīvotāju ir mazāks nekā 90 % no Savienības vidējā rādītāja, finansiālais ieguldījums ir līdz 80 % no atbilstīgajām izmaksām. Īpaša lietderīguma gadījumos finansiālais ieguldījums 2. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai trešām valstīm, kas piedalās Programmā, var būt līdz 80 % apmērā no atbilstīgajām izmaksām.	60 % no atbilstīgajām izmaksām attiecībā uz 2. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām. Tādu dalībvalstu <u>un reģionu</u> gadījumā, kuru nacionālais kopienākums <u>iekšzemes kopprodukts (IKP)</u> uz vienu iedzīvotāju ir mazāks nekā 90 % no Savienības vidējā rādītāja, finansiālais ieguldījums ir līdz 80 % no atbilstīgajām izmaksām. Īpaša lietderīguma gadījumos šādas struktūras var saņemt finansiālu ieguldījumu līdz 80 % apmērā no atbilstīgajām izmaksām; Īpaša lietderīguma gadījumos finansiālais ieguldījums 2. punkta a) apakšpunktā minētajām darbībām visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm vai trešām valstīm, kas piedalās Programmā, var būt līdz 80 % apmērā no atbilstīgajām izmaksām.

Briselē, 2012. gada 4. maijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

